Alkitab
Bahasa Jawa

Bahasa Sehari-hari 1994

Mazmur s.d. Maleakhi

Mazmur

1 [1] Begja wong sing lakuné ora kaya
sing dipéngini déning wong ala, lan
ora niru lakuné wong dosa sarta ora
sesrawungan karo wong sing dhemen
memoyok,
[2] nanging sing seneng nglakoni angger-
anggeré Gusti Allah lan dirasak-rasakaké
rina wengi.
[3] Wong mau kaya wit, sing ditandur
ana ing pinggir kali, sing tansah awoh
manut mangsané, lan godhongé ora tau
gogrog; apa waé sing ditandangi mesthi
olèh gawé.
[4] Nanging wong ala lelakoné ora kaya
mengkono; kaya mrambut sing kabur
ing angin.
[5] Mulané wong ala bakal diukum déning
Allah, mengkono uga wong sing nerak
dhawuh-dhawuhé Pangéran, ora gelem
sesrawungan karo wong mursid.
[6] Lakuné wong mursid dituntun lan
diayomi déning Allah, nanging lakuné
wong ala anjog ing karusakan.

2 [1] Yagéné bangsa-bangsa padha
mbrontak, lan padha ngangen-angen
prekara-prekara sing tanpa guna?
[2] Para raja padha siaga lan para
penggedhé padha sarujuk nglawan
marang Gusti Allah lan Sang Prabu sing
ditetepaké déning Allah.
[3] Tembungé, "Ayo padha medhot
ranté-ranténé lan mbuwang tali sing
dienggo mbanda kita!"
[4] Panjenengané kang pinarak ing
swarga gumujeng; sarta moyoki marang
wong-wong mau.
[5] Pangandikané karo duka, nganti
padha giris merga paukumané,
[6] "Aku dhéwé kang wis njumenengaké
Raja, kang katetepaké ana ing Sion, ing
gunung-Ku kang suci!"
[7] Aku daknyritakaké keputusané Allah;
Pangandikané marang aku, "Kowé iku
putra-Ku! Ing dina iki Aku iki Bapakmu.
[8] Nyuwuna marang Aku, temah bangsa-
bangsa mau bakal Dakparingaké dadi
duwèkmu, lan salumahing bumi dadi
darbèkmu.
[9] Padha remuken nganggo teken wesi,
ejuren kaya grabah."

10 Mulané, hé para raja, padha
tumindaka kalawan wicaksana. Hé
para hakim ing bumi, padha gelema
diélingaké!
11 Padha ngabektia marang Allah
kalawan ajrih asih, lan padha sujuda ing
ngarsané kalawan gemeter,
12 supaya Panjenengané ora duka,
lan kowé ditumpes sanalika, sebab
paukumané énggal ngambra-ambra.
Begja sakèhé wong sing ngungsi marang
Panjenengané!

3 1 Masmur anggitané Dawud nalika
mlajeng nyingkiri Absalom, putrané.
(3-2) Dhuh Allah, iba kathahipun
mengsah kawula! Kathah tiyang ingkang
nglawan dhateng kawula.
2 (3-3) Kathah ingkang mungel dhateng
kawula mekaten, "Wong kuwi bakal ora
ditulungi déning Allah."
3 (3-4) Nanging, dhuh Allah, Paduka
menika tamèng ingkang milujengaken
kawula. Paduka menika ingkang paring
kamenangan dhateng kawula, lan
ingkang ngangkat sirah kawula.
4 (3-5) Kalawan swara sora aku
sesambat marang Allah, lan

Panjenengané paring wangsulan
saka gunungé kang suci.
5 (3-6) Aku lèyèh-lèyèh banjur turu;
sewengi muput aku direksa déning
astané Allah!
6 (3-7) Aku ora wedi senajan dikepung
déning mungsuh, sing balané éwon.
7 (3-8) Dhuh Allah, mugi kersa
jumeneng; kawula mugi Paduka tulungi!
Paduka sampun ngawonaken mengsah
kawula sedaya, ngantos sami mboten
misakit dhateng kawula.
8 (3-9) Pitulungan menika dhatengipun
saking Allah. Mugi umat Paduka
kaparingan berkah!

4 1 Masmur anggitané Dawud kanggo
pemimpin penyanyi, dibarengi uniné
kecapi. (4-2) Dhuh Allah ingkang mbélani
prekawis kawula. Mugi miyarsakaken
pesambat kawula. Ing salebeting
manah kawula ngraosaken rupek.
Paduka mugi kersa paring kalonggaran,
miyarsakaken pandonga kawula, sarta
paring pitulungan.
2 (4-3) Hé wong-wong sing ngala-ala
marang aku; pira lawasé enggonmu
padha seneng nindakaké prekara sing
tanpa guna lan ora nyata kuwi?

3 (4-4) Padha sumurupa yèn Allah wis
milih wong mursid dadi kagungané;
Panjenengané mesthi midhangetaké
samasa aku sesambat marang
Panjenengané.
4 (4-5) Padha gemetera lan maria gawé
dosa; kuwi rasakna temenan samasa
kowé ana ing peturon.
5 (4-6) Nyaosna kurban marang Allah
samurwaté lan kumandela marang
Panjenengané.
6 (4-7) Kathah tiyang ingkang sami
nyenyuwun, "Kawula mugi Paduka
paringi wewahing kabegjan." Dhuh Allah,
mugi kersa maringi dhateng kawula
kalayan renaning penggalih.
7 (4-8) Paduka sampun paring
kabingahan dhateng kawula, ngungkuli
kabingahanipun tiyang samasa angsal
gandum lan anggur kathah.
8 (4-9) Kawula badhé lèyèh-lèyèh
lajeng ketileman, margi Paduka
piyambak ingkang paring pengayoman,
mila kawula sami ngalami katentreman.

5 1 Masmur anggitané Dawud kanggo
pemimpin penyanyi, dibarengi
swaraning suling. (5-2) Dhuh Allah, mugi

kersa miyarsakaken atur kawula, mugi
Paduka gatosaken pesambat kawula.
2 (5-3) Dhuh Ratu kawula lan Allah
kawula, panjerit kawula nyuwun tulung
mugi Paduka èngeti, margi namung
Paduka piyambak ingkang kawula
sambati.
3 (5-4) Dhuh Allah, ing wanci énjing
Paduka miyarsakaken swanten kawula,
ing wancinipun kurban kawula saosaken,
kawula ngantos-antos dhawuh Paduka.
4 (5-5) Sebab Paduka sanès Allah
ingkang rena dhateng pendamel awon,
tiyang awon mboten badhé Paduka
parengaken sowan ing ngarsa Paduka.
5 (5-6) Paduka nampik dhateng tiyang
angkuh; tiyang ingkang sami nglampahi
piawon Paduka sengiti.
6 (5-7) Tiyang ingkang damelipun
goroh mesthi Paduka tumpes; Paduka
mboten rena dhateng tiyang ingkang
ngrodha-peksa lan tiyang ingkang
ngapusi.
7 (5-8) Nanging tumrap kawula, margi
saking agenging sih-kasetyan Paduka,
kawula badhé mlebet ing Pedaleman
Paduka, sujud sungkem ing Pasucèn

Paduka, ngabekti kalayan hurmat
dhateng Paduka.
8 (5-9) Dhuh Allah, satru kawula kathah
sanget! Mugi Paduka kersa nuntun
kawula nindakaken kersa Paduka;
supados cetha menapa ingkang kedah
kawula lampahi.
9 (5-10) Tembungipun satru kawula
mboten saged dipun pitados, awit
ingkang dipun angen-angen namung
damel risak; gurungipun[a] presasat kubur
menga, ilatipun ngucapaken tembung
lamis.
10 (5-11) Dhuh Allah, tiyang kados
mekaten mugi kadhawahana paukuman,
kecemplunga luwangan, margi saking
rancanganipun piyambak. Mugi Paduka
tundhung saking ngarsa Paduka, margi
saking kathahing panerakipun, sarta
panglawanipun dhateng Paduka.
11 (5-12) Nanging sedaya tiyang
ingkang ngungsi dhateng Paduka
badhé sami bingah-bingah, badhé sami
surak-surak ing selaminipun, margi
sami Paduka ayomi; lan krana Paduka
tiyang-tiyang ingkang tresna dhateng
Paduka, sami badhé bingah-bingah.

---

[a]gurung: tenggorokan (bhs. Ind.).

12 (5-13) Dhuh Allah, tiyang mursid
Paduka berkahi, sami Paduka
pageri mawi kanugrahan minangka
tamèngipun.

6 1 Masmur anggitané Dawud kanggo
pemimpin nyanyian, diiringi kecapi.
Laguné kaya laguné kidung kang kawolu.
(6-2) Dhuh Allah, mugi sampun ngantos
maringi paukuman dhateng kawula
karana duka, lan kawula mugi sampun
ngantos Paduka ajar margi saking
bentèring penggalih Paduka.
2 (6-3) Dhuh Allah, mugi kersa melasi
dhateng kawula, awit kawula ngantos
mboten gadhah daya. Mugi kersa paring
kekiyatan, dhuh Allah, sebab balung
kawula sami gemeter.
3 (6-4) Dhuh Allah, taksih pinten
dangunipun enggèn Paduka rawuh;
nyawa kawula giris sanget.
4 (6-5) Dhuh Allah, mugi wangsul
ngentas nyawa kawula, kawula
mugi Paduka pitulungi margi saking
sih-kamirahan Paduka.
5 (6-6) Sebab tiyang ingkang sampun
pejah mboten badhé ngémuti dhateng
Paduka. Sinten ingkang badhé memuji

dhateng Paduka wonten ing alamipun
tiyang pejah?
6 (6-7) Badan kawula lesu margi déning
pangesah kawula; saben dalu patileman
kawula ngantos teles kebes, margi
déning luh ingkang nelesi bantal kawula.
7 (6-8) Kawula mèh mboten saged
ningali, mripat kawula dados lamur,
semanten enggèn kawula nangis, margi
saking pendamelipun para mengsah
kawula.
8 (6-9) Padha sumingkira saka aku, hé
sakèhé wong kang gawé piala, merga
Allah wis miyarsakaké tangisku.
9 (6-10) Allah wis njurungi pandongaku,
Allah wis nyembadani panyuwunku.
10 (6-11) Sakèhé satruku padha kisinan
lan padha wedi banget; nuli padha
mundur sakal, padha kwirangan kabèh.
7 1 Kidung pangadhuh anggitané
Dawud, dikidungaké merga Kusy,
wong Bènyamin. (7-2) Dhuh Pangéran,
Allah kawula, sowan kawula nyuwun
pengayoman; mugi kersa nguwalaken
kawula saking sedaya tiyang ingkang
sami ngoyak-oyak dhateng kawula, saha
mugi kersa paring pangluwaran.

2 (7-3) Sampun ngantos sami nubruk
kawula kados singa, lan nggondhol
kawula ngantos mboten wonten ingkang
saged nguwalaken.
3 (7-4) Dhuh Pangéran, Allah kawula,
saupami kawula nindakaken piawon,
menawi ta kawula males awon dhateng
mitra,
4 (7-5) utawi kawula nandukaken
piawon dhateng tiyang ingkang nglawan
dhateng kawula tanpa sebab, saupami
èstu mekaten,
5 (7-6) mugi mengsah kawula sami
ngoyak-oyaka lan nyepeng kawula, sarta
kawula dipun idak-idaka ing siti, tuwin
dipun pejahana, temah badan kawula
dados lebu.
6 (7-7) Dhuh Allah, mugi kersa
jumeneng kalayan duka, sarta nglawan
dhateng pangigit-igitipun satru kawula.
Mugi kersa jumeneng paring pitulungan
dhateng kawula, margi Paduka sampun
mundhut wontena keadilan!
7 (7-8) Bangsa-bangsa mugi sami
kaklempakna ing ngarsa Paduka, lajeng
sami Paduka rèh saking ngaluhur.
8 (7-9) Gusti Allah ngadili para bangsa!
Mugi kersa ngadili kawula, dhuh Allah,

menapa kawula menika resik, menapa manah kawula tumemen.
9 (7-10) Mugi-mugi piawonipun tiyang duraka saged mantun. Tiyang ingkang lampahipun temen mugi Paduka santosakaken. Dhuh Allah, Paduka ingkang ndadar manah saha telenging batosipun manungsa, Paduka Allah ingkang adil.
10 (7-11) Allah kuwi tumraping aku tamèng, kang ngreksa marang wong sing atiné lugu.
11 (7-12) Gusti Allah kuwi Hakim kang adil lan Allah kang ndhawuhaké paukumané marang wong ala.
12 (7-13) Tumrap wong sing ora mratobat, Allah bakal ngasah pedhangé, sarta menthang gendhéwané, siaga nglepas panahé.
13 (7-14) Gaman-gamané sing ampuh dicawisaké kanggo wong duraka, panahé disiapaké.
14 (7-15) Sejatiné wong kuwi seneng ngangen-angen piala, ngrancang karusakan, lan seneng goroh.
15 (7-16) Wong kuwi ndhudhuk luwangan, digawé jero, nanging

kecemplung dhéwé ing luwangan sing
digawé mau.
16 (7-17) Piala sing ditindakaké mbalik
ngenani sirahé dhéwé, sarta penggawéné
ala nibani embun-embunané.
17 (7-18) Aku dakmemuji marang Allah
merga keadilané, sarta ngidungaké
masmur konjuk ing Asmané Kang
Mahaluhur.
8 1 Masmur anggitané Dawud, kanggo
pemimpin penyanyi, kaya laguné
Gitit. (8-2) Dhuh Allah, Gusti kawula, iba
mulyaning asma Paduka ing salumahing
bumi! Kamulyan Paduka ingkang
ngungkuli langit sami dipun luhuraken
srana kekidungan.
2 (8-3) Dalah bayi ingkang taksih nesep
sami tumut memuji. Paduka kagungan
pangwasa kanggé mbungkem para satru
Paduka, sarta nyegah tiyang ingkang
badhé males awon.
3 (8-4) Menawi kawula tumenga
ing langit, ningali pakaryaning asta
Paduka, nyawang dhateng rembulan lan
lintang-lintang ingkang Paduka tata.
4 (8-5) Menapa ta ajinipun manungsa,
déné Paduka èngeti? Manungsa kanggé
menapa, déné Paduka opèni?

5 (8-6) Piyambakipun Paduka dadosaken
kaot sekedhik ajinipun kaliyan Paduka,
sarta Paduka ganjar kadrajatan lan
kamulyan?
6 (8-7) Piyambakipun Paduka paringi
pangwasa mengku para titah Paduka;
sarta samukawis Paduka telukaken ing
sangandhaping tlapakanipun;
7 (8-8) inggih sakathahing ménda,
lembu dalah sato kéwan ing ara-ara,
8 (8-9) peksi ing awang-awang lan
ulam ing seganten, lan sedaya tumitah
ingkang wonten ing telenging samodra.
9 (8-10) Dhuh Allah, Gusti kawula, iba
mulyanipun asma Paduka wonten ing
salumahing bumi!

9 1 Masmur anggitané Dawud kanggo
pemimpin penyanyi. Kaya laguné
kidung: Patiné anak lanang. (9-2)
Kawula badhé saos sokur dhateng
Allah kalayan gumolonging manah;
kawula badhé nyariyosaken sawernining
kaélokan Paduka.
2 (9-3) Kawula badhé bingah-bingah
margi saking Paduka, tuwin ngidungaken
masmur kanggé ngluhuraken asma
Paduka, dhuh Allah Ingkang Mahaluhur.

3 (9-4) Sebab satru kawula sami
mundur, sami rebah lan sirna ing ngarsa
Paduka.
4 (9-5) Awit Paduka mbélani prekawis
kawula sarta paring kemenangan, kados
hakim ingkang adil, Paduka lenggah ing
dhampar.[b]
5 (9-6) Bangsa-bangsa sampun Paduka
dhawahi paukuman lan tiyang awon
sampun Paduka tumpes, namanipun
mboten badhé kocap malih, ing
selajengipun lan ing selami-laminipun.
6 (9-7) Satru kawula sampun telas
sirna, kithanipun sampun Paduka
gempur, ngantos sirna lan mboten dipun
èngeti malih.
7 (9-8) Nanging Allah ngedhaton ing
selami-laminipun. Dhamparé didegaké
kanggo nindakaké pangrèhé.
8 (9-9) Panjenengané ngadili jagad
kalayan adil, lan ngadili bangsa-bangsa
kalayan kabeneran.
9 (9-10) Dadiné Allah jumeneng
pangungsèné wong sing kesrakat.
Pangungsèn samasa ati krasa rupek.

---

[b]dhampar: palenggahanipun raja: tahta (bhs. Ind.).

10 (9-11) Tiyang ingkang wanuh
dhateng Paduka menika sami kumandel
dhateng Paduka. Tiyang ingkang madosi
Paduka mboten naté Paduka tégakaken,
dhuh Allah.
11 (9-12) Memujia kalawan masmur
konjuk marang Allah, kang ngedhaton
ana ing Sion! Pakaryané wartakna
marang para bangsa!
12 (9-13) Merga Panjenengané kang
malesaké getih kang kawutahaké, iya
ngèngeti wong sing disiya-siya; ora supé
marang pesambaté.
13 (9-14) Dhuh Allah, kawula mugi
Paduka welasi, mugi mirsani dhateng
kasangsaran kawula, margi saking
pendamelipun satru kawula; mugi
Paduka ngluwari kawula saking pejah,
dhuh Allah.
14 (9-15) Supados kawula sami
nyariyosaken sedaya pakaryan Paduka
ingkang élok, lan sami surak-surak
wonten ing ngajengipun tiyang-tiyang
ing Yérusalèm awit saking pitulungan
Paduka.
15 (9-16) Bangsa-bangsa sami
kecemplung ing luwangan ingkang
dipun damel piyambak, sukunipun sami

kesrimpung ing jiret ingkang dipun
pasang piyambak.
16 (9-17) Gusti Allah wis nglairaké
sarirané lan wis ndhawahaké
paukumané; wong ala kejiret déning
penggawéné dhéwé.
17 (9-18) Wong lamis iku marani pati,
yakuwi sakèhé bangsa kang sungkan
ngabekti marang Allah.
18 (9-19) Awit ora ing selawasé wong
mlarat ditégakaké, pengarep-arepé
wong sangsara ora ilang ing selawasé.
19 (9-20) Dhuh Allah, mugi kersa
jumeneng, manungsa sampun ngantos
ngendelaken badanipun piyambak;
bangsa-bangsa mugi Paduka adili ing
ngarsa Paduka!
20 (9-21) Supados sami ajrih, dhuh
Allah, mila badhé sami ngakeni,
bilih piyambakipun menika namung
manungsa kémawon.
10 1 Dhuh Allah, kénging menapa
Paduka jumeneng ing katebihan
lan umpetan samasa kawula nandhang
karibedan?
2 Margi saking angkuhipun, tiyang-
tiyang awon sami nindhes tiyang
kesrakat; tiyang-tiyang jahat wau sami

kénginga jireting pangothak-athikipun piyambak.
3 Margi tiyang awon sami nguja pepénginané manahipun, lan tiyang srakah ngipat-ipati sarta nampik Allah.
4 Tiyang duraka kalayan umuk sami mungel, "Gusti Allah rak ora arep males marang aku! Gusti Allah ora ana!" mekaten penganggepipun.
5 Salampah-lampahipun tansah angsal damel; dhawuh Paduka menika kemuluken, ngantos piyambakipun mboten gaduk; sedaya mengsahipun dipun anggep sepélé.
6 Osiking manahipun, "Kekuwatanku ora bakal suda. Aku ora bakal kena ing paukuman."
7 Senengipun memisuh, goroh lan misakit; tembungipun kebak pangancam lan piawon.
8 Piyambakipun ndhelik ing gubug-gubug; ing papan ingkang sepen badhé mejahi tiyang ingkang tanpa kalepatan.
9 Mripatipun ndingkik tiyang ingkang apes, lan ndhekem ing pandhelikan. Kados singa ing rerungkudan, ing ngriku enggènipun ngentosi tiyang ingkang badhé dipun mangsa. Tiyang wau

dipun tubruk lan dipun glandhang ing
pandhelikanipun.
10 Caranipun mendhak, mbungkuk
lajeng nubruk; tiyang-tiyang ingkang
apes wau srana cakaripun ingkang rosa.
11 Osiking manahipun, "Allah mesthi
ora mreduli; Panjenengané ora mirsani,
mulané ora bakal pirsa aku."
12 Dhuh Allah, mugi kersa jumeneng!
Dhuh Allah, mugi kersa mulungaken asta
Paduka. Tiyang ingkang kesrakat mugi
sampun ngantos Paduka supèkaken.
13 Kénging menapa tiyang duraka sami
ngawon-awon Allah, kalayan criyos
ing manahipun, "Aku mesthi ora bakal
diwales déning Allah."
14 Mangka Paduka saèstunipun pirsa,
margi Paduka menika mirsani dhateng
kasisahan tuwin sakiting manah, sarta
Paduka pundhut ing asta Paduka
piyambak. Pramila tiyang apes sami
suméndhé pasrah dhateng Paduka; lan
tumraping laré lola, Paduka jumeneng
juru pitulunganipun.
15 Kekiyatanipun tiyang awon mugi
Paduka sirnakaken, piawonipun mugi
Paduka adili, ngantos sami sirna saking
ngarsa Paduka.

16 Allah jumeneng raja langgeng ing
selawasé. Para bangsa sing nyembah
brahala wis padha sirna saka tanahé
Allah.
17 Dhuh Allah, Paduka mugi nyembadani
pandonganipun tiyang kesrakat,
manahipun mugi sami Paduka
sentosakaken.
18 Talingan Paduka mugi nilingaken,
sarta Paduka badhé paring keadilan,
dhateng laré lola lan dhateng tiyang
ingkang dipun aniaya, supados ing jagad
mboten wonten tiyang ingkang wantun
nganiaya dhateng sesaminipun.

11 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi. Aku
ngandel marang Allah, kepriyé déné
kowé wani-wani karo aku muni, "Mabura
menyang gunung kaya manuk!"
2 Merga wong ala menthang
gendhéwané, masang panahé ing
kendhenging[c] gendhéwané, kanggo
manah wong sing atiné jujur, ana ing
petengan.
3 Menawa cagak sing dienggo cekelan
ambruk, wong mursid arep kepriyé?

---

[c]kendheng: sendheng: tangsul gendhéwa.

4 Gusti Allah dedalem ana ing
Pedalemané kang suci; palenggahané
ana ing swarga. Tingalé ngulataké
para manungsa, mirsani sing padha
dititahaké.
5 Allah ndadar marang wong mursid
lan marang wong jahat, Panjenengané
gething marang wong sing dhemen
nganiaya.
6 Wong ala padha diudani geni mawa
lan lirang; sarta diganjar angin sing
panas.
7 Merga Allah iku adil, lan rena marang
kabeneran; wong sing barès atiné bakal
ndeleng marang wedanané Allah.

12 1 Masmur anggitané Dawud,
kanggo pemimpin penyanyi. Kaya
lagu sing kaping wolu. (12-2) Dhuh
Allah, mugi kersa paring pitulung, sebab
tiyang mursid sampun telas, sampun
mboten wonten tiyang ingkang temen.
2 (12-3) Tiyang sedaya sami
goroh, ingkang setunggal nggorohi
setunggalipun; wicantenipun sami
lelamisan, manahipun rangkep.
3 (12-4) Muga-muga Allah numpes
sakèhé lambé kang lamis lan sakèhé ilat
sing seneng umuk.

4 (12-5) Wong mau padha muni, "Srana
tembungku aku bisa nuruti apa sing
dakkarepaké! Aku bisa muni sekarepku,
lan ora ana wong sing bisa menggak
aku!"
5 (12-6) Pangandikané Allah, "Aku
arep rawuh, merga wong miskin padha
ditindhes lan wong sing dikuya-kuya
padha sesambat. Aku paring pitulungan
marang sing padha ngarep-arep marang
pitulungan."
6 (12-7) Janjiné Allah kena dipesthèkaké
murniné, kaya slaka sing dilèlèr ing
geni, nganti rambah ping pitu. Dhuh
Allah, namung Paduka piyambak
ingkang netepi janji Paduka. Paduka
tansah badhé ngayomi kawula, sarta
nguwalaken kawula saking tiyang-tiyang
awon menika ing selami-laminipun.
7 (12-8) (12:6)
8 (12-9) Tiyang duraka menika wonten
ing saenggèn-enggèn, lan saben tiyang
sami ngalem dhateng piawon.

13 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi. (13-
2) Dhuh Allah, ngantos pinten laminipun
enggèn Paduka badhé nyupèkaken
kawula? Taksih pinten dangunipun

enggèn Paduka nutupi wedana Paduka
ing ngatasipun kawula?
2 (13-3) Ngantos pinten laminipun
enggèn kawula kedah nandhang
kuwatos ing manah, sarta ngraosaken
kasisahan sadinten-dinten? Ngantos
pinten laminipun para mengsah kawula
sami ngawonaken kawula?
3 (13-4) Kersaa mirsani dhateng
kawula, lan kersaa paring wangsulan,
dhuh Pangéran, Allah kawula! Kersaa
mangsulaken kekiyatan kawula, supados
kawula mboten ngalami pejah.
4 (13-5) Supados satru kawula
mboten sami mungel, "Dhèwèké wis
daktelukaké." Lan mengsah kawula sami
surak-surak, samasa kawula keplajeng.
5 (13-6) Nanging kawula pitados
dhateng sih-kadarman Paduka, lan
manah kawula surak-surak mergi saking
pitulungan Paduka.
6 (13-7) Aku arep memuji konjuk ing
Allah, merga saka kasaénané marang
aku.

14 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi.
Wong bodho kandha ing sajroning atiné,
"Allah kuwi ora ana!" Apa sing dilakoni

kuwi rusuh lan nistha, ora ana sing gawé
kabecikan.
2 Gusti Allah mirsani saka swarga
marang para manungsa, apa ana sing
duwé budi lan nggolèki Allah.
3 Wis padha nasar kabèh, kabèh wis
bejat; ora ana sing gawé becik, siji waé
ora ana.
4 Wong kabèh padha ora rumangsa
nglakoni piala, enggoné padha mangan
bangsaku nganti ludhes kaya wong
mangan roti waé, sarta padha ora tau
nyebut marang Allah.
5 Nanging wong-wong mau bakal padha
ketaman ing pagiris gedhé, merga Allah
ana ing tengahé wong mursid.
6 Karebèn wong ala padha mbubrah
rancangané wong kesrakat, nanging
Allah ngayomi wong-wong mau.
7 Muga-muga Israèl diparingi
kemenangan saka Sion! Menawa
Allah mulihaké kaanané umaté,
Yakub bakal surak-surak, sarta Israèl
bungah-bungah.

15 1 Masmur anggitané Dawud. Dhuh
Allah, sinten ingkang kelilan
manggèn ing Kémah Paduka? Sinten

ingkang kelilan manggèn ing redi Paduka
ingkang suci?
2 Yakuwi wong kang lakuné tanpa
cacad, sarta nglakoni penggawé becik,
3 kang tembungé temen kalayan trus
ing ati, lan ora seneng wewadul, sarta
ora gawé ala marang pepadhané, ora
nacad marang padha-kancané, lan ora
ngrasani tanggané;
4 kang éwa marang wong kang
tumindak nistha, nanging ngajèni
marang wong mursid; saupama sumpah
kang marakaké pitunané dhéwé, iya ora
dijabel;
5 kang ora nganakaké dhuwit, ora
nampani besel lan ora nglawan wong
sing ora duwé kaluputan. Sapa sing
kelakuané kaya mengkono, uripé bakal
tentrem.

16 1 Miktam[d] anggitané Dawud.
Dhuh Allah, kawula mugi Paduka
reksa, awit Paduka menika pengayoman
kawula.
2 Unjukku marang Allah, "Paduka
menika Allah kawula, kawula mboten
gadhah kabegjan sanèsipun kejawi
saking Paduka piyambak!"

---

[d]Miktam: namanipun lagu, bangsanipun syair.

3 Para tiyang pitados menika tiyang
mulya, menika tiyang ingkang kawula
remeni.
4 Tiyang ingkang nyembah dhateng
allah sanès-sanèsipun badhé manggih
kasisahan kathah. Kawula mboten
badhé tumut saos kurban kaliyan
piyambakipun; kawula mboten badhé
nyembah dhateng allahipun, namanipun
mboten badhé kawula ucapaken.
5 "Dhuh Allah, sedaya gadhahan kawula
namung wonten ing Paduka. Paduka
maringi samukawis ingkang kawula
betahaken, nasib kawula wonten ing
asta Paduka.
6 Iba élokipun peparing-peparing
Paduka; iba saénipun sedaya menika!"
7 Aku dakmemuji marang Allah merga
saka pitedah-pitedah sing diparingaké
marang aku. Ing wayah bengi aku
tansah diélingaké déning batinku.
8 Aku tansah éling yèn Allah ana ing
ngarepku, Panjenengané celak, mulané
aku ora sumelang.
9 Atiku bungah lan nyawaku surak-
surak, mula aku pasrah kalawan
ayem-tentrem.

10 "Margi Paduka mboten badhé
masrahaken nyawa kawula dhateng
teleng palimenganing pejah, lan mboten
négakaken kekasih Paduka ngantosa
ngalami sirna.
11 Paduka nedahaken margining gesang
dhateng kawula; wonten ing ngarsa
Paduka kabingahan kawula ngantos
lubèr, kabingahan peparing Paduka
langgeng ing selaminipun."

17 1 Pandongané Dawud. Dhuh
Allah, mugi kersa miyarsakaken
pandonga kawula, nyuwun keadilan,
mugi kersa migatosaken pesambat
kawula nyuwun pitulungan, medal
manah ingkang tulus.
2 Putusan ingkang Paduka dhawahaken
badhé ngleresaken kawula, margi
paningal Paduka mirsani menapa
ingkang leres.
3 Menawi Paduka nguji manah kawula,
Paduka tliti ing wanci dalu, sarta mriksa
kawontenan kawula, Paduka mboten
badhé manggih prekawis ingkang awon.
4 Kawula mboten naté ngraosi kados
tiyang sanès, kawula mbangun-
turut dhateng Paduka, lan mboten
ngrodha-peksa.

5 Selaminipun kawula ngambah margi
Paduka lan mboten naté nilar pitedah
Paduka.
6 Dhuh Allah, kawula ndedonga dhateng
Paduka, margi Paduka paring wangsulan
dhateng kawula; pramila mugi kersa
nilingaken kawula sarta midhangetaken
atur kawula.
7 Mugi kersa ngetingalaken sih-kasetyan
Paduka ingkang élok, sarta mitulungi
kawula; wonten ing pamengku Paduka
kawula badhé luwar saking pendameling
mengsah kawula.
8 Kawula mugi Paduka reksa, kados
maniking paningal Paduka piyambak;
sarta Paduka kempit wonten ing swiwi
Paduka,
9 supados tiyang ingkang ngangkah
risak kawula mboten saged manggihi
kawula; mekaten ugi satru bebuyutan
kawula ingkang sami ngrubung kawula.
10 Tiyang menika sami mboten gadhah
katresnan lan wicantenipun angkuh.
11 Sami ngetutaken kawula ing sapurug
kawula, kawula tansah dipun awasi,
supados saged ngrebahaken kawula.
12 Èmperipun kados singa ingkang
badhé ndekep, kados singa nèm ingkang

mendhak-mendhak badhé nyempal-nyempal kawula ing pandhelikan.
13 Dhuh Allah, mugi kersa jumeneng,
tiyang menika mugi Paduka lawan lan
Paduka kawonaken. Dhuh Allah, kawula
mugi Paduka luwari srana pedhang
Paduka, saking tanganipun tiyang awon.
14 Dhuh Allah, asta Paduka mugi
ngluwari kawula saking tiyang dosa
ingkang pandumanipun wonten ing
donya ngriki; mugi Paduka ukum srana
paukuman ingkang sampun Paduka
cawisaken kanggé piyambakipun,
kanggé anak-anakipun, lan tirahanipun
kawarisna dhateng putu-putunipun.
15 Nanging menggah kawula, ingkang
Paduka luwari saking dosa lan
paukuman, badhé nyawang wedana[e]
Paduka, lan mbénjing ing dintening
petangèn badhé kalayan marem
nyawang dhateng Paduka.

18 1 Masmur anggitané Dawud,
abdiné Allah, kang ngunjukaké
pamuji marang Allah, sawisé diluwari
saka tangané sakèhing mungsuhé lan
saka tangané Saul, kanggo pemimpin
penyanyi. (18-2) Pangucapé Dawud,

---

[e]wedana: pasuryan. Tembungipun limrah: rai.

"Kawula tresna dhateng Paduka, dhuh
Allah, Paduka menika kekiyatan kawula!
2 (18-3) Dhuh Allah, Paduka menika
ingkang ngreksa kawula, inggih tamèng
kawula, lan pangungsèn kawula, ingkang
ngluwari kawula."
3 (18-4) Pinujia Allah, awit asmané
kang daksebut, wis ngluwari aku saka
tangané mungsuhku.
4 (18-5) Nalika tali-talining pati mbanda
marang aku, lan ombaking kasangsaran
ngebyuki aku,
5 (18-6) bebaya pati ngepung aku,
jireting pati dipasang ana ing ngarepku,
6 (18-7) ing sajroning karupekan
mau, aku sesambat marang Allah, aku
nyebut asmané nyuwun pitulungan.
Panjenengané saka ing dalemé miyarsa[f]
swaraku, panjeritku katampi ing
talingané.
7 (18-8) Bumi banjur gonjing lan
dhasaring gunung moyag-mayig, merga
saka mulading dukané.
8 (18-9) Granané ngetokaké kukus,
saka tutuké metu geni memangsa,
mawané mengangah.

---

[f]miyarsa: tembungipun limrah: mireng.

9 (18-10) Langit dipentiyungaké,
Panjenengané nuli tumedhak;
mendhung sing peteng ana ing
sangisoring sampéyané.
10 (18-11) Panjenengané nuli nitih
kerub,[g] banjur mabur nglayang ing
sandhuwuring angin.
11 (18-12) Pepeteng didadèkaké
pandhelikané, udan sing peteng lan
mendhung kandel kaagem minangka
tarubé.
12 (18-13) Mendhung, udan ès lan
mawa mengangah kena sunaré temah
sirna.
13 (18-14) Allah nganakaké gludhug ana
ing langit, Kang Mahaluhur ngulukaké
sabdané.
14 (18-15) Panahé dilepasaké, nganti
mungsuhé dibuyaraké, bledhèg
ditlorongaké, temah padha gumyur.
15 (18-16) "Dhasaring seganten dados
ketingal, lan dhasaring bumi kabikak,
margi saking mulading bebendu Paduka,
lan saking bentèring napas saking grana
Paduka."

---

[g]kerub: golongané malaékat.

16 (18-17) Panjenengané nuli mulung
astané saka ngaluhur, aku banjur
dicandhak, dientas saka banjir gedhé.
17 (18-18) Panjenengané ngluwari aku
saka mungsuhku sing gagah prakosa,
lan saka wong-wong sing sengit marang
aku, merga satruku kwasané ngungkuli
aku.
18 (18-19) Nalika aku nandhang
sangsara, aku dicegat déning
mungsuhku, nanging Allah iku
kekuwatanku.
19 (18-20) Aku diirid metu menyang
papan sing ombèr, lan aku diluwari,
merga Panjenengané tresna marang
aku.
20 (18-21) Aku diwales déning
Allah miturut kaananku kang resik.
Aku diberkahi merga aku ora duwé
kaluputan.
21 (18-22) Aku mbangun-turut marang
prenatané Allah, aku ora nyingkur
Panjenengané.
22 (18-23) Panjenengané pirsa yèn aku
ora nglirwakaké sakèhé dhawuhé lan
sakèhé pepakoné dakgatèkaké.

23 (18-24) Lakuku tanpa cacad ana ing
ngarsané, lan aku tansah ngati-ati; ora
nganti gawé kaluputan ing ngarsané.
24 (18-25) Mulané Allah males marang
aku miturut kaananku sing bener, merga
Panjenengané pirsa yèn aku ora duwé
kaluputan.
25 (18-26) "Dhuh Allah, kawula menika
setya dhateng tiyang ingkang tresna
dhateng Paduka; tumrap tiyang ingkang
lampah saé, Paduka paring kasaénan.
26 (18-27) Tumrap tiyang ingkang resik
ing manah, pangrèh Paduka inggih resik,
nanging tiyang ingkang nglawan dhateng
Paduka, inggih Paduka lawan.
27 (18-28) Tiyang ingkang andhap-asor
Paduka pitulungi, nanging Paduka
ngasoraken tiyang ingkang angkuh.
28 (18-29) Dhuh Pangéran, Allah
kawula, Paduka ingkang paring
pepadhang dhateng kawula, pepeteng
kawula menika Paduka ingkang
nyingkiraken.
29 (18-30) Paduka ingkang paring
kekiyatan, ngantos kawula wani nerjang
mengsah. Margi saking Allah kawula,
kawula wantun nglumpati témbok."

30 (18-31) Pangrèhé Allah iku
sampurna, pangandikané Allah iku
murni; Panjenengané minangka tamèng
tumrap saben wong sing ngungsi marang
Panjenengané.
31 (18-32) Sebab sapa ta sing jumeneng
Allah kejaba Panjenengané? Lan sapa ta
kang jumeneng pangungsèn kita kejaba
Allah kita?
32 (18-33) Allah iku kang dadi
kekuwatanku, sing gawé lakuku
kepénak,
33 (18-34) kang ndadèkaké jangkahku
ènthèng kaya sikiling menjangan; sing
ngreksa aku ana ing pegunungan,
mulané aku ayem.
34 (18-35) Panjenengané kang nglatih
aku perang, nganti aku bisa menthang
gendhéwa tembaga.
35 (18-36) Kawula Paduka paringi
tamèng kawilujengan Paduka, lan
kekiyatan Paduka nyanggi kawula,
sarta sih-palimirma Paduka ndadosaken
kawula ayem.
36 (18-37) Krana saking Paduka kawula
mboten naté kecepeng ing mengsah, lan
suku kawula mboten naté kesandhung.

37 (18-38) Mungsuhku dakoyak nganti
kecekel, aku durung bali yèn mungsuhku
durung dakpatèni kabèh.
38 (18-39) Mungsuhku dakgebug nganti
ora bisa tangi menèh; padha ambruk
ana ing sangisoring tlapakanku.
39 (18-40) Paduka ndadosaken kawula
rosa ing perang, tiyang ingkang nglawan
dhateng kawula, Paduka telukaken
dhateng pangwaos kawula.
40 (18-41) Mengsah kawula Paduka
damel ajrih, mila sami keplajeng, lan
tiyang ingkang sengit dhateng kawula,
sami Paduka tumpes.
41 (18-42) Tiyang wau sami sesambat
nyuwun tulung, nanging mboten wonten
ingkang nulungi; sami celuk-celuk
dhateng Allah, nanging Allah mboten
paring wangsulan.
42 (18-43) Mungsuhku padha dakejur-
ejur nganti kaya bledug kabur ing angin,
lan dakbuwang ing dalan kaya blethok.
43 (18-44) Paduka sampun nguwalaken
kawula saking umat ingkang mbaléla.
Kawula Paduka dadosaken raja ingkang
ngerèh para bangsa. Tiyang ingkang
mboten kawula tepangi, sami dados
rèh-rèhan kawula.

44 (18-45) Tiyang manca negari sami
nyembah dhateng kawula, menapa
sapréntah kawula dipun turut.
45 (18-46) Mengsah sami kécalan
kekendelanipun, mila sami medal saking
bètèngipun kalayan gumeter.
46 (18-47) Paduka menika Allah
ingkang gesang! Pinujia Juru Slametku!
Linuhurna Allah kang mitulungi aku!
47 (18-48) Allah kang malesaké
aku! Kang nelukaké bangsa-bangsa
kadadèkaké rèh-rèhanku.
48 (18-49) Panjenengané ngluwari
aku saka mungsuhku. Paduka
sampun ngluhuraken kawula ngantos
nglangkungi tiyang-tiyang ingkang
sami nglawan dhateng kawula. Kawula
sampun Paduka luwari saking tanganipun
tiyang-tiyang ingkang ambek siya.
49 (18-50) Pramila kawula badhé
ngidungaken nyanyian puji sokur
dhateng Paduka, ing tengahing para
bangsa. Dhuh Allah, kawula badhé saos
puji sokur konjuk ing asma Paduka.
50 (18-51) Panjenengané sing paring
kemenangan marang Sang Raja, abdiné,
sarta ngetingalaké sih-kasetyané
marang wong sing ditetepaké ing

kalenggahané, yakuwi marang Dawud
lan anak-putuné turun-temurun!
19 [1] Masmur anggitané Dawud,
kanggo pemimpin penyanyi.
(19-2) Langit nyritakaké kamulyané
Allah lan akasa mratélakaké yasaning
astané.
[2] (19-3) Ing wayah awan ngandhakaké
bab pakaryané mau tekan dina
candhaké, lan wayah wengi nyritakaké
ganti-gumanti bab pakaryan mau.
[3] (19-4) Enggoné crita ora nganggo
tembung, swarané ora keprungu.
[4] (19-5) Éwasemono kawentar ing
salumahing bumi, nyrambahi sajagad
wrata. Allah yasa kémah ing akasa
kanggo srengéngé,
[5] (19-6) kang njedhul ing wayah ésuk
kaya pengantèn lanang metu saka
kamaré, gagah kaya satriya lelana.
[6] (19-7) Wetuné saka ing tepining
langit, banjur nanjak nganti tekan sisih
liyané; ora ana barang sing ngaling-alingi
panasé.
[7] (19-8) Dhawuh-dhawuhé Allah iku
sampurna, nyegeraké nyawa. Prenatané
Gusti Allah kena diendelaké, minteraké
wong sing ora pengalaman.

8 (19-9) Dhawuhé Gusti Allah kuwi
bener, gawé bungahé ati; dhawuhé Allah
kuwi adil, madhangi nalar lan budi.
9 (19-10) Pangabekti marang Allah,
selawasé becik, putusané Allah mesthi
bener, adil ing sekabèhé.
10 (19-11) Dhawuhé Gusti Allah kuwi
beciké ngungkuli emas, malah emas
tuwa sing akèh pisan; leginé ngungkuli
madu, sing tumètès saka talaning tawon.
11 (19-12) Abdi Paduka sami angsal
seserepan; kawula ingkang sami
ngèstokaken sami angsal ganjaran.
12 (19-13) Sinten ingkang saged
nyumerepi kalepatan ingkang dipun
lampahi? Mugi kersa nglebur kalepatan
kawula ingkang mboten kawula jarag.
13 (19-14) Kang abdi mugi Paduka
tebihaken saking dosa ingkang dipun
jarag, sampun ngantos dosa wau
ngwaosi ingkang abdi. Mila kawula
badhé tanpa cacad, sarta resik saking
kalepatan ageng.
14 (19-15) Mugi tembung ingkang
kawula ucapaken, sarta pengangen-
angening manah kawula damel renaning
penggalih Paduka. Dhuh Allah, Paduka

menika pangungsèn saha panebus kawula.

20 [1] Masmur anggitané Dawud kanggo pemimpin penyanyi.
(20-2) Pangéran mugi nyembadani panyuwunipun Sang Prabu ing nalikanipun nandhang reribed! Allahipun Yakub mugi ngayomi Sang Prabu!
[2] (20-3) Allah mugi maringi pitulungan dhateng panjenengan saking Pedalemanipun Allah, sarta paring pambiyantu dhateng panjenengan saking Gunung Sion.
[3] (20-4) Allah mugi kersa ngèngeti sakathahing kurban dhaharan, sarta rena dhateng kurban obongan ingkang panjenengan saosaken.
[4] (20-5) Allah mugi maringi menapa ingkang panjenengan kersakaken, sarta njurungi menapa ingkang panjenengan rancang.
[5] (20-6) Kawula badhé giyak-giyak, margi saking kemenangan panjenengan; sarta badhé memuji Allah, ingkang sampun paring kemenangan wau. Allah mugi njurungi ing sapanyuwun panjenengan.

6 (20-7) Ing samengko aku yakin
yèn Allah mesthi paring kaunggulan
marang wong kang wis ditetepaké
kalenggahané. Allah paring wangsulan
saka swarga, sarta paring kemenangan
srana pangwasané.
7 (20-8) Sawenèhing wong padha
ngendelaké krétané, sawenèh menèh
ngendelaké jarané, nanging aku padha
ngendelaké pangwasané Allah kita.
8 (20-9) Wong-wong mau bakal padha
tiba, nanging kita bakal ngadeg jejeg
kalawan mantep.
9 (20-10) Dhuh Allah, Paduka mugi
paring kemenangan dhateng Sang
Prabu; menawi nyebut asma Paduka
kersaa paring wangsulan.

21 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi. (21-
2) Dhuh Allah, Sang Prabu bingah-bingah
margi sampun Paduka paringi kekiyatan;
Sang Prabu sanget bingahipun, margi
sampun Paduka paringi kemenangan.
2 (21-3) Sampun Paduka jurungi
pepénginané manahipun, panyuwunipun
sampun Paduka leksanani.

3 (21-4) Paduka sampun paring berkah
ingkang lubèr, lan sampun Paduka agemi
makutha emas.
4 (21-5) Sang Prabu nyuwun gesang
dhumateng Paduka, inggih sampun
Paduka paringi yuswa panjang ingkang
langgeng.
5 (21-6) Ageng kaluhuranipun margi
saking pitulung Paduka, asmanipun
misuwur lan ageng kawibawanipun.
6 (21-7) Berkah Paduka tansah nyarengi
panjenenganipun, temah ngalami
kabingahan ing ngarsa Paduka.
7 (21-8) Sang Prabu pitados dhateng
Allah, lan margi saking sih-kasetyanipun
ingkang mahaluhur, panjenenganipun
badhé tetep sentosa.
8 (21-9) Asta Paduka badhé nyepeng
mengsahipun sedaya, inggih sedaya
tiyang ingkang sengit dhateng
panjenenganipun.
9 (21-10) Tiyang-tiyang wau badhé
Paduka besmi, samasa Paduka rawuh
ngetingal, dhuh Allah, sami badhé
Paduka tumpes srana paukuman
Paduka, lan Paduka sirnakaken srana
latu.

10 (21-11) Anak-turunipun badhé
Paduka tumpes saking bumi,
kasirnakaken saking antawisipun
manungsa.
11 (21-12) Menawi sami masang
kala dhateng Sang Prabu, sarta sami
ngancam ngangkah piawon, mboten
badhé angsal damel.
12 (21-13) Sami badhé dipun panah
déning Allah, ngantos badhé sami
mundur lan mlajeng.
13 (21-14) Dhuh Allah, mugi kersa
jumeneng, saha ngetingalaken pangwaos
Paduka. Kawula sami badhé memuji lan
ngidungaken pangwaos Paduka kalayan
masmur.

22 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi.
Laguné kaya kidung: Menjangan ing
wayah pajar. (22-2) Dhuh Allah kawula,
Allah kawula, menapaa kawula Paduka
tégakaken? Kawula sesambat, nanging
Paduka tetep tebih lan mboten mitulungi
kawula.
2 (22-3) Dhuh Allah kawula, ing wanci
siang kawula sesambat, nanging Paduka
mboten paring wangsulan; ing wanci

dalu inggih mekaten, mila kawula inggih
mboten angsal katentreman.
3 (22-4) Mangka Paduka menika
ingkang Mahasuci, ingkang pinuji-puji
déning umat Israèl.
4 (22-5) Para leluhur kawula sami
pitados dhateng Paduka; sami
kumandel, lajeng Paduka luwari.
5 (22-6) Paduka ingkang dipun sebut,
lajeng sami Paduka entasaken. Paduka
ingkang dipun endelaken lan mboten
sami kwirangan.
6 (22-7) Nanging kawula menika cacing,
sanès manungsa, dipun écé déning sok
sintena, sarta dipun sepèlèkaken déning
tiyang sedaya.
7 (22-8) Tiyang ingkang ningali kawula
sami moyoki, kawula dipun ènjepi
kaliyan gèdhèg-gèdhèg.
8 (22-9) Tembungipun, "Wong kuwi
precaya marang Allah, karebèn Allah
sing ngentasaké. Karebèn Allah sing
ngluwari, yèn pancèn Allah ngasihi wong
kuwi."
9 (22-10) Inggih, Paduka ingkang
nglairaken kawula saking wetenganing
biyung kawula; Paduka ingkang

ndadosaken kawula tentrem nalika
kawula taksih nesep.
10 (22-11) Wiwit lair mila kawula
kapasrahaken dhateng Paduka, wiwit
saking wetenganing biyung kawula
Paduka dados Allah kawula.
11 (22-12) Pramila mugi Paduka sampun
nebihi kawula, margi bebaya sampun
celak, mangka mboten wonten tiyang
ingkang mitulungi.
12 (22-13) Kawula dipun rubung déning
lembu jaler; lembu-lembu Basan sami
ngepung kawula.
13 (22-14) Sami ngangapaken
cangkemipun dhateng kawula, kados
singa ingkang nubruk kalayan nggero.
14 (22-15) Kekiyatan kawula telas,
kados toya ingkang ambles ing siti.
Balung-balung kawula sami pisah;
manah kawula kados lilin ingkang lèlèh.
15 (22-16) Gorokan kawula garing
presasat awu, ilat kawula kraket kaliyan
cethak kawula. Kawula Paduka tilar
gemléthak ing lebuning bumi.
16 (22-17) Kawula karubung déning
segawon-segawon, grombolaning tiyang
awon sami ngepang kawula, tangan lan
suku kawula sami dipun cublesi.

17 (22-18) Balung kawula saged kawula
étang sedaya, tiyang-tiyang wau sami
ningali dhateng kawula, lan kawula
kadamel tontonan.
18 (22-19) Sandhangan kawula sami
dipun edum-edum, sarta penganggé
kawula dipun undhi.
19 (22-20) Nanging, dhuh Allah, mugi
Paduka sampun nebihi kawula, Paduka
menika kekiyatan kawula, mugi énggal
rawuh mitulungi kawula.
20 (22-21) Mugi nguwalaken kawula
saking pedhang, lan ngluwari kawula
saking panganiayanipun tiyang awon.
21 (22-22) Mugi ngluwari kawula
saking cangkemipun singa, lan saking
sungunipun banthèng. Paduka sampun
maringi menapa ingkang kawula suwun.
22 (22-23) Kawula badhé nyariyosaken
asma Paduka dhateng sedhèrèk-
sedhèrèk kawula, sarta memuji asma
Paduka wonten ing satengahing
pasamuwan.
23 (22-24) Hé para wong kang ngabekti
marang Allah, padha nyaosna puji
marang Panjenengané. Hé sakèhé
turuné Yakub, padha nyaosna urmat
marang Panjenengané! Hé sakèhé wong

Israèl kabèh, padha duwéa wedi-asih
marang Panjenengané!
24 (22-25) Merga Pangéran ora
nganggep nistha lan ora éwa marang
kasangsarané wong kesrakat. Lan ora
ngaling-alingi wedanané tumrap wong
mau, malah miyarsakaké samasa padha
sesambat.
25 (22-26) Pujian kagem Paduka
badhé kawula unjukaken, wonten ing
kempalanipun tiyang kathah. Janji
kawula badhé kawula luwari wonten
ngajenganipun tiyang-tiyang ingkang
ngabekti dhateng Paduka.
26 (22-27) Wong kang andhap-asor
bakal mangan wareg, wong sing nggolèki
Allah bakal memuji asmané. Atimu bakal
padha ayem selawasé.
27 (22-28) Wong salumahé bumi bakal
padha éling, banjur padha mratobat
marang Allah. Para bangsa sedaya badhé
sujud wonten ing ngarsa Paduka.
28 (22-29) Awit Paduka ingkang
kagungan Kraton, Paduka ingkang
mengku para bangsa sedaya.
29 (22-30) Kabèh wong angkuh
bakal tumungkul sujud ing ngarsané;
mengkono uga wong kabèh kang mati.

30 (22-31) Para anak-putu bakal
padha ngabekti marang Allah, lan
bakal nyritakaké bab Allah marang
anak-turuné.
31 (22-32) Turuné mau bakal nyritakaké
keadilané marang bangsa kang bakal
lair; sing ditindakaké déning Pangéran,
keadilan.

23 1 Masmur anggitané Dawud. Gusti
Allah kuwi Pangènku, aku ora
kekurangan apa-apa.
2 Aku diengon ing pangonan kang akèh
suketé seger; aku digiring menyang
papan kang banyuné anteng.
3 Aku diparingi kekuwatan anyar, lan
dituntun menyang dalan sing bener,
kaya sing dijanjèkaké.
4 Lakuku senajan ngambah dalan sing
peteng dhedhet, aku ora wedi bebaya,
margi Paduka celak kawula; gada lan
teken ingkang Paduka asta, menika njagi
kawula.
5 Paduka nata pasegahan kanggé
kawula, wonten ing ngajenging para
mengsah kawula. Paduka ngurmati
kawula srana netepaken mawi lisah ing
sirah kawula; tuwung kawula Paduka isi
ngantos mencep-mencep.

6 Kasaénan lan sih Paduka tansah badhé
ngiring lampah kawula salami kawula
gesang, lan kawula badhé manggèn ing
Pedaleman Paduka, selami-laminipun.

24 1 Masmur anggitané Dawud. Bumi
lan saisiné kabèh kuwi kagungané
Allah, mengkono uga jagad lan kang
padha ngenggoni.
2 Merga Gusti Allah kang nitahaké,
pondhasiné disèlèhaké ana ing segara,
adegé jejeg ana ing sandhuwuré
kali-kali.
3 Sapa sing diwenangaké munggah
menyang gunung sing disucèkaké déning
Allah? Sapa sing diwenangaké ngadeg
ana ing Pedalemané Allah?
4 Wong kang penggawéné resik lan
jujur atiné, sing ora nyembah brahala
lan ora dhemen goroh.
5 Bakal kaparingan berkah déning Allah,
lan ditetepaké ora salah.
6 Wong sing kaya mengkono mau sing
sowan marang Allah, inggih ingkang
sami madosi wedana Paduka; menika
turunipun Yakub.
7 Hé gapura, padha angkaten sirahmu,
hé lawang-lawang langgeng, padha

mengaa, supaya Ratuning Kamulyan
tindak mlebet.
8 Ratuning Kamulyan kuwi sapa? Allah,
kang mahakwasa lan prakosa, Allah
kang prakosa ing perang.
9 Hé gapura, padha angkaten sirahmu,
hé lawang-lawang langgeng, padha
mengaa, supaya Ratuning Kamulyan
tindak mlebet!
10 Ratuning Kamulyan kuwi sapa? Allahé
langit lan bumi, iku Ratuning Kamulyan.
25 1 Masmur anggitané Dawud.
Dhuh Allah, kawula ngunjukaken
pandonga dhateng Paduka.
2 Dhuh Allah, Paduka menika ingkang
kawula endelaken. Mugi sampun ngantos
kawula kwirangan; mengsah kawula
sampun ngantos saged bingah-bingah
ing ngatasipun kawula.
3 Saèstu tiyang ingkang ngantos-
antos Paduka, menika mesthi mboten
kwirangan. Ingkang manggih wirang
inggih menika tiyang ingkang remen
tumindak kianat tanpa sebab.
4 Dhuh Allah, kawula mugi Paduka
wulang, nyumerepi ingkang dados kersa
Paduka.

5 Kawula katuntuna mlampah ing
kayektosan Paduka, margi Paduka
menika Allah ingkang ngentas kawula;
Paduka ingkang kawula ajeng-ajeng
sedinten muput.
6 Dhuh Allah, Paduka mugi ngèngeti
sih-rahmat lan sih-kasetyan Paduka,
awit menika sedaya sampun wonten
wiwit-wiwitan mila.
7 Mugi sampun ngèngeti dosa kawula
kala nènèman, tuwin dhateng panerak
kawula. Kawula mugi Paduka èngeti
manut kasetyan Paduka, krana saking
kesaénan Paduka, dhuh Allah.
8 Gusti Allah kuwi becik lan adil; mulané
wong dosa diwulang bab dalan sing
bener.
9 Wong kang lembah manah dituntun
ngambah dalan sing bener. Wong
kang lembah atiné ditedahi dalan sing
dikersakaké.
10 Sakèhé dalan pitedahé Allah
mujudaké sih lan kabenerané. Yakuwi
tumrap wong sing padha precaya
marang janjiné lan netepi prenatané.
11 Dhuh Allah, mugi kersa ngapunten
kalepatan kawula krana asma Paduka,

kersaa ngapunten, awit menika kathah sanget.
12 Sapa kang wedi marang Allah mesthi
diwulang bab dalan sing kudu dipilih.
13 Wong mau tetep nampani kabegjan,
lan anak-putuné bakal nduwèni bumi.
14 Gusti Allah kuwi raket karo wong
sing wedi-asih marang Panjenengané,
Panjenengané netepi janjiné kang
dilairaké marang wong mau.
15 Mripatku tansah mandeng marang
Allah, merga Panjenengané kang
nguwalaké sikilku saka kala-jiret.
16 Paduka mugi mirsani kawula, sarta
melasi kawula, awit kawula sèkèng tuwin
kesrakat.
17 Manah kawula ingkang kebak reribed
mugi Paduka damel longgar, kawula mugi
Paduka uwalaken saking sakathahing
reribed kawula.
18 Paduka mugi mirsani kesrakatan
tuwin kasisahan kawula, saha
sakathahing dosa kawula mugi Paduka
lebur sedaya.
19 Paduka mugi mirsani mengsah
kawula, déné semanten kathahipun,
sarta semanten enggènipun sami sengit
dhateng kawula.

20 Kawula mugi Paduka reksa saha
Paduka luwari, sampun ngantos kawula
kwirangan, margi kawula pitados
dhateng Paduka.
21 Kasucèn lan kautamèn kawula
ngayomana dhateng kawula, awit
Paduka ingkang kawula antos-antos,
dhuh Allah.
22 Dhuh Allah, Israèl mugi
Paduka luwari, saking sakathahing
karibedanipun.

26 1 Anggitané Dawud. Dhuh Allah,
Paduka mugi paring keadilan
dhateng kawula, awit lampah kawula
kalayan manah resik, pitados kawula
dhateng Paduka, tanpa mangu-mangu.
2 Dhuh Allah, mugi kawula Paduka cobi
lan Paduka uji, Paduka kersaa nitipriksa
batos lan manah kawula.
3 Sebab mripat kawula nenga dhateng
sih lan kasetyan Paduka, awit lampah
kawula miturut ing kayektosan Paduka.
4 Kawula mboten awor kaliyan tiyang
ingkang remen goroh, lan mboten
srawung kaliyan tiyang lamis.
5 Kawula sengit dhateng
pakempalanipun tiyang ingkang

nindakaken piawon, lan mboten linggih
ing pejagonganipun tiyang awon.
6 Kawula wisuh tangan, mretandhani
bilih kawula mboten gadhah kalepatan,
lajeng mlampah ngubengi mesbèh
Paduka, dhuh Allah.
7 Kaliyan ngidung kanthi sora
kekidungan minangka saos sokur, sarta
nyariyosaken sakathahing pakaryan
Paduka ingkang élok.
8 Dhuh Allah, kawula remen dhateng
Pedaleman Paduka, inggih papan
pengasoaning kamulyan Paduka.
9 Paduka mugi sampun ngantos
mbéngkas nyawa kawula sesarengan
kaliyan nyawanipun tiyang dosa, utawi
mundhut gesang kawula sesarengan
kaliyan nyawanipun tiyang ingkang
ngwutahaken rah.
10 Ingkang tanganipun tansah damel
piawon, lan tanganipun tengen nampèni
besel.
11 Nanging lampah kawula kalayan
manah resik; mila kawula kaluwarana,
lan kaparingana sih-palimirma.
12 Aku kalis saka sakèhé bebaya; aku
arep memuji marang Allah ana ing
pasamuwan.

27 [1] Anggitané Dawud. Allah iku
pepadhangku lan keslametanku,
sapa sing dakwedèni? Allah kang ngreksa
marang aku, aku ora wedi karo sapa
waé.
[2] Nalika para durjana padha nyerang
aku, nedya matèni aku, padha
kesandhung lan tiba.
[3] Senajan aku dikepung déning tentara
nggawa gegaman, atiku tatag waé.
Senajan aku dilurugi ing perang, aku
bakal tetep precaya.
[4] Saprekara sing daksuwun marang
Allah, kang dakpéngini banget, yakuwi
sajegku urip manggona ing Pedalemané
Allah karo ngluhuraké kadarmané, lan
ngrasak-ngrasakaké kabecikané.
[5] Sebab nalika aku katempuh ing
bebaya; Panjenengané ngayomi aku ana
ing Pedalemané, aku dipapanaké ana ing
gunung parang.
[6] Mulané saiki aku diluhuraké ngungkuli
sakèhé mungsuhku. Ana ing Kémahé
Allah aku arep nyaosaké kurban sokur
karo bungah-bungah. Aku arep memuji
nganggo masmur konjuk marang Allah.

7 Dhuh Allah, mugi miyarsakaken
pesambat kawula, mugi melasi dhateng
kawula, lan paring wangsulan.
8 Manah kawula mireng dhawuh Paduka,
"Kowé sowana ing ngarsa-Ku. Pramila
kawula inggih sowan,
9 dhuh Allah, mugi sampun ngaling-
alingi wedana Paduka dhateng kawula."
Kawula sampun ngantos Paduka tampik
kalayan duka. Paduka menika ingkang
milujengaken kawula. Mugi kawula
sampun Paduka tampik utawi Paduka
tégakaken, dhuh Allah, Juru Wilujeng
kawula.
10 Senajan kawula katilar déning bapa
lan biyung kawula, nanging Paduka
sampun mupu kawula.
11 Dhuh Allah, kawula mugi Paduka
wulang menapa ingkang kedah kawula
lampahi, lampah kawula katuntuna ing
margi ingkang leres, sumingkir saking
satru-satru kawula.
12 Sampun ngantos kawula Paduka
ulungaken dhateng panyia-nyianing
satru kawula, sebab kathah seksi goroh
ingkang nglawan kawula sesarengan
kaliyan tiyang ingkang remen ngrisak.

13 Aku precaya yèn bakal ngrasakaké
kabecikané Allah sajroning uripku ing
donya!
14 Padha dikuwatna atimu lan sing
tatag! Padha nganti-antia pitulungané
Allah!

28 1 Anggitané Dawud. Dhuh Allah,
Pengayoman kawula, kawula
sesambat dhateng Paduka. Mugi kersa
miyarsakaken pesambat kawula. Menawi
Paduka mboten paring wangsulan,
kawula kados sesaminipun tiyang pejah.
2 Mugi Paduka miyarsakaken pangesah
kawula, samasa kawula sesambat
dhumateng Paduka, tuwin ngangkat
tangan kawula madhep dhateng
Pedaleman Paduka ingkang suci.
3 Kawula sampun ngantos Paduka
ukum sareng kaliyan tiyang awon,
ingkang nglampahi piawon; ingkang
grapyak dhateng kancanipun, nanging
ing batosipun ngrancang piawon.
4 Tiyang menika mugi Paduka wales
timbang kaliyan awoning pendamelipun.
Mugi Paduka ganjar laras kaliyan
pendameling tanganipun. Mugi sami
Paduka dhawahi pemales ingkang adil.

5 Tiyang-tiyang menika mboten sami
nggatosaken pakaryanipun Allah lan
pangrèhing astanipun. Mulané bakal
padha dirusak, lan ora dibangun menèh.
6 Pinujia Allah, awit wis miyarsakaké
pesambatku!
7 Allah dadi kekuwatanku lan tamèngku,
aku precaya marang Panjenengané,
mulané aku banjur kapitulungan, dadi
aku bungah-bungah, lan saos sokur
nganggo nyanyian.
8 Allah iku kekuwataning umaté,
Panjenengané dadi pangungsèn,
sumberé pitulungané ing ngatasé wong
kang dipilih.
9 Paduka mugi milujengaken umat
Paduka sarta mberkahi bangsa kagungan
Paduka; mugi sami Paduka angèn sarta
Paduka rimati ing selaminipun.

29 1 Masmur anggitané Dawud. Hé
para titah sing ana ing swarga,
Allah, ya Allah piyambak, luhurna
kamulyané lan pangwasané!
2 Asmané Allah kang mulya kuwi
luhurna; padha sujuda ing ngarsané
karo nganggo sandhangan suci!

3 Swarané Allah keprungu ing
sandhuwuré samodra, Allah kang mulya
nganakaké gludhug.
4 Swarané Allah isi kekuwatan, swarané
Allah agung.
5 Ngrubuhaké wit èrès, wit èrès ing
Libanon padha dirubuhaké.
6 Gunung Libanon didadèkaké mlumpat-
mlumpat kaya pedhèt, lan Gunung
Siryon kaya gudèl.
7 Swarané Allah ngetokaké geni
nyembur-nyembur.
8 Swarané Allah ngoregaké ara-ara
samun, ngoregaké ara-ara Kadèsy.
9 Swarané Allah ndadèkaké menjangan
padha manak sarta mbrindhilaké alas
gedhé. Ing Pedalemané wong kabèh
padha muni, "Kamulyakna!"
10 Allah pinarak ing sandhuwuré banjir,
Allah jumeneng Raja ing selawasé.
11 Allah kersa paring kekuwatan marang
umaté, Allah kersa mberkahi umaté
wujud katentreman!

30 1 Masmur anggitané Dawud,
kanggo ngresmèkaké
Pedalemanipun Allah. (30-2) Dhuh
Allah, Paduka kawula luhuraken, awit
Paduka sampun ngentas kawula, sarta

mboten marengaken satru kawula sami
bingah ing ngatasipun kawula.
2 (30-3) Dhuh Allah, Allah kawula,
kawula sesambat dhateng Paduka,
lajeng kawula Paduka sarasaken.
3 (30-4) Dhuh Allah, Paduka sampun
ngentas kawula saking jagadipun tiyang
pejah, kawula Paduka gesangaken malih,
ngantos mboten èstu mlebet ing kubur.
4 (30-5) Hé para kekasihé Pangéran,
padha saosa puji marang Panjenengané,
sarta padha mujia asmané kang suci.
5 (30-6) Awit bebenduné mung
sedhéla, nanging kesaénané tetep
selawasé urip. Sewengi muput padha
tetangisan, bareng ngarepaké ésuk
padha surak-surak.
6 (30-7) Sajroné kabungahanku aku
ngucap, "Aku bakal ora sléyoran
selawasé!"
7 (30-8) Dhuh Allah, Paduka sampun
mapanaken kawula ing pucaking redi
ingkang kekah. Nanging sareng Paduka
ngaling-alingi wedana Paduka, kawula
kagèt sanget.
8 (30-9) Dhuh Allah, kawula nyebut
asma Paduka, kawula sesambat dhateng
Paduka.

9 (30-10) "Wutahing rah kawula wonten
paédahipun menapa? Utawi menawi
kawula kalebetaken ing kubur, lebu
menapa saged memuji dhateng Paduka?
Menapa saged nyriyosaken kasetyan
Paduka?
10 (30-11) Dhuh Allah, mugi
miyarsakaken sarta melasi dhateng
kawula. Paduka mugi mitulungi kawula!"
11 (30-12) Pesambat kawula sampun
Paduka jurungi; kawula Paduka
dadosaken saged jejogèdan, penganggé
kawula bagor sampun Paduka pundhut,
Paduka santuni kabingahan.
12 (30-13) Supados kawula nglagokaken
masmur konjuk dhateng Paduka, sarta
mboten kèndel kémawon. Dhuh Allah,
Allah kawula. Paduka badhé kawula puji
langgeng ing selaminipun.

31 1 Masmur anggitané Dawud,
kanggo pemimpin penyanyi.
(31-2) Dhuh Allah, kawula ngungsi
dhateng Paduka, kawula mugi sampun
ngantos kwirangan, ing selaminipun,
mugi Paduka entasaken margi saking
keadilan Paduka.
2 (31-3) Paduka mugi miyarsakaken,
mugi énggal paring pitulungan! Paduka

mugi kersa dados pangungsèn, ingkang
ngayomi saha mitulungi kawula.
3 (31-4) Sebab Paduka menika parang
saha bètèng kawula, ingkang ngirid saha
nuntun kawula miturut janji Paduka.
4 (31-5) Kawula badhé Paduka uwalaken
saking kala ingkang dipun pasang tiyang
kanggé kawula, sebab Paduka menika
pangungsèn kawula.
5 (31-6) Dhateng asta Paduka enggèn
kawula mitadosaken nyawa kawula,
dhuh Allah ingkang mahasetya, Paduka
badhé ngluwari kawula.
6 (31-7) Paduka sengit dhateng tiyang
ingkang sami nyembah brahala, ingkang
mboten wonten damelipun menika,
nanging kawula pitados dhateng Allah.
7 (31-8) Kawula badhé bingah lan giyak-
giyak, margi saking sih-kasetyan Paduka,
sebab Paduka pirsa kasangsaran kawula
lan menggalih dhateng karibedaning
manah kawula.
8 (31-9) Paduka mboten ngulungaken
kawula dhateng tanganipun mengsah,
nanging badhé ngekahaken suku kawula,
temah kawula merdika mlampah ing
sapikajeng kawula.

9 (31-10) Dhuh Allah, mugi melasi
dhateng kawula, awit manah kawula
rupek, mripat kawula mbrebes mili,
nyawa lan badan kawula lemes déning
prihatos.
10 (31-11) Gesang kawula ngenes
déning kasisahan saha umur kawula
telas déning pangesah, kekiyatan kawula
saya suda mergi saking kasangsaran,
lan balung kawula dados pepes.
11 (31-12) Kawula dipun siya-siya
déning satru kawula, tangga-tepalih
kawula sami giris, tiyang ingkang wanuh
dhateng kawula sami éwa; menawi
sumerep kawula sami mlajeng nyingkiri
kawula.
12 (31-13) Kawula sami dipun
supèkaken presasat tiyang ingkang
sampun pejah, inggih presasat prabot
ingkang sampun mboten kanggé.
13 (31-14) Kawula mireng tiyang kathah
sami bisik-bisik, bilih kawula kinepang
déning pagiris. Tiyang sami sarembag
nglawan kawula, badhé njabel nyawa
kawula.
14 (31-15) Éwasemanten kawula pitados
dhateng Paduka, dhuh Allah, awit Paduka
menika Allah kawula.

15 (31-16) Begja-tiwas kawula wonten
ing asta Paduka, Paduka mugi ngluwari
kawula saking tanganipun satru, ingkang
ngoyak-oyak kawula.
16 (31-17) Mirsanana abdi Paduka
kalayan sih-kadarman, mugi kersa
milujengaken awit saking sih-piwelas
Paduka.
17 (31-18) Dhuh Allah, kawula mugi
sampun ngantos kwirangan, margi
kawula sesambat dhateng Paduka.
Tiyang jahat kadamela wirang,
kajengipun pejah lan mingkem
cangkemipun.
18 (31-19) Sakathahing lambé ingkang
goroh dadosa bisu, awit ngungel-
ungelaken tiyang jujur mawi piangkuh
lan panyenyamah.
19 (31-20) Iba agenging kesaénan
ingkang Paduka cawisaken, dhateng
tiyang ingkang sami ngabekti dhateng
Paduka, lan ingkang Paduka luntakaken
dhateng tiyang ingkang sami
ngungsi dhateng Paduka, wonten
ing ngajenganing para manungsa.
20 (31-21) Tiyang-tiyang wau sami
Paduka ayomi wonten ing ngarsa Paduka
saking pangrancangipun tiyang awon.

Paduka umpetaken ing panggènan
ingkang kalis ing tukar-paben.
21 (31-22) Pinujia Allah, awit saka
sih-kasetyané, kang dilairaké marang
aku wujud kaélokan, ing wektu aku
ketaman kasusahan.
22 (31-23) Salebetipun gugup mergi
kagèt, kawula nggagas bilih kawula
sampun katundhung saking ngarsa
Paduka. Nanging nyatanipun Paduka
miyarsakaken atur kawula, nalika kawula
sesambat dhateng paduka.
23 (31-24) Hé sakèhé para kekasihé
Pangéran, padha tresnaa marang Allah.
Allah iku ngayomi marang wong sing
setya, nanging wong angkuh diwales.
24 (31-25) Hé sakèhing wong kang
precaya marang Allah, padha disentosa
lan ditatag atimu.

32 1 Kidung isi piwulang anggitané
Dawud. Begja wong sing
diapura kaluputané, kang dosané
kaaling-alingan.
2 Begja wong sing ora diwajibaké déning
Allah nyangga paukumané kaluputané,
lan ora dhemen ngapusi.

3 Menawi kawula mboten ngakeni dosa
kawula, manah kawula sumpek lan
semplah, mila sesambat sedinten muput.
4 Margi rinten dalu kawula Paduka
gebagi kalayan nemen, ngantos
kekiyatan kawula telas, kados lumut
ingkang garing déning bentèring mangsa
ketiga.
5 Dosa kawula lajeng kawula akeni ing
ngarsa Paduka, lan kalepatan kawula
mboten kawula aling-alingi, panyuwun
kawula, "Dakngakoni panerakku ana
ing ngarsané Allah." Paduka lajeng
ngapunten piawon kawula.
6 Mila sakathahing tiyang mursid sami
ndedonga dhateng Paduka, supados
samasa sami katempuh ing karibedan
lan keleban ing kasisahan mboten badhé
sami ngraosaken.
7 Paduka menika pangungsèn kawula,
Paduka badhé nebihaken kawula saking
karibedan; kawula badhé memuji kanthi
sora, ngidungaken pangluwaran saking
Paduka.
8 Allah ngandika, "Aku arep memulang
marang kowé, Daktuduhi dalan kang
wajib kokambah. Kowé bakal Dakparingi

pamrayoga; mripat-Ku bakal ngawasaké kowé.
9 Mbok aja kaya jaran utawa bihal, kang ora duwé budi, sing prelu dikendhalèni yèn arep dicedhakaké kowé."
10 Wong ala nandhang sangsara akèh, nanging wong kang precaya marang Allah diayomi déning sih-kasetyané.
11 Mulané hé para wong mursid, padha bungaha krana pakaryané Allah. Hé sakèhing wong kang jujur atiné, padha ngidunga kalawan bungah.
33 1 Hé wong mursid, padha surak-suraka krana Allah! Wong jujur atiné patut menawa memuji.
2 Padha saosa puji marang Allah nganggo clempung, kidungna pujiné nganggo slukat kawat sepuluh.
3 Saosa kidung pamuji anyar; sing apik anggonmu nindakaké, dibarengana swara kang sora.
4 Sebab pangandikané Allah iku nyata, sarta sakèhé pendamelé adhedhasar kasetyan.
5 Panjenengané remen marang kabeneran lan prenatan; kasetyané tinemu wrata ing salumahing bumi.

6 Sakèhing langit katitahaké déning
sabdané Allah, srengéngé, rembulan lan
lintang-lintang déning Rohing lésané.
7 Segara-segara diklumpukaké dadi siji,
telenging samodra didadèkaké kamar
simpenan.
8 Salumahé bumi padha wedia marang
Allah, wong saisiné jagad padha
gemetera ana ing ngarsané.
9 Sebab Panjenengané ngandika, kabèh
banjur dumadi. Panjenengané dhawuh,
kabèh banjur ana.
10 Allah murungaké rancangané
bangsa-bangsa; rancangané para umat
dibuyaraké.
11 Nanging rancangané Allah tetep ing
selawasé, apa sing dikersakaké, lestari
turun-temurun.
12 Begja bangsa sing nganggep
Panjenengané dadi Allahé, bangsa
sing dipilih Panjenengané dadi umat
kagungané.
13 Allah mirsani saka swarga, mirsani
umat, manungsa kabèh.
14 Saka pedalemané mirsani marang
sakèhé wong saisiné bumi.

15 Panjenengané kang yasa atiné
manungsa, sarta mirsani apa
sapenggawéné kabèh.
16 Raja enggoné menang perangé ora
merga akèh tentarané, lan prejurit
menang ora merga kekuwatané.
17 Jaran, mokal yèn marakaké menang,
sarta sepira gedhéning karosané ora
ngolèhaké pangluwaran.
18 Tingalé Allah ngawasaké wong sing
mbangun-turut marang Panjenengané,
sing padha ngarep-arep marang
sih-kasetyané.
19 Wong mau padha diuwalaké saka ing
pati, sarta padha diuripi ing mangsané
paceklik.
20 Kita padha nganti-anti marang Allah,
Panjenengané kuwi pitulungan kita lan
tetamèng kita!
21 Ati kita padha bungah krana saka
Panjenengané, kita padha precaya
marang asmané kang suci.
22 Dhuh Allah, sih-kadarman Paduka
mugi nunggila kaliyan kawula, awit
kawula ngantos-antos Paduka.

34 1 Anggitané Dawud sawisé éthok-
éthok dadi wong édan ana ing
ngarsané Abimèlèh, mula ditundhung,

banjur lunga. (34-2) Aku arep saos sokur
marang Allah ing selawasé, cangkemku
tansah bakal ngucapaké pujiné.
2 (34-3) Aku arep ngluhuraké apa
sing wis katindakaké déning Allah,
supaya wong kesrakat padha krungu lan
bungah!
3 (34-4) Ayo bebarengan karo aku
ngluhuraké Allah, ayo kita bebarengan
padha ngluhuraké asmané.
4 (34-5) Nalika aku nyenyuwun marang
Allah, banjur diparingi wangsulan, lan
kauwalaké saka sebarang sing gawé
wediku.
5 (34-6) Panjenengané delengen,
supaya ulatmu dadi bingar, lan kowé
bakal ora kwirangan.
6 (34-7) Allah miyarsakaké pesambaté
wong sing dianiaya, wong mau diuwalaké
saka sakèhé karubedané.
7 (34-8) Malaékaté Allah ngreksa wong
kang ngabekti marang Allah, sarta padha
dipitulungi.
8 (34-9) Nyatakna dhéwé sepira
kabecikané Allah mau! Begja wong kang
ngungsi marang Panjenengané!
9 (34-10) Hé para wong sing dipilih
déning Allah, padha mbangun-turuta

marang Panjenengané, sebab wong kuwi
uripé bakal ora ngalami kekurangan.
10 (34-11) Singa enom bisa kaliren,
nanging wong kang ngabekti marang
Allah bakal kecukupan samubarang becik
sing dibutuhaké.
11 (34-12) Hé bocah-bocah, padha
ngrungokna, kowé arep dakwulang bab
pangabekti marang Allah!
12 (34-13) Apa kowé kepéngin
ngrasakaké urip kepénak, lan ngalami
umur dawa kebak kabegjan?
13 (34-14) Ilatmu candheten, aja
kewetu sing ala, lan lambému aja
ngucapaké goroh.
14 (34-15) Ngedohana piala, nglakonana
kabecikan, ngangkaha rerukunan,
persudinen supaya olèh.
15 (34-16) Tingalé Allah katujokaké
marang wong mursid, sarta talingané
nilingaké pesambaté.
16 (34-17) Panjenengané nglawan wong
sing penggawéné ala, sarta wong mau
disingkiraké saka bumi.
17 (34-18) Samasa wong mursid padha
sesambat, Allah nuli miyarsakaké,
sarta padha diuwalaké saka sakèhé
karubedané.

18 (34-19) Allah cedhak karo wong sing
atiné semplah, sarta mitulungi wong
sing entèk pengarep-arepé.
19 (34-20) Wong mursid akèh
karibedané, nanging Allah ngluwari saka
sekabèhé.
20 (34-21) Allah ngreksa wong mau
kanthi sampurna, nganti balungé ora
ana sing putung siji-sijia.
21 (34-22) Wong jahat mesthi dipatèni
déning pialané dhéwé, sarta sing sapa
sengit marang wong mursid mesthi
nampa paukuman.
22 (34-23) Allah mitulungi marang
umat kagungané, sapa sing ngupaya
pangayomané bakal direksa.

35 1 Anggitané Dawud. Dhuh Allah,
Paduka mugi nglawan dhateng
tiyang ingkang nglawan kawula. Mugi
merangi tiyang ingkang merangi kawula.
2 Tuwan mugi ngasta tamèng lan
dedamel, mugi jumeneng mitulungi
kawula.
3 Mugi kersa ngedalaken tumbak
lan kampak, nglawan tiyang-tiyang
ingkang sami ngoyak kawula. Mugi kersa
ngandika dhateng kawula, "Aku kang
mitulungi kowé!"

4 Tiyang ingkang ngangkah pejah
kawula sami kakawonna lan kawirangna.
Mugi tiyang-tiyang ingkang badhé damel
cilaka kawula sami mundur lan kadamela
bingung.
5 Sami dadosa kados mrambut ingkang
kabur ing angin, samasa kagebag déning
Malaékating Pangéran.
6 Marginipun kadamela peteng lan lunyu
samasa dipun oyak déning Malaékating
Pangéran.
7 Awit tanpa sebab kawula dipun
pasangi kala-jiret, tanpa sebab kawula
dipun pasangi jeglongan.
8 Mugi sami manggiha cilaka tanpa
kenyana-nyana, lan kala ingkang dipun
pasang njireta piyambakipun piyambak,
ngantos sami badhé dhawah lan sirna!
9 Nanging menggah kawula, kawula
badhé surak-surak krana Allah, lan
badhé bingah-bingah awit Pangéran
sampun mitulungi kawula.
10 Kalawan trusing manah, kawula
badhé munjuk dhateng Pangéran,
"Èstu mboten wonten ingkang nyamèni
Paduka. Paduka ngayomi tiyang apes
saking panindhesipun tiyang sanès, saha

nulungi tiyang kesrakat saking ingkang
mblèjèdi."
11 Wonten seksi goroh sami majeng,
kawula dipun gugat nglampahi piawon
ingkang mboten kawula sumerepi.
12 Kesaénan kawula dipun wales mawi
piawon; ngantos kawula semplah tanpa
daya.
13 Nalika piyambakipun sami sakit,
kawula tumut prihatos; kawula lampahi
siyam lan kawula dongakaken,
14 awit kawula anggep mitra utawi
sedhèrèk piyambak, mekaten enggèn
kawula nglabeti. Inggih kados tiyang
ingkang sesambat, samasa katilar pejah
déning embokipun; enggèn kawula
mlampah kalayan tumungkul kados
tiyang ingkang nandhang sisah.
15 Nanging menawi kawula kesandhung
lan dhawah, tiyang-tiyang menika sami
bingah lan sami ngrubung kawula,
sarta sami ngroyok kawula. Tiyang
ingkang mboten wanuh dhateng kawula,
mboten kèndel-kèndel enggènipun sami
ngawon-awon kawula.
16 Kados tiyang awon ingkang gregeten,
mboten kèndel-kèndel enggènipun
moyoki kawula.

17 Dhuh Pangéran, ngantos mbénjing
menapa enggèn Paduka namung mirsani
kémawon? Nyawa kawula mugi Paduka
luwari saking seranganipun tiyang-tiyang
ambek siya menika.
18 Kawula lajeng badhé nyaosaken puji
sokur dhateng Paduka ing tengahipun
pasamuwan ageng, ing tengahipun
tiyang kathah kawula badhé memuji
dhateng asma Paduka!
19 Tiyang-tiyang ingkang sami nyatroni
kawula tanpa sebab, sampun ngantos
sami bingah-bingah ing ngatasipun
kawula, tiyang-tiyang ingkang sami
sengit dhateng kawula tanpa sebab,
sampun ngantos sami nyuraki kawula.
20 Sebab sanès pirukun ingkang sami
dipun rembag, nanging malah sami
ngrancang njlomprongaken tiyang-
tiyang ingkang kepéngin gesang kalayan
tentrem.
21 Ujaripun dhateng kawula kalayan
bengak-bengok, "Sokur, sokur, aku wis
weruh dhéwé!"
22 Dhuh Allah, Paduka sampun pirsa,
mugi sampun kèndel kémawon. Dhuh
Pangéran, mugi sampun nebih saking
kawula.

23 Mugi kersa jumeneng, mbélani
kawula, inggih, mugi kersa mbélanana
prekawis kawula, dhuh Pangéran, Allah
kawula.
24 Mugi kersa ngadili prekawis kawula
miturut keadilan Paduka, dhuh Pangéran,
Allah kawula, supados tiyang-tiyang
menika mboten sami bingah-bingah ing
ngatasipun kawula.
25 Sampun ngantos sami mbatos,
"Kabeneran, kuwi sing dakkarepaké!"
Utawi sami mungel, "Wong kuwi wis
daktumpes!"
26 Tiyang-tiyang menika sami kadamela
kwirangan, lan tiyang-tiyang ingkang
bingah ing ngatasipun kasisahan kawula,
sami kadamela kisinan. Sami kasoran
sarta bingunga, tiyang-tiyang ingkang
nganggep badanipun piyambak langkung
utami tinimbang kawula!
27 Tiyang ingkang bingah menawi
kawula kaleresaken, menika sami
bingah-bingaha, sarta wicanten
mekaten, "Pangéran iku Mahaluhur,
Panjenengané ngersakaké keslametané
abdiné!"

28 Ilat kawula badhé nyariyosaken
keadilan Paduka, sarta mboten kèndel-
kèndel memuji dhateng Pangéran!
36 1 Anggitané Dawud, abdiné Allah,
kanggo pemimpin penyanyi.
(36-2) Sajroning atiné wong duraka ana
gagasan ala, wong mau nampik Allah lan
ora wedi karo Panjenengané.
2 (36-3) Wong mau nganggep awaké
dhéwé sing utama, rumangsané Allah
ora pirsa dosané, lan ora ngukum dosa
mau.
3 (36-4) Tembungé kebak piala lan
goroh, ora duwé budi lan ora nglakoni
kabecikan.
4 (36-5) Ana ing peturoné ngrancang
gawé rusak, sing dilakoni mung piala
waé, ora ana piala sing ditampik.
5 (36-6) Dhuh Allah, sih Paduka sundhul
ing langit, kasetyan Paduka sundhul ing
méga.
6 (36-7) Kaleresan Paduka menika
inggilipun kados redi, keadilan Paduka
kados samodra. Manungsa lan kéwan
Paduka ingkang ngrimati, dhuh Allah.
7 (36-8) Iba éndahipun sih-kasetyan
Paduka, dhuh Allah. Para manungsa

sami ngungsi wonten ing sangandhaping swiwi Paduka.
8 (36-9) Sami nedha tuwuk saking
tetedhan ingkang Paduka cawisaken
kalayan lubèr. Paduka paringi ngombé
saking lèpèning kasaénan Paduka.
9 (36-10) Paduka menika etuking
sawernining gesang, lan margi saking
pepadhang Paduka, kawula sumerep
pepadhang.
10 (36-11) Sih-kasetyan Paduka mugi
lestantun kalubèraken dhateng tiyang-
tiyang ingkang sami pitados dhateng
Paduka. sarta keadilan Paduka dhateng
tiyang ingkang manahipun temen.
11 (36-12) Kawula sampun ngantos
kaidak-idak déning sukunipun tiyang
angkuh, utawi sampun ngantos
kacepeng ing tanganipun tiyang awon.
12 (36-13) Lah, para tiyang duraka sami
dhawah, sami gemléthak lan mboten
saged tangi malih.
37 1 Anggitané Dawud. Aja wedi karo
wong sing gawé piala. Aja mèri
karo wong sing tumindak ora jujur.
2 Sebab wong sing mengkono bakal
énggal lesah kaya suket, utawa alum
kaya thethukulan ijo.

3 Precayaa marang Allah lan nglakonana
kabecikan, tetepa manggonmu ana
ing bumi kéné, sarta nglakonana
katemenan.
4 Kabegjanmu ana ing Allah, dadi kowé
mesthi diparingi sakekarepaning atimu.
5 Uripmu pasrahna marang Allah, lan
kumandela marang Panjenengané!
Panjenengané mesthi bakal mitulungi
kowé.
6 Panjenengané bakal ngetingalaké
kabeneranmu kaya pepadhang kaya
padhangé srengéngé ing wayah awan.
7 Diayem atimu lan disabar ngentèni
Panjenengané tumindak; aja mèri karo
wong sing uripé kepénak, utawa wong
sing nglakoni piala.
8 Aja seneng nepsu, aja panas-atèn,
sebab kuwi mung nuwuhaké piala.
9 Sebab wong sing gawé piala bakal
disirnakaké, nanging wong sing precaya
marang Allah bakal olèh warisan bumi.
10 Ora suwé menèh wong duraka bakal
sirna, yèn kokgolèki tilas panggonané,
bakal ora ketemu.
11 Nanging wong kang andhap-asor
bakal olèh warisan bumi, uripé bungah

merga ngalami tentrem-rahayu kang lubèr.
12 Wong ala ngenam-enam piala tumrap
wong mursid, sengité ngigit-igit.
13 Nanging wong mau digegujeng
déning Allah, merga Panjenengané pirsa
yèn dinané wong mau wis cepak.
14 Wong duraka padha ngunus
pedhangé lan menthang gendhéwané
kanggo ngrubuhaké wong kesrakat lan
wong mlarat, sarta kanggo matèni wong
sing uripé jujur.
15 Nanging pedhangé mau bakal nuwek
awaké dhéwé, lan gendhéwané bakal
diputung.
16 Barang sethithik sing didarbèki wong
mursid kuwi luwih becik ketimbang karo
kalubèrané wong ala.
17 Sebab Allah bakal mundhut
kekuwatané wong jahat, nanging wong
mursid digawé rosa déning Allah.
18 Allah mirsani penggawé becik sing
saben dina dilakoni wong mursid,
lan tanahé bakal dadi darbèké ing
selawas-lawasé.
19 Samasa katempuh ing bilai bakal
padha ora kwirangan, lan ing mangsa
paceklik bakal mangan wareg.

20 Satemené wong duraka bakal sirna;
satruné Allah iku paribasané suket ing
ara-ara; bakal entèk sirna, kaya kukus,
sing kabur ing angin.
21 Wong ala seneng utang, nanging ora
nyaur, nanging wong mursid dhemen
melasi lan wèwèh.
22 Satemené wong sing diberkahi Allah
kuwi olèh warisan bumi, nanging wong
sing kena paukumané bakal ditumpes.
23 Wong sing uripé gawé renaning
penggalihé Allah lakuné dituntun déning
Allah.
24 Yèn wong mau tiba, ora nganti
gemléthak, sebab tangané digandhèng
déning Allah.
25 Wiwit aku isih nom, nganti tekan wis
tuwa iki, aku durung tau weruh wong
mursid ditégakaké, utawa anak-putuné
golèk pangan karo ngemis.
26 Malah tansah andum piwelas lan
motang-motangaké, sarta anak-putuné
dadi sranané wong liya binerkahan.
27 Ngedohana piala lan nglakonana
kabecikan, supaya anak-putumu padha
lestari pamanggoné ing tanahé.
28 Sebab Allah rena marang prekara
sing bener, lan ora négakaké marang

wong sing dikasihi. Malah selawasé
padha direksa, nanging anak-putuné
wong duraka bakal disirnakaké.
29 Para wong mursid bakal padha
nampa warisan, lan selawasé manggon
ing tanahé.
30 Tembungé wong mursid kebak
kawicaksanan, lan ilaté ngucapaké
kabeneran.
31 Dhawuh-dhawuhé Allahé ana ing
batiné, lakuné ora tau mlèsèt.
32 Wong ala ndingkik marang wong
mursid lan ngarah patiné.
33 Nanging Allah ora nglilani wong
mursid tiba ing tangané wong ala mau.
Panjenengané ora négakaké wong
mursid ana ing pengadilan ditetepaké
dadi wong duraka.
34 Padha nganti-antia marang Allah,
sarta dalan sing ditetepaké kuwi
antepana, dadi kowé bakal diurmati
déning Pangéran lan kaparingan bumi
sing kokenggoni.
35 Aku weruh ana wong duraka sing
prakosa lan angkuh, sing uripé branggah
kaya wit èrès ing Libanon.

36 Bareng aku liwat ing kono, wong mau
wis ora ana, senajan dakgolèki, meksa
ora ketemu.
37 Wong mursid titènana, lan wong
tumemen awasna, awit wong sing
dhemen marang pirukun bakal lestari.
38 Nanging wong duraka bakal padha
ditumpes kabèh, lan anak-putuné bakal
disirnakaké.
39 Allah dadi etuking karahayoné
wong mursid. Panjenengané iku papan
pangungsèné ing mangsa karibedan.
40 Allah bakal mitulungi lan ngluwari;
lan padha diuwalaké saka tangané wong
ala, dipitulungi, merga padha ngungsi
marang Panjenengané.

38 1 Masmur anggitané Dawud nalika
nyaosaké kurban minangka
pèngetan. (38-2) Dhuh Allah, kawula
mugi sampun ngantos Paduka ukum
karana duka, lan sampun ngantos
Paduka gebagi margi saking bentèring
penggalih Paduka.
2 (38-3) Déné jemparing Paduka
sampun natoni badan kawula ngantos
tembus, badan kawula sampun bosok
awit saking dosa kawula.

3 (38-4) Margi saking paukuman Paduka
badan kawula sekojur mboten wonten
ingkang saras, balung kawula mboten
wonten ingkang wetah margi saking
dosa kawula.
4 (38-5) Piawon kawula sampun
nempuh kawula, mlenet dhateng kawula
kados momotan ingkang kawraten
kanggénipun kawula.
5 (38-6) Korèng-korèng kawula bosok
mila mambet, margi saking keblinger
kawula.
6 (38-7) Saben dinten kawula nandhang
sisah, lampah kawula mbungkuk kalayan
temungkul.
7 (38-8) Margi bangkèkan kawula abuh
sedaya, daging kawula mboten wonten
ingkang wetah.
8 (38-9) Kawula ketelasen daya
kekiyatan lan ajur mumur; kawula
semplah sarta manah kawula trataban.
9 (38-10) Dhuh Allah, Paduka
pirsa menapa ingkang kawula
kajengaken sedaya, mekaten ugi
ingkang ngawrataken manah kawula
inggih mboten kaling-kalingan wonten
ing ngarsa Paduka.

10 (38-11) Manah kawula trataban,
kekiyatan kawula telas, dalah cahyaning
mripat kawula ical.
11 (38-12) Mitra lan kanca-kanca
kawula sami nebih margi sesakit kawula,
sanak sedhèrèk kawula sami nyingkiri
kawula.
12 (38-13) Tiyang-tiyang ingkang
kepéngin mejahi kawula, sami masang
kala-jiret, ingkang ngangkah cilaka
kawula, sami rembagan badhé ngrisak
kawula, saha tansah sami ngrancang
masang kala-jiret.
13 (38-14) Nanging kawula menika
kados tiyang budheg, ingkang mboten
mireng, kados tiyang bisu ingkang
mboten saged gineman.
14 (38-15) Inggih kados tiyang ingkang
mboten mireng lan mboten saged
mangsuli.
15 (38-16) Sebab namung Paduka,
dhuh Allah, ingkang kawula ajeng-ajeng.
Paduka ingkang badhé paring wangsulan,
dhuh Pangéran, Allah kawula.
16 (38-17) Mila atur kawula, "Tiyang-
tiyang menika mugi sampun ngantos
sami bingah ing ngatasipun kawula;

sampun ngantos sami umuk samasa
suku kawula nggloyor!"
17 (38-18) Sebab kawula sampun badhé
dhawah, lan sesakit kawula mboten
mantun-mantun.
18 (38-19) Inggih, kawula ngakeni
kalepatan kawula, ngantos semplah
ngraosaken dosa kawula.
19 (38-20) Cacahipun satru kawula
kathah sanget, mboten sekedhik tiyang
ingkang sami sengit dhateng kawula
tanpa sebab.
20 (38-21) Kesaénan kawula dipun
wales srana piawon, enggènipun nyatru
kawula margi kawula ngudi dhateng
kesaénan.
21 (38-22) Dhuh Pangéran, Allah
kawula, mugi sampun négakaken
kawula, mugi sampun nebihi kawula!
22 (38-23) Dhuh Allah, mugi kersa
énggal mitulungi kawula. Dhuh
Pangéran, Juru Wilujeng kawula.

39 1 Kanggo pemimpin penyanyi.
Masmur anggitané Dawud.
Kanggo Yedhutun. (39-2) Aku wis
ngucap mengkéné, "Pengarep-arepku,
supaya aku ora gawé dosa srana ilatku.

Cangkemku arep dakbrangus, sajroné
isih ana wong ala ana ing ngarepku."
2 (39-3) Aku nuli bungkem lan meneng,
dalah sing becik dakenengaké waé;
nanging sangsaraku malah saya banget.
3 (39-4) Atiku saya kebak rasa
sumelang. Saya akèh enggonku mikir,
saya mundhak akèh karibedanku; aku
ora betah, banjur munjuk mengkéné,
4 (39-5) "Dhuh Allah, taksih pinten
dangunipun gesang kawula? Mbénjing
menapa kawula badhé kapundhut?
Supados kawula mangertos cekaking
gesang kawula.
5 (39-6) Èstu, umur kawula sampun
Paduka tetepaken namung sakilan,
kagem Paduka gesang kawula namung
saklébatan. Inggih, saben tiyang menika
presasat namung abab kémawon.
6 (39-7) Kesinggihan, gesangipun
manungsa namung kados ayang-
ayangan ingkang langkung. Namung
sami usrek rebatan prekawis ingkang
tanpa gina, sami nenandho, nanging
mboten sumerep sinten ingkang
mangkénipun badhé ndarbèni.
7 (39-8) Lah, samenika menapa malih
ingkang kawula antos-antos, dhuh Allah?

Kawula namung ngajeng-ajeng dhateng
Paduka piyambak!
8 (39-9) Paduka mugi ngluwari kawula
saking panerak kawula sedaya, kawula
sampun ngantos dados poyokanipun
tiyang gemblung.
9 (39-10) Kawula mèndel mboten
kumecap, sebab Paduka piyambak
ingkang ndhatengaken kasangsaran
kawula menika.
10 (39-11) Kawula mugi sampun Paduka
gebag malih! Awit kawula mèh pejah
margi panggebaging asta Paduka.
11 (39-12) Paduka melèhaken tiyang
srana panyiksa margi piawonipun.
Sedaya kaéndahanipun kalebur, kados
déné katedha ing renget, saèstunipun
saben tiyang menika namung presasat
abab kémawon.
12 (39-13) Dhuh Allah, mugi
miyarsakaken pandonga kawula,
mugi nilingaken dhateng pesambat
kawula, sampun kèndel kémawon
mirsani luh kawula! Awit kawula menika
tiyang neneka kados para leluhur
kawula, ingkang mertamu sawetawis
wekdal dhateng Paduka.

13 (39-14) Mugi kersa mindhah
paningal Paduka saking kawula, temah
kawula badhé bingah, saha saged lejar
sadèrèngipun tilar-donya, lajeng sirna!"
40 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi.
(40-2) Banget enggonku nganti-anti
marang Allah, Allah iya mirsani aku lan
miyarsakaké pesambatku.
2 (40-3) Panjenengané ngentas aku
saka sumberé cilaka, saka blethokané
rawa. Panjenengané mapanaké aku ana
ing gunung watu, lan jangkahku dadi
teteg.
3 (40-4) Aku diwarahi ngidung nganggo
nyanyian anyar, kanggo memuji Allah
kita. Akèh wong sing padha weruh, mula
padha wedi, banjur precaya marang
Allah.
4 (40-5) Begja wong sing precaya
marang Allah, kang ora ngandel marang
brahala. Utawa mèlu-mèlu wong-wong
sing nyembah déwa-déwa, ora nggugu
kandhané wong umuk.
5 (40-6) Dhuh Pangéran, Allah kawula,
kathah kaélokan ingkang sampun
Paduka tindakaken kanggé kawula,
mboten wonten ingkang nyamèni

kesaénan Paduka. Saupami badhé
kawula cariyosaken, mesthi mboten
kénging kaétang saking kathahipun.
6 (40-7) Paduka mboten remen kurban
sembelèhan kaliyan kurban dhaharan.
Paduka mboten mundhut kurban
obongan tuwin kurban pangruwating
dosa, nanging Paduka mbikak kuping
kawula, ngantos kawula mireng
pangandika Paduka.
7 (40-8) Pramila kawula munjuk, "Lah
menika kawula sowan, ing gulunganipun
Kitab sampun wonten seratanipun bab
kawula:
8 (40-9) Kawula remen nglampahi
kersa Paduka, dhuh Allah, sarta dhawuh
Paduka menika wonten ing manah
kawula."
9 (40-10) Pawartos ingkang
mbingahaken bab pitulungan Paduka
dhateng kawula sedaya, kawula
cariyosaken dhateng pasamuwanipun
tiyang kathah. Paduka pirsa bilih kawula
badhé tansah martosaken bab menika!
10 (40-11) Kawilujengan peparing
Paduka menika mboten kawula sidhem
kanggé kawula piyambak, kasetyan lan
sih-pitulungan Paduka, sih-kadarman

lan kaleresan Paduka mboten kawula
kèndelaken, nanging kawula lairaken
wonten ing satengahing pasamuwan
ageng.
11 (40-12) Dhuh Allah, mugi sampun
ngantos mundhut wangsul sih-rahmat
Paduka saking kawula, sih lan kaleresan
Paduka mugi tansah ngreksa kawula!
12 (40-13) Awit sangsara tanpa wicalan
sampun ngepang kawula; mripat kawula
sampun katutupan déning dosa-dosa
kawula, ngantos kawula mboten saged
ningali, cacahipun langkung kathah
tinimbang rambut ingkang wonten ing
sirah kawula, manah kawula ngantos
semplah.
13 (40-14) Dhuh Allah, mugi Paduka
kersa ngluwari kawula; dhuh Allah, mugi
tumunten mitulungi kawula!
14 (40-15) Tiyang ingkang sami
ngangkah pejah kawula mugi sami
kwirangan lan kisinan; sami mundura
lan sumingkira tiyang-tiyang ingkang
remen damel cilaka kawula.
15 (40-16) Tiyang ingkang sami
nyukuraken dhateng kawula sami
kabungkem cangkemipun.

16 (40-17) Tiyang ingkang sami madosi
Paduka mugi sami bingah lan suka-rena
margi Paduka; ingkang sami remen
dhateng kawilujengan peparing Paduka
mugi mungela, "Allah Mahaagung!"
17 (40-18) Senajan kawula kesrakat
lan mlarat, nanging Paduka menggalih
dhateng kawula. Paduka ingkang
mitulungi sarta nguwalaken kawula,
dhuh Allah, sampun ngantos kasèp!

41 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi. (41-
2) Begja wong kang nggematèni wong
sing kesrakat! Allah bakal mitulungi
wong mau samasa nemu kasangsaran.
2 (41-3) Wong kuwi bakal direksa lan
dilestarèkaké uripé, mulané diarani
begja ana ing bumi; Paduka mboten
marengaken tiyang menika dipun
sewenang-wenang déning satrunipun.
3 (41-4) Samasa wong mau lara
bakal dikuwataké déning Allah ana ing
peturoné, sarta dipulihaké nganti waras
babar-pisan.
4 (41-5) Mungguh aku, aturku
mengkéné, "Dhuh Allah, mugi kawula
Paduka welasi, mugi Paduka sarasaken,

sebab kawula sampun damel dosa
dhateng Paduka!"
5 (41-6) Satru kawula mujèkaken awon
dhateng kawula, "Mbésuk kapan wong
kuwi mati, sarta jenengé ora kocap
menèh?"
6 (41-7) Tiyang ingkang tuwi namung
lelamisan, kajengipun namung
ngempalaken pawartos awon, samasa
medal lajeng dipun cariyosaken
samergi-mergi.
7 (41-8) Sedaya tiyang ingkang sengit
dhateng kawula, sami ngraosi awon
kalayan bisik-bisik, sarta ngenam-enam
piawon tumrap kawula.
8 (41-9) Pangucapipun, "Wong kuwi
larané wis banget, lan ora bakal tangi
saka peturoné menèh!"
9 (41-10) Dalah mitra ingkang kawula
pitados, ingkang tumut nedha sekul
kawula, sampun ngungkuraken kawula.
10 (41-11) Nanging dhuh Allah,
kawula mugi Paduka welasi, sarta
kersaa mulihaken kesarasan kawula,
tiyang-tiyang wau lajeng badhé kawula
wales.
11 (41-12) Srana mekaten kawula
mangertos, bilih Paduka rena dhateng

kawula, lan mboten marengaken satru
kawula bingah ing ngatasipun kawula.
12 (41-13) Tumrap kawula, Paduka
kepareng ngekahaken kawula, margi
tindak kawula leres. Paduka ngiyataken
adeg kawula wonten ing ngarsa Paduka
ing selaminipun.
13 (41-14) Pinujia Pangéran, Allahé
Israèl! Langgeng ing selawas-lawasé!
Amin! Amin!

42 1 Kidung piwulang anggitané
bani Korakh kanggo pemimpin
penyanyi. (42-2) Kados sangsam
ingkang ngorong dhateng toyaning
lèpèn, mekaten pangoronging nyawa
kawula dhateng Paduka, dhuh Allah.
2 (42-3) Nyawaku ngorong marang
Allah kang gesang; mbésuk kapan
bisaku sowan ing ngarsané?
3 (42-4) Aku nangis rina wengi; mung
luhku waé sing dadi panganku. Merga
sedina muput wong padha ngunèni aku,
"Allahmu ana ngendi?"
4 (42-5) Atiku sedhih samasa aku
kèlingan dhèk semana, nalika aku
bebarengan karo wong akèh, mlaku ing
ngarep, sowan ing Pedalemané Allah

karo surak-surak lan memuji sokur, ing kraméané dina riaya.
5 (42-6) Dhuh nyawaku, yagéné kowé
sedhih? Yagéné kowé sumelang? Ngarep-
arepa marang Allah! Awit Panjenengané
bakal dakpuji. Panjenengané kuwi
Allahku lan Juru Slametku!
6 (42-7) Ana ing tanah pembuwangan
kéné atiku sedhih, mulané aku
ngangen-angen marang Allah. Paduka
ndhatengaken kasisahan lan sangsara
dhateng kawula, kados grojogan ingkang
kalayan gemuruh anjog ing Lèpèn
Yardèn, saking Gunung Hèrmon lan
Gunung Mizar.
7 (42-8) (42:6)
8 (42-9) Ing wayah awan Allah
ngetingalaké sih-kamirahané, mula
ing wayah bengi aku bisa memuji, lan
nyaosaké pandonga marang Allah kang
ngreksa uripku.
9 (42-10) Unjukku marang Allah,
pangungsènku, "Menapa sebabipun déné
Paduka nyupèkaken kawula? Ngantos
kawula nandhang sangsara, margi
saking panyia-nyianipun satru?"

10 (42-11) Balung kawula kados dipun
remuk déning satru, ingkang wicanten
sedinten muput, "Allahmu ana ngendi?"
11 (42-12) Hé nyawaku, yagéné kowé
sedhih? Yagéné kowé sumelang? Ngarep-
arepa marang Allah! Awit Panjenengané
bakal dakpuji. Panjenengané kuwi
Allahku lan Juru Slametku.
43 1 Dhuh Allah, Paduka mugi paring
adil dhateng kawula, mbélanana
prekawis kawula, ingkang layanan
kaliyan bangsa ingkang mboten tepang
kaliyan Paduka! Kawula kauwalna saking
tiyang-tiyang ingkang seneng goroh lan
remen nganiaya.
2 Sebab Paduka menika Allah,
pangungsèn kawula. Kénging menapa
kawula Paduka kipataken? Kénging
menapa kawula kedah nandhang sisah
lan dipun aniaya déning satru-satru
kawula?
3 Paduka mugi ngintunaken pepadhang
lan kaleresan Paduka, supados nuntun
lampah kawula dhateng Sion, redi
Paduka ingkang suci, inggih dhateng
Pedaleman Paduka!
4 Kawula sageda mlebet ing
sangajenging mesbèh Paduka,

sowan dhateng ngarsanipun Allah,
ingkang dados etuking kabingahan
kawula, supados muji sokur dhateng
Paduka kalayan kairing swantening
clempung, dhuh Pangéran, Allah kawula!
5 Yagéné kowé sedhih, hé nyawaku, lan
yagéné atimu sumelang? Ngarep-arepa
marang Allah! Sebab aku arep saos
puji sokur, marang Allahku lan Juru
Slametku!

44 1 Kidung piwulang, anggitané
bani Korakh, kanggo pemimpin
penyanyi. (44-2) Dhuh Allah, kawula
sampun mireng piyambak saking para
leluhur ingkang nyriyosi kawula, bab
kaélokan ingkang Paduka tindakaken ing
jaman kina, jamanipun para leluhur.
2 (44-3) Paduka piyambak nundhungi
para bangsa kapir lan mapanaken umat
kagungan Paduka wonten ing ngriku,
ingkang lajeng dados ngambra-ambra.
Bangsa-bangsa kapir Paduka remuk,
nanging para leluhur Paduka dadosaken
tangkar-tumangkar.
3 (44-4) Pancèn enggènipun ngrebat
negari menika mboten srana pedhang,
inggih mboten mergi kekiyatanipun
piyambak enggènipun sami angsal

kemenangan, nanging mligi mergi saking pangwasa lan kasektèn Paduka kémawon, sebab Paduka asih dhateng para leluhur.
4 (44-5) Paduka, inggih namung Paduka piyambak menika Raja kawula lan Allah kawula, ingkang paring kemenangan dhateng Yakub.
5 (44-6) Mergi saking pitulung Paduka kawula sami ngrebahaken mengsah, mergi saking dayaning asma Paduka enggèn kawula ngiles-iles tiyang-tiyang menika.
6 (44-7) Awit sanès gendhéwa kawula ingkang kawula endelaken, sanès pedhang kawula ingkang ndadosaken unggul.
7 (44-8) Nanging Paduka piyambak ingkang nguwalaken kawula saking mengsah, sarta ingkang damel wirang dhateng tiyang ingkang sengit dhateng kawula.
8 (44-9) Krana Allah, kawula ngluhuraken sedinten muput kagem Paduka, kawula sami ngucap sokur ing selaminipun.
9 (44-10) Nanging samenika kawula Paduka kipataken sarta Paduka

wirangaken, sebab Paduka mboten
nyarengi lampahipun tentara kawula.
10 (44-11) Kawula Paduka damel kawon
wonten ing ngajenging mengsah kawula,
mila tiyang ingkang nyengiti kawula
sami ngrayah kawula.
11 (44-12) Kawula sami Paduka
ulungaken kados déné ménda
sembelèhan, lajeng Paduka tilar pating
slebar ing antawisipun bangsa-bangsa.
12 (44-13) Umat Paduka, Paduka sadé
mirah-mirahan, lan mboten mundhut
bebathèn saking pengaosipun.
13 (44-14) Kawula sami Paduka
dadosaken campahan[h] ing antawisipun
para tangga tepalih kawula. Kawula
sami dipun poyoki lan dipun rèmèhaken
déning tiyang-tiyang ing sakiwa-tengen
kawula.
14 (44-15) Kawula Paduka dadosaken
pocapanipun para umat, ngantos para
bangsa sami ngina kawula kaliyan
gèdhèg-gèdhèg.
15 (44-16) Kanisthan kawula mboten
telas-telas, lan rai kawula ketutupan ing
kwirangan,

---

[h]campahan: hinaan (bhs. Ind.).

16 (44-17) mergi mireng tembungipun
tiyang-tiyang ingkang moyoki lan
ngawon-awon kawula, sarta ingkang
sami sengit dhateng kawula.
17 (44-18) Sedaya wau ngebyuk
dhateng kawula, nanging kawula mboten
kesupèn dhateng Paduka, lan mboten
sélak dhateng prejanjian Paduka.
18 (44-19) Manah kawula mboten
mbrontak, lan lampah kawula mboten
nyimpang saking mergi Paduka.
19 (44-20) Senajan Paduka sampun
négakaken kawula, wonten ing
antawisipun kéwan galak; sarta nilar
kawula ing papan ingkang peteng
ndhedhet.
20 (44-21) Saupami kawula sami supé
ngabekti dhateng Paduka, lan nyembah
dhateng allah sanès,
21 (44-22) menapa inggih Paduka
mboten badhé pirsa? Awit Paduka pirsa
wewadosipun manah kawula.
22 (44-23) Krana saking Paduka
kawula mboten kèndel-kèndel ngalami
bebaya pejah, lan dipun anggep ménda
sembelèhan.

23 (44-24) Dhuh Allah, mugi kersa
jumeneng! Kawula sampun ngantos
kabucal ing selami-laminipun.
24 (44-25) Menapa sebabipun Paduka
ngaling-alingi wedana Paduka, sarta
mboten ènget dhateng kasangsaran
kawula?
25 (44-26) Kawula sami kabanting
wonten ing lebu, badan kawula
gemléthak wonten ing siti.
26 (44-27) Mugi Paduka jumeneng
tumandang mitulungi kawula, sarta
ngluwari kawula awit saking sih-piwelas
Paduka.

45 1 Kidung piwulang, kidung
katresnan anggitané bani Korakh,
kanggo pemimpin penyanyi. Kaya
laguné kidung: Kembang bakung.
(45-2) Tembung kang éndah ngresepaké
mbludag saka ing njeroné atiku,
samangsa aku ngarang kekidungan
kagem Sang Prabu. Kaya piranti nulisé
juru ngarang, iya mengkono ilatku wis
cemepak nganggit nyanyian.
2 (45-3) Panjenengan menika ingkang
bagus piyambak ing antawisipun para
manungsa. Panjenengan menika ahli

wicara, mila binerkahana déning Allah
ing selaminipun.
3 (45-4) Dhuh Sang Prawira, ingkang
agung lan mulya, sumangga ngagem
ageman pedhang panjenengan.
4 (45-5) Mugi miyos murih menang,
mbélani kaleresan, kamanungsan lan
keadilan! Kekiyatan panjenengan badhé
mikantukaken kamenangan ageng.
5 (45-6) Jemparing panjenengan
landhep-landhep, mesthi badhé nunjem
ing jantungipun mengsah panjenengan.
Bangsa-bangsa badhé sumungkem ing
ngarsa panjenengan.
6 (45-7) Dhampar panjenengan
menika kagunganipun Allah, mesthi
badhé lestantun ing selaminipun, lan
pepréntahan panjenengan menika
wujuding keadilan.
7 (45-8) Panjenengan remen dhateng
kaleresan, pramila mboten remen
dhateng pendamel awon. Gusti Allah,
inggih Allah panjenengan, sampun
netepaken panjenengan mawi lisah,
minangka pretandha enggènipun
paring kabegjan dhateng panjenengan,
ngungkuli raja sanès-sanèsipun.

8 (45-9) Ageman panjenengan sedaya
ngganda aruming blendok mur, gaharu
lan cendhana. Para penyanyi damel
bingahing penggalih panjenengan
wonten ing kedhaton gadhing, kairing
swantening clempung.
9 (45-10) Para putrining raja-raja sami
tumut makempal wonten ing kedhaton
panjenengan, tuwin ing sisih tengené
dhampar panjenengan jumeneng Sang
Pramèswari, ngagem ageman saking
emas murni.
10 (45-11) Dhuh Sang Putri, kula aturi
mirsani lan miyarsakaken, mugi sampun
ngèngeti bangsa lan sanak-sedhèrèk
panjenengan malih.
11 (45-12) Supados Sang Prabu
kesengsem dhateng éndahing sarira
panjenengan, sebab Sang Prabu menika
bendara panjenengan; mila sumuyuda
dhateng panjenenganipun.
12 (45-13) Bangsa Tirus badhé sowan
nyaosaken pisungsung, para tiyang
badhé ngangkah supados pikantuk sih
panjenengan.
13 (45-14) Sang Raja Putri ing kedhaton,
iba éndahipun, pengagemanipun
kasulam benang emas.

14 (45-15) Panjenengané kasowanaké
ing ngarsané Sang Prabu, ngagem
ageman sing disulam mancawarna.
Kadhèrèkaké déning para putri mitra-
mitrané, kang kacawisaké supaya ngiring
panjenengané.
15 (45-16) Kalawan giyak-giyak lan
kabungahan padha diarak mlebu ing
kedhatoné Sang Prabu.
16 (45-17) Dhuh Sang Prabu, para putra
panjenengan lajeng badhé nggentosi
para leluhur panjenengan, badhé sami
panjenengan angkat dados pengageng
wonten ing salumahing bumi.
17 (45-18) Kawula badhé nyuwuraken
asma panjenengan turun-temurun,
mila sakathahing para umat badhé
memuji dhateng panjenengan ing
selami-laminipun.

46 1 Kidung anggitané bani Korakh
kanggo pemimpin penyanyi;
laguné kaya kidungé para putri. (46-2)
Allah iku pangungsèn lan kekuwatan
kita, ketitik saka bangeté enggoné
mitulungi ing mangsa karibedan.
2 (46-3) Mulané kita padha ora wedi,
senajan bumi gonjing, lan gunung padha
jugrug ing dhasaring segara;

3 (46-4) senajan ombaké segara
gemuruh, gawé horegé gunung-gunung.
4 (46-5) Ana kali sing nekakaké
kabungahan marang kuthané Allah,
Pedalemané Kang Mahaluhur.
5 (46-6) Allah ana ing kutha kono, mula
kutha mau ora bakal tumpes; ngarepaké
ésuk mesthi wis dipitulungi.
6 (46-7) Para umat padha gègèr,
kraton-kraton padha moyag-mayig,
Allah nekakaké gludhug, nganti buminé
lebur.
7 (46-8) Allah Kang Mahakwasa nunggil
karo kita, Allahé Yakub iku pangungsèn
kita.
8 (46-9) Padha delengen pakaryané
Allah; waspadakna kaélokan sing
katindakaké ana ing bumi.
9 (46-10) Panjenengané nyirep
peprangan ing salumahing bumi,
gendhéwa-gendhéwa diputungi, tumbak-
tumbak dicoklèki, lan tamèng-tamèng
diobong ing geni.
10 (46-11) Dhawuhé, "Menenga, lan
padha weruha yèn Aku iki Allah! Kang
luhur dhéwé ing antarané bangsa-bangsa
iya luhur dhéwé ana ing bumi."

11 (46-12) Allah Kang Mahakwasa
nunggil karo kita, Allahé Yakub kuwi
pangungsèn kita.

47 1 Masmur anggitané bani Korakh.
Kanggo pemimpin penyanyi.
(47-2) Hé para bangsa kabèh, padha
keplok-keploka; Allah luhurna nganggo
menyanyi sing sora!
2 (47-3) Allah Kang Mahaluhur iku
nggegirisi; Panjenengané Raja Kang
Mahaagung, sing ngwasani bumi lan
saisiné kabèh.
3 (47-4) Para bangsa padha ditelukaké
marang kita, nganti padha dadi
rèh-rèhan kita.
4 (47-5) Kita wis padha dipilihaké
tanah sing kita enggoni, tanah pusakané
Yakub, kekasihé.
5 (47-6) Allah minggah ing dhamparé,
surak kabungahan lan uniné slomprèt
ngiringaké sumengkané.
6 (47-7) Padha saosa puji sokur marang
Allah, ngidungna kidung pamuji marang
Raja kita!
7 (47-8) Allah kuwi Rajané jagad;
mulané padha saosana puji.

8 (47-9) Allah ngratoni para umat,
Panjenengané pinarak ing dhamparé
kang suci.
9 (47-10) Para penggedhéné bangsa-
bangsa kabèh padha nglumpuk, padha
dadi umaté Allahé Abraham. Para
prejurit sajagad dadi kagungané Allah,
pangwasané ngungkuli pangwasa apa
waé.

48 1 Masmur anggitané bani Korakh.
(48-2) Allah iku Mahaagung lan
pinuji-puji ana ing kuthané Allah kita,
ing gunungé kang suci.
2 (48-3) Gunungé Sion kang suci
kuwi dhuwur lan éndah lan nekakaké
kabungahan marang salumahé bumi.
Gunung Sion prenahé ing sisih loré
kuthané Sang Prabu Kang Mahaagung.
3 (48-4) Allah nedahaké yèn
Panjenengané iku bètèng kang
sentosa.
4 (48-5) Para raja padha nglumpuk,
padha maju bebarengan arep nyerang
Gunung Sion.
5 (48-6) Bareng ningali kutha mau
padha gumun, kagèt lan padha mlayu
merga bingung.

6 (48-7) Ana ing kono padha dadi giris,
padha ngrasakaké lara kaya larané wong
wadon sing nglarani.
7 (48-8) Paduka ngremuki baita-baita
saking Tarsis srana prahara saking
Wétan.
8 (48-9) Kaya crita sing tau dakrungu,
iya kaya mengkono uga kang kita
deleng; ana ing negarané Allah, kang
nitahaké langit lan bumi. Ing negarané
Allah kita, Panjenengané sing ngreksa
kutha mau, langgeng selawasé.
9 (48-10) Dhuh Allah, wonten ing
Pedaleman Paduka kawula sami
ngènget-ènget sih-kasetyan Paduka.
10 (48-11) Dhuh Allah, sami kados asma
Paduka, mekaten ugi kesuwur Paduka
kawentar ing pungkasaning bumi, bilih
pangrèh Paduka menika adil!
11 (48-12) Tiyang-tiyang ing Sion
sami bingaha. Putusan Paduka menika
adil. Tiyang-tiyang ing Yéhuda sami
bingah-bingaha.
12 (48-13) Hé umaté Allah, padha
mlakua ngubengi Sion lan ngétunga
menarané.

13 (48-14) Padha sawangen bètèngé,
lan tamatna kedhatoné, supaya kowé
bisa nyritakaké marang anak-putumu,
14 (48-15) "Sanyata Allah kuwi Allah
kita, langgeng selawasé. Panjenengané
bakal ngirid kita saterusé!"

49 1 Masmur anggitané bani Korakh
kanggo pemimpin penyanyi.
(49-2) Hé sakèhé para bangsa, padha
rungokna! Wong salumahé bumi padha
nilingna!
2 (49-3) Wong cilik lan wong gedhé,
wong sugih lan wong miskin, kabèh
bebarengan padha ngrungokna!
3 (49-4) Aku arep nglairaké
kawicaksanan, sing dakrasak-rasakaké
ing atiku, kuwi kawruh sejati.
4 (49-5) Aku arep migunakaké bebasan,
lan medharaké tegesé karo ngunèkaké
clempung.
5 (49-6) Aku ora sumelang ing dina
karubedan, samasa dikepung déning
para mungsuhku.
6 (49-7) Déning wong-wong sing
ngendelaké kasugihané, sing umuk
merga akèhé bandhané.

7 (49-8) Wong ora bisa mbébasaké
awaké dhéwé, utawa nyaosaké tebusan
marang Allah ijolé nyawané.
8 (49-9) Sebab yèn kena ditebus,
regané luwih déning dhuwur, nganti ora
bakal bisa lunas,
9 (49-10) supayané wong mau urip
selawasé, ora mati-mati.
10 (49-11) Saben wong nyipati yèn
wong wicaksana uga ngalami mati, ora
béda karo wong gemblung lan wong
bodho padha tumpes, barang-darbèké
ditinggalaké marang wong liya.
11 (49-12) Kuburé dadi omahé kanggo
saterusé, sing dienggoni selawas-lawasé,
senajan mauné padha duwé palemahan
akèh.
12 (49-13) Kaluhurané manungsa
gedhéa kaya apa, ora bisa nylametaké
saka pati; wong mau mesthi ngalami
mati, ora béda karo kéwan.
13 (49-14) Mengkono kedadéané wong
sing ngendelaké marang awaké dhéwé,
mengkono patiné wong sing golèk
kemareman ana ing kasugihan.
14 (49-15) Wekasané bakal ngalami
mati kaya wedhus, lan si Pati bakal dadi
pangoné. Padha mlebu bleng ana ing

kubur; dagingé rusak ana ing donyané
wong mati, sing saterusé dadi papan
padunungané.
15 (49-16) Nanging Allah bakal
ngluwari aku, aku bakal diuwalaké saka
pangwasané pati.
16 (49-17) Aja gumun yèn ana wong
dadi sugih, lan brayaté saya tambah
mukti.
17 (49-18) Sebab samasa mati,
bandhané ora digawa menyang kuburan.
18 (49-19) Senajan sasuwéné urip
rumangsa begja, sarta dialem merga
anggoné olèh gawé,
19 (49-20) éwasemono dhèwèké bakal
awor karo para leluhuré ana ing jagadé
wong mati, sing peteng lelimengan ing
selawasé.
20 (49-21) Kaluhurané manungsa ora
bakal bisa nylametaké awaké dhéwé
saka ing pati; wong mau bakal mati ora
béda karo kéwan!

50 1 Masmur anggitané Asaf.
Pangéran, Allah Kang Mahakwasa
ngandika, nimbali wong salumahing
bumi saka Wétan tekan Kulon.

2 Saka Sion, kutha kang sampurna
kaéndahané, Allah miyos ngagem
kamulyan.
3 Allah kita miyos, ora mung kèndel
waé; ing ngarsané ana geni kang
ngalad-alad, lan wingkingé ana prahara
gedhé.
4 Panjenengané nimbali langit lan bumi
dadi seksi, enggoné arep ngadili umaté.
5 Pangandikané, "Klumpukna mréné
umat kagungan-Ku kang Dakkasihi, sing
gawé prejanjian karo Aku srana kurban
sembelèhan."
6 Nuli sakèhé langit padha nerangaké
bab keadilané Allah, merga Allah
piyambak jumeneng Hakim.
7 "Hé para umat-Ku, padha ngrungokna,
Aku arep ngandika. Hé Israèl, Aku arep
ngandhakaké marang kowé: Aku iki
Allah, Allahmu!
8 Ora merga kurbanmu kowé
Dakwelèhaké, awit kurban obonganmu
isih tetep koksaosaké marang Aku.
9 Éwasemono Aku ora mundhut sapi
saka omahmu, utawa wedhus bérok
saka kandhangmu.

10 Awit sakèhé kéwan ing alas kuwi
kagungan-Ku, semono uga kéwan ing
gunung sing éwon cacahé.
11 Aku wanuh karo sakèhé manuk ing
awang-awang, lan sing urip ana ing
ara-ara kuwi dadi rèh-rèhan-Ku.
12 Saupama Aku kerapan[i] mesthi ora
susah awèh weruh marang kowé, sebab
donya lan saisiné iki kagungan-Ku.
13 Apa Aku dhahar dagingé sapi lanang,
utawa ngunjuk getihé wedhus lanang?
14 Kowé padha saosa sokur minangka
kurban marang Allah, lan luwarana
punagimu marang Kang Mahaluhur.
15 Ing mangsa karubedan padha
nyenyuwuna marang Aku, Aku bakal
nguwalaké kowé lan kowé bakal
ngluhuraké asma-Ku."
16 Nanging Allah ngandika marang
wong ala, "Kokwani-wanimu ngucapaké
dhawuh-dhawuh-Ku? Apa gunané kowé
ngrembug prejanjian-Ku?
17 Mangka kowé gething marang
pamelèh-Ku, lan nyingkur marang
pangandika-Ku?

---

[i]kerapan: tembungipun limrah: keluwèn (luwé).

18 Yèn kowé weruh wong nyolong, kowé
banjur kèlu, kowé srawung karo wong
laku jina.
19 Cangkemmu kokuja ngucapaké piala,
lan ilatmu seneng goroh.
20 Kowé tegel nyatur sedulur-
sedulurmu, lan ngala-ala marang
wong-wong mau.
21 Kaya mengkono kuwi penggawému,
mangka kowé Dakkèndelaké waé,
mulané pandugamu Aku iki padha karo
kowé. Nanging saiki kowé Dakwelèhaké,
lan prekarané Dakblakakaké marang
kowé.
22 Sing mengkono mau lebokna ing
atimu, hèh wong kang nyingkur marang
Allah, supaya kowé ora Daktumpes, lan
ora ana sing bakal bisa ngluwari kowé.
23 Wong sing nyaosaké kurban pamuji
kuwi ngluhuraké marang Aku. Wong sing
lakuné jujur bakal Daktedahi dalaning
keslametan peparingé Allah."

51 1 Masmur anggitané Dawud.
Kanggo pemimpin penyanyi,
(51-2) sapungkuré Nabi Natan sowan
melèhaké Sang Prabu bab enggoné
jina karo Batsyéba. (51-3) Dhuh Allah,
kawula mugi Paduka welasi, awit

saking sih-kadarman Paduka. Mugi
kersa nglebur dosa kawula, awit saking
agenging sih-kadarman Paduka.
2 (51-4) Kalepatan kawula sedaya mugi
Paduka singkiraken, dosa-dosa kawula
mugi Paduka lebur sedaya.
3 (51-5) Margi kawula piyambak
sampun ngrumaosi ing panerak kawula,
lan kawula tansah ngudi ngawonaken
dosa kawula.
4 (51-6) Enggèn kawula damel dosa
menika dhumateng Paduka, inggih
dhumateng Paduka piyambak; kawula
nglampahi ingkang awon ing paningal
Paduka. Putusan Paduka menika pancèn
leres lan paukuman Paduka menika mila
adil.
5 (51-7) Wiwit lair mila kawula sampun
awon; wiwit wonten ing wetenganing
biyung kawula, kawula sampun
nandhang dosa.
6 (51-8) Saèstu ingkang Paduka
kersakaken menika katemenan ingkang
terus ing batos, lan Paduka paring
seserepan dhateng kawula ing salebeting
manah.
7 (51-9) Kawula mugi Paduka resiki
saking jejembering dosa kawula srana

hisop, mugi Paduka edusi supados dados
pethak nglangkungi salju.
8 (51-10) Kawula mugi Paduka
dadosaken bingah suka-rena, supados
balung ingkang sampun Paduka remuk
menika sami saged suka-suka malih.
9 (51-11) Paduka mugi ngaling-alingi
wedana Paduka, sampun ngantos
mirsani dosa kawula; piawon kawula
mugi Paduka lebur sedaya.
10 (51-12) Dhuh Allah, mugi kersa
nitahaken manah ingkang suci wonten
ing kawula, saha batos kawula mugi
Paduka énggalaken srana kaparingan
roh ingkang mantep.
11 (51-13) Kawula sampun ngantos
katampik saking ngarsa Paduka, saha
Roh Suci Paduka sampun ngantos
kapundhut saking kawula.
12 (51-14) Kawula mugi kaparingana
kabingahan malih, margi saking sih-
pitulung Paduka, sarta kaparingana roh
ingkang tansah mbangun-turut dhateng
dhawuh Paduka.
13 (51-15) Temahan kawula badhé
mulangaken dhawuh Paduka dhateng
tiyang ingkang sami lampah nasar,

supados tiyang dosa sami mratobat
dhateng Paduka.
14 (51-16) Dhuh Allah, mugi kersa
mitulungi kawula, temah kawula badhé
ngluhuraken keadilan Paduka.
15 (51-17) Dhuh Allah, Paduka mugi
kersa mbikak lambé kawula, supados
kawula saged ngidungaken asma
Paduka.
16 (51-18) Déné Paduka mboten kersa
nampi kurban sembelèhan; saupami
kawula caosi kurban obongan, Paduka
inggih mboten nampi.
17 (51-19) Kurban ingkang katrimah ing
Allah menika roh ingkang remuk. Manah
ingkang ajur mumur, dhuh Allah, menika
Paduka mboten nampik.
18 (51-20) Mugi Paduka damel saé
dhateng Sion, manut ing sakeparenging
kersa Paduka. Bètèngipun Yérusalèm
mugi Paduka bangun malih.
19 (51-21) Tumunten Paduka badhé
nampèni kalayan renaning penggalih
kurban panebusing dosa, saha kurban
obongan lan kurban wetahan. Tiyang
badhé nyaosaken lembu minangka
kurban wonten ing mesbèh Paduka.

52 [1] Kidung isi piwulang, anggitané Dawud, kanggo marang pemimpin penyanyi, (52-2) nalika Doèg, wong Édom teka, ngaturi pirsa marang Saul, yèn Dawud ana ing omahé Akhimèlèkh.
(52-3) Hé satriya, yagéné kowé kokgemunggung, ngumukaké pialamu, marang wong sing dikasihi Allah tanpa wangenan.
[2] (52-4) Hé wong sing ora jujur.
Kowé mung ngenam-enam nindakaké pangrusak. Ilatmu presasat péso panyukuran sing landhep.
[3] (52-5) Kowé dhemen marang piala, ngluwihi marang kabecikan, kowé seneng ngucapaké goroh ketimbang karo prekara sing nyata.
[4] (52-6) Kowé seneng ngucapaké tembung pitenah, hé ilat kang cidra!
[5] (52-7) Nanging kowé bakal ora kendhat-kendhat digempur déning Allah, bakal dicekel lan dilarak saka omahmu, lan dibedhol saka donyané wong urip.
[6] (52-8) Wong mursid bakal padha weruh, mula gemeter, nuli padha digeguyu, pangucapé,
[7] (52-9) "Delengen, mengkono kedadéané wong sing ora precaya

marang Allah, lan mung ngendelaké
kasugihané, sarta marang kekuwatané
ngrusak."
8 (52-10) Nanging mungguh aku iki
bakal ana ing pedalemané Allah, kaya wit
zaitun sing ngrembuyung seger riyo-riyo.
Aku ngendelaké marang sih-kasetyané
Allah sing langgeng selawasé.
9 (52-11) Kawula badhé saos puji
sokur dhateng Paduka selami-laminipun,
tumrap samukawis ingkang Paduka
tindakaken. Wonten ing tengahipun
umat kagungan Paduka kawula badhé
nyariyosaken kesaénan Paduka.

53 1 Kidung isi piwulang, anggitané
Dawud kanggo pemimpin
penyanyi, dibarengi swaraning suling.
Nganggo lagu: Mahalat. (53-2) Wong
tanpa budi kandha ing sajroning atiné,
"Allah kuwi ora ana!" Kabèh wis padha
rusak pikiré, ora ana sing nglakoni
kabecikan.
2 (53-3) Allah mirsani saka swarga
marang para manungsa, apa ana sing
duwé budi lan nggolèki Allah.
3 (53-4) Kabèh wis padha nasar, kabèh
wis padha nindakaké piala; ora ana sing
gawé becik, siji waé ora ana.

4 (53-5) Pangandikané Allah, "Apa
wong-wong sing padha nglakoni piala
kuwi ora duwé pangrasa? Uripé saka
ngrampogi umat-Ku, lan ora tau padha
ngunjukaké pandonga marang Aku!"
5 (53-6) Lah wong-wong mau bakal
padha ketaman pagiris gedhé, senajan
ora ana prekara sing nggegirisi.
Sebab balungé wong-wong sing padha
ngepung marang kowé bakal disawuraké
saenggon-enggon déning Allah. Wong-
wong kuwi bakal kokwirangaké, merga
wis padha katampik déning Allah.
6 (53-7) Pangentasané Israèl muga-
muga teka saka Gunung Sion. Saiba
bungahé umat Israèl, samasa Allah wis
mulihaké karahayoné.

54 1 Kidung isi piwulang anggitané
Dawud kanggo pemimpin
penyanyi, dibarengi uniné kecapi. (54-2)
Nalika wong Zifi sowan marang Saul,
ngaturi pirsa yèn, "Dawud ndhelik ing
panggonané wong mau." (54-3) Dhuh
Allah, mugi mitulungi kawula srana
pangwaos Paduka. Mugi paring kaleresan
dhateng kawula srana kasektèn Paduka.

2 (54-4) Dhuh Allah, mugi miyarsakaken
Pandonga kawula, sarta nilingaken atur
kawula!
3 (54-5) Sebab satru kawula ingkang
angkuh sami nglawan kawula; tiyang
ingkang ambek siya sami ngangkah
mejahi kawula, menika tiyang-tiyang
ingkang mboten maèlu dhateng Allah.
4 (54-6) Satemené Allah kang mitulungi
aku; Panjenengané kang ngemong aku.
5 (54-7) Mungsuhku bakal diwales
srana pialané dhéwé. Mugi sami Paduka
tumpes, mergi Paduka menika Allah
ingkang setya.
6 (54-8) Kawula lajeng badhé nyaosaken
kurban konjuk dhateng Paduka kalayan
bingahing manah, sarta memuji
dhumateng asma Paduka, awit saking
kasaénan Paduka.
7 (54-9) Sebab Paduka sampun ngluwari
kawula saking sakathahing karibedan,
lan mripat kawula sampun ningali
mengsah kawula kakawonaken.

55 1 Kidung isi piwulang anggitané
Dawud kanggo pemimpin
penyanyi, dibarengi uniné kecapi. (55-2)
Dhuh Allah, mugi kersa miyarsakaken

pandonga kawula, sampun nganggep
sepen pesambat kawula.
2 (55-3) Paduka mugi nilingaken sarta
paring wangsulan! Kawula nglembara
kaliyan sesambat.
3 (55-4) Sebab kawula giris margi
saking pangancaming mengsah ingkang
ambek siya, lan panindhesipun tiyang
awon.
4 (55-5) Manah kawula trataban,
pagirising pejah ndhatengi kawula.
5 (55-6) Kawula ajrih lan geter, kabuntel
ing raos miris.
6 (55-7) Ngantos kawula mungel
mekaten, "Saupama aku duwé swiwi
kaya manuk dara, aku mesthi mabur
menyang panggonan sing tentrem.
7 (55-8) Aku mesthi nyingkir adoh lan
nginep ing ara-ara samun.
8 (55-9) Aku bakal énggal golèk papan
pangungsèn ngoncati lésus lan prahara."
9 (55-10) Dhuh Allah, tiyang-tiyang
menika, mugi Paduka damel bingung
piyambak, rembagipun mugi Paduka
damel sulaya, mergi kawula sumerep
bilih ing kitha wonten pangrodha-peksa
lan tukar paben.

10 (55-11) Rinten dalu sami
ngawontenaken pejagèn ing bètèngipun,
lan ing nglebetipun wonten usrek-
usrekan lan panyiksa.
11 (55-12) Ing pundi-pundi wonten
pangrisak, samergi-mergi wonten
panganiaya lan tembung goroh.
12 (55-13) Saupami mengsah ingkang
ngawon-awon kawula, mesthi kawula
sabaraken. Saupami mengsah kawula
ingkang nantang dhateng kawula,
kawula mesthi taksih saged umpetan.
13 (55-14) Nanging sing nglakoni
mengkono mau kowé sing cedhak karo
aku, kancaku lan wong sing dakprecaya.
14 (55-15) Iya sing bebarengan karo
aku samasa sowan, ing Pedalemané
Allah awor karo wong akèh.
15 (55-16) Muga-muga padha mati
sadurungé tekan mangsané, padha
dipendhema urip-uripan! Sebab ing
omahé lan ing batiné, padha kadunungan
piala werna-werna.
16 (55-17) Nanging mungguh aku,
aku nyenyuwun marang Allah, nuli
Panjenengané bakal mitulungi aku.

17 (55-18) Wayaha soré, ésuk utawa
awan, samasa aku sesambat, Allah bakal
miyarsakaké swaraku.
18 (55-19) Allah ngluwari aku, lan
aku kaparingan tentrem, dadiné aku
ora nganti diremuk déning mungsuh,
senajan cacahé sing nglawan aku akèh
banget.
19 (55-20) Allah sing wiwit jaman
kuna mula pinarak ing dhamparé,
miyarsakaké pesambatku lan ngalahaké
para mungsuhku. Sebab padha ora
kena diarep-arep tobaté, lan padha ora
ngabekti marang Allah.
20 (55-21) Kuwi wong sing padha
nyidrani mitrané, lan nerak prejanjiné.
21 (55-22) Rembugé kepénak ngungkuli
lunyuné mertéga, nanging atiné arep
nyerang. Tembungé alus kaya lenga,
nanging kabèh mau satemené pedhang
ligan.
22 (55-23) Apa sing koksumelangaké
pasrahna marang Allah, kowé bakal
digumatosi! Ora ing selawasé wong
mursid ditégakaké gloyoran.
23 (55-24) Nanging dhuh Allah,
menggah tiyang awon menika badhé
Paduka jorogaken dhateng luwenging

karisakan. Tiyang ingkang ngwutahaken
rah lan seneng goroh, menika umuripun
mboten badhé dumugi sepalih. Nanging
menggah kawula menika pitados
dhateng Paduka!

56 [1] Miktam anggitané Dawud
ing nalikané dicekel déning
wong Filistin ana ing Gat, kanggo
para pemimpin penyanyi; laguné kaya
kidung: Manuk dara ing wit élah kang
adoh. (56-2) Dhuh Allah, kawula mugi
Paduka welasi, sebab kawula dipun
serang déning mengsah.
[2] (56-3) Sedinten muput kawula dipun
oyak-oyak; kathah ingkang nglawan
kalayan angkuh.
[3] (56-4) Samasa ajrih, kawula pitados
dhateng Paduka.
[4] (56-5) Aku precaya marang Allah, aku
precaya marang janjiné. Aku kumandel
marang Allah, mulané ora sumelang;
manungsa bisa gawé apa marang aku?
[5] (56-6) Saben dinten tembung kawula
dipun srékal; ingkang dipun angen-
angen namung badhé nyilakakaken
kawula.
[6] (56-7) Sami sarembag ing
pandhelikan, sami nginjen, sami

ndhedhepi lampah kawula, nedya mejahi kawula.
7 (56-8) Menapa tiyang-tiyang wau badhé saged oncat, mergi durakanipun kathah? Dhuh Allah, bangsa-bangsa menika mugi Paduka dhawahi paukuman kalayan bebendu.
8 (56-9) Paduka pirsa sepinten agenging kasangsaran kawula. Paduka sampun nyathet luh kawula. Sedaya wau sampun Paduka serat ing kitab.
9 (56-10) Samasa aku sesambat, mungsuhku bakal padha mundur, aku yakin yèn Allah ana ing pihakku.
10 (56-11) Aku precaya marang Allah, aku precaya marang janjiné.
Aku kumandel marang Allah, mula takluhuraké.
11 (56-12) Aku kumandel marang Allah, mulané aku ora sumelang. Manungsa bisa gawé apa marang aku?
12 (56-13) Dhuh Allah, punagi kawula dhateng Paduka badhé kawula luwari, sarta kurban sokur badhé kawula caosaken.
13 (56-14) Margi Paduka sampun ngluwari kawula saking pejah, malah suku kawula sampun Paduka reksa.

Mila kawula mboten kesandhung,
ngantos kawula saged lumampah ing
ngarsanipun Allah, ing salebeting gesang
ngambah mergi ingkang padhang.

57 [1] Miktam anggitané Dawud,
nalikané ngungsi ana ing guwa
saka ngarsané Saul, kanggo pemimpin
penyanyi. Kaya laguné kidung: Aja
ngrusak. (57-2) Kawula mugi Paduka
welasi, dhuh Allah, kawula mugi
Paduka welasi, mergi namung Paduka
ingkang dados pangungsèning nyawa
kawula. Kawula badhé ngungsi ing
sangandhaping swiwi Paduka, ngantos
bebaya menika langkung.
[2] (57-3) Aku sesambat marang Allah,
Kang Mahaluhur, marang Panjenengané
sing mesthi ngrampungi prekaraku.
[3] (57-4) Panjenengané bakal paring
wangsulan saka swarga, lan mitulungi
aku. Wong-wong sing nguya-uya aku
bakal ditumpes. Allah bakal nedhakaké
sih-kadarman lan kasetyané.
[4] (57-5) Aku nglumpruk ana ing
tengahé satru-satruku, sing mèmper
karo singa memangsa. Sing untuné
kaya tumbak lan panah, lan ilaté kaya
pedhang landhep.

5 (57-6) Dhuh Allah, Paduka mugi
ngetingalaken kaluhuran Paduka ingkang
ngungkuli sakathahing langit; saha
kamulyan Paduka mugi nyrambahana
ing salumahing bumi.
6 (57-7) Mungsuhku padha masangi
kala-jiret, nganti atiku semplah. Aku
dipasangi luwangan, nanging mungsuhku
mau dhéwé sing kecemplung.
7 (57-8) Dhuh Allah, kawula sampun
pitados saèstu; pramila kawula badhé
memuji lan nglagokaken masmur.
8 (57-9) Hé nyawaku, tangia! Hé slukat
lan clempung tangia! Aku arep nggugah
bambang-wétan supaya tangi!
9 (57-10) Dhuh Pangéran, kawula
badhé saos sokur dhateng Paduka ing
tengahing para bangsa. Kawula badhé
memuji, wonten ing tengahing para
umat.
10 (57-11) Awit sih-kadarman Paduka
menika sundhul ing langit, lan keadilan
Paduka menika sundhul ing méga.
11 (57-12) Paduka mugi ngetingalaken
kaluhuran Paduka ingkang ngungkuli
sakathahing langit, lan kamulyan Paduka
mugi nyrambahana salumahing bumi.

58 [1] Miktam anggitané Dawud kanggo pemimpin penyanyi. Kaya laguné kidung: Aja ngrusak. (58-2) Hé para pangwasa, apa putusanmu kuwi wis adil temenan? Apa enggonmu ngadili kanthi jujur?
[2] (58-3) Ora, kowé mung mikir enggonmu arep gawé piala. Kowé mung mikir patrapmu arep ngrampog negara.
[3] (58-4) Wong ala sajegé urip gawé piala, wong cidra padha nyasar wiwit ana ing wetengané biyungé.
[4] (58-5) Padha nggémbol wisa kaya ula; kupingé padha dibumpeti kaya ula bedhudhak sing budheg,
[5] (58-6) supaya aja nganti krungu swarané wong sing njapani utawa swarané wong sing pinter ngunèkaké rapal.
[6] (58-7) Dhuh Allah, untunipun tiyang menika sami rampala, bamipun singa nèm mugi Paduka pupaki.
[7] (58-8) Sami sirnaa kados toya ingkang mili, lajeng asat! Dadosa kados rumput ingkang alum wonten ing margi!
[8] (58-9) Dadosa kados bekicot ingkang sirna salebeting mlampah, kados laré kluron ingkang medal sampun pejah.

9 (58-10) Sadèrèngipun ngertos sami
kababata kados rerungkudan. Wong-
wong mau bakal disebul déning Allah
sajroning dukané, nganti sirna kabèh.
10 (58-11) Wong mursid bakal bungah,
samasa ndeleng pemales sing mengkono
mau, sarta wijik sikil nganggo getihé
wong duraka.
11 (58-12) Wong-wong bakal ngucap
mengkéné, "Jebulé wong mursid kuwi
nampa ganjaran; satemené Allah kang
nindakaké keadilan ing bumi."

59 1 Miktam anggitané Dawud ing
nalikané ditekani utusané Saul
arep disédani, kanggo pemimpiné
penyanyi. Kaya laguné kidung: Aja
ngrusak. (59-2) Dhuh Allah, kawula
mugi Paduka uwalaken saking mengsah
kawula; mugi Paduka bètèngi ngadhepi
tiyang-tiyang ingkang sami nglawan
kawula.
2 (59-3) Kawula kauwalna saking
tiyang awon, tiyang ingkang remen
ngwutahaken rah.
3 (59-4) Sebab tiyang menika sami
ndingkik, ngangkah mejahi kawula.
Tiyang-tiyang gagah-prakosa sami
kangsèn nglawan kawula, senajan

kawula mboten gadhah kalepatan utawi
damel dosa, dhuh Allah.
4 (59-5) Senajan mboten pinanggih
piawon kawula, badhé sami ngebyuki
kawula, lan sami mapan siyaga.
5 (59-6) Paduka mugi jumeneng, dhuh
Allah Ingkang Mahakwaos, Allahipun
langit lan bumi. Paduka mugi jumeneng
ngukum tiyang-tiyang, ingkang mboten
sami wanuh kaliyan Paduka menika.
Tiyang-tiyang goroh ingkang nglampahi
piawon menika, sampun ngantos wonten
ingkang Paduka welasi.
6 (59-7) Saben wanci sonten sami
dhateng malih, lajeng sami mbaung
kados segawon nglinteri negari.
7 (59-8) Cangkemipun ngawon-
awon, lambénipun memoyok, awit
pengraosipun, "Sapa sing krungu?"
8 (59-9) Nanging dhuh Allah, Paduka
nggegujeng tiyang-tiyang menika;
tiyang-tiyang ingkang mboten wanuh
kaliyan Paduka menika mesthi Paduka
rèmèhaken.
9 (59-10) Dhuh Allah, ingkang dados
kekiyatan kawula, Paduka ingkang
kawula antos-antos, mergi Allah menika
bètèng kawula ingkang sentosa.

10 (59-11) Allah kawula ingkang
asih-setya mugi rawuh methuk kawula;
kawula mugi Paduka paringi saged
nyipati mengsah kawula kakawonaken.
11 (59-12) Mugi sampun Paduka pejahi,
supados bangsa kawula sampun ngantos
supé. Sami kadadosna buyar déning
pangwasa Paduka, lan sami karebahna
dhuh Allah, tetamèng kawula.
12 (59-13) Mengsah sami damel dosa
srana lambénipun, sedaya tembungipun
menika dosa. Sami kejireta srana
piangkuhipun piyambak, sami ketamana
ipat-ipat lan goroh ingkang dipun
ucapaken piyambak.
13 (59-14) Sami katumpesa srana
paukuman, katumpesa ngantos
tapis. Sami kasumerepna, bilih Allah
nindakaken pangwaosipun wonten ing
Israèl, sarta pepréntahan Paduka menika
nyrambahi salumahing bumi.
14 (59-15) Saben wanci sonten
tiyangipun sami wangsul malih; lajeng
sami mbaung kados pambaungipun
segawon nglinteri negari.
15 (59-16) Sami nglambrang pados
tedha, menawi mboten tuwuk lajeng
mbaung.

16 (59-17) Nanging kawula badhé
ngidungaken kwasa Paduka, saben
énjing ngluhuraken sih-kadarman
Paduka kalayan bingah. Margi Paduka
dados bètèng kawula ingkang sentosa,
pangungsèn kawula ing masa karibedan.
17 (59-18) Paduka badhé kawula puji
srana masmur, mergi Allah dados bètèng
kawula ingkang sentosa, Allah kawula
ingkang asih-mirma.

60 1 Miktam kang isi piwulang,
anggitané Dawud, sawisé perang
karo bangsa Aram ing Aram-Naharayim
lan ing Aram-Zobah. (60-2) Bali saka
peprangan mau Yoab, sénapatiné
Dawud, ngremuk bangsa Édom ana ing
Lebak Asin lan matèni mungsuh rolas
èwu. Kaya laguné kidung: Kembang
Bakung minangka seksi. (60-3) Dhuh
Allah, suwau kawula sampun Paduka
tampik, sampun Paduka buyaraken
pating slebar. Mergi saking bentèring
duka Paduka, mugi kersa mulihaken
kawula.
2 (60-4) Paduka sampun ngoregaken
bumi, mila sitinipun ngantos bengkah.
Paduka mugi mulihaken bengkahipun
sesampunipun kagonjingaken.

3 (60-5) Paduka sampun damel umat
Paduka ngalami kasangsaran ageng,
kawula sami sempoyongan margi Paduka
ombèni anggur ingkang ngendemi.
4 (60-6) Tiyang ingkang ngabekti
dhateng Paduka, Paduka émutaken,
supados sami saged ngoncati panahing
mengsah.
5 (60-7) Supados para kekasih Paduka
sami oncat, mugi Paduka pitulungi
kalayan pangwasa. Panyuwun kawula
mugi Paduka jurungi!
6 (60-8) Allah wis ngandika ana ing
Pedalemané, "Sawisé unggul Sikèm
bakal Dakpecah-pecah, lan Lebak Sukot
bakal Dakedum-edum marang umat-Ku.
7 (60-9) Giléad kuwi kagungan-Ku,
semono uga Manasyè. Éfraim dadi
makutha-Ku lan Yéhuda jungkating
keprabon-Ku.
8 (60-10) Moab pawisuhan-Ku,
marang Édom trumpahku dakuncalaké,
minangka pratandha yèn Édom uga
kagungan-Ku. Tanah Filistéa uga wis
Daktelukaké."
9 (60-11) Dhuh Allah, sinten ingkang
badhé ngirid kawula mlebet kitha
ingkang dipun bètèngi? Sinten ingkang

badhé nuntun lampah kawula dhateng
tanah Édom?
10 (60-12) Menapa mboten Paduka
piyambak ingkang sampun nampik
kawula, sarta mboten majeng
sesarengan kaliyan tentara kawula?
11 (60-13) Dhuh Allah, mugi paring
pitulungan nglawan dhateng mengsah
kawula, awit pambiyantunipun
manungsa menika tanpa gina.
12 (60-14) Srana pitulungané Allah kita
bakal menang, merga Panjenengané
piyambak kang bakal nelukaké sakèhé
mungsuh kita.

61 1 Anggitané Dawud, kanggo
pemimpin penyanyi, dibarengi
uninè clempung. (61-2) Dhuh Allah,
mugi miyarsakaken pesambat kawula,
pandonga kawula mugi Paduka
tilingaken.
2 (61-3) Kalayan manah ingkang
semplah, tebih saking griya, kawula
ndedonga dhateng Paduka. Paduka mugi
nuntun lampah kawula minggah, ing
redi ingkang ndeder sanget kanggénipun
kawula.

3 (61-4) Paduka menika pangungsèn
kawula, menara kawula ingkang sentosa,
ing salebeting ngadhepi mengsah.
4 (61-5) Kawula mugi Paduka
parengaken wonten ing Pedaleman
Paduka selaminipun, sarta ngungsi
wonten ing sangandhaping swiwi
Paduka.
5 (61-6) Paduka sampun miyarsakaken
punagi kawula, dhuh Allah! Kawula
sampun Paduka paringi pandumanipun
tiyang ingkang ngabekti dhateng Paduka.
6 (61-7) Paduka mugi mewahi
yuswanipun Sang Prabu, lestantuna
sugengipun ing selaminipun.
7 (61-8) Pepréntahanipun mugi manut
sapangrèh Paduka, kareksaa déning
sih-kadarman lan kasetyan Paduka.
8 (61-9) Mila kawula badhé memuji
srana masmur dhumateng asma Paduka
ing selaminipun, sarta saben dinten
ngluwari punagi kawula.

62 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi.
Laguné kaya laguné kidung: Yedhutun.
(62-2) Aku ngarep-arep kanthi
sabar marang pitulungané Allah;

mung Panjenengané piyambak sing
dakendelaké.
2 (62-3) Sanyatané mung Panjenengané
piyambak kang ngayomi aku lan
nylametaké nyawaku. Panjenengané
dadi pangungsènku, aku mesthi ora
bakal keseser.
3 (62-4) Nganti pira lawasé enggonmu
arep ngroyok wong siji, sing kekuwatané
ora ngluwihi pager dhoyong?
4 (62-5) Karepmu mung arep nglèngsèr
wong saka kalungguhané sing dhuwur.
Kowé padha seneng goroh, cangkemmu
padha mujèkaké berkah, nanging ing
batin kowé ngipat-ipati.
5 (62-6) Mung yèn nunggil karo Allah
atiku tentrem, awit mung Panjenengané
piyambak kang dakendelaké.
6 (62-7) Mung Panjenengané piyambak
kang ngayomi aku lan nylametaké
nyawaku. Panjenengané dadi
pangungsènku, aku mesthi ora
bakal keplayu.
7 (62-8) Allah dadi etuké keslametanku
lan kamulyanku, etuking kekuwatanku
lan pangungsènku.
8 (62-9) Hé bangsaku, padha precayaa
marang Allah ing selawasé, isining atimu

sokna kabèh ing ngarsané; Allah dadi
papan pangungsèn kita.
9 (62-10) Manungsa iku sanyatané
mung presasat abab; wong gedhé wong
cilik kabèh ora ana ajiné. Timbangen lan
bakal ketitik, yèn ora ana boboté.
10 (62-11) Aja ngendelaké karosan, lan
aja ngumukaké barang rayahan. Yèn
barang-darbèkmu mundhak akèh, aja
nganti atimu kelèt ana ing kono.
11 (62-12) Aku krungu Allah bola-
bali ngandika, yèn pangwasa kuwi
pinangkané saka Panjenengané.
12 (62-13) Dhuh Pangéran, ugi sih-
kadarman, menika Paduka ingkang
kagungan. Sebab Paduka males dhateng
angger tiyang manut pendamelipun.

63 1 Kidung anggitané Dawud nalika
ana ing ara-ara samun Yéhuda.
(63-2) Dhuh Allah, Paduka menika Allah
kawula. Kawula kangen dhateng Paduka,
nyawa kawula ngelak dhateng Paduka,
badan kawula ngorong dhateng Paduka,
kados siti ingkang garing mboten angsal
toya.
2 (63-3) Kados mekaten anggèn kawula
nyawang dhateng Paduka wonten ing

Pedalemanipun Allah, kanthi ningali
pangwasa lan kamulyan Paduka.
3 (63-4) Déné sih-kadarman Paduka
menika ngungkuli kanikmataning
gesang; pramila lambé kawula badhé
memuji Paduka.
4 (63-5) Kados mekaten kawula badhé
ngluhuraken Paduka selami kawula
gesang, sarta ngangkat tangan kawula
ndedonga dhateng Paduka.
5 (63-6) Nyawa kawula katuwukaken,
kados menawi nedha sungsum lan gajih,
kawula badhé ngucap sokur kalayan
swanten sora, memuji dhateng Paduka.
6 (63-7) Samasa kawula ènget dhateng
Paduka wonten ing patileman, ngantos
sedalu muput kawula ngémut-émut
Paduka.
7 (63-8) Mergi Paduka ingkang
mitulungi kawula, pramila kawula saged
bingah-bingah wonten ing ayomaning
swiwi Paduka.
8 (63-9) Nyawa kawula rumaket
dhateng Paduka, saha asta tengen
Paduka nyanggi kawula.
9 (63-10) Nanging tiyang ingkang nedya
mejahi kawula, sami badhé ngalami
pejah lan dhawah ing telenging bumi.

10 (63-11) Badhé dados pakaning
pedhang, lan mangsané segawon ajag.
11 (63-12) Nanging Sang Prabu badhé
bingah-bingah margi saking Allah; lan
saben tiyang ingkang supaos demi Allah,
badhé ngluhuraken Panjenenganipun,
margi sakathahing tiyang dosa badhé
sami dipun bungkem cangkemipun.

64 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi. (64-
2) Dhuh Allah, mugi kersa miyarsakaken
pesambat kawula, kawula kaluwarana
saking satru ingkang ambek siya.
2 (64-3) Kawula mugi Paduka aling-
alingi lan kauwalna saking golonganipun
tiyang awon, sarta pangamukipun tiyang
duraka.
3 (64-4) Ilatipun dipun asah kados
pedhang ingkang landhep, lan
ngucapaken tembung ingkang
nyakitaken manah kados landheping
panah,
4 (64-5) katujokaken dhateng tiyang
mursid saking pandhelikanipun, tanpa
welas.
5 (64-6) Sami nékad badhé nindakaken
piawon, sarta masang kala-jiret ing

pandhelikan; pangucapipun, "Sapa sing bakal weruh?"
6 (64-7) Sami ngrancang damel piawon, kalayan mungel, "Aku wis padha siap, rancangané wis rampung." Iba lebetipun batos lan pikiranipun manungsa.
7 (64-8) Nanging nuli padha dipanah déning Allah, sanalika padha ketaton.
8 (64-9) Lan ditumpes déning Allah merga tembungé wong mau dhéwé; saben wong sing weruh padha gèdhèg-gèdhèg.
9 (64-10) Mulané wong kabèh padha wedi, sarta nyritakaké pakaryané Allah karo dirasak-rasakaké.
10 (64-11) Wong mursid padha seneng karo pangrèhé Allah, lan padha ngungsi marang Panjenengané; wong sing temen atiné bakal padha ngluhuraké.

65 1 Masmur anggitané Dawud kanggo pemimpin penyanyi. (65-2) Dhuh Allah, sampun samesthinipun Paduka kasaosan puji sokur wonten ing Sion, tiyang ingkang sami ngluwari punagi inggih konjuk dhateng Paduka.
2 (65-3) Awit Paduka Allah ingkang njurungi ing pandonga ingkang kaunjukaken. Tiyang saking pundi-pundi

sami badhé sowan ing ngarsa Paduka,
mergi saking dosanipun.
3 (65-4) Menawi panerak kawula
ngungkuli kekiyatan kawula, Paduka
ingkang nglebur.
4 (65-5) Begja tiyang ingkang Paduka
pilih, lan ingkang Paduka timbali supados
nyelak, sarta manggèn ing platarané
Dalem Paduka! Kawula sami katuwukana
kanikmataning Pedaleman Paduka,
inggih kasucèné kedhaton Paduka.
5 (65-6) Dhuh Allah, Juru Wilujeng
kawula, andel-andelipun tiyang
salumahing bumi. Élok lan nggegirisi
anggèn Paduka njurungi panyuwun
kawula, kalayan nandukaken keadilan.
6 (65-7) Redi-redi Paduka papanaken
ing panggènanipun srana kasektèn
Paduka, sami ngetingalaken agenging
pangwaos Paduka.
7 (65-8) Paduka ngèndelaken
jumeguring seganten, inggih gemuruhing
ombakipun, sarta gorèhipun bangsa-
bangsa!
8 (65-9) Mila tiyang ingkang
panggènanipun tebih piyambak
sami ajrih dhateng kaélokan-kaélokan
Paduka. Margi saking kaélokan-kaélokan

Paduka tiyang sami surak-surak kalayan
sora, saking pojoking bumi sisih Wétan
ngantos dumugi ingkang sisih Kilèn.
9 (65-10) Paduka menggalih dhateng
kawontenanipun siti srana Paduka
kintuni jawah, ngantos lubèr lan
dados loh. Lèpènipun Paduka kebaki
toya, sitinipun Paduka paringi ngantos
ngedalaken gandum. Mekaten enggèn
Paduka cecawis samukawis sedaya.
10 (65-11) Siti ingkang kaambah luku
Paduka paringi jawah, prongkolanipun
siti wau Paduka leb ing toya. ngantos
sitinipun gembur; tanemanipun Paduka
berkahi.
11 (65-12) Saben taun Paduka ganjar
panèn ingkang saé. Panggènan ingkang
Paduka rawuhi ngalami kalubèran.
12 (65-13) Siti-siti ing ara-ara
samun kebak pepanthan ménda,
ing pèrènganipun kepireng swara
surak-surak.
13 (65-14) Sakathahing panggènan
kebak ménda gèmbèl lan ménda bérok,
lebak-lebak sami ketutupan ing gandum.
Sedaya wradin sami bingah giyak-giyak
kanthi memuji.

66 [1] Kidung masmur kanggo pemimpin penyanyi. Hé salumahé bumi, padha surak-suraka ngluhuraké Allah!
[2] Kaluhuraning asmané padha pujinen nganggo nyanyian, kidungna nganggo lelagon.
[3] Munjuka marang Allah, "Sedaya pakaryan Paduka menika nggegirisi! Awit saking agenging pangwaos Paduka; mengsah Paduka sami kepeksa teluk.
[4] Salumahing bumi sami nyembah sujud dhateng Paduka, lan sami ngidungaken masmur konjuk dhateng Paduka."
[5] Mrénéa, delengen pakaryané Allah, iba olèhé nggegirisi tumindaké marang manungsa!
[6] Segara diwalik dadi dharatan, lan wong-wong padha nyabrang kali karo mlaku. Mulané kita padha bungah merga Panjenengané.
[7] Pangrèhé kalawan kasektèn langgeng ing selawasé; tingalé ngulataké para bangsa, supaya para wong mbaléla aja nganti ngegungaké awaké.
[8] Hé para bangsa, padha saosa puji marang Allah kita, kaluhuraně padha wartakna kanthi sora!

9 Allah iku kang nylametaké nyawa kita,
lan ora négakaké kita nganti tiba.
10 Dhuh Allah, kawula sampun naté
Paduka uji, sampun naté Paduka damel
murni kados slaka.
11 Kawula naté Paduka lebetaken ing
jaring, lan bangkèkan kawula Paduka
bandhuli.
12 Paduka négakaken sirah kawula
dipun langkahi tiyang, malah naté
kawula mlebet ing latu lan toya. Nanging
Paduka ngentas kawula, ngantos kawula
luwar.
13 Kawula badhé sowan, mlebet ing
Pedaleman Paduka, nyaosaken kurban
obongan sarta ngluwari punagi kawula
konjuk dhateng Paduka,
14 ingkang kawula ucapaken nalika
saweg ngalami reribed.
15 Kawula badhé nyaosaken kurban
obongan dhateng Paduka, rupi kéwan
ingkang lema, inggih ménda gèmbèl
jaler, lembu lan ménda bérok jaler.
16 Hé wong kabèh kang ngabekti marang
Allah, padha majua ngrungokaké;
dakcritani bab kasaénané Pangéran
marang aku.

17 Aku wis sesambat marang
Panjenengané, saiki arep dakpuji
nganggo kekidungan.
18 Menawa ing atiku ana pengangen-
angen marang piala, mesthi panyuwunku
ora dijurungi déning Pangéran.
19 Sanyatané Allah wis miyarsakaké,
sarta wis nilingaké swaraning
pandongaku.
20 Pinujia Allah, déné ora nampik
pandongaku, sarta ora njabel sih-
kadarmané marang aku.

67 1 Kidung masmur kanggo
pemimpin penyanyi, dibarengi
uniné clempung. (67-2) Dhuh Allah,
Paduka mugi paring sih-rahmat, tuwin
mberkahi dhateng kawula.
2 (67-3) Kawula kasunarana
déning cahyaning wedana Paduka.
Supados karahayon peparing Paduka
kasumerepan ing satengahing para
bangsa.
3 (67-4) Dhuh Allah, mugi salumahing
bumi sami ngluhuraken Paduka. Paduka
dipun pepuji déning para bangsa.
4 (67-5) Para umat sami bingaha
kalawan suka-rena, awit bangsa-bangsa
menika Paduka rèh kalayan adil. Sarta

para umat sedaya ing jagad, Paduka
ingkang badhé nuntun lampahipun.
5 (67-6) Dhuh Allah, para bangsa
mugi sami memuji dhumateng Paduka.
Paduka dipun pujia déning para bangsa
sedaya!
6 (67-7) Bumi wis metokaké hasilé,
Pangéran kang jumeneng Allah kita
mberkahi kita.
7 (67-8) Allah mberkahi kita; salumahé
bumi padha ngabektia marang Allah.

68 1 Masmur anggitané Dawud,
kidung kanggo pemimpin
penyanyi. (68-2) Allah jumeneng,
mula mungsuhé padha buyar, wong
sing padha memungsuhan karo
Panjenengané padha keplayu saka ing
ngarsané.
2 (68-3) Kaya kukus kabur ing angin,
kaya malam ajèr ing geni, kaya
mengkono wong ala, padha sirna saka
ngarsané Allah.
3 (68-4) Nanging para wong mursid
padha bungah-bungah, padha giyak-
giyak ing ngarsané Allah, padha bungah
lan suka-rena.
4 (68-5) Padha ngidunga konjuk
marang Allah, pujinen asmané. Dalan

ambah-ambahané ing awang-awang
ratakna! Panjenengané iku kang asmané
kasebut Allah! Padha bungah-bungaha
ana ing ngarsané.
5 (68-6) Ana ing Pedalemané kang suci
Panjenengané dadi ramané bocah lola
lan kang mbélani prekarané para randha.
6 (68-7) Wong nglembara padha
diparingi omah, wong tahanan padha
diluwari, diirid lan nampa kabegjan.
Nanging para pembrontak padha
manggon ing ara-ara samun.
7 (68-8) Dhuh Allah, nalika Paduka
ngirid umat Paduka majeng ing
peprangan, nalika Paduka tindak ing
ara-ara samun,
8 (68-9) bumi gonjing lan langit
ndhawahaken jawah, wonten
ngarsanipun Allah, ingkang rawuh
ing Gunung Sinai.
9 (68-10) Dhuh Allah, Paduka ingkang
ndhatengaken jawah deres, lan siti
Paduka ingkang cengkar Paduka
segeraken malih.
10 (68-11) Ngantos umat Paduka saged
manggèn ing ngriku, lan Paduka nyekapi
kabetahanipun tiyang kesrakat, margi
saking kesaénan Paduka.

11 (68-12) Pangéran paring dhawuh, lan
kathah tiyang èstri sami martosaken:
12 (68-13) "Para raja lan tentarané
padha keplayu!" Lan wong wadon sing
tunggu omah padha ngedum-edum
rayahané.
13 (68-14) Reca kaya manuk dara
nganggo swiwi slaka, elaré gilap kagawé
saka emas. (Yagéné kowé padha
manggon ing kandhang amor wedhus
ing mangsa perang?)
14 (68-15) Nalika Kang Mahakwasa
mbuyaraké para raja ana ing Gunung
Zalmon. Panjenengané nekakaké salju
ing kana.
15 (68-16) Saiba sentosané Gunung
Basan kuwi, gunung kang akèh pucaké!
16 (68-17) Hé gunung-gunung sing
akèh pucaké, yagéné kowé padha ngina
marang gunung, kang dikersakaké Allah
dadi Pedalemané, lan bakal didalemi ing
selawas-lawasé.
17 (68-18) Kréta-perangé Allahé cacahé
akèh banget, nalika rawuh saka Gunung
Sinai menyang Pedalemané.
18 (68-19) Paduka sampun sumengka
wonten ing ngaluhur, ngasta tiyang
tawanan kathah. Manungsa ingkang

suwau mbrontak sami saos bulu-bekti.
Allah badhé dedalem ing ngriku.
19 (68-20) Pinuji-pujia Pangéran! Saben
dina kersa nyangga momotan kita. Allah
mitulungi kita.
20 (68-21) Iya Allah kang paring
pitulung, Pangéran Allahku kwasa
ngluwari saka pati.
21 (68-22) Nanging mungsuhé Allah
diremuk sirahé, wong sing tansah
nindakaké piala diremuk sirahé sing
dhiwut-dhiwut.
22 (68-23) Pangéran ngandika
mengkéné, "Mungsuhmu bakal
Dakbalèkaké saka Basan, bakal
Dakbalèkaké saka telenging segara,
23 (68-24) supaya sikilmu gupaka
getihé, lan ilaté asumu mèlu ngrasakaké
nganti sawaregé."
24 (68-25) Dhuh Allah, tiyang-tiyang
sami ningali arak-arakan kemenangan
Paduka, Allah kawula, Ratu kawula,
dhateng Pedaleman Paduka ingkang
suci.
25 (68-26) Tiyang-tiyang ingkang sami
menyanyi mlampah ing ngajeng, ing
wingkingipun para penabuh clempung,

ing tengah para prawan ingkang sami
nabuh terbang.
26 (68-27) "Pasamuwan, padha mujia
Allah, hé turuné Israèl, padha mujia
asmané!"
27 (68-28) Taler Bènyamin, sing cilik
dhéwé, mlaku ing ngarep, banjur para
penggedhéné taler Yéhuda, kasusul
déning para penggedhéné taler Zébulon
lan Naftali.
28 (68-29) Dhuh Allah, mugi kersa
ngetingalaken pangwasa Paduka,
inggih pangwasa ingkang Paduka agem
mitulungi kawula.
29 (68-30) Kagem Pedaleman Paduka
ing Yérusalèm, para raja badhé sami
nyaosi pisungsung konjuk dhumateng
Paduka.
30 (68-31) Sato kéwan ing glagahan
mugi Paduka dukani, semanten ugi para
pangwasa lan para pengagenging
bangsa-bangsa! Mugi Paduka
ndhawahaken paukuman dhateng
tiyang ingkang karem bandha;
kabuyarna bangsa-bangsa ingkang
remen perang!
31 (68-32) Para utusan badhé sami
dhateng saking Mesir, tiyang Étiopia

badhé ngegaraken tangan dhateng Allah saprelu ndedonga.
32 (68-33) Hé sakèhé kraton ing salumahing bumi, padha ngidungna pujiné Allah. Pangéran padha luhurna nganggo nyanyian, padha ngidungna masmur kagem Allah;
33 (68-34) kagem Panjenengané kang nitih kréta ana ing langit, sing anané wiwit jaman kuna mula. Rungokna! Panjenengané ngetingalaké swarané kang nggegirisi.
34 (68-35) Ngakonana pangwasané Allah, lan kaluhurané ana ing Israèl, sarta kamulyané ana ing langit dhuwur.
35 (68-36) Dhuh Allah, iba agenging kawibawan, ingkang miyos saking Paduka wonten ing Pedalemanipun Allah. Allahé Israèl paring kaluhuran lan kekuwatan marang umaté. Pinujia Allah!

69 1 Anggitané Dawud kanggo pemimpin penyanyi. Laguné kaya laguné: Kembang Bakung. (69-2) Dhuh Allah, kawula mugi Paduka pitulungi, margi kawula badhé kleleb!
2 (69-3) Kawula ambles ing lendhut, ingkang mboten wonten dhasaripun kanggé ngadeg. Kawula kejlungup ing

toya lebet, lan badhé kleleb déning ombak.
3 (69-4) Awit saking enggèn kawula sesambat, badan kawula lemes lan telak kawula garing; mripat kawula tansah njinggleng ngajeng-ajeng pitulungan saking Paduka.
4 (69-5) Tiyang ingkang nyengiti kawula tanpa sebab, menika kathahipun nglangkungi rambut kawula. Kathah sanget tiyang ingkang nedya ngrisak kawula, inggih tiyang ingkang nyatroni kawula tanpa sebab. Kawula dipun peksa mangsulaken barang ingkang mboten kawula rayah.
5 (69-6) Dhuh Allah, Paduka pirsa cupeting nalar kawula, dosa-dosa kawula mboten kaaling-alingan wonten ing ngarsa Paduka.
6 (69-7) Dhuh Allah, para tiyang ingkang ngantos-antos Paduka, sampun ngantos kwirangan margi saking kawula. Tiyang ingkang ngupados Paduka sampun ngantos kecuwan margi saking kawula, dhuh Allahipun Israèl.
7 (69-8) Awit saking Paduka enggèn kawula dipun awon-awon, lan dipun damel wirang.

8 (69-9) Kawula dipun sélaki déning
sedhèrèk-sedhèrèk kawula, sarta
dados tiyang manca tumrapipun
sedhèrèk-sedhèrèk kawula sebrayat.
9 (69-10) Anggèn kawula kesengsem
dhateng Pedaleman Paduka, menika
presasat latu ingkang mbesmi manah
kawula, sarta kawula dipun poyoki
déning tiyang-tiyang ingkang sami
nampik Paduka.
10 (69-11) Kawula ngasoraken badan
kawula srana siyam, nanging ing bab
menika kawula dipun poyoki.
11 (69-12) Samasa kawula nganggé
sandhanganipun tiyang kesripahan,
kawula lajeng dipun catur.
12 (69-13) Kawula dipun raosi
déning tiyang ingkang sami jagongan
ing gapuraning negari, lan dados
tetembanganipun tiyang mendem.
13 (69-14) Dhuh Allah, kawula badhé
ndedonga dhateng Paduka, mugi Paduka
paring wangsulan, sakeparenging kersa
Paduka, karana gunging sih-kadarman
Paduka.
14 (69-15) Kawula mugi Paduka entas
saking lendhut, supados mboten kleleb,

kawula kauwalna saking satru-satru
kawula, lan saking toya lebet.
15 (69-16) Sampun ngantos kawula
kéntir déning ombak, lan kauntal déning
telenging pejah.
16 (69-17) Dhuh Allah, mugi njurungi
panyuwun kawula, awit saking kesaénan
lan sih-kadarman Paduka; mugi kersa
mirsani kawula, margi saking agenging
sih-rahmat Paduka.
17 (69-18) Sampun ngantos ngaling-
alingi wedana Paduka dhateng abdi
Paduka, margi kawula nandhang
karibedan; pramila mugi énggal paring
wangsulan.
18 (69-19) Mugi kersa énggal rawuh
nebus kawula, sarta ngluwari kawula
saking satru kawula.
19 (69-20) Paduka pirsa cacad kawula,
kwirangan sarta kanisthan kawula;
Paduka ugi pirsa sinten kémawon
ingkang ngrupeki kawula.
20 (69-21) Cacad kawula damel aliting
manah, ngantos kawula semplah;
kawula ngajeng-ajeng piwelasing tiyang,
nanging tanpa damel; ngajeng-ajeng
tiyang ingkang saged nglipur, nanging
mboten manggih.

21 (69-22) Malah kawula dipun sukani
racun, lan nalika kawula kasatan, dipun
ombèni cokak.
22 (69-23) Mugi bujananipun tiyang-
tiyang menika dadosa jalaraning
tumpesipun; lan enggènipun wilujengan
dadosa jiretipun.
23 (69-24) Mripatipun dadosa wuta, lan
bangkèkanipun dadosa lemes.
24 (69-25) Paukuman Paduka
katumplekna, supados tiyang-tiyang
wau sami ketamana bramantya[j] Paduka!
25 (69-26) Pémahanipun dadosa sepen,
lan griyanipun suwung,
26 (69-27) margi sami nguya-uya tiyang
ingkang Paduka gebagi, sarta nambahi
perihipun tiyang ingkang sampun Paduka
tatoni.
27 (69-28) Dosa-dosanipun mugi
Paduka cathet sedaya, lan sampun
ngantos angsal panduman kawilujengan
peparing Paduka.
28 (69-29) Namanipun kacorèka saking
kitabé ngagesang, sampun ngantos
kacathet ing kitabipun umat Paduka.
29 (69-30) Nanging kawula menika
kesrakat lan siniya-siya, dhuh Allah,

---

[j]bramantya: amarah (bhs. Ind.).

kawula mugi Paduka tangèkaken, lan
Paduka ayomi.
30 (69-31) Allah bakal dakpuji nganggo
nyanyian sarta dakluhuraké kanthi saos
sokur.
31 (69-32) Kuwi gawé renaning
penggalihé ngungkuli kurban sapi sing
diwasa.
32 (69-33) Wong sing ditindhes samasa
weruh bakal padha bungah. Hé wong
kang nggolèki Allah, padha bungaha.
33 (69-34) Sebab Allah miyarsakaké
pesambaté wong miskin, lan wong
tawanan ora dianggep asor.
34 (69-35) Langit lan bumi padha
ngluhurna asmané, semono uga segara
lan saisiné kabèh.
35 (69-36) Sebab Allah bakal ngluwari
Sion, lan mbangun kutha-kuthané
Yéhuda, supaya wong-wong padha
manggon ing kana; lan ndarbèni bumi
kono.
36 (69-37) Sarta saterusé dadi darbèké
anak-putuné umaté; lan wong sing
nresnani asmané Allah kang bakal padha
ngenggoni.

70 1 Anggitané Dawud, nalika saos
kurban minangka pèngetan;

kanggo pemimpin penyanyi. (70-2)
Dhuh Allah, mugi énggal rawuh mitulungi
kawula, mugi paring pitulung, dhuh
Allah, samenika ugi.
2 (70-3) Tiyang ingkang ngangkah
pejah kawula sami nandhanga wirang
lan bingunga piyambak. Ingkang sami
ngangkah bilai kawula mugi sami
mundur lan kwirangan.
3 (70-4) Ingkang nyukuraken kawula,
sami wangsula lan kisinana, minangka
piwalesing pangolok-olokipun.
4 (70-5) Tiyang ingkang sami madosi
Paduka, mugi sami bingah-bingah,
sarta suka-renaa sedaya tiyang ingkang
ngajeng-ajeng sih-pitulungan Paduka.
Sami tansah gadhaha pamuji mekaten,
"Allah iku Mahaluhur!"
5 (70-6) Nanging menggah kawula
menika tiyang nistha lan papa. Dhuh
Allah, mugi tumunten rawuh. Paduka
menika Juru Wilujeng ingkang mitulungi
kawula. Dhuh Allah, kersaa énggal
rawuh.

71 1 Dhuh Allah, kawula ngungsi
dhateng Paduka, mugi sampun
ngantos kawula kwirangan.

2 Paduka mugi kersa nguwalaken
kawula lan ngluwari kawula krana
saking kaleresan Paduka. Paduka mugi
nilingaken pesambat kawula, sarta
ngluwari kawula.
3 Paduka mugi dados parang kawula
ingkang sentosa, ingkang kawula
ungsèni, bètèng kawula ingkang
mitulungi kawula, awit inggih namung
Paduka jumeneng dados peparang saha
bètèng kawula.
4 Dhuh Allah, kawula mugi Paduka
luwari saking tanganipun tiyang duraka,
saking cengkeremaning tiyang awon lan
ambek siya.
5 Sebab Paduka menika ingkang kawula
endelaken, dhuh Allah, ingkang kawula
jagèkaken wiwit alit mila.
6 Anggèn kawula suméndhé dhateng
Paduka wiwit kawula taksih wonten
ing wetengan; Paduka ingkang tansah
kawula luhuraken.
7 Tumrap tiyang kathah, gesang kawula
dados tuladha, margi Paduka dados
pangungsèn kawula ingkang sentosa.
8 Lambé kawula lubèr pamuji
dhumateng Paduka, ing sedinten-dinten
Paduka kawula luhuraken.

9 Ing mangsanipun sampun sepuh
kawula, mugi sampun ngantos Paduka
tampik; ing wancinipun kekiyatan kawula
suda, mugi sampun ngantos Paduka tilar.
10 Mengsah-mengsah kawula sami
ngraosi, tiyang-tiyang ingkang nedya
mejahi kawula sami sarembag.
11 Lan mungel mekaten, "Wong kuwi
wis ditilar déning Allah, ayo padha
dioyak lan dicekel, sebab wis ora ana
sing mitulungi."
12 Dhuh Allah, Paduka sampun ngantos
nebihi kawula. Dhuh Allah kawula, mugi
tumunten rawuh, mitulungi kawula!
13 Para satru kawula sami nandhanga
wirang, lan sami kasirnakna. Sami
nandhanga wirang lan nistha, sedaya
tiyang ingkang ngangkah cilaka kawula.
14 Menggah kawula badhé tansah
pitados dhateng Paduka lan saya sanget
anggèn kawula ngluhuraken Paduka.
15 Ilat kawula badhé nyariyosaken
kaleresan Paduka, lan pitulungan
peparing Paduka badhé tansah kawula
wartosaken saben dinten, sebab kawula
mboten saged ngétang cacahipun.
16 Dhuh Pangéran, kawula badhé
marek nyariyosaken kaélokaning

pangwasa Paduka, saha nyebutaken
kaleresan Paduka, inggih namung
Paduka piyambak ingkang kawula puji!
17 Dhuh Allah, wiwit alit mila kawula
sampun Paduka wulang, sarta dumugi
sepriki kawula tansah nyariyosaken
kaélokan Paduka.
18 Dhuh Allah, salebetipun kawula
sampun sepuh sarta uwanen mekaten,
sampun ngantos Paduka tilar, supados
anak-putu kawula ing samangké kawula
cariyosaken bab pakaryaning asta
Paduka, lan pangwasa Paduka kawula
cariyosaken dhateng anak-putu kawula
sedaya, ingkang badhé dhateng.
19 Kaleresan Paduka, dhuh Allah,
sundhul ing langit. Paduka sampun
nindakaken prekawis-prekawis ingkang
élok; dhuh Allah, sinten ingkang nyamèni
Paduka?
20 Paduka ingkang sampun
ndhawahaken karibedan lan kasangsaran
dhateng kawula, inggih Paduka piyambak
ingkang badhé nggesangaken kawula
malih, sarta Paduka entasaken saking
telenging bumi.
21 Paduka mugi mewahi kadrajatan
kawula, lan nglipur kawula malih.

22 Ing ngriku kawula badhé memuji
Paduka kalayan swantening slukat. Margi
saking prasetyan Paduka, dhuh Allah,
Paduka badhé kawula caosi pamuji mawi
swantening clempung. Dhuh Allahipun
Israèl, ingkang Mahasuci.
23 Lambé kawula dalah nyawa kawula
ingkang sampun Paduka tebus, badhé
sami bingah-bingah, sarta ngidungaken
puji Paduka.
24 Ilat kawula sedinten-dinten badhé
martosaken kaleresan Paduka, margi
tiyang ingkang sami ngangkah bilai
kawula sampun sami kwirangan lan
katumpes.

72 1 Anggitané Suléman. Dhuh Allah,
Sang Prabu mugi Paduka wulang
ngadili miturut dhawuh Paduka, lan Sang
Putra Raja mugi kaparingana kaleresan
ingkang saking Paduka piyambak.
2 Supados panjenenganipun ngerèh
umat Paduka kalayan adil, lan tiyang-
tiyang kagungan Paduka mituruta
dhawuh Paduka.
3 Mugi negari menika kaparingana
tentrem-rahayu, saha gesang
adhedhasar kaleresan.

4 Mugi Sang Prabu paring keadilan
dhateng tiyang kesrakat, paring
pitulungan dhateng tiyang mlarat saha
numpes tiyang ingkang nganiaya.
5 Sang Prabu kaparingana panjang
yuswa selaminipun wonten surya
lan rembulan, semanten ugi putra-
wayahipun.
6 Mugi Panjenenganipun dados
lantaraning berkah, kados jawah
ingkang dhawah ing rumput, ingkang
nyiram bumi ngantos lubèr.
7 Selaminipun Panjenenganipun ngasta
keadilan, saya nambahana katentreman
saha karahayon saya lubèra, ngantos
mboten wonten rembulan malih!
8 Sang Prabu mugi mengkua tanah-
tanah wiwit saking seganten dumugi
seganten, tuwin saking Éfrat dumugi
pungkasaning bumi.
9 Para bangsa ing ara-ara samun sami
sujuda wonten ing ngarsanipun, sarta
mengsahipun sami ndilata lebu.
10 Para raja saking Tarsis lan ing
pulo-pulo sami nyaosana pisungsung;
para ratu saking Syéba lan Séba sami
sowana sarta saos pisungsung.

11 Sakathahing para raja sami sujuda
dhateng Panjenenganipun, sarta
sakathahing para umat sami saosa
pangabekti!
12 Saèstu Panjenenganipun badhé
mitulungi tiyang mlarat, ingkang
sesambat, mekaten ugi tiyang ingkang
kesrakat sarta ingkang kapiran.
13 Panjenenganipun badhé nresnani
tiyang sèkèng lan tiyang mlarat,
nyawanipun tiyang miskin badhé dipun
pitulungi.
14 Sami badhé dipun tebus saking
panindhes lan panganiaya, rahipun dipun
anggep adi.
15 Sugenga Sang Prabu! Kasaosana
pisungsung emas saking Syéba, lan
kadongakna sedinten-dinten, supados
lestantuna kasugenganipun.
16 Ing tanah ngriku lubèra taneman
gandum, dalah ing pucaking redi
ngedalna woh kathah kados taneman ing
Libanon. Kitha-kithanipun kebaka tiyang
kados rumput ing ara-ara.
17 Asmanipun Sang Prabu lestantuna
ing selami-laminipun; kesuwura
selaminipun wonten surya. Sedaya
bangsa sami anduma berkah kanthi

nyebut asmanipun, saha sami mujèkna
berkah karaharjan saking Allah.
18 Pinujia Pangéran, Allahé Israèl! Mung
Panjenengané kang nindakaké kaélokan.
19 Pinujia asmané kang mulya,
salumahing bumi kasrambahana ing
kaluhurané! Amin!
20 Tekan seméné pamuji-pamuji
anggitané Dawud, putrané Isai.

73 1 Masmur anggitané Asaf. Sejatiné
Allah iku becik tumrapé wong sing
jujur, lan sing resik atiné.
2 Nanging mungguh aku, mèh waé
sikilku keplèsèt, mèh waé ilang imanku.
3 Sebab aku mèri karo wong sing
gemedhé, lan panas atiku nalika weruh
kabegjané wong ala.
4 Déné ora tau nandhang sangsara,
awaké waras, lemu.
5 Ora nandhang karibedan kaya wong
liyané, lan ora nandhang perih kaya
wong sapepadhané.
6 Mulané wataké angkuh, lan dhemen
nyia-nyia pepadhané.
7 Dosané tuwuh subur ing atiné, batiné
tansah ngrancang piala.

8 Senengané nyemoni wong liya,
kalawan angkuh ngrancang piala lan panyiksa.
9 Allah kang ana ing swarga diala-ala,
lan kalawan angkuh njajah wong ana ing bumi.
10 Umaté Allah nganti padha kèlu marang wong mau,
lan precaya karo apa sing dikandhakaké.
11 Pangucapé, "Gusti Allah masa pirsaa,
Kang Mahaluhur mesthi ora maèlu."
12 Kaya mengkono kaanané wong jahat,
wong mau tansah begja lan kasugihané saya tambah.
13 Yèn mengkono apa gunané aku
ngudi marang kautaman, lan nyingkiri penggawé ala?
14 Dhuh Allah, saben dinten kawula Paduka sangsara,
saben énjing kawula Paduka welèhaken.
15 Saupami kawula gadhah ungel
ingkang kados mekaten, temtu kawula
nyélaki anggèn kawula dados umat Paduka.
16 Prakara mau dakrasak-rasakaké,
nanging aku meksa ora ngerti.

17 Nganti aku mlebu ing Pedalemané
Allah kang Suci, lan ngentèni wekasané
wong ala mau.
18 Èstunipun tiyang-tiyang menika
Paduka degaken ing papan ingkang
lunyu, lajeng Paduka plèsèdaken, mila
dhawah remuk.
19 Sanalika sami tumpes-tapis, sirna
margi saking paukuman Paduka.
20 Kados impèn ingkang ical ing wanci
énjing, samasa Paduka jumeneng lajeng
Paduka kipataken.
21 Nalika manah kawula mangkel déning
mrina, lan batos kawula nepsu déning
sakiting manah,
22 èstunipun kawula bodho lan tanpa
budi, kados kéwan wonten ing ngarsa
Paduka.
23 Nanging sokur déné kawula celak
kaliyan Paduka, lan kaasta déning asta
tengen Paduka.
24 Kawula Paduka paringi pitedah, lajeng
Paduka pulung dhateng kamulyan.
25 Ing swarga lan ing bumi mboten
wonten ingkang kawula raketi, kejawi
namung Paduka piyambak.

26 Senajan badan lan nyawa kawula
lebur, Allah ing selami-laminipun dados
bètèng lan kekiyatan kawula.
27 Sayektosipun, tiyang ingkang
nyingkur Paduka badhé manggih
karisakan, tiyang ingkang nyembah allah
sanès, badhé tumpes sedaya, sarta nilar
Paduka.
28 Nanging mungguh aku, aku milih
rumaket marang Allah, Pangéran, Allah
iku andel-andelku, sarta aku bakal
nyritakaké sakèhé pakaryané!

74 1 Kidung isi piwulang, anggitané
Asaf. Dhuh Allah, menapa
sebabipun kawula sami Paduka tampik
ing selaminipun? Menapa sebabipun
déné ménda-ménda kagungan Paduka,
Paduka ukum ing selaminipun?
2 Paduka mugi ngèngeti dhateng umat
ingkang Paduka pundhut kala jaman
kina, inggih Paduka tebus kadadosaken
kagungan Paduka piyambak. Mugi
ngèngeti dhateng Gunung Sion,
dunungipun Pedaleman Paduka.
3 Paduka mugi kersa tedhak nuwèni
panggènan-panggènan ingkang sampun
dangu risak sanget. Wonten ing

Pedaleman Paduka, samukawis sampun
dipun risak déning mengsah.
4 Mengsah-mengsah Paduka sampun
sami surak-surak ing Pasucèn Paduka,
lan sampun sami masang gendéranipun
minangka tandhaning kamenanganipun.
5 Pendamelipun presasat tiyang madung
ing wana, ingkang negori kajeng.
6 Sesampunipun menika lajeng
ngremuki sedaya ukir-ukiran mawi
linggis lan palu.
7 Pedaleman Paduka ingkang suci lajeng
dipun besmi, pasucèn Paduka dipun
najisaken lan dipun damel radin kaliyan
siti.
8 Osiking manahipun, "Ayo padha
dirusak kabèh." Sedaya papan
panembahipun umat Paduka sanegari
sedaya lajeng dipun besmi telas.
9 Sedaya barang-barang suci kawula
ical, para nabi inggih sampun mboten
wonten, lan mboten wonten tiyang
ingkang sumerep badhé ngantos pinten
laminipun.
10 Dhuh Allah, badhé ngantos pinten
laminipun mengsah menika enggènipun
memoyok, lan nyenyamah asma Paduka
tanpa kendhat.

11 Kénging menapa Paduka nampik
mitulungi kawula? Sarta ndhelikaken
asta tengen Paduka?
12 Nanging sanyatanipun Paduka
menika Ratu kawula, dhuh Allah, wiwit
jaman kina mila, ingkang sampun asring
mitulungi kawula.
13 Paduka ingkang kala rumiyin miyak
seganten kalayan asta Paduka ingkang
kwasa, lan ngremuk sirahipun sawer
naga ing seganten.
14 Inggih Paduka ingkang ngremuk
sirahipun Léwiatan. Paduka dadosaken
tetedhanipun kéwan-kéwan ing ara-ara
samun.
15 Paduka ingkang damel tuk lan lèpèn,
kali ingkang ajeg toyanipun Paduka
asataken.
16 Rinten Paduka ingkang nitahaken,
semanten ugi dalu; surya lan rembulan,
Paduka ingkang mrenahaken.
17 Paduka ingkang netepaken watesé
dharatan; mangsa bentèr lan mangsa
bedhidhing Paduka ingkang mrenata.
18 Paduka mugi ngèngeti, dhuh Allah,
bilih para mengsah sami nggegujeng
Paduka, bilih tiyang-tiyang ingkang

bodho menika sami ngawon-awon asma Paduka.
19 Paduka mugi sampun négakaken nyawanipun umat Paduka ingkang ringkih menika wonten ing tanganing mengsahipun ingkang ambek siya. Paduka mugi sampun supé dhateng umat Paduka ingkang kasiya-siya.
20 Mugi ngèngeti dhateng prejanjian Paduka kaliyan kawula sedaya, sebab ing negari menika kathah pandhelikanipun tiyang ingkang remen nindakaken panganiaya.
21 Tiyang ingkang katindhes sampun ngantos sami kwirangan, tiyang mlarat sarta papa sageda sami memuji asma Paduka.
22 Paduka mugi jumeneng sarta nindakaken keadilan Paduka, mugi ngèngeti tiyang ingkang bodho enggènipun ngawon-awon dhateng Paduka tanpa kendhat.
23 Paduka mugi nggalih sakathahing ujaripun para mengsah Paduka, saha sumbaripun tiyang-tiyang ingkang mbaléla dhateng Paduka, ingkang saya dangu saya nékad.

75 [1] Kidung anggitané Asaf kanggo pemimpin penyanyi. Laguné kaya laguné: Aja ngrusak. (75-2) Dhuh Allah, kawula sami memuji dhumateng Paduka. Kawula sami muji sokur, dhuh Allah! Kawula sami nyariyosaken pakaryan Paduka ingkang élok.
[2] (75-3) Allah ngandika, "Aku sing netepaké wektuné pengadilan, lan Aku bakal ngadili kalawan patitis.[k]
[3] (75-4) Senajan sakèhé tumitah geter lan bumi gonjang-ganjing, Aku, ya Aku piyambak sing njejegaké sakané."
[4] (75-5) Wong angkuh padha Dakkandhani, "Aja sumelang,"
[5] (75-6) lan wong ala Dakkandhani, "Aja umuk. Aja ngendel-endelaké kekuwatanmu lan aja sesumbar."
[6] (75-7) Tekané pengadilan iku ora saka Wétan utawa saka Kulon, lan uga ora saka Lor utawa Kidul.
[7] (75-8) Nanging saka Allah, sing jumeneng hakim, ngluputaké sing siji lan mbeneraké sijiné.
[8] (75-9) Allah ngasta tuwung ing astané, isi anggur paukumané. Anggur mau bakal diesokaké, lan wong duraka

---

[k]patitis: tepat (bhs. Ind.).

kabèh bakal ngombé anggur mau tekan
endheg-endhegé pisan.
9 (75-10) Nanging aku selawasé bakal
bungah-bungah lan ngidungaké masmur
konjuk ing Allahé Yakub.
10 (75-11) Pangwasané wong duraka
bakal dilebur, nanging kekuwatané wong
mursid bakal saya tambah-tambah.
76 1 Kidung masmur anggitané Asaf
kanggo pemimpin penyanyi,
dibarengi uniné clempung. (76-2) Saben
wong ing Yéhuda ngerti Allah iku sapa,
asmané diurmati ing Israèl.
2 (76-3) Kémahé didegaké ing Salèm,
pedalemané ana ing Gunung Sion.
3 (76-4) Ana ing kana Panjenengané wis
mutungi, panah sing mengkilat, tamèng
sarta pedhang, apa déné sarupané
gegamaning perang.
4 (76-5) Dhuh Allah, agunging
kamulyan Paduka ngungkuli paredèn
ingkang sampun wonten wiwit jaman
kina mila.
5 (76-6) Prejurit kendel-kendel sami
kablèjédan, lan nemahi tiwas, karosan
lan ketrampilanipun mboten kanggé.

6 (76-7) Dhuh Allahipun Yakub, margi
saking paukuman Paduka, kapal lan
ingkang numpaki sami pejah.
7 (76-8) Paduka menika nggegirisi!
Sinten ingkang betah ngadhepi Paduka
menawi Paduka ngleresi duka?
8 (76-9) Paduka ndhawahaken
kerampunganing pengadilan saking
swarga, salumahing bumi sami ajrih
blangkemen.
9 (76-10) Allah jumeneng ndhawahaken
paukuman, kersa mitulungi sakathahing
tiyang kesrakat wonten ing bumi.
10 (76-11) Brangasanipun manungsa
wekasanipun namung badhé damel
tambahing pamuji kagem asma Paduka;
kekantunaning tiyang ingkang medal
saking peprangan menika badhé memuji
asma Paduka.
11 (76-12) Punagimu marang Pangéran
padha luwarana; padha nyaosna
pisungsungmu marang Panjenengané.
Hé sakèhé bangsa kang ana ing sakiwa-
tengené. Panjenengané pantes disaosi
pakurmatan.
12 (76-13) Kang ngasoraké para
penggedhé; lan ndadèkaké para raja ing
bumi gemeter.

77 [1] Masmur anggitané Asaf kanggo pemimpiné penyanyi, dibarengi uniné clempung. Laguné kaya lagu: Yedhutun. (77-2) Kalawan swara sora anggonku sesambat marang Allah, lan Panjenengané miyarsakaké aku.
[2] (77-3) Ing dina karubedan aku nggolèki Pangéran, senajan ing wayah bengi tanganku dakegaraké ing pandonga, nyawaku ora gelem diarih-arih.
[3] (77-4) Samasa ngangen-angen marang Allah, aku banjur ngesah-esah. Samasa dakrasak-rasakaké nyawaku ngenes lan nglentrih.
[4] (77-5) Kawula mboten saged tilem margi saking Paduka, ngantos manah kawula bingung lan mboten saged wicanten.
[5] (77-6) Kawula ngangen-angen dhateng lelampahan ing jaman kina, inggih ing jaman ingkang kepengker.
[6] (77-7) Ing wanci dalu kawula nggraita salebeting manah, lajeng ngunandika ing batos mekaten,
[7] (77-8) "Penampiké Pangéran mono apa kanggo selawasé, ing tembé apa bakal ora melasi menèh?

8 (77-9) Sih-palimirmané apa wis
pedhot babar-pisan, prasetyané sing
turun-temurun apa wis cunthel?
9 (77-10) Allah apa wis ora melasi
menèh, lan kawelasané apa lebur déning
bebenduné?"
10 (77-11) Ing kono osiking atiku, "Kang
njalari perihku, iya iku yèn Allah wis ora
Mahakwasa menèh."
11 (77-12) Aku dakéling-éling pakaryané
Allah. Kawula badhé ngraos-ngraosaken
kaélokan Paduka sedaya ing jaman kina.
12 (77-13) Pakaryan Paduka sedaya
badhé kawula raos-raosaken, lan
pendameling asta Paduka badhé kawula
ènget-ènget.
13 (77-14) Dhuh Allah, pangrèh Paduka
menika suci! Pundi wonten Allah ingkang
luhur kados Allah kawula?
14 (77-15) Paduka menika Allah ingkang
nindakaken kaélokan, pangwasa Paduka
misuwur ing antawisipun para bangsa.
15 (77-16) Umat Paduka, turunipun
Yakub lan Yusuf sampun Paduka tebus
kalayan pangwasa Paduka.

16 (77-17) Dhuh Allah, seganten nalika
ningali Paduka lajeng ajrih, dalah
telenging[l] samodra sami gemeter.
17 (77-18) Mendhung nggrojogaken
toya, gludhug gumleger medal saking
awang-awang, bledhèg sesamberan
pating clèrèt.
18 (77-19) Gumlegering gludhug Paduka
ngèbeki langit, kilat sami pating glebyar
madhangi jagad. Bumi gemeter kaliyan
oreg.
19 (77-20) Paduka tindak ngambah
seganten, nratas telenging samodra,
nanging tapak Paduka mboten ketawis.
20 (77-21) Paduka ngirid umat Paduka
kados nggiring ménda, srana tanganipun
Musa lan Harun.

78 1 Kidung isi piwulang anggitané
Asaf. Dhuh bangsaku, rungokna
piwulangku, tembungku gatèkna.
2 Aku arep medharaké kidung kang isi
piwulang, arep nerangaké wewadi kang
kelakon dhèk jaman kuna.
3 Prekara sing wis kita rungu lan kita
alami, sing dicritakaké marang kita
déning para leluhur.

---

[l]teleng: puser: pusat (bhs. Ind.).

4 Aja kita dhelikaké tumrap anak-putu,
nanging arep dakcritakaké marang
angkatan sing sabanjuré; yakuwi bab
kaluhurané Allah lan pangwasané, apa
déné kaélokan kang ditindakaké.
5 Pangéran wis ndhawuhaké prenatan
kanggo Israèl, lan ngundhangaké
angger-angger marang turuné Yakub.
6 Para leluhur wis didhawuhi ngandhani
marang anak-putu, supaya dingertènana
déning turuné ing sapungkuré, iya
déning anak-putu kang bakal lair.
7 Supaya padha precaya marang Allah
lan aja lali sarupaning pakaryané, apa
déné padha netepana dhawuhé.
8 Karomenèh aja kaya para leluhuré
sing padha dadi wong mbangkang sing
pangabektiné marang Allah ora mantep,
lan atiné ora setya marang Allah.
9 Wong taler Éfraim, kang sikep
gegaman panah lan gendhéwa, lagi
tengah-tengahé perang padha mundur.
10 Padha ora ngandel karo janjiné
Allah, lan wegah urip manut pangrèhé
Pangéran.
11 Wong-wong mau padha lali marang
pakaryané Allah, lan pendamelé kang

élok, kang ditedahaké déning Allah
marang wong-wong mau.
12 Allah wis nindakaké kaélokan ana ing
ngarepé para leluhur mau, ing tanah
Mesir, ing daérah Zoan.
13 Segara dipiyak, lan umaté
disabrangaké. Banyuné digawé
ngadeg kaya bendungan.
14 Ing wayah awan lakuné umat
dituntun nganggo méga, yèn bengi
nganggo padhanging geni.
15 Gunung watu dibelah ana ing ara-ara
samun, umaté nuli diparingi ngombé
nganti turah-turah presasat banyu saka
segara.
16 Saka karang mau Allah metokaké
kali, kang banyuné gumrojog kaya kali.
17 Éwasemono para leluhur mau padha
kebacut-bacut anggoné gawé dosa
marang Allah, sarta anggoné mbrontak
marang Kang Mahaluhur, ana ing ara-ara
samun.
18 Malah ing atiné padha nyoba marang
Allah, nyuwun diparingi pangan nuruti
kepéncuting hawa-nepsuné.
19 Unjuké marang Allah, "Apa Allah
kwasa maringi pangan ana ing ara-ara
samun?

20 Panjenengané pancèn kwasa mbelah
karang lan metokaké banyu nganti
turah-turah, nanging apa kwasa maringi
roti utawa daging marang umaté?"
21 Mulané bareng ana tembung sing
mengkono mau, Allah duka, banjur ana
geni nibani umat Israèl.
22 Kuwi merga padha ora precaya
marang Allah, sarta ora precaya marang
pitulungané.
23 Éwasemono Allah kersa ndhawuhi
méga-méga mbukak gapurané langit.
24 Umaté diudani manna kanggo
pangan, padha diparingi gandum saka
langit.
25 Kabèh padha mangan rotining
malaékat, padha kaparingan sangu
nganti wareg.
26 Allah nekakaké angin saka Wétan,
lan ngagem kwasané nggiring angin
saka Kidul.
27 Umaté banjur diparingi manuk
presasat udan, cacahé kaya wedhiné
segara.
28 Ditibakaké ing tengahé perkémahan
lan ing sakiwa-tengené kémahé.

29 Banjur padha mangan nganti
sawaregé, merga padha nguja
pepénginané.
30 Nalika durung padha marem enggoné
mangan, lan pangané isih ana ing
cangkemé,
31 paukumané Allah mulad-mulad,
nyerang wong-wong mau, nganti matèni
para pemimpin lan para nonoman Israèl.
32 Éwasemono durung padha kapok
olèhé gawé dosa, lan nerusaké enggoné
ora precaya marang pakaryané Allah
kang élok.
33 Mulané uripé digawé tanpa guna
déning Allah, lan selawasé ora ngalami
tentrem.
34 Samasa dianani pepati déning Allah,
padha éling marang Panjenengané,
banjur padha mratobat lan ngungsi
marang Allah.
35 Padha éling yèn Allah iku
pengayomané, lan yèn Kang Mahaluhur
iku Juru Slameté.
36 Nanging tumindaké mau éthok-éthok,
lan tembung sing diucapaké kuwi goroh.
37 Merga atiné ora madhep marang
Allah, lan iya ora setya marang
prejanjiané Allah.

38 Éwasemono Pangéran kersa melasi,
kaluputané diapura lan umaté ora
ditumpes. Allah ora nuruti dukané, lan
paukumané ora diluntakaké kabèh.
39 Panjenengané kersa ngèngeti yèn
manungsa kuwi mung daging, lan mung
napas sing metu lan ora bali menèh.
40 Para leluhur kerep padha mbangkang
marang Allah ana ing ara-ara samun,
lan gawé gerahing galihé ana ing segara
wedhi.
41 Padha nyoba marang Allah lan gawé
dukané galihé Kang Mahasuci, Allahé
Israèl.
42 Padha ora éling marang kwasané
Pangéran nalika padha diuwalaké saka
tanganing mungsuh,
43 nalika Panjenengané gawé kaélokan
ing tanah Mesir, lan mujijat-mujijaté ana
ing daérah Zoan.
44 Banyuné kali-kali lan kalèn-kalèn
diwalik dadi getih, nganti ora kena
diombé.
45 Panjenengané nekakaké laler cathak
ganas, lan kodhok-kodhok kang gawé
rusak.

46 Tandurané wong Mesir kadadèkaké
mangsané uler, lan asiling kangèlané
didadèkaké pangané walang.
47 Witè anggur dipatèni srana udan
watu, lan witè ara dipatèni nganggo bun
upas.
48 Raja-kayané ditumpes srana udan ès,
lan pepanthaning kéwané sirna disamber
bledhèg.
49 Paukumané kang nggegirisi
diesokaké, bramantya, deduka sarta
karubedan, apa déné wadyabala
malaékat teka nggawa bilai.
50 Paukumané diumbar makantar-
kantar, lan nyawané wong-wong
mau ditégakaké ngalami mati, malah
diulungaké marang pageblug.
51 Anaké pembarep wong Mesir
dipatèni kabèh, mangka kuwi sing dadi
andel-andelé brayaté.
52 Umaté diirid metu kaya wedhus,
digiring kaya pepanthan ing ara-ara
samun.
53 Padha dituntun kanthi tentrem,
mula padha ora kwatir, mangka para
mungsuhé diklelepaké ana ing segara.

54 Umaté diirid menyang tanah suci,
yakuwi tanah pegunungan iki, kang
direbat déning astané Kang Kwasa.
55 Para bangsa kapir padha ditundhung
saka ing kono. Tanahé diedum-edum
marang bangsa Israèl, umaté dadi
tanah pusaka, diukur nganggo tali
lan didhawuhi ngenggoni minangka
pomahané umaté.
56 Nanging bangsa Israèl padha
mbrontak marang Allah, lan padha
nyoba Panjenengané; dhawuhé padha
ora dièstokaké.
57 Padha nyingkur Panjenengané, lan
kaya para leluhuré, padha ora setya,
padha nylèwèng kaya lakuné panah kang
lepas saka gendhéwa kang ala.
58 Padha gawé sekeling galihé, merga
padha kekutug ing gunung-gunung, lan
gawé bentèring galihé srana reca-recané.
59 Pirsa sing mengkono mau Allah duka
banget, mula wong Israèl ditampik
babar-pisan.
60 Pedalemané ing Silo, kémah sing
didalemi ana ing antarané manungsa,
ditilar.
61 Panjenengané marengaké Pethiné
Prejanjian diobong déning mungsuh,

mangka kuwi pretandhaning pangwasa
lan kamulyané.
62 Panjenengané duka marang umaté,
mulané padha ditégakaké dipatèni
déning mungsuhé.
63 Para nonomané padha mati ing
peprangan, lan prawan-prawané padha
ora ana sing ngepèk bojo.
64 Para imam padha mati déning
pedhang, lan randhané ora bisa nangisi.
65 Wekasané Pangéran banjur kaya
wungu saka anggoné saré; kaya prewira
kang bingar merga anggoné ngombé
anggur.
66 Mungsuhé banjur digawé mundur,
digawé wirang ing selawasé.
67 Taleré Yusuf nuli ditampik, lan taleré
Éfraim ora dipilih.
68 Sing dipilih taler Yéhuda, Gunung
Sion sing dikasihi.
69 Panjenengané yasa pasucèn, kang
dhuwuré presasat gunung kang dhuwur
dhéwé, pondhasiné sentosa kaya bumi,
aman ing selawasé.
70 Panjenengané milih Dawud, abdiné,
dipundhut saka pangonan,

71 nalika lagi angon wedhusé,
didadèkaké raja ing Israèl, dadi
pangoning umaté Allah.
72 Olèhé angon kalawan tulusing ati lan
tanpa pamrih, sarta kalawan pangrèh
kang wicaksana.

79 1 Masmur anggitané Asaf. Dhuh
Allah, bangsa-bangsa manca
sampun sami mlebet dhateng tanah
kagungan Paduka, lan sami najisaken
pedaleman Paduka ingkang suci;
Yérusalèm sampun dados jugrugan.
2 Jisimipun para abdi Paduka, dipun
dadosaken tedhaning peksi-peksi ing
awang-awang; dagingipun para kekasih
Paduka kasukakaken kéwan ing ara-ara.
3 Rahipun umat Paduka dipun
wutahaken mlabar kados toya, ing
sakiwa-tengenipun Yérusalèm, sarta
mboten wonten ingkang ngubur.
4 Kawula sami dipun poyoki déning
tangga tepalih kawula, dipun wadani lan
dipun awon-awon déning tiyang-tiyang
sakiwa-tengen kawula.
5 Dhuh Allah, ngantos pinten laminipun
anggèn kawula nandhang paukuman
Paduka, lan ketaman déning bentèring
galih Paduka?

6 Paukuman Paduka mugi kaesokna
dhateng para umat ingkang mboten
nganggep dhateng Paduka, inggih
dhateng sakathahing negari ingkang
mboten sami nyembah dhateng Paduka.
7 Margi sampun sami mejahi
umat Paduka, sarta ngrisak balé-
pémahanipun.
8 Dosanipun leluhur kawula sampun
ngantos katempahaken dhateng kawula,
kawula mugi énggal Paduka welasi,
margi kawula sampun mboten kiyat.
9 Dhuh Allah, mugi kawula sami Paduka
pitulungi, krana saking kaluhuraning
asma Paduka; mugi kawula kaluwarana,
saha Paduka apunten dosa kawula krana
saking asma Paduka.
10 Kénging menapa tiyang kapir menika
ngantos sami mungel mekaten, "Allahé
wong kuwi ana ing ngendi?" Mugi rahipun
para abdi Paduka ingkang kawutahaken
kawalesna ing ngajeng kawula, supados
bangsa-bangsa menika sami sumerepa.
11 Pesambatipun tiyang tawanan mugi
Paduka piyarsakaken. Mugi kersa paring
gesang dhateng tiyang-tiyang ingkang
kaancam badhé dipun pejahi srana asta
Paduka ingkang kwasa.

12 Bangsa ingkang manggèn ing
sakubeng kawula mugi sami
kadhawahana piwales tikel pitu,
margi enggènipun ngawon-awon
dhateng Paduka.
13 Dhuh Pangéran, kawula umat
Paduka, inggih ménda ngèn-ngènan
Paduka, badhé sami memuji dhumateng
Paduka ing selaminipun. Kaluhuran
Paduka badhé kawula cariyosaken
turun-temurun.

80 1 Masmur anggitané Asaf kanggo
pemimpin penyanyi. Laguné kaya
kidung: Kembang Bakung. (80-2) Dhuh
Pangéran, Pangènipun bangsa Israèl,
mugi miyarsakaken, Paduka ingkang
nggiring turunipun Yusuf kados ménda!
Paduka ingkang nitih kerub, mugi kersa
ngetingalaken cahya Paduka
2 (80-3) wonten ing ngajengipun Éfraim
lan Bènyamin saha Manasyè! Mugi kersa
ngetingalaken pangwasa Paduka, saha
mitulungi kawula.
3 (80-4) Dhuh Allah, kawula mugi
Paduka pulihaken. Mugi Paduka
ngetingalaken sih-kadarman Paduka,
temah kawula badhé sami wilujeng.

4 (80-5) Dhuh Allah, Ratuning jagad,
ngantos pinten laminipun pandonganipun
umat Paduka anggènipun kacegah
déning paukuman Paduka?
5 (80-6) Para umat sami Paduka paringi
nedha roti kaworan luh, sarta Paduka
ombèni luh ngantos lubèr-lubèr.
6 (80-7) Bangsa-bangsa sakubeng
kawula sami perang rebatan ndarbèki
negari kawula. Bangsa-bangsa menika
sami moyoki kawula.
7 (80-8) Dhuh Allah, Ratunipun jagad,
kawula mugi Paduka pulihaken; mugi
ngetingalaken sih-kadarman Paduka,
murih kawula sami wilujeng.
8 (80-9) Kala rumiyin Paduka ngasta
wit anggur saking tanah Mesir, bangsa-
bangsa ing ngriki Paduka tundhung,
tanahipun lajeng Paduka tanemi wit
anggur wau.
9 (80-10) Sitinipun Paduka cawisaken,
oyodipun nancep lebet ing siti, mila
enggènipun ngrembaka ngebaki negari.
10 (80-11) Ronipun ngantos ngéyubi
redi-redi, carang-carangipun ngantos
sami mrambat dhateng wit arès
kagunganipun Allah.

11 (80-12) Oyoding pangipun ngantos
dumugi ing Seganten Tengah, sarta
lungipun ngantos dumugi Bengawan
Éfrat.
12 (80-13) Kénging menapa pageripun
Paduka jugrugaken, ngantos saben
tiyang ingkang langkung ngrampasi?
13 (80-14) Andhapan sami nggangsiri,
lan kéwan ing ara-ara sami nyengguti.
14 (80-15) Dhuh Allah, Ratuning jagad,
Paduka mugi kersa wangsul, kersa
mirsani saking swarga, saha nggalih
dhateng wit anggur menika!
15 (80-16) Mugi Paduka tuwèni, wit
tanemané asta Paduka ingkang sampun
dados ageng menika.
16 (80-17) Wit menika dipun besmi
lan dipun babad déning mengsah;
mugi mengsah menika Paduka dhawahi
paukuman sarta Paduka tumpes!
17 (80-18) Umat ingkang sampun
Paduka pilih menika mugi Paduka reksa;
bangsa menika sampun Paduka rimati
ngantos kiyat.
18 (80-19) Mila kawula badhé mboten
sami murtad dhateng Paduka malih.
Kawula sami kalestantunaken gesang

supados kawula sami ngluhuraken asma Paduka.
19 (80-20) Dhuh Allah, Ingkang Mahakwasa, mugi ngetingalaken sih-kawelasan Paduka, murih kawula sami manggih wilujeng.

81 1 Anggitané Asaf kanggo pemimpin penyanyi. Kaya laguné kidung: Gitit. (81-2) Padha surak-suraka kagem Allah, kekuwatan kita, padha bungah-bungaha kagem Allahé Yakub.
2 (81-3) Padha memujia nganggo masmur, dibarengi nabuh terbang karo clempung kang laras laguné, lan karo slukat.
3 (81-4) Ngunèkna slomprèt ing tanggal sepisan, lan ing wulan purnama, ing dina riaya kita.
4 (81-5) Sebab kuwi wis dadi prenatan ing Israèl, wis ditetepaké dadi peraturan déning Allahé Yakub.
5 (81-6) Lan dadi dhedhawuhan kanggo umaté, nalika Panjenengané nggebag tanah Mesir. Aku krungu swara sing ora dakkenal, dhawuhé mengkéné,
6 (81-7) "Momotané wis Dakangkat saka pundhaké, kranjang lan pikulané wis Dakkon nyèlèhaké.

7 (81-8) Sajroning karubedan
kowé padha sesambat, mula banjur
Dakluwari. Panyuwunmu Daksembadani,
Dakwangsuli saka pandhelikan-Ku ing
samburiné gludhug. Kowé wis Dakcoba
ing sapinggiring sendhang Mériba.
8 (81-9) Hé umat-Ku, padha
ngrungokna, Aku arep ngélingaké
marang kowé. Hé Israèl, dhawuh-Ku
padha éstokna.
9 (81-10) Ing tengahmu aja ana allah
liya, kowé aja nyembah allah, sing dudu
allahmu.
10 (81-11) Mung Aku iki Pangéran,
Allahmu, kang ngentasaké kowé saka
tanah Mesir. Mangapa sing amba, nuli
bakal Dakleboni pangan nganti kowé
wareg.
11 (81-12) Nanging umat-Ku ora
ngrungokaké dhawuh-Ku, sarta Israèl
wegah ngéstokaké dhawuh-Ku.
12 (81-13) Banjur Dakuja supaya
nglakoni karepé atiné kang wangkot;
karebèn padha nindakaké apa sing
dirancang manut karepé dhéwé!
13 (81-14) Hé umat-Ku, padha
ngrungokna tembung-Ku. Hé Israèl,
padha uripa manut pituduh-Ku.

14 (81-15) Mungsuhmu sanalika
bakal Daktelukaké, sarta bakal padha
ngrasakaké antebé tangan-Ku.
15 (81-16) Wong sing sengit marang
Pangéran, bakal padha sujud ing
ngarsané, mengkono bakal nasibé ing
selawasé.
16 (81-17) Nanging umat-Ku bakal
Dakparingi mangan gandum sing becik
dhéwé, sarta madu saka watu karang,
nganti sawaregé."

82 1 Masmur anggitané Asaf. Allah
mimpin rapaté para allah,[m]
ndhawahaké putusané ing tengahé para
allah,
2 pangandikané, "Nganti pira lawasé
anggonmu ngadili sewenang-wenang,
lan ngéloni wong duraka?
3 Kowé padha nindakna keadilan
marang wong miskin lan bocah lola,
wong sing disiya-siya lan wong mlarat
bélanen wewenangé.
4 Mitulungana marang wong cilik lan
wong papa, luwarana saka tangané
wong duraka!"
5 Kebangeten temen bodhomu, déné
ora ngerti apa-apa. Kaananmu bobrok

---

[m]para allah: para hakim.

temen, lan ing bumi wis ora ana keadilan.
6 Aku wis dhawuh mengkéné,
"Kowé kabèh iku allah, putrané Kang Mahaluhur!
7 Nanging kowé bakal padha mati,
ora béda karo wong akèh, kowé bakal mungkasi uripmu kaya para penggedhé liyané."
8 Dhuh Allah, Paduka mugi jumeneng ngadili tiyang salumahing bumi,
awit sakathahing para umat menika kagungan Paduka.

83 1 Kidung masmur anggitané Asaf.
(83-2) Dhuh Allah, Paduka mugi sampun kèndel kémawon, namung thenguk-thenguk tanpa kumecap.
2 (83-3) Sebab para mengsah Paduka sami mbrontak, ingkang sami sengit dhateng Paduka sami gemedhé.
3 (83-4) Sami ngrancang badhé damel piawon dhateng umat Paduka, lan sami sarembag nglawan dhateng ingkang Paduka ayomi.
4 (83-5) Wicantenipun, "Ayo padha ditumpes, disirnakaké saka antarané para bangsa, supaya jenengé Israèl ora disebut menèh!"

5 (83-6) Saèstu sampun sami rembagan
lan saiyeg ngawontenaken prejanjian
nglawan dhateng Paduka.
6 (83-7) Tiyang Édom lan tiyang Ismaèl,
tiyang Moab lan tiyang Hagar.
7 (83-8) Tiyang Gebal, Amon lan tiyang
Amalèk, tiyang Filistéa lan tiyang Tirus.
8 (83-9) Semanten ugi tiyang Asyur
sedaya sampun ngempal dados
setunggal, ambiyantu bani Lot.
9 (83-10) Sedaya menika mugi sami
kadamela kados bangsa Midian,
kados Siséra, kados Yabin wonten ing
pinggiripun Lèpèn Kison,
10 (83-11) ingkang sampun
kasirnakaken ing Èn-Dhor, dados
rabuking siti.
11 (83-12) Para pengagengipun mugi
kadamela kados Orèb lan Zeèb, kados
Zébah lan Salmuna,
12 (83-13) kadamela mekaten sedaya
pengagengipun ingkang mungel, "Payo
kita padha ngenggoni Pedalemané
Allah!"
13 (83-14) Dhuh Allah, kawula, tiyang
menika sami Paduka awut-awut kados
bledug, kados mrambut kabur ing angin.

14 (83-15) Kados latu ingkang mbesmi
wana, kados pangalad-alading latu
ingkang mbesmi paredèn.
15 (83-16) Lajeng sami kasirepa déning
prahara, lan kadadosna giris déning
lésus Paduka.
16 (83-17) Sami nandhanga wirang lan
kanisthan, dhuh Allah, supados sami
ngupadosana asma Paduka.
17 (83-18) Sami nandhanga wirang
lan ajrih ing selaminipun, inggih
sami nandhanga kwirangan ngantos
sasirnanipun.
18 (83-19) Supados sami sumerepa
bilih Paduka menika ingkang asma Allah,
saha namung Paduka piyambak ingkang
kwaos ing salumahing bumi.

84 1 Masmur anggitané bani Korakh,
kanggo pemimpin penyanyi. Kaya
laguné kidung: Gitit, dibarengi nganggo
uniné clempung. (84-2) Dhuh Allah
Ratuning jagad, saiba kesengseming
manah kawula dhateng Pedaleman
Paduka.
2 (84-3) Nyawa kawula ngengleng margi
saking kangen dhateng Plataranipun
Allah. Raga lan sukma kawula kalayan

bingah sami ngajeng-ajeng dhateng
Allah ingkang gesang.
3 (84-4) Peksi gréja kémawon sami
damel susuh ing Pedaleman Paduka,
peksi kedhali sami gadhah panggènan
kanggé nyèlèhaken anakipun, celak
kaliyan mesbèh Paduka, dhuh Allah,
Ratuning jagad, inggih Ratu kawula lan
Allah kawula.
4 (84-5) Rahayu tiyang ingkang
manggèn wonten ing Pedaleman Paduka,
lan tansah ngluhuraken Paduka.
5 (84-6) Rahayu tiyang ingkang nampi
kekiyatan saking Paduka, ingkang sami
kepéngin jiarah dhateng Gunung Sion.
6 (84-7) Samasa lampahipun dumugi
Lembah Baka, lembah wau dados kados
siti ingkang kebak tuk, inggih kados
jawah kawitan ing mangsa rendheng,
ingkang mbekta berkah.
7 (84-8) Lampahipun saya dangu saya
rosa, ngantos dumugi ing Sion; sedaya
lajeng sami sowan ing ngarsanipun
Allah.
8 (84-9) Dhuh Allah, Allahé langit lan
bumi, mugi miyarsakaken pandonga
kawula; mugi nilingaken, dhuh Allahipun
Yakub!

9 (84-10) Dhuh Allah, tetamèng kawula,
Paduka mugi kersa mirsani pasemonipun
raja ingkang Paduka jebadi!
10 (84-11) Saèstunipun manungsa
sedinten kémawon wonten ing Plataran
Paduka, menika langkung sekéca
ketimbang kaliyan sèwu dinten wonten
ing panggènan sanès. Langkung sekéca
tengga kori ing Pedalemanipun Allah
kawula, ketimbang kaliyan manggèn
wonten griyanipun tiyang duraka.
11 (84-12) Gusti Allah iku tetamèng
lan kaluhuranku, Panjenengané kang
paring sih-rahmat lan kamulyan. Wong
kang lakuné kalawan temen mesthi
kaparingan samubarang kang becik.
12 (84-13) Dhuh Allah, Ratuning
jagad, rahayu tiyang ingkang pitados
dhumateng Paduka.

85 1 Masmur anggitané Korakh,
kanggo pemimpin penyanyi.
(85-2) Dhuh Allah, Paduka sampun
maringaken sih-palimirma dhateng
negari menika, sarta kawontenanipun
Yakub sampun Paduka pulihaken.
2 (85-3) Panerakipun umat Paduka
sampun Paduka apunten, dosanipun
sedaya sampun Paduka aling-alingi.

3 (85-4) Bentèring penggalih Paduka
sampun Paduka sirep. Paukuman Paduka
ingkang mulad-mulad sampun Paduka
lilihaken.
4 (85-5) Dhuh Allah ingkang mengku
kabegjan kawula, kawula mugi
sami Paduka pulihaken, saha mugi
ngèndelaken gerahing penggalih Paduka
dhumateng kawula.
5 (85-6) Menapa kawula badhé Paduka
ukum ing selaminipun, gerahing
penggalih Paduka menapa badhé
kalajengaken ngantos turun-temurun?
6 (85-7) Paduka menapa mboten kersa
ngiyataken kawula malih, supados umat
Paduka sageda bingah awit saking
Paduka?
7 (85-8) Dhuh Allah, kawula mugi sami
Paduka tedahi sih-kamirahan Paduka,
sarta mugi kaparingan pitulungan
Paduka.
8 (85-9) Dakrungokaké apa kang dadi
pangandikané Pangéran, Panjenengané
prejanji maringi tentrem-rahayu marang
kita, umat kagungané, lan marang wong
kang padha dikasihi, supaya aja padha
bali kesasar menèh.

9 (85-10) Satemené pitulungané
Pangéran marang wong kang nyaosi
pangabekti kuwi cepak, supaya tanah
kita kaparingan kabegjan saka ngarsané.
10 (85-11) Katresnan lan kasetyan
bakal mlaku bebarengan, keadilan lan
tentrem-rahayu bakal gathuk.
11 (85-12) Wong ing bumi bakal
nduwèni kasetyan, sarta keadilan bakal
njangkung saka swarga.
12 (85-13) Allah bakal maringaké
samubarang kang becik, sarta
palemahan kita bakal metu hasilé.
13 (85-14) Kabeneran bakal ndhisiki
tindaké Allah, lan ngrata dalan sing arep
diambah.

86 1 Pandonga anggitané Dawud.
Paduka mugi kersa nilingaken
saha nyembadani panyuwun kawula,
margi kawula nandhang sangsara lan
kekirangan.
2 Nyawa kawula mugi Paduka reksa,
margi kawula menika kekasih Paduka.
Kawula mugi Paduka pitulungi, margi
kang abdi pitados dhateng Paduka.
3 Paduka menika Allah kawula, kawula
mugi Paduka welasi, sebab sedinten
muput Paduka ingkang kawula sambati.

4 Mugi kersa mbingahaken manahipun
abdi Paduka, dhuh Pangéran, sebab
dhateng Paduka kawula ngunjukaken
pandonga kawula.
5 Sebab Paduka, dhuh Allah, Paduka
rena lan kersa ngapunten, sih-pitulungan
Paduka menika lubèr dhateng sedaya
tiyang ingkang sesambat dhateng
Paduka.
6 Dhuh Allah, mugi kersa nilingaken
pandonga kawula, lan miyarsakaken
swantening panyuwun kawula.
7 Ing dinten karibedan, kawula
nyenyuwun dhateng Paduka, sebab
Paduka njurungi panyuwun kawula.
8 Dhuh Allah, mboten wonten allah
ingkang nyamèni Paduka, lan mboten
wonten ingkang makarya kados ingkang
Paduka tindakaken.
9 Dhuh Pangéran, sakathahipun para
umat ingkang Paduka titahaken, badhé
sami sowan sujud wonten ing ngarsa
Paduka, sarta nyaosi urmat dhumateng
Paduka.
10 Sebab Paduka menika Mahaluhur,
ingkang nindakaken kaélokan, inggih
namung Paduka piyambak, dhuh Allah.

11 Dhuh Allah, kawula mugi Paduka
tedahi margi Paduka, supados lampah
kawula leres lan manuta ing pangrèh
Paduka; mugi pengangen-angen kawula
sawetahipun mindeng[n] ing pangabekti
dhateng Paduka.
12 Dhuh Pangéran, Allah kawula, Paduka
badhé kawula puji kalawan gumolonging
manah, saha asma Paduka badhé kawula
luhuraken ing selaminipun.
13 Margi agung sih-kadarman Paduka
dhateng kawula, sarta kawula sampun
Paduka entasaken saking panggènanipun
tiyang pejah ingkang lebet piyambak.
14 Dhuh Allah, tiyang-tiyang angkuh
sami ngroyok kawula, lan grombolanipun
tiyang ambek siya sami kepéngin mejahi
kawula, sami kesupèn dhateng Paduka.
15 Nanging, dhuh Allah, Paduka menika,
Allah ingkang welasan, asih lan sabar.
16 Paduka mirsanana kawula kanthi
kawelasan, abdi Paduka mugi
kaparingana kekiyatan Paduka,
margi kawula ngabdi dhateng Paduka,
kados biyung kawula ngabdi dhateng
Paduka.

---

[n]mindeng: tekun (bhs. Ind.).

17 Dhuh Allah, kawula mugi kaparingana
pretandhaning kasaénan Paduka,
supados tiyang ingkang sami sengit
dhateng kawula sami kisinan, margi
Paduka sampun mitulungi kawula saha
nglipur dhateng kawula.

87 1 Masmur anggitané bani Korakh.
Allah mbangun kuthané ana ing
gunung suci;
2 Allah ngasihi kutha Yérusalèm,
ngungkuli kutha-kutha Israèl liyané.
3 Hé kuthané Allah, akèh prekara-
prekara becik sing misuwur ana ing
tengahmu.
4 Aku nyebut Mesir lan Babil ing
antarané wong-wong kang padha
nganggep marang Aku. Semono uga
Filistéa, Tirus lan Étiopia iku lairé padha
ana ing Sion.
5 Mungguh Sion, bakal kawartakaké;
sakèhé bangsa iku asalé saka Sion, lan
Panjenengané, Kang Mahaluhur, iku kang
gawé sentosané bangsa-bangsa mau.
6 Gusti Allah nyathet sakèhé bangsa-
bangsa lan kabèh kepétung dadi wargané
Yérusalèm.

7 Kabèh bakal padha memuji lan
jejogèdan karo muni mengkéné, "Sion
kuwi etuking sakèhing berkah kita."

88 1 Kidung masmur anggitané
bani Korakh, kanggo pemimpin
penyanyi. Laguné kaya: Makhalat
Léanot. Kidung piwulangé Héman, wong
Ézrahi. (88-2) Dhuh Allah, Juru Wilujeng
kawula, kawula sesambat dhateng
Paduka sedinten muput. Ing wanci dalu
kawula sowan ing ngarsa Paduka.
2 (88-3) Pandonga kawula mugi Paduka
piyarsakaken, pesambat kawula nyuwun
tulung mugi Paduka tilingaken.
3 (88-4) Kasisahan kawula sampun
matumpuk-tumpuk, lan kawula sampun
celak kaliyan ajal kawula.
4 (88-5) Kawula kaanggep kados tiyang
ingkang sampun badhé mlebet ing
luwenging kubur, daya kekiyatan kawula
sampun telas.
5 (88-6) Kawula badhé manggèn
ing antawisipun tiyang kathah, awor
kaliyan tiyang-tiyang ingkang pejah ing
peprangan, inggih tiyang-tiyang ingkang
sampun mboten Paduka èngeti malih,
ingkang kapethal saking pitulungan
Paduka.

6 (88-7) Kawula sampun Paduka
sèlèhaken wonten ing dhasaripun
kuburan ing telenging pepeteng.
7 (88-8) Paduka sampun nindhihi
kawula srana paukuman Paduka,
ngantos kawula kagiles déning alunipun.
8 (88-9) Tiyang-tiyang ingkang tepang
kaliyan kawula sampun sami Paduka
tebihaken saking kawula, margi sampun
sami éwa dhateng kawula. Kawula
katutup ngantos mboten saged oncat.
9 (88-10) Mripat kawula pendul déning
tangising kasangsaran, dhuh Allah,
saben dinten kawula sesambat dhateng
Paduka, sarta ngegaraken tangan
kawula, ndedonga.
10 (88-11) Paduka menapa badhé
nindakaken kaélokan kanggé tiyang
pejah? Tiyang pejah menapa badhé tangi
sarta memuji dhateng Paduka?
11 (88-12) Sih Paduka menapa badhé
kacariyosaken wonten ing kubur?
Kasetyan Paduka menapa badhé
kawartosaken ing papaning karisakan?
12 (88-13) Kaélokaning pangwasa
Paduka menapa badhé kasumerepan
wonten ing pepetenging pejah, lan

kesaénan Paduka wonten ing alamipun
tiyang ingkang sami kasupèkaken?
13 (88-14) Nanging tumraping kawula,
dhuh Allah, kawula badhé sesambat
dhateng Paduka, lan saben énjing
kawula ngunjukaken pandonga dhateng
Paduka.
14 (88-15) Dhuh Allah, kénging menapa
kawula Paduka tampik, sarta Paduka
singkur?
15 (88-16) Wiwit alit mila kawula
nandhang sangsara ngantos badhé
pejah; kawula semplah margi
ngraosaken awrating paukuman Paduka.
16 (88-17) Bentèring paukuman Paduka
mbrongot kawula, ngantos kawula
remuk margi déning ajrih dhateng
Paduka.
17 (88-18) Menika sedaya ngepang
kawula sedinten muput kados toyaning
banjir, ngantos kawula mboten saged
oncat.
18 (88-19) Kanca-kanca kawula ingkang
celak, Paduka tebihaken saking kawula,
namung pepeteng ingkang ngancani
kawula.

89 1 Kidung isi piwulang anggitané
Étan wong Ézrahi. (89-2) Dhuh

Allah, sih-kawelasan Paduka badhé
kawula kidungaken ing selaminipun,
kasetyan Paduka badhé kawula
cariyosaken tanpa kendhat.
2 (89-3) Sih Paduka menika langgeng
ing selaminipun, lan kasetyan Paduka
menika tetep kados langit.
3 (89-4) Paduka ngandika, "Aku damel
prejanjian karo pilihan-Ku; Aku wis
supaos marang abdi-Ku Dawud:
4 (89-5) ‘Anak-turunmu selawasé
bakal dadi raja; kratonmu bakal madeg
selawas-lawasé.’"
5 (89-6) Dhuh Allah, swarga
ngluhuraken kaélokanipun pangwasa
Paduka, sarta kasetyan Paduka pinuji-
puji ing satengahing pasamuwanipun
para suci.
6 (89-7) Ing langit sapa sing ngimbang
Allah, ing swarga sapa sing madhani
Panjenengané?
7 (89-8) Ing kalangané para suci, Allah
kang diurmati lan diajrihi ngungkuli
sakèhé para kang ngiring Panjenengané.
8 (89-9) Dhuh Allah, Allahipun langit lan
bumi, sinten ingkang nyamèni Paduka?
Paduka menika Mahakwasa, lan setya
ing sedhéngah prekawis.

9 (89-10) Samodra ingkang ngédab-
édabi menika Paduka ingkang ngerèh,
samasa ombakipun mumbul, inggih
Paduka ingkang ngedhakaken.
10 (89-11) Rahab ingkang nggegirisi
sampun Paduka remuk ngantos setengah
pejah, kalayan asta ingkang rosa Paduka
sampun mbuyaraken mengsah Paduka.
11 (89-12) Langit menika kagungan
Paduka, mekaten ugi bumi, jagad lan
saisènipun menika Paduka ingkang
nalesi.
12 (89-13) Lèr kaliyan Kidul Paduka
ingkang nitahaken, Gunung Tabor lan
Gunung Hèrmon sami memuji asma
Paduka.
13 (89-14) Iba agenging pangwaos
Paduka! Kekiyatan Paduka èstu
ngédab-édabi.
14 (89-15) Pangrèh Paduka menika
kadhasaran kaleresan lan keadilan,
katresnan lan kasetyan tansah ketingal
ing sedaya pendamel Paduka.
15 (89-16) Begja bangsa ingkang
ngabekti dhateng Paduka mawi
kekidungan, ingkang sami gesang
wonten ing cahyaning wedana[o] Paduka.

---

[o]wedana: pasuryan. (Tembungipun limrah: rai).

16 (89-17) Sami bingah-bingah sedinten
muput margi saking kesaénan ingkang
Paduka paringaken.
17 (89-18) Paduka sampun paring
kemenangan ageng, lan sih Paduka
damel rosa kawula.
18 (89-19) Dhuh Allah, tetamèng
kawula menika kagungan Paduka, lan
ratu kawula menika peparing Paduka,
Ingkang Mahasuci.
19 (89-20) Kala rumiyin Paduka naté
ngandika srana wahyu dhateng tiyang
ingkang Paduka kasihi, "Aku wis paring
dhamparé keprabon marang sawijining
wong prewira, wong pilihan, kang
Dakjunjung saka ing antarané wong
sabangsa.
20 (89-21) Dawud abdi-Ku wis
Dakdadèkaké raja, Dakjebadi nganggo
lenga pilihan-Ku.
21 (89-22) Wong kuwi bakal tansah
Dakreksa srana kekuwatan-Ku, asta-Ku
bakal damel kuwat sentosané.
22 (89-23) Dhèwèké bakal ora
dikalahaké déning mungsuh, lan wong
duraka ora bakal bisa nelukaké dhèwèké.

23 (89-24) Mungsuhé bakal Dakremuk
ana ing ngarepé, lan wong sing sengit
marang dhèwèké bakal Dakpatèni.
24 (89-25) Sih lan kasetyan bakal
nunggil karo wong mau, lan bakal tansah
Dakparingi kemenangan.
25 (89-26) Kratoné bakal
Dakjembaraké, saka Segara Tengah
tekan Bengawan Éfrat.
26 (89-27) Wong mau bakal nyebut
Aku mengkéné, ‘Paduka menika Rama
kawula, Allah saha bètèngé kawilujengan
kawula.’
27 (89-28) Dhèwèké bakal Dakangkat
dadi putra-Ku mbarep, lan ratu sing
luhur dhéwé ing antarané para ratu.
28 (89-29) Janjian-Ku karo wong kuwi
bakal Daktetepi lan janji-Ku mau bakal
langgeng ing selawasé.
29 (89-30) Kratoné bakal madeg ing
selawasé, anak-turuné mesthi ana sing
dadi raja.
30 (89-31) Nanging menawa anak-
turuné nyingkur Aku, lan ora mbangun-
turut marang Aku,
31 (89-32) menawa padha nglanggar
dhawuh-Ku, lan ora netepi prenatan-Ku,

32 (89-33) bakal padha Dakwales
nganggo gitik lan durakané Daksiksa
srana paukuman.
33 (89-34) Nanging sih-kamirahan-Ku
bakal ora Daksingkiraké saka wong mau,
lan sih-kasetyan-Ku bakal ora Daksélaki.
34 (89-35) Prejanjian-Ku bakal ora
Dakbubrah, lan apa kang miyos saka
tutuk-Ku bakal ora Dakéwahi.
35 (89-36) Sepisan Aku wis supaos
demi kasucèn-Ku, mesthi Aku ora goroh
marang Dawud.
36 (89-37) Anak-turuné bakal ora
entèk-entèk, lan dhamparé bakal ana
ing ngarsa-Ku kaya srengéngé.
37 (89-38) Kaya rembulan kang
selawasé ana, dadi seksi ing langit sing
setya tuhu."
38 (89-39) Nanging Paduka nampik
dhateng ratu ingkang Paduka pilih
piyambak; piyambakipun Paduka tilar
lan Paduka singkur.
39 (89-40) Prejanjian Paduka kaliyan
piyambakipun Paduka bibrah;
makuthanipun Paduka bucal ing
lendhut.

40 (89-41) Témbok-témboké kithanipun
Paduka rebahaken, bètèng-bètèngipun
Paduka jugrugaken.
41 (89-42) Tiyang ingkang langkung
sami mendheti barang-darbèkipun;
piyambakipun dados pepoyokaning
tangga-tepalihipun.
42 (89-43) Para satrunipun Paduka
paringi kemenangan, sakathahing
mengsahipun sami Paduka dadosaken
bingah.
43 (89-44) Dedamelipun Paduka damel
tanpa gina, lan piyambakipun Paduka
tégakaken kawon perang.
44 (89-45) Kaluhuranipun Paduka
damel surem, lan dhamparipun Paduka
rebahaken.
45 (89-46) Umuripun Paduka damel
cekak, lan Paduka kemuli srana
kanisthan.
46 (89-47) Dhuh Allah, ngantos pinten
laminipun enggèn Paduka wonten ing
pandhelikan? Sarta paukuman Paduka
enggènipun murub kados latu?
47 (89-48) Paduka mugi ènget, gesang
kawula menika sepinten dangunipun,
menapa tanpa damel enggèn Paduka
nitahaken sakathahing manungsa?

48 (89-49) Menapa wonten tiyang
gesang ingkang mboten badhé ngalami
pejah? Utawi sinten ingkang saged
nguwalaken nyawanipun saking kubur?
49 (89-50) Dhuh Pangéran, pundi
buktinipun sih-kadarman Paduka kala
semanten? Ingkang Paduka janjèkaken
kalayan supaos dhateng Dawud, demi
kasetyan Paduka?
50 (89-51) Dhuh Pangéran, Paduka
mugi ngèngeti abdi Paduka anggènipun
dipun poyoki, lan kawirangan ingkang
kawula sandhang saking para bangsa.
51 (89-52) Dhuh Allah, para mengsah
Paduka sami nyenyamah ratu ingkang
Paduka jebadi; panjenenganipun
dipun poyoki dhateng pundi kémawon
purugipun.
52 (89-53) Pinujia Allah, langgeng
selawasé! Amin!

90 1 Pandongané Musa, abdiné Allah.
Dhuh Allah, Paduka menika dados
pangungsèn kawula turun-temurun.
2 Sadèrèngipun redi-redi katitahaken,
inggih sadèrèngipun Paduka
ngawontenaken bumi lan alam
jembar, wiwit kelanggengan dumugi
kelanggengan, Paduka jumeneng Allah.

3 Paduka mangsulaken manungsa dados
lebu, mawi dhawuh, "Hé manungsa,
balia!"
4 Sebab ing ngatasipun paningal Paduka
sèwu taun sami kaliyan dinten wingi
ingkang kepengker, utawi kados gilirané
tiyang jagi ing wanci dalu.
5 Kawula presasat Paduka kéntiraken
ing toya, umur kawula laminipun
presasat tiyang ngimpi, kados rumput
ingkang tuwuh,
6 ing wanci énjing seger lan ngedalaken
sekar, ing wanci sonten sampun garing.
7 Kawula sami sirna margi saking
bebendu Paduka, lan margi ajrih dhateng
paukuman Paduka.
8 Dosa kawula Paduka bèbèr ing ngarsa
Paduka, mekaten ugi piawon kawula
ingkang samar, Paduka soroti mawi
cahyaning wedana Paduka.
9 Gesang kawula sadinten-dinten dados
cekak, margi saking bentèring penggalih
Paduka; taun-taun kawula telas kawula
anggé sesambat.
10 Laminipun umur kawula nyandhak
pitung dasa taun, lan menawi kawula
kiyat wolung dasa taun. Mangka namung
kathah pakèwed lan kasisahanipun;

umur kawula namung sekedhap, kawula
lajeng sirna.
11 Sinten ingkang kiyat nyanggi
ampuhing paukuman Paduka? Sinten
ingkang mboten ajrih dhateng mulading
deduka Paduka?
12 Kawula mugi Paduka wulang ngétang
dinten kawula ing saleresipun, supados
sami angsala manah ingkang wicaksana.
13 Dhuh Pangéran, Paduka mugi kersa
mangsuli kawula, ngantos mbénjing
menapa, mugi Paduka melasi dhateng
para abdi Paduka.
14 Ing wanci énjing kawula mugi sami
katuwukan ing sih-kadarman Paduka,
ngantos badhé bingah-bingah selami
kawula gesang.
15 Kawula mugi Paduka paringi
kabingahan ingkang ngimbangi sepinten
laminipun anggèn Paduka ngganjar
karibedan, saha sepinten taun laminipun
anggèn kawula nandhang sangsara.
16 Pakaryan Paduka mugi kasumerepna
dhateng para abdi Paduka, saha
kaluhuran Paduka ketingala dhateng
anak-putunipun.
17 Sih lan kasetyanipun Allah mugi
ngayomi kawula, saha Paduka mugi

mberkahi pendamelaning tangan kawula,
inggih pendamelaning tangan kawula
mugi kalestantunna.

91 [1] Wong sing ngungsi marang
Kang Mahaluhur iku manggon ing
pangayomané Kang Mahakwasa.
[2] Wong mau aturé marang Allah
mengkéné, "Paduka pangungsèn saha
bètèng kawula, Allah ingkang kawula
andelaken."
[3] Pangéran bakal nguwalaké kowé saka
bebaya kang ora kokweruhi asalé, lan
saka lelara sing mbilaèni.
[4] Kowé bakal dikemuli déning Pangéran
srana swiwiné, mula bakal slamet ana
ing pangreksané. Kasetyané Pangéran
iku tamèng lan bètèngmu.
[5] Kowé ora susah kuwatir marang
bebaya ing wayah bengi, utawa serangan
dadakan ing wayah awan.
[6] Ora susah kuwatir marang lelara sing
teka ing wayah bengi, utawa marang
bebaya pati ing wayah soré.
[7] Senajan ing sandhingmu éwon wong
sing mati, lan ing tengenmu cacahé
leksan pisan, kowé dhéwé bakal ora
nganti ketaman.

8 Kowé dhéwé mung ngingetaké, carané
wong duraka padha diwales.
9 Merga Allah iku pangungsènmu, lan
Kang Mahaluhur iku pengayomanmu.
10 Kowé bakal ora ketaman ing bilai, lan
ora ana bebaya kang nyedhaki omahmu.
11 Merga Pangéran bakal ngutus
malaékaté, padha didhawuhi ngreksa
marang kowé ana ing separan-paranmu.
12 Kowé bakal ditadhahi ing astané,
supaya aja nganti kesandhung ing watu.
13 Singa lan ula bedhudhak bakal
kokidak-idak, singa lan ula naga bakal
padha kokiles-iles.
14 Allah ngandika, "Sarèhné rumaket
karo Aku, mulané bakal Dakpitulungi,
bakal Dakreksa, awit padha weruh
asma-Ku.
15 Saben ndedonga marang Aku, bakal
Daksembadani, sajroning karubedan
Aku cedhak karo wong mau.
16 Malah bakal Dakentasaké sarta
Dakluhuraké, Dakparingi umur dawa,
lan Aku bakal ngétokaké kamirahan-Ku
marang wong mau."

92 1 Kidung masmur kanggo ing dina
Sabbat. (92-2) Iba bingahipun
tiyang samasa memuji dhateng Allah, lan

saos kidung masmur dhateng Paduka,
dhuh Allah, Ingkang Mahaluhur!
2 (92-3) Iba saénipun nyriyosaken
sih-kadarman Paduka ing wanci énjing,
tuwin kasetyan Paduka ing wanci dalu,
3 (92-4) kaliyan ngungelaken gitar lan
slukat, tuwin clempung.
4 (92-5) Awit Paduka dhuh Allah,
sampun damel bingahing manah kawula,
kalayan pakaryan Paduka ingkang élok.
Margi saking pendameling asta Paduka
tiyang sami suka-rena.
5 (92-6) Dhuh Allah, iba élokipun
pakaryan Paduka, saklangkung lebet
penggalih Paduka.
6 (92-7) Tiyang tanpa budi badhé
mboten mangertos bab menika,
sarta tiyang keblinger inggih mboten
ngraosaken.
7 (92-8) Menawi tiyang duraka
ngambra-ambra kados rumput, tiyang
ingkang nglampahi piawon tuwuh
kalayan subur, menika supados sami
katumpes ing selaminipun;
8 (92-9) nanging Paduka, dhuh Allah,
tetep jumeneng ing selaminipun.
9 (92-10) Kawula sami mangertos,
bilih mengsah Paduka, inggih tiyang

ingkang sami nyatru Paduka, badhé sami manggih karisakan; sakathahing tiyang ingkang nglampahi piawon badhé sami kabuyaraken.
10 (92-11) Nanging kawula badhé Paduka paringi kekiyatan kados banthèng jaler, sarta Paduka berkahi kalayan kabegjan.
11 (92-12) Kawula sumerep satru kawula sami kakawonaken, lan mireng pesambatipun para tiyang duraka.
12 (92-13) Wong mursid tuwuhé subur kaya wit kurma, ndrebala[p] kaya wit sédar ing Libanon.
13 (92-14) Ngrembuyungé kaya wit kang katandur ana ing Pedalemané Allah, tuwuhé kaya ana ing Platarané Allah.
14 (92-15) Tutug umuré tuwa isih ngetokaké woh, padha katon seger lan kuwat.
15 (92-16) Kabèh mau mratélakaké yèn Allah iku adil, lan ora ana cacadé.

93 1 Allah jumeneng Raja,
Panjenengané ngagem busana kamulyan, ngagem peningset[q]

---

[p]ndrebala: ngrebda: ngambra-ambra.
[q]peningset: sabuk..

pangwasa. Mulané jagad didhasari
kanthi kukuh, lan ora bakal gonjing.
2 Dhampar Paduka menika sentosa
wiwit rumiyin mila, Paduka menika tanpa
wiwitan.
3 Dhuh Allah, samodra nyuwanten saya
sora, swantenipun saya gemuruh.
4 Pepréntahané Allah luhuré ngungkuli
jumeguré ombak, ngungkuli gemuruhing
alun segara.
5 Dhuh Allah, dhawuh Paduka menika
langgeng, lan Pedaleman Paduka menika
èstu suci ing selami-laminipun.

94 1 Dhuh Allah ingkang
ndhawahaken piwales, inggih
Allah ingkang males piawon; mugi
rawuh.
2 Dhuh Hakimipun salumahing bumi,
mugi kersa jumeneng, mugi ndawahaken
pemales dhateng tiyang angkuh.
3 Ngantos pinten laminipun, dhuh
Allah, ngantos pinten dangunipun tiyang
duraka sami bingah-bingah?
4 Sarta wicanten kalayan deksura,[r]
sarta tiyang ingkang nglampahi piawon
tansah gemunggung?

---

[r]deksura: kasar, ,kumawantun.

5 Dhuh Allah, umat Paduka sami dipun
iles-iles, bangsa kagungan Paduka dipun
aniaya.
6 Randha lan tiyang ngamanca sami
dipun pejahi, laré lola sami dipun
tindhes.
7 Kalayan criyos mekaten, "Allah ora
pirsa lan Allahé Yakub ora menggalih."
8 Hé bangsaku, koksemono asoring
budimu! Pira lawasé anggonmu bakal
dadi pinter?
9 Allah kang yasa kuping, apa ora
miyarsa, kang nitahaké mripat, apa ora
pirsa?
10 Allah kang ngajar para umat, apa
ora bakal ndhawahaké paukuman?
Panjenengané kang dadi guruné para
manungsa, apa Panjenengané ora
kagungan kawruh?
11 Allah pirsa atiné manungsa,
Panjenengané pirsa yèn sing dipikir
manungsa kuwi ora teges.
12 Dhuh Allah, iba begjanipun tiyang
ingkang Paduka welèhaken, ingkang
Paduka wulang Torèt,
13 supados sami ayem ing salebetipun
nandhang karibedan, ngantos dumugi
tiyang duraka kakubur.

14 Gusti Allah ora négakaké umaté, lan
ora nilar marang bangsa kagungané.
15 Keadilan bakal dibalèkaké menèh, lan
bakal diturut déning sakèhé wong sing
atiné temen.
16 Sapa sing ngréwangi aku nglawan
wong sing nganiaya? Sapa sing mbantu
aku nglawan wong sing nglakoni piala?
17 Yèn ajaa dipitulungi déning Allah, aku
wis mati.
18 Nalika tuwuh gagasan kawula, "Aku
arep tiba," sih-kasetyan Paduka, dhuh
Allah, lajeng nyanggi kawula.
19 Menawi manah kawula was-was lan
kuwatos, Paduka nglipur lan nglejaraken
manah kawula.
20 Paduka mboten nunggil kaliyan
hakim ingkang murang susila, ingkang
ndhoyongaken pengadilan,
21 ingkang sami sarujuk ndhatengaken
bilai dhateng tiyang mursid, lan ngukum
pejah tiyang ingkang mboten lepat.
22 Nanging Allah mbélani aku,
Panjenengané dadi bètèngku kang
sentosa.
23 Panjenengané bakal malesaké
piala kang padha dilakoni, lan bakal
nyirnakaké wong-wong mau merga

saka penggawéné dhéwé sing ora becik.
Pangéran Allah kita bakal numpes
wong-wong mau.

95 [1] Ayo padha nyaosaké kidungé
kabungahan marang Allah, padha
memujia marang Bètèng pengayoman
kita.
[2] Ayo padha methukaké Panjenengané
sarta ngluhuraké lan ngidungaké
masmur, kanthi bungah, konjuk marang
Panjenengané.
[3] Sebab Pangéran iku Allah kang luhur,
sarta Raja kang agung, ngungkuli sakèhé
para déwa.
[4] Panjenengané mengku salumahing
bumi, astané nggayuh jurang sing
jero dhéwé tekan pucaké gunung sing
dhuwur dhéwé.
[5] Panjenengané ngerèh segara,
damelané astané, semono uga dharatan
sing dititahaké.
[6] Ayo padha tumungkul sujud, padha
jèngkèng ing ngarsané Allah kang
nitahaké kita.
[7] Sebab Panjenengané iku Allah kita,
kita padha umat ngèn-ngènané, wedhus
rèh-rèhané astané. Ing dina iki muga
kowé padha ngrungokaké swarané!

8 "Kowé aja padha nggugu karepmu
dhéwé kaya dhèk nalika ana ing Mériba,
kaya nalika ana ing ara-ara samun ing
Masa.
9 Nalika semono para leluhurmu
padha nyoba marang Aku, lan njajal
marang Aku, senajan padha ndeleng
pakaryan-Ku.
10 Patang puluh taun lawasé enggon-Ku
cuwa ing penggalih ing ngatasé umat
mau, mulané Aku ngandika, 'Bangsa
iki atiné dhemen nasar, lan padha ora
weruh dalan sing Dakkersakaké.'
11 Mulané Aku wis supaos sajroning
paukuman-Ku, 'Mesthi padha ora kena
mlebu ing tanah sing Dakprasetyakaké
kanggo pengasoané.'"

96 1 Padha ngidungna kaluhurané
Allah nganggo kidung anyar!
Hé salumahé bumi, padha ngidungna
kaluhurané Allah!
2 Padha ngidungna kaluhurané Allah,
padha saosa puji marang asmané.
Peparingé katentreman iku wartakna ing
sedina-dina.
3 Padha nyritakna kaluhurané ana ing
antarané para bangsa, lan kaélokané
ana ing antarané sakèhé para umat.

4 Awit Allah iku Mahaagung lan pantes
dipuji-puji, pantes kinurmatan ngungkuli
sakèhé para déwa.
5 Sebab sakèhé déwané para bangsa
kuwi dudu Allah, nanging Allah sing
nitahaké langit.
6 Panjenengané kagungan kamulyan lan
kaluhuran, prabawa lan kaéndahan ana
ing pasucèné.
7 Hé para bangsa, Allah piyambak,
ya Panjenengané piyambak kasaosana
kamulyan lan pangwasa.
8 Pangéran saosana kaurmataning
asmané, padha nggawaa pisungsung lan
mlebua ing platarané!
9 Padha sujuda marang Allah, nganggo
sandhangan kasucèn. Padha gemetera
ana ing ngarsané, hé salumahé bumi
kabèh.
10 Sakèhé bangsa padha kandhanana,
"Allah jumeneng Raja! Jagad kadhasaran
kanthi sentosa, ora bakal gonjing.
Panjenengané bakal ngakimi bangsa-
bangsa kalawan adil."
11 Hé langit lan bumi, padha bungaha!
Segara lan apa sing ana ing njeroné
padha gemuruha.

12 Ara-ara samun padha bungaha,
semono uga apa sing ana ing kono kabèh. Wit-witan ing alas bakal padha
surak-surak merga bungah.
13 Merga Panjenengané rawuh arep
ngakimi bumi. Panjenengané bakal
ngakimi jagad kalawan adil, lan
bangsa-bangsa kalayan kasetyané.

97 1 Gusti Allah jumeneng Ratu! Hé
bumi, surak-suraka! Hé pulo-pulo,
padha suka-renaa!
2 Panjenengané kalimputan ing
mendhung lan pepeteng; kabeneran lan
keadilan dadi dhasaring pepréntahané.
3 Geni ndhisiki tindaké, ngobongi
satruné kabèh.
4 Bledhègé madhangi sajagad;
salumahing bumi ndeleng mula gemeter.
5 Gunung-gunung padha ajèr presasat
malam ana ing ngarsané Allah, ing
ngarsané Gustiné salumahing bumi.
6 Langit mratélakaké keadilané, sarta
sakèhé para bangsa padha weruh
kaluhurané.
7 Sakèhé wong kang ngabekti marang
reca nandhang kwirangan, iya sing
padha ngalembana marang brahala.

Sakèhé para déwa sujud nyembah
marang Panjenengané.
8 Umat ing Sion krungu wartané, mula
padha bungah, kutha-kutha ing Yéhuda
padha suka-rena, awit saking paukuman
Paduka, dhuh Allah.
9 Déné Paduka menika Allah Ingkang
Mahaluhur, ingkang mengku salumahing
bumi; Paduka ngungkuli sakathahing
para déwa.
10 Hé para wong kang tresna marang
Allah, padha sengita marang piala!
Panjenengané ngreksa nyawané wong
sing dikasihi, padha diuwalaké saka
tangané wong duraka.
11 Wong mursid padha kasunaran
pepadhang, wong sing temen atiné
padha kaparingan kabungahan.
12 Hé para wong mursid, padha
bungaha merga apa sing katindakaké
déning Allah. Padha saosa sokur marang
asmané kang suci.

98 1 Masmur. Padha ngidungna
kaluhurané Allah nganggo kidung
anyar, merga pakaryané sing élok. Srana
pangwasané lan kasektèné piyambak
kang suci Panjenengané nedahaké
kaunggulané.

2 Pangéran wis nggiyaraké pitulungané;
lan mbabaraké keadilané ana ing
ngarepané para umat.
3 Panjenengané netepi janjiné marang
umat Israèl, apa déné salumahé bumi
wis weruh pitulungané Allah kita.
4 Hé salumahé bumi, padha memujia
marang Allah, padha bungah-bungaha,
padha surak-suraka, lan padha
ngidungna masmur!
5 Padha ngidungna masmur kagem
Allah, dibarengi uniné clempung, uniné
clempung lan nyanyian kanthi sora.
6 Dibarengi swarané nafiri lan slomprèt,
padha surak-suraka ana ing ngarsané
Allah!
7 Karebèn segara lan saisiné gemuruh,
mengkono uga jagad lan kang padha
ngenggoni.
8 Karebèn kali-kali padha keplok-
keplok, lan gunung-gunung padha
bungah-bungah ana ing ngarsané Allah.
9 Sebab Panjenengané rawuh ngadili
bumi, sajagad bakal diadili kanthi adil,
uga para bangsa kalayan kabeneran.

99 1 Allah jumeneng Ratu,
bangsa-bangsa padha getera.
Panjenengané pinarak ana ing

sandhuwuré kerub-kerub, mulané bumi horega.
2 Allah kang ana ing Sion iku
Mahakwasa, kaluhurané ngungkuli
sakèhé bangsa-bangsa.
3 Padha mujia marang asmané Kang
Mahaagung, merga Panjenengané iku
suci!
4 Panjenengané iku Ratu kang sekti
lan remen marang kabeneran. Paduka
ingkang njejegaken kaleresan; kaleresan
lan keadilan ing antawisipun umat Israèl,
Paduka ingkang nindakaken.
5 Padha ngluhurna Pangéran, Allah kita,
lan sujuda nyembah ana ing ancik-anciké
sampéyané, Panjenengané suci.
6 Musa lan Harun kuwi imam-imamé,
lan Samuèl kuwi klebu wong sing padha
nyebut asmané. Kabèh padha nyebut
marang Allah lan Panjenengané njurungi
panyuwuné.
7 Panjenengané ngandika saka tugu
méga, wong-wong iya padha ngéstokaké
dhawuhé Allah, lan marang prenatan
peparingé.
8 Dhuh Pangéran, Allah kawula, Paduka
sampun nyembadani panyuwunipun
para abdi Paduka wau. Paduka

dados Allahipun, ingkang kersa
ngapunten, nanging ugi males dhateng
pendamelipun ingkang lepat.
9 Padha luhurna Pangéran, Allah kita,
sarta padha tumungkula lan sujuda ana
ing ngarsané, ing gunungé kang suci!
Sebab Pangéran Allah kita iku suci!

100 1 Masmur samasa saos kurban
pamuji. Hé wong salumahé
bumi, padha bungaha lan mujia marang
Allah.
2 Padha ngabektia marang Allah
kalawan bungah, padha mareka ana ing
ngarsané karo ngidung kanthi bungah!
3 Aja lali yèn Pangéran iku Allah,
Panjenengané kang nitahaké kita, lan
kita iki kagungané. Kita iki umaté, lan
ménda ngèn-ngènané.
4 Padha lumebua marang gapurané
kalawan memuji, mlebua ing platarané
kalawan kidung pamuji. Padha saosana
puji, padha luhurna asmané.
5 Sebab Allah iku becik, sih-piwelasé
langgeng ing selawasé, kasetyané tetep
turun-temurun.

101 1 Masmur anggitané Dawud.
Kawula badhé ngidungaken
kasetyan lan keadilan, dhuh Allah.

Kawula badhé nglagokaken kidung
kagem Paduka!
2 Kawula badhé ngudi gesang tanpa
cacad; mbénjing menapa Paduka badhé
ngrawuhi kawula? Gesang kawula saisiné
griya, badhé kanthi manah resik.
3 Kawula badhé mboten ngangen-
angen sadhéngaha pendamel awon.
Pendamelipun tiyang mblasar kawula
sengiti, lan mboten badhé nggupaki
kawula.
4 Manah ingkang goroh badhé sumingkir
saking kawula. Kawula mboten badhé
seneng ngapusi, lan mboten badhé
candhuk lawung kaliyan pendamel awon.
5 Pundi tiyang ingkang kalayan
sesingidan ngawon-awon dhateng
sesaminipun, sami badhé kawula
tumpes. Tiyang ingkang lemuhur-luhur
tuwin ladak kawula mboten sudi.
6 Kawula badhé nggatosaken tiyang
ingkang setya dhateng Allah, badhé
kawula ajak gesang sesarengan ing
kedhaton kawula. Nanging tiyang
ingkang lampahipun tanpa cacad,
ingkang kawula pendhet dados réncang.

7 Tiyang ingkang lampahipun culika[s]
mboten badhé manggèn ing griya
kawula, sinten ingkang remen ngapusi
mboten badhé tetep wonten ing ngajeng
kawula.
8 Saben dinten kawula badhé numpes
tiyang awon ing negari kawula.
Sakathahing tiyang awon badhé kawula
singkiraken saking negarinipun Allah.

102 1 Pandongané wong sengsara
samasa ngalami susah, banjur
ngesokaké pesambaté ana ing ngarsané
Allah. (102-2) Dhuh Allah, Paduka mugi
miyarsakaken pandonga kawula, anggèn
kawula memelas mugi-mugi dumugi ing
ngarsa Paduka.
2 (102-3) Mugi sampun ngantos
négakaken kawula ing dinten karibedan.
Mugi kersa nilingaken atur kawula,
samasa kawula nyebut dhumateng
Paduka.
3 (102-4) Mugi énggal Paduka pitulungi,
awit déné gesang kawula sirna kados
kukus, badan kawula mengangah kados
mawa.

---

[s]culika: sugih akal kanggé ngapusi.

4 (102-5) Manah kawula semplah lan
alum kados rumput garing, ngantos
kawula supé nedha tetedhan kawula.
5 (102-6) Margi saking sangeting
pangesah kawula, balung kawula
ngantos kelèt kaliyan daging kawula.
6 (102-7) Kawula presasat kados
peksi wana, ingkang wonten ing
ara-ara samun, kados peksi beluk ing
reruntuhaning griya.
7 (102-8) Kawula mboten saged tilem,
kados peksi kepencil wonten ing nginggil
payon.
8 (102-9) Sadinten-dinten kawula
dipun awon-awon déning para
mengsah kawula, tiyang-tiyang ingkang
ngrèmèhaken kawula sami misuh kanthi
nyebut nama kawula.
9 (102-10) Margi saking paukuman
Paduka, kawula ngantos nedha awu,
saha ombèn-ombèn kawula kaworan luh.
Kawula Paduka junjung, lajeng Paduka
bucal, awit saking duka Paduka.
10 (102-11) (102:9)
11 (102-12) Gesang kawula kados
ayang-ayangan ing wanci sonten, sarta
kawula dados alum kados rumput.

12 (102-13) Nanging dhuh Allah,
Paduka jumeneng Ratu ing selaminipun,
sarta asma Paduka kaènget-ènget
turun-temurun.
13 (102-14) Paduka badhé jumeneng,
sarta melasi Sion, margi sampun dumugi
wekdalipun dipun welasi.
14 (102-15) Para abdi Paduka sami
kangen dhateng Sion, senajan sampun
rupi jugrugan, karana katresnanipun.
15 (102-16) Para bangsa lajeng badhé
ngabekti dhateng Allah, lan sekathahing
raja ing bumi badhé sami ajrih dhateng
Paduka.
16 (102-17) Allah wis mbangun Sion
menèh, lan rawuh ngagem kamulyané.
17 (102-18) Allah wis nggatèkaké
menèh marang pandongané wong kang
ora duwé apa-apa, sarta ora nampik
marang panyuwuné.
18 (102-19) Kuwi kabèh kacatheta
kanggo anak-putu ing tembé-mburi,
supaya umat kang durung lair memuji
Panjenengané.
19 (102-20) Pangéran mirsani saka
ngaluhur kang suci, mirsani saka swarga
marang bumi,

20 (102-21) kersa miyarsakaké sambaté
wong tawanan, sarta kersa ngluwari
wong sing wis kacadhangaké marang
pati.
21 (102-22) Supaya Asmané kawartakna
ana ing Sion, lan kamulyakaké ana ing
Yérusalèm,
22 (102-23) iya ing kalané para bangsa
padha klumpukan, lan sakèhé kraton
padha ngabekti marang Panjenengané.
23 (102-24) Aku wis digawé apes tanpa
daya déning Panjenengané wiwit nalika
aku isih nom, umurku digawé cendhak.
24 (102-25) Aturku mengkéné, "Dhuh
Allah kawula, kawula mugi sampun
Paduka pundhut sadèrèngipun kawula
sepuh." Dhuh Allah, yuswa Paduka
langgeng ing selaminipun,
25 (102-26) ing jaman kina mila Paduka
nitahaken bumi, lan kalayan asta Paduka
piyambak Paduka nitahaken sakathahing
langit.
26 (102-27) Menika sedaya badhé sami
lebur, nanging Paduka piyambak ingkang
langgeng. Menika wau sedaya badhé
sami saya lungset kados sinjang, lajeng
badhé Paduka bucal, sarta badhé sirna.

27 (102-28) Nanging Paduka piyambak
badhé tetep, lan taunipun yuswa Paduka
mboten badhé wonten telasipun.
28 (102-29) Anakipun para abdi Paduka
badhé manggèn kalayan tentrem, lan
anak-turunipun badhé wilujeng wonten
ing pengayoman Paduka.

103 1 Anggitané Dawud. Dhuh
nyawaku, saosa puji marang
Allah; apa saisiné batinku mujia marang
asmané kang suci.
2 Dhuh nyawaku, saosa puji marang
Allah, lan aja lali marang kadarmané.
3 Panjenengané kang ngapura sakèhé
panerakmu, kang marasaké sakèhé
lelaramu.
4 Panjenengané ngentas uripmu saka
kubur, kang makuthani kowé kalawan
kadarman lan kawelasan.
5 Panjenengané kang tansah maringi
kabegjan selawasé, mula kowé
kaenomaké menèh kaya manuk
garudha.
6 Allah paring adil lan kabeneran
marang sakèhé wong kang disiya-siya.
7 Musa wis diparingi pangerti bab
pangrèhé, lan Banisraèl diparingi weruh
pakaryané.

8 Allah mahawelas lan mahaasih, gedhé
sabaré sarta banget setyané.
9 Ora tansah ndukani kita, ora
nglajengaké paukumané ing selawasé.
10 Panyiksané ora timbang karo dosa
kita, sarta kita ora diwales timbang
gedhéné karo dosa kita.
11 Déné sepira dhuwuré langit ngungkuli
bumi, iya semono gedhéning katresnané
marang wong kang ngabekti marang
Panjenengané.
12 Sepira dohé Wétan saka Kulon,
iya semono anggoné Allah ngedohaké
panerak kita saka awak kita.
13 Mungguh bapak iku mesthi nduwèni
welas marang anak-anaké, mangka iya
mengkono anggoné Allah melasi wong
kang ngabekti marang Panjenengané.
14 Merga Panjenengané pirsa, sapa kita
iki, lan ènget yèn kita iki mung lebu.
15 Umuré manungsa mono kaya suket,
kang padha kembang ing ara-ara;
16 yèn kambah ing angin waé banjur
wis ilang, tilas panggonané ora ana sing
weruh.
17 Nanging katresnané Allah tanpa
wiwitan lan tanpa wekasan tumrap para
wong kang ngabekti, sarta kabecikané

marang anak-putuné wong-wong mau
turun-temurun.
18 Yakuwi sakèhé wong kang padha
netepi ing prasetyané, sarta ngélingi
marang dhawuhé lan dilakoni.
19 Gusti Allah dhedhampar ana ing
swarga, kratoné mengku samubarang
kabèh.
20 Padha saosa puji marang Allah,
hé para malaékat, kang prakosa,
kang nglakoni apa sadhawuhé, padha
ngèstokna apa kang dingandikakaké.
21 Hé sakèhé para pangwasa ing
swarga, para abdiné kang nglakoni
dhawuhé, padha saosa puji marang
Allah.
22 Hé sakèhé yasané kabèh ing
wewengkoné kratoné, padha saosa puji
marang Allah. Dhuh nyawaku, saosa puji
marang Allah!

104 1 Dhuh nyawaku, saosa
puji marang Allah. Dhuh
Allah kawula, iba agenging kaluhuran
Paduka, Paduka ngagem kawibawan lan
kamulyan.
2 Paduka kinemulan ing pepadhang.
Langit Paduka penthèng kados téndha,

3 Paduka yasa dalem ing sanginggiling
toya. Méga Paduka agem dados titihan,
Paduka tindak ing swiwining angin.
4 Angin Paduka agem minangka utusan,
lan kilat minangka pelados.
5 Bumi Paduka degaken ing pondhasi
ingkang sentosa, temah mboten badhé
moyag-mayig ing selaminipun.
6 Bumi wau Paduka kemuli mawi
samodra, lan toya minggah nglangkungi
redi-redi.
7 Menawi Paduka dukani, toya-toya
lajeng sami mlajeng; sami késah kalayan
gugup, menawi mireng gemuruhing
pangandika Paduka.
8 Lajeng sami minggah ing redi lan
medhak ing jurang-jurang, ing papan
ingkang sampun Paduka temtokaken.
9 Wates ingkang sampun Paduka
temtokaken mboten badhé dipun
langkungi, lan mboten badhé wangsul
ngelebi bumi malih.
10 Paduka ingkang ngawontenaken
tuk-tuk mili dhateng ledhokan, saha
lèpèn-lèpèn mili ing antawisipun
redi-redi,

11 minangka pecawisan ngombénipun
kéwan-kéwan wana, wonten ing ngriku
kuldi sami ngombé ngantos tuwuk.
12 Ing sacelakipun ngriku sato ing
awang-awang sami nyusuh lan sami
ngocèh wonten ing pangipun wit-witan.
13 Saking langit Paduka kintun jawah
dhateng redi-redi, lan bumi kebak
berkahing pakaryan Paduka.
14 Rumput Paduka thukulaken minangka
tedhaning kéwan, menapa déné tanem-
tuwuh minangka rejekinipun manungsa.
Supados manungsa saged nanemi siti
ingkang ngedalaken tetedhan,
15 lan anggur ingkang mbingahaken
manahipun. Tuwin lisah zaitun ingkang
damel rai sumringah, sarta roti ingkang
ngiyataken badanipun.
16 Wit-witan tanemané Allah piyambak,
yakuwi wit-witan èrès ing Libanon,
padha ketutugan udan.
17 Ing wit-witan kono panggonané
manuk-manuk padha nusuh, manuk
khasidah[t] ngenggoni wit beros.
18 Gunung-gunung sing dhuwur dadi
panggonané wedhus alasan; watu
padhas dadi panggonané kancil ndhelik.

---

[t]khasidah: namanipun peksi.

19 Pangéran kang nitahaké rembulan
minangka penanggalan, srengéngé
ngerti wayahé angslup.
20 Paduka ndhatengaken pepeteng,
lajeng dados dalu, menika wancinipun
sato wana sami saba.
21 Singa-singa nèm sami medal mawi
gero-gero, pados memangsan saking
peparingipun Allah.
22 Menawi srengéngé mlethèk, lajeng
sami nglempak sedaya, lan sami
ndhekem wonten ing pandhelikanipun.
23 Manungsa inggih lajeng medal
nyambut-damel, ngolah siti ngantos
dumugi wanci sonten.
24 Dhuh Pangéran, iba kathahipun
prekawis ingkang Paduka titahaken,
sedaya sami katitahaken kalayan
kawicaksanan, salumahing bumi kebak
titah Paduka.
25 Paduka nitahaken seganten, ageng
lan jembar, panggènanipun ulam
kemruyuk ageng lan alit tanpa wicalan.
26 Ing seganten wau baita-baita
lelayaran, menapa malih Léwiatan
ingkang Paduka titahaken sami dolanan.

27 Sedaya sami ngantos-antos dhateng
Paduka, supados Paduka paringi nedha
ing wekdalipun.
28 Samasa Paduka paringi lajeng dipun
caplok, menawi Paduka ngegaraken
asta, sedaya sami tuwuk lan marem.
29 Menawi Paduka mléngos
piyambakipun sami ajrih, menawi
Paduka ngèndeli ambekanipun, lajeng
sami pejah, wangsul dados lebu malih.
30 Menawi Paduka ngutus Roh Paduka
lajeng sami maujud. Paduka paring
gesang énggal dhateng bumi.
31 Kaluhurané Allah langgenga ing
selawasé. Pangéran rena marang
pakaryané.
32 Panjenengané mandeng marang
bumi, temah gemeter, gunung-gunung
diremuk, banjur ngetokaké kukus.
33 Sajegku urip dakngidungaké
kamulyané Allah, selawasé aku ana ing
donya aku daknyaosaké kidung-kidung
masmur marang Allahku.
34 Pangidungku muga katrimah ing
Panjenengané, aku bakal tansah
bungah-bungah merga Panjenengané.
35 Wong duraka bakal katumpes, sirna
saka ing bumi, wong ala bakal ora

ana menèh. Dhuh nyawaku, saosa puji
marang Allah! Haléluya!

105 [1] Padha saosa puji sukur
marang Allah, padha wartakna
asmané. Para bangsa padha critanana
pendamelé.
[2] Padha ngidungna kaluhurané,
kidungna nganggo masmur; sakèhé
pakaryané kang élok padha critakna.
[3] Padha bungaha déné kita iki
kagungané; atiné wong kang ngabekti
marang Allah, karebèn padha bungah.
[4] Mareka marang Allah, nyuwun
pitulungané, lan aja kendhat-kendhat
anggonmu sujud ngabekti marang
Panjenengané.
[5] Hé para turuné Abraham, abdiné;
para anaké Yakub, kang pinilih,
padha ngélingana kaélokané Allah
kang wis ditindakaké, lan marang
putusan-putusaning keadilané.
[6] (105:5)
[7] Pangéran iku Allah kita; dhawuh
prenatané kanggo salumahé bumi
kabèh.
[8] Panjenengané netepi prasetyané
nganti langgeng selawasé; iya dhawuh
kang kaparingaké marang sèwu turunan.

9 Prejanjian kang didamel karo
Abraham, lan prejanjiané marang Iskak,
10 iku ditetepaké dadi prenatan marang
Yakub, dadi prejanjian langgeng kanggo
Israèl.
11 Pangandikané, "Kowé Dakparingi
tanah Kenaan, dadi tanah pusakamu."
12 Umaté Allah cacahé lagi sethithik, tur
dadi wong neneka ana ing kono.
13 Padha nglembara saka panggonané
bangsa siji menyang bangsa liyané, saka
kraton siji menyang kraton sijiné.
14 Panjenengané ora nglilani yèn
ngantia dianiaya déning sapa-sapa;
malah raja-raja ana sing diukum krana
saka umat mau.
15 Pangandikané, "Para pilihan-Ku aja
nganti kokgepok, lan para nabi-Ku aja
koksiya-siya!"
16 Nalika Panjenengané nekakaké
paceklik ing negara kono, lan sakèhé
tandhon pangan rusak kabèh.
17 Panjenengané ngutus wong ndhisiki
lakuné umaté, Yusuf diedol dadi
batur-tukon.
18 Sikilé diblenggu, guluné diranté.

19 Nganti tekan wektuné pamecané
katetepan, yakuwi nalika pangandikané
Allah mbeneraké Yusuf.
20 Sang Prabu ing Mesir nuli ngutus
ngluwari, dililani medal déning ratuning
para bangsa.
21 Didadèkaké penggedhéning
kedhatoné, lan dipasrahi mengku apa
sakagungané Sang Prabu kabèh.
22 Dikersakaké mréntah para penggedhé
abdiné Sang Prabu ing sakersané Yusuf,
sarta memulang kawicaksanan marang
para pinituwané para abdi.
23 Kaya mengkono tekané Israèl ing
tanah Mesir lan Yakub manggon ing
tanahé Kham dadi wong neneka.
24 Pangéran banjur ndadèkaké umaté
ngambra-ambra, diparingi kekuwatan
ngluwihi para satruné.
25 Atiné wong Mesir digawé sengit
marang umaté Allah, mula padha
ngapusi marang umat mau.
26 Allah nuli ngutus Musa, abdiné, lan
Harun, pilihané.
27 Padha gawé kaélokan-kaélokan saka
dhawuhé Allah, lan mujijat-mujijat ana
ing tanah Mesir.

28 Gusti Allah nekakaké pepeteng,
temah sanegara peteng ndhedhet,
nanging wong Mesir ora padha
ngéstokaké dhawuhé.
29 Gusti Allah banjur ndadèkaké banyu
dadi getih, mula iwak-iwak ing kono
padha mati kabèh.
30 Gusti Allah banjur nekakaké kodhok
ing tanah kono, malah nganti padha
mlebu ing kamaré Sang Prabu.
31 Pangéran ngandika, banjur laler
cathak padha teka, semono uga lemut
ing satlatahé negara.
32 Banjur nekakaké udan ès lan bledhèg
minangka gantiné udan.
33 Witè anggur dibrukaké, mengkono
uga witè anjir; lan sarupané wit-witan
ing daérah kono kabèh.
34 Allah ngandika, banjur ana walang
padha teka, akèhé tanpa wilangan.
35 Padha mangan sakèhé thethukulan
kang ana ing negara kono, sapametuné
palemahan kono diserang kabèh.
36 Pangéran numpes sakèhé anak
pembarep ing tanah Mesir kono.
37 Bangsa Israèl banjur diirid metu,
padha nggawa emas lan slaka, wong-

wong mau kabèh padha waras lan
rosa.
38 Nalika bangsa mau metu, wong Mesir
padha bungah, merga wis padha ngalami
giris krana saka bangsa mau.
39 Allah nggelar méga kagawé mayungi
umaté, sarta geni kanggo madhangi ing
wayah bengi.
40 Nalika para leluhur mau padha
nyuwun daging, Gusti Allah banjur
nekakaké manuk gemak akèh banget,
lan umaté diwaregi nganggo roti saka
langit.
41 Pangéran bengkah karang, kang
metokaké banyu, iliné santer nganti dadi
kali ana ing tanah mati.
42 Iki merga Panjenengané ngèngeti
marang pangandikané kang suci, iya
ngèngeti marang Abraham, abdiné.
43 Kaya mengkono enggoné ngirid
umaté metu kalawan bungah saka tanah
Mesir.
44 Padha diparingi tanahé bangsa-
bangsa liya, nganti padha mangan
pametuné palemahané bangsa-bangsa
mau.

45 Iku supaya bangsa Israèl padha
netepana prenatané Allah lan ngèstokna
angger-anggeré. Haléluya!

106 1 Haléluya! Padha saosa
puji marang Allah, merga
Panjenengané iku becik! Sih-kasetyané
langgeng selawasé.
2 Sapa sing bisa nyritakaké pangwasané
Allah, lan memuji kaluhurané kabèh?
3 Begja wong kang ngéstokaké
dhawuhé, sarta tansah nindakaké
kabeneran.
4 Dhuh Allah, kawula mugi Paduka
èngeti; menawi Paduka mitulungi umat
Paduka, kawula mugi kakatutna.
5 Supados kawula saged ningali
kabegjanipun para umat pilihan Paduka,
sarta tumuta bingah sesarengan kaliyan
kabingahanipun umat Paduka, inggih
tumuta ngluhuraken sesarengan kaliyan
para kagungan Paduka.
6 Kawula sami damel dosa, sami kados
leluhur kawula, kawula sami nasar sarta
nglampahi piawon.
7 Para leluhur kawula nalika wonten
ing Mesir sami mboten mangertos;
dhateng pakaryan Paduka ingkang
élok. Sami mboten ngèngeti dhateng

kathahing sih-kamirahan, ingkang
Paduka ketingalaken, malah sami
mbrontak wonten ing pinggiripun
Seganten Teberau.
8 Éwasemanten sami Paduka
wilujengaken krana saking asma
Paduka piyambak, supados sami
sumerepa dhateng agenging kasektèn
Paduka.
9 Segara Teberau didhawuhi, temah
asat, para leluhur banjur dilakokaké ana
ing dhasaré segara presasat ana ing
ara-ara.
10 Mengkono enggoné padha diluwari
saka tangané satru, sarta diuwalaké
saka tangané mungsuh.
11 Nanging banyu mau nglelepaké
mungsuhé, siji waé ora ana sing kari.
12 Nalika semono para leluhur padha
precaya sarta padha ngluhuraké asmané
Allah.
13 Nanging padha énggal lali marang
pakaryané Allah, lan padha tumindak
tanpa miterang marang kersané.
14 Ana ing ara-ara samun wong-wong
mau padha kedereng déning hawa-
nepsuné, banjur padha nyoba marang
Allah ana ing segara wedhi.

15 Allah banjur maringi apa kang
disuwun, nanging uga nekakaké lelara
kang nggegirisi.
16 Sawisé mengkono banjur padha mèri
karo Musa, uga marang Harun, abdiné
Allah kang suci.
17 Bumi nuli mangap, nguntal Datan,
sarta ngubur Abiram sabrayaté.
18 Nuli ana geni teka ing tengahé
wong-wong, sarta ngobong para wong
duraka mau.
19 Ana ing Gunung Horèb para leluhur
padha gawé reca pedhèt, banjur padha
sujud nyembah marang reca mau.
20 Gusti Allah, pepujané, padha dilironi
rerupan sapi sing mangan suket.
21 Padha lali marang Allah, Juru Slamet,
sing wis nindakaké kaélokan ana ing
tanah Mesir.
22 Sarta gawé mujijat ana ing tanah
mau, apa menèh pakaryan ngédab-édabi
ana ing Segara Teberau.
23 Mulané Pangéran dhawuh arep
numpes para leluhur, yèn ajaa Musa,
wong pilihané, nengahi ing ngarsané
Allah, nadhahi paukumané, supaya aja
nganti padha ditumpes.

24 Para leluhur padha nacad tanah
sing becik, padha ora ngandel marang
pangandikané Allah.
25 Malah padha grundelan ana ing
kémahé, lan ora nggugu marang
dhawuhé Allah.
26 Mulané Pangéran ngancam marang
wong-wong mau, arep dipatèni ana ing
ara-ara samun.
27 Sarta turuné bakal dibuyaraké ana
ing antarané bangsa-bangsa, lan disebar
menyang tanah ing endi-endi.
28 Wong-wong mau padha nyembah
Baal-Péor, lan mangan sesajèn sing
kanggo wong mati.
29 Srana mengkono gawé dukané
Allah, merga saka pratingkahé, mulané
ketekan bebaya sing ampuh.
30 Pinéhas banjur tumandang ngukum
wong-wong sing padha salah, bebaya
mau banjur sirna.
31 Tindaké Pinéhas mau tansah diélingi,
kaétung labet kang becik, wiwit kuwi lan
saterusé turun-temurun.
32 Ing sacedhaké sendhang ing
Mériba, para leluhur iya padha njalari
mulading paukumané Gusti Allah. Krana

lelakon mau Musa nganti ketaman ing kasusahan.
33 Merga para leluhur padha mbaléla
marang Rohé Allah, nganti Musa
ngucapaké tembung sing ora samesthiné
diucapaké.
34 Para leluhur ora numpes bangsa-
bangsa sing didhawuhaké Allah supaya
dipatèni.
35 Malah padha awor karo wong kapir
mau, ditiru kelakuané.
36 Brahalané padha disembah, kuwi
sing banjur dadi kala-jireté.
37 Para leluhur padha ngurbanaké
anak-anaké lanang, lan anak-anaké
wadon marang para dhemit.
38 Dadi ngwutahaké getihé wong
ora salah, yakuwi getihé anak-anaké
lanang lan wadon, kang disembelèh
dadi sesajèn marang brahalané wong
Kenaan, nganti tanahé dadi najis awit
saka dosané ngwutahaké getih.
39 Srana mengkono padha najisaké
awaké dhéwé, lan srana penggawéné
mau padha tumindak sèdhèng.
40 Mulané bebenduné Allah mulad-
mulad marang umaté, merga ora setya
marang Panjenengané.

41 Umaté banjur diulungaké marang
tangané bangsa kapir, mula padha
dijajah déning para mungsuhé.
42 Mungsuh-mungsuhé padha gawé
girising atiné, nganti banjur padha teluk
pasrah bongkokan.
43 Kerep Allah ngluwari umaté, nanging
padha ndadra enggoné mbangkang
marang Panjenengané, lan saya jero
enggoné ambles ing dosané.
44 Éwasemono Panjenengané
nggatèkaké marang karubedané,
sarta miyarsakaké marang pesambaté.
45 Panjenengané ngèngeti marang
prasetyané, supaya dadi beciké umaté,
lan merga saka gedhéning sihé, umat
mau ora ditégakaké.
46 Padha diparingi piwelas saka
sarupané wong sing nawan umaté.
47 Dhuh Pangéran, Allah kawula,
kawula mugi sami Paduka luwari, lan
kawula sami kakempalna, uwal saking
antawisipun bangsa-bangsa, supados
kawula sami ngluhuraken asma Paduka
ingkang suci, sarta memuji kaluhuran
Paduka.

48 Pinujia Pangéran, Allahé Israèl,
langgeng ing selawasé, sarta umaté
kabèh ngucapa: "Amin!" Haléluya!

107 1 "Padha saosa puji
sokur marang Allah, awit
Panjenengané iku mahaasih, sih-
kasetyané langgeng selawasé."
2 Kaya mengkono pangucapé wong-
wong sing padha diluwari déning Allah,
saka tangané mungsuhé.
3 Lan diklumpukaké saka tanah-tanah
ngamanca, saka Wétan lan saka Kulon,
saka Lor lan saka Kidul.
4 Ana wong-wong sing nglembara ana
ing segara wedhi, lan ing ara-ara samun,
ora bisa nemokaké dalan sing tekan
kutha sing kena dienggoni.
5 Wong-wong mau padha keluwèn
lan kasatan, lan padha ora duwé
pengarep-arep menèh.
6 Nanging sajroning karubedané banjur
padha sesambat marang Allah, nuli
padha diluwari saka kasangsarané.
7 Ditedahi dalan kang bener, sing tekan
papan sing kena dienggoni.
8 Wong-wong padha memujia marang
Allah, awit saka sih-kasetyané, lan

merga saka pakaryané kang élok tumrap
para manungsa.
9 Panjenengané wis kersa maregi wong
sing keluwèn, lan wong kasatan dierobi
ing kabecikané.
10 Ana wong-wong sing manggon
ing panggonan sing peteng dhedhet
lelimengan, yakuwi wong-wong sing
ditahan ana ing krangkèng karo diranté,
11 merga wis padha mbaléla marang
dhawuhé Allah, sarta nampik marang
pangandikané Kang Mahaluhur.
12 Mulané atiné diremuk déning Allah
nganggo kasusahan; bareng padha
kejlungup, ora ana sing nulungi.
13 Wong-wong mau banjur padha
sesambat marang Allah sajroning
karibedané, nuli padha diluwari saka
kasangsarané.
14 Diluwari saka panggonan sing peteng
dhedhet, sarta ranténé dicopoti.
15 Wong-wong mengkono mau padha
memujia marang Allah, merga saka sih-
kasetyané, lan merga saka pendamelé
kang élok tumrap manungsa.
16 Sebab Panjenengané wis kersa
njeboli lawang tembaga, lan mutungi
palangé lawang-lawang wesi.

17 Ana wong gemblung, sing lara merga
nglakoni dosa, lan merga pialané.
18 Wong mau ora doyan mangan
apa-apa, lan mèh waé mati.
19 Nanging sajroning karubedané
sesambat marang Allah, banjur diluwari
saka kasangsarané.
20 Allah marasaké srana pangandikané,
lan ngentas wong mau saka kubur.
21 Wong mengkono padha memujia
marang Allah, merga saka sih-kasetyané,
lan merga saka pendamelé kang élok
marang para manungsa.
22 Wong mau padha nyaosna kurban
pamuji sarta nyritakna, pakaryané Allah
kalawan swara kang sora.
23 Ana wong kang lelayaran nunggang
prau, laku dagang ing samodra.
24 Wong mau padha weruh pakaryané
Allah, lan kaélokané ana ing tengahé
segara.
25 Atas dhawuhé Allah banjur ana
prahara teka, kang ngumbulaké ombak.
26 Prauné mau diumbulaké ing langit
lan dibanting ana ing papan kang jero,
bebaya gedhé mau gawé mirising atiné.

27 Wong-wong padha mumet lan lakuné
sempoyongan kaya wong mendem,
sakèhing ketrampilané ora ana gunané.
28 Nanging sajroning karubedané nuli
padha sesambat marang Allah, banjur
padha diluwari saka kasangsarané.
29 Praharané disirep, mula ombaké
segara meneng.
30 Wong-wong mau nuli padha bungah,
merga segarané wis anteng menèh,
banjur padha diirid déning Pangéran
menyang pelabuhan sing dikarepaké.
31 Wong-wong mau padha nyaosaké
puji sokur marang Allah, merga saka
sih-kasetyané, merga pendamelé kang
élok marang manungsa.
32 Padha ngluhurna asmané ana ing
pasamuwaning umaté, sarta mujia ana
ing kumpulané para penggedhé.
33 Pangéran ngéwahi kali-kali dadi
lemah mati, sendhang didamel lemah
cengkar.
34 Lemah loh didadèkaké bumi asin,
kang mengkono mau awit saka pialané
sing ngenggoni.
35 Segara wedhi didadèkaké blumbang,
lemah garing didadèkaké bumi sugih
tuk.

36 Wong keluwèn padha dipapanaké ana
ing kono, banjur padha ngedegaké kutha
sing dienggoni.
37 Lemahé banjur disebari lan ditanduri,
lan padha gawé kebon anggur sing
ngetokaké woh akèh.
38 Wong-wong mau padha diberkahi,
mula banget enggoné ngambra-ambra,
sarta ingon-ingoné padha digawé
manak-kumanak.
39 Menawa umaté Allah kalah perang
lan ditelukaké déning mungsuhé kang
ambek siya.
40 Pangéran banjur damel kwirangan
marang para penggedhé, padha
didadèkaké wong nglambrang ana ing
ara-ara samun kang tanpa dalan.
41 Nanging wong papa padha dijunjung
saka kemlaratané, sarta anak-putuné
padha ditangkar-tangkaraké kaya
pepanthaning wedhus.
42 Para wong mursid padha weruh lan
padha bungah-bungah, nanging wong
duraka kabèh padha meneng waé.
43 Sapa wong sing wicaksana padha
ngrasak-ngrasakna prekara mau,
sarta nitènana marang sih-kasetyané
Pangéran.

108 [1] Kidung masmur anggitané
Dawud. (108-2) Manah
kawula bingah, dhuh Allah, badhé
ngrepèkaken kidung, nglagokaken
kidung masmur kagem Paduka. Dhuh
nyawaku, bungaha!
[2] (108-3) Hé slukat lan clempung,
padha tangia, srengéngé, tangia.
[3] (108-4) Paduka badhé kawula puji
wonten ing tengahipun para bangsa,
dhuh Allah, badhé kawula kidungaken
mawi masmur ing tengahipun para
umat.
[4] (108-5) Margi sih Paduka menika
luhuripun ngungkuli langit, lan kasetyan
Paduka ngungkuli inggiling méga.
[5] (108-6) Dhuh Allah, Paduka mugi
ngetingalaken kaluhuran Paduka,
ingkang ngungkuli sakathahing langit,
saha kamulyan Paduka nyrambahana
salumahing bumi.
[6] (108-7) Kawula mugi kawilujengaken
srana pangwasa Paduka, Paduka
nyembadani panyuwun kawula, mila
para kekasih Paduka sami kaluwaran.
[7] (108-8) Allah wis ngandika ana ing
pasucèné, "Penggalih-Ku rena banget,
Sikèm arep Dakpérang-pérang. Lebak

Sukot lan Giléad arep Dakedum marang
umat-Ku.
8 (108-9) Giléad iku kagungan-Ku,
uga Manasyè; Éfraim dadi tutuping
sirah-Ku, lan Yéhuda sasat jungkating
keprabon-Ku.
9 (108-10) Moab kuwi pawisuhan-Ku,
Édom bakal Dakuncali sandhal-Ku,
tandha yén kagungan-Ku. Lan merga
Filistéa Aku surak-surak."
10 (108-11) Sapa sing bakal ngirid aku
mlebu menyang kutha sing dibètèngi?
Sapa sing bakal ngirid aku menyang
Édom?
11 (108-12) Dhuh Allah, menapa èstu
Paduka sampun nampik dhateng kawula?
Menapa Paduka mboten miyos nyarengi
tentara kawula?
12 (108-13) Dhuh Allah, mugi paring
pitulung nglawan dhateng mengsah
kawula, awit pambiyantunipun
manungsa menika tanpa gina.
13 (108-14) Merga saka sih-pitulungané
Allah kita bakal dadi kendel lan prakosa,
sebab Panjenengané piyambak kang
bakal nelukaké satru-satru kita.

109 1 Masmur anggitané Dawud.
Kanggo pemimpin penyanyi.

Dhuh Allah pepujan kawula, Paduka
mugi sampun kèndel kémawon.
2 Tiyang duraka lan tiyang goroh sami
moyoki kawula, lan sami criyos dora
dhateng kawula.
3 Sami ngawon-awon kawula mergi
saking sengit, lan sami mengsahi kawula
tanpa sebab.
4 Katresnan kawula dipun wales mawi
pendakwa, senajan tansah sami kawula
dongakaken.
5 Kasaénan kawula dipun wales piawon,
saha katresnan kawula dipun lintoni
sengit.
6 Tiyang menika dipun adilana déning
hakim ingkang duraka, lan kagugata
déning mengsahipun.
7 Samasa dipun adili katetepna
kalepatanipun, saha pandonganipun
kaanggepa dosa.
8 Umuripun kacelakna, kalenggahanipun
kaparingna dhateng tiyang sanès.
9 Anak-anakipun dadosa lola, tuwin
sémahipun dadosa randha.
10 Anak-anakipun sami nglambranga
pepriman, katundhunga saking
griyanipun ingkang bibrah.

11 Tiyang-tiyang ingkang nyambuti
tiyang menika sami mendhetana sedaya
gadhahanipun, sarta tiyang sanès sami
njaraha hasiling pedamelanipun.
12 Tiyang menika sampun ngantos
manggih piwelasipun tiyang, lan sampun
ngantos wonten tiyang ingkang tresna
dhateng anak-anakipun ingkang dados
lola.
13 Anak-anakipun sami tumpesa, tuwin
namanipun kasirnakna dumugi turun
kaping kalih.
14 Piawoning para leluhuripun
kaèngetana wonten ing ngarsanipun
Allah, sarta dosaning biyungipun sampun
ngantos kalebur.
15 Menika mugi tansah dipun émut-
émut déning Allah, sarta sedaya
ingkang wonten sesambetanipun kaliyan
piyambakipun kasupèkna wonten ing
bumi.
16 Sebab tiyang menika mboten naté
damel kesaénan, malah ngoyak-oyak
dhateng tiyang sangsara. Tiyang miskin
sarta tiyang ingkang pepes manahipun
badhé dipun pejahi.
17 Sarèhné remen ngucapaken ipat-ipat,
mila mugi ketamanana ipat-ipatipun

piyambak. Margi mboten remen berkah,
mila berkah inggih tebiha saking
piyambakipun.
18 Ipat-ipat dipun anggéa kados
rasukan, sarta rumasuka ing badanipun
kados toya, lan kados lisah ing
balungipun.
19 Ipat-ipat wau dadosa kados
sinjang ingkang dipun kemulaken, lan
kados sabuk ingkang kanggé ningseti
penganggénipun.
20 Kadosa mekaten Allah enggènipun
ngganjar tiyang ingkang sami nglawan
kawula, sarta ingkang wicantenipun
awon dhateng kawula.
21 Nanging menggah kawula dhuh
Pangéran, mugi Paduka ganjar kesaénan
krana asma Paduka, mugi kawula
kapitulungana, margi Paduka menika
loma, asih lan setya.
22 Kawula tiyang kesrakat lan mlarat,
sarta manah kawula sakit sanget.
23 Kawula presasat ayang-ayang ing
wanci sonten, mboten dangu malih
badhé sirna, kawula badhé katut ing
angin kados walang.

24 Dhengkul kawula sléyat-sléyot, mergi
saking enggèn kawula pasa, sarta badan
kawula kera, telas gajihipun.
25 Mila kawula tansah dipun gegujeng
déning tiyang menika, saben ningali
kawula sami gèdhèg-gèdhèg.
26 Dhuh Pangéran, Allah kawula, kawula
mugi Paduka pitulungi, mugi Paduka
luwari krana saking sih-kasetyan Paduka.
27 Dhuh Allah, supados tiyang wau
sami sumerepa, bilih Paduka ingkang
nindakaken menika, inggih Paduka
piyambak.
28 Kajengipun sami ngipat-ipati, nanging
Paduka mugi mberkahi. Kajengipun
ingkang nguya-uya kawula kwirangan,
nanging kawula abdi Paduka sageda
bingah.
29 Tiyang-tiyang ingkang sami nglawan
dhateng kawula samia kisinan, lan sami
kasandhangana kwirangan kados déné
jubah.
30 Aku bakal saos puji sokur marang
Allah nganggo swara kang sora.
Panjenengané bakal dakluhuraké ana ing
pakumpulané umaté.
31 Merga Panjenengané wis mbélani
wong miskin, lan ngluwari saka wong-

wong sing nibakaké paukuman pati marang wong-wong mau.

110 [1] Masmur anggitané Dawud.
Pangandikanipun Allah dhateng Gusti kula mekaten, "Pinaraka ana ing tengen-Ku nganti tumekané mungsuh-mungsuhmu wis padha Dakdadèkaké ancik-anciké tlapakanmu."
[2] Allah badhé ngulungaken jungkating keprabon dhateng Panjenengan saking Sion, Paduka nindakna pangrèh Paduka ing tengahing mengsah Paduka.
[3] Ing dinten Paduka nglempakaken wadyabala nglawan mengsah-mengsah Paduka, umat Paduka badhé tumut perang kalayan manasuka. Kados déné ebun ing wanci énjing umun-umun, kados mekaten para nènèman kagungan Paduka badhé sami sowan ing ngarsa Paduka, ing redi-redi ingkang suci.
[4] Gusti Allah sampun janji kalayan supaos ingkang mboten badhé dipun keduwungi, mekaten, "Kowé iku dadi Imam ing selawas-lawasé, manut tatanané Mèlkisèdèk."
[5] Pangéran wonten ing tengen Paduka, samasa duka Allah numpes raja-raja kalayan bebendunipun.

6 Pangéran nindakaken pengadilan ing
tengahipun para umat, mila saenggèn-
enggèn wonten pepejah pating glasah.
Para raja ing pundi kémawon badhé
dipun telukaken.
7 Sang Prabu badhé ngunjuk toya
saking lèpèn ing sapinggiring margi,
temah badhé kakiyataken lan angsal
kemenangan.

111 1 Haléluya! Gusti Allah arep
dakpuji kalawan gumolonging
atiku, ana ing pakumpulané wong mursid
lan ing ara-ara samun.
2 Pakaryané Allah iku sarwa gedhé
lan élok, patut dititipriksa déning
sakèhing wong kang tresna marang
Panjenengané.
3 Samubarang sing ditindakaké kuwi
agung lan mulya, sarta pengadilané
selawasé bener.
4 Panjenengané ora ngersakaké kita
nglalèkaké marang pendamelé kang
élok-élok, Panjenengané asih-mirma lan
welasan.
5 Para wong kang ngabekti padha
diparingi pangan, prejanjiané dièngeti
langgeng selawasé.

6 Pangwasaning pakaryané ditedahaké
marang umaté, srana maringaké
tanahé bangsa-bangsa liya dadi tanah
pusakané.
7 Samubarang sing ditindakaké kuwi
bener lan adil; apa sadhawuhé kena
diprecaya.
8 Selawas-lawasé ora owah gingsir
babar-pisan, sebab dhasaré kabeneran
lan kautaman.
9 Umaté wis diluwari, lan prejanjiané
karo umat mau tetep ing selawas-lawasé.
Panjenengané suci lan mahakwasa.
10 Carané olèh kawicaksanan yakuwi
srana ngabekti marang Allah; kabèh
wong kang nglakoni dhawuhé kaparingan
budi lan nalar kang wicaksana. Pinujia
asmané ing selawas-lawasé.

112 1 Haléluya! Begja wong sing
ngabekti marang Allah, sing
kesengsem nglakoni dhawuhé Pangéran.
2 Anak-putuné bakal gedhé kawibawané
ana ing bumi, sarta padha diberkahi
déning Pangéran.
3 Brayaté bakal ngalami kalubéran lan
olèh kasugihan, kabecikané bakal tetep
ing selawasé.

4 Wong sing atiné jujur, samasa
kepetengan, mesthi kaplethèkan
pepadhang, yakuwi wong sing dhemen
wèwèh, welasan lan adil.
5 Wong sing dhemen wèwèh lan awèh
utangan, sing ngrumati barang-darbèké
kanthi temen.
6 Wong mursid tansah dièngeti déning
Allah, sedyaning atiné bakal keturutan.
7 Piala ora bakal ndadèkaké kuwatiré,
atiné mantep, gedhé pengandelé marang
Allah.
8 Wong mau ora wedi utawa kuwatir,
malah yakin yèn satruné bakal kalah.
9 Loma pawèwèhé marang wong miskin,
kabecikané bakal lestari, mula wibawané
lan kaurmatané bakal saya tambah.
10 Ndeleng sing mengkono, wong
duraka bakal nepsu karo nggeget untu.
Banjur sirna, apa sapengarep-arepé
wong duraka bakal lebur.

113 1 Haléluya! Hé para abdiné
Pangéran, padha pujinen
asmané Allah!
2 Asmané Allah pinujia-pujia, wiwit saiki
tekan ing selawasé.
3 Asmané Allah pinuji-pujia, saka Wétan
tekan Kulon tetep ing selawasé.

4 Allah luhur ngungkuli sakèhé para
umat, kamulyané ngungkuli sakèhé
langit.
5 Sapa kang madhani Pangéran, Allah
kita, kang ngedhaton ing ngaluhur.
6 Kang kersa tumelung mirsani marang
kang ana ing ngisor, kang ana ing langit
lan ing bumi?
7 Wong papa dijunjung saka ing lebu,
lan wong mlarat saka ing bladheran.
8 Diprenahaké ing sandhuwuré para
penggedhé, bebarengan karo para
pengarepé bangsané.
9 Wong wadon sing gabug diparingi
kabegjan ing omahé, merga diberkahi
anak pirang-pirang. Haléluya!

114 1 Nalika bangsa Israèl budhal
saka tanah Mesir, turuné Yakub
metu saka tengahé bangsa ngamanca.
2 Yéhuda dadi umaté Allah kang dipilih,
lan Israèl dadi kagungané.
3 Segara Teberau bareng weruh banjur
mlayu, lan Kali Yardèn mandheg anggoné
mili.
4 Gunung-gunung padha lelumpatan
kaya wedhus lanang, tengger-tengger
padha lincak-lincak kaya cempé!

5 Hé segara, yagéné kowé kokmlayu?
Hé Kali Yardèn, yagéné kowé mandheg
anggonmu mili?
6 Hé gunung-gunung! Yagéné kowé
lelumpatan kaya wedhus lanang?
Hé tengger-tengger! Yagéné kowé
lincak-lincak kaya cempé?
7 Hé bumi! Gemetera ana ing ngarsané
Pangéran, ana ing ngarsané Allahé
Yakub,
8 kang ndadèkaké karang malih dadi
blumbang, lan watu atos dadi sendhang.

115 1 Dhuh Allah, sampun dhateng
kawula, inggih sampun
dhateng kawula, namunga asma Paduka
kémawon ingkang kamulyakaken, awit
saking sih lan kasetyan Paduka.
2 Kénging menapa para umat ngantos
sami mungel mekaten, "Allahé wong
kuwi ana ing ngendi?"
3 Allah kita ana ing swarga;
Panjenengané nindakaké apa sakersané.
4 Brahalané para umat digawé saka
slaka utawa emas, garapané tangané
manungsa.
5 Padha duwé cangkem, nanging ora
bisa clathu, padha duwé mripat, nanging
ora bisa ndeleng.

6 Padha duwé kuping, nanging ora bisa
ngrungu, padha duwé irung, nanging ora
bisa ngambu.
7 Padha duwé tangan, nanging ora
bisa nggrayang, padha duwé sikil,
nanging ora bisa mlaku, gurungé ora
bisa ngetokaké swara.
8 Para wong sing nggawé lan sing
precaya, dadia kaya brahala mengkono
kuwi.
9 Hé Israèl! Kowé precayaa marang
Allah! Panjenengané sing mitulungi lan
dadi tetamèng.
10 Hé turuné Harun, precayaa marang
Allah! Panjenengané sing mitulungi lan
dadi tetamèng.
11 Hé wong kang ngabekti marang Allah!
Padha precayaa marang Panjenengané.
Panjenengané sing mitulungi lan dadi
tetamèng.
12 Allah ènget marang kita, kersa paring
berkah, bakal mberkahi turuné Israèl,
bakal mberkahi turuné Harun.
13 Bakal mberkahi para wong kang
ngabekti marang Allah, wong cilik bareng
karo wong gedhé.

14 Allah uga marengaké kowé padha
tangkar-tumangkar, iya kowé lan
anak-putumu.
15 Kowé padha kaberkahana déning
Allah, kang nitahaké langit lan bumi.
16 Swarga iku kagungané Allah
piyambak, nanging bumi kaparingaké
marang manungsa.
17 Wong mati padha ora ngluhuraké
Allah, semono uga kabèh wong sing wis
medhun ing alam sepi.
18 Nanging kita kang isih urip, kita arep
memuji marang Allah, wiwit saiki tekan
selawasé. Haléluya!

116 1 Aku tresna marang Allah,
merga Panjenengané
miyarsakaké pandongaku.
2 Panjenengané nyembadani
panyuwunku, saben aku ndedonga
marang Panjenengané.
3 Aku dikubengi lan diserang déning
bebaya pati, sarta ngalami karubedan
lan kasusahan.
4 Aku banjur ndedonga marang Allah,
"Dhuh Allah, Paduka mugi ngluwari!"
5 Allah iku mahasetya lan saé
penggalihé, Allah kita ambek welasan.

6 Panjenengané ngayomi wong
sing presaja. Samasa aku apes,
Panjenengané banjur mitulungi aku.
7 Dhuh nyawaku, puliha tentrem
menèh, sebab Allah wis damel saé
marang kowé.
8 Allah wis ngluwari aku saka ing pati,
wis nyegah luh metu saka mripatku, lan
nahan sikilku saka sesandhungan.
9 Mulané salakuku bakal ana ing
ngarsané Allah, iya selawasé aku urip
ana ing donya.
10 Pengandelku tetep, senajan aku
ngucap, "Aku kasiksa banget."
11 Utawa saka wediku muni, "Manungsa
kabèh tukang ngapusi."
12 Apa sing kena dakenggo males
Pangéran, merga kabecikané marang
aku?
13 Aku arep nyaosaké kurban unjukan
marang Allah, minangka saos panuwun
anggoné wis mitulungi aku.
14 Aku arep ngluwari kaulku marang
Allah ana ing kumpulané umaté.
15 Patiné wong sing dikasihi kuwi gedhé
pengajiné ana ing ngarsané Allah.
16 Dhuh Allah, kawula menika abdi
Paduka, kawula ngabdi dhateng Paduka,

sami kados biyung kawula anggènipun
ngabdi dhateng Paduka. Paduka sampun
ngluwari kawula saking bebaya pejah.
17 Kawula badhé nyaosaken kurban
pamuji dhateng Paduka, sarta kurbaning
pandonga kawula.
18 Dakluwari ujarku marang Allah ana
ing ngarepé kumpulané umaté,
19 ana ing platarané Pedalemané
Allah, ana ing tengah kutha Yérusalèm.
Haléluya!

117 1 Hé sakèhé para umat, padha
saosa puji marang Allah.
2 Hé sakèhé para bangsa, Panjenengané
padha luhurna, awit sih-kadarmané
marang kita iku gedhé banget, sarta
kasetyané Allah kuwi langgeng selawasé.
Haléluya.

118 1 Padha saosa puji marang
Allah, sebab Panjenengané
saé, penggalihé lan sih-kasetyané
langgeng selawasé.
2 Umat Israèl padha ngucapa,
"Sih-kasetyané iku langgeng selawasé!"
3 Para imam padha ngucapa, "Sih-
kasetyané iku langgeng selawasé!"

4 Para wong kang ngabekti marang
Allah padha ngucapa, "Sih-kasetyané iku
langgeng selawasé!"
5 Sajroning karubedan aku nyebut
marang Allah, Allah nuli njurungi
pesambat-Ku, lan aku iya banjur
kaparingan luwar.
6 Allah nunggil karo aku, aku bakal ora
wedi, manungsa bisa gawé apa marang
aku?
7 Allah nunggil karo aku sarta paring
pitulungan, mulané aku bakal nganggep
rèmèh wong sing padha sengit marang
aku.
8 Luwih becik ngungsi marang Allah,
ketimbang karo ngendelaké manungsa.
9 Luwih becik ngungsi marang Allah,
ketimbang karo njagakaké para
penggedhé.
10 Aku dikepung déning sakèhé
mungsuhku, nanging kabèh padha
dakgempur nganggo pangwasané Allah.
11 Aku dikepung nganti rapet, nanging
kabèh dakgempur nganggo pangwasané
Allah.
12 Anggoné ngepung aku kaya tawon,
nanging kabèh padha kebrongot kaya

eri kobong ing geni, kabèh dakgempur nganggo pangwasané Allah.
13 Aku diserang sarosané nganti aku kalah, nanging Allah mitulungi aku.
14 Aku digawé rosa lan sentosa,
Panjenengané dakluhuraké nganggo masmur, merga Panjenengané mitulungi aku.
15 Ing omahé wong kang ngabekti marang Allah, wong-wongé padha surak-surak saka bungahé, merga wis kaparingan kemenangan, pangucapé,
"Kemenangan iki pendamelé Allah kang mahakwasa.
16 Pangwasané sing paring kemenangan, pangwasané ana ing sajroning peprangan!"
17 Aku bakal ora mati, aku tetep urip lan bakal nyritakaké pakaryané Allah.
18 Allah banget anggoné ngajar marang aku, nanging aku ora nganti ditégakaké mati.
19 Aku bukakna lawangé Pedalemané Allah, aku arep mlebu nyaosaké puji sokur marang Allah.
20 Iki gapurané Allah, mung wong mursid kena mlebu mréné.

21 Dhuh Allah, kawula memuji
dhateng Paduka, margi Paduka sampun
nyembadani panyuwun kawula, sarta
Paduka paringi pitulungan.
22 Watu kang ditampik déning ahli gawé
omah, ketitik dadi watu sing penting
dhéwé.
23 Kuwi merga saka pendamelé Allah,
sarta nggumunaké kanggoné kita.
24 Iki dina kamenangan peparingé Allah,
mulané ayo padha bungah-bungah lan
seneng-seneng!
25 Dhuh Allah, mugi mitulungi kawula,
kawula mugi Paduka luwari. Kawula
kaparingana kemenangan, dhuh Allah.
26 Binerkahana Panjenenganipun
ingkang rawuh atas asmanipun Allah!
Aku mujèkaké berkah marang kowé
kabèh saka Pedalemané Allah.
27 Pangéran iku Allah, Panjenengané
nindakaké kabecikan marang kita, kéwan
sing arep kanggo kurban cancangen
ana ing sunguné mesbèh, karo jèjèra
ngubengi mesbèh kuwi.
28 Paduka menika Allah kawula, mila
kawula puji. Kawula badhé nyariyosaken
kaluhuran Paduka.

29 Padha saosa puji marang Allah,
merga Panjenengané saé penggalihé,
lan sih-kadarmané langgeng selawasé.

119 1 Begja wong sing resik
uripé, sing uripé manut
angger-anggeré Allah.
2 Begja wong sing padha netepi
marang pepèngeté Allah; sarta sing
ngungsi marang Panjenengané kalawan
gumolonging atiné.
3 Lan ora nglakoni piala, nanging
nglakoni pitedahé Allah.
4 Paduka piyambak ingkang
ndhawuhaken pepakèn-pepakèn
menika, supados dipun tetepana kanthi
temen-temen.
5 Kados menapa kepéngin kawula
netepi dhawuh Paduka kalayan setya.
6 Menawi kawula nggatosaken dhawuh-
dhawuh Paduka, temtu kawula mboten
badhé kwirangan.
7 Paduka badhé kawula puji kalayan
trus ing manah, samasa kawula nyinau
prenatan Paduka ingkang adil menika.
8 Kawula badhé netepi prenatan Paduka,
mugi Paduka sampun ngantos nilar
kawula.

9 Kadospundi caranipun tiyang
nèm-nèman saged gesang kalayan
jujur, kejawi namung menawi netepi
pangandika Paduka?
10 Paduka ingkang kawula padosi
kalayan gumolonging manah, sampun
ngantos kawula Paduka tégakaken
nylèwèng nilar dhawuh Paduka.
11 Dhawuh Paduka kawula simpen ing
manah, supados kawula mboten damel
dosa dhateng Paduka.
12 Dhuh Allah, Paduka pinuji-pujia,
kawula mugi Paduka wulang bab
prenatan-prenatan Paduka.
13 Kawula badhé gentos nyariyosaken
kalayan swanten sora sakathahing
dhawuh Paduka wau.
14 Kawula èstokaken kalayan bingah
dhawuh-dhawuh Paduka, ngungkuli
menawi kawula gadhah sawernining
raja-brana.
15 Dhawuh Paduka kawula tliti, piwulang
Paduka kawula uji.
16 Kawula remen dhateng dhawuh
Paduka. Dhawuh-dhawuh Paduka
mboten badhé kawula supèkaken.
17 Paduka mugi maringi kasaénan
dhateng kawula, kang abdi; supados

kawula gesang lan mbangun-turut
dhateng dhawuh Paduka.
18 Mripat kawula mugi Paduka elèkaken,
supados kawula saged ningali kaleresan,
kaleresan ingkang élok wonten ing
dhawuh Paduka.
19 Kawula namung sekedhap wonten ing
donya ngriki, pramila dhawuh-dhawuh
Paduka sampun ngantos Paduka
dhelikaken tumrap kawula.
20 Manah kawula ngantos-antos
kepéngin mangertos dhawuh Paduka.
21 Tiyang angkuh Paduka ukum,
kénginga laknat tiyang ingkang nasar,
nilar dhawuh Paduka.
22 Kawula mugi kaluwarana saking
pamoyok lan panyia-nyia margi kawula
netepi dhawuh lan pepènget Paduka.
23 Senajan para pengageng sami
sarembag nglawan dhateng kawula,
éwasemanten abdi Paduka inggih
ngraos-ngraosaken dhawuh Paduka.
24 Dhawuh pepènget Paduka menika
sami dados kabingahan saha juru
pirembag kawula.
25 Kawula kasoran nggléthak wonten ing
lebu, mugi kawula Paduka gesangaken
malih miturut janji Paduka.

26 Kawula nerangaken menapa ingkang
kawula lampahi, ngantos Paduka lajeng
paring wangsulan.
27 Kawula mugi kawulanga bab dhawuh
Paduka, supados kawula ngraosaken
kaélokan Paduka.
28 Manah kawula sedhih margi saking
prihatos; mugi Paduka kiyataken miturut
janji Paduka.
29 Kawula mugi kasingkirna saking
margi ingkang nasar, lan kasumerepna
dhateng dhawuh Paduka, awit saking
sih-palimirma Paduka.
30 Kawula milih ngambah margi ingkang
leres, sarta nggatosaken dhateng
putusan-putusan Paduka.
31 Kawula rumaket dhateng dhawuh-
dhawuh Paduka, dhuh Allah, mugi
sampun Paduka wirangaken.
32 Kawula badhé netepi dhawuh
Paduka, awit Paduka paring tambahing
pangertosan dhateng kawula.
33 Dhuh Allah, kawula kasumerepna
suraosipun angger-angger Paduka, sarta
badhé kawula turut ing selaminipun.
34 Kawula kaparingana pangertosan
dhateng dhawuh-dhawuh Paduka,

sarta badhé kawula tetepi kalayan
gumolonging manah.
35 Kawula kasagedna mbangun-turut
dhateng dhawuh Paduka, awit menika
ingkang kawula remeni.
36 Manah kawula kadamela kasengsem
dhateng dhawuh pangandika Paduka,
ketimbang remen dhateng prekawis
ingkang nistha.
37 Mripat kawula mugi Paduka cegah
saking sumerep barang ingkang tanpa
gina. Paduka mugi nandukaken kesaénan
dhateng kawula miturut janji Paduka.
38 Mugi kersa netepi janji ingkang
Paduka paringaken dhateng kawula, abdi
Paduka, inggih janji ingkang Paduka
paringaken dhateng tiyang mursid.
39 Kawula kaluwarana saking kanisthan
ingkang damel geteré manah kawula;
sebab prenatan Paduka menika sedaya
saé.
40 Kawula remen mbangun-turut
dhateng dhawuh pangandika Paduka.
Kawula kaparingana gesang énggal,
ingkang remen dhateng kaleresan
Paduka.
41 Dhuh Allah, mugi ngetingalna
sih-kawelasan Paduka dhateng kawula,

kawula kapitulungana miturut janji
Paduka.
42 Supados kawula saged mangsuli
dhateng tiyang ingkang ngawon-awon
kawula, sebab kawula ngendelaken
dhateng pangandika Paduka.
43 Kawula kadamela tansah wicanten
kalayan leres, sebab kawula suméndhé
dhateng kaleresan Paduka.
44 Mila kawula badhé tansah netepi
dhawuh pangandika Paduka langgeng
selaminipun.
45 Kawula badhé gesang kalayan bébas,
margi dhawuh Paduka ingkang kawula
padosi.
46 Senajan wonten ing ngarsanipun para
raja pisan, kawula badhé medharaken
dhawuh pangandika Paduka, sarta
mboten badhé isin.
47 Kawula badhé kesengsem dhateng
dhawuh Paduka, ingkang kawula remeni.
48 Dhawuh Paduka kawula urmati lan
kawula senengi, piwulang Paduka badhé
kawula raos-raosaken.
49 Paduka mugi ngèngeti janji-janji,
ingkang Paduka paringaken dhateng
kawula, abdi Paduka, menika ingkang

Paduka dadosaken pengajeng-ajeng
kawula.
50 Salebeting nandhang kasisahan
kawula betah kalipur; kawula
kagesangna malih déning janji
Paduka.
51 Tiyang-tiyang angkuh tansah moyoki
kawula, éwasemanten kawula mboten
naté nilar dhawuh pangandika Paduka.
52 Dhuh Allah, kawula tansah kèngetan
dhateng kaleresan Paduka saking kina
mila, lajeng angsal panglipur.
53 Kawula nepsu sanget dhateng tiyang
awon, ingkang nerak angger-angger
Paduka.
54 Salebeting gesang kawula ing donya
kados tiyang neneka menika, kawula
ngrakit kekidungan bab angger-angger
Paduka.
55 Ing wanci dalu kawula ènget dhateng
Paduka, sarta ngraos-ngraosaken
dhawuh pangandika Paduka.
56 Kawula rumaos begja salebeting
ngraos-ngraosaken angger-angger
Paduka.
57 Dhuh Pangéran, namung Paduka
ingkang dados idham-idhamaning manah

kawula, kawula badhé ngèstokaken
dhawuh Paduka sedaya.
58 Adreng panyuwun kawula dhateng
Paduka, supados melasi kawula, kados
ingkang Paduka dhawuhaken piyambak.
59 Kawula ngraos-ngraosaken lampah
kawula, lan kawula janji badhé
nglampahi pitedah Paduka.
60 Kawula énggal-énggal, tanpa
ngendhé-endhé ngèstokaken dhawuh
Paduka.
61 Tiyang duraka sami pasang kala-jiret
kanggé kawula, nanging kawula mboten
kesupèn dhateng dhawuh Paduka.
62 Tengah ndalu kawula tangi memuji
dhumateng Paduka, margi dhawuh-
dhawuh Paduka menika ingkang
leres.
63 Kawula dados kancanipun
sakathahing tiyang ingkang ngabekti
dhateng Paduka, sarta ingkang netepi
dhawuh Paduka.
64 Dhuh Allah, salumahing bumi
kalubèran sih-kadarman Paduka, kawula
mugi Paduka wulang bab dhawuh
Paduka.

65 Dhuh Allah, Paduka sampun netepi
janji Paduka, lan sampun maringaken
kasaénan dhateng kawula, abdi Paduka.
66 Kawula mugi Paduka paringi
kawicaksanan lan pangertosan, sebab
kawula pitados dhateng dhawuh Paduka.
67 Sadèrèngipun kawula manggih
sangsara, lampah kawula kesasar,
nanging samenika kawula ngèstokaken
pangandika Paduka.
68 Paduka menika saé ing penggalih,
sarta tansah maringi kasaénan;
kawula mugi Paduka wulang netepi
dhawuh-dhawuh Paduka sedaya.
69 Tiyang angkuh sami goroh ing
ngatasipun kawula, mangka kawula
netepi pepakèn Paduka kalawan
gumolonging manah.
70 Tiyang-tiyang menika sami
ndableg, nanging menggah kawula,
dhawuh-dhawuh Paduka menika dados
kabingahan kawula.
71 Enggèn kawula sampun kasangsara
menika maédahi, sebab ndadosaken
kawula nyinau dhawuh Paduka.
72 Dhawuh peparing Paduka menika
maédahi dhateng kawula, ngungkuli
sakathahing emas lan slaka ing bumi.

73 Paduka ingkang nitahaken kawula
lan yasa badan kawula, mugi paring
kawicaksanan supados kawula
mangertos dhateng dhawuh Paduka.
74 Para tiyang ingkang ngabekti dhateng
Paduka, sami ningali kawula kalayan
bingah, margi kawula ngandel dhateng
janji-janji Paduka.
75 Kawula mangertos, dhuh Allah, bilih
dhawuh Paduka menika leres, saha
enggèn Paduka ngajar kawula menika
margi saking sih-kaleresan Paduka.
76 Kasetyan Paduka menika mugi
dadosa panglipur kawula, kados janji
Paduka dhateng kawula, kang abdi.
77 Kawula kaparingana sih-rahmat
Paduka, supados kawula gesang, margi
namung Torèt Paduka menika ingkang
dados kabingahan kawula.
78 Tiyang angkuh ingkang damel
pandakwa palsu dhateng kawula
badhé sami kwirangan, nanging
menggahing kawula, kawula badhé
ngraos-ngraosaken piwulang Paduka.
79 Para tiyang ingkang ngabekti dhateng
Paduka saha mangertos dhateng dhawuh
Paduka, sami ngguyubana kawula.

80 Kawula kasagedna mbangun-turut
dhateng dhawuh Paduka kalayan
éklasing manah, sarta katebihna saking
kwirangan.
81 Kawula ngajeng-ajeng pangluwaran
peparing Paduka, pangandika Paduka
ingkang kawula ajeng-ajeng,
82 Mripat kawula pendul saking
ngajeng-ajeng dhateng katetepaning
janji Paduka, pangucap kawula,
"Mbénjing menapa Paduka rawuh paring
pitulungan dhateng kawula?"
83 Senajan kawula sampun tanpa gina
kados impes ingkang garing kisut,
éwasemanten inggih mboten supé
dhateng dhawuh Paduka.
84 Kantun pinten umuripun abdi Paduka?
Mbénjing menapa enggèn Paduka badhé
ngadili tiyang-tiyang ingkang nyia-nyia
kawula?
85 Tiyang angkuh ingkang mboten
miturut ing dhawuh-dhawuh Paduka,
menika sami ndhudhuk jugangan kanggé
kawula.
86 Sakathahing dhawuh Paduka menika
leres, kawula dipun oyak-oyak tanpa
sebab, pramila mugi Paduka pitulungi.

87 Mèh-mèh kémawon tiyang-tiyang
wau badhé mejahi kawula, éwasemanten
kawula mboten nilar dhateng dhawuh
Paduka.
88 Kawula mugi Paduka lestantunaken
gesang, awit saking sih-katresnan
Paduka, supados kawula saged netepi
dhawuh Paduka.
89 Dhuh Allah, sih-kadarman Paduka,
menika langgeng kados wonten ing
swarga.
90 Kasetyan Paduka menika turun-
temurun, bumi Paduka papanaken
kalayan sentosa, mila lestantun
selaminipun.
91 Sedaya tumitah lestantun sepriki,
margi saking prenatan Paduka;
sawernining tumitah sami dados abdi
Paduka.
92 Menawi angger-angger Paduka
mboten dados kabingahan kawula,
mesthi kawula sampun sami tiwas
déning karibedan.
93 Kawula badhé mboten kesupèn
dhateng dhawuh Paduka ing selami-
laminipun, awit inggih menika
marginipun Paduka nggesangaken
kawula.

94 Kawula menika kagungan Paduka,
pramila mugi Paduka pitulungi, awit
ingkang kawula angen-angen menika
dhawuh Paduka.
95 Tiyang duraka sami ndingkik kawula,
badhé dipun tumpes, mangka ingkang
kawula manah menika dhawuh Paduka.
96 Kautamènipun manungsa menika
wonten watesipun, nanging dhawuh
Paduka menika sampurna, tanpa
wangenan.
97 Kawula remen sanget dhateng
dhawuh-dhawuh Paduka, sadinten-
dinten tansah kawula raos-raosaken.
98 Dhawuh Paduka paring kawicaksanan
dhateng kawula, ngantos ngungkuli
satru-satru kawula, margi dhawuh
Paduka dumunung wonten ing manah
kawula ing selaminipun.
99 Pangertosan kawula langkung kathah
ketimbang kaliyan guru-guru kawula,
margi kawula ngraos-ngraosaken
piwulang Paduka.
100 Kawula langkung wicaksana
ketimbang kaliyan tiyang-tiyang sepuh,
margi kawula netepi dhawuh Paduka.

101 Kawula nyingkiri sawernining
pendamel awon, awit kawula badhé
ngèstokaken dhawuh Paduka.
102 Kawula mboten nyimpang saking
dhawuh Paduka, awit Paduka menika
guru kawula.
103 Iba manisipun raosing pangandika
Paduka, ngungkuli legining madu wonten
ing ilat kawula.
104 Dhawuh Paduka paring kapinteran
dhateng kawula, pramila kawula sengit
dhateng pendamel nasar.
105 Pangandika Paduka menika dados
dilah ing ngajenging suku kawula, sarta
dados pepadhang tumraping margi
kawula.
106 Kawula sampun supaos lan inggih
badhé kawula tetepi, bilih kawula badhé
ngèstokaken dhawuh Paduka ingkang
sipat leres menika.
107 Dhuh Allah, sanget-sanget enggèn
kawula tinindhes, mugi kawula Paduka
paringi gesang, laras kaliyan janji
Paduka.
108 Dhuh Allah, mugi kersa nampi
pamuji sokur kawula, lan mugi kersa
memulang dhateng kawula bab dhawuh
Paduka.

109 Gesang kawula tansah ngadhepi
bebaya, nanging kawula mboten supé
dhateng dhawuh Paduka.
110 Tiyang duraka sami masangi kala
dhateng kawula, éwadéné kawula
mboten nylèwèng saking dhawuh
Paduka.
111 Dhawuh Paduka menika pusaka
kawula ingkang langgeng; awit menika
dados kabingahaning manah kawula.
112 Kawula sampun mantep badhé
ngèstokaken dhawuh Paduka, selami
kawula gesang.
113 Kawula éwa dhateng tiyang ingkang
mboten setya dhateng Paduka, nanging
kawula remen dhateng dhawuh Paduka.
114 Paduka menika pengayoman lan
tetamèng kawula, kawula ngantos-antos
dhateng janji Paduka.
115 Hé para wong kang seneng
nylèwèng, padha sumingkira saka aku,
aku arep netepi dhawuhé Allahku.
116 Kawula mugi Paduka sentosakaken,
laras kaliyan janji Paduka; supados
kawula gesang sarta sampun ngantos
kwirangan menggahing pengajeng-ajeng
kawula.

117 Kawula mugi Paduka cepengi
supados wilujeng, sarta tansah
kesengsem dhateng dhawuh Paduka.
118 Sakathahing tiyang ingkang
nylèwèng saking dhawuh Paduka,
menika sami tanpa aji ing ngarsa
Paduka; paékanipun menika tanpa gina.
119 Sakathahipun tiyang duraka sami
Paduka bucal kados larahan, mila kawula
remen dhateng dhawuh Paduka.
120 Badan kawula gemeter awit saking
ajrihipun dhateng Paduka, kawula ajrih
sanget dhateng paukuman Paduka.
121 Kawula sampun ngèstokaken
sakathahing dhawuh lan kaleresan
Paduka, sampun ngantos kawula Paduka
ulungaken ing tanganipun tiyang ingkang
nganiaya.
122 Paduka mugi kersa nanggel
kawilujenganipun abdi Paduka, amrih
saénipun. Tiyang angkuh sampun
ngantos nganiaya dhateng kawula.
123 Mripat kawula cecengklungen
dhateng pitulungan ingkang Paduka
janjèkaken, sarta ngantos-antos
katetepaning janji Paduka ingkang adil.

124 Abdi Paduka kaganjara ingkang laras
kaliyan sih-kadarman Paduka, sarta
mugi Paduka wulang dhawuh Paduka.
125 Kawula menika abdi Paduka, mugi
Paduka paringi pangertosan, murih
kawula mangertos dhateng pepènget
Paduka.
126 Dhuh Allah, sampun wekdalipun
Paduka tumindak, margi tiyang sami
nerak dhawuh Paduka.
127 Kawula remen dhateng dhawuh
Paduka, ngungkuli emas ingkang saé
piyambak.
128 Sakathahing dhawuh Paduka
menika kawula anggep leres, nanging
sawernining panylèwèng saking dhawuh
Paduka, kawula sengiti.
129 Piwulang Paduka menika élok
ngédab-édabi, mila kawula èstokaken
kalawan gumolonging manah.
130 Ketrangan bab pangandika
Paduka menika paring pepadhang, lan
kawicaksanan tumrap tiyang ingkang
mboten gadhah pangertosan.
131 Saking remen kawula dhateng
pangandika Paduka, kawula ngantos
megap-megap.

132 Mugi kersa nolèh dhateng kawula
kalayan sih-rahmat Paduka, kados
enggèn Paduka mirsani dhateng sedaya
tiyang ingkang asih dhateng Paduka.
133 Kawula mugi Paduka jagi sampun
ngantos dhawah, sampun ngantos
kawula Paduka tégakaken, sampun
ngantos dipun kwaosi déning piawon.
134 Kawula mugi kaluwarana saking
tiyang ingkang nindhes dhateng kawula,
mila kawula badhé ngèstokaken dhawuh
Paduka.
135 Kawula mugi Paduka berkahi srana
enggèn kawula nunggil Paduka, lan
nampèni piwulang bab dhawuh Paduka.
136 Kawula sedhih nangis crocosan,
margi saking kathahipun tiyang ingkang
mboten netepi dhawuh Paduka.
137 Dhuh Allah, Paduka menika adil, lan
dhawuh Paduka menika leres.
138 Prenatan peparing Paduka, menika
adil lan leres sedaya.
139 Manah kawula bentèr kados
urubing latu, margi satru kawula sami
nglirwakaken dhawuh Paduka.
140 Janji Paduka menika mantep sanget,
mila kawula géndholi saèstu.

141 Kawula tiyang alit sarta mboten
kajèn, nanging mboten supé dhateng
dhawuh Paduka.
142 Pengadilan Paduka menika leres
langgeng selaminipun, mekaten
ugi dhawuh Paduka menika dhapur
kayektosan.
143 Kawula ngalami karibedan tuwin
giris, nanging dhawuh Paduka sami
dados kabingahan kawula.
144 Pepènget-pepènget Paduka menika
selaminipun leres, kawula kaparingana
pangertosan, supados kawula tetep
gesang.
145 Kawula ndedonga kalawan
gumolonging manah, dhuh Allah, mugi
Paduka sembadani, sarta kawula badhé
netepi dhawuh Paduka.
146 Kawula sesambat dhateng Paduka,
mugi kawula Paduka pitulungi, kawula
badhé ngèstokaken dhawuh pepènget
Paduka.
147 Ing wanci énjing umun-umun
kawula sampun tangi sesambat
nyuwun pitulungan, kawula namung
ngajeng-ajeng kelampahaning janji
Paduka.

148 Sedalu muput kawula mboten tilem,
ngraos-ngraosaken pangandika Paduka.
149 Dhuh Allah, mugi miyarsakaken
pandonga kawula, awit saking sih-
kadarman Paduka, sarta kawula mugi
kalestantunaken gesang, miturut
prenatan Paduka.
150 Tiyang ingkang ngangkah damel
awon dhateng kawula sampun sami
nyelak, inggih tiyang-tiyang ingkang
nylèwèng saking dhawuh Paduka.
151 Nanging dhuh Allah, Paduka menika
celak, lan dhawuh Paduka menika
sedaya leres.
152 Sampun lami kawula mangertos
bilih dhawuh Paduka menika kanggé
selami-laminipun.
153 Paduka mugi mirsani dhateng
kesrakatan kawula, sarta kawula
kaluwarana, awit kawula mboten supé
dhateng dhawuh-dhawuh Paduka.
154 Paduka mbélanana prekawis
kawula, saha kawula mugi Paduka
luwari, menapa malih mugi Paduka
lestantunaken gesang miturut janji
Paduka.

155 Tiyang awon mboten badhé Paduka
pitulungi, margi sami mboten netepi
dhawuh Paduka.
156 Dhuh Allah, sih-piwelas Paduka
menika kathah, kawula mugi Paduka
lestantunaken gesang miturut janji
Paduka.
157 Kathah tiyang ingkang nguya-uya
kawula, nanging kawula mboten
nylèwèng saking pepènget Paduka.
158 Kawula éwa dhateng tiyang ingkang
sami seneng goroh, déné sami mboten
ngèstokaken dhawuh Paduka.
159 Paduka mugi mirsani, bilih kawula
remen dhateng dhawuh Paduka! Dhuh
Allah, mugi Paduka nglestantunaken
kawula gesang, awit saking sih-
kadarman Paduka.
160 Isining pangandika Paduka menika
kayektosan, lan dhawuh-dhawuh Paduka
menika sedaya leres selami-laminipun.
161 Kawula dipun kuya-kuya déning
para pengageng tanpa sebab, nanging
manah kawula namung ajrih dhateng
pangandika Paduka.
162 Kawula bingah awit saking janji
Paduka, kados tiyang ingkang angsal
jarahan kathah.

163 Kawula sengit dhateng tembung
goroh, nanging remen dhateng
dhawuh-dhawuh Paduka.
164 Kawula memuji Paduka sedinten
kaping pitu, margi dhawuh-dhawuh
Paduka menika leres.
165 Tiyang ingkang remen dhateng
dhawuh-dhawuh Paduka, menika sami
ngalami katentreman, lan mboten
wonten ingkang murugaken sami
dhawah.
166 Dhuh Allah, kawula ngajeng-ajeng
pitulungan Paduka, sarta nglampahi
dhawuh Paduka.
167 Kawula mbangun-turut dhateng
pepènget-pepènget Paduka, inggih
menika ingkang kawula remeni.
168 Pepènget lan dhawuh Paduka
menika sami kawula tetepi. Paduka pirsa
sedaya ingkang kawula lampahi.
169 Dhuh Allah, pesambat kawula
kaaturaken wonten ing ngarsa Paduka,
kawula kaparingana pangertosan cocog
kaliyan janji Paduka.
170 Pesambat kawula mugi Paduka
piyarsakaken, kawula mugi kaentasna
miturut janji Paduka.

171 Lambé kawula badhé memuji
Paduka, margi Paduka sampun
mulangaken dhawuh Paduka dhateng
kawula.
172 Kawula badhé ngidungaken dhawuh-
dhawuh Paduka, awit dhawuh-dhawuh
Paduka menika leres.
173 Asta Paduka mugi cumepak
mitulungi kawula, awit kawula remen
dhateng dhawuh-dhawuh Paduka.
174 Dhuh Allah, pitulungan Paduka
ingkang kawula ajeng-ajeng, saha
dhawuh-dhawuh Paduka ndadosna
kabingahan kawula.
175 Kawula mugi kaparingana gesang,
supados kawula memuji dhateng
Paduka, saha dhawuh Paduka dadosa
pitulungan kawula.
176 Kawula menika kesasar kados
ménda ingkang ketriwal. Paduka kersaa
rawuh madosi kawula, abdi Paduka,
margi kawula mboten nglirwakaken
dhawuh Paduka.

120 1 Kidung jiarah. Sajroning
karubedanku aku sesambat
marang Allah, banjur disembadani.

2 Dhuh Allah, mugi nguwalaken kawula
saking tiyang ingkang seneng goroh, lan
tiyang ingkang ngapusi.
3 Hé wong goroh, kowé bakal
dikapakaké déning Allah? Saiba
enggonmu bakal diwales déning Allah!
4 Ngagem panahé kang ampuh, lan
nganggo mawa sing mengangah.
5 Adhuh cilaka aku, manggon ing
antaramu; iku padha karo manggon
ing tanah Mèsèkh, kaya manggon ing
antarané wong Kédar.
6 Lawas temen enggonku manggon
bebarengan karo wong sing sengit karo
urip rukun.
7 Aku seneng rukun, lan saben-saben
aku ngucap bab pirukun, wong-wong
mau padha milih perang.

121 1 Kidung jiarah. Mripatku
ndeleng marang gunung-
gunung; pitulunganku asalé saka ing
ngendi?
2 Pitulunganku asalé saka Allah, kang
nitahaké langit lan bumi.
3 Panjenengané bakal ora négakaké
kowé tiba; kang ngreksa kowé bakal
siyaga.

4 Kang ngreksa Israèl ora bakal ngantuk
utawa saré.
5 Allah kang ngreksa kowé, Allah iku
pengayomanmu; Panjenengané ana ing
sandhingmu lan ngreksa marang kowé.
6 Ing wayah awan kowé ora bakal
kepanasen déning srengéngé, utawa ing
wayah bengi déning rembulan.
7 Kowé bakal direksa déning Allah,
kauwalaké saka sakèhé bebaya,
Panjenengané bakal mitulungi kowé.
8 Allah bakal ngreksa mlebu-metumu,
wiwit samengko tekan ing selawasé.

122 1 Kidung jiarah anggitané
Dawud. Aku bungah menawa
ana wong ngajak aku, "Ayo padha
munggah menyang Pedalemané Allah."
2 Hé Yérusalèm, saiki aku wis tekan
kéné, ngadeg ing sajroning gapuramu.
3 Yérusalèm kuwi kutha sing kabangun
éndah, ditata rapi ngresepaké.
4 Para bangsa padha jiarah mréné,
yakuwi taler-taleré Israèl, padha saos
sokur marang Pangéran, cocog karo
dhawuhé.
5 Para ratuné Israèl turuné Dawud,
padha pinarak ing kéné, ngadili umaté.

6 Padha nyuwuna katentreman kanggo
Yérusalèm: "Diganjara karaharjan
sakèhé wong kang tresna marang
Yérusalèm.
7 Tentrem rahayu anaa ing sajroning
bètèngmu, karaharjan anaa ing
kedhatonmu."
8 Krana saka para sedulur lan para
mitraku aku ngucap, "Tentrem rahayu
anaa ing kowé!"
9 Krana saka Pedalemané Pangéran,
Allahku, aku bakal tansah nyenyuwun
kanggo keslametanmu!

123 1 Kidung jiarah. Dhuh Allah,
kawula tumenga dhateng
Paduka, ingkang pinarak wonten ing
swarga.
2 Kados mripating abdi ningali dhateng
astaning bendaranipun, sarta mripatipun
réncang èstri ngawasaken astaning
bendaranipun èstri, kados mekaten
mripat kawula ningali dhateng Pangéran,
Allah kawula, ngantos-antos rentahing
sih-piwelasipun.
3 Dhuh Allah, kawula mugi sami Paduka
welasi, inggih mugi Paduka welasi, margi
kawula sampun mboten betah dipun
sewenang-wenang.

4 Kawula sampun mboten tahan nampi,
pamoyokipun tiyang-tiyang angkuh.

124 1 Kidung jiarah anggitané Dawud. Yèn ajaa Allah
piyambak kang ngreksa marang kita,
kaya apa kaanan kita hé, Israèl?
2 "Yèn ajaa Allah piyambak kang
ngayomi kita, nalika kita padha diserang,
déning mungsuh-mungsuh kita,
3 kita mesthi wis diuntal urip-uripan,
sajroning mulad-mulading nepsuné
marang kita.
4 Kita mesthi kakéntiraké déning banjir,
lan mesthi wis padha kleleb;
5 kita mesthi wis padha kesilep ing
sajroning ombak sing molak-malik."
6 Pinuji-pujia Allah kang ora ngulungaké
kita supaya kasirnakaké déning
mungsuh.
7 Kita padha oncat kaya manuk saka
kalané wong mikat, kalané rantas, kita
nuli padha bébas.
8 Pitulungan kita iki asalé saka Allah
kang nitahaké langit lan bumi.

125 1 Kidung jiarah. Sakèhé wong
kang precaya marang Allah,
kuwi padha kaya Gunung Sion, kang ora
obah-obah, langgeng selawasé.

2 Kaya déné Yérusalèm dikepung ing
gunung, kaya mengkono anggoné Allah
ngreksa marang umaté, wiwit saiki tekan
selawasé.
3 Wong ala ora bakal suwé anggoné
njajah tanahé wong mursid, supaya
wong mursid mau aja nganti kepeksa
nindakaké piala.
4 Dhuh Allah, Paduka mugi maringi
kasaénan dhateng tiyang ingkang saé,
inggih tiyang-tiyang ingkang netepi
dhawuh Paduka.
5 Nanging tiyang duraka mugi Paduka
sirnakaken sareng kaliyan tiyang ingkang
nilar dhawuh Paduka. Israèl kaparingana
tentrem rahayu!

126 1 Kidung jiarah. Nalika Allah
ngulihaké kita menyang
Yérusalèm, rasané kaya wong ngimpi.
2 Nalika semono kita padha ngguyu
lan surak-surak merga saka bungah
kita. Bangsa-bangsa liya padha kandha,
"Allah wis gawé kaélokan gedhé kanggo
bangsa kuwi."
3 Pancèn, Allah wis nindakaké kaélokan
kanggo kita! Iba begja kita!

4 Dhuh Allah, Paduka mugi mangsulaken
kawontenan kawula, kados jawah
ingkang mangsulaken lèpèn asat.
5 Tiyang ingkang nyebar wiji kalayan
nangis, mesthi badhé ngundhuh kalayan
surak-surak.
6 Lungané karo nangis nggawa wiji
sing bakal disebar, baliné karo bungah,
ngusung panènané.

127 1 Kidung jiarah anggitané
Suléman. Menawa dudu Allah
kang yasa omah, tanpa gawé tukangé
olèhé nggarap. Menawa dudu Allah kang
ngreksa marang negara, tanpa gawé
wong jaga anggoné melèk.
2 Tanpa gawé enggonmu tangi umun-
umun, enggonmu nglakoni melèk tekan
tengah wengi, enggonmu mangan
pametuné kasusahan, yèn dudu Allah
kang nindakaké, sebab para kekasihé
Allah padha kaparingan sajroning lagi
turu.
3 Anak-anak lanang kuwi peparingé
Allah, wohing wetengan kuwi ganjarané.
4 Kaya panah ing tangané prejurit, kaya
mengkono anak lanang tumraping bapak
nalika nomé.

5 Begja wong sing duwé panah akèh
kaya mengkono, wong mau bakal ora
isin samasa ketemu lawanané ana ing
gedhong musawarah.

128 1 Kidung jiarah. Begja saben
wong sing ngabekti marang
Allah, lan sing ngambah dalan pitedahé.
2 Kowé bakal mangan pametuné
pegawéanmu, uripmu bakal kebak
kabungahan lan mubra-mubru.
3 Rabimu bakal kaya wit anggur
sing awoh ana ing njero omah. Lan
anak-anakmu lanang presasat wit-wit
zaitun nom, kang ngepung ing méjamu.
4 Kaya mengkono kena dipesthèkaké
wong kang ngabekti marang Allah
enggoné kaberkahan.
5 Allah mberkahana kowé saka ing
Sion, sarta kowé muga weruha kutha
Yérusalèm, saya tambah makmur,
sajegmu urip.
6 Karomenèh dawaa umurmu
menangana anak-putumu. Tentrem
rahayu anaa ing Israèl!

129 1 Kidung jiarah. Pangucapé
Israèl, "Banget enggonku
diganggu ing wong, wiwit nom mula.

2 Anggonku nandhang karubedan wiwit
aku isih nom, nanging aku ora bisa
dikalahaké.
3 Gegerku ditatoni nganti jero, presasat
sawah sing diluku.
4 Nanging Allah kang mahaadil ngluwari
aku saka bandané wong duraka."
5 Wong sing sengit marang Sion bakal
kwirangan lan digawé mundur.
6 Wong mau bakal kaya suket sing
thukul ing payoné omah, sing alum
sadurungé dibedhol.
7 Yèn dierit ora ana sagegem, yèn
dibongkok ora dadi sabopongan.
8 Wong sing liwat ora ana sing
nggatèkaké, karo muni, "Allah
mberkahana kowé. Kowé dakpujèkaké
becik atas asmané Allah."

130 1 Kidung jiarah. Saking
telenging batos ingkang putek,
kawula sesambat dhateng Paduka, dhuh
Allah.
2 Dhuh Gusti, mugi miyarsakaken
panjerit kawula! Pesambat kawula
nyuwun pitulungan, mugi Paduka
sembadani!

3 Menawi Paduka ngèngeti dhateng
piawonipun tiyang, dhuh Pangéran,
sinten ingkang saged lestantun?
4 Nanging Paduka sampun paring
pangapunten, supados tiyang sami ajrih
dhateng Paduka.
5 Aku ngarep-arep marang pitulungané
Allah, aku ngandel karo janjiné.
6 Enggonku nganti-anti marang
Pangéran cecengklungen, ngluwihi wong
jaga ngarep-arep wayah ésuk.
7 Israèl, ngandela marang Pangéran,
awit Panjenengané iku asih-darma, lan
selawasé kersa paring pitulungan.
8 Panjenengané bakal mitulungi Israèl,
umaté, uwal saka sakèhé dosané.

131 1 Kidung jiarah anggitané
Dawud. Dhuh Allah, kawula
sampun mboten angkuh malih, saha
sampun nilar watak gemunggung.
Kawula mboten nggayuh dhateng
ingkang inggil-inggil, sarta mboten
mbujeng dhateng prekawis-prekawis
ingkang mokal tumraping kawula.
2 Kosokwangsulipun, kawula sampun
marem lan tentrem; presasat
laré ingkang mèndel wonten ing

géndhongané biyungipun, inggih
mekaten tentreming nyawa kawula.
3 Precayaa marang Allah, hé Israèl,
wiwit saiki lan ing selawasé!
132 1 Kidung jiarah. Dhuh Allah,
Paduka mugi ngèngeti dhateng
Dawud lan sakathahing kangèlanipun.
2 Mugi ngèngeti dhateng janjinipun,
inggih dhateng sumpahipun dhateng
Paduka, Allahipun Yakub.
3 "Kawula mboten badhé wangsul
mlebet ing griya, utawi mapan tilem ing
patileman kawula,
4 (132:3)
5 menawi kawula dèrèng manggihaken
panggènan kanggé Pangéran, inggih
dalem kagem ingkang Mahakwaos,
Allahipun Yakub."
6 Ana ing Bètléhèm kita wis padha
ngrungu bab Pethining Prejanjian, kang
ana ing tanah lebak ing daérah Yéarim.
7 Pangucap kita, "Payo kita padha mlebu
marang Pedalemané Allah, padha sujud
ana ing ngarsané dhamparé."
8 Dhuh Allah, Paduka mugi rawuh
ing papan palereman Paduka, ing
ngriku wonten Pethining Prejanjian,

pretandhaning pangwaos Paduka, saha
mugi dedalem ing ngriku selaminipun.
9 Imam-imam Paduka mugi selaminipun
nindakaken kaleresan, saha umat
Paduka sami surak-suraka awit saking
bingahipun.
10 Mugi Paduka sampun nampik dhateng
pandonganipun abdi Paduka Dawud,
sampun nampik dhateng raja ingkang
Paduka jebadi.
11 Allah wis dhawuh marang Dawud
kanthi supaos, kang mesthi ora
dibatalaké, pangandikané, "Turunira
bakal Daklungguhaké ana ing
dhamparmu.
12 Angger turunmu tetep ngèstokaké
janji-Ku, sarta sakèhé prenatan kang
Dakwulangaké marang dhèwèké. Dadiné
anak-putuné turunmu mau iya bakal
padha lungguh ing dhamparmu, ing
selawas-lawasé."
13 Sebab Allah wis milih Sion,
dikersakaké dadi Pedalemané.
14 Pangandikané, "Ana ing kéné
pakèndelan-Ku selawasé, iya ing kéné
pedaleman-Ku, iya mengkono kersa-Ku.

15 Sion bakal Dakcukupi kebutuhané
kalawan lubèr, wongé mlarat bakal
Dakwaregi nganggo roti.
16 Para imamé bakal Dakberkahi ing
samubarang pegawéan kang dilakoni;
sarta wong mursid bakal padha
surak-surak déning bangeté bungahé.
17 Ana ing kono anak-turuné Dawud
bakal Dakdadèkaké raja agung
salah siji, ratu jebadan-Ku iku bakal
Daklestarèkaké pepréntahané.
18 Mungsuhé bakal nandhang
kwirangan, nanging kratoné Dawud
bakal lestari tentrem lan makmur."

133 1 Kidung jiarah anggitané
Dawud. Iba éndahé lan
ngresepaké, menawa umaté Allah uripé
padha rukun.
2 Upamané kaya lenga jebad adi sing
ndlèwèr saka sirahé Harun banjur
mudhun ana ing jénggoté, nelesi guluné
jubahé.
3 Kuwi kaya ebuné Gunung Hèrmon
sing mili nelesi gunungé Sion. Ana ing
kono Allah ndhawahaké berkahé, urip
langgeng ing selawasé.

134 1 Kidung jiarah. Ayo padha
memuji marang Allah, hé

sakèhé para abdiné, kang ngladosi ing
Pedalemané Allah ing wayah bengi.
2 Padha ndedongaa ana ing Pedalemané
karo ngulukaké tanganmu, sarta
memujia marang Pangéran!
3 Pangéran kang nitahaké langit lan
bumi, mberkahana kowé saka ing Sion!

135 1 Haléluya! Pujinen asmané
Allah, hé para abdiné kabèh,
2 kang padha teka ngladosi ana ing
Pedalemané Allah, lan ana ing platarané.
3 Padha saosa puji marang Allah, sebab
Allah iku becik, asmané padha kidungna
nganggo masmur, sebab asmané iku
élok.
4 Allah wis milih Yakub, iya Israèl dadi
kagungané piyambak.
5 Satemené aku wis ngerti yèn Allah iku
Mahaluhur, kaluhurané ngungkuli para
déwa.
6 Allah nindakaké apa sing dadi kersané
ana ing swarga lan ing bumi, ing segara
lan ing samodra jembar.
7 Panjenengané ndadèkaké mendhung
mumbul ing pungkasané bumi, nitahaké
bledhèg bareng lan udan, lan angin
diwetokaké saka simpenané.

8 Ana ing Mesir Panjenengané numpes
pembarepé manungsa lan kéwan.
9 Ana ing kana Panjenengané gawé
mujijat lan kaélokan, ngukum Sang
Prabu lan para abdiné kabèh.
10 Panjenengané nelukaké bangsa-
bangsa gedhé, lan matèni raja-raja kang
kwasa, kayata:
11 Sihon, ratuné bangsa Amori, Og,
ratuné bangsa Basan, lan sakèhé kraton
ing tanah Kenaan,
12 sarta tanahé diparingaké dadi
darbèké Israèl, umaté.
13 Dhuh Allah, Paduka selaminipun
tetep dipun wartosaken, badhé dipun
damel misuwur, ngantos turun-temurun.
14 Awit Allah ngreksa marang umaté,
sarta melasi marang para kawulané.
15 Brahalané para bangsa wujud
slaka utawa emas, gawéaning tangané
manungsa.
16 Padha duwé cangkem, nanging ora
bisa clathu, padha duwé mripat, nanging
ora bisa ndeleng.
17 Padha duwé kuping, nanging ora
bisa ngrungu, uga cangkemé ora ana
ambekané.

18 Para wong sing gawé padha dadia
kaya brahalané mau, mengkono uga
sakèhé wong sing ngendelaké marang
brahala.
19 Hé wong Israèl, padha saosa puji
marang Allah, hé para umaté Allah,
padha memujia asmané.
20 Hé para wong Lèwi, padha saosa puji
marang Allah, padha ngluhurna asmané,
hé sakèhé wong kang ngabekti marang
Panjenengané.
21 Pangéran kasaosana puji ana ing
Sion, Panjenengané kang ngedhaton ing
Yérusalèm. Haléluya!

136 1 Padha saosa puji marang
Allah, awit Panjenengané iku
becik, sih-kasetyané langgeng selawasé.
2 Padha saosa puji marang Allahé para
allah, awit sih-kasetyané langgeng
selawasé.
3 Padha saosa puji marang Gustiné
para gusti, awit sih-kasetyané langgeng
selawasé.
4 Mung Panjenengané piyambak
kang nindakaké kaélokan gedhé, awit
sih-kasetyané langgeng selawasé.

5 Panjenengané nitahaké langit kanthi
kawicaksanan, awit sih-kasetyané
langgeng selawasé.
6 Kang ngedegaké bumi ana ing
dhasaring segara, awit sih-kasetyané
langgeng selawasé.
7 Kang nitahaké srengéngé lan
rembulan, awit sih-kasetyané langgeng
selawasé.
8 Iya srengéngé kang ngwasani rina,
awit sih-kasetyané langgeng selawasé.
9 Sarta rembulan lan lintang-lintang
sing ngwasani wengi, awit sih-kasetyané
langgeng selawasé.
10 Kang nekakaké pepati marang anak
mbarepé wong Mesir, awit sih-kasetyané
langgeng selawasé.
11 Israèl banjur diirid metu saka ing
kono, awit sih-kasetyané langgeng
selawasé.
12 Srana astané kang rosa lan lengené
kang sekti, awit sih-kasetyané langgeng
selawasé.
13 Kang miyak banyuné Segara Teberau,
awit sih-kasetyané langgeng selawasé.
14 Israèl nuli disabrangaké metu
ing segara mau, awit sih-kasetyané
langgeng selawasé.

15 Kang nglelepaké Raja Pringon
sawadyabalané ing Segara Teberau, awit
sih-kasetyané langgeng selawasé.
16 Kang ngirid lakuné ana ing segara
wedhi, awit sih-kasetyané langgeng
selawasé.
17 Kang perang lan ngalahaké raja
gedhé-gedhé, awit sih-kasetyané
langgeng selawasé.
18 Kang matèni ratu-ratu sing kwasa,
awit sih-kasetyané langgeng selawasé.
19 Yaiku Sihon ratuné bangsa Amori,
awit sih-kasetyané langgeng selawasé.
20 Lan Og ratu ing Basan, awit
sih-kasetyané langgeng selawasé.
21 Tanahé banjur diparingaké dadi tanah
pusaka, awit sih-kasetyané langgeng
selawasé.
22 Iya dadi tanah pusakané Israèl,
umaté, awit sih-kasetyané langgeng
selawasé.
23 Iya Allah kang ngèngeti marang
kita sajroning kita kasoran, awit
sih-kasetyané langgeng selawasé.
24 Kang ngrebat kita saka tangané
mungsuh kita, awit sih-kasetyané
langgeng selawasé.

25 Kang paring pangan marang sakèhing
tumitah, awit sih-kasetyané langgeng
selawasé.
26 Padha saosa puji marang Allah ing
swarga, awit sih-kasetyané langgeng
selawasé.

137 1 Samasa kèlingan Sion, aku
banjur padha ndhéprok karo
nangis, ana ing pinggiring kali-kali ing
Babil.
2 Clempung-clempungku padha
dakgantung ana ing wit arabah sing ana
ing kono.
3 Sebab ana ing kono aku padha dikon
wong-wong sing nawan aku, supaya
nglagokaké kekidungan; wong sing
padha nyia-nyia aku padha akon aku
bungah-bungah, pangucapé, "Aku padha
kidungna kidungé Sion!"
4 Kepriyé bisaku ngidungaké kidungé
Allah ana ing tanah manca?
5 Dhuh Yérusalèm, menawa aku lali
marang kowé, tanganku tengen dadia
apus!
6 Ilatku kelèta karo cethakku, menawa
aku lali karo kowé, yakuwi menawa
Yérusalèm ora dakmulyakaké dadi
pucaking kabungahanku.

7 Dhuh Allah, Paduka mugi ènget
dhateng bangsa Édom, ingkang nalika
Yérusalèm karisak mungel, "Gempuren,
gempuren sing tandhes, jugrugna nganti
tekan pondhasiné pisan!"
8 Hé Babil, kowé bakal digempur; begja
wong sing males penggawému sing ala
marang aku.
9 Begja wong sing bakal nyekel
bayi-bayimu, banjur dibantingi ing watu,
nganti pecah sirahé.

138 1 Anggitané Dawud. Dhuh
Allah, Paduka badhé kawula
puji, kalayan gumolonging manah.
Wonten ing ngajengipun para allah,
kawula badhé ngidungaken masmur
dhumateng Paduka.
2 Kawula badhé sujud madhep dhateng
Pedaleman Paduka ingkang suci, saha
memuji dhumateng asma Paduka, awit
saking sih lan kasetyan Paduka, lan
ngetingalaken bilih asma Paduka saha
dhawuh Paduka menika luhur ngungkuli
samukawis.
3 Samasa kawula sesambat, Paduka
nyembadani, saha nyantosakaken
manah kawula.

4 Dhuh Allah, sakathahing para raja ing
bumi badhé saos puji sokur dhateng
Paduka, mergi sampun sami mireng bab
janji Paduka.
5 Sarta sami badhé ngidungaken
bab pangrèh Paduka, awit ageng
kaluhuranipun Allah.
6 Senajan Allah iku luhur, éwadéné
menggalihé marang wong asor, lan wong
gemunggung dititèni.
7 Menawi kawula ngalami karibedan,
Paduka ngampingi kawula. Mengsah-
mengsah kawula ingkang sami nepsu
sami Paduka lawan, saha kawula sami
kapitulungan déning pangwaos Paduka.
8 Dhuh Allah, Paduka badhé
ngrampungaken prekawis kawula
sedaya; sih-kasetyan Paduka menika
langgeng selaminipun. Paduka sampun
ngantos nilar pakaryan ingkang sampun
Paduka wiwiti.

139 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi.
Dhuh Allah, Paduka sampun njajagi sarta
pirsa menggah kawontenan kawula.
2 Kawula linggiha lan ngadega, Paduka
nguningani, senajan saking katebihan
Paduka pirsa saosiking manah kawula.

3 Kawula nyambut-damela utawi ngasoa
Paduka pirsa, samukawis ingkang kawula
tindakaken Paduka tliti.
4 Sebab sadèrèngipun ilat kawula
kumecap, sedaya sampun Paduka
uningani, dhuh Allah!
5 Kawula Paduka apit-apit saking
wingking lan saking ngajeng, sarta
kawula tansah kaungkulan déning asta
Paduka.
6 Kawruh ingkang mekaten menika
inggil sanget tumraping kawula, ngantos
mboten saged kawula nalar.
7 Saupami badhé ngoncati Roh Paduka,
dhateng pundi enggèn kawula badhé
mlajeng, nilar tingal Paduka?
8 Saupami minggah dhateng swarga,
Paduka wonten ing ngriku; utawi medhak
ing kuburanipun tiyang pejah, Paduka
inggih wonten ing ngriku.
9 Kawula mabura dhateng tebing Wétan
pisan, sarta manggèn ing pinggiring
bumi ingkang Kilèn piyambak.
10 Paduka inggih wonten ing ngriku
nuntun kawula, saha asta Paduka
mitulungi kawula.
11 Saupami kawula mungela, awakku
kalimputana ing pepeteng, utawi,

pepadhang kang nglimputi aku dadia wengi,
12 nanging pepeteng wau inggih mboten
dados peteng tumraping Paduka, dalu
inggih sami padhangipun kados siyang,
pepeteng inggih sami kados pepadhang.
13 Inggih Paduka ingkang nitahaken
saben péranganing badan kawula.
Paduka ingkang mangun kawula wonten
ing guwa-garbanipun biyung kawula.
14 Paduka kawula puji, margi enggèn
kawula katitahaken élok nggumunaken.
Iba élokipun sekathahing pakaryan
Paduka, prekawis menika kawula akeni
saèstu.
15 Paduka pirsa nalika balung-balung
kawula kawangun, nalika kawula
katitahaken wonten ing pasingidan,
sarta tuwuh presasat kasulam wonten
panggènan ingkang samar; Paduka pirsa
kawula wonten ing ngriku.
16 Paduka pirsa kawula, sadèrèngipun
kawula lair, sarta sakathahing dinten-
dinten ingkang pinesthi kanggé kawula
sampun kacathet wonten ing Kitab
Paduka; sadèrèngipun kelampahan
setunggal-tunggala.

17 Dhuh Allah, iba angèlipun nggayuh
penggalih Paduka, iba kathahing
cacahipun.
18 Menawi badhé kawula wical temtu
langkung kathah tinimbang wedhi.
Menawi kawula nglilir, kawula taksih
wonten ing ngarsa Paduka.
19 Dhuh Allah, tiyang duraka mugi
Paduka tumpes, tiyang ingkang remen
ngwutahaken rah mugi kasingkirna
saking kawula.
20 Mekaten ugi tiyang ingkang wicanten
nggorohi Paduka, inggih ingkang
ngawon-awon dhateng asma Paduka.
21 Dhuh Allah, tiyang ingkang sami
sengit dhateng Paduka, menapa mboten
kawula sengiti? Tiyang ingkang mbaléla
dhateng Paduka, inggih mesthi kawula
sengiti sanget.
22 Kawula sengiti saèstu, sarta kawula
anggep mengsah.
23 Dhuh Allah, kawula mugi Paduka titi-
priksa, Paduka pirsani kawontenanipun
ing sanyatanipun, kawula mugi Paduka
uji, saha sapengangen-angen kawula
mugi Paduka uningani.

24 Mugi Paduka priksa, menapa lampah
kawula nylèwèng, nunten Paduka tuntun
ing margi ingkang langgeng.

140 1 Masmur anggitané Dawud
kanggo pemimpin penyanyi.
(140-2) Dhuh Allah, kawula mugi Paduka
uwalaken saking tiyang awon, sarta
Paduka reksa sampun ngantos dhawah
ing tanganipun tiyang ingkang remen
nganiaya.
2 (140-3) Ingkang sami ngenam-enam
piawon wonten ing manah, lan saben
dinten ngojok-ojoki ngawontenaken
tukar-paben.
3 (140-4) Ilatipun presasat ilaté sawer,
tembungipun presasat wisané sawer
mandi.
4 (140-5) Dhuh Allah, Paduka mugi
ngluwari kawula saking tanganipun
tiyang duraka, saking tiyang ingkang
remen nganiaya, ingkang ngangkah
njégal kawula.
5 (140-6) Tiyang angkuh sami masangi
kala kanggé nyrimpung kawula,
sami masang jeplakan lan jaring
samergi-mergi kanggé njiret kawula.
6 (140-7) Unjukku marang Allah
mengkéné, "Paduka menika Allah

kawula, dhuh Allah, mugi miyarsakaken
dhateng pesambat kawula!"
7 (140-8) Dhuh Allah, Pangéran
pitulungan kawula ingkang sentosa.
Paduka sampun ngreksa dhateng kawula
ing salebeting peprangan.
8 (140-9) Dhuh Allah, mugi sampun
njurungi pikajengipun tiyang duraka,
rancanganipun damel piawon mugi
kagagalna.
9 (140-10) Mengsah-mengsah
kawula mugi sampun Paduka paringi
kemenangan, pangancamipun dhateng
kawula mugi kadhawahna dhateng
piyambakipun piyambak.
10 (140-11) Mugi kaesokna mawa
murub! Sami kacemplungna ing
sumur, ngantos mboten saged mentas
selami-laminipun.
11 (140-12) Tiyang ingkang remen
mitenah mugi sampun ngantos lestantun
manggèn ing negari. Tiyang ingkang
remen nyia-nyia kabujenga déning
piawonipun piyambak ngantos sirna
babar-pisan.
12 (140-13) Dhuh Allah, kawula
sumerep bilih Paduka badhé paring
keadilan dhateng tiyang ingkang

kasiya-siya, sarta mbéla prekawisipun
tiyang papa.
13 (140-14) Saèstu para tiyang mursid
badhé sami memuji dhateng asma
Paduka, sarta tiyang mursid badhé
lestantun manggèn wonten ing ngarsa
Paduka.

141 1 Masmur anggitané Dawud.
Dhuh Allah, kawula nyebut
dhateng Paduka, kawula mugi énggal
Paduka rawuhi. Mugi miyarsakaken
pesambat kawula.
2 Pandonga kawula mugi kaanggepa
kurban dupa wonten ing ngarsa Paduka,
enggèn kawula ngangkat tangan kawula
mugi kaanggepa kurban ing wanci
sonten.
3 Dhuh Allah, mugi kersa njagi dhateng
lambé kawula, korining lambé kawula
mugi Paduka reksa.
4 Manah kawula mugi katebihna
saking pepénginan ingkang awon, sarta
nglampahi pendamel-pendamel duraka,
utawi tumut-tumut damel duraka kados
tiyang ingkang murangsarak. Mugi
sampun ngantos kawula tumut nedha
pasegahanipun ingkang éca-éca.

5 Kajengipun kawula dipun gebag, tuwin
dipun welèhaken déning tiyang mursid,
menika kula anggep katresnan. Nanging
kawula badhé nampik kaurmatan saking
tiyang duraka, margi kawula mboten
kèndel-kèndel ndedonga nglawan
dhateng piawon-piawonipun.
6 Menawi para pengagengipun sami
kabanting saking pèrèng-pèrèngipun
parang, para umat badhé mangertos
bilih tembung kawula menika nyata.
7 Kados séla ingkang dipun pecah lan
dipun remuk ing siti, inggih mekaten
balungipun tiyang menika badhé sami
pating glasah wonten ing sangajenging
luwang kuburan.
8 Nanging kawula tetep pitados dhateng
Paduka, dhuh Pangéran, Allah kawula,
kawula ngungsi dhateng Paduka, mugi
Paduka oncataken saking pejah!
9 Kawula mugi Paduka reksa sampun
ngantos kénging ing kala ingkang dipun
pasang kanggé kawula, inggih jiretipun
tiyang-tiyang awon.
10 Tiyang duraka sami dhawaha ing
kala-jiretipun piyambak, nanging kawula
mlampaha terus kanthi wilujeng.

142 [1] Kidung isi piwulang anggitané Dawud nalika ana ing guwa; wujud pandonga. (142-2) Aku ngunjukaké pandonga marang Allah kanthi swara sora, seru anggonku nyenyuwun marang Panjenengané.
[2] (142-3) Pesambatku dakesokaké ana ing ngarsané, sakèhé karibedanku dakaturaké kabéh.
[3] (142-4) Samasa manah kawula semplah, Paduka ingkang nedahaken kawula, menapa ingkang kedah kawula tindakaken. Ing margi ingkang kawula ambah, mengsah-mengsah kawula sami masang kala-jiret.
[4] (142-5) Sareng kawula nolèh ngiwa nengen, mboten wonten tiyang ingkang ngaruhaken kawula. Kawula mboten gadhah pangungsèn, mboten wonten tiyang ingkang mrihatosaken kawula.
[5] (142-6) Dhuh Allah, dhateng Paduka kawula sesambat, atur kawula, "Paduka menika Pangungsèn kawula, inggih namung Paduka ingkang kawula betahaken, kanggé gesang kawula ing donya menika."
[6] (142-7) Paduka mugi miyarsakaken pesambat kawula, margi kawula mboten

gadhah daya kekiyatan malih. Kawula
mugi kauwalaken saking tiyang-tiyang
ingkang nguya-uya dhateng kawula,
awit kekiyatanipun ngungkuli kekiyatan
kawula.
7 (142-8) Kawula mugi Paduka luwari
saking raos semplah kawula, supados
kawula saged memuji asma Paduka.
Para tiyang mursid badhé sami ngepang
kawula kalayan bingah, menawi Paduka
nandukaken kawelasan dhateng kawula.

143 1 Masmur anggitané
Dawud. Dhuh Allah, mugi
miyarsakaken pandonga kawula,
mugi paring wangsulan awit saking
sih-kasetyan saha kaleresan Paduka!
2 Abdi Paduka mugi sampun Paduka
tarik dhateng pengadilan, sebab ing
antawisipun tiyang gesang mboten
wonten setunggal kémawon ingkang
resik wonten ing ngarsa Paduka.
3 Kawula dipun oyak-oyak déning
mengsah kawula, sarta dipun banting
ing siti, kasèlèhaken ing pakunjaran
ingkang peteng, presasat tiyang ingkang
kaukum pejah.
4 Mila pikiran kawula dados bibrah, lan
manah kawula semplah sanget.

5 Kawula ènget dhateng kawontenan
ing jaman rumiyin, ngraos-ngraosaken
sakathahing pendamel Paduka, sarta
ngènget-ènget menapa ingkang Paduka
tindakaken.
6 Kawula lajeng ngegaraken tangan
kawula ndedonga dhateng Paduka;
nyawa kawula ngorong dhateng Paduka,
kados siti ingkang garing.
7 Dhuh Allah, kawula mugi énggal
Paduka paringi wangsulan! Kawula
sampun semplah! Mugi sampun ngaling-
alingi wedana Paduka, menawi mboten,
kawula temtu kados tiyang ingkang
medhak dhateng kubur.
8 Mugi saben énjing kawula Paduka
èngetaken dhateng sih-kasetyan Paduka,
margi kawula pitados dhateng Paduka.
Mugi Paduka nyumerepaken margi
ingkang kawula ambah, awit nyawa
kawula ngangen-angen dhateng Paduka!
9 Dhuh Allah, kawula mugi Paduka rebat
saking tanganipun mengsah-mengsah
kawula, awit kawula ngungsi dhateng
Paduka!
10 Kawula mugi Paduka wulang
nglampahi sakersa Paduka, awit Paduka
menika Allah kawula, Roh Paduka

ingkang asih-setya mugi nuntun
lampah kawula wonten ing margining
katentreman.
11 Dhuh Allah, kawula mugi Paduka
luwari, miturut janji Paduka; kawula
mugi Paduka entasaken saking karibedan
krana keadilan Paduka.
12 Satru-satru kawula mugi Paduka
tumpes krana sih-kasetyan Paduka; saha
sakathahipun tiyang ingkang ngrupeki
kawula mugi Paduka sirnakaken, awit
kawula menika abdi Paduka!

144 1 Anggitané Dawud. Pinujia
Allah, pengayomanku,
aku dilatih perang, siaga ngadhepi
peprangan.
2 Panjenengané iku pengauban lan
bètèng pengayomanku, kang mitulungi
aku, tetamèng lan pengaubanku, kang
nelukaké bangsa-bangsa marang aku.
3 Dhuh Allah, manungsa menika
ajinipun menapa, déné kok Paduka
gatosaken? Sinten ta manungsa menika,
déné kok Paduka èngeti?
4 Manungsa menika rak sami kados
ambekan, umuripun presasat ayang-
ayangan ingkang kemlébat ical.

5 Dhuh Allah, langit mugi kasuwèka lan
Paduka tumunten tumedhaka; redi-redi
kagrayanga, sarta badhé ngedalaken
kukus.
6 Mugi ngutus bledhèg, mengsah-
mengsah mesthi badhé sami buyar. Mugi
nglepasaken jemparing Paduka, temah
sami badhé mlajeng.
7 Paduka mugi ngulungaken asta
Paduka saking nginggil, sarta ngentas
kawula saking toya ingkang lebet.
Kauwalna kawula saking tanganipun
tiyang ngamanca,
8 ingkang selaminipun wicanten dora,
sarta goroh, senajan sampun supaos.
9 Dhuh Allah, kawula badhé memuji
dhateng Paduka kalayan kidung énggal,
badhé memuji kaliyan ngungelaken
slukat.
10 Paduka ingkang paring kaunggulan
dhateng para raja, sarta ngluwari abdi
Paduka Dawud.
11 Kawula mugi Paduka pitulungi,
Paduka uwalaken saking pangwaosipun
tiyang ngamanca, ingkang selaminipun
wicanten dora, sarta goroh, senajan
sampun supaos.

12 Mugi anak-anak kawula jaler wiwit
nèm mila gesanga kados taneman
ingkang kiyat ngrembaka. Anak-anak
kawula èstri sami ngèmperana saka
ukiran, ingkang ngrengga pojok-pojoking
kedhaton.
13 Gudhang-gudhang simpenan kawula
mugi sami kebaka tetedhan rupi-rupi.
Ménda kawula sami bebranahana dados
éwon lan leksan wonten ing pangènan
kawula.
14 Lembu kawula sami kathaha
anakipun, tanpa wonten ingkang
keluron. Ing margi-margi kawula mugi
sampun ngantos wonten panjeritipun
tiyang ingkang dipun rodha-peksa.
15 Begja bangsa kang kaanané kaya
mengkono mau. Begja bangsa kang
nganggep Pangéran dadi Allahé.

145 1 Kidung anggitané Dawud.
Kawula badhé ngluhuraken
asma Paduka, dhuh Allah kawula, Ratu
kawula. Kawula badhé memuji asma
Paduka ing selaminipun.
2 Saben dinten kawula badhé memuji
Paduka, asma Paduka badhé kawula
luhuraken ing selaminipun.

3 Allah menika Mahaagung, sarta
sanget pinuji-puji, kaluhuranipun menika
mboten saged dipun jajagi.
4 Saben turunan badhé nyuwuraken
pakaryan Paduka, lan badhé
nyariyosaken pangwasa Paduka.
5 Kawula badhé ngidungaken kamulyan
lan kawibawan Paduka, lan badhé
ngraos-ngraosaken pakaryan paduka
ingkang élok.
6 Tiyang kathah sami badhé
mratélakaken pakaryaning pangwasa
Paduka ingkang nggegirisi, saha kawula
badhé nyariyosaken agunging kamulyan
Paduka.
7 Tiyang badhé sami nyariyosaken
kasaénan Paduka, sarta surak-surak
memuji kaleresan Paduka.
8 Allah menika Mahaasih lan Mahawelas,
kelangkung sabar lan sih-piwelasipun.
9 Allah menika loma dhateng sedaya
tiyang, lan kebak sih-rahmat dhateng
sedaya titahipun.
10 Dhuh Allah, sawernining pakaryan
Paduka sami ngalembana dhateng
Paduka, lan para kekasih Paduka badhé
sami memuji dhateng Paduka.

11 Sami badhé nyuwuraken kamulyaning
kraton Paduka, sarta nyariyosaken
pangwasa Paduka,
12 supados anak-turunipun manungsa
sami kasumerepna dhateng pakaryan
Paduka ingkang kebak pangwaos, sarta
kamulyaning kraton Paduka.
13 Kraton Paduka menika tanpa wiwitan
lan tanpa wekasan. Paduka jumeneng
raja ing selami-laminipun. Allah menika
setya dhateng sedaya janjinipun, sarta
sedaya pendamelipun leres.
14 Tiyang ingkang ngalami ngrekaos
dipun pitulungi, ingkang dhawah dipun
tangèkaken.
15 Sakathahing mripat sami tumenga
ngajeng-ajeng dhateng Paduka,
lajeng sami Paduka paringi tedha ing
wancinipun.
16 Sedaya Paduka paringi cekap, sarta
Paduka tuwuki ing sakabetahanipun.
17 Sakèhé pangrèhé Allah iku bener, lan
sakèhé penggawéné kebak sih-kasetyan.
18 Gusti Allah celak karo sakèhé wong
kang nyebut asmané, lan kang nyebut
asmané kalayan tumemen.
19 Wong kang padha ngabekti marang
Panjenengané padha dijurungi apa

kekarepané, pesambaté dipiyarsakaké,
sarta dipitulungi.
20 Allah ngreksa marang sakèhé wong
kang tresna marang Panjenengané,
nanging sakèhé wong duraka padha
ditumpes.
21 Lambéku bakal nglairaké pujiné Allah,
sarta sakèhé tumitah bakal memuji
asmané kang suci selawas-lawasé.

146 1 Haléluya! Dhuh nyawaku,
saosa puji marang Allah.
2 Aku bakal ngluhuraké Allah sajegku
urip, Allahku bakal dakpuji nganggo
masmur selawasé uripku.
3 Aja ngendelaké marang para
penggedhé, marang manungsa kang ora
kwasa mitulungi.
4 Samasa pecat nyawané banjur pulih
dadi lebu, pinangkané, ing dina iku uga
apa sing dikarepaké, lebur.
5 Begja wong sing duwé Allahé
Yakub dadi juruslameté, wong kang
pengarep-arepé mung marang Pangéran
Allahé.
6 Kang nitahaké langit lan bumi, segara
lan saisiné kabèh, kang selawasé netepi
janjiné.

7 Kang paring adil marang wong kang
dianiaya, ngolèhaké pangan marang
wong kang keluwèn. Allah ngluwari wong
sing ditawan.
8 Panjenengané ngelèkaké mripaté
wong wuta, nangèkaké wong sing tiba,
lan ngasihi para wong mursid.
9 Allah ngreksa marang wong neneka,
bocah lola lan wong randha padha
disantosakaké, nanging dalané wong
duraka diénggokaké.
10 Allah jumeneng Raja langgeng
selawasé. Allahmu hé Sion, ora éwah
gingsir selawasé turun-temurun!
Haléluya!

147 1 Haléluya! Ngidungaké pujiné
Allah kuwi becik, dhasar
nengsemaké lan wis samesthiné wong
ngidungaké pamuji.
2 Allah mbangun kutha Yérusalèm, lan
nglumpukaké wong Israèl sing sumebar.
3 Wong kang semplah atiné padha
disentosakaké, sing tatu padha diblebed.
4 Panjenengané nemtokaké cacahé
lintang, padha disebut jenengé
dhéwé-dhéwé.
5 Allah kuwi gedhé kwasané, karosané
linuwih; kawicaksanané tanpa wates.

6 Wong andhap-asor diangkat, nanging
wong duraka diasoraké nganti ambles
ing bumi.
7 Padha ngidungna pujiné Allah nganggo
pamuji sokur, padha ngidungna pujiné
Allah nganggo swaraning slukat!
8 Panjenengané kang nutupi langit
nganggo mendhung, nyawisaké udan
kanggo bumi, nukulaké suket ana ing
gunung-gunung.
9 Sing maringi pakan marang kéwan,
sarta marang anaké gagak samasa
padha celuk-celuk.
10 Panjenengané ora rena marang
karosané jaran, uga ora rena karo
kekendelané prejurit.
11 Nanging Panjenengané rena marang
wong kang ngabekti, sarta sing
ngarep-arep marang sih-kadarmané.
12 Hé Yérusalèm, saosa puji marang
Allahmu! Hé Sion, pujinen Allahmu!
13 Sebab Panjenengané kang
nyentosakaké gapuramu, sarta
mberkahi anak-anakmu kang ana ing
antaramu.
14 Panjenengané sing ndadèkaké
daérahmu tentrem, sing maregi kowé
nganggo gandum sing becik dhéwé.

15 Panjenengané paring dhawuh
marang bumi, lan apa sadhawuhé énggal
kelakon.
16 Panjenengané nggelar salju kaya
slimut, lan nyawuraké ès kaya awu.
17 Panjenengané nekakaké udan ès,
sapa sing betah ngrasakaké atisé?
18 Panjenengané banjur paring dhawuh,
mula ès padha ajèr kabèh. Panjenengané
nekakaké angin, mulané banyu banjur
mili.
19 Panjenengané paring pangandika
marang umaté, lan prenatan-prenatané
marang Israèl.
20 Ora ana bangsa liyané sing diganjar
kaya mengkono, mulané bangsa-bangsa
padha ora ngerti prenatané. Haléluya!

148 1 Haléluya! Padha saosa puji
marang Allah ana ing swarga!
Padha saosa puji ana ing ngaluhur!
2 Pujinen Panjenengané, hé sakèhé
malaékaté, pujinen Panjenengané, hé
sakèhé bala-tantrané.
3 Pujinen Panjenengané, hé srengéngé
lan rembulan, pujinen panjenengané, hé
sakèhé lintang kang gumebyar.
4 Pujinen Panjenengané, hé sakèhé
lapisaning langit, apa déné banyu kang

ana sandhuwuré awang-awang, padha saosa puji!
5 Samubarang kabèh padha memujia marang asmané Allah, sebab Panjenengané ngandika, tumuli kabèh banjur ana.
6 Panjenengané dhawuh, nuli samubarang manggon ing papané dhéwé-dhéwé. Panjenengané paring pathokan sing ora kena dilangkahi.
7 Padha saosa puji marang Allah ana ing bumi, hé sakèhé iwak gedhé lan telenging samodra.
8 Hé bledhèg lan udan ès, salju lan mendhung, lan angin lésus kang padha nglakoni dhawuhé Allah!
9 Hé gunung-gunung lan sakèhé punthuk, wit-witan lan sakèhé wit èrès,
10 hé sakèhé sato alasan lan sakèhé kéwan, kang rumangkang lan kang nganggo swiwi.
11 Hé para raja ing salumahing bumi, lan sakèhé para bangsa, para penggedhé lan sakèhé para pangwasa ing jagad,
12 hé para nonoman lan para prawan, para wong tuwa lan para wong nom.
13 Kabèh padha mujia marang Pangéran, sebab mung Panjenengané piyambak

kang luhur, kamulyané nglimputi bumi
lan swarga.
14 Panjenengané kang nyantosakaké
umaté, mulané diluhuraké déning sakèhé
umat kang dikasihi, yakuwi umat Israèl
kang rumaket marang Panjenengané.
Haléluya!

149 1 Haléluya! Padha ngidungna
puji marang Allah nganggo
kidung anyar! Kidungna pujiné ana ing
pasamuwané para wong mursid.
2 Hé Israèl, padha bungaha merga
déning Allah kang nitahaké kowé. Para
umat ing Sion padha surak-suraka,
merga déning Ratumu.
3 Padha memujia asmané karo
jejogèdan, padha ngidungna masmur
konjuk ing asmané nganggo swarané
terbang lan clempung.
4 Awit Allah tresna marang umaté, para
wong kesrakat bakal padha diganjar
keslametan.
5 Wong mursid padha surak-suraka
déning bungah, merga enggoné
diluhuraké, padha bungah-bungaha
sewengi muput!

6 Padha ngluhurna marang Allah
kalawan swara kang sora, karo nyekel
pedhang landhep ing tangané,
7 kagawé males marang para bangsa,
sarta ngukum marang para umat,
8 kagawé ngranté para ratuné, lan
mblenggu para penggedhéné;
9 kanggo ngukum kaya sing wis
kapacak ana ing dhawuh-dhawuhé Allah.
Mengkono kemenangané para umaté
Allah. Haléluya!

150 1 Haléluya! Padha saosa
puji marang Allah ana ing
Pedalemané. Pujinen pangwasané kang
ana ing swarga!
2 Pujinen merga pakaryané kang élok,
pujinen merga kaluhurané sing pinunjul.
3 Pujinen nganggo ngunèkaké slomprèt,
pujinen nganggo clempung lan slukat.
4 Pujinen nganggo terbang lan
jejogèdan, pujinen nganggo swaraning
clempung lan suling.
5 Pujinen nganggo swarané kecèr kang
kumrincing, pujinen nganggo kecèr kang
ramé swarané.
6 Sarupané kang urip padha saosa puji
marang Allah! Haléluya!

Amsal

1 [1] Wulang Bebasan anggitané
Suléman, putrané Dawud, raja ing
Israèl.
[2] Ditulis supaya ngolèhna kawicaksanan
lan kawruh, nganti kowé ngerti karo
tembung-tembungé wong wasis.
[3] Lan piwulang sing marakaké pinter,
weruh marang prekara sing bener,
keadilan lan jujuring ati.
[4] Srana mengkono wong sing ora
pengalaman bisa duwé kapinteran,
para wong nom duwé pangerti lan
kawicaksanan.
[5] Wulang Bebasan iki uga bisa nambahi
kawruh marang wong wicaksana lan
pamrayoga marang wong wasis.
[6] Mula ngerti maknané prekara kang
kasimpen ing sajroning bebasan lan soal
sing dirembug déning para wasis.
[7] Pangabekti marang Allah iku etuking
kawruh. Wong bodho ora ngajèni marang
kawicaksanan lan wegah sinau.

8 Hé anakku, rungokna piwulangé
bapakmu, lan aja ninggal pituturé
ibumu.
9 Wewatekanmu bakal saya mundhak
becik, kaya makutha kembang ana ing
sirahmu lan kalung ana ing gulumu.
10 Hé anakku, yèn kowé dibujuk déning
wong ala aja kèlu.
11 Saupama dhèwèké muni, "Ayo mèlu
aku matèni wong! Wong sing ora salah.
Maksudé mung kanggo seneng-seneng!
12 Kita cekel urip-uripan, lan kita patèni.
Samasa wis rampung,
13 kita bakal olèh raja-brana rupa-rupa,
lan omah kita, kita kebaki barang-barang
rayahan.
14 Ayo mèlu aku, apa sing kita rampog
kita darbèki bebarengan."
15 Hé anakku, aja srawung karo wong
sing kaya ngono. Malah wong kuwi
singkirana.
16 Wong ala mau yèn arep nglakoni
piala ora sranta; rikat menawa arep
ngwutahaké getih.
17 Wong ala ora bisa njaring manuk, yèn
manuké weruh enggoné masang jaringé,

18 nanging wong sing kaya mengkono
mau masang kala-jiret tumrap awaké
dhéwé, sing bakal gawé tiwasé.
19 Wong sing karem bandha selawasé
mbayar nganggo nyawané, mengkono
sing dialami déning saben wong sing
dhemen ngrodha-peksa.
20 Padha ngrungokna. Kawicaksanan
undang-undang ana ing dalan-dalan,
ana ing pasar-pasar,
21 ana ing gapura lan ing ngendi waé
ana wong padha nglumpuk.
22 "Hé wong gemblung, nganti pira
lawasé enggonmu arep nggemblung
mengkono? Nganti pira lawasé
enggonmu seneng memoyok? Nganti
pira lawasé wong bodho enggoné nampik
marang kawruh?
23 Rungokna ta yèn dakkandhani. Kowé
arep daktuturi lan dakwènèhi kawruh
sing becik.
24 Kowé dakundang, dakkon teka,
nanging ora gelem nolih lan ora gelem
ngrungokaké.
25 Kandhaku ora kokgugu, lan kowé ora
gelem dakélingaké.

26 Mulané yèn kowé nemu kasusahan,
bakal dakgeguyu. Menawa katempuh ing
bebaya, bakal dakpoyoki.
27 Tekané pagiris mono kaya prahara,
nggawa karusakan kaya lésus, mula
kowé bakal nandhang perih lan
karubedan.
28 Ing kono kowé bakal padha sambat-
sambat, nanging bakal ora takwangsuli.
Kowé bakal nggolèki aku saparan-paran,
nanging bakal ora ketemu aku.
29 Sebab kowé selawasé nampik
kawicaksanan, lan emoh mbangun-turut
marang Allah.
30 Kowé ora tau nggugu marang
pituturku, lan ora nggatèkaké menawa
takwelèhaké.
31 Mulané kowé nampa wohing
penggawému, lan ngrasakaké piwalesé
kelakuanmu.
32 Wong sing ora pengalaman padha
mati merga nampik kawicaksanan. Wong
gemblung padha nandhang karusakan,
merga padha ora nggatèkaké.
33 Nanging sing sapa nurut marang
aku, uripé bakal ayem, tanpa duwé
rasa kuwatir, merga kalis ing bilai kang
nggegirisi."

2 [1] Hé anakku, nanggapana pituturku,
lan éling-élingen piwelingku.
[2] Pitutur sing wicaksana kuwi gatèkna
lan rasak-rasakna.
[3] Nyuwuna sesurupan lan ngudia
supaya olèh pangertèn.
[4] Udinen kaya yèn kowé golèk slaka
utawa raja-brana kapendhem.
[5] Yèn kuwi koktindakaké, kowé ngerti
apa tegesé ngabekti marang Pangéran
lan nemu kawruh bab Gusti Allah.
[6] Pangéran sing paring kawicaksanan;
kawruh lan pangertèn pinangkané saka
Panjenengané.
[7] Panjenengané sing paring pitulungan
lan pengayoman marang wong mursid
lan wong sing jujur.
[8] Panjenengané ngreksa wong sing
tumindak adil, lan njagi wong sing setya
marang Panjenengané.
[9] Menawa kowé ngrungokaké pituturku,
kowé bakal ngerti bab sing bener, sing
adil lan sing becik. Kowé bakal ngerti
apa sing kudu koklakoni.
[10] Kowé bakal dadi wicaksana, lan
kawruhmu kuwi bakal gawé senengé
atimu.

11 Kawicaksanan lan pangertèn bakal
njagani kowé,
12 lan ngélingaké kowé samasa arep
tumindak sing ora bener. Kowé bakal
diedohaké saka wong-wong sing arep
nasaraké,
13 yakuwi wong-wong sing ngungkuraké
dalané kabeneran, milih ngambah
dalaning dosa,
14 iya wong-wong sing seneng gawé
piala lan bungah menawa nindakaké
piala,
15 wong-wong sing saparipolahé ora
kena diprecaya.
16 Kowé bakal bisa nampik pambujuké
wong wadon ala sing nyoba nggodha,
17 wong sing ora setya marang bojoné
dhéwé lan lali marang janjiné ing
ngarsané Allah.
18 Menawa kowé menyang omahé
wong mau, kowé presasat marani pati.
Nyedhaki wong mau padha karo mlebu
ing donyané wong mati.
19 Ora ana wong sing tau mrono bisa
bali menèh, ngambah dalaning urip.
20 Nulada lakuné wong becik, lan nirua
uripé wong mursid.

21 Wong sing uripé becik, lestari olèhé
manggon ing tanah kéné.
22 Nanging wong duraka bakal padha
katumpes, kasirnakaké saka tanah kéné
kaya tanduran sing dibedhol saka lemah.
3 1 Hé anakku, aja lali marang
pituturku. Tansah élinga marang
piwelingku bab apa sing kudu koklakoni.
2 Piwulangku iki dadia mergané kowé
kaparingan umur dawa lan tentrem
rahayu.
3 Katresnan lan kasetyan aja pisan-
pisan koktinggal. Iku kalungna ing
gulumu lan tulisen ing atimu.
4 Menawa koktindakaké kowé bakal olèh
sih ing ngarsané Allah lan ing ngarepé
wong.
5 Kumandela marang Allah kalawan
gumolonging atimu, lan aja ngendelaké
panemumu dhéwé.
6 Ing salaku-lakumu ngakonana marang
Allah, lan Panjenengané bakal nuduhaké
kowé dalan sing bener.
7 Aja rumangsa pinter dhéwé;
mbangun-turuta marang Allah lan
ngedohna piala.
8 Yèn kowé tumindak mengkono,
kowé bakal diayomi, lelaramu

bakal diwarasaké lan perihé atimu dièntthèngaké.
9 Allah urmatana srana barang-darbèkmu, lan srana pametumu sing wiwitan.
10 Srana mengkono, lumbungmu bakal kebak isiné, lan anggurmu bakal nganti lubèr-lubèr.
11 Hé anakku, aja nampik pamerdiné Allah, gatèkna lan gawénen pepéling.
12 Sapa sing dikasihi déning Allah diperdi, iya kaya bapak enggoné merdi marang anak sing ditresnani.
13 Begja wong sing wicaksana lan duwé pangertèn.
14 Kuwi ajiné ngungkuli slaka, lan regané ngungkuli emas murni.
15 Kawicaksanan kuwi luwih aji ketimbang karo watu aji, ngungkuli samubarang sing kokpéngini.
16 Kawicaksanan kuwi ngolèhaké umur dawa, kasugihan lan kaurmatan.
17 Merga saka kawicaksanan uripmu bakal seneng lan ayem.
18 Wong sing wicaksana uripé bungah, sebab kawicaksanan kuwi dalaning urip.

19 Pangéran enggoné nitahaké bumi
srana kawicaksanan; langit dipapanaké
ing panggonané kalawan kawicaksanan.
20 Merga saka kawicaksanané kali-kali
padha mili, lan mendhung nibakaké
udan ana ing bumi.
21 Hé anakku, kawicaksanan lan
kapinteran mono aja nganti sumingkir
saka kowé, kuwi cekelana.
22 Kuwi sing nguripi kowé lan gawé
uripmu seneng lan tentrem.
23 Lakumu bakal slamet, lan sikilmu ora
kesandhung.
24 Menawa mapan turu atimu bakal
ora kuwatir, lan turumu sewengi muput
bakal kalawan kepénak.
25 Kowé bakal ora melang-melang
bab pagiris sing tekané dadakan, kaya
karusakan sing tekané kaya prahara
ngebyuki wong duraka.
26 Pangéran bakal njaga kowé.
Panjenengané bakal ora négakaké
sikilmu kena kala-jiret.
27 Aja nyandhet gawé kabecikan
marang wong sing butuh kabecikanmu.
28 Aja nyemayani enggonmu awèh
pitulung marang tanggamu tekan sésuk,
yèn bisa koktindakaké saiki.

29 Aja ngrancang prekara sing bisa
gawé ruginé pepadhamu, sing srawungé
becik karo kowé lan precaya marang
kowé.
30 Aja madoni prekarané wong sing ora
tau gawé ala marang kowé.
31 Aja mèri karo wong sing seneng
ngrodha-peksa, lan aja kepéngin
tumindak kaya wong mau,
32 sebab Allah sengit marang wong sing
kaya mengkono. Nanging Panjenengané
celak karo wong mursid.
33 Omahé wong duraka didhawahi
paukuman déning Allah, nanging omahé
wong mursid diberkahi.
34 Allah nglawan wong gemunggung,
nanging wong andhap-asor dikasihi.
35 Wong wicaksana olèh kaluhuran,
nanging wong gemblung ngalami
kwirangan.

4 1 Hé anak-anakku, rungokna
piwulangé bapakmu. Gatèkna,
supaya kowé olèh pangertèn.
2 Piwulangku iki becik, mulané
éling-élingen.
3 Nalika isih bocah, dadi saomah karo
bapakku, lan dadi anak ontang-antingé
ibuku,

4 aku diwulang déning bapakku
mengkéné, "Tembungku iki gatèkna, lan
aja koklirwakaké. Pituturku lakonana,
mula kowé bakal urip.
5 Mersudia olèh kawicaksanan lan
pangertèn; aja ninggal pituturku.
6 Aja nyingkur marang kawicaksanan,
kowé bakal direksa. Kawicaksanan kuwi
tresnanana, kowé bakal digematèni.
7 Mersudia golèk kawicaksanan, kuwi
prekara nomer siji sing kudu koklakoni.
Kowé kena ngupaya apa waé, nanging
nomer siji ngupayaa pangertèn.
8 Kawicaksanan kuwi tresnanana, kowé
bakal diluhuraké. Gondhèlana, supaya
kowé olèh kaurmatan.
9 Sirahmu bakal kapasangan bokèt
éndah, dadia makutha tandhaning
kamulyan."
10 Hé anakku, rungokna, pituturku iki
gatèkna temenan, mula umurmu bakal
didawakaké.
11 Kowé dakwulang bab dalané
kawicaksanan lan ngambah dalaning
kabeneran.
12 Menawa lakumu bener, ora ana
prekara sing bisa ngalang-alangi kowé,

lan senajan kowé mlayu, ora bakal kesandhung.
13 Tansah élinga bab apa sing wis kokrungu. Piwulang sing wis koktampa iki reksanen, sebab kuwi panguripanmu.
14 Aja ngambah dalané wong duraka. Aja niru lakuné wong ala.
15 Kuwi singkirana. Ngedohana penggawé ala! Kuwi ungkurna lan terusna lakumu.
16 Wong duraka ora bisa turu menawa durung gawé piala. Olèhé turon klisikan, yèn durung gawé cilakané wong.
17 Penggawé ala lan pangrodha-peksa kuwi presasat pangan lan ombèn-ombèn kanggoné wong mau.
18 Dalan sing diambah wong mursid kuwi presasat pepadhang kang sumunar ing wayah ésuk, sing mundhak-mundhak padhangé nganti wayah tengangé.
19 Nanging dalané wong duraka peteng kaya wengi. Padha kesandhung, nanging ora weruh apa sing marakaké tiba.
20 Hé anakku, gatèkna tembungku. Rungokna kandhaku.
21 Aja koksingkur. Éling-élingen lan catheten ana ing atimu.

22 Sebab kuwi sing nguripi kowé lan
marasaké saben wong sing ngerti lan
nggatèkaké.
23 Sing ngati-ati bab apa sing kokpikir.
Sebab uripmu kuwi ditata déning
pikiranmu.
24 Aja ngucapaké tembung sing ora
nyata. Aja seneng goroh lan ngucapaké
tembung sing nasaraké.
25 Mripatmu ngawasna mengarep kanthi
ati resik. Aja ndhingkluk merga isin.
26 Apa sing arep koktindakaké, gagasen
lan pikiren dhisik sing mateng, dadiné
bakal becik.
27 Nyingkirana piala; lakumu sing
lempeng, aja ménggok ngiwa utawa
nengen, senajan mung sejangkah waé.
5 1 Hé anakku, rungokna lan gatèkna
kawicaksanan lan pangertèn saka
aku.
2 Kowé bakal ngerti carané tumindak
sing bener, lan saka tembungmu bakal
ketitik yèn kowé wong sing duwé
kawruh.
3 Bojoné wong liya lambéné bisa uga
manisé kaya madu lan yèn nucup alusé
kaya lenga wangi,

4 nanging yèn wis rampung ninggal rasa
pait lan perih.
5 Wong kuwi njorogaké kowé menyang
pati, awit dalané wong mau pancèn
anjog ing pati.
6 Wong kuwi ora ngambah dalaning
urip, lakuné nasar lan ora ngrumangsani
pialané.
7 Hé anakku, rungokna! Aja lali karo
pituturku.
8 Wong wadon mengkono kuwi edohana.
Aja pisan-pisan kokcedhaki!
9 Yèn ora, kowé bakal kélangan
kaurmatanmu; kowé bakal mati enom
déning tangané wong kang ambek siya.
10 Wong liya bakal ngrayah bandhamu,
lan pituwasing[a] kangèlanmu bakal dipèk
wong mau.
11 Kowé bakal sambat-sambat ana ing
peturon ngentèni ajalmu, merga daging
lan ototmu wis rusak kabèh.
12 Kowé bakal getun lan ngucap,
"Yagéné aku koknampik marang
pamerdi? Yagéné aku biyèn kokora
gelem diélingaké?
13 Kokora gelem ngrungokaké piwulangé
guruku? Pituturé kokora dakgatèkaké?

---

[a]pituwas: hasil.

14 Lan saiki ngerti-ngerti aku wis ora
kajèn ing tengahé masarakat."
15 Setyaa marang bojomu dhéwé lan
katresnanmu sokna kabèh marang wong
mau.
16 Anak-anak olèhmu saka wong wadon
liya ora nggawa berkah tumraping kowé.
17 Anak-anakmu dhéwé sing samasa
wis gedhé bakal mitulungi kowé, dudu
wong liya.
18 Mulané bebungaha karo bojomu
sepisanan,
19 prawan pilihanmu sing nengsemaké
kaya kidang, karebèn katresnané
lan kepéncuté marang kowé gawé
bungahing atimu.
20 Apa gunané kowé nresnani wong
wadon liya, hé anakku? Yagéné kowé
luwih kepéncut karo bojoné liyan?
21 Gusti Allah pirsa samubarang
kang koklakoni. Panjenengané mirsani
saparan-paranmu.
22 Dosa-dosané wong duraka kuwi
kala-jiret. Wong mau kejiret déning
dosané dhéwé.
23 Matiné merga ora bisa ngendhalèni
awaké dhéwé. Penggawéné sing ngawur
njalari patiné.

6 [1] Hé anakku! Apa kowé janji
nanggung utangé wong liya?
[2] Apa kowé kecancang karo tembungmu
dhéwé, kejiret déning janjimu dhéwé?
[3] Yèn mengkono, hé anakku, kowé
dicengkerem déning wong mau. Carané
luwar saka wong mau mengkéné: énggal
paranana, njaluka diluwari saka janjimu.
[4] Aja mikir ngaso utawa turu dhisik.
[5] Luwarana awakmu kaya manuk
utawa kidang lepas saka wong sing
mbebedhag.
[6] Wong kesèd mono becik yèn uripé niru
semut.
[7] Semut kuwi ora duwé pemimpin,
penggedhé utawa pangrèh.
[8] Nanging ing mangsa panas padha
nandho pangan kanggo mangsa
bedhidhing.
[9] Nganti pira lawasé wong kesèd
lèyèh-lèyèh ing peturon? Kapan olèhé
arep tangi?
[10] "Olèhku turu lagi sedhéla," kandhané,
"Aku taksedhakep sedhéla engkas."
[11] Nanging sajroné turu ketekan
kemiskinan kaya rampog nggawa
gegaman.

12 Wong sing lakuné ala kuwi mrana-
mréné nyebar tembung goroh.
13 Mripaté kedhap-kedhèp lan awèh
sasmita kanggo njorogaké kowé,
14 karo ngrancang piala sing arep
ditindakaké. Maksudé gawé rerusuh
saenggon-enggon.
15 Merga penggawéné mau, wong kuwi
bakal ketekan bilai dadakan, dadi lan
remuké tanpa kena dipulihaké menèh.
16 Ana pitung prekara sing disengiti
déning Allah lan ora dadi renaning
penggalihé, yakuwi: Watak sing angkuh,
ilat cidra, tangan sing ngwutahaké
getihé wong sing ora salah, ati sing
ngenam-enam penggawé ala, sikil sing
agé-agé marani piala, paseksi goroh
marambah-rambah, wong sing dhemen
ngedu wong sasedulur utawa mitra karo
mitra.
17 (6:16)
18 (6:16)
19 (6:16)
20 Hé anakku, dhawuhé bapakmu iki
èstokna, lan aja nglirwakaké pituturé
ibumu.
21 Tembungé tansah catheten ing atimu.

22 Pitutur mau karebèn nuntun lakumu
sajroné kowé lelungan, njaga kowé ing
wayah bengi, lan naséhati kowé ing
wayah awan.
23 Pituturé mau minangka pepadhang.
Piwelèhé minangka piwulang.
24 Bisa ngedohaké kowé saka wong
wadon ala, lan saka pambujuké bojoné
liyan.
25 Aja kena digodha déning ayuné rupa;
utawa kejiret déning kedhèping mripaté.
26 Sundel cukup dibayar saregané roti
siji, nanging bojoné liyan njaluk bayaran
apa saduwèké sing diajak laku ngiwa
mau.
27 Wong sing nggémbol geni apa ora
mesthi kobong sandhangané?
28 Wong sing ngidak mawa apa sikilé
ora mlenthung?
29 Ora béda karo wong sing turu
karo bojoné liyan. Sapa sing nglakoni
mengkono bakal sangsara uripé.
30 Maling kuwi ora diisin-isin yèn
enggoné nyolong mung kanggo ngisèni
wetengé merga keluwèn.
31 Éwadéné bareng kecekel, apa sing
dicolong mesthi kudu dilironi tikel pitu,
apa saisiné omahé ditombokaké kabèh.

32 Sing sapa mbédhang wong wadon
kuwi tanpa budi, ngrusak nyawané
dhéwé.
33 Sing sapa nglakoni mengkono, olèh-
olèhané siksa lan wirang; kanisthané
bakal ora diilangi.
34 Ora ana prekara sing gawé panasing
atiné wong lanang kejaba cemburu.
Pemalesé ora kena dialang-alangi.
35 Ora bakal gelem dilironi dhuwit;
dhuwit pira waé ora bakal cukup kanggo
ngendhakaké nepsuné.
7 1 Hé anakku, pituturku lakonana. Aja
pisan-pisan lali nindakaké welingku.
2 Tembungku gugunen, temah kowé
bakal urip. Dingati-ati lan nastiti
enggonmu nglakoni pituturku, kaya
enggonmu njaga maniking mripatmu.
3 Pituturku tansah gatèkna; catheten
ing atimu.
4 Kawicaksanan kuwi anggepen
sedulurmu wadon, lan pangertèn
anggepen mitramu kenthel.
5 Mula kowé bakal diedohaké saka
bojoné liyan, saka wong wadon sing
dhemen golèk ati.
6 Nalika aku pinuju ngungak metu liwat
jendhélané omahku,

7 aku weruh nonoman akèh lan ing
antarané ana sing tanpa budi.
8 Nonoman mau liwat ing sacedhaké
omahé sundel sing ana ing pojoking
dalan.
9 Wayahé repet-repet ngarepaké bengi.
10 Wongé wadon banjur marani
nonoman mau; enggoné menganggo
kaya sundel.
11 Lumrahé wong mau kanthi kendel
lan tanpa isin ngadeg ana ing pinggiring
dalan
12 utawa ana ing pojoking prapatan,
terkadhang uga ana ing pasar.
13 Jaka mau banjur dirangkul,
dipandeng lan diambungi, pangucapé,
14 "Mau aku saos kurban lan olèh
dagingé kurban.
15 Aku banjur metu arep nggolèki kowé,
jebul kowé ana ing kéné!
16 Peturonku wis dakslèmèki kain léna
kembangan saka Mesir.
17 Wis takkepyuri mur lan garu[b] karo
manis jangan.
18 Ayo padha bareng turu sewengi
muput.

---

[b]garu: gaharu: bangsanipun cendhana.

19 Bojoku ora ana ing omah, merga lagi
lelungan adoh.
20 Nggawa dhuwit akèh lan rong minggu
engkas lagi bali."
21 Kaya mengkono nonoman mau
dibujuk nganggo tembung sing
ngresepaké atiné, mula kèlu karo
gunemé wong wadon mau.
22 Ora sranta nonoman mau ngetutaké
lakuné sundel, kaya sapi sing dituntun
menyang pejagalan, lan kaya wong ala
sing dibanda arep diukum
23 nganti jantungé suwèk kena ing
panah. Nonoman mau kaya manuk sing
marani jaring, ora ngerti uripé kaancam
déning bebaya.
24 Mulané anak-anakku nggèr, rungokna
pituturku. Kandhaku iki gatèkna.
25 Wong wadon sing mengkono kuwi aja
kokwènèhi ati. Aja koktutaké lakuné.
26 Sebab akèh wong lanang sing ambruk
lan tiwas merga dhèwèké; cacahé wong
sing tiwas mau ora kena diétung.
27 Omahé sundel kuwi dalan sing
anjog ing pati, dalan sing medhun
ing senthong-senthonging teleng
palimengan.

8 [1] Padha ngrungokna! Sang Wicaksana
nguwuh-uwuh. Kapinteran ngulukaké
swarané.
[2] Panjenengané jumeneng ana ing
tengger-tengger ing pinggiring dalan,
lan ana ing prapatan-prapatan.
[3] Ana ing ngarepé gapura ing butulané
kutha, Panjenengané jumeneng lan
nguwuh-uwuh.
[4] Ngendikané, "Hé para wong lanang,
kowé sing takngendikani, hé sakèhé
manungsa kang ana ing bumi.
[5] Hé wong kang padha ora duwé
kawruh, golèka kapinteran, hé wong
gemblung, padha duwéa nalar.
[6] Padha ngrungokna, sing
takkandhakaké iki prekara luhur.
Kabèh sing takkandhakaké iki bener.
[7] Tembungku iki nyata, aku sengit karo
tembung cidra.
[8] Apa sing takkandhakaké kuwi bener,
aku ora ngapusi utawa nasaraké.
[9] Tumraping wong sing duwé pangertèn,
kabèh kuwi cetha; kabèh mau gamblang
kanggoné wong sing duwé kapinteran.
[10] Piwulangku iki ajiné ngungkuli slaka,
kawruh saka aku iki ajiné ngungkuli
emas murni.

11 Aku iki Sang Wicaksana, aku luwih aji
tinimbang watu aji, apa sing dipéngini
déning manungsa kalah kabèh.
12 Aku iki Sang Wicaksana. Aku
kagungan pangertèn, kawruh lan
kawasisan.
13 Pangabekti marang Allah iku sengit
marang piala, aku sengit marang
piangkuh lan ambek kumlungkung,
apa menèh penggawé ala lan tembung
goroh.
14 Aku sing ngrancang lan sing
nindakaké, aku duwé kawasisan lan
pangwasa.
15 Para raja enggoné ngerèh negarané
merga saka aku, mengkono uga para
penggedhé enggoné nindakaké keadilan.
16 Para pangwasa enggoné mréntah
merga saka aku, mengkono uga para
wong luhur lan sakèhé hakim sajagad.
17 Aku ngasihi wong sing tresna marang
aku, lan sing sapa tlatèn nggolèki aku,
iya bakal ketemu.
18 Kasugihan lan kaluhuran, aku sing
ngedum, semono uga kemakmuran lan
kabegjan.
19 Peparing saka aku ajiné ngungkuli
emas, ngungkuli slaka sing murni.

20 Dalan sing takambah kuwi kabeneran,
iya dalané keadilan.
21 Aku paring kasugihan marang
wong sing tresna marang aku, omahé
takkebaki raja-brana.
22 Aku sing dianakaké déning Allah
dhisik dhéwé, pakaryané sing kawitan
dhèk jaman kuna.
23 Aku sing kawitan dhéwé, sing
kapisan, sadurungé jagad ana.
24 Aku lair sadurungé ana samodra-
samodra, sadurungé ana tuk-tuk
metokaké banyu.
25 Aku lair sadurungé ana gunung-
gunung, sadurungé tengger-tengger
jumedhul,
26 sadurungé Allah nitahaké dharatan
lan ara-ara, malah sadurungé ana lemah
sagegem.
27 Aku wis ana nalika Allah njèrèng
langit, nalika cakrawala dipenthèng ing
sandhuwuring samodra,
28 iya nalika awang-awang diprenahaké
ana ing dhuwur, lan sumber-sumberé
segara-segara dibukak,
29 sarta banyu-banyuné segara
diprenata, supaya ora mbludag ngliwati

wates sing ditetepaké. Nalika dhasaré
bumi dipasang Aku wis ana.
30 Aku njèjèri Panjenengané kaya
arsitèk, lan Aku sedina-dina gawé
renaning penggalihé. Aku tansah bungah
ana ing ngarsané.
31 Aku seneng karo jagad, lan asih karo
anaké manungsa.
32 Mulané hé para nonoman,
rungokna pituturku, èstokna apa
sing takkandhakaké, kowé bakal slamet.
33 Rungokna piwulangku, sing
wicaksana lan aja koktampik.
34 Wong sing ngrungokaké tembungku
bakal begja, yakuwi sing sedina-dina
nganti-anti ana ing gapuraku, ngentèni
ana ing pipiné lawangku.
35 Sapa sing nemu aku kuwi nemu urip,
sarta olèh sihé Allah.
36 Sapa sing ora nduwèni aku kuwi
nyangsara uripé dhéwé; sarupaning
wong sing sengit karo aku, kuwi nresnani
pati."
9 1 Sang Wicaksana wis yasa dalané,
sakané pitu wis didegaké.
2 Panjenengané wis nyembelèh kéwan
kanggo pésta, wis nyampur anggur lan
nata dhaharan ana ing méja.

3 Panjenengané wis utusan para abdiné
wadon kadhawuhan undang-undang ing
panggonan-panggonan sing dhuwur ing
kutha, mengkéné,
4 "Hé wong kang tanpa budi, padha
mrénéa!" Lan wong gemblung
dikandhani,
5 "Mrénéa, mangana pawèwèhku, lan
ngombéa anggur sing wis takjantoni.
6 Nyingkirana pesrawungan karo wong
gemblung, supaya kowé urip. Mlakua
dalaning kapinteran."
7 Sing sapa ngélikaké wong sing ambek
memoyok, malah bakal kwirangan
dhéwé. Sing sapa melèhaké, malah
bakal dicacad dhéwé.
8 Mulané aja ngélikaké wong sing
ambek memoyok. Kowé malah bakal
disengiti. Nanging sing sapa melèhaké
wong wicaksana, bakal diurmati.
9 Wong wicaksana yèn kokwulang,
bakal tambah kawicaksanané. Wong
mursid yèn kokkandhani, bakal mundhak
kawruhé.
10 Sing sapa seneng dadi wong
wicaksana kudu ngabekti dhisik marang
Allah. Menawa kowé tepung karo Gusti
Allah, kowé duwé pangertèn.

11 Merga saka kawicaksanan, umurmu
didawakaké, lan taun-tauné umurmu
ditambahi.
12 Yèn kowé wicaksana, kowé dhéwé
sing bathi. Yèn kowé nulak kawicaksanan
kowé dhéwé sing sangsara.
13 Wong gemblung kuwi kaya wong
wadon sing bengok-bengok ora duwé
isin,
14 sing lungguh ana ing lawangé omahé
utawa ing papan sing dhuwur ing kutha,
15 nyeluki wong-wong sing liwat, sing
lagi ngurusi prekarané dhéwé-dhéwé,
tembungé,
16 "Hé para wong sing tanpa budi,
padha mrénéa!" Wong gemblung nuli
dikandhani,
17 "Banyu colongan kuwi legi, lan roti
sing dipangan ing pandhelikan kuwi
rasané luwih énak!"
18 Wong sing tanpa budi sing dadi
kurbané ora ngerti yèn sing sapa mlebu
ing omah kono bakal mati, lan sing sapa
wis kadhung mlebu saiki wis ana ing
teleng palimenganing pati.

10 1 Wulang Bebasan anggitané
Suléman. Anak kang wicaksana

kuwi ndadèkaké bungahé bapakné, anak
kang gemblung gawé prihatiné ibuné.
2 Kasugihan asiling duraka ora maédahi,
nanging katemenan ngentas saka pati.
3 Gusti Allah ora négakaké wong mursid
mati kaliren, nanging sing dipéngini
wong ala ora diparingaké.
4 Sing sapa nyambut-gawé ora cékat-
cèket dadi mlarat, nanging tangané
wong sregep ndadèkaké sugih.
5 Sing sapa tetandho ing mangsa panas
kuwi wong pinter; nanging sing sapa
pijer turu waé ing mangsa panèn bakal
kwirangan.
6 Wong becik bakal diberkahi, tembungé
wong duraka kuwi isi panganiaya.
7 Wong becik tansah diéling-éling
enggoné dadi lantarané berkah;
nanging jenengé wong duraka bakal ora
disebut-sebut.
8 Wong wicaksana yèn dipituturi nurut;
nanging tembungé wong gemblung
njalari rubuhé.
9 Wong sing jujur uripé ayem, nanging
wong sing nylèwèng bakal konangan.
10 Wong sing ora blaka kuwi gawé susah,
nanging wong sing ngandhakaké sing
sabeneré kuwi nekakaké katentreman.

11 Tembungé wong jujur kuwi presasat
pancuraning urip, nanging tembungé
wong ala isi panganiaya.
12 Sengit marakaké grejegan,
katentreman nasabi sarupané kaluputan.
13 Tembungé wong wicaksana kuwi
maédahi, nanging wong gemblung kudu
digebugi.
14 Wong wicaksana kuwi duwé
simpenan kawruh, nanging tembungé
wong gemblung nekakaké karusakan.
15 Wong sugih diayomi déning
bandhané; wong mlarat bobrok merga
saka kemlaratané.
16 Opahé wong sing nindakaké
kabecikan kuwi urip; nanging olèh-
olèhané dosa kuwi mung nambahi
dosa.
17 Wong sing nanggapi piwelèh kuwi
bakal urip, nanging wong sing ora gelem
ngakoni kaluputané kaancam déning
bebaya.
18 Wong sing ngendhem sengit kuwi
wong cidra; wong sing ngucapaké
pangala-ala kuwi wong gemblung.
19 Saya akèh tembung sing
kokwetokaké, saya gedhé bebayané

enggonmu gawé kaluputan. Yèn kowé wicaksana, pekaken lambému.
20 Tembungé wong mursid kuwi presasat slaka murni, nanging gagasané wong gemblung ora ana ajiné.
21 Tembungé wong mursid kuwi nekakaké berkah kanggo wong akèh, nanging tembungé wong gemblung matèni awaké dhéwé.
22 Berkahé Allah kuwi sing marakaké kowé sugih, kangèlanmu ora nambahi apa-apa.
23 Sing dadi kabungahané wong gemblung kuwi yèn bisa nglakoni penggawé nistha, kaya déné wong wicaksana bungah menawa bisa nglakoni penggawé sing luhur.
24 Wong duraka ketaman apa sing disumelangaké, wong mursid kaparingan apa sing diarep-arep.
25 Menawa ketekan lésus wong duraka sirna, nanging wong jujur tansah dislametaké.
26 Aja kongkon wong kesèd nglakoni pegawéanmu, sebab wong mau mung bakal gawé jèngkèlé atimu. Kaya cokak tumraping untumu utawa kukus tumraping mripatmu.

27 Pangabekti marang Allah iku
ngakèhaké umur, nanging umuré wong
duraka dicendhakaké.
28 Pengarep-arepé wong mursid
nekakaké kabungahan, nanging
pengarep-arepé wong duraka ora
ngetokaké apa-apa.
29 Wong jujur kuwi diayomi déning
Allah, nanging wong sing penggawéné
ala ditumpes déning Allah.
30 Wong mursid kuwi uripé tentrem,
nanging wong duraka ora lestari uripé
ana ing bumi.
31 Wong mursid tembungé wicaksana,
nanging ilat sing ngucapaké piala bakal
dibungkem.
32 Wong mursid ngerti apa sing kudu
diucapaké, nanging wong gemblung
tansah ngucapaké tembung sing
nglarakaké ati.

11 1 Gusti Allah sengit karo
timbangan sing goroh.
Panjenengané rena karo timbangan sing
bener.
2 Wong angkuh bakal nandhang
kwirangan. Kawicaksanan mono lakuné
andhap-asor.

3 Wong mursid katuntun déning
katemenané, nanging wong cidra tiba
merga déning kelakuané dhéwé.
4 Samasa ngadhepaké pati kasugihan
ora maédahi, nanging katemenan bisa
ngentas uripmu saka pati.
5 Kejujuran nggancaraké urip, nanging
wong duraka bakal tiba merga saka
durakané dhéwé.
6 Wong mursid kapitulungan déning
kejujurané, nanging wong cidra kejiret
déning kadursilané dhéwé.
7 Wong duraka samasa mati, pengarep-
arepé mèlu mati. Ngendelaké kasugihan
ora ana paédahé.
8 Wong mursid kaedohaké saka
karubedan; wong duraka sing nggentèni
nandhang karubedané.
9 Tembungé wong duraka ngrusak uripé
pepadhané, nanging kawicaksanané
wong mursid ngentas uripé pepadhané.
10 Kabegjané wong mursid nekakaké
kabungahan marang wong sanegara;
samasa wong duraka tumpes, kabèh
wong padha giyak-giyak.
11 Sawabé wong temen ndadèkaké
kaluhurané negara; nanging tembungé
wong duraka gawé rusaké.

12 Sing sapa ngrasani ala pepadhané
kuwi wong tanpa budi; wong sing
wicaksana kuwi meneng waé.
13 Wewadi aja kokkandhakaké marang
wong sing dhemen ngrasani ala
pepadhané, nanging kandhakna marang
wong sing kena diprecaya.
14 Negara bakal ambruk yèn ora ana
sing nuntun; penaséhat akèh marakaké
kasantosané.
15 Sing sapa nanggung wong sing
dudu kenalané bakal getun; luwih becik
menawa kowé ora mèlu-mèlu ngurusi
wong mau.
16 Somah sing merak ati kuwi marakaké
kajèn, nanging wong wadon sing ala
wataké gawé wirang. Wong kesèd
selawasé ora nyekel dhuwit, nanging
wong sregep dadi sugih.
17 Wong ambek welasan kuwi gawé
becik marang awaké dhéwé; nanging
wong tegelan gawé susahé awaké
dhéwé.
18 Wong duraka ora olèh apa-apa,
nanging wong sing nyebar kabeneran
mesthi olèh ganjaran.

19 Kamursidan nuntun marang urip,
nanging wong sing mburu piala nggolèki pati.
20 Gusti Allah sengit karo wong sing ngrancang piala,
nanging asih marang wong sing nglakoni kabeneran.
21 Kena dipesthèkaké yèn wong ala bakal kaukum,
lan wong becik bakal luwar saka paukuman.
22 Wong wadon ayu sing sepi ing kasusilan
kuwi presasat gelang emas ing cunguré babi.
23 Angen-angené wong mursid ngetokaké kabecikan,
nanging pengarep-arepé wong duraka nekakaké paukumané Gusti Allah.
24 Ana wong sing nanjakaké bandhané tanpa dipikir,
éwasemono mundhak sugih,
ana sing ngirit banget,
éwasemono uripé tansah kecingkrangan.
25 Wong sing loma kaganjar kalubèran;
wong sing dhemen tetulung bakal olèh pitulungan.
26 Wong sing nyimpen gandumé supaya olèh rega luwih dhuwur,
diipat-ipati wong akèh,
nanging wong sing ngedol gandumé dialem.

27 Sing sapa gawé becik, bakal kajèn
ing wong; nanging sing nyebar piala
bakal ketaman bilai.
28 Sing sapa ngendelaké kasugihané
bakal rontog kaya godhong ing mangsa
bedhidhing, nanging wong mursid bakal
ngrembuyung kaya wit ing mangsa
rendheng.
29 Sing sapa ora ngopèni brayaté,
wekasané bakal ora olèh apa-apa. Wong
bodho kuwi dadi baturé wong pinter.
30 Wohing kamursidan kuwi urip; lan
wong wicaksana nggèndèng wong liya
marang kabecikan.
31 Yèn wong mursid nampa ganjarané
ana ing bumi, méndahané menèh wong
duraka lan wong dosa mesthi bakal
nampa paukumané ana ing bumi uga.

12 1 Sing sapa seneng marang
kawicaksanan, kuwi seneng
diélikaké samasa gawé kaluputan,
nanging wong sing tanpa budi ora
seneng karo pamelèh.
2 Gusti Allah rena karo wong becik,
nanging wong sing ngrancang piala
diukum.
3 Wong ora bisa dadi sentosa srana
nindakaké penggawé ala, nanging wong

sing lakuné bener ngadeg kalawan sentosa.
4 Wong wadon sing becik dadi kabungahan lan makuthané bojoné, nanging wong wadon sing gawé isin, presasat kangker ing balungé sing lanang.
5 Apa kang dirancang déning wong mursid kuwi kejujuran, nanging rancangané wong duraka nasaraké.
6 Tembungé wong duraka nuntun ing pati, nanging tembungé wong temen mitulungi.
7 Wong duraka bakal ambruk lan cures turuné, nanging brayaté wong mursid bakal lestari.
8 Wong dialembana merga kabecikané, nanging wong sing ora temen ora kajèn.
9 Luwih becik dadi wong cilik, sing nyambut-gawé kanggo awaké dhéwé, ketimbang dadi wong gedhé sing nandhang kecingkrangan.
10 Wong mursid ngopèni kéwané, nanging wong duraka ambek siya karo kéwané.
11 Wong sing nggarap lemahé bakal ora kekurangan pangan, nanging wong sing

kepéngin barang sing tanpa guna kuwi
tanpa budi.
12 Wong duraka senengé nglakoni
piala, nanging wong mursid kekarepané
kenceng.
13 Wong duraka kuwi kejiret déning
tembungé dhéwé, nanging wong jujur
ngentas awaké dhéwé saka karubedan.
14 Wong nampa ganjaran merga saka
tembungé lan tandang-tanduké dhéwé;
apa sing ditampa yakuwi sing pantes
dadi bagéané.
15 Wong gemblung nganggep awaké
dhéwé bener, nanging wong wicaksana
ngrungokaké rembugé liyan.
16 Wong gemblung yèn jèngkèl énggal
dikétokaké, nanging wong wicaksana
nutupi rasaning atiné.
17 Wong sing kandha sabeneré kuwi
nindakaké keadilan, nanging wong goroh
tumindak ora adil.
18 Tembung sing ora dipikir bisa natoni
ati sing larané ngungkuli dituwek ing
pedhang, nanging tembungé wong
wicaksana gawé lilihing ati.
19 Tembung cidra kuwi ora suwé uripé,
nanging katemenan langgeng selawasé.

20 Wong sing ngrancang piala kuwi
atiné kebak cidra, nanging wong sing
awèh pamrayoga becik bakal nemu
kabungahan.
21 Wong mursid ora ketaman bilai,
nanging wong duraka selawasé kebyukan
cilaka.
22 Wong goroh disengiti déning Allah,
nanging wong sing netepi janjiné
dikasihi.
23 Wong wicaksana nutupi kawruhé,
nanging wong gemblung ngumbar
kabodhoané.
24 Wong sing nyambut-gawé sregep
bakal olèh pangwasa, nanging wong
kesèd bakal dadi batur-tukon.
25 Sumelang ngilangaké kabungahan,
nanging pitutur gawé padhangé ati.
26 Wong mursid kuwi dadi penuntun
tumrap mitrané, nanging wong duraka
nasaraké kancané.
27 Wong kesèd bakal ora nyekel barang
sing dioyak, nanging wong sregep bakal
nampa barang sing akèh ajiné.
28 Dalaning urip kuwi metu kamursidan,
piala njalari anjog ing pati.

13 [1] Anak sing wicaksana nggatèkaké
pituturé bapakné, nanging wong
angkuh ora ngrèwès marang pamelèh.
[2] Wong becik nampa berkah merga
tembung sing diucapaké, nanging wong
ala seneng marang panganiaya.
[3] Wong sing njaga marang tembungé
kuwi ngreksa nyawané, nanging wong
sing muni sauni-uniné nemu karusakan.
[4] Wong kesèd kuwi akèh pepénginané,
nanging ora olèh apa-apa, mangka
wong sing sregep, panyambut-gawéné
nekakaké kalubèran.
[5] Wong jujur sengit karo tembung
goroh, nanging wong ala nekakaké
kanisthan lan kwirangan marang awaké
dhéwé.
[6] Wong sing temen lakuné direksa
déning kamursidané, nanging piala
ngrubuhaké wong duraka.
[7] Ana wong sugih-sugih, nanging
sejatiné ora duwé apa-apa, semono
uga ana wong sing éthok-éthok miskin,
nanging duwé bandha akèh.
[8] Wong sugih migunakaké kasugihané
kanggo nylametaké uripé, nanging wong
miskin ora wedi marang pangancam.

9 Wong mursid kaya pepadhang sing
sumunar, nanging wong ala kaya senthir
sing mbleret nuli mati.
10 Piangkuh marakaké grejegan,
nanging wong sing ngrungokaké
pamrayogané liyan kadunungan
kawicaksanan.
11 Bandha kuwi yèn enggoné olèh
gampang, ilangé iya gampang, nanging
sing sapa nglumpukaké saka sethithik,
wuwuhé saya akèh.
12 Pengarep-arep sing ora keturutan
kuwi gawé gelaning ati, nanging
pengarep-arep sing keturutan gawé
bungahing ati.
13 Sing sapa nampik pangandikané
Allah bakal kawales, nanging sing sapa
nggatèkaké dhawuh mau bakal olèh
ganjaran.
14 Piwulangé wong wicaksana kuwi
sumberé urip, ndadèkaké wong nyingkiri
kalané pati.
15 Budi kang luhur kuwi marakaké wong
dadi kajèn, nanging wong sing ora kena
diprecaya marakaké cilaka.
16 Wong wicaksana mikir dhisik
sadurungé tumindak, nanging wong
gemblung ngetokaké kabodhoané.

17 Utusan sing ora jujur gawé cilaka,
nanging sing kena diprecaya nekakaké
katentreman.
18 Kemlaratan lan kanisthan kuwi
pandumané wong sing nampik pamerdi,
nanging wong sing gelem nampani
pamelèh, kajèn.
19 Pengarep-arep sing keturutan kuwi
mbungahaké ati, nanging wong bodho
ora gelem ninggal piala.
20 Sing sapa sesrawungan karo wong
wicaksana, iya dadi wicaksana, déné
sing awor karo wong gemblung bakal
nemu karusakan.
21 Wong duraka diburu bilai, nanging
wong becik nampa ganjaran.
22 Wong becik ninggali warisan tekan
anak-putuné, nanging barang-darbèké
wong duraka digadhangaké marang
wong mursid.
23 Lemah bera satemené bisa metokaké
pangan akèh kanggo wong mlarat,
nanging wong duraka ora lila lemah mau
digarap.
24 Sing sapa ora merdi anaké, ora
tresna marang anaké. Sing sapa tresna
marang anaké, diperdi wiwit cilik mula.

25 Wong mursid bisa mangan sawaregé,
nanging wong duraka selawasé bakal
nandhang kecingkrangan.

14 1 Kawicaksanané wong wadon
kuwi nekakaké berkah marang
brayaté, nanging wong gemblung
ngrusak brayaté dhéwé.
2 Sing sapa temen lakuné kuwi
nélakaké pambangun-turuté marang
Allah, nanging sing sapa nylèwèng,
ngrèmèhaké Gusti Allah.
3 Wong gemblung seneng umuk,
nanging wong wicaksana direksa déning
tembungé.
4 Tanpa sapi lumbungmu bakal kothong,
nanging sing sapa migunakaké sapi,
lumbungé bakal kebak.
5 Seksi sing temen kuwi ora goroh,
nanging sing ora temen tembung-
tembungé goroh kabèh.
6 Wong angkuh ora bakal dadi
wicaksana, nanging wong pinter énggal
tambah kawruhé.
7 Aja srawung karo wong gemblung,
awit kowé ora bakal olèh kawruh
apa-apa.
8 Yagéné wong pinter kuwi wicaksana?
Merga ngerti apa sing kudu dilakoni.

Nanging wong bodho rumangsané wis
ngerti sembarang.
9 Wong gemblung ora mreduli dosané
diapura apa ora, nanging wong mursid
ngudi supaya olèh pangapuraning
dosané.
10 Mung atiné wong dhéwé sing
ngrasakaké paiting kasusahané,
mengkono uga wong liya ora bisa mèlu
ngrasakaké kabungahané.
11 Omahé wong mursid tetep ngadeg,
senajan omahé wong duraka wis sirna.
12 Ana dalan sing dikira bener, mangka
wekasané anjog ing pati.
13 Guyu bisa kanggo nutupi sedhihing
ati; wekasané kabungahan mau adaté
mrihatinaké.
14 Wong duraka nampa piwalesing
penggawéné sing ala; wong mursid
nampa ganjarané penggawéné sing
becik.
15 Wong bodho ngandel marang
tembungé saben wong; wong wicaksana
lakuné nganggo duga-duga.
16 Wong wicaksana kuwi ngati-ati, mula
nyingkiri piala, nanging wong bodho ora
sabaran lan tumindaké kesusu.

17 Wong sing cepak nepsuné sok metu
pratingkahé sing tanpa dipikir, nanging
wong wicaksana sabar.
18 Wong sing tanpa budi nampa
piwalesing kabodhoané, nanging wong
wicaksana diganjar kawruh.
19 Wong ala bakal ndhingkluk ana ing
ngarepé wong becik, lan wong duraka
ana ing ngareping lawangé wong mursid.
20 Wong mlarat disengiti wong akèh,
malah kancané dhéwé iya mèlu sengit,
nanging wong sugih akèh mitrané.
21 Sing sapa ngina marang pepadhané
kuwi gawé dosa, nanging begja wong
sing melasi marang wong sing nandhang
sangsara.
22 Sing sapa nindakaké kabecikan kuwi
kajèn lan diprecaya déning pepadhané,
nanging sing ngrancang piala kuwi wong
kesasar.
23 Nyambuta-gawé, mesthi kowé bakal
olèh panguripan, nanging wong sing
mrana-mréné mung ngobrol waé, bakal
mlarat uripé.
24 Wong wicaksana kuwi kaganjar
kasugihan, nanging wong tanpa budi
mamèraké kabodhoané.

25 Seksi sing temen kuwi mitulungi
nyawané wong, nanging seksi sing cidra
gawé cilakané wong.
26 Pangabekti marang Allah kuwi
nekakaké katentreman lan awèh
pengayoman sentosa marang wong liya
lan brayaté.
27 Pangabekti marang Allah kuwi
sumberé urip, sing ndadèkaké wong bisa
nyingkiri jireting pati.
28 Kamulyané raja kuwi gumantung
saka akèhé kawulané, tanpa rakyat raja
ora bisa apa-apa.
29 Wong sing sabar atiné wicaksana,
nanging wong sing cepak nepsuné
nélakaké kabodhoané.
30 Ati sing sarèh kuwi gawé warasé
awak, nanging watak cemburu presasat
lelara kangker.
31 Sing sapa nindhes wong miskin,
kuwi ngala-ala Gusti Allah. Melasi wong
mlarat kuwi pangabekti marang Allah.
32 Wong duraka dirubuhaké déning
pialané dhéwé, nanging wong becik
diayomi déning penggawéné becik.
33 Kawicaksanan kuwi katon saka
pamikiré wong sing duwé budi. Wong
bodho ora duwé kawicaksanan.

34 Kabeneran kuwi ndadèkaké
kaluhurané wong sabangsa, nanging
dosa ndadèkaké kanisthané saben wong.
35 Abdi sing wicaksana gawé renaning
penggalihé Sang Prabu, nanging abdi
sing gawé wirang diukum.
15 1 Wangsulan sing sarèh gawé
lilihing nepsu, nanging tembung
nylekit ndadèkaké muntabing ati.
2 Tembungé wong wicaksana nekakaké
kapinteran, nanging tembungé wong
tanpa budi mung isi kabodhoan.
3 Pangéran pirsa apa sing kelakon
ing saenggon-enggon, nguningani
penggawéné wong sing gawé becik lan
sing gawé ala.
4 Tembung sing sarèh nekakaké urip,
nanging tembung ambek siya natoni ati.
5 Wong sing tanpa budi nampik
pamerdiné bapakné, nanging wong sing
nanggapi piwelèh kuwi wicaksana.
6 Wong mursid tansah ketunggon
raja-brana, nanging wong duraka
kélangan barang-darbèké ing mangsa
karibedan.
7 Tembungé wong wicaksana kuwi
nyebar kawruh, nanging atiné wong
tanpa budi ora jujur.

8 Gusti Allah rena marang pandongané
wong mursid, nanging kurbané wong
duraka ditampik.
9 Lakuné wong ala kuwi disengiti déning
Allah, nanging wong sing mburu marang
kamursidan dikasihi.
10 Yèn kowé nglakoni kaluputan, bakal
diukum abot, nanging yèn kowé ora
manut ing piwelèh bakal mati.
11 Nraka lan donyané wong mati padha
kapirsanan ing tingalé Allah, apa menèh
atiné para manungsa.
12 Wong angkuh ora gelem diwelèhaké,
lan wegah njaluk rembugé wong sing
luwih ngerti,
13 Ati bungah gawé bingaring ati,
nanging sedhihing ati gawé semplah.
14 Wong sing pinter kepéngin sinau,
nanging wong tanpa budi wis marem
karo bodho.
15 Uripé wong mlarat kuwi ngrekasa
terus, nanging wong sing seneng atiné
presasat ana ing satengahing pésta sing
ora kendhat-kendhat.
16 Luwih becik duwé barang sethithik
kanthi pangabekti marang Allah,
ketimbang dadi wong sugih sing ora
tentrem atiné.

17 Luwih becik mung mangan jangan
thok karo wong sing kita tresnani,
ketimbang mangan daging karo wong
sing padha tukar-padu.
18 Wong sing cepak nepsuné nekakaké
grejegan, nanging wong sing sabar
nyirep kekerengan.
19 Wong kesèd ana ing endi-endi nemu
kasusahan, nanging wong jujur dalané
rata.
20 Wong wicaksana gawé bungahé atiné
bapakné, nanging wong sing tanpa budi
ngina ibuné.
21 Wong tanpa budi wis marem karo
kabodhoané, nanging wong wicaksana
nglakoni sing bener.
22 Rancangan tanpa panimbang bakal
gagal, bisané dadi yèn olèh sarujuké
wong akèh.
23 Tembung sing cocog samasa
diucapaké ing kaanan sing cocog, kuwi
mbungahaké ati.
24 Dalaning uripé wong sing wicaksana
kuwi mendhuwur, dudu dalan medhun
sing anjog ing kuburan.
25 Pandongané wong angkuh dirusak
déning Allah, nanging barang-darbèké
wong randha diayomi.

26 Rancangan piala disengiti déning
Allah, nanging tembung manis gawé
renaning penggalihé.
27 Sing sapa ngarah kauntungan gedhé
nganggo tindak sing ora jujur kuwi
ngrusak brayaté dhéwé. Sing sapa
nampik besel bakal dawa umuré.
28 Wong becik mikir dhisik sadurungé
awèh wangsulan. Wong ala énggal awèh
wangsulan, nanging wekasané nekakaké
karubedan.
29 Gusti Allah nyembadani panyuwuné
wong mursid, nanging pandongané wong
ala ditampik.
30 Ulat sing sumèh mbungahaké ati, lan
pawarta sing becik nyegeraké nyawa.
31 Sing sapa nggatèkaké marang
pamelèh kuwi wong sing wicaksana.
32 Sing sapa nampik pamerdi gawé
ruginé awaké dhéwé. Sing sapa
gelem nampani piwelèh bakal wuwuh
kawicaksanané.
33 Pangabekti marang Allah kuwi
marakaké andhap-asor, mula ndadèkaké
wong kajèn-kéringan.

16 1 Manungsa bisa ngrancang-
ngrancang ing sajroning ati,

nanging tembung sing diucapaké kuwi asalé saka Allah.
2 Wong ngarani yèn apa sing dilakoni
kuwi bener, nanging Allah pirsa
panimbang-nimbanging ati.
3 Sakèhé rancanganmu suwunna berkah
marang Allah, mula sedyamu bakal
keturutan.
4 Samubarang sing dititahaké déning
Allah kuwi ana karepé dhéwé-dhéwé,
mengkono uga wong duraka mesthi
ngalami karusakan.
5 Wong angkuh disengiti déning
Allah, wong mau bakal ora luput saka
paukuman.
6 Sing tresna lan setya marang Allah,
kaluputanmu mesthi bakal diapura;
mbangun-turuta marang Allah, temah
kowé bakal diedohaké saka bilai.
7 Wong sing tansah nindakaké dhawuhé
Allah, senajan satruné dirukunaké karo
wong mau.
8 Hasil sethithik nganggo cara sing
bener kuwi luwih becik, ketimbang karo
pametu akèh srana patrap sing ora jujur.
9 Atiné manungsa ngrancang-ngrancang
dalané, nanging Allah sing netepaké
arahé tumindaké.

10 Putusan sing didhawuhaké déning
Sang Prabu kuwi kawangsit déning Allah,
mula ora bisa salah.
11 Gusti Allah ngersakaké timbangan
lan ukuran sing bener, semono uga
dol-tinuku kudu kanthi jujur.
12 Penggawé ala mesthi ditampik déning
Sang Prabu, merga keadilan kuwi gawé
sentosané pepréntahané.
13 Wong sing matur sabarèsé gawé
renaning penggalihé Sang Raja; wong
sing mengkono mau dikasihi.
14 Wong wicaksana ngarah supaya Sang
Raja rena penggalihé, sebab yèn nganti
duka bisa nekakaké bilai.
15 Sihé Sang Raja kuwi kaya mendhung
sing nekakaké udan ing mangsa semi,
kamirahané kaya pepadhang sing
nguripi.
16 Kawicaksanan kuwi ajiné ngungkuli
emas, lan pangertèn ajiné ngungkuli
slaka.
17 Dalané wong mursid ngedohi piala,
sapa sing lakuné kanthi prayitna,
ngreksa marang nyawané.
18 Piangkuh kuwi nuntun marang
karusakan, lan wong gemedhé bakal
ambruk.

19 Becik kanthi andhap-asor amor karo
wong cilik, ketimbang karo ngedum
jarahan karo wong gemunggung.
20 Sing sapa nggatèkaké marang
pangandikané Allah binerkahan, mula
begja wong sing kumandel marang Allah.
21 Wong sing wicaksana ngerti marang
kaanan lan tembungé sing alus marakaké
wong dadi yakin.
22 Kawicaksanan kuwi sumberé urip
tumraping wong sing nduwèni, nanging
wong tanpa budi disiksa merga saka
bodhoné.
23 Wong wicaksana mikir sadurungé
ngucapaké tembung; mula njalari apa
sing diucapaké saya ngyakinaké.
24 Tembung sing sedhep kuwi kaya
talaning madu, kepénak dirasakaké ana
ing ati, lan becik kanggo kuwarasaning
awak.
25 Ana dalan sing dikira bener, mangka
nyatané anjog ing pati.
26 Ngelihing weteng njalari buruh
nyambut-gawé keras, merga kepéngin
maregi wetengé.
27 Wong duraka golèk dhadhakan
natoni atiné liyan, tekan tembungé pisan
ngobong kaya geni.

28 Wong goroh njalari tukar-padu,
lan srana wewadul misahaké wong
memitran.
29 Wong sing seneng ngrodha-peksa
nasaraké pepadhané, lan padha dituntun
marang karusakan.
30 Sing ngati-ati karo wong sing nglirik
kowé karo kedhap-kedhèp; wong mau
duwé karep ala karo kowé.
31 Umur dawa kuwi ganjarané wong sing
mursid lakuné, rambut putih minangka
makuthané.
32 Wong sing sabar ing ati kuwi
ngungkuli pahlawan, lan wong sing bisa
ngendhalèni awaké ngungkuli wong sing
nelukaké negara.
33 Undhi dianakaké kanggo meruhi
kersaning Allah, nanging Allah piyambak
sing paring wangsulan.

17 1 Luwih becik sega garing
saemplokan karo ati sing tentrem,
ketimbang karo mangan iwak saméja
karo tukar-padu.
2 Batur sing wicaksana bakal ngopèni
momongané sing gawé wirang, lan
bakal nampa warisan bareng karo
sedulur-seduluré momongan mau.

3 Emas lan slaka diuji nganggo geni,
déné atiné manungsa diuji déning Allah.
4 Wong ala nggatèkaké gagasan-
gagasan sing ala, wong cidra nanggapi
tembungé wong goroh.
5 Sing sapa moyoki wong miskin, kuwi
ngala-ala karo sing nitahaké. Wong sing
bungah merga bilai sing dialami déning
liyan, ora luput saka paukuman.
6 Wong tuwa ngegungaké putuné, kaya
déné anak ngegungaké bapakné.
7 Wong sing kajèn-kéringan ora patut
menawa goroh, lan wong tanpa budi ora
patut menawa ngucapaké tembung sing
muluk-muluk.
8 Ana wong sing nganggep yèn besel
kuwi sekti tumrap wong sing mènèhi,
bisa ngolèhaké samubarang sing
dikarepaké.
9 Sing sapa kepéngin diraketi wong,
kudu ngapura wong-wong sing gawé
kaluputan marang wong mau. Ngubal-
ubal prekara sing uwis-uwis, kuwi
misahaké mitra.
10 Kanggoné wong wicaksana
diwelèhaké sepisan wis ngerti, nanging
tumraping wong tanpa budi digebug ping
satus durung ngerti.

11 Wong ala mung arep gawé rerusuh,
nanging pati bakal nekani wong mau
kaya utusan sing ambek siya.
12 Luwih becik kepregok karo bruwang
sing kélangan anaké, ketimbang karo
ketemu wong tanpa budi sing mbèbèraké
bodhoné.
13 Sing sapa males kabecikan nganggo
piala, omahé bakal ora kendhat ketekan
bilai.
14 Miwiti grejegan kuwi kaya wong
mbedhah bendungan, mulané
ngundurana tukar-padu sadurungé
ndadi.
15 Sing sapa mbeneraké wong ala
lan ngukum wong sing ora kaluputan,
disengiti déning Allah.
16 Apa gunané wong tanpa budi
ngetokaké ragad kanggo pasinaoné,
wong mau rak ora waras pikirané.
17 Mitra, selawasé ngétokaké
katresnané, lan ing mangsa karibedan
ngétokaké pasedulurané.
18 Wong sing janji nanggung utangé
liyan kuwi wong bodho.
19 Wong sing dhemen tukaran kuwi
seneng gawé panerak, sing sapa seneng
umuk kuwi golèk karubedan.

20 Sing sapa seneng ngapusi ora
ngalami katentreman, wong sing goroh
bakal cilaka.
21 Sing sapa duwé anak tanpa budi
bakal nandhang susah, lan bapakné
wong bodho mau ora tau ngrasakaké
kabungahan.
22 Ati sing seneng kuwi obat sing
mujarab, nanging ati semplah presasat
pati sing tekané alon-alon.
23 Hakim sing mélikan gelem nampani
besel, supaya ndhoyongaké keadilan.
24 Sing dituju wong pinter yakuwi tindak
sing wicaksana, nanging wong sing
tanpa budi pikirané nglambrang tekan
ngendi-endi.
25 Anak sing tanpa budi gawé prihatiné
bapakné, lan kasusahané ibuné.
26 Ora prayoga ndhendha wong sing
lakuné bener, lan ora patut nggebugi
wong luhur.
27 Wong wicaksana ngampet tembungé,
wong sing duwé kapinteran sarèh ing
budi.
28 Senajan wong bodho yèn meneng
dianggep pinter, lan yèn ora guneman
dianggep wicaksana.

18 [1] Wong sing ndhéwé kuwi golèk
senengé dhéwé; apa sing
dianggep wong akèh bener, tumrapé
dhèwèké salah.
[2] Wong sing tanpa budi ora preduli
marang kawruh, senengé pamèr, ngaku
yèn dhèwèké wong pinter.
[3] Dosa lan kwirangan kuwi tansah
bebarengan. Sing sapa kélangan
kaurmatan, nampa kanisthan minangka
gantiné.
[4] Tembung kuwi bisa dadi sumberé
kawicaksanan, jeroné kaya samodra lan
seger kaya ilining kali.
[5] Ora prayoga mbeneraké wong salah
lan nyalahaké sing bener ana ing
pengadilan.
[6] Tembungé wong sing tanpa budi njalari
grejegan, swarané bengok-bengok njaluk
digebugi.
[7] Wong sing tanpa budi gawé sangsara
awaké dhéwé, wong mau kejiret déning
tembungé dhéwé.
[8] Panyatur ala kuwi énak rasané, wong
padha seneng ngrungokaké.
[9] Wong kesèd kuwi panyambut-gawéné
padha waé karo wong sing ngrusak.

10 Gusti Allah mono presasat bètèng
sentosa, dadi panggonané wong mursid
ngungsi lan kaslametaké.
11 Rumangsané wong sugih bandhané
kuwi bètèngé, sing ngreksa dhèwèké
kaya témbok sing dhuwur.
12 Wong sing andhap-asor kinurmatan,
nanging wong gemunggung nemu
karusakan.
13 Ngrungokna dhisik sadurungé
kowé awèh wangsulan, yèn ora, kowé
dianggep wong bodho lan asor.
14 Kencenging ati kepéngin urip, njalari
wong tahan nandhang lara, nanging
wong sing kélangan semangaté, sapa
sing arep mulihaké?
15 Wong sing wicaksana tambah
kawruhé, wong sing duwé pangertèn
mburu kapinteran.
16 Menawa kowé kepéngin ketemu
karo penggedhé, nggawaa pisungsung,
supaya rata dalanmu.
17 Wong sing dhisik olèhé ngaturaké
prekarané ana ing pengadilan, kuwi
kaya-kaya sing bener, nganti lawané
ngajokaké pitakonan kanggo nliti
prekarané.

18 Menawa ana penggedhé loro padha
prekaran ana ing pengadilan, sing
kanggo mutusaké prekarané undhian.
19 Yèn kowé mitulungi liyan, wong kuwi
bakal ngayomi kowé kaya témbok sing
sentosa, nanging yèn atiné kokgawé
serik, wong mau bakal ora gelem
candhuk-lawung karo kowé.
20 Wong kuwi uripé saka wohing
tembungé.
21 Tembungmu bisa gawé lestari utawa
ngrusak uripmu. Dadi kowé kudu
nanggung penggawéné ilatmu.
22 Sing sapa nemu jodho kuwi wong
begja, sarta wis olèh sih-kadarman saka
Gusti Allah.
23 Wong mlarat tembungé andhap-asor
lan melas-asih, nanging wong sugih
mangsuli nganggo tembung kasar.
24 Ana memitran sing ora suwé umuré,
nanging uga ana mitra sing kasetyané
ngungkuli sedulur.

19 1 Luwih becik dadi wong miskin
sing lakuné jujur, ketimbang karo
wong tanpa budi sing goroh.
2 Wong sing pethel ing gawé, nanging
tanpa budi kuwi ora migunani sarta

wong sing kesusu, gampang olèhé gawé kesalahan.
3 Ana wong sing gawé ruginé awaké dhéwé merga bodhoné, banjur nyalahaké Gusti Allah.
4 Wong sugih gampang olèh kanca akèh, nanging wong miskin gampang ditinggal déning kancané, sing cacahé mung sethithik.
5 Sapa sing ngucapaké paseksi goroh ana ing pengadilan bakal diukum; wong mau bakal ora bisa ngéndhani.
6 Akèh wong sing ngarah olèh sihé penggedhé; akèh wong sing ngaku memitran karo wong sing dhemen wèwèh.
7 Wong miskin kuwi disengiti déning sedulur-seduluré kabèh, apa menèh para mitrané, padha ngedohi. Senajan ditututi lan diundang, kabèh wis ora ana.
8 Sing sapa golèk kapinteran kuwi nresnani awaké dhéwé; menawa dipigunakaké, bakal nambahi kabegjané.
9 Seksi goroh bakal nampa paukuman, sing nyebar goroh bakal katumpes.
10 Wong tanpa budi ora patut urip mukti, padha kaya batur-tukon ora patut ngerèh penggedhé.

11 Wong sing wicaksana ngendhalèni
nepsuné, lan dialem merga ngapura
wong sing gawé kaluputan marang wong
mau.
12 Dukané ratu kuwi presasat
panggeroné singa, sih-palimirmané kaya
udan sing dianti-anti.
13 Anak sing tanpa budi kuwi
ngentèkaké bandhané bapakné, lan rabi
sing dhemen padu kuwi kaya payon sing
trocoh ora lèrèn-lèrèn.
14 Wong bisa olèh warisan omah lan
bandha saka wong tuwané, nanging rabi
sing wicaksana, mung Gusti Allah sing
paring.
15 Wong kesèd seneng turu terus,
nanging wekasané bakal keluwèn.
16 Sing sapa nglakoni dhawuhé Allah
kaganjar umur dawa, nanging sing sapa
nyepèlèkaké pangandikané bakal mati.
17 Sing sapa nulungi wong miskin kuwi
motangaké marang Allah; Panjenengané
sing bakal nyaur.
18 Anakmu perdinen wiwit cilik, yèn ora
ateges kowé mèlu ngrusak anakmu mau.
19 Wong sing cepak nepsuné bakal
nanggung akibaté; yèn wis koktulung

sepisan kepeksa kudu koktulungi saterusé.
20 Ngrungokna marang rembug sing
becik lan éling-élingen, supaya ing
tembé dadi wicaksana.
21 Wong bisa ngrancang samubarang,
nanging kersané Allah sing kelakon.
22 Wong sing srakah kuwi nistha, luwih
becik dadi wong miskin ketimbang
nglakoni goroh.
23 Mbangun-turuta marang Allah, temah
kowé bakal urip, marem, lan kalis ing
bilai.
24 Ana wong sing saka kesèdé suthik
nglebokaké pangan ing cangkemé
dhéwé.
25 Wong keminter kudu diajar, supaya
ngerti yèn isih ana prekara sing durung
dingertèni. Wong sing wicaksana
menawa dituduhaké salahé bakal
ngrumangsani.
26 Sing sapa naboki bapakné lan
nundhung ibuné metu saka omahé kuwi
anak sing nistha lan gawé wirang awaké
dhéwé.
27 Hé anakku, menawa kowé nampik
marang pitutur, kowé bakal kélangan
kawruh sing wis kokduwèni.

28 Seksi sing ala kuwi ngrèmèhaké
hukum; wong ala kepéngin ngrasakaké
kanikmatané piala.
29 Wong tanpa budi sing gemunggung
kuwi pantes digitiki.
20 1 Kakèhen ngombé anggur
marakaké swara dadi sora, lan
minuman keras njalari wong dadi lali.
Ora wicaksana wong sing ngombé
anggur nganti mendem.
2 Dukané raja kuwi presasat panggeroné
singa, sing sapa gawé dukané Sang
Prabu kuwi nyilakani awaké dhéwé.
3 Wong sing ngedohi tukar-padu kuwi
kajèn, nanging wong sing tanpa budi
seneng ngumbar nepsuné.
4 Wong tani sing kesèd, ora gelem
mluku lemahé, tekan mangsané panèn
ora ngundhuh apa-apa.
5 Gagasané atiné manungsa kuwi kaya
sumur jero, nanging wong sing pinter
bisa nimba saka kono.
6 Saben wong ngaku yèn dhèwèké
wong becik lan kena diprecaya, nanging
delengen endi sing mengkono temenan?
7 Begja bocah sing duwé bapak jujur,
lan sing nindakaké prekara sing bener.

8 Sang Prabu kang pinarak ing kursi
pengadilan, pirsa sembarang sing ala
kalawan paningalé.
9 Sapa sing bisa muni, "Atiku resik
temenan, aku ora duwé dosa?"
10 Gusti Allah sengit karo wong sing
migunakaké timbangan lan ukuran
palsu.
11 Senajan bocah pisan kena dititik saka
kelakuané, apa temen apa ora.
12 Sing nitahaké kuping kanggo ngrungu
lan mripat kanggo ndeleng kuwi Gusti
Allah piyambak.
13 Aja karem turu, supaya kowé aja
tumiba ing kemlaratan. Nyambuta-gawé
sing sregep, supaya lubèr panganmu.
14 Wong tuku selawasé muni, "Barangé
ora apik!" Nanging bareng mungkur
ngalem yèn barangé satemené apik.
15 Emas lan watu aji pancèn akèh,
nanging kalah regané karo lambé sing
wicaksana.
16 Wong sing nanggung utangé wong
liya kuwi tanpa budi. Becik menawa
barang-darbèké wong mau dirampas
kanggo jaminan.

17 Barang colongan kuwi énak rasané,
nanging ora suwé cangkemé kaya-kaya
kebak krikil.
18 Rancangan bisa kelakon becik
menawa wis ditimbang-timbang kalawan
mateng, mulané yèn maju perang kudu
nganggo siasat.
19 Sing sapa nyatur ala kuwi mbukak
wadi, mulané aja srawung karo wong
sing dhemen wewadul.
20 Sing sapa ngipat-ipati wong tuwané,
uripé bakal sirep kaya lampu senthir sing
mati ing petengan.
21 Barang-darbé sing olèhé kalawan
gampang, wekasané ora dadi berkah.
22 Pemales aja koktindakaké dhéwé,
nanging pasrahna marang Allah, lan
Panjenengané sing bakal nindakaké.
23 Gusti Allah sengit karo wong sing
migunakaké timbangan lan ukuran
palsu.
24 Jangkahé manungsa kuwi Gusti Allah
sing nemtokaké. Sarèhné mengkono
kepriyé bisané manungsa weruh dalané?
25 Menawa arep janji apa-apa karo
Gusti Allah kuwi pikiren dhisik, supaya
ing tembé ora getun.

26 Raja sing wicaksana pirsa wong sing
ala lan ditindhes bola-bali.
27 Gusti Allah kang nitahaké budi lan
osiking ati, manungsa ora bisa ndhelik
ngoncati awaké dhéwé.
28 Raja bakal tetep pangwasané samasa
pepréntahané jujur, bener lan adil.
29 Sing diendelaké wong nom kuwi
kekuwatané, lan kaéndahané wong tuwa
kuwi uwané.
30 Manungsa sok kudu kebentus dhisik,
sadurungé gelem ngowahi lakuné sing
ala.

21 1 Allah kang ngerèh penggalihé
raja, presasat kali, diilèkaké ing
sakersané piyambak.
2 Saben wong nganggep yèn penemuné
kuwi sing bener dhéwé, nanging Gusti
Allah mriksa atiné wong.
3 Gusti Allah luwih rena penggalihé
yèn manungsa nglakoni kabeneran lan
keadilan, ketimbang karo nyaosaké
kurban marang Panjenengané.
4 Wong duraka dituntun déning rasa
angkuh lan gemunggung, mangka kuwi
dosa.

5 Manungsa sing ngati-ati kuwi
nekakaké asil akèh, nanging sing sapa
kesusu bakal ngalami kecingkrangan.
6 Ngarah kasugihan srana ngapusi kuwi
kaya pedhut sing ilang kabur ing angin
lan nuntun marang bilai.
7 Wong ala padha nemahi karusakan
déning panganiaya sing ditindakaké
dhéwé, merga padha nampik nindakaké
prekara sing bener.
8 Dalané wong ngapusi kuwi ménggak-
ménggok, nanging lakuné wong sing
resik lempeng.
9 Pilih manggon ing payon, ketimbang
manggon saomah karo bojo sing crèwèt.
10 Wong duraka kuwi tansah kepéngin
nindakaké piala, lan ora duwé welas
marang pepadhané.
11 Wong gemunggung yèn diukum
marakaké wong bodho dadi pinter.
Wong wicaksana mundhak kawruhé saka
pengalamané.
12 Gusti Allah nggatosaké omahé wong
ala; wong mau dijorogaké marang bilai.
13 Sing sapa ora gelem ngrungokaké
pesambaté wong mlarat, yèn sesambat
dhéwé bakal ora diparingi.

14 Atur-atur sing diwènèhaké nganggo
sesidheman, nyirep nepsuné wong sing
lagi mulad-mulad.
15 Kabeneran gawé bungahé wong
mursid, nanging gawé geteré wong
duraka.
16 Wong sing nyimpang saka kabeneran,
kuwi lakuné bakal anjog ing pati.
17 Wong sing seneng mangan énak
bakal nandhang kekurangan; mangan
énak ora ndadèkaké sugih.
18 Wong ala mesthi ketekan bilai, sing
arep ditujokaké marang wong mursid.
19 Pilih manggon ana ing ara-ara samun,
ketimbang manggon saomah karo rabi
sing cepak nepsuné lan seneng padu.
20 Omahé wong wicaksana kanggonan
kalubèran, nanging wong tanpa budi
ngentèkaké sanalika apa sing ditampa.
21 Sing sapa nindakaké kabeneran lan
katresnan bakal kaparingan umur dawa,
kaluhuran lan kaurmatan.
22 Wong wicaksana bisa ngrebut bètèng
sing dijaga déning wong rosa-rosa, lan
ngrubuhaké témbok-témboké sing padha
diendel-endelaké.

23 Sing sapa njaga tembungé,
ngedohaké awaké dhéwé saka
karubedan.
24 Wong angkuh kuwi gemunggung,
lumuhur-luhur lan ninggal tata-krama.
25 Wong kesèd sing wegah nyambut-
gawé mati déning pekaremané dhéwé.
26 Senengé sedina-dina mung ngangen-
angen apa sing dipéngini; nanging wong
mursid seneng wèwèh kanthi loma.
27 Gusti Allah sengit karo kurbané wong
ala, apa menèh sing dicaosaké kalawan
sedya ala.
28 Paseksi goroh bakal ditampik,
nanging tembungé wong sing ditimbang-
timbang kanthi mateng bakal ditampa.
29 Wong mursid kuwi salaku-lakuné
mantep; nanging kabecikané wong
duraka digawé-gawé.
30 Kawicaksanané manungsa, kawruh
lan pratikelé ora ana gawéné samasa
cengkah karo kersané Allah.
31 Wong bisa nyawisaké jaran kanggo
perang, nanging sing paring kemenangan
kuwi Allah.

22 1 Jeneng sing becik kuwi ajiné
ngungkuli kasugihan gedhé,

ditresnani déning wong ajiné ngungkuli
emas lan slaka.
2 Wong sugih lan wong mlarat kuwi
pinangkané padha, karo-karoné Gusti
Allah sing nitahaké.
3 Wong wicaksana weruh bilai sing arep
nekani, banjur diéndhani; nanging wong
tanpa budi ndlarung waé, lan wekasané
getun.
4 Ganjarané wong sing andhap-asor lan
ngabekti marang Allah, kuwi kasugihan,
kaurmatan lan umur dawa.
5 Wong sing ngreksa uripé kuwi ngedohi
jiret, sing dipasang ana ing dalané wong
ala.
6 Bocah wiwit cilik ajarana bab dalan
sing prelu diambah; supaya tekan tuwa
ora bakal nyimpang.
7 Wong mlarat dadi budhaké wong
sugih, lan wong utang dadi budhaké sing
ngutangi.
8 Wong sing nyebar panganiaya
bakal ngentèni bilai, mula mandheg
panganiayané.
9 Wong sing seneng wèwèh marang
wong mlarat bakal diberkahi, merga
rejekiné dipangan bareng karo wong
miskin.

10 Wong sing angkuh kuwi singkirana,
temah bakal ora ana grejegan, tukar-
padu lan tuding-tudingan sing siji
nyalahaké sijiné.
11 Wong sing resik atiné lan alus
tembungé, bakal dadi mitrané Sang
Raja.
12 Gusti Allah njaga lestariné kabeneran,
srana ora nggapé tembungé wong goroh.
13 Wong kesèd gawé alasan, "Ing njaba
ana singa, aku dakana ing omah waé,
mundhak aku ditubruk ana ing dalan."
14 Laku jina kuwi upamané kaya
luwangan. Wong sing diukum Gusti Allah
kecemplung ana ing kono.
15 Bocah mono wis lumrah yèn
tumindaké tanpa budi, mariné menawa
digitik srana pendidikan.
16 Sing sapa atur-atur marang wong
sugih lan nindhes wong miskin supaya
olèh kauntungan kanggo awaké dhéwé,
kuwi nekakaké kecingkrangan marang
awaké dhéwé.
17 Rungokna pituturé wong wicaksana;
piwulangku iki gatèkna.
18 Menawa koksimpen ing atimu lan
kokcepakaké ing lambému, bakal gawé
senengé atimu.

19 Aku kepéngin supaya kowé duwé
pengandel marang Allah, mulané
bebasan iki dakkandhakaké marang
kowé, iya marang kowé dhéwé.
20 Aku wis nulis bebasan 30 kanggo
kowé, isi kawruh lan pitutur bab apa sing
diarani kabeneran.
21 Prekara mau arep dakwulangaké
marang kowé, iya marang kowé dhéwé,
supaya samasa kowé didhawuhi nggolèki
prekara endi sing bener, kowé bisa awèh
wangsulan marang sing ndhawuhi.
22 Aja golèk bathi saka wong miskin
dupèh kowé bisa tumindak mengkono,
lan aja golèk asil saka wong sing lagi
kepèpèt enggoné prekaran ana ing
pengadilan.
23 Merga, Allah mbéla prekarané wong
mau lan njabut nyawané wong sing
ngrampas bandhané wong mau.
24 Aja srawung karo wong sing cepak
nepsu utawa sing brangasan,
25 mundhak kowé ketularan wataké lan
ora bisa uwal.
26 Aja nanggung utangé wong liya.
27 Yèn kowé ora bisa nyaur utangé bisa
uga slèmèk sing kokturoni katut dilorod
kanggo nyaur utangé.

28 Pathok watesé lemahmu sing lawas
aja kokunduraké, merga kuwi wis
ditetepaké déning leluhurmu.
29 Wong sing trampil lan pethel ing
gawé bakal ngawula marang raja, ora
marang wong asor.
23 1 Yèn kowé disuguh mangan wong
gedhé, élinga sapa wongé kuwi.
2 Yèn sing disuguhaké karemanmu,
kowé kudu nyegah pangangah-angahmu.
3 Aja kakèhan olèhmu ngrahapi suguhan
sing énak-énak mau, jalaran bisa uga
wong sing nyuguh mau arep njorogaké
kowé.
4 Aja ngangsa kepéngin dadi sugih,
cegahen niatmu sing mengkono kuwi.
5 Sebab, bandhamu bisa entèk
sakedhèp nétra, kaya-kaya duwé swiwi,
banjur mabur kaya manuk garudha.
6 Aja mangan suguhané wong medhit
lan ngrahapi pangané sing énak-énak.
7 Wong kuwi nawani, "Mangga kula aturi
mundhut malih!," nanging pangucapé
mau mung lelamisan. Ana prekara liya
sing dipikir. Lan sing dipikir kuwi sing
satemené dikarepaké.

8 Sing kokpangan bakal kokwutahaké
menèh, lan tembungmu manis ora ana
gunané.
9 Aja ngajak omong-omongan wong
sing tanpa budi, sebab tembungmu sing
wicaksana bakal mung dirèmèhaké waé.
10 Aja ngunduraké pathok lawas watesé
lemahmu, lan aja ngrebut lemahé bocah
lola.
11 Sebab Gusti Allah sing mbéla
prekarané bocah mau kuwi mahakwasa.
Panjenengané piyambak kang bakal
prekaran karo kowé.
12 Gatèkna piwulangé gurumu lan
golèka kawruh sakatogmu.
13 Anakmu perdinen; ora-orané anakmu
mati yèn koksabeti,
14 malah bakal ndadèkaké beciké ing
saterusé.
15 Hé anakku, aku bungah yèn kowé
dadi wong wicaksana.
16 Atiku bakal mongkog menawa krungu
tembungmu sing jujur.
17 Kowé aja mèri karo wong-wong sing
gawé piala, nanging ngabektia marang
Allah,
18 mesthi uripmu ing tembé bakal
kepénak.

19 Hé anakku, rungokna, dadia wong
wicaksana, lan jaganen kelakuanmu
supaya ora nyimpang saka dalan sing
bener.
20 Aja sesrawungan karo wong sing
gawéné mendem anggur utawa seneng
mangan énak.
21 Wong sing karem anggur lan mangan
énak kuwi wekasané bakal cilaka. Yèn
uripmu mung mangan lan turu ora suwé
bakal mlarat.
22 Rungokna pituturé bapakmu, sebab
bapakmu kuwi sing nganakaké kowé, lan
aja ngrèmèhaké ibumu samangsa ibumu
wis tuwa, malah ngétokna enggonmu
ngajèni.
23 Kabeneran, kawicaksanan, kawruh
lan pangertèn kuwi akèh ajiné, mulané
aja kokedol.
24 Bapak bakal seneng yèn anaké
becik atiné, lan mongkog yèn anaké
wicaksana.
25 Bapak lan ibumu gawénen gedhé
atiné, karebèn rumangsa begja déné
duwé anak kowé.
26 Hé anakku, pituturku gatèkna, nirua
lelakonku.

27 Wong wadon tuna susila kuwi
presasat kala-jiret sing mbebayani.
28 Kaya bégal sing ngadhang wong ana
ing dedalan sarta njalari wong lanang
akèh padha sèdhèng.
29 Sing sapa seneng endem-endeman
ngombé anggur nganti bengi, lan seneng
ngicipi campuran anggur anyar, yakuwi
wong sing seneng sesambat njaluk
diwelasi, sing selawasé gawé gègèr, lan
selawasé ora nrima. Wong mau mripaté
abang lan rainé abuh pating brénjol;
mesthiné sing mengkono ora prelu.
30 (23:29)
31 Mulané kowé aja kena digodha
déning anggur, senajan rupané abang
sumringah, gumebyar ana ing tuwung
lan yèn diombé énak rasané, angler
mlebuné ing gorokan.
32 Nanging ésuké rasané awakmu kaya
mentas dicokot ula mandi.
33 Mripatmu banjur weruh rerupan sing
anèh-anèh, kowé ora bisa mikir lan
kandhamu ora cetha.
34 Rasané kaya lagi mabuk-laut ing
tengahé segara, gondhal-gandhul
gumantung ing cagaking prau.

35 Kowé bakal muni, "Wah aku diantemi,
nanging ora krasa. Aku digebugi, nanging
aku ora kèlingan. Yagéné aku ora bisa
menyat? Wah, yèn ngono aku prelu
ngombé menèh!"

24 1 Aja mèri karo wong ala, lan aja
memitran karo wong sing kaya
mengkono.
2 Wong mau gawéné mung ngrancang-
ngrancang piala; sing digunem mung
olèhé arep gawé cilakané liyan.
3 Omah kuwi ngadegé didhasari
kawicaksanan lan
4 merga pangertèn kamar-kamaré diisi
prabot lan barang-barang pèni sing akèh
ajiné.
5 Wong wicaksana kuwi wibawané
luwih gedhé ketimbang karo wong rosa.
Pancèn mengkono, kawruh kuwi luwih
penting tinimbang kekuwatan.
6 Sebab wong sing kepéngin menang,
dhisik dhéwé kudu duwé rancangan sing
apik sadurungé miwiti perang, mangka
rancangan sing apik, yakuwi yèn akèh
sing mènèhi rembug.
7 Wong sing tanpa budi ora ngerti
surasané bebasan sing jero. Wong mau

ora bisa urun rembug apa-apa samasa
ana prekara penting.
8 Sing sapa tansah ngrancang piala,
bakal karan wong jail.
9 Apa sing kewetu saka wong tanpa
budi mau anané mung piala. Wong
sing seneng gawé cilakané liyan kuwi
disengiti saben wong.
10 Yèn ing mangsa karubedan kowé cilik
ing ati, kuwi nélakaké yèn kowé pancèn
ora duwé kekuwatan.
11 Aja mangu-mangu ngluwari wong
sing diukum pati, ikhtiyarna luwaré wong
sing arep digantung.
12 Bisa uga kowé duwé penganggep
yèn kuwi dudu urusanmu, nanging Gusti
Allah pirsa alasanmu sing satemené.
Panjenengané rak ngulataké kowé, lan
bakal ngganjar manut penggawému.
13 Hé anakku, mangana madu, sebab
kuwi becik kanggo kuwarasanmu. Kaya
déné madu saka ing tala mau rasané legi
ing ilat,
14 semono uga kawicaksanan
tumraping nyawa. Mulané nduwènana
kawicaksanan, mesthi mbésuk uripmu
bakal kepénak.

15 Aja kaya wong ala sing ngrancang-
ngrancang mbégal wong mursid, utawa
ngrebut omahé.
16 Sebab senajan wong mursid kerep
ambruk, nanging mesthi tangi menèh,
nanging wong ala bakal tumpes déning
bilai.
17 Aja seneng yèn mungsuhmu nemu
bilai, lan aja bungah-bungah yèn
mungsuhmu keplèsèt.
18 Sebab yèn Gusti Allah pirsa, kowé
mesthi dianggep ala ing ngarsané lan
Panjenengané dadi murungaké enggoné
arep males marang mungsuhmu mau.
19 Kowé aja kwatir bab wong ala, lan
aja mèri marang wong mau.
20 Wong ala mono ora duwé pengarep-
arep bab kaanané ing mbésuké.
21 Hé anakku, wedia marang Allah lan
ngurmatana Sang Prabu. Aja mèlu-mèlu
karo wong sing mbaléla marang Allah
lan Sang Prabu.
22 Wong sing mengkono sawayah-wayah
bisa ketekan bilai, mangka kowé ngerti
sepira gedhéné bilai mau.
23 Ing ngisor iki bebasan anggitané para
wicaksana. Ana ing pengadilan, hakim
ora kena mawang wong.

24 Hakim sing nyalahaké wong bener
bakal diipat-ipati lan disengiti déning
saben wong.
25 Nanging hakim sing ngukum wong
sing salah bakal begja uripé lan olèh
jeneng apik.
26 Sing sapa awèh wangsulan kang jujur
kuwi mitra sing sejati.
27 Aja ngedegaké omah utawa mbangun
brayat dhisik yèn pegawéan ing
pategalanmu durung kokgarap nganti
rampung, supaya kowé duwé apa sing
arep kokenggo sangu urip.
28 Aja nggorohi pepadhamu lan aja
ngapusi pepadhamu.
29 Kowé aja kandha, "Wong kuwi arep
dakwales kaya penggawéné marang
aku!"
30 Tau aku liwat ing palemahané wong
kesèd, lan ing pakebonan angguré wong
tanpa pikiran.
31 Wah kabèh kebak rerungkudan,
lemahé ketutupan ing lateng[c] lan
témboké jugrug kabèh.
32 Kuwi kabèh daktamataké lan aku
olèh piwulang.

---

[c]lateng: bangsané tuwuhan.

33 Sing sapa muni, "Turu sedhéla
engkas, ngantuk sedhéla engkas,
sedhakep sedhéla engkas, lèyèh-lèyèh
sedhéla engkas,"
34 wong kuwi sajroné isih turu bakal
ketekan kemiskinan kaya rampog sing
nggawa gegaman.

25 1 Bebasan-bebasan iki
iya anggitané Suléman,
diklumpukaké déning para abdiné Hizkia
ratu ing Yéhuda.
2 Kita ngluhuraké Allah merga
Panjenengané medhar prekara-prekara
sing winadi. Kita ngurmati Sang Prabu
merga enggoné paring ketrangan.
3 Wong ora bisa njajagi penggalihé raja.
Penggalihé ngungkuli kita kabèh, kaya
dhuwuré langit lan jeroné samodra.
4 Rereged ing slaka menawa diresiki,
slaka mau kena digarap déning kemasan
dadi piranti.
5 Penaséhat sing ala singkirna saka ing
ngarsané Sang Raja, mula pepréntahané
bakal adil.
6 Yèn ngadhep Sang Prabu aja
gemedhé, lan aja nganggep awakmu
padha karo wong gedhé.

7 Luwih becik wong akon kowé, "Kula
aturi minggah mriki," ketimbang
karo diasoraké ana ing ngarepé para
penggedhé.
8 Aja kesusu ngladèkaké prekara ana
ing pengadilan. Saupama banjur ana
wong liya sing mbuktèkaké yèn kowé
salah, kowé arep muni apa?
9 Buktèkna karo pepadhamu yèn kowé
pancèn bener, nanging aja mbukak
wadiné wong liya.
10 Supaya kowé ora diécé wong sing
padha krungu, lan gentèn digawé
wirang.
11 Tembung patitis sing diucapaké ing
wektu sing cocog, kuwi kaya woh apel
emas disèlèhaké ing piring slaka.
12 Pituturé wong wicaksana kuwi luwih
aji, ketimbang karo ali-ali utawa hiasan
emas murni.
13 Utusan sing setya kuwi gawé leganing
atiné sing ngutus, kaya banyu adhem
sing seger yèn nuju panèn ing mangsa
panas.
14 Wong sing janji arep wèwèh nanging
ora tau diulungaké, kuwi presasat
mendhung awor angin tanpa udan.

15 Penggedhé sing keras wataké bisa
diyakinaké nganggo kesabaran, tembung
sing sarèh bisa ngempukaké ati sing
keras.
16 Mangana madu sacukupé waé, aja
nganti kewaregen, nganti kokwutahaké
menèh.
17 Aja kekerepen sanja ing omahé
wong, supaya wong mau ora bosen,
nganti dadi sengit karo kowé.
18 Sing sapa awèh paseksi goroh ing
ngatasé pepadhané, padha kaya matèni
wong mau nganggo penthung, pedhang
utawa panah sing landhep.
19 Ngendelaké wong sing ora kena
diprecaya ing wektu karibedan, kuwi
kaya wong mamah tanpa untu utawa
mlaku mangka sikilé pincang.
20 Sing sapa menyanyi ing ngarepé
wong sing lagi susah, kuwi kaya wong
sing mbukak kemulé ing mangsa
bedhidhing utawa ngesokaké cokak ana
ing tatuné.
21 Wong sing sengit karo kowé, yèn
keluwèn wènèhana mangan, yèn ngelak
wènèhana ngombé.

22 Srana mengkono wong mau bakal
kisinan banget lan kowé bakal diganjar
déning Allah.
23 Penyatur ala kuwi gawé panasing ati,
kaya angin saka Lor kuwi mesthi nggawa
udan.
24 Pilih manggon ing payoning omah
ketimbang dadi saomah karo rabi sing
seneng padu.
25 Krungu kabar becik ana ing negara
manca iku segeré kaya wong ngelak
ngombé banyu adhem ing mangsa
panas.
26 Wong mursid sing kwatir ngadhepi
wong ala kuwi kaya sumber sing buthek
utawa kotor.
27 Kakèhan mangan madu kuwi ora
becik, semono uga wong sing kakèhan
pangalembana.
28 Wong sing ora bisa ngerèh nepsuné,
upamané kaya kutha sing tanpa bètèng,
mula gampang ditelukaké.

26 1 Kaya déné ora ana salju tiba
ing mangsa panas lan udan ing
mangsa panèn, kaya mengkono uga ora
ana wong tanpa pikir sing diurmati.

2 Ipat-ipat bakal ora mempan, kejaba
yèn kowé pancèn salah. Iku mung kaya
manuk sing liwat mabur lan ora ménclok.
3 Jaran kudu dipecut lan kuldi kudu
dikendhalèni, mengkono uga wong tanpa
pikir mbutuhaké gebug.
4 Sing sapa mangsuli pitakoné wong
tanpa pikir, kuwi dadi tanpa budi dhéwé.
5 Wong tanpa pikir iku kudu diwangsuli
miturut kaanané sing bodho mau,
supaya aja duwé penganggep yèn
dhèwèké kuwi wong pinter.
6 Sing sapa kongkonan wong tanpa
pikir, kuwi padha karo ngetok sikilé
dhéwé, ateges nyilakani awaké dhéwé.
7 Wong tanpa budi ora bisa migunakaké
bebasan, kaya déné wong lumpuh ora
bisa migunakaké sikil kanggo mlaku.
8 Sing sapa ngurmati wong tanpa budi,
kuwi padha waé karo nalèni watu ana
ing bandhil.
9 Wong tanpa budi sing ngucapaké
bebasan kuwi kaya wong mendem sing
ngarah njupuk eri sing tumancep ing
tangané.
10 Wong sing njupuk wong gemblung
utawa wong mendem dadi buruhé, kuwi

presasat wong manah sing natoni saben
wong sing liwat.
11 Kaya déné asu mbalèni utah-
utahané, mengkono uga wong tanpa
pikir ngambali bodhoné.
12 Wong tanpa budi sing bodho dhéwé,
kuwi kaanané luwih becik, ketimbang
karo wong sing rumangsa pinter dhéwé.
13 Wong kesèd wegah ninggal omahé,
ujaré, "Ana ing dalan lan lurung-lurung
ana singa."
14 Wong kesèd ngglébag ngiwa ngglébag
nengen ana ing peturoné, kaya lawang
mubeng ing èngsèlé.
15 Wong kesèd muluk ing piring,
nanging awang-awangen ngangkat
tangané menyang lambéné.
16 Wong kesèd rumangsa luwih pinter
ketimbang karo wong wicaksana pitu
sing pinter mangsuli.
17 Wong sing mèlu-mèlu tukar-padu
sing dudu urusané, kuwi kaya wong
mlaku ing dalan njèwèr kupingé asu.
18 Wong sing nasaraké liyan, mangka
ngakuné mung geguyon, kuwi wong
gendheng sing dolanan geni.
19 (26:18)

20 Tanpa kayu geni bakal mati; tanpa
penyatur ala tukar-padu bakal sirep.
21 Merga anané areng, mawa terus
mengangah; merga kayu, geni murub
terus, mengkono uga penyatur ala gawé
ndadiné tukar-padu.
22 Penyatur ala kuwi kaya panganan
énak. Saben wong seneng mangan.
23 Lambé manis sing nutupi kekarepan
ala kuwi kaya krèwèng kalapis slaka.
24 Wong lamis kuwi nutupi rasa sengit
nganggo tembung manis.
25 Aja ngandel karo sumèhé ulaté,
merga atiné ngendhem rasa sengit.
26 Senajan wong nutupi rasa sengit,
nanging penggawéné ala bakal konangan
déning wong akèh.
27 Sing sapa masang kala kanggo
wong liya bakal kejiret dhéwé, sing
sapa ngglundhungaké watu bakal
keglundhungan dhéwé.
28 Ilat cidra natoni wong sing disengiti,
lambé cidra nekakaké karusakan.

27 1 Aja gemunggung mungguh dina
sésuk, awit kowé ora ngerti apa
sing bakal kelakon ing dina sésuk.
2 Karebèn wong liya sing ngalem kowé,
aja lambému dhéwé; karebèn wong

sing kowé ora kenal waé, aja lambému dhéwé.
3 Senajan watu lan pasir kuwi abot,
nanging ora sepiraa yèn katandhing karo
laraning ati merga saka penggawéné
wong tanpa budi.
4 Brangasan kuwi tegelan lan gawé
rusak, nanging dudu apa-apa yèn
katandhing karo cemburu.
5 Becik pamelèh sing blaka, tinimbang
katresnan sing ora dikétokaké.
6 Mitra karepé apik, senajan kowé
digebug, nanging menawa kowé
dirangkul mungsuhmu, sing ngati-ati.
7 Yèn kowé lagi wareg, senajan madu
pisan koktampik; nanging yèn kowé
ngelih, senajan pangan sing pait pisan
rasané legi.
8 Wong sing ana ing paran, kuwi kaya
manuk sing ninggal susuhé.
9 Ganda arum lan lenga wangi gawé
senengé ati, nanging karubedan
gawé bubrahing pikir lan ngilangaké
tentreming ati.
10 Aja lali karo mitramu lan mitrané
bapakmu. Yèn ngalami karubedan aja
njaluk tulung marang sedulur; tangga

sing cedhak luwih becik tinimbang
sedulur sing adoh.
11 Hé anakku, tumindaka kanthi
wicaksana, supaya seneng atiku, lan bisa
mangsuli wong sing padha nacad aku.
12 Wong wicaksana ngéndhani bilai sing
arep nekani, nanging wong tanpa pikir
malah methukaké.
13 Sing sapa merga bodhoné nanggung
utangé wong sing dudu kenalané, kuwi
becik yèn barang-darbèké dirampas
dienggo nanggung lunasé utang mau.
14 Sing sapa isih ésuk umun-umun
awèh salam karo mitrané nganggo swara
sora nganti gawé kagèté, kuwi padha
karo ngipat-ipati mitrané.
15 Rabi sing crèwèt kuwi kaya payon
trocoh ing mangsa udan.
16 Sing sapa bisa gawé menengé, kuwi
presasat bisa ngendheg angin utawa
nggegem lenga.
17 Wesi landhepé menawa diasah
nganggo wesi; semono uga manungsa
dadi pinter merga sesrawungan karo
pepadhané.
18 Sing sapa ngrumati wit anjir bakal
mangan wohé, lan abdi sing nggematèni
bendarané bakal diajèni.

19 Sing sapa ngilo ing banyu weruh
rupané, mengkono uga atiné manungsa
kuwi nuduhaké watak-wataké wong
mau.
20 Pepénginané ati kuwi kaya donyané
wong mati, ora kebak-kebak, tansah
bisa ditambahi menèh.
21 Emas lan slaka bisa diuji nganggo
geni, nanging ala-beciké wong diukur
nganggo penganggepé wong akèh.
22 Wong sing tanpa pikir senajan
ditutu awor karo gabah ana ing lesung,
bodhoné ora bakal ilang.
23 Wedhus lan raja-kayamu gematènana
kalawan tliti;
24 sebab kasugihan mono ora tetep;
senajan bangsa pisan ora langgeng
selawasé.
25 Mulané nglumpukna damèn lan
ngarita suket ing pèrèng-pèrènging
gunung.
26 Pakakna wedhusmu supaya wuluné
kena koktenun kagawé klambi, lan
wedhusmu lanang kena kokedol kanggo
tuku lemah.
27 Malah cukup kanggo panganmu
lan pangané brayatmu sarta kanca-
kancamu.

28 [1] Wong ala mlayu, senajan ora
ana sing mburu, nanging wong
mursid kendel kaya singa.
[2] Bangsa sing akèh dosané pijer gonta-
ganti pemimpin; bangsa mau sentosa
lan lestari menawa dierèh déning wong
pinter sing wicaksana.
[3] Penggedhé sing nindhes wong miskin
kuwi kaya udan deres sing ngrusak
panèn.
[4] Wong sing ora ngajèni prenatan kuwi
ngalem marang wong duraka, nanging
wong mursid nepsu menawa prenatan
dirusak.
[5] Wong duraka ora ngerti apa sing
diarani bener, nanging wong mursid
ngerti samubarang.
[6] Luwih becik dadi wong miskin nanging
jujur, ketimbang dadi wong sugih sing
culika.
[7] Anak sing netepi prenatan kuwi
wicaksana, nanging anak sing seneng
sesrawungan karo wong ora kanggo ing
gawé, gawé wirangé bapakné.
[8] Wong sing sugihé merga nganakaké
dhuwité, kasugihané bakal dadi
pandumané wong sing melasi wong
miskin.

9 Sing sapa ora maèlu prenatan,
pandongané disengiti déning Allah.
10 Sing sapa nasaraké wong mursid
marang dalan sing ala, bakal kejiret
déning kalané dhéwé. Wong sing ora
kaluputan nampa ganjaran.
11 Wong sugih selawasé rumangsa
wicaksana, nanging wong miskin sing
wicaksana ngerti kaanané wong mau
sing satemené.
12 Yèn wong mursid nyekel pepréntahan,
wong kabèh padha seneng, nanging
yèn wong ala olèh pangkat wong kabèh
padha umpetan.
13 Sing sapa nutupi kaluputané ora
bakal maju, nanging sing sapa ngakoni
lan marèni kaluputané dikasihi déning
Allah.
14 Mbangun-turuta marang Allah,
mesthi uripmu bakal begja. Nanging yèn
kowé wangkal bakal ditumpes.
15 Wong miskin kuwi tanpa daya
ngadhepi penggedhé sing duraka, sebab
pangwasa mau presasat singa nggero
golèk memangsan.
16 Penggedhé sing ora wicaksana kuwi
wataké ambek siya. Sing sapa sengit
marang piala lestari pangwasané.

17 Sing sapa matèni wong kuwi
ndhudhuk kuburé dhéwé kanthi
rerikatan, mulané aja kokcegah!
18 Sing sapa temen lakuné bakal
kapitulungan, nanging sing sapa ora
temen ora kenyana-nyana bakal tiba
kejrungup.
19 Wong tani sing pethel ing gawé bakal
ora kekurangan pangan, nanging wong
sing ora nggemèni wektu bakal tiba ing
kemlaratan.
20 Wong sing jujur uripé binerkahan,
nanging sing ngaya kepéngin énggal-
énggal sugih nyiksa awaké dhéwé.
21 Pilih kasih kuwi ora prayoga,
éwasemono ana wong sing gelem
nglakoni piala mung merga pangan
saemplokan.
22 Wong drengki kuwi ngaya kepéngin
dadi sugih, nanging ora nyana yèn bisa
ketekan kemlaratan.
23 Sing sapa melèhaké wong kuwi
wekasané luwih ditresnani tinimbang
karo wong sing ngolor.
24 Sing sapa nyolong barangé bapa lan
biyungé, mangka nganggep kuwi ora
salah, padha karo wong ngrampog.

25 Wong watak mélikan kuwi njalari
tukar-padu, nanging sing sapa precaya
marang Allah kalubèran berkah.
26 Sing sapa ngendelaké atiné dhéwé
kuwi wong tanpa budi, nanging sing
lakuné kalawan kawicaksanan oncat
saka bilai.
27 Sing sapa wèwèh marang wong
miskin, bakal ora nandhang kacupetan,
nanging sing ngeremaké mripaté kanggo
wong miskin, bakal kena ing ipat-ipat.
28 Samasa wong duraka olèh pangwasa,
wong-wong padha umpetan, nanging
yèn wong mau ditumpes, wong mursid
genti nyekel pangwasa.
29 1 Sing sapa saben diwelèhaké
mangkotaké atiné, bakal dirusak
dadakan, nganti ora kena didandani
menèh.
2 Pangwasa sing adil gawé bungahé
rakyat, nanging yèn sing nyekel
pangwasa wong duraka, rakyaté
sambat-sambat.
3 Sing sapa rumaket ing kawicaksanan
ndadèkaké bungahé bapakné, nanging
sing sapa sesrawungan karo sundel,
ngebrèh-ebrèh kasugihané.

4 Raja nyentosakaké negara srana
nindakaké keadilan, nanging sing narik
pajeg kakèhen gawé ambruké negara.
5 Sing sapa dhemen ngalem pepadhané,
kuwi masang jiret ing sikilé dhéwé.
6 Wong ala kejiret déning pialané
dhéwé, nanging wong temen uripé bébas
lan bungah.
7 Wong becik kuwi ngurmati wewenangé
wong miskin, nanging wong ala ora mikir
tekan semono.
8 Wong sing ora maèlu kepentingané
pepadhané kuwi gawé gègèré negara,
nanging wong wicaksana nyirep
huru-hara.
9 Yèn wong wicaksana prekaran karo
wong sing tanpa pikir, wong sing tanpa
pikir mau bakal nggeguyu, omongané
seru lan ngawur.
10 Wong ambek siya kuwi sengit karo
wong temen, nanging wong mursid
ngayomi uripé wong temen.
11 Wong tanpa pikir ngumbar nepsuné
sakatogé, nanging wong wicaksana
sabar lan ngendhalèni rasaning atiné.
12 Yèn wong sing nyekel pangwasa
seneng karo laporan palsu, punggawané
kabèh bakal seneng goroh.

13 Wong miskin lan wong ambek siya
kuwi Gusti Allah sing paring mripat
marang karo-karoné.
14 Raja sing tumindak adil marang wong
miskin pepréntahané bakal lestari suwé.
15 Gitik lan pitutur kuwi ngolèhaké
kawicaksanan, nanging bocah ugungan
gawé wirangé ibuné.
16 Yèn saya akèh wong ala sing nyekel
pangwasa, kadursilan bakal mundhak
akèh. Wong mursid bakal lestari urip lan
nyipati ambruké wong-wong mau.
17 Anakmu perdinen, mesthi bakal
ndadèkaké ayemé atimu, malah awèh
kabungahan marang kowé.
18 Bangsa sing ora katuntun déning
wangsité Allah dadi wong urakan. Begja
wong sing netepi pepakoné Allah.
19 Batur aja mung diperdi nganggo
tembung thok, sebab senajan ngerti,
wong mau ora bakal nggatèkaké.
20 Wong sing gunemé tanpa dipikir kuwi
luwih asor tinimbang wong sing tanpa
pikiran.
21 Batur yèn cilik mula diugung,
wekasané bakal ngrampas barang-
darbèkmu kabèh.

22 Wong sing cepak nepsuné nekakaké
tukar-padu lan huru-hara.
23 Sing sapa gemedhé ndadèkaké
awaké ora kajèn, nanging sing wataké
andhap-asor bakal diluhuraké.
24 Sing sapa nampani panduman saka
maling, kuwi ora ngéman awaké dhéwé.
Yèn wong mau gelem ngaku ana ing
pengadilan, bakal diukum negara,
nanging yèn ora ngaku diukum déning
Allah.
25 Wedi marang manungsa ora
nylametaké, nanging sing sapa
kumandel marang Allah kareksa kalawan
sentosa.
26 Akèh wong sing ngudi supaya olèh
sih saka penggedhé, nanging mung Allah
kang bisa paring keadilan.
27 Wong mursid sengit marang
penggawéné wong duraka, lan wong
duraka sengit marang wong mursid.

30 1 Pangandikané Agur bin Yaké,
menawa ana wong sing ngucap
mengkéné, "Gusti Allah ora nunggil karo
aku, Gusti Allah ora nunggil karo aku,
mula semplah atiku."

2 Aku iki luwih ngèmperi kéwan
tinimbang manungsa, aku ora duwé akal
budi kaya lumrahé manungsa.
3 Aku ora tau nggegulang kawicaksanan,
lan ora duwé kawruh bab Allah babar-
pisan.
4 Sapa sing duwé kawruh kaswargan?
Sapa sing tau nggegem angin ana ing
tangané? Sapa sing tau mbuntel banyu
ana ing jubahé? Sapa sing nemtokaké
wates-watesé bumi? Kuwi jenengé sapa?
Lan sapa jenengé anaké? Kowé rak
weruh?
5 Gusti Allah netepi sakèhé janjiné.
Panjenengané dadi tetamèngé wong sing
kumandel marang Panjenengané.
6 Aja nambahi marang pangandikané,
supaya kowé aja diukum lan ketemu
goroh.
7 Dhuh Allah, kalih prekawis ingkang
kawula suwun, mugi sampun Paduka
tampik, mugi kaparingana sadèrèngipun
kawula pejah, inggih menika:
8 Kawula katebihna saking wicanten
goroh, menapa malih sampun Paduka
ganjar kemlaratan utawi kasugihan,
nanging kaparingana rejeki sacekapipun
kémawon;

9 supados menawi kawula ketuwuken
sampun ngantos nyélaki Paduka kaliyan
mungel, "Gusti Allah kuwi sapa?,"
utawi menawi kawula miskin, kawula
lajeng purun nyolong, lan damel wirang
Asmanipun Allah kawula.
10 Aja madulaké batur ana ing ngarepé
bendarané, supaya batur mau aja nganti
nyupatani kowé, sarta kowé kanggep
luput.
11 Ana sawenèhing wong sing nyupatani
bapakné lan ora nyuwunaké berkah
kanggo ibuné.
12 Ana sawenèhing wong sing ngalem
awaké dhéwé yèn resik, mangka nyatané
kotoré ora karu-karuwan.
13 Ana wong sing rumangsa becik, ora
ana tandhingé.
14 Ana sawenèhing wong sing tegel
meres wong miskin; mengkono carané
golèk kauntungan.
15 Lintah duwé anak wadon loro,
karo-karoné dijenengaké: "Aku njaluk!"
Ana patang prekara sing ora tau wareg
lan kandha, "Cukup!," yakuwi:
16 donyané wong mati, wong wadon
sing gabug, lemah garing sing butuh
udan, lan geni sing ora kena disirep.

17 Sing sapa ngala-ala bapakné lan
ngrèmèhaké ibuné sing wis tuwa,
beciké dipakakaké manuk gagak, utawa
karebèn dimangsa manuk beri.
18 Ana patang prekara kang samar
tumraping aku, yakuwi:
19 patrapé manuk garudha nemu dalané
ing awang-awang, lakuné ula sing nlosor
ana ing parang, lakuné prau ana ing
tengahé samodra, lan wong lanang
utawa wadon enggoné nemu jodhoné.
20 Penggawéné wong wadon sing
laku bédhang kuwi mengkéné: Sawisé
nglakoni bédhang, banjur adus lan muni,
"Aku ora nglakoni piala apa-apa!"
21 Ana patang prekara sing ora ditampa
becik déning masarakat, yakuwi:
22 batur sing dadi raja, wong tanpa pikir
sing keturutan mangan apa waé sing
disenengi,
23 wong wadon tampikan sing olèh
bojo, lan batur wadon sing nglèngsèr
kalenggahané bendarané putri.
24 Ing donya ana kéwan papat sing
senajan cilik, nanging pinter banget,
yakuwi:
25 semut, kéwan sing ringkih, nanging
sajroné mangsa panas nandho pangané,

26 wedhus gunung, kéwan sing ora
rosa, nanging gawé omahé ana ing
parang-parang,
27 walang, kéwan sing ora duwé raja,
nanging bisa nglurug tekan endi-endi
gegolongan,
28 cecak, kéwan sing kena dicekel
nganggo tangan, nanging iya ketemu
ana ing dalemé raja-raja.
29 Ana patang prekara kang gagah
lakuné, yakuwi:
30 singa, kéwan sing rosa dhéwé ing
antarané para kéwan, lan ora duwé wedi
marang sapa waé,
31 wedhus lanang, jago sing njangkah
kalawan angkuh, raja-raja menawa
pinuju ing ngarepé kawulané.
32 Yèn kowé merga saka bodhomu
ngegungaké awakmu dhéwé lan
ngrancang piala, menenga lan rasak-
rasakna dhisik!
33 Sebab susu yèn diudhek dadi
mertéga; yèn irung diantem metu
getihé. Sing sapa gawé nepsuné wong,
gawé dhadhakan kerengan.

31 1 Iki pitutur kanggo Lemuèl, raja
ing Masa, saka ibuné.

2 Hé anakku, anak kang daklairaké,
wohing pandongaku. Mengkéné
pituturku,
3 "Kekuwatanmu aja kokentèkaké
kanggo laku jina lan bandhamu aja
koktanjakaké kanggo nguja wong wadon
sing ngrusak para raja.
4 Rungokna Lemuèl, kanggoné raja ora
pantes yèn ngombé anggur utawa karem
minuman keras.
5 Sebab yèn ngombé kowé bakal
nyepèlèkaké prenatan lan prekarané
wong cilik.
6 Minuman keras kuwi kanggo wong
sing arep nemu karusakan, lan anggur
kanggo wong sing lagi nandhang
kasusahan.
7 Wong-wong kuwi karebèn ngombé
supaya lali karo kemlaratané lan
kasusahané.
8 Bélanana prekarané wong-wong sing
ora bisa mbélani prekarané dhéwé;
tanggungen prekarané wong-wong sing
katindhes.
9 Bukaken lambému lan gawéa putusan
sing adil. Ayomana haké wong mlarat
lan wong sing papa nistha."

10 Golèk rabi sing wicaksana kuwi ora
gampang. Rabi sing mengkono mau
ajiné ngungkuli mutiara.
11 Wong wadon sing mengkono dadi
andel-andelé sing lanang, sing lanang
bakal ora tumiba ing kemlaratan.
12 Sajegé urip gawé becik marang sing
lanang, ora tau natoni atiné.
13 Rabi mau sregep ngantih wulu
wedhus gèmbèl lan serat rami, katenun
kagawé sandhangan léna alus.
14 Wong mau padha kaya prau sing
lelayaran menyang negara adoh, bali
nggawa pangan.
15 Saben ésuk sadurungé byar wis
tangi masak pangan kanggo brayaté,
lan ngedum pegawéan marang para
réwangé.
16 Wong mau golèk palemahan
sing disenengi, banjur dituku lan
ditanduri anggur; ragadé dibayar saka
olèh-olèhané gawéané tangané.
17 Wong mau ora nampik gawéan, rosa,
sregep lan trampil.
18 Ngerti yèn paéguhé mau nekakaké
kauntungan, wong mau enggoné
nyambut-gawé nganti wengi.

19 Sandhangané ditenun saka benang
olèhé ngantih dhéwé.
20 Loma marang wong miskin lan
demen tetulung marang wong sing butuh
pitulungan.
21 Senajan mangsa adhem, ora
bingung, jalaran brayaté padha nganggo
klambi anget kabèh.
22 Peturoné dislèmèki babut lan
sandhangané saka léna alus wungu.
23 Sing lanang jenengé kesuwur, dadi
salah sawijiné pemimpin ing panggonan
kono.
24 Wong wadon mau nggawèni
sandhangan lan sabuk diedol marang
para sudagar.
25 Gedhé kawibawané lan kajèn-
kéringan, ora samar ngadhepi dina
mbésuk.
26 Tembungé merak ati lan kebak
kawicaksanan.
27 Wongé ora tau lèrèn, tansah sibuk
ngurusi kebutuhané brayaté.
28 Anak-anaké padha ngajèni lan bojoné
ora entèk-entèk pengalemé marang
wong mau.
29 Tembungé, "Akèh wong wadon sing
becik, nanging kowé kuwi meksa sing

becik dhéwé ing antarané wong kabèh
mau."
30 Éndahing pawakan lan ayuné rupa
bakal ilang, nanging wong wadon
sing ngabekti marang Allah bakal
kaalembana.
31 Wong sing mengkono mau wajib olèh
hasiling panyambut-gawéné lan pantes
diurmati déning saben wong.

Pengkhotbah

1 [1] Iki pangandikané Juru Khotbah,
raja ing Yérusalèm, putrané Dawud.
[2] Tanpa guna, tanpa guna, mengkono
pangandikané Juru Khotbah. Tanpa guna
banget, samubarang kabèh tanpa guna.
[3] Apa gunané manungsa nanjakaké
uripé kanggo nyambut-gawé ana ing
donya?
[4] Turunan sing siji lunga, turunan
sijiné teka, nanging bumi tetep waé ora
owah-owah.
[5] Srengéngé mlethèk, srengéngé
surup, banjur énggal-énggal marani
panggonané mlethèk menèh.
[6] Angin midid saka Kidul, nuli minger
midid saka Lor, tansah mingar-minger,
bola-bali.
[7] Kali kabèh padha anjog ing segara,
éwadéné segara ora dadi kebak;
menyang ngendi parané ilining kali, ya
mrono selawasé.
[8] Kabèh mau mboseni, saking bangeté
nganti ora kena dikandhakaké nganggo
tembung. Mripat ora tau wareg

ndedeleng, lan kuping ora wareg-wareg enggoné ngrungokaké.
9 Kabèh sing biyèn wis ana bakal ana menèh, lan apa sing biyèn wis kelakon bakal kelakon menèh. Ora ana barang anyar ing bumi kéné.
10 Apa ana wong muni, "Delengen, iki barang anyar!" Ora, sebab barang kuwi biyèn ya wis ana, suwé sadurungé kita lair.
11 Ora ana wong sing kèlingan lelakon-lelakon dhèk jaman kuna, lan iya ora ana wong sing bakal ngerti apa sing bakal kelakon ing antarané dina iki lan sésuk.
12 Aku, Juru Khotbah, dadi raja ing Israèl; kedhatonku ana ing Yérusalèm.
13 Atiku kenceng arep nliti lan nyinau samubarang sing kelakon ana ing donya. Kuwi nasib kita saka kersané Allah.
14 Aku wis nitèni sakèhé lelakon sing ana ing donya kéné. Kabèh ketemuné tanpa guna, ora béda karo mburu angin.
15 Sing béngkong ora kena dilencengaké, sing ora ana ora kena diétung.
16 Aku kandha ing sajroning ati, "Aku iki wis dadi wong gedhé, luwih wicaksana tinimbang sapa waé sing tau dadi raja

ing Yérusalèm sadurungé aku. Aku ngerti tegesé kawicaksanan lan pangertèn ing sejatiné."
17 Aku kudu bisa mbédakaké kawruh lan kabodhoan, kawicaksanan lan tanpa budi. Nanging aku banjur rumangsa yèn prekara mau uga ora béda karo mburu angin.
18 Awit saya wicaksana, saya akèh prekara sing dikuwatiraké, lan saya akèh kawruhé wong, saya akèh prihatiné.
2 1 Ing batin aku muni mengkéné, "Aku daknyoba nyeneng-nyenengaké ati. Urip mukti wibawa kuwi rasané kepriyé! Nanging ketitik yèn iya tanpa guna."
2 Miturut panemuku, "Wong ngguyu kuwi kliru, lan wong seneng apa gunané?"
3 Merga saka kepéngin olèh kawicaksanan, aku nyoba gawé bungahing atiku srana ngombé anggur lan seneng-seneng. Gagasanku: mesthiné mengkéné iki carané wong nanjakaké uripé sing mung sedhéla ana ing donya iki.
4 Aku banjur miwiti pegawéan sing hébat. Aku yasa omah akèh, lan gawé pakebonan anggur.

5 Aku yasa petamanan lan kebon
wowohan akèh, sing metokaké wowohan
werna-werna.
6 Aku gawé blumbang dakenggo ngilèni
pakebonan mau.
7 Aku tuku batur akèh, lan akèh sing
padha lair ana ing omahku. Raja-kayaku
luwih akèh ketimbang karo duwèké sapa
waé sing tau manggon ing Yérusalèm.
8 Aku iya nglumpukaké slaka lan emas
sing daktampa saka para raja ing
negaraku. Aku duwé penyanyi akèh,
lanang lan wadon, sing padha menyanyi
kanggo nglejaraké atiku. Kejaba kuwi
aku bisa golèk selir pira waé sing
dakkarepaké.
9 Aku dadi wong gedhé, ngungkuli
sapa waé sing tau manggon ing
Yérusalèm sadurungé aku, lan sajroné
kuwi mau kabèh aku ora tau lali karo
kawicaksananku.
10 Aku kena nglakoni apa waé sing
dakkarepaké. Ora ana kasenengan sing
dakcegah. Atiku mongkog ndeleng asilé
pegawéan lan kangèlanku.
11 Bareng aku nliti sakèhé pegawéan
sing wis daklakoni kanthi ngrekasa,

ketitik yèn kuwi mau kabèh tanpa guna. Ora béda karo mburu angin.

12 Jebul raja iya mung bisa nindakaké apa sing tau ditindakaké déning raja sadurungé. Aku banjur wiwit nggatèkaké wong sing wicaksana, wong sembrana lan wong tanpa budi.

13 Aku banjur weruh: "Yèn kawicaksanan kuwi luwih becik tinimbang kabodhoan, ya kaya pepadhang enggoné luwih becik ketimbang karo pepeteng.

14 Wong wicaksana ngerti apa sing dikarepaké, nanging wong bodho ora ngerti." Nanging aku ya ngerti yèn nasibé karo-karoné padha.

15 Aku banjur rumangsa, "Yèn nasibku padha waé karo nasibé wong bodho. Yèn mengkono apa paédahé aku biyèn ngudi supaya dadi wong wicaksana. Ora ana paédahé. Sethithik waé ora ana."

16 Sebab wonga wicaksana, wonga gemblung ora ana sing diélingi ing selawasé. Karo-karoné mbésuk bakal kalalèkaké. Kabèh wong ngalami mati, iya sing wicaksana, utawa sing gemblung.

17 Dadi tumraping aku urip kuwi ora ana paédahé, sebab samubarang sing

dakalami sajroning urip mung gawé
susahé atiku. Kabèh mau tanpa guna,
padha karo mburu angin.
18 Ora ana asiling pegawéanku utawa
olèh-olèhané kangèlanku sing maédahi
marang aku, merga aku ngerti yèn kuwi
kabèh mesthi daktinggalaké marang
wong sapungkurku.
19 Bisa uga wong kuwi wicaksana, bisa
uga wong gemblung, aku ora ngerti.
Éwasemono wong mau bakal nduwèni
samubarang pametuné kangèlanku lan
samubarang hasiling kawicaksananku
selawasé aku urip ing donya kéné. Dadi
kabèh mau ora ana paédahé.
20 Mula aku gela ing ngatasé sakèhé
kangèlan sing wis daklakoni sajegé
uripku ing donya kéné.
21 Sebab aku sing kangèlan nyambut-
gawé kanthi kawicaksanan, kawruh
lan ketrampilan, nanging asilé kudu
daktinggalaké wong sing babar-pisan
ora tau nglakoni apa-apa. Mulané kuwi
kabèh tanpa guna lan cilaka gedhé.
22 Apa olèh-olèhané manungsa
saka kangèlané ing donya lan saka
pangarahing atiné.

23 Déné uripé kebak kasusahan,
lan enggoné nyambut-gawé kebak
karibedan, malah yèn bengi atiné ora
tentrem, kuwi kabèh rak tanpa guna.
24 Sing dadi kabegjané wong ora
ana kejaba menawa mangan lan
ngombé, sarta ngrasakaké olèh-olèhané
kangèlané. Nanging aku rumangsa yèn
kuwi pinangkané saka ing astané Allah.
25 Sebab sapa bisa mangan lan nikmati
barang sing ora saka peparingé Allah?
26 Sebab Allah piyambak sing paring
kawicaksanan lan kawruh sarta
kabungahan marang wong sing dikasihi,
nanging wong dosa dikersakaké
nyambut-gawé ngethiyel nglumpukaké
lan nenandho barang-barang sing arep
diparingaké marang wong sing dikasihi
Allah. Kuwi rak ya tanpa guna lan padha
karo mburu angin.

3 1 Samubarang kabèh sing kelakon
ing donya iki kelakoné ing wektu sing
katetepaké déning Allah.
2 Panjenengané sing netepaké wektuné
wong nandur lan wektuné wong mbedhol
tanduran mau.
3 Wektuné wong matèni lan wektuné
wong marasaké; wektuné wong

ngrubuhaké lan wektuné wong
mbangun.
4 Panjenengané sing netepaké
mangsané nandhang susah lan
mangsané bungah-bungah; mangsané
sesambat lan mangsané jejogèdan.
5 Mangsané mbangun tresna, lan
mangsané pepisahan; mangsané
rerangkulan lan mangsané ngeculaké
rangkulan.
6 Panjenengané netepaké mangsané
golèk lan mangsané kélangan; mangsané
nyèlèngi lan mangsané mbuwang.
7 Ana mangsané nyuwèk lan ana
mangsané ndondomi; ana mangsané
meneng lan ana mangsané guneman.
8 Panjenengané netepaké mangsané
nresnani lan mangsané nyengiti;
mangsané perang lan mangsané rukun.
9 Wong sing nyambut-gawé olèh hasil
apa saka kangèlané?
10 Aku wis nitèni momotan abot sing
diparingaké Allah marang kita.
11 Panjenengané nitahaké samubarang
kang becik ing wektu sing ditetepaké,
malah ndunungaké urip langgeng
ing atiné manungsa, nanging wong

ora diparingi kawruh kanggo njajagi
pakaryané Allah sasampurnané.
12 Dadi sing apik dhéwé kanggoné
manungsa kuwi yèn bisa urip kanthi
seneng lan gawé becik selawasé isih
urip.
13 Kita kabèh kudu padha mangan lan
ngombé sarta ngrasakaké kanikmataning
pametuné olèhé nyambut-gawé. Kuwi
kabèh ganjaran peparingé Allah.
14 Aku ngerti yèn apa sing ditindakaké
Allah kuwi langgeng selawasé, ora kena
ditambahi lan ora kena dielongi, mangka
enggoné mengkono mau supaya wong
padha wedia marang Panjenengané.
15 Apa sing saiki ana kuwi biyèn wis
ana, lan apa sing mbésuk bakal ana,
ing mauné iya wis ana. Apa sing biyèn
ana dianakaké menèh déning Allah,
mengkono saterusé.
16 Kejaba kuwi aku wis nitèni, yèn ing
donya kéné panggonan sing mesthiné
dadi papané keadilan, malah ora ana
keadilan.
17 Osiké atiku mengkéné, "Gusti Allah
bakal ngadili wong mursid lan wong ala
tanpa mbédak-mbédakaké, merga saben

prekara lan saben penggawé padha
katemtokaké mangsané."
18 Manut panemuku, kita kabèh padha
didadar déning Allah, kanggo nélakaké
yèn satemené kita iki ora luwih becik
tinimbang kéwan.
19 Dikapak-kapakna nasibé manungsa
ora béda karo nasibé kéwan. Loro-loroné
padha ngalami mati. Sakaro-karoné
padha kaparingan urip. Manungsa ora
luwih unggul tinimbang kéwan, sebab
samubarang kabèh kuwi tanpa guna.
20 Sakaroné bali dadi lebu.
21 Sapa ta sing weruh yèn nyawané
manungsa munggah menyang swarga
lan nyawané kéwan medhun menyang
sangisoré bumi?
22 Miturut panemuku sing apik dhéwé
kanggoné manungsa yakuwi menawa
wong mau kalawan bungah ngrasakaké
kanikmatan saka hasiling pegawéané.
Liyané kuwi kita ora bisa apa-apa. Sebab
sapa sing bisa awèh weruh apa sing
bakal kelakon sawisé kita mati?
4 1 Aku banjur nitèni lelakon-lelakon
sing ora adil ana ing donya. Wong
sing katindhes padha nangis, nanging
ora ana sing nulungi. Ora ana sing

nulung, merga wong sing nindhes padha duwé pangwasa.
2 Mulané aku ngarani wong sing wis
mati suwé kuwi luwih begja tinimbang
wong sing saiki isih urip,
3 nanging luwih begja menèh tinimbang
wong-wong mau kabèh, wong sing
durung tau dilairaké, merga wong kuwi
ora tau nyipati panyia-nyia sing kelakon
ana ing donya iki.
4 Aku iya nitèni wong padha nyambut-
gawé abot, kepéngin olèh gawé, merga
mèri karo kancané. Nanging kuwi iya
tanpa guna lan padha karo mburu angin.
5 Ana sing muni mengkéné, "Wong sing
mung sedhakep waé kuwi bakal mati
kaliren."
6 Bisa uga mengkono. Nanging luwih
becik duwé barang sethithik kalawan ati
tentrem, ketimbang tangan loro kanggo
mburu angin.
7 Aku iya weruh prekara liyané menèh
sing tanpa guna ing donya iki.
8 Ana wong sing urip ijèn. Ora
duwé anak lanang, lan ora duwé
sedulur lanang. Éwasemono wong
mau nyambut-gawé sakatogé, durung
marem karo kasugihané. Wong kuwi

nyambut-gawé kanggo sapa, lan apa
paédahé gawé rekasa awaké, nyingkiri
kepénaké awak? Apa kuwi ora tanpa
guna lan nyiksa awak?
9 Becik wong loro bebarengan
ketimbang ijèn, sebab wong loro sing
bebarengan asilé nyambut-gawé luwih
akèh.
10 Yèn salah siji tiba, sijiné bisa
nangèkaké. Nanging wong sing ijèn, yèn
tiba, ora ana sing nulungi.
11 Mengkono uga wong loro menawa
bebarengan turu, awaké padha dadi
anget, nanging wong ijèn bisané anget
kepriyé?
12 Wong loro wani nglawan samasa
dirodha-peksa, nanging wong ijèn ora
wani. Tali sing tamparé telu ora gampang
pedhot.
13 Luwih becik nonoman miskin
sing wicaksana, ketimbang karo raja
tuwa sing gemblung, sing ora kena
dikandhani.
14 Sebab nonoman sing dikunjara
déning raja mau sametuné saka kunjara
banjur dadi raja.
15 Aku mikir-mikir bab wong-wong
sing padha urip ing donya iki. Manut

panemuku wong akèh mau padha rujuk
karo nonoman sing kepéngin nggentèni
raja tuwa kuwi.
16 Tanpa wilangan cacahé kawulané,
nanging yèn raja sing kèri mau iya séda,
ora ana wong sing ngaturaké panuwun
marang lelabeté. Kuwi kabèh tanpa
guna, lan padha waé karo mburu angin.
5 1 (4-17) Sing ngati-ati menawa
kowé sowan ing Pedalemané Allah.
Luwih becik ana ing kana nyedhak karo
ngrungokaké, ketimbang karo saos
kurban kaya patrapé wong gemblung,
sing ora bisa mbédakaké ala lan becik.
2 (5-1) Pikiren dhisik sadurungé
kumecap. Lan aja kesusu janji apa-apa
marang Gusti Allah. Panjenengané ana
ing swarga, mangka kowé ana ing bumi,
mulané aja ngucapaké tembung luwih
saka mesthiné.
3 (5-2) Saya akèh prekara sing
kokkuwatiraké, saya gampang olèhmu
impèn ala, ora béda karo kakèhan
omong marakaké gawé kaluputan.
4 (5-3) Dadi yèn kowé ngaturaké kaul
marang Allah, énggal-énggal luwarana.
Sebab Gusti Allah ora rena karo wong
tanpa pikiran.

5 (5-4) Luwih becik ora ngunjukaké
punagi,[a] ketimbang karo nglairaké ujar
mangka ora kokluwari.
6 (5-5) Aja ngucapaké tembung sing
bisa dadi dhadhakan kowé tumiba ing
dosa, supaya aja nganti kowé kepeksa
matur ing ngarsané imam yèn kowé
klèru. Srana mengkono kowé mung
njalari paukumané Allah waé, mula
Panjenengané bakal ngrusak pegawéané
tanganmu.
7 (5-6) Senajan kowé kerep ngimpi
lan akèh penggawé tanpa guna sing
koklakoni, sarta tembung muspra sing
kokucapaké, nanging saprekara sing
prelu: kowé wedia marang Allah.
8 (5-7) Aja gumun menawa kowé weruh
pangwasa nindhes wong miskin lan
ngrebut wewenangé ana ing pengadilan.
Saben pegawé kuwi diayomi déning sing
mbawahaké, lan loro-loroné diayomi
déning penggedhé sing luwih dhuwur
menèh pangkaté.
9 (5-8) Senajan raja pisan kuwi uripé
gumantung saka asilé panèn.
10 (5-9) Sing sapa karem dhuwit ora
bakal marem karo enggoné golèk

---

[a]punagi: ujar, kaul.

dhuwit. Sing sapa karem bandha
ora bakal ketutugan apa sing dadi
pepénginané atiné. Kuwi iya tanpa guna.
11 (5-10) Yèn kasugihanmu tambah, iya
tambah cacahé wong sing ngentèkaké.
Kowé olèh hasil apa kejaba enggonmu
disebut wong sugih.
12 (5-11) Wong glidhig kuwi akèha
sethithika sing dipangan, enggoné turu
kepénak, nanging wong sugih ora bisa
turu merga barang-darbèké akèh lan
akèh sing dikuwatiraké.
13 (5-12) Ana prekara nyedhihaké
sing daksipati ing donya kéné, yakuwi
wong sing numpuk bandha, nanging
nyebabaké cilakané dhéwé.
14 (5-13) Wong mau ngalami kapitunan
nganti bandhané entèk gusis, temah ora
ana kekarèné sing diwarisaké marang
anak-anaké.
15 (5-14) Kaya nalika metu saka
wetengé ibuné, iya mengkono enggoné
bakal lunga kalawan wuda, padha waé
karo lairé, sarta ora olèh apa-apa saka
kangèlané sing bakal diwarisaké.
16 (5-15) Kuwi rak ya tanpa guna lan
gawé gelaning ati, déné enggon kita
ninggal donya iki ora nggawa apa-apa,

padha karo dhèk kita teka. Saka hasilé kangèlan kita, kita ora bisa nggawa apa-apa. Kuwi rak ya padha karo mburu angin.

17 (5-16) Sajegé urip kita padha ana ing pepeteng, nandhang kasusahan, atiné kebak sumelang karo jèngkèl.

18 (5-17) Aku banjur duwé panemu mengkéné: sing becik kanggoné manungsa yakuwi mangan lan ngombé sarta nikmati asilé kangèlané sajroné isih kaparingan urip sing mung cendhak iki. Kuwi wis dadi pandumané.

19 (5-18) Menawa Gusti Allah paring kasugihan lan bandha akèh, sarta marengaké kita ngrasakaké kanikmatané peparing mau, kita wajib padha saos panuwun lan bungah déné bisa ngrasakaké hasiling kangèlan kita. Kuwi ganjaran peparingé Allah.

20 (5-19) Sarèhné diparingi urip nampa kabegjan, wong mengkono mau ora prelu sumelang bab dawa lan cendhaking umuré.

6 1 Aku nitèni yèn ing donya kéné akèh lelakon sing ora adil.

2 Kayata: ana wong sing kaparingan kasugihan lan kaurmatan, nganti ora

kekurangan apa sing dadi kasenengané
atiné, éwadéné Allah ora marengaké
wong kuwi nganggo barang-darbèké
mau, nanging wong liya sing nganggo.
Kuwi rak tanpa guna lan gawé perihing
ati.
3 Saupama ana wong sing duwé anak
satus lan kaparingan umur dawa banget,
nanging yèn wong mau ora ngrasakaké
kanikmatané urip lan nalika matiné ora
dikubur nganggo upacara, aku ngarani
bayi sing metu kluron luwih kepénak
ketimbang wong mau,
4 sebab bayi sing lair kluron mau ilang
sajroning pepeteng, banjur dilalèkaké.
5 Bayi mau durung tau weruh
padhanging raina, lan durung ngerti urip
kuwi apa. Nanging loro-loroné wis olèh
pengasoan,
6 dadi luwih kepénak ketimbang
karo wong sing ora tau ngrasakaké
kanikmatané urip mau, senajan dhèwèké
umuré nyandhak rong èwu taun. Bayi
sing metu kluron lan wong tuwa mau
wekasané papan sing diparani padha.
7 Manungsa enggoné nyambut-gawé
kalawan ngrekasa rak merga golèk

pangan, mangka pepénginané mau ora ketutugan.
8 Wong wicaksana apa luwih kepénak
ketimbang karo wong gemblung? Lan
apa gunané wong mlarat ngerti maknané
urip?
9 Kuwi kabèh rak tanpa guna, padha
karo mburu angin. Luwih becik nikmati
barang sing wis diduwèni, ketimbang
nganti-anti barang sing durung karuwan
ditampa.
10 Samubarang sing kelakon kuwi wis
lawas enggoné katetepaké, lan kita
ngerti yèn ora ana gunané padu karo
wong sing luwih gedhé pangwasané.
11 Saya nemen enggonmu prekaran
saya tanpa guna, mangka wekasané
kowé ora olèh apa-apa.
12 Sapa sing ngerti apa sing becik
dhéwé kanggo manungsa sajroning uripé
sing cendhak lan tanpa guna iki? Urip
sing mung kaya ayang-ayangan liwat?
Sapa sing weruh apa sing bakal kelakon
sapungkuré?
7 1 Jeneng sing kesuwur becik, kuwi
ajiné ngungkuli lenga wangi sing
larang regané. Lan dina matiné wong

kuwi luwih becik ketimbang karo dina lairé.
2 Layat ing panggonané wong mati kuwi
luwih becik ketimbang nekani pésta,
sebab wong urip rak selawasé ngélingaké
awaké dhéwé yèn mbésuk bakal mati.
3 Becik prihatin ketimbang gumuyu.
Pancèn raimu katon sedhih, nanging
budimu olèh pangertèn.
4 Wong tanpa budi kuwi sing dipikir
mung bab kasenengan, wong wicaksana
sing dipikir bab ajalé.
5 Pilih ngrungokaké pamelèhé wong
wicaksana, ketimbang dialem déning
wong tanpa budi.
6 Guyuné wong tanpa pikiran kuwi kaya
kumrètèké eri sing kobong, sing ora ana
paédahé babar-pisan.
7 Wong wicaksana sing nindhes
pepadhané dadi tanpa budi; nyogok
ngrusak budiné wong.
8 Wekasané prekara luwih becik
ketimbang karo wiwitané. Sabar sarèh
luwih becik ketimbang gemunggung.
9 Aja cepak nepsu; wong tanpa pikiran
kuwi senengé ngendhem nepsu.
10 Aja muni, "Kaanané jaman biyèn
luwih becik ketimbang karo saiki."

Pangucap sing mengkono kuwi nélakaké
yèn kowé dudu wong pinter.
11 Wong urip ing donya kudu wicaksana;
nduwèni kawicaksanan mono beciké
padha kaya nampani warisan,
12 merga kawicaksanan kuwi awèh
pengayoman, ora béda karo kasugihan.
Kawicaksanan ngreksa uripé wong kuwi
dhéwé.
13 Nitènana pakaryané Allah, apa ana
wong sing bisa nglencengaké barang
sing dititahaké béngkong déning Allah?
14 Ing mangsané ngalami kabegjan,
bungah utawa nandhang karubedan,
élinga yèn kabegjan lan karubedan kuwi
sekaroné Allah kang nitahaké. Kowé ora
ngerti apa sing bakal kelakon ing tembé.
15 Akèh prekara sing daktitèni sajroning
uripku sing tanpa guna iki. Kayata: Ana
wong mursid sing mati ndhisik, mangka
ana wong ala sing lestari urip.
16 Mulané aja kemursiden lan aja
keminter, sebab srana mengkono kowé
gawé susahé awakmu dhéwé.
17 Aja keladuk durakamu lan aja
kebangeten enggonmu tanpa budi.
Sekaroné njalari kowé mati sadurungé
wektuné.

18 Mulané loro-loroné singkirana.
Cekaké pangibadah marang Allah kuwi
dalaning kabegjan.
19 Kawicaksanan mono paédahé kanggo
sing duwé, luwih gedhé ketimbang karo
pangwasa sepuluh sing mréntah negara.
20 Ing donya kéné ora ana wong siji-sijia
sing mung gawé becik waé, lan ora tau
gawé dosa.
21 Aja ngopèni omongané saben wong,
supaya aja nganti krungu menawa
dipujèkaké ala déning baturmu,
22 mangka kowé mesthi rumangsa yèn
kowé dhéwé kerep nyatur alané wong
liya.
23 Kabèh kuwi wis daktliti kanthi
kawicaksanan. Aku pancèn kepéngin
banget dadi wong wicaksana, nanging
durung tau kelakon.
24 Sapa sing ngerti maknaning urip?
Tumraping kita kuwi prekara sing jero
banget, kejeron menawa arep dijajagi.
25 Aku mantep arep ngudi golèk
kawicaksanan lan wangsulan tumraping
pitakonan-pitakonan sing ana ing
atiku, semono uga kepéngin ngerti apa
satemené piala lan apa sing diarani
gemblung.

26 Aku banjur nemu prekara sing paité
ngluwihi pati, yakuwi wong wadon
sérong. Katresnan sing dilairaké marang
kowé kuwi jebulé kala-jiret utawa jaring,
lan lengen sing dienggo ngrangkul
kowé kuwi jebul ranté. Wong mursid
dioncataké déning Allah, nanging wong
dosa bakal kecandhak ing jaringé wong
wadon mau.
27 Pituturé Juru Khotbah mengkéné:
Sajroné ngentèni wangsulané prekara
mau aku saka sethithik nimbang-
nimbang sekabèhé,
28 supaya olèh kekenthelaning rembug,
nanging meksa ora olèh. Ing antarané
wong sèwu aku mung nemu wong lanang
siji sing pinunjul, nanging aku durung
nemu wong wadon siji waé sing kaya
ngono.
29 Nanging prekara siji iki sing daktemu,
yakuwi mengkéné: Manungsa katitahaké
jujur lan lugu, nanging manungsa dhéwé
gawé pokal pirang-pirang.
8 1 Mung wong wicaksana ngerti
maknaning prekara sing satemené.
Kawicaksanan njalari ulaté sing peteng
dadi sumèh.

2 Ngèstokna dhawuhé Sang Prabu,
merga kowé wis sumpah ing ngarsané
Allah. Aja kesusu nglairaké punagi ana
ing ngarsané Allah.
3 Sang Prabu bisa nindakaké apa waé
sakersané, mulané aja cedhak-cedhak
karo panjenengané. Ngedoha saka
panggonan sing mbebayani mau.
4 Sang Prabu tumindak nganggo
pangwasa; lan ora ana wong sing
wenang mbantah!
5 Yèn kowé ngèstokaké dhawuhé,
kowé bakal slamet; lan wong wicaksana
ngerti wektuné lan carané tumindak
mengkono.
6 Samubarang kabèh kuwi ana
mangsané lan ana carané sing cocog,
nanging kita kerep ora ngerti!
7 Kita ora ngerti apa sing bakal kelakon,
lan ora ana wong siji-sijia sing bisa awèh
weruh marang kita.
8 Ora ana wong sing bisa nyegah tekané
pati utawa nganyang dina ajalé. Kita
ora bisa lolos saka prekara mau senajan
srana patrap julig.
9 Bareng aku ngrasak-ngrasakaké
sakèhé lelakon ing donya iki, aku banjur
nitèni yèn ing donya kéné ana wong

sawetara sing duwé pangwasa lan
sawetara wong menèh sing nandhang
sengsara, merga panindhesé wong sing
duwé pangwasa mau.
10 Aku weruh ana wong ala sing
dipendhem lan ngaso ana ing kuburé,
nanging wong mursid padha ditundhung
saka panggonan suci lan dilalèkaké
déning wong-wong ing kuthané. Apa
sing mengkono kuwi ora tanpa guna?
11 Sarèhné piala ora énggal diukum,
akèh wong sing banjur kepéngin
nindakaké piala.
12 Senajan gawé piala kaping satus,
wong ala mau isih lestari urip.
Éwasemono aku duwé keyakinan
mengkéné: Sapa wong sing ngabekti
marang Allah kalawan wedi asih mesthi
padha nemu slamet.
13 Nanging wong duraka bakal ora
nemu keslametan. Uripé ora dawa,
mung kaya ayang-ayangan liwat, merga
ora ngèstokaké dhawuhing Allah. Jebul
keyakinanku mau ora cocog.
14 Delengen apa sing kelakon ana ing
donya. Kerep waé wong mursid ngalami
ngrekasa, lan wong duraka malah tampa

ganjaran sing mesthiné kanggo wong
mursid. Apa kuwi ora tanpa guna?
15 Mulané aku saiki yakin yèn manungsa
kudu ngepénakaké uripé srana mangan
lan ngombé, sebab mung kuwi sing
kena dirasakaké minangka pikolèhé
panyambut-gawéné sajroning urip sing
dadi peparingé Allah marang wong mau
ana ing donya.
16 Nalika aku kepéngin ngerti
kawicaksanan lan nyawang lelakon sing
ana ing donya kéné, aku ngrumangsani,
senajan daklakoni melèk rina lan wengi,
17 aku ora bakal ngerti pakaryané Gusti
Allah ana ing donya kéné. Kaya apa
waé olèhmu mersudi, kowé ora bakal
mudheng. Wong wicaksana bisa uga
muni bisa, nanging nyatané ora.
9 1 Kabèh mau dakrasak-rasakaké
sajroning ati kalawan ngetog
kekuwatanku. Aku banjur ngerti yèn
Gusti Allah nguningani tumindaké wong
wicaksana, tekan carané enggoné
nresnani lan enggoné nyengiti pisan,
ora ana wong sing ngerti apa sing bakal
kelakon.
2 Nasib sing dialami wong becik lan
wong ala, wong sing ngibadah lan sing

ora ngibadah, wong sing nyaosaké
kurban lan sing ora nyaosaké kurban,
nyatané padha waé. Wong becik ora
ngalami luwih becik ketimbang karo
wong dosa. Wong sing wani sumpah
karo sing ora,
3 kabèh ngalami nasib padha. Kaya
mengkono kaanané donya iki, lan
kuwi ora bener. Sajegé urip ing donya
wong-wong mau atiné kebak piala lan
nélakaké bodhoné, wekasané padha
mati.
4 Nanging saben wong mau padha duwé
pengarep-arep. Asu sing urip nasibé
luwih becik ketimbang karo singa sing
mati.
5 Wong urip ngerti yèn bakal mati,
nanging wong mati wis ora ngerti
apa-apa. Iya wis ora olèh panduman
menèh, sebab wis ora katut kepétung.
6 Katresnané lan sengité apa déné
drengkiné iya wis padha lebur kabèh.
Lan wis ora mèlu-mèlu ing urusané wong
sing isih urip.
7 Mulané terusna enggonmu mangan
kalawan bungah, ngombéa anggur
kalawan senenging ati. Mengkono sing
dadi keparengé Allah.

8 Padha bungaha lan seneng-senenga.
9 Uripa mukti karo bojo kekasihmu,
sajroné kowé diparingi urip sing tanpa
guna iki déning Allah. Nikmatana
dina-dina sing tanpa guna mau, sebab
kuwi pikolèhé kangèlanmu ana ing donya
kéné.
10 Sakèhé pegawéanmu lakonana sing
temenan, sebab mbésuk kowé bakal
mati lan ing donyané wong mati kowé
wis ora bisa nyambut-gawé menèh,
wis ora prelu mikir apa-apa, ora butuh
kawruh lan kawicaksanan, mangka
mrono kuwi paranmu.
11 Aku iya weruh kaanan ing donya sing
mengkéné: ing donya kéné ora mesthi
wong sing banter playuné kuwi sing
menang balapan, lan ora mesthi wong
sing kendel kuwi sing menang perangé.
Wong wicaksana ora mesthi duwé
pegawéan, wong pinter ora mesthi dadi
sugih, lan wong sing nyambut-gawéné
apik ora mesthi olèh pangkat dhuwur.
Saben wong bisa ngalami nasib sial.
12 Mung kowé ora ngerti kapan tekané
nasib sial mau. Kaya manuk sing
ujug-ujug kena ing jaring, utawa iwak
sing mlebu ing jala, kaya mengkono uga

kita ujug-ujug ngalami nasib sial, ing
wektu sing ora kita nyana-nyana.
13 Aku iya weruh conto sing apik
bab penganggepé wong ing donya iki
tumraping kawicaksanan.
14 Ana kutha cilik sing dienggoni wong
mung sethithik. Kutha mau dilurugi
perang déning sawijining raja sing
gedhé pangwasané. Kutha mau banjur
dikepung, arep diserbu srana nggempur
bètèngé.
15 Ing kutha kono ana wong miskin,
sing wicaksana lan pinter banget. Wong
mau satemené bisa nylametaké kutha
kuwi, nanging ora ana sing duwé pikiran
semono.
16 Aku selawasé kandha yèn
kawicaksanan kuwi luwih becik
ketimbang karo karosan, nanging ora
ana wong sing duwé penganggep yèn
wong miskin mau iya bisa kadunungan
kawicaksanan, lan ora ana wong sing
nggatèkaké marang tembungé wong
miskin.
17 Luwih becik ngrungokaké tembung
sarèh saka wong wicaksana, ketimbang
karo tembungé penggedhé gemblung
sing sora.

18 Kawicaksanan luwih gedhé paédahé
ketimbang karo gegaman, nanging
wong ala siji bisa ngrusak pirang-pirang
prekara sing becik.

10 1 Bathang laler siji bisa ndadèkaké
lenga wangi sabotol bacin,
mengkono uga tindak tanpa budi sing
katoné sepélé bisa gawé kawicaksanan
luhur dadi tanpa guna.
2 Wis lumrah yèn wong wicaksana
tumindak bener, lan wong tanpa pikiran
tumindak salah.
3 Senajan wong sing ora kenal pisan,
yèn kepethuk ana ing dalan ngerti, sebab
wong tanpa pikiran mau nyritakaké
tumindaké sing bodho marang angger
wong.
4 Yèn kowé didukani penggedhé, aja
banjur njaluk metu, merga kaluputan
sing gedhé pisan bisa diapura angger
kowé tetep sarèh.
5 Ing donya kéné akèh panindhes sing
ditindakaké déning para penggedhé.
6 Wong tanpa budi diwènèhi pangkat
lan pangwasa, nanging wong budi luhur
dikiwakaké.

7 Aku nyipati batur sing padha
nunggang jaran, lan wong luhur sing
padha mlaku kaya batur.
8 Sing sapa gawé jugangan bakal
kecemplung dhéwé, sing sapa mbabah
témbok, dicokot ula.
9 Sing sapa ngedhuk watu, tangané
lara kena watu; sing sapa nyigar kayu,
tangané kesusupen.
10 Yèn wadungmu kethul, kudu kokasah;
yèn ora, panyambut-gawému saya abot.
Mulané wong pinter ngrancang dhisik
sadurungé nandangi pegawéan.
11 Kawruh nelukaké ula kuwi ora ana
gawéné yèn ulané wis nyokot dhisik.
12 Apa sing diucapaké déning wong
wicaksana kuwi njalari dadi kajèn,
nanging wong tanpa budi ngrusak
jenengé merga tembungé dhéwé.
13 Wong mau miwiti nglairaké tembung
sing ngawur lan mungkasi srana
omongan sing tanpa teges lan nyilakani.
14 Wong tanpa pikiran olèhé crita ora
lèrèn-lèrèn. Ora ana wong sing weruh
apa sing bakal kelakon, lan ora ana
wong sing bisa kandha apa sing bakal
kedadéan sawisé kita mati.

15 Wong tanpa budi ora ngerti dalané
mulih menyang omahé, lan pituwasé
kangèlané kuwi mung kesel thok.
16 Negara bakal cilaka yèn sing dadi ratu
isih bocah, mangka para penggedhéné
negara gawéné mung padha pésta
sewengi muput.
17 Nanging begja negara sing duwé raja
wicaksana lan bisa gawé putusan dhéwé,
sarta para penggedhéné padha mangan
lan ngombé sapreluné, ora padha nganti
mendem.
18 Wong sing saka kesèdé ora gelem
ndandani payoné sing trocoh, wekasané
omah mau bakal ambruk.
19 Pésta gawé bungahing ati kita lan
anggur nglejaraké ati, nanging sekaroné
ngentèkaké dhuwit.
20 Aja ngrasani ala marang Sang Prabu
utawa para penggedhé liyané, sebab
bisa uga ana wong sing krungu, banjur
nglapuraké rasanan ala mau.

11 1 Dhuwitmu tanjakna kanggo
dedagangan ing manca negara,
supaya ing tembé olèh bathi akèh.
2 Dhuwitmu tanjakna kanggo miwiti
nindakaké pangudi werna-werna, sebab

kowé ora ngerti apa sing bakal kelakon
ana ing donya kéné.
3 Wit bisa rubuh mrana utawa mréné,
nanging sing mesthi nggluntung ana
ing panggonan rubuhé. Yèn mendhung
ngemu banyu, mesthi ing bumi bakal
udan deres.
4 Sing sapa ngentèni angin utawa
mangsa sing cocog, mesthi ora bakal
sida nyebar, mula ora bakal ngundhuh
apa-apa.
5 Kaya upamané kowé ora ngerti lakuné
angin, utawa ora ngerti dadiné urip
anyar ana ing wetengan, mengkono uga
kowé ora ngerti pakaryané Allah kang
nitahaké samubarang.
6 Wijimu sebaren ing wayah ésuk lan
ing wayah soré, merga kowé ora ngerti
apa wiji mau bakal thukul kabèh utawa
sebaran sing siji luwih becik ketimbang
karo sebaran sing sijiné.
7 Becik yèn bisa nikmati padhanging
raina sing mbungahaké.
8 Saosa panuwun ing ngatasé saben
taun sing ditambahaké ing umurmu.
Pira dawané umurmu kowé ora ngerti,
nanging sing mesthi pati sing bakal kita

alami kuwi luwih suwé, mangka ana ing
kana ora ana sing kita arep-arep.
9 Hé wong nom, nikmatana enggonmu
dadi wong nom. Bungaha sajroné kowé
isih nom. Turutana kekarepanmu, lan
apa pepénginané atimu lakonana.
Anggeré kowé tansah éling yèn Allah
bakal ngadili kowé ing bab sedhéngah
prekara sing koktindakaké.
10 Buwangen samubarang sing gawé
sedhihing atimu lan singkirna apa sing
bisa njalari kowé nandhang lara. Sebab
enggonmu dadi wong nom kuwi ora
suwé.
12 1 Sajroné dadi wong nom élinga
marang kang nitahaké kowé,
sadurungé ketekan dina sial lan taun-
taun sing njalari kowé muni, "Aku wegah
urip."
2 Yakuwi samasa padhangé srengéngé,
rembulan lan lintang-lintang dadi
remeng-remeng kanggoné kowé, lan
udané ora terang-terang.
3 Ing mangsa kuwi tangan sing
kokenggo ngreksa awakmu bakal
buyuten, lan sikilmu sing saiki rosa bakal
dadi ringkih. Untumu bakal mung kari
sawetara, mula ora bisa kanggo mamah

panganmu, sarta mripatmu wis ora awas kanggo ndeleng.
4 Kupingmu bakal dadi budheg, nganti
ora krungu raméné swara sing ana ing
dalan. Kowé bakal mèh ora krungu
swarané wong nutu, utawa swarané
tetabuhan, malah swarané manuk
sing padha ngocèh ora bakal mbribèni
enggonmu turu.
5 Kowé bakal awang-awangen munggah
ing panggonan sing dhuwur, lan lakumu
bakal sempoyongan. Rambutmu bakal
putih mabluk, lan lakumu bakal karo
rambatan. Kowé bakal ora duwé
pepénginan apa-apa menèh. Kowé bakal
digawa menyang papan pengasoanmu
sing pungkasan, lan sedalan-dalan
ditangisi.
6 Ranténé slaka bakal pedhot, lampuné
kencana bakal tiba ambyar, lan kendhiné
wadhah banyu bakal remuk.
7 Awak kita bakal bali dadi lebuning
bumi sarta roh kita bakal bali marang
Allah kang maringaké marang kita.
8 Tanpa guna, samubarang kabèh kuwi
tanpa guna.
9 Sarèhné Juru Khotbah kuwi wong
wicaksana, mulané ora lèrèn-lèrèn

mulangaké kawruhé marang bangsané. Panjenengané nyinau bebasan-bebasan pirang-pirang, ditliti kalawan jujur bener lan orané.

10 Juru Khotbah ngudi nemokaké tembung-tembung sing kepénak dirungokaké, lan apa sing bener, banjur ditulis kanthi jujur.

11 Bebasan anggitané wong wicaksana kuwi padhané teken lancip sing dienggo pangon ngengon wedhusé. Wulang Bebasan sing diklumpukaké kuwi awèt lan jero nancepé ing ati kaya pantèk sing kukuh enggoné dianjingaké. Bebasan sing mengkono mau peparingé Allah, kang jumeneng Pangoning manungsa kabèh.

12 Kejaba kuwi hé anakku, sing waspada! Nganggit buku kuwi ora ana entèké, lan sinau akèh kuwi ngeselaké awak.

13 Ringkesé apa sing kokrungu kabèh mau mung saprekara, yakuwi: Ngabektia marang Allah lan lakonana dhawuhé, sebab kuwi maksudé enggonmu dititahaké.

14 Gusti Allah bakal ngadili sakèhé
penggawé kita, iya sing becik utawa sing
ala, malah sing samar pisan.

Kidung Agung

1 [1] Kidung sing éndah dhéwé,
anggitané Suléman. Pengantèn
wadon:
[2] Kawula kacucupa mawi lathi
Panjenengan; sih-katresnan
Panjenengan menika ngungkuli
nikmating anggur!
[3] Ganda Panjenengan arum sanget;
asma Panjenengan menika kados
lisah jebad ingkang kaesokaken, mila
para prawan sami kasmaran dhateng
Panjenengan.
[4] Kawula mugi Panjenengan tuntun,
énggal-énggal ndhèrèk Panjenengan!
Sang Raja, kawula kaajaka mlebet ing
kamar Panjenengan. Kita sesarengan
badhé bingah-bingah, ngraosaken
nikmating sih-sinihan! Mboten maiben
menawi tiyang èstri sami asih dhateng
Panjenengan.
[5] Hé para putri ing Yérusalèm, ireng
kulitku, nanging ayu rupaku. Irengku
kaya kémah-kémah sing ana ing ara-ara

samun Kédar, nanging ayuku kaya
gordhèn ing kratoné Suléman.
6 Aku aja kokrèmèhaké merga kulitku,
sing gosong déning panasing srengéngé.
Kakang-kakangku padha nepsu karo
aku, banjur akon aku nyambut-gawé ing
kebon angguré, nganti aku ora kober
ngrumat kebon anggurku dhéwé.
7 Dhuh gantilaning nyawa kawula,
pepanthaning ménda Panjenengan badhé
Panjenengan giring dhateng pundi?
Wonten pundi enggèn Panjenengan
ngersakaken para ménda sami ngéyub
ing wanci tengangé?[a] Supados kawula
mboten prelu mrika-mriki madosi
Panjenengan ing antawisipun para
pangèn. Pengantèn lanang:
8 Hé wong wadon sing ayu dhéwé, apa
kowé weruh panggonanku? Nglacaka
tapaké para wedhus; cempému ngonen
ana ing kono, sacedhaké kémahé para
pangon.
9 Hé kekasihku, aku sumlengeren
ndeleng ayuné rupamu, kaya jaran
wadon sing gawé birainé jaran-jaran
lanang sing narik kréta titihané Firaun.

---

[a]tengangé: tengah hari (bhs. Ind.).

10 Éndah pipimu diapit-apit déning
sumping, mengkono uga gulumu sing
dihias ing kalung.
11 Mengko kowé dakgawèkaké hiasan
saka emas, nganggo kekembangan
slaka. Pengantèn wadon:
12 Sasuwéné Sang Raja lenggah ing
pesaréané, ganda arum saka narwastuku
ngebaki kamar.
13 Samasa kekasihku semèlèh ing
pangkonku, gandané kaya blendok mur.
14 Kekasihku mau kaya kembang
pacar sedhompol, sing lagi mekar ing
kebon-kebon anggur Èn-Gedi. Pengantèn
lanang:
15 Hé kekasihku, ayu temen kowé kuwi,
cahyané mripatmu kaya mripaté manuk
dara. Pengantèn wadon:
16 Dhuh kekasih kawula, èstu
nggantheng Panjenengan menika; sasat
rumput ijem ingkang minangka balé
kita.
17 Kajeng sédar minangka cagak, lan
kajeng cemara minangka gebyogipun
griya kawula.

2 1 Kawula namung presasat sekar
alasan ing Saron. Sekar bakung ing
lebak paredèn. Pengantèn lanang:

2 Kaya kembang ing antarané eri, ya
mengkono kekasihku ing antarané para
wong wadon. Pengantèn wadon:
3 Kaya wit apel ing antarané wit-witan
ing alas, ya mengkono kekasihku yèn
katandhing karo para priya. Aku seneng
ngéyub ing ngisoré, lan legining rasané
dadi pekaremanku.
4 Aku diajak menyang gedhong pésta,
lan sih-katresnané tansah dakrasakaké.
5 Kekuwatanku bali menèh merga
mangan kismis, lan awakku pulih seger
mangan apel, merga awakku mauné
lemes déning kasmaran.
6 Sirahku disangga nganggo astané
kiwa, astané tengen ngelus-elus aku.
7 Hé para putri ing Yérusalèm. Kowé
padha janjia dadia kidang utawa
menjangan, ora arep ngganggu aku sing
lagi kasmaran. Pengantèn wadon:
8 Aku krungu swarané kekasihku,
rawuhé presasat nglumpati gunung-
gunung, nrabas metu punthuk-punthuk
enggoné marani aku.
9 Kekasihku kaya kidang, kaya
menjangan lanang sing isih nom.
Panjenengané jumeneng ing sisihé

témbok, banjur ngungak ing jendhéla,
mirsani liwat sela-selaning ruji.
10 Kekasihku banjur ngandika.
Pengantèn lanang: Mrénéa kekasihku,
lungguha ing kéné karo aku!
11 Mangsa bedhidhing wis liwat, udané
wis terang.
12 Ing pedésan kembang-kembang
wis mekar, saiki mangsané menyanyi;
pambekuré manuk dara keprungu ing
ara-ara.
13 Wohé wit ara wis wiwit padha
mateng, gandané kembang wit anggur
sumebar ing endi-endi. Mrénéa wong
ayu, kekasihku, mrénéa karo aku.
14 Kowé kaya dara sing ndhelik ing sela-
selané gunung karang. Aku dakndeleng
ayuné rupamu, lan ngrungokaké
swaramu sing ngresepaké.
15 Ayo padha dicekel asu wawar[b] sing
ngrusak kebon anggur kita, sing saiki
lagi kembang. Pengantèn wadon:
16 Kekasihku kuwi duwèkku dhéwé,
lan aku kagungané kekasihku, kang
nunggoni wedhusé ana ing ara-ara
bakung,

---

[b]asu wawar: namanipun segawon wana (asu ajag).

17 nganti tekané angin wayah ésuk,
lan pepeteng sumilak. Kekasihku
banjur kondur, tindaké kaya playuné
kidang, kaya menjangan lanang sing
mlumpat-mlumpat ing pegunungan.
3 1 Saben bengi samasa aku turu, aku
ngimpékaké kekasihku! Dakgoléki
ing endi-endi, nanging ora ketemu.
2 Aku ngubengi kutha, metu dalan
lan lurung-lurung, nanging ora bisa
kepethuk.
3 Aku ketemu karo wong jaga sing
ngubengi kutha, banjur daktakoni apa
weruh kekasihku.
4 Sawisé mungkur saka kana, ora
suwé kekasihku ketemu; Panjenengané
dakcandhak lan ora dakculaké, dakgawa
menyang omahé ibuku, omah kelairanku.
5 Hé para putri ing Yérusalèm, kowé
padha janjia dadia kidang utawa
menjangan, ora arep ngganggu aku sing
lagi kasmaran ing sakatogé. Pengantèn
wadon:
6 Apa sing metu saka ara-ara samun,
sing rupané kaya kemeluné kukus,
ngganda arum kaya menyan blendok
mur, sing diedol déning para sudagar?

7 Suléman rawuh, lenggah ing tandhu,
diapit-apit prejurit sewidak, para perwira
pilihan ing Israèl
8 kabèh padha trampil migunakaké
pedhang, lantèh ing perang. Pedhangé
disengkelit ing lempèngé, siaga ngadhepi
serangan ing wayah bengi.
9 Tandhuné Sang Prabu Suléman
kagawé saka kayu, sing asalé saka
Libanon.
10 Cagaké dilapis slaka, kursiné
dilapis emas murni, bantalé diulesi
laken wungu, gawéané putri-putri ing
Yérusalèm.
11 Hé putri-putri Sion, mrénéa ndeleng
Sang Prabu Suléman. Panjenengané
ngagem makutha kang diagemaké
déning kang ibu, nalika Sang Prabu
krama, iya ing nalikané ngalami
kabungahan gedhé.

4 1 Pengantèn lanang: Iba ayumu, hé
kekasihku! Mripatmu sumunar ing
sangisoring krudhungmu kaya mripaté
manuk dara. Rambutmu ngombak kaya
lakuné wedhus gèmbèl sing temurun
saka pegunungan ing Giléad.
2 Untumu putih kaya putihé wedhus
gèmbèl sing mentas dicukur lan diedusi.

Kabèh padha meteng kembar, ora ana
sing gabug.
3 Lambému kaya pita abang,
nengsemaké banget yèn kowé guneman.
Pipimu sing ndurèn sajuring sumringah,
ana ing sangisoring krudhungmu.
4 Gulumu kaya menarané Dawud,
bunder lan alus, dicanthèli tamèng sèwu
mubeng.
5 Payudaramu kaya anak kidang kembar
sing padha nyenggut ana ing tengahing
kembang bakung.
6 Aku arep menyang gunung
panggonané mur lan kemenyan,
lan ana ing kana nganti tekané angin
subuh sarta petengé bengi ilang.
7 Hé kekasihku, iba ayuné rupamu,
éndah temen awakmu sekojur.
8 Ayo padha medhun saka Libanon, hé
pacanganku, ayo mèlu aku medhun saka
pucaké Gunung Amana, saka Gunung
Sendir lan Gunung Hèrmon, panggonané
para singa lan macan tutul.
9 Hé kekasihku, pacanganku, aku
kédanan karo kedhèping mripatmu, lan
karo kalung sing kokenggo ing gulumu.
10 Hé kekasihku lan pacanganku,
katresnanmu gawé bungahing atiku.

Katresnanmu ngungkuli nikmaté anggur,
gandamu arumé ngungkuli wewangèn
kabèh.
11 Kekasihku, lambému ngungkuli
legining madu, ilatmu presasat pohan
lan madu tumraping aku. Sandhanganmu
gandané ngungkuli sakèhé wewangèn
sing ana ing Libanon.
12 Dhuh adhikku, pacanganku, kowé
kuwi upamané kaya petamanan sing
kopèn, kaya belik sing disengker.
13 Tanduran werna-werna padha tuwuh
kanthi subur, wit delima metokaké woh
sing énak rasané. Kembang pacar lan
narwastu,
14 kembang narèd, karkom, dlingo
lan manis-jangan, lan wit rupa-rupa
sing metokaké menyan lan blendok
mur, sarta garu, apa déné sarupané
wewangèn kang adi.
15 Kowé kuwi presasat sendhang ing
taman, tuking banyu urip, kali kang
banter iliné, gemrojog saka Libanon.
Pengantèn wadon:
16 Hé angin saka Lor, tangia, hé
angin saka Kidul, midida, tamanku
silirana karebèn amrik gandané. Supaya

kekasihku mlebu ing taman kagungané,
lan dhahar wowohan sing dikersakaké.
5 [1] Pengantèn lanang: Adhikku,
kekasihku, aku mlebu ing tamanku,
aku nglumpukaké wewangèn lan blendok
mur; aku mangan madu lan tala, aku
ngombé anggur lan powan. Pengantèn
wadon: Mangga kadhahara lan kaunjuka,
kekasih ingkang kasmaran, ngantos
mendema katresnan. Pengantèn wadon:
[2] Aku teturon, nanging atiku melèk,
sajroning ngimpi aku krungu kekasihku
thothok-thothok lawang, pangandikané:
Pengantèn lanang: "Hé adhikku,
kekasihku, dara ingon-ingonku, aku
wenganana. Sirahku klebus ebun,
lan rambutku teles déning pedhut."
Pengantèn wadon:
[3] "Kawula sampun cucul rasukan,
menapa kedah dandan malih? Kawula
sampun wisuh suku, menapa kedah
kawula damel reged malih?"
[4] Kekasihku ndemèk cekelané
lawang, mula atiku trataban bareng
Panjenengané cedhak.
[5] Aku banjur tangi arep ngengakaké
lawang, rumangsaku tanganku glumut
blendok mur. Bareng ndemèk pentholing

lawang drijiku teles merga déning lenga mur.
6 Lawangé dakbukak arep nglebokaké
kekasihku, jebul Panjenengané wis ora
ana. Panjenengané wis tindak. Kaya
pecata nyawaku saka kepéngin ngrungu
pangandikané. Panjenengané dakgolèki,
nanging ora ketemu, dakundang,
nanging ora mangsuli. Kaya semaput-
semaputa aku bareng Panjenengané
ngical.
7 Aku kepethuk karo wong jaga kutha;
aku digebugi nganti babak-belur, lan
kemulku direbut.
8 Hé putri ing Yérusalèm, kowé janjia
marang aku, samasa ketemu karo
kekasihku, matura yèn aku nandhang
lara brangta. Para wong wadon ing
Yérusalèm:
9 Hé wong sing ayu dhéwé, kekasihmu
kuwi kacèké apa karo wong-wong
liyané? Sing kinacèk kuwi apané, déné
aku kokkon janji mengkono? Pengantèn
wadon:
10 Kekasihku bagus lan rosa; munjuli
wong saleksa.

11 Pasuryané abang sumringah lan alus;
rémané ngombak banyu, ireng kaya
wuluné gagak.
12 Tingalé élok kaya manuk dara sing
mabur ing sandhuwuré kali; dara sing
adus powan, ngadeg ing pinggiring kali.
13 Pipiné kaya tamanan, kebak
tetuwuhan sing wangi. Lathiné kaya
kembang bakung, teles déning lenga
mur.
14 Astané élok, ngagem sesupé akik
sing adi. Srirané kaya gadhing lemes,
sing ditrètès akik safir.
15 Sampéyané kaya watu marmer ing
umpak emas, dedegé kaya gunung ing
Libanon, agung lan pinunjul kaya wit
èrès.
16 Tutuké manis yèn dicucup, sekabèhé
sing ana Panjenengané nengsemaké
aku. Kaya mengkono mau kekasihku, hé
putri-putri ing Yérusalèm.

6 1 Para wong wadon ing Yérusalèm:
Hé wong sing ayu dhéwé, menyang
endi ta parané kekasihmu? Kandhaa,
lakuné menyang ngendi, supaya aku
bisa mèlu nggolèki? Pengantèn wadon:
2 Kekasihku tindak menyang
petamanané, panggonané wit-witan sing

metokaké blendok mur. Panjenengané angèn wedhus-wedhusé, karo methiki kembang bakung.
3 Kekasihku kuwi duwèkku, lan aku iki kagungané; Panjenengané angèn ana ing tengahé kembang-kembang bakung. Pengantèn lanang:
4 Kekasihku, ayumu kaya kutha Yérusalèm, nengsemaké kaya kutha Tirza, nggumunaké kaya kutha gedhé loro mau.
5 Mripatmu aja ngawasaké aku, sebab aku kepéncut banget. Rambutmu ngombak banyu, kaya pepanthan wedhus gèmbèl medhun saka Gunung Giléad.
6 Untumu putihé kaya pepanthaning wedhus gèmbèl sing mentas diguyang. Kabèh padha meteng kembar, ora ana sing gabug.
7 Pipimu sing ndurèn sajuring sumringah ana ing sangisoring krudhungmu.
8 Karebèn Sang Prabu kagungan pramèswari sewidak, selir wolung puluh, lan prawan tanpa pétungan!
9 Nanging sing dakkasihi mung siji, lan kuwi ayuné kaya manuk dara. Wong kuwi anak ontang-antingé ibuné, anak

sing ditresnani banget. Saben wong
wadon kepéngin ndeleng lan ngalem,
para pramèswari lan para selir kabèh
padha ngalem!
10 Sapa ta wong sing mripaté
mencorong kaya wayah byar, éndah
kaya rembulan, kencar-kencar kaya
srengéngé?
11 Aku mau medhun ndeleng kebonku
kenari, lan tanduran-tanduran sing ana
ing lebak, sarta wit-wit anggur sing lagi
padha ngetokaké pupus, mengkono uga
wit dlima sing kembangé lagi padha
mekar.
12 Aku gemeter, aku gemeter merga
kasmaran karo kowé, rumangsaku
kaya-kaya aku nunggang kréta sing arep
maju perang. Para putri ing Yérusalèm:
13 Njogèd-njogèda putri Sulam. Ayo
padha ndeleng jogèdané putri Sulam.
Pengantèn wadon: Yagéné kowé padha
seneng ndeleng putri Sulam njogèd?
Yèn aku njogèd, jogèdanku kuwi jogèd
perang!
7 1 Pengantèn lanang: Ora ana wong
sing ayuné kaya kowé! Iba éndahé
sikilmu nganggo sandhal kuwi. Cethikmu
éloké kaya gawéané ahli ukir.

2 Pusermu kaya tuwung anggur sing
ora tau asat, wetengmu kaya gandum
katumpuk kaubengan ing kembang
bakung.
3 Payudaramu kaya kidang kembar,
kaya menjangan kembar jèjèr.
4 Gulumu kaya menara gadhing,
mripatmu kaya telaga ing Hèsbon, ing
sacedhaké gapura Bètrabim. Irungmu
kaya menara ing Gunung Libanon, kang
madhep ing kutha Damsyik.
5 Sirahmu kaya Gunung Karmèl,
rambutmu rupané abang semu wungu,
Sang Raja nganti kasmaran merga
klabangané rambutmu.
6 Hé kekasihku! Iba bangeté éndahmu
lan iba enggonmu ngresepaké, ngungkuli
sabarang sing ngresepaké.
7 Dedegmu kaya wit kurma,
payudaramu kaya dhompolan anggur.
8 Dakpènèké wit kurma kuwi, dakcekelé
dhompolané anggur. Nuli dhompolan
mau dakpethik lan dakrasakaké, ababmu
arum kaya gandané woh apel,
9 lan tutukmu kaya anggur murni.
Pengantèn wadon: Anggur menika
kajengipun tansah mili dhateng kekasih

kawula, milia dhateng lathi lan wajanipun
tiyang ingkang saweg tilem.
10 Aku iki kagungané kekasihku;
Panjenengané kepéncut karo aku.
11 Sumangga sang kekasih, kita sami
medal lan sami saré ing pedhusunan.
12 Énjing umun-umun lajeng mirsani
kebon anggur, menapa sampun sami
medal pupusipun, menapa sampun sami
mekar sekaripun; menapa wit dlima
ugi sampun sami sekar ngrembaka.
Ing ngrika mangké kawula badhé
ngunjukaken katresnan kawula dhateng
Panjenengan.
13 Sekar dhudhaim amrik gandanipun,
tuwin ing sanginggiling kori kawula
wonten wowohan ingkang adi-adi,
ingkang taksih énggal, ingkang lami
inggih wonten. Kawula rawati sedaya
wau kagem Panjenengan, kekasih
kawula!
8 1 Begja kawula, menawi Panjenengan
menika sedhèrèk kawula, ingkang
kasesepan déning ibu kawula. Supados
menawi kepanggih wonten ing margi
lajeng kawula cucupi, lan mboten wonten
ingkang badhé menggak kawula.

2 Lajeng Panjenengan badhé kawula
aturi tindak dhateng griya kawula,
supados saged muruki kawula bab
katresnan. Panjenengan lajeng badhé
kawula saosi unjukan anggur adonan,
sarta duduhipun woh dlima.
3 Asta kiwa Panjenengan lajeng badhé
nyanggi sirah kawula, sarta asta tengen
Panjenengan ngrangkul kawula.
4 Hé para putri ing Yérusalèm, padha
janjia yèn ora arep ngganggu enggonku
sih-sinihan. Para putri ing Yérusalèm:
5 Sapa kuwi sing jumedhul saka
ara-ara samun, rangkul-rangkulan
karo kekasihé? Pengantèn wadon:
Ing sangandhaping wit apel menika
kawula nggigah katresnan Panjenengan,
inggih wonten ing ngriku Panjenengan
kalairaken.
6 Penggalih Panjenengan katutupa
rapet kanggé tiyang sanès, namunga
kawula piyambak kadadosna kekasih
Panjenengan. Déné katresnan menika
rosa kados pangwaosipun pejah,
kasmaran pangrèhipun kados pecating
nyawa. Ngalad-alad kados urubing latu,
latu ingkang medal saking Pangéran,

7 ingkang mboten saged kasirep déning
toya; toyaning kali pisan mboten badhé
saged nyegah. Katresnan mboten
saged dipun tumbas; senajan wonten
tiyang ingkang badhé numbas mawi
barang-darbèkipun sedaya, malah tiyang
mau namung badhé dipun poyoki.
Sedulur-seduluré lanang pengantèn
wadon:
8 Kita padha duwé sedulur wadon isih
cilik, durung metu susuné; samasa
dilamar ing wong, kepriyé enggon kita
arep mbélani?
9 Saupama bocah kuwi témbok, prayoga
kita yasani menara, saupama lawang,
kita pageri gebyog kayu èrès. Pengantèn
wadon:
10 Aku iki témbok, lan susuku padha
mèmper menara. Kekasihku pirsa yèn
karo Panjenengané atiku tentrem.
Pengantèn lanang:
11 Sang Prabu Suléman kagungan
kebon anggur ana ing kutha Baal
Hamon. Pametuné diséwakaké marang
para wong tani, wong siji mbayar sèwu
sèkel dhuwit slaka.
12 Aku duwé kebon anggur dhéwé, sing
dakkwasani dhéwé. Karebèn Suléman

nampa sèwu sèkel lan para wong tani
nampa opah rong atus sèkel, aku pilih
ngrumat kebonku dhéwé. Pengantèn
lanang lan wadon padha sesauran:
13 Hé kekasihku kang ana ing kebonku,
kanca-kanca kepéngin krungu swaramu,
semono uga aku!
14 Kula aturi énggal tindak mriki,
kekasih kawula, kula aturi rerikatan
kados lampahipun kidang, inggih kados
menjangan ingkang mlumpat-mlumpat
ing paredèn, ingkang kebak taneman
wangi-wangi.

Yesaya

1 [1] Kitab iki isi wahyu sing diwedharaké déning Allah marang Nabi Yésaya bin Amos, kanggo Yéhuda lan Yérusalèm, nalika Uzia, Yotam, Ahas lan Hizkia jumeneng raja ing Yérusalèm.
[2] Pangéran ngandika, "Hé langit lan bumi, rungokna pangandika-Ku! Bocah-bocah sing Dakrumati padha brontak nglawan Aku.
[3] Sapi wanuh karo bendarané, lan kuldi nitèni karo pamakanané nanging umat-Ku Israèl ora ngerti apa-apa."
[4] Cilaka kowé bangsa sing kebak dosa, sing bobrok lan ala! Dosa-dosamu wis nasaraké kowé. Kowé nampik lan nyingkur marang Gusti Allah Kang Mahasuci, sing wajib koksembah.
[5] Yagéné kowé madoni? Yagéné kowé kudu diajar menèh sing luwih nemen? Sirahmu wis kebak borok, lan atimu wis rusak babar-pisan.
[6] Wiwit saka tlapakan tekan embun-embunan wis ora ana sing wutuh. Kabèh wis benjut, abuh lan kebak tatu anyar.

Tatu-tatu kuwi durung nganti diresiki
lan diblebed. Malah iya ora ditambani
nganggo lenga.
7 Tanahmu wis dadi sepi; kutha-
kuthamu wis diobong nganti ludhes.
Lemahmu dijarah-rayah déning bangsa
liya kowé weruh dhéwé, padha
diobrak-abrik kabèh.
8 Mung kari Yérusalèm thok, tur kuwi
waé wis dikepung déning mungsuh lan
ora bisa apa-apa, presasat gubug ing
kebon anggur utawa ing tegalan timun.
9 Saupama Gusti Allah ora ngèngèh
sethithik, wis mesthi kita padha kaya
Sodom lan Gomora.
10 Hé Yérusalèm, para penggedhé lan
rakyatmu wis dadi kaya Sodom lan
Gomora. Rungokna pangandikané Allah
marang kowé; padha gatèkna piwulangé
Allah kita.
11 Pangandikané Allah, "Apa
rumangsamu Aku seneng karo
kurban sing saben dina koksaosaké
marang Aku? Aku bosen karo kurban
obongan wedhus gèmbèl lan gajihé
pedhètmu. Aku ora sudi getihé sapi lan
wedhus bérok.

12 Sapa sing akon kowé nggawa
sesaosan kuwi samasa kowé séba ana
ing ngarsa-Ku? Sapa sing akon kowé
wira-wiri ing Pedaleman-Ku?
13 Tanpa guna enggonmu nggawa
sesaosanmu. Aku ora sudi ngambu
kutugé menyanmu. Aku jijik mirsani
kraméanmu Sasi Anyar, dina-dina
Sabbat lan dina-dina gedhé sarta
enggonmu nglumpuk masamuwan.
Kabèh mau wis dadi najis merga saka
dosa-dosamu, mulané Dakgethingi; Aku
kesel ngrasakaké kuwi mau kabèh.
14 (1:13)
15 Samasa kowé ndedonga karo
ngegaraké tanganmu, Aku bakal
mléngos. Ora preduli sepira
akèhé pandongamu. Aku ora bakal
miyarsakaké, merga tanganmu mau wis
kokenggo matèni wong akèh.
16 Padha wisuha, padha resikana; padha
maria nglakoni piala,
17 sarta padha sinaua nindakaké
kabecikan; njejegna pengadilan,
mitulungana wong sing disiya-siya,
awèha adil marang bocah lola, bélanen
prekarané randha."

18 Gusti Allah ngandika, "Ayo, prekara
iki kita bèrèsaké. Senajan dosamu
abanga kaya jingga, bakal padha dadi
putih kaya salju. Senajan abanga kaya
gluga, bakal padha putih kaya kapas.
19 Yèn kowé padha mbangun-turut
lan nglakoni dhawuh-Ku, kowé bakal
padha mangan samubarang sing becik
pametuné tanah kéné.
20 Nanging yèn kowé padha mbaléla
nglawan Aku, kowé mesthi bakal mati.
Aku, Pangéran, sing ngandika."
21 Kutha sing biyèn setya, saiki kaya
sundel![a] Biyèn rakyaté jujur-jujur,
nanging saiki padha seneng gawé pati.
22 Yérusalèm, biyèn kowé kaya slaka,
nanging saiki asor, ora ana regané. Biyèn
kowé kaya anggur sing mirasa, saiki
rasané mung kaya banyu tawa.
23 Para penggedhému kuwi mbangkang
lan kancané maling; padha dhemen
dibeseli lan gampang diiming-imingi.
Padha ora mbélani bocah lola ana ing
pengadilan, lan randha sing ngajokaké
prekarané ora dipaèlu.
24 Mulané Pangéran, Allahé Israèl Kang
Mahakwasa ngandika mengkéné, "Hé

---

[a]sundel: pelacur (bhs. Ind.).

sakèhé mungsuh-Ku, Aku bakal nibakaké
pemales marang kowé kabèh, supaya
kowé ora gawé susah-Ku menèh.
25 Kowé bakal Daklawan, kaya carané
wong ngresiki slaka, mengkono bakal
enggon-Ku ngresiki kowé. Sakèhé
reregedmu bakal Dakresiki.
26 Aku bakal ngangkat penggedhé-
penggedhé anyar sarta penaséhat kaya
dhèk jaman biyèn, mula Yérusalèm
bakal kasebut kuthaning keadilan lan
kasetyan."
27 Allah kuwi adil, mulané bakal
nylametaké kutha Yérusalèm lan rakyaté
kabèh bakal padha mratobat.
28 Nanging wong kabèh sing nglakoni
dosa lan mbangkang marang
Panjenengané bakal ditumpes,
lan sakèhé wong sing nyingkur
Panjenengané bakal disirnakaké.
29 Kowé bakal getun, déné wis
tau nyembah wit-witan lan milih
taman-taman kanggo nyembah brahala.
30 Kowé bakal alum kaya wit gedhé sing
mati, kaya kebon sing ora dileb banyu.
31 Kaya damèn kobong déning geni
sapletik, mengkono uga para penggedhé

bakal katumpes merga saka penggawéné
dhéwé, mangka ora ana sing bisa nyirep.
2 [1] Pangandikané Gusti Allah marang
Yésaya bin Amos kanggo Yéhuda lan
Yérusalèm,
[2] Ing jaman wekasan bakal kelakon,
gunung panggonan Pedalemané Allah
bakal mumbul, ngungkuli gunung-
gunung dhuwur liyané. Bangsa
pirang-pirang bakal padha kemrubut
mara mrana,
[3] lan kabèh bakal muni mengkéné, "Ayo
padha munggah menyang gunungé Allah
kita. Ana ing kana kita bakal diwulang
apa waé sing kudu kita lakoni. Kita
bakal ngambah dalan sing ditedahaké,
sebab angger-anggeré Allah kuwi asalé
saka Yérusalèm, lan iya saka kono
Panjenengané ngandika marang umaté."
[4] Panjenengané bakal ngadili prekarané
bangsa-bangsa, sing padha prekaran lan
ndhawahaké putusané. Mulané pedhang-
pedhang digemblèng kadadèkaké
kajèn[b] sarta tumbak-tumbaké digawé
arit. Bangsa-bangsa bakal padha ora
perang menèh, lan ora ana sing latihan
perang-perangan.

---

[b]kajèn: landheping luku.

5 Hé anak-turuné Yakub kabèh, ayo
padha mlaku ing pepadhang peparingé
Allah marang kita.
6 Dhuh Allah, sampun ta nilar umat
Paduka, turunipun Yakub! Awit ing
pundi-pundi, ing negari menika tiyang
sami dados juru tenung kados tiyang
Filistéa lan tiyang-tiyang bangsa
wétanan.
7 Rakyat sami niru adat tata-caranipun
bangsa sanès. Tanah ngriki kebak slaka,
tuwin raja-brana tanpa wicalan. Kapal
lan krétanipun kathah sanget,
8 mekaten ugi tanah ngriki kebak
brahala. Tiyang-tiyangipun sami
nyembah reca damelanipun piyambak.
9 Srana pendamel mekaten drajatipun
manungsa dipun asoraken lan dados
nistha. Tiyang-tiyang kados mekaten
mugi sampun Paduka apunten.
10 Tiyang-tiyang menika badhé sami
mlebet ing guwa-guwa ing paredèn,
utawi damel pandhelikan ing salebeting
siti, supados oncat saking mulading
paukuman lan pangwaosing kamulyan
Paduka.

11 Bakal tekan wektuné wong
angkuh diasoraké, wong gemedhé
didhingklukaké.
12 (2:11)
13 Wit cemara sing dhuwur-dhuwur ing
Libanon lan sakèhé wit-witan gedhé ing
Basan bakal dirubuhaké.
14 Gunung-gunung lan punthuk-punthuk
sing dhuwur bakal diratakaké.
15 Menara-menara sing dhuwur
lan témbok-témboké bètèng bakal
dijugrugaké.
16 Prau sing gedhé-gedhé lan éndah
bakal dikèremaké.
17 Wong gemunggung bakal diasoraké,
lan wong gemedhé digawé temungkul.
Brahala-brahala kabèh bakal sirna
saka bumi. Ing dina kuwi mung Allah
piyambak kang bakal kaluhuraké.
18 (2:17)
19 Samasa Gusti Allah ngoregaké
bumi, wong-wong bakal padha mlebu
guwa-guwa ing pegunungan karang
utawa ndhudhuk pandhelikan ing lemah,
supaya oncat saka paukumané Allah
lan pangwasané sing ngédab-édabi. Ing
dina kuwi manungsa bakal mbuwang

brahalané pérak lan emas kanggo tikus
lan lawa.
20 (2:19)
21 (2:19)
22 Mulané kowé aja padha ngendelaké
marang manungsa sing ngalami mati,
sebab apané ta sing pantes diajèni?
3 1 Saiki Pangéran Kang Mahakwasa
bakal mundhut saka kutha Yérusalèm
lan Yéhuda, samubarang sing dibutuhaké
rakyat kanggo uripé, dadia pangan utawa
ombèn-ombèn. Semono uga wong kabèh
sing diendelaké,
2 kayata para perwira, para prejurit,
para hakim, para nabi, para dhukun,
para penggedhéné negara,
3 para sénapati, para pengarepé
masarakat, para ahli politik lan para
tukang sihir.
4 Allah bakal ngangkat wong nom sing
durung diwasa dadi pemimpiné rakyat.
5 Saben wong bakal ngarah nguriki[c]
pepadhané. Wong nom bakal
ngrèmèhaké wong tuwa, lan wong
cilik bakal ngrèmèhaké penggedhé.
6 Bakal tekan wektuné wong milih
sanak-seduluré nganggo dikandhani

---

[c]nguriki: ngakali.

mengkéné, "Mung kowé dhéwé sing isih
duwé sandhangan pantes, mulané kowé
waé sing dadi pemimpin kita ing jaman
ngrekasa iki."
7 Nanging wong mau bakal mangsuli,
"Aja aku, sebab aku iya ora duwé pangan
lan sandhangan. Aku aja kokkon dadi
pemimpiné rakyat, sebab aku ora bisa
nulungi kowé."
8 Pancèn, Yérusalèm nampa paukuman.
Yérusalèm wis ambruk. Merga sakèhé
tembung lan penggawéné madoni Allah
lan nyewiyah Panjenengané.
9 Ulaté bangsa kuwi nélakaké atiné sing
ala. Enggoné nglakoni dosa blak-blakan
kaya wong Sodom biyèn. Cilaka wong-
wong mau! Sebab bakal padha diukum
merga saka penggawéné dhéwé.
10 Pangandikané Allah mengkéné,
"Kandhaa karo wong mursid, yèn bakal
nampa kabegjan, merga bakal mangan
pametuné pegawéané.
11 Nanging cilaka wong sing duraka,
sebab bakal nampa paukuman murwat
karo penggawé sing ditandukaké marang
wong liya.
12 Umat-Ku bakal disiya-siya déning
bocah-bocah lan dierèh déning wong

wadon. Umat-Ku bakal disasaraké
déning para penggedhéné nganti ora
weruh dalan sing kudu padha diambah."
13 Gusti Allah bakal nggugat lan ngadili
bangsa-bangsa.
14 Panjenengané bakal ngadili para
penggedhéné umat kagungané. Wong-
wong mau bakal didakwa mengkéné,
"Kowé wis njarah-rayah asilé kebon
anggur, lan omahmu kebak barang saka
enggonmu ngrampas wong miskin.
15 Généya padha meres wong miskin?
Aku, Allah Kang Mahakwasa sing
ngandika."
16 Pangandikané Gusti Allah, "Delengen,
iba gemunggungé para wanita
Yérusalèm kuwi! Padha angkuh, kemayu
lan mripaté plirak-plirik. Lakuné digawé-
gawé, supaya gelang kroncong sing ana
ing sikilé kemrincing.
17 Nanging wong-wong mau bakal
Dakukum; sirahé bakal kebak borok,
nganti bakal gundhul."
18 Bakal tekan wektuné Allah mundhut
saka para wanita mau samubarang sing
diegung-egungaké, rerenggané sirah,
gelang kroncong, kalung,
19 gelang tangan, krudhung,

20 rimong, jimat-jimat sing ana ing
lengen lan ana ing lempèngé,
21 ali-ali ing driji lan irungé,
22 sandhangané pésta sing élok-élok,
rok mantol, dhompèt,
23 klambi tipis, klambi léna, sléndhang
lan krudhungé dawa.
24 Gandané arum bakal malih dadi
bacin. Bentingé[d] sing alus bakal
diganti tali tampar kasar. Sirahé sing
ketel rambuté bakal dadi gundhul.
Sandhangané sing apik-apik bakal
dilironi bagor. Ayuné bakal malih dadi
ala.
25 Wong-wongé lanang sing rosa-rosa
bakal mati ing peprangan.
26 Wong-wong bakal padha nangis lan
sesambat ana ing gapuraning kutha
nangisi sing padha mati, lan kutha kuwi
dhéwé bakal kaya wong wadon sing
diwudani, ndhéprok ana ing lemah.

4 1 Ing dina kuwi wong wadon pitu
bakal nyekel wong lanang siji lan
muni, "Kowé ngakua bojoku, supaya aku
ora wirang merga ora kawin. Pangan lan
sandhang dakgolèk dhéwé."

---

[d]Benting: Bangsané sabuk (setagèn).

2 Bakal ana wektuné Gusti Allah
ndadèkaké tanduran lan wit-witan dadi
gedhé lan éndah ing negara iki. Ing dina
kuwi wong Israèl bakal bungah-bungah
lan mongkog atiné merga panèné metu.
3 Ing kono saben wong sing isih kari
ing Yérusalèm, yakuwi wong-wong sing
kapilih lan kapitulungan déning Allah,
bakal disebut suci.
4 Srana pangwasané Pangéran bakal
ngadili lan mbucal kanisthané umaté.
Wong-wong ing Yérusalèm dosané bakal
dilebur, senajan dosa matèni wong
dianggep ora salah.
5 Nuli Pangéran bakal nekakaké méga
ing wayah awan, sarta tugu kukus
sing murub ing wayah bengi, mayungi
Gunung Sion lan sakèhé wong sing padha
nglumpuk ana ing kana. Kamulyané Allah
bakal mayungi lan ngayomi sakutha
kabèh.
6 Kamulyané Allah piyambak kang bakal
ngéyubi kutha, mula ing wayah awan
ora kena panasé srengéngé. Kutha mau
bakal dadi pangungsèn sing tentrem ing
mangsa udan lan prahara.

5 1 Rungokna, aku arep ngidung,
ngidungaké kebon angguré mitraku.

Mitraku duwé kebon anggur ana ing
pèrènging gunung sing lemahé loh.
2 Lemahé dipaculi, watu-watuné
disingkiraké, banjur ditanduri bibit
anggur sing becik, lan digawèkaké
menara penjagan. Wong mau iya gawé
jugangan kanggo mipit angguré; sawisé
mengkono banjur ngentèni nganti wohé
anggur mateng, jebul angguré kecut
kabèh.
3 Mitraku banjur kandha, "Saiki kowé
wong sing padha manggon ing Yérusalèm
lan Yéhuda kabèh, padha dakdadèkaké
hakim, dakkon mutusi prekara-Ku karo
kebon anggur-Ku.
4 Kurang apa enggon-Ku ngrumat
kebon anggur-Ku? Nanging yagéné
wohé kokkecut, ora legi kaya sing
Dakkarepaké?
5 Saiki beciké kebon anggur mau
Dakkapakaké? Mengkéné: Pager kawat
sing ngubengi kebon iki arep Dakbubrah,
témboké Dakrubuhaké, supaya kéwan
galak padha bisa mlebu lan ngidak-idak
tandurané.
6 Bakal Daktogaké waé, lemahé ora
bakal Dakpaculi, lan witté anggur
ora Dakresiki, karebèn kebak eri lan

rerungkudan. Malah mendhung bakal
Dakpenging nibakaké udan ana ing
kono."
7 Satemené umat Israèl kuwi kebon
angguré Allah Kang Mahakwasa, lan
wong Yéhuda kuwi anggur sing ditandur
ing kono. Gusti Allah ngantos-antos
pametuné, yakuwi kabecikan, nanging
anané jebul mung pepati. Sing Dianti-
anti kabeneran, nanging sing ana
mung sambaté wong sing padha njaluk
keadilan.
8 Cilaka kowé, wong sing nukoni
omah-omah lan pakebonan kokenggo
nambahi kasugihanmu. Wong liya bakal
wis ora kepanduman lemah. Mung kowé
dhéwé sing ngenggoni sanegara kabèh.
9 Aku krungu Pangéran ngandika
mengkéné, "Omah sing gedhé-gedhé lan
apik-apik kuwi bakal suwung, ora ana
sing ngenggoni.
10 Panèné bakal wurung. Kebon anggur
sing jembaré sepuluh hèktar bakal mung
metokaké banyu anggur sepuluh liter.
Winih gandum 100 taker bakal mung
metokaké 10 taker."

11 Cilaka kowé sing wiwit tangi ésuk
tekan bengi gawéané mung ngombé
minuman keras nganti mendem.
12 Enggonmu pésta nanggap kecapi,
gambus, rebab, suling lan suguhan
anggur. Nanging kowé ora mreduli karo
dhawuhé Allah lan pendamelé marang
kowé.
13 Mulané kowé bakal digiring dadi
tawanan. Para penggedhému lan rakyat
bakal padha mati kaliren lan kasatan.
14 Bebaya pati mangap amba arep
nguntal para penggedhé ing Yérusalèm
sarakyaté kabèh, sing senengané mung
padha foya-foya.
15 Wong kabèh bakal digawé wirang lan
wong angkuh bakal diasoraké.
16 Nanging Pangéran Kang Mahakwasa
bakal ngetingalaké kaluhurané lan
nindakaké kabeneran. Panjenengané
bakal ngetingalaké kasucèné lan ngadili
umat kagungané.
17 Ing jejugrugané kutha mau cempé
lan wedhus gèmbèl bakal padha
nyenggut suket lan ora kekurangan
pangan.
18 Cilaka kowé, wong sing ora bisa mari
olèhé gawé dosa.

19 Kandhamu, "Pangéran, Allahé Israèl,
bèn waé énggal-énggal nindakaké
rancangané, supaya kita ngerti apa
kersané."
20 Cilaka kowé, merga sing becik
kokarani ala, sing ala kokarani becik.
Peteng kokarani padhang lan pait
kokarani legi.
21 Cilaka kowé, merga nganggep
awakmu dhéwé pinter lan wicaksana.
22 Cilaka kowé, wong sing peng-pengan
ngombé anggur. Kowé kendel yèn
ngadoni anggur karo minuman keras!
23 Nanging kowé ora wani nampik
sogokan kanggo ngluwari wong salah,
lan wong ora salah kokalang-alangi
supaya aja olèh keadilan.
24 Kowé nampik dhawuhé Pangéran,
Kang Mahakwasa, Allahé Israèl. Mulané
kaya déné damèn lan suket garing
entèk tapis dimangsa ing geni, kaya
mengkono uga oyodmu bakal bosok
kabèh, kembangmu dadi garing lan sirna
kabur ing angin.
25 Gusti Allah duka marang umaté.
Astané wis diagagaké kanggo nggebag.
Gunung-gunung bakal gonjing, jisim-
jisim bakal padha pating blasah ana ing

dalan-dalan. Nanging paukumané Allah durung sirep. Astané isih diagagaké.
26 Pangéran bakal nimbali bangsa saka tanah adoh. Bangsa mau disingsoti supaya teka saka pojok-pojoké bumi lan temenan bangsa mau teka, rikat, gelis banget.
27 Bangsa mau trampil ing perang lan ora tau kesel nglurug perang terus-terusan.
28 Panahé landhep lan gendhéwané wis dipenthang. Tracaké jarané presasat watu item, lan krétané rikaté kaya lésus.
29 Prejurité padha nggero kaya singa sing nubruk pangané, banjur disèrèd, ora ana sing bisa ngrebut lan nguwalaké.
30 Ing dina kuwi gemuruhing perang bakal keprungu ing satanah Israèl kabèh kaya jumeguring segara. Delengen, sanegara wis peteng kabèh, ing endi-endi ana karusakan. Pepadhang wis malih dadi peteng ndhedhet.

6 1 Nalika ing taun sédané Sang Raja Uzia, aku ndeleng Pangéran pinarak ana ing dhamparé kang agung. Jubahé nutupi sa-Pedalemané Allah kabèh.
2 Para malaékat Sérafim padha ngadeg ngubengi dhampar mau. Saben Sérafim

swiwiné nenem. Loro kanggo nutupi rainé, loro kanggo nutupi badan lan loro kanggo mabur.
3 Sérafim mau padha sesauran karo nywara mengkéné, "Suci, suci, suci Allah Kang Mahakwasa. Salumahé bumi kebak kaluhurané."
4 Saka seruning swarané, pondhasining Pedalemané Allah nganti horeg, lan papan mau dadi kebak kukus.
5 Aku banjur kandha mengkéné, "Adhuh cilaka aku! Merga reged lambéku, sarta aku manggon ana ing tengahé bangsa sing satembung-tembungé rusuh. Luwih cilaka menèh merga aku wis ndeleng Sang Prabu, Pangéran Kang Mahakwasa!"
6 Banjur ana Sérafim siji sing mabur marani aku, ngasta mawa mengangah, olèhé mendhet ing mesbèh nganggo sapit.
7 Mawa mau dinyonyokaké ing lambéku, karo ngandika, "Mawa iki wis nggepok lambému, dadi kaluputanmu wis ilang lan dosamu wis dilebur."
8 Aku banjur krungu Pangéran ngandika, "Sapa sing arep Dakutus? Sapa sing arep dadi utusan-Ku nggawa pawarta-Ku?"

Aku banjur munjuk, "Sumangga, mugi
ngutus kawula!"
9 Dhawuhé Pangéran, "Kowé maranana
bangsa iki lan kandhaa mengkéné, `Kowé
bakal tansah krungu, nanging ora ngerti.
Kowé bakal tansah ndeleng, nanging ora
nggatèkaké.'"
10 Banjur ngendika menèh mengkéné,
"Pikirané wong-wong kuwi gawénen
bodho, lan kupingé gawénen budheg
sarta mripaté gawénen wuta, supaya ora
bisa ndeleng utawa kupingé ora krungu
sarta pikirané ora ngerti, lan marani Aku
dadi lan warasé."
11 Aku munjuk, "Dhuh Allah, menika
ngantos pinten laminipun?" Dhawuhé
Pangéran, "Nganti sakèhé kutha wis
padha rusak lan kothong, sarta sakèhé
omah wis ora ana sing ngenggoni,
semono uga palemahan kabèh wis dadi
bera lan cengkar.
12 Wong-wongé bakal padha
Daktundhung lan tanah kono bakal dadi
sepi.
13 Yèn ing tanah kono isih ana kekarèné
saprasepuluh, wong-wong mau iya bakal
Daktumpes. Bangsa mau bakal kaya wit
gedhé sing sawisé ditegor mung kari

tunggaké." (Tunggak mau dadi wiwitané umaté Allah kang anyar.)

7 1 Raja Ahas kuwi putrané Yotam, wayahé Uzia. Nalika Ahas dadi raja ing Yéhuda, ana perang. Rézin, raja ing Siria, lan Pékah putrané Rémalya, raja ing Israèl, bebarengan nyerang Yérusalèm, nanging ora bisa ngrebut kutha mau.

2 Bareng raja Yéhuda mireng yèn tentara Siria, kanca sekuthoné raja Israèl, wis mlebu ing wilayah Israèl, raja Yéhuda lan rakyaté wedi banget, nganti gemeter kaya kemitiré wit-witan sing katerak angin.

3 Pangandikané Pangéran marang Yésaya, "Anakmu Syear Yasyub gawanen, lungaa nemoni Raja Ahas. Kowé bakal ketemu karo wong mau ana ing kalèn sing anjog ing blumbang sisih ndhuwur, panggonané tukang umbah-umbah padha nyambut-gawé.

4 Kandhaa karo Ahas, supaya ngati-ati, sing tatag waé, ora prelu kuwatir utawa bingung. Nepsuné Raja Pékah lan Raja Rézin sabalané kabèh kuwi mung tugelan tumper[e] loro lan kari kebulé waé.

---

[e]tumper: kajeng ingkang wonten mawanipun.

5 Siria lan raja Israèl kuwi padha
rukunan,
6 arep nyerang Yéhuda, supaya Yéhuda
wedi lan gelem dadi balané Israèl.
Banjur arep ngangkat Tabeèl, putrané
Ahas, dadi raja.
7 Nanging Aku, Pangéran ngandika yèn
prekara kuwi ora bakal kelakon.
8 Sebabé mengkéné: Siria ora luwih
rosa ketimbang karo Damsyik, kutha
krajané, lan Damsyik ora luwih rosa
ketimbang karo Raja Rézin. Lan
mungguh Israèl, sajroné sewidak lima
taun bakal pecah lan ora madeg dadi
bangsa menèh.
9 Israèl ora luwih rosa ketimbang
Samaria, kutha krajané, lan Samaria ora
luwih rosa ketimbang karo Raja Pékah.
Menawa Ahas ora ngandel temenan karo
Aku, mesthi ora bakal lestari."
10 Gusti Allah banjur ngandika menèh
marang Ahas, dhawuhé,
11 "Kowé nyuwuna pretandha marang
Pangéran Allahmu, apa pretandha saka
donyané wong mati ing ngisor, apa
pretandha saka swarga ing dhuwur."

12 Unjuké Ahas, "Kawula mboten badhé
nyuwun pretandha. Kawula mboten
purun nyobi dhateng Pangéran."
13 Nabi Yésaya banjur matur, "Menawi
mekaten, dhuh tedhakipun Sang Prabu
Dawud, menapa dèrèng cekap enggèn
panjenengan damel pegeling manahipun
manungsa, ngantos panjenengan
samenika inggih damel pegeling
penggalihipun Allah?
14 Menawi mekaten, Gusti Allah
piyambak ingkang badhé paring
pretandha dhateng panjenengan,
mekaten: Badhé wonten prawan
ngandhut lan nglairaken anak jaler,
ingkang kanamakaken Immanuèl.
15 Menawi laré menika sampun ageng
lan sampun saged mbédakaken awon
lan saé, negari menika badhé ngalami
kemakmuran.
16 Déné sadèrèngipun menika,
negarinipun raja kekalih ingkang
panjenengan ajrihi menika badhé katilar
suwung.
17 Pangéran Allah badhé ndhatengaken
raja Asyur. Panjenengan lan brayat
panjenengan, sarta rakyat badhé
ngalami dinten-dinten ingkang kebak

kasisahan, awratipun ngungkuli
kasisahan ingkang sampun naté
panjenengan alami wiwit pecahipun
kraton Israèl lan Yéhuda.
18 Ing wekdal menika Pangéran badhé
nimbali tiyang Mesir lan tiyang Asyur.
Bangsa kekalih menika badhé sami
dhateng gegrombolan kados laler lan
tawon, neba ing jurang-jurang lan ing
growonganing séla-séla, tuwin ngrubung
rerungkudan eri lan grumbulan rumput.
19 (7:18)
20 Pangéran badhé ngagem raja Asyur
kanggé nelukaken, ngasoraken lan
ngremuk bangsa Israèl. Caranipun
kados tukang cukur, ingkang nyukur
sawernining rambut, ngantos dumugi
jénggotipun pisan.
21 Ing dinten menika badhé kelampahan
saupami wonten tiyang ingkang ngingah
lembu setunggal kaliyan ménda kalih,
22 susu pamedalipun kéwan-kéwan
ingahan wau badhé tirah kanggé nyekapi
kabetahanipun tiyang sebrayat, mergi
saking sekedhikipun tiyang ingkang
manggèn ing ngriku. Saèstu, umat
ing negari menika badhé ngraosaken
nikmatipun maben lan powan.

23 Kebon-kebon anggur ingkang
saé-saé, ingkang kataneman wit anggur
sèwu pengaos sèwu sèkel slaka, namung
badhé kethukulan eri lan rerungkudan.
24 Tiyang mboten wantun mrika menawi
mboten mbekta panah lan gendhéwa.
25 Punthuk-punthuk ingkang limrahipun
dipun tanemi, badhé kebak eri lan
rerungkudan, saha namung kasaba
déning lembu lan ménda ingkang sami
nyenggut ing ngriku. Nanging tiyang
mboten wonten ingkang purun mrika."
8 1 Pangéran ngandika marang aku
mengkéné, "Kowé njupuka papan
tulis sing amba, banjur tulisana sing
gedhé-gedhé: ‘Énggal Ngrayah, Énggal
olèh Jarahan.’
2 Golèka seksi loro sing temen, yakuwi
Imam Uria lan Zakharia bin Bèrékia."
3 Ora wetara suwé bojoku meteng.
Bareng karo lairé bayi, Pangéran
ngandika karo aku mengkéné, "Bocah
kuwi jenengna: ‘Énggal Ngrayah, Énggal
olèh Rayahan.’
4 Sebab, sadurungé bocah mau bisa
ngucap ‘Bapak’ lan ‘Ibu’, raja-branané
Damsyik lan jarahané Samaria bakal
diusung kabèh déning raja Asyur."

5 Gusti Allah ngandika menèh karo aku
mengkéné,
6 "Bangsa iki ngrèmèhaké banyu Siloah
sing iliné alon, lan wedi banget karo Raja
Rézin lan Raja Pékah.
7 Mulané Aku, Pangéran, bakal
nekakaké raja Asyur lan tentarané kabèh
supaya padha nyerang Yéhuda. Tekané
bakal kaya banjir bandhang sing lubèr
saka Bengawan Éfrat, nglangkahi gisiké,
8 banjur mlebu ngeleb Yéhuda, jeroné
sagulu lan ngeleb samubarang kabèh."
Allah nunggil karo kita! Swiwiné digelar
sajembaré negara kabèh kanggo
ngayomi kita.
9 Hé bangsa-bangsa kabèh, padha
ngumpula lan wedia! Hé tanah-tanah
salumahé bumi, padha rungokna. Padha
cecawisa perang lan padha girisa! Padha
cecawisa kalawan geter!
10 Padha rembugana, nanging
rembugmu bakal buyar. Padha gawéa
rancangan sakarepmu! Kabèh mau bakal
tanpa guna, sebab Allah nunggil karo
kita.
11 Gusti Allah wis ngandika karo aku,
supaya aku aja niru tingkah lakuné
bangsa kuwi. Pangandikané,

12 "Kowé aja pisan-pisan rerukunan karo
bangsa iki, lan aja wedi karo prekara-
prekara sing diwedèni wong-wong
kuwi.
13 Élinga, yèn Aku, Allahmu Mahakwasa
lan suci. Wedia marang Aku.
14 Sarèhné Aku Mahasuci, Aku dadi
watu sandhungan kanggoné wong
Yéhuda, Israèl lan Yérusalèm. Aku dadi
kala lan jaring tumraping wong-wong
mau.
15 Akèh wong sing bakal kesandhung
lan tiba, nganti remuk. Akèh sing bakal
klebu ing jiret lan ora bisa uwal."
16 Kowé para muridku, padha reksanen
lan padha tetepana wangsit sing
diparingaké déning Allah marang aku.
17 Gusti Allah ngaling-alingi wedanané[f]
marang Israèl, nanging aku precaya lan
nganti-anti Panjenengané.
18 Aku lan anak-anakku peparingé Allah
padha didadèkaké pretandha lan sasmita
ana ing Israèl déning Panjenengané,
kang angedhaton ing Gunung Sion.
19 Nanging ana wong sing akon kowé
njaluk pitulungan marang dhukun-
dhukun, sing miterang marang rohé

---

[f]wedana: pasuryan.

wong mati lan marang juru pétungan,
sing padha migunakaké japa-mantra.
Wong-wong kuwi padha muni, "Apa
ora prelu kita padha miterang marang
déwa-déwa kanggo kepentingané wong
urip?"
20 Wangsulana mengkéné, "Padha
ngrasak-ngrasakna angger-angger
lan dhawuhé Allah! Aja ngrungokaké
tembungé dhukun, merga kuwi ora ana
paédahé!"
21 Akèh wong kesrakat lan kaliren
bakal padha nglembara ing tanah
kéné. Wong-wong mau padha kurang
mangan lan padha nepsu, mula padha
ngipat-ipati ratu lan Allahé. Senajan
tumenga ing langit
22 utawa temungkul ing bumi, ora
bakal padha weruh apa-apa kejaba
mung kasangsaran lan pepeteng sarta
karupekan sing gawé seseking ati.
Mangka iya mrono kuwi parané enggoné
padha digiring.
9 1 Nanging ora suwé menèh wong-
wong kuwi bakal diluwari saka
kasangsaran mau. Tanahé taler Zébulon
lan taler Naftali kuwi tau diasoraké
déning Pangéran. Nanging mbésuk

tanah-tanah mau kabèh, wiwit saka
Segara Tengah tekan sabrangé Kali
Yardèn, malah tekan Galiléa sing
dienggoni bangsa-bangsa liya, bakal
olèh kaurmatan.
2 Bangsa sing manggon ing petengan
padha ndeleng pepadhang gedhé. Sing
pada ana ing petengé pati, padha
ngrasakaké padhangé awan.
3 (9-2) Bangsa menika sampun Paduka
paringi kabingahan ageng, dhuh Allah;
inggih sampun Paduka paringi kabegjan,
mila sami bingah-bingah margi saking
pendamel Paduka, kados tiyang ingkang
sami bingah-bingah ing mangsa panèn,
utawi ing wekdalipun sami ngedum
jarahan.
4 (9-3) Paduka sampun nyingkiraken
pikulan awrat saking pundhakipun,
saha pecut ingkang kanggé nyabeti
gegeripun. Paduka sampun ngawonaken
bangsa-bangsa ingkang nindhes lan
meres umat Paduka, inggih kados nalika
Paduka nelukaken bala Midian kala
rumiyin.
5 (9-4) Sepatuning tentaranipun
mengsah lan sedaya sandhangan

ingkang gupak rah sami badhé
kasirnakaken ing latu.
6 (9-5) Ana bayi miyos kaparingaké
marang kita! Ana putra kakung
kapasrahaké marang kita! Panjenengané
bakal jumeneng ratu kita. Asmané bakal
kasebut: "Kaélokan," "Juru Pirembag,"
"Allah Kang Kwasa," "Rama Langgeng,"
"Ratuning Tentrem Rahayu".
7 (9-6) Pangwasané bakal saya gedhé.
Kratoné selawasé bakal ngalami
katentreman. Panjenengané bakal
nggentosi pepréntahané Dawud,
leluhuré. Pepréntahané adhedhasar
kabeneran lan keadilan, wiwit saiki
nganti selawasé. Pangéran Allah
Kang Mahakwasa adreng penggalihé
nindakaké kuwi mau kabèh.
8 (9-7) Pangéran wis ndhawuhaké
paukuman marang Israèl, turuné Yakub.
9 (9-8) Sabangsa kabèh lan wong-wong
sing padha manggon ing kutha Samaria
bakal weruh yèn sing nindakaké Allah
piyambak. Saiki padha gemedhé lan
angkuh. Tembungé,
10 (9-9) "Omah-omahé gedhong padha
rubuh, aku arep ngedegaké menèh ora
nganggo bata, nanging nganggo watu

tatahan. Kayu sikmah wis entèk ditegori;
kanggo gantiné aku arep nganggo kayu
cemara saka Libanon, sing luwih apik."
11 (9-10) Pangéran wis ngosikaké atiné
mungsuh supaya nglawan Israèl.
12 (9-11) Saka Wétan Israèl bakal
diserang déning bangsa Siria, lan
saka Kulon déning bangsa Filistéa.
Éwasemono Gusti Allah isih duka lan
tetep arep ngukum Israèl.
13 (9-12) Sebab bangsa kuwi ora
mratobat marang Allah sing ngukum lan
ora nglakoni prenatané.
14 (9-13) Mulané sajroné sedina Allah
bakal ngukum para penggedhé lan
rakyaté. Endhas lan buntuté bakal
dikethok.
15 (9-14) Endhasé yakuwi para pinituwa
sing diaji-aji, buntuté para nabi sing
memulang piwulang nasar lan
16 (9-15) para penggedhéné sing padha
nasaraké rakyat sing dituntun.
17 (9-16) Bangsa kuwi wis murtad lan
murang-tata. Kabèh tembungé goroh
lan isiné mung piala. Mulané Pangéran
bakal ora nguwalaké saka bebaya para
nonomané. Bocah lola lan randhané
padha ora diwelasi. Senajan kabèh mau

kelakon, éwasemono paukumané Allah durung kèndel. Astané tetep diagagaké kanggo ngukum.
18 (9-17) Pialané bangsa Israèl murub kaya geni sing ngobong eri lan rerungkudan, banjur nglagar pang-pang ing alas, nganti kukusé mumbul kumelun.
19 (9-18) Paukumané Pangéran, Allah Kang Mahakwasa sing ngobong tanah iki, lan wong-wongé kadadèkaké pakané geni. Wong padha tegelan; sing siji ora ngéman karo sijiné.
20 (9-19) Wong sanegara padha nggragas ngangah-angah, sembarang dipangan, nanging padha ora wareg-wareg. Anaké dhéwé padha dipangan!
21 (9-20) Wong Manasyè lan wong Éfraim padha perang siji nglawan sijiné, banjur karo-karoné nglurugi perang wong Yéhuda. Senajan mengkono, Allah isih duka, paukumané durung kèndel lan tetep arep ngukum.

10 1 Cilaka kowé! Kowé padha gawé prenatan sing ora adil, kokenggo nindhes rakyat. Srana mengkono kowé ngrampas haké wong miskin, nganti

padha ora olèh keadilan lan ngrampas
barang-darbèké randha lan bocah lola.
2 (10:1)
3 Nanging kepriyé bakal polahmu,
samasa Allah nekakaké pemales ing
dina pengadilan? Kowé arep apa yèn
Allah nekakaké pemales sing tekané
saka tanah adoh. Kowé arep mlayu
ngungsi menyang endi? Bandhamu arep
kokdhelikaké ana ing ngendi?
4 Kowé bakal mati ing peprangan
utawa digiring dadi tawanan. Senajan
mengkono, bebenduné Allah durung
kèndel lan astané isih diagagaké kanggo
ngukum.
5 Pangandikané Pangéran, "Asyur
Dakdadèkaké gebug ing asta-Ku kanggo
nggebugi wong sing Dakukum.
6 Asyur Dakutus merangi umat-Ku sing
murtad lan nekakaké paukuman-Ku.
Asyur Dakdhawuhi ngrampog lan
ngrampas sarta ngiles-iles umat-Ku kaya
lebuné dalan."
7 Nanging kersané raja Asyur dhéwé
ora mengkono. Yakuwi arep migunakaké
pangwasané manut rancangané dhéwé.
Karepé kenceng olèhé arep nyirnakaké
bangsa pirang-pirang.

8 Kandhané karo angkuh mengkéné,
"Panglima-panglimaku rak raja kabèh.
9 Kutha-kutha Kalno, Karkhemis, Hamat
lan Arpad kabèh arep daktelukaké. Iya
kutha-kutha Samaria lan Damsyik.
10 Kraton-kraton sing padha nyembah
brahala sing pangwasané ngungkuli
brahala-brahala sing disembah ing
Yérusalèm lan ing Samaria, kabèh mau
bakal daktelukaké.
11 Samaria lan sakèhé brahalané bakal
dakremuk, mengkono uga sakèhé
brahala sing padha disembah ing
Yérusalèm."
12 Nanging Pangéran ngandika, "Sawisé
rampung apa sing arep Daktindakaké
ana ing Gunung Sion lan ing Yérusalèm,
raja Asyur bakal Dakukum merga saka
gemedhéné lan angkuhé."
13 Raja Asyur mau ngendika mengkéné,
"Kabèh mau bakal daktindakaké
nganggo kekuwatanku dhéwé. Aku
rosa, wicaksana lan trampil. Tapel
watesé para bangsa bakal dakilangi.
Simpenané bakal dakrampas. Para raja
lan penggedhéné bakal dakidak-idak
kaya banthèng ngidak-idak lemah.

14 Bangsa-bangsa ing jagad iki presasat
susuh manuk. Gampang waé barang-
darbèké dakjupuk, kaya wong ngukup
endhog saka susuh. Ora ana sing bakal
ngabruk utawa nothol utawa cemuwit."
15 Nanging Gusti Allah ngandika,
"Wadung apa kena gemunggung ana
ing ngarepé sing madung? Graji apa
luwih unggul ketimbang karo sing
migunakaké? Rak dudu penthung sing
ngangkat wong, nanging wong sing
ngangkat penthung!"
16 Sarèhné Asyur wis gemunggung,
Pangéran Allah Kang Mahakwasa bakal
nekakaké lelara kanggo ngukum para
perwira sing padha lemu ginuk-ginuk,
bakal padha ketekan lelara panas sing
ora lèrèn-lèrèn ngobong awaké.
17 Allah kang mahasuci, pepadhangé
Israèl, bakal kaya geni mulad-mulad sing
sajroning sedina ngobong samubarang
kabèh, dalah rerungkudan lan eri
bebondhotan pisan.
18 Alas-alas sing ketel lan palemahan-
palemahan subur bakal kasirnakaké
nganti tapis, kaya carané wong sing
disirnakaké déning pageblug.

19 Kekarèné wit sing urip bakal mung
sethithik, nganti kena diétung déning
bocah cilik.
20 Bakal ana wektuné wong Israèl sing
oncat lan kauwalaké ora ngendelaké
menèh marang para penggedhéné sing
mèh waé gawé sirnané saumat kabèh,
nanging bakal padha pasrah marang
Pangéran, Allahé Israèl kang mahasuci.
21 Kekarèné Israèl sing mung sethithik
cacahé, bakal mbangun-turut marang
Allah Kang Mahakwasa.
22 Senajana umat Israèl saiki cacahé
kaya wedhiné segara, mung sethithik
sing bakal mratobat. Dina panumpesan
kuwi wis cedhak, lan wis samesthiné
umat iki katumpes.
23 Allah Kang Mahakwasa piyambak sing
bakal numpes; kuwi wis dadi putusané
Allah, lan ora kena diowahi.
24 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
marang umaté sing manggon ana ing
Sion, "Kowé aja wedi karo wong Asyur,
senajan kowé ditindhes kaya carané
wong Mesir dhèk biyèn nindhes kowé.
25 Kowé bakal Dakukum mung sedhéla,
nuli gentèn wong Asyur sing Daktumpes.

26 Aku Allah Kang Mahakwasa, wong-
wong mau bakal Dakpecut nganggo
cemethi, kaya enggon-Ku ngajar wong
Midian ing Gunung watu Orèb. Asyur
bakal Dakukum, kaya carané enggon-Ku
ngukum Mesir.
27 Ing kono Aku bakal ngluwari kowé
saka Asyur, lan Asyur bakal ora ngerèh
kowé menèh."
28 Tentarané Asyur wis ngrebut kutha
Ai! Malah wis maju ngliwati Migron!
Sanguné pangan lan liya-liyané ditinggal
ana ing Mikmas!
29 Banjur padha nyabrang lan nginep
ana ing Géba! Wong sing padha manggon
ing Rama wis gemeter kabèh. Wong sing
padha manggon ing Gibéa, kuthané Raja
Saul, wis padha ngungsi.
30 Hé wong sing padha manggon ing
Galim, ing Laisa lan ing Anatot! Padha
sing ngati-ati!
31 Wong sing manggon ing kutha
Madména lan ing Gébim padha mlayu
ngungsi.
32 Dina iki mungsuh wis tekan kutha
Nob, lan tata-tata nglumpukaké
kekuwatan kanggo nyerang Gunung Sion
lan kutha Yérusalèm.

33 Nanging Pangéran, Allah Kang
Mahakwasa bakal ngrubuhaké wong-
wong mau kaya pang sing disempal
saka witté. Ing antarané wong-wong sing
gedhé dhéwé pangkaté lan pangwasané,
bakal dirubuhaké lan digawé wirang.
34 Pangéran bakal ngrubuhaké wong
mau kaya wit ing alas sing ditegor
nganggo wadung. Senajan kekuwatané
kaya wit sing gedhé dhéwé ing Libanon,
meksa iya bakal padha rubuh!
11 1 Tedhak-turuné Raja Dawud kuwi
kaya wit sing ditegor. Nanging
tunggaké metu sogolané,[g] mengkono
uga saka tedhaké Dawud bakal ana sing
dadi raja.
2 Panjenengané bakal katedhakan
Rohé Pangéran, Rohé kawicaksanan lan
pangertèn, mula merga déning Roh mau
Panjenengané pinter gawé putusan,
nuli ditindakaké, mengkono uga merga
saka Roh mau Panjenengané pirsa apa
sing dadi kersané Gusti Allah, banjur
dièstokaké.
3 Ngèstokaké kersané Allah kuwi dadi
kasenengané. Enggoné ngadili ora mung

---

[g]sogolan: thukulan ing wit (tunas: bhs. Ind.).

sakepénaké utawa manut kandhané
wong.
4 Prekarané wong cilik bakal diputusi
kalawan adil; wong kesrakat dibéla
nganti menang; wong sing salah
didhawuhi ngukum, lan wong ala
ditumpes.
5 Pepréntahané didhasari keadilan lan
bebeneran.
6 Asu ajag bakal rukun karo cempé,
lan macan tutul bakal njerum jèjèr karo
wedhus bérok. Pedhèt lan anak singa
bakal reruntungan, diengon déning
bocah cilik.
7 Sapi lan bruwang bakal nyenggut
suket bebarengan, lan anak-anaké
padha jèjèr njerum sapanggonan. Singa
lan sapi padha-padha mangan damèn.
8 Bocah cilik padha dolanan ula mandi
tanpa wedi.
9 Ing Sion, Gunungé Suci Allah, ora ana
sing gawé piala utawa sing gawé bilai.
Wong sanegara bakal padha tepung karo
Gusti Allah, lan kawruhé bab Gusti Allah
bakal sampurna.
10 Ing wektu kuwi bakal kelakon
bangsa-bangsa sing ora tepung karo
Gusti Allah padha nggolèki tedhaké Raja

Dawud mau. Bakal padha nglumpuk ana
ing kutha krajan lan saos pakurmatan
marang Panjenengané.
11 Gusti Allah bakal sepisan menèh
ngagem pangwasané, ngulihaké
kekarèné umaté sing ana ing Asyur lan
ing Mesir, ing tanah Patros, Sudan, Élam,
ing Babil, ing Hamat lan ing pulo-pulo
ing segara.
12 Pangéran bakal ngedegaké umbul-
umbul minangka pretandha kanggo para
bangsa, yèn Panjenengané nglumpukaké
bangsa Israèl lan bangsa Yéhuda sing
padha pating slebar; bakal padha
diulihaké saka kéblat papat.
13 Ing kono kraton Israèl bakal ora mèri
menèh karo Yéhuda, lan Yéhuda bakal
ora memungsuhan karo Israèl.
14 Karo-karoné bakal nyerang bangsa
Filistin sing ana ing Kulon lan njarah-
rayah bangsa-bangsa sing ana ing
Wétan. Tanahé bangsa Édom lan bangsa
Moab bakal dienggoni, lan bangsa Amon
bakal ditelukaké.
15 Pangéran bakal ndadèkaké Teluk
Suèz asat. Panjenengané bakal nekakaké
angin panas sing ngasataké Bengawan
Éfrat, banjur didadèkaké kali pitu

sing cethèk, nganti saben wong bisa nyabrang.
16 Kekarèné wong Israèl sing isih ana
ing Asyur, bakal nemokaké dalan gedhé
kanggo metu saka Asyur, kaya nalika
para leluhuré metu saka tanah Mesir.
12 1 Bakal tekan wektuné wong-
wong padha menyanyi mengkéné,
"Dhuh Allah, kawula saos sokur dhateng
Paduka margi Paduka ngukum kawula,
nanging sakmenika sampun luwar.
2 Allah sing ngluwari aku; aku bakal
kumandel lan ora kuwatir, merga Allah
sing paring kekuwatan marang aku.
Panjenengané kuwi pepujanku, lan tuké
pitulunganku.
3 Kaya banyu gawé segeré wong
ngorong, mengkono uga umaté
Allah padha bungah-bungah samasa
dipitulungi déning Allah."
4 Bakal tekan wektuné wong padha
menyanyi, "Saosa puji sokur marang
Allah, padha ndedongaa nyuwun
pitulungané. Kaluhurané lan pakaryané
wartakna marang para bangsa.
5 Padha ngunjukna kekidungan marang
Allah, merga Panjenengané nindakaké
kaélokan akèh. Karebèn wong salumahé

bumi padha krungu bab pakaryané sing élok.
6 Wong sing manggon ing Sion, padha
surak-suraka lan memujia kalawan
bungah, merga Allahé Israèl kang
mahaluhur lan suci dedalem ana ing
tengahé umaté."
13 1 Wangsité Gusti Allah sing
diparingaké marang Yésaya bin
Amos bab kutha Babil mengkéné:
2 Manjera umbul-umbul perang ana
ing pucuk gunung sing gundhul! Para
prejurit padha bengokana: tanganmu
acungna minangka tandha yèn kudu
padha nyerbu kutha sing angkuh kuwi,
karo njebol gapura-gapurané,
3 Gusti Allah wis nimbali prejurit-prejurit
pilihan sing rosa-rosa, sing kendel lan
kena diendelaké kanggo nyerang lan
ngukum wong-wong sing diukum déning
Allah.
4 Rungokna swara gemuruh ing
pegunungan swarané wong akèh sing
padha nglumpuk, gemederé bangsa-
bangsa lan kraton-kraton sing padha
ndhapuk pepanthan-pepanthan. Allah
Kang Mahakwasa lagi mriksa barisan
sing siaga ing perang.

5 Asalé saka tanah-tanah adoh ing endi-
endi, kanggo nyirnakaké salumahing
bumi merga saka dukané.
6 Padha sesambata, merga dinané
Pangéran wis cedhak. Ing dina kuwi
Pangéran bakal nekakaké karusakan.
7 Saben wong tangané tengen bakal
apus lan ora duwé daya.
8 Wong kabèh bakal ketaman giris
lan kecandhak ing lara kaku saawak
sekojur, ngolang-ngaling kaya wong
wadon nglarani. Wong-wong mau padha
pandeng-pandengan kanthi ati semplah,
rainé abang mbranang merga kwirangan.
9 Lah, wis tekan dinané Pangéran. Ing
dina kuwi Pangéran ngetingalaké dukané
kaya geni sing mulad-mulad. Bumi bakal
didadèkaké karang abang, wongé ala
dilebur.
10 Lintang-lintang ing langit bakal ora
ana soroté. Srengéngé samasa mlethèk
bakal dadi peteng, lan rembulan bakal
ora nyunaraké padhangé.
11 Pangandikané Pangéran, "Bumi bakal
Daksiksa lan sakèhé wong ala bakal
Dakukum merga saka dosa-dosané.
Wong gemedhé bakal Dakasoraké, wong
angkuh lan ambek siya bakal Dakukum.

12 Wong sing bisa oncat bakal mung
sethithik cacahé, luwih langka lan larang
regané ketimbang karo emas sing murni.
13 Ing dina kuwi langit bakal gemeter
lan bumi gonjang-ganjing merga saka
paukumané Pangéran, Allah Kang
Mahakwasa.
14 Wong manca sing manggon ing Babil
bakal énggal-énggal mlayu bali menyang
negarané dhéwé-dhéwé. Padha pating
slebar kaya kidang sing keplayu ngoncati
juru bedhag, utawa kaya wedhus sing
ditinggal pangoné.
15 Sapa waé sing kecandhak bakal
ditumbak nganti mati.
16 Wong-wong mau bakal weruh
bayi-bayiné dibantingi, omah-
omahé dirampog lan bojoné dirusak
kaurmatané."
17 Pangandikané Pangéran, "Wong
Madai Dakojok-ojoki nyerang kutha
Babil. Wong kuwi ora gelem disuap
nganggo slaka lan emas.
18 Para nonoman bakal padha dipatèni
nganggo panah lan gendhéwa. Wong-
wong kuwi ora ngéman bayi utawa
bocah.

19 Ing antarané kraton-kraton kabèh.
Babil sing éndah dhéwé, sing diegung-
egungaké déning rakyaté. Nanging Aku,
Pangéran, bakal numpes kutha Babil
kaya carané enggon-Ku numpes Sodom
lan Gomora.
20 Ora ana wong siji waé sing kliwatan.
Ing kono bakal ora ana wong Arab sing
ngedegaké kémahé lan ora ana pangon
sing bakal angon wedhusé.
21 Mung kéwan alasan waé sing
bakal manggon ana ing kono. Manuk
beluk bakal nusuh, semono uga
manuk unta bakal manggon ing
kono. Wedhus-wedhus alasan bakal
padha jingkrak-jingkrak ing antarané
jejugrugan.
22 Asu ajag lan asu wawar bakal padha
mbaung ana ing menara-menara lan ing
kedhaton-kedhaton Babil. Kraton kuwi
wis nyedhaki dinaning sangsarané. Kena
diétung, kari pirang dina engkas."
14 1 Pangéran bakal melasi marang
Israèl, umat kagungané, lan
dipilih menèh dadi kagungané. Bakal
padha diulihaké menyang negarané
dhéwé. Wong manca bakal padha

teka lan manggon ing kono menèh
bebarengan karo umat mau.
2 Akèh bangsa sing bakal nulungi
Israèl supaya bali menyang negarané
dhéwé, negara peparingé Pangéran. Ing
kana bangsa-bangsa mau bakal padha
ngawula marang Israèl. Wong-wong sing
biyèn mboyong Israèl, bakal gentèn
ditawan lan sing biyèn nyia-nyia bakal
gentèn ditindhes.
3 Pangéran bakal ngluwari bangsa Israèl
saka kasangsarané, lan saka pegawéan
peksan sing kudu dilakoni.
4 Samasa nindakaké iki kabèh, wong
Israèl ngidung moyoki raja Babil
mengkéné, "Raja sing ambek siya wis
ambruk! Wis ora bakal bisa nindhes
menèh.
5 Pangéran wis mungkasi pepréntahané
para penggedhé sing ala,
6 sing karo nepsu nindhes lan tansah
nganiaya bangsa-bangsa telukané.
7 Saiki salumahé bumi bakal ngalami
katentreman, lan kalawan ayem saben
wong bakal padha ngidung kanthi
bungah.

8 Wit sanobar[h] lan wit cemara ing
Libanon bakal padha bungah-bungah
merga raja sing ambek siya kuwi wis
mati, lan saiki ora ana wong sing akon
negori wit-wit mau!
9 Donyané wong mati wis siaga mapag
raja Babil mau. Rohé wong-wong sing
biyèn padha nyekel pangwasa ing bumi
lan rohé para raja padha gumrégah
tangi.
10 Kabèh padha mbagèkaké tekané raja
Babil, ‘Hé, kowé saiki padha karo aku,
apes lan ora duwé daya!
11 Biyèn kowé diurmati nganggo
swaraning kecapi, nanging saiki kowé
wis ana ing panggonané wong mati
sing sepi. Saiki peturonmu singgat, lan
kemulmu cacing.’
12 Hé raja Babil, biyèn kowé kaya
lintang panjer ésuk sing padhang soroté,
nanging saiki wis tiba saka langit! Biyèn
bangsa-bangsa koktelukaké, saiki kowé
sing dibanting ing lemah.
13 Biyèn tékadmu arep mapanaké
dhamparmu ana ing sandhuwuré
lintang-lintang sing dhuwur dhéwé!
Pangiramu kowé bisa manggon ana ing

---

[h]sanobar: beros.

gunung sisih Lor, panggonané para déwa
padha mlumpuk.
14 Ujarmu kowé arep munggah ing
sandhuwuré awang-awang lan dadi kaya
Pangéran Kang Mahaluhur.
15 Mangka saiki kowé dibanting lan
dicemplungaké ing donyané wong mati
sing jero dhéwé.
16 Kabèh sing ana ing panggonan kono
bakal ndeleng lan namataké kowé.
Bakal padha takon, ‘Apa iki wongé sing
biyèn gawé geteré bumi lan ngoregaké
negara-negara?
17 Apa iki wongé sing nggempuri
kutha-kutha didadèkaké ara-ara
samun? Apa iki wongé sing ora tau
ngluwari wong-wong sing ditawan utawa
ngulihaké wong-wong mau?’
18 Raja-raja ing bumi kabèh padha
sumaré ing pesaréané kang éndah,
19 nanging kowé ora duwé kuburan.
Jisimmu mung dibuwang, banjur bosok
dhéwé lan ditindhihi jisim-jisimé para
serdhadhu sing mati ing peprangan, sing
padha dibuwang mengkono waé ana ing
luwangan watu, banjur diidak-idak.
20 Negaramu wis koktumpes dhéwé.
Mulané kowé bakal ora dikubur kaya

raja-raja liyané. Sedulur-sedulurmu sing
ala siji waé ora ana sing bakal ditulungi.
21 Panyembelèhan bakal énggal diwiwiti!
Anak-anakmu bakal mati krana dosané
para leluhuré. Siji waé ora ana sing bakal
dadi raja utawa mbangun kutha-kutha."
22 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Babil arep Dakserang,
banjur Dakrubuhaké. Wong siji waé ora
ana sing bakal Dakslametaké, senajan
bocah pisan ora bakal Dakuripi. Aku,
Pangéran wis ngandika.
23 Babil bakal Dakdadèkaké rawa sing
dienggoni manuk beluk. Babil bakal
Daksapu resik. Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa wis ngandika!"
24 Pangéran Kang Mahakwasa supaos,
"Apa sing wis Dakrancang bakal
Daktindakaké.
25 Wong Asyur sing ana ing tanah-Ku
Israèl bakal Daktumpes, lan sing padha
manggon ing gunung-gunung-Ku bakal
Dakidak-idak. Umat-Ku bakal Dakluwari
saka panindhesé wong Asyur.
26 Iya mengkono kuwi sing bakal
Daktindakaké ana ing bumi. Mengkono
pangancam-Ku tumrap para bangsa."

27 Pangéran Kang Mahakwasa wis
mutus arep nindakaké kuwi mau kabèh.
Astané diagagaké kanggo ndhawuhaké
paukuman, lan ora ana wong sing bisa
nyegah kersané.
28 Ing taun sédané Raja Ahas, ana
wangsit mengkéné,
29 Hé bangsa Filistéa, gitik sing kanggo
nggebugi kowé wis putung, nanging
kowé aja bungah-bungah, sebab saka
ula sing mati njedhul ula sing luwih
mandi, lan tetesané ula mandi mau ula
sing bisa mabur.
30 Kowé bakal ngalami paceklik, mangka
ora ana sing bisa oncat. Allah bakal
jumeneng Pangoné wong-wong miskin
ing antarané umaté. Uripé bakal direksa
supaya ayem tentrem.
31 Padha ngadhuh-adhuh lan sesambata
njaluk tulung, hé kutha-kutha Filistin!
Padha wedia lan girisa! Ana kukus
kemebul teka saka Lor, tandha
tekané tentara akèh lan kuwat, tur
kendel-kendel.
32 Para utusané wong Filistéa sing teka
lan takon arep kita wangsuli kepriyé?
Bakal kita wangsuli, yèn Pangéran wis

mbangun Sion lan umaté sing nandhang
sangsara bakal ngungsi mrana.
15 [1] Wangsité Pangéran kanggo Moab
mengkéné: Kutha Ar lan Kir wis
disirnakaké sajroné sawengi, lan tanah
Moab wis malih dadi sepi.
[2] Wong-wong sing manggon ing Dibon
padha munggah ing punthuk-punthuk
karo nangis ana ing panggonané
brahala-brahala sing disembah. Wong
sing padha manggon ana ing Moab padha
nangisi kutha Nebo lan Médeba. Sirahé
lan jénggoté padha dicukur minangka
tandha yèn lagi padha kepatèn.
[3] Ing dalan-dalan padha nganggo bagor,
tandha yèn lagi susah. Ing alun-alun lan
ing payon-payoné omah wong padha
sesambat karo nangis.
[4] Wong Hèsbon lan Eléalé padha jerit-
jerit nganti keprungu tekan Yahas. Para
serdhadhu dhéwé iya padha gemeter.
Wis ilang kekendelané.
[5] Aku mesakaké karo Moab! Wong
sing manggon ana ing kono padha
ngungsi menyang kutha Zoar lan kutha
Églat-Selisia. Ana sing munggah ing
dalan sing tekan Luhit karo nangis; ana
sing mlayu menyang Horonaim karo

sambat-sambat lan ngadhuh-adhuh seru.
6 Banyuné Kali Nimrin lan suket sing
thukul ing pinggirané wis garing kabèh,
ora ana thethukulan siji waé sing isih ijo.
7 Wong padha nasak metu Lebak
Haarabim, karepé arep nylametaké
raja-branané.
8 Ing ngendi-endi ing tapel watesé Moab
keprungu tangisé wong. Sesambaté
keprungu tekan Églaim lan Beèr-Élim.
9 Ing Dibon banyuné kali malih dadi
abang merga kecampuran getih. Lan
Gusti Allah bakal nekakaké prekara-
prekara sing luwih nggegirisi menèh
tumrap wong-wong ing kana. Algojo sing
diutus mrana bakal matèni wong Moab
kabèh sing isih urip.

16 1 Saka kutha Sela, sing dunungé
ana ing ara-ara samun, bangsa
Moab ngaturaké cempé wedhus gèmbèl
disaosaké marang Sang Raja ing
Yérusalèm.
2 Wong-wong Moab padha ngentèni
ing sapinggiring Kali Arnon karo mlaku
mrana-mréné, kaya manuk sing digusah
saka susuhé.

3 Pangucapé marang bangsa Yéhuda,
"Kandhaa, aku kokkon nglakoni apa?
Aku butuh pengayomanmu, kaya wit
sing awèh pengayoman ing wayah awan.
Aku dakngéyub ing ngisoré. Aku rak
wong ngungsi. Aku dhelikna supaya ora
ditemu wong sing nggolèki aku, aja
gawé sengsaraku.
4 Aku dakmondhok ing negaramu.
Aku uwalna saka tangané wong-wong
sing arep numpes aku." (Panindhes
lan pangrusak bakal mandheg, lan
wong-wong sing nggempur Israèl bakal
lunga saka kono.
5 Sawisé mengkono bakal ana tedhaké
Dawud sing dadi raja lan kuwi bakal
ngerèh bangsané kalawan asih lan setya,
keadilan bakal dijejegaké menèh lan
kabeneran bakal ditindakaké.)
6 Wangsulané bangsa Yéhuda, "Aku wis
ngerti yèn bangsa Moab kuwi angkuh,
gemunggung lan lumuhur-luhur, nanging
tembungé ora ana tegesé."
7 Bangsa Moab bakal nggresah
ngrasakaké kasangsarané. Kabèh bakal
padha nangis yèn kèlingan pangan
énak sing dipangan ana ing kutha

Kir-Harèsèt, bakal padha semplah lan
ngadhuh-adhuh.
8 Palemahan-palemahan ing sacedhaké
Hèsbon lan kebon-kebon anggur ing
Sibma wis rusak kabèh, yakuwi kebon-
kebon sing adaté ngasilaké anggur sing
apik dhéwé minangka ombèn-ombèné
para penggedhé. Lumrahé wong-wong
mau padha ngombé anggur nganti
mendem. Biyèn kebon-kebon anggur
kuwi jembaré nganti tekan kutha Yaézèr.
Mengétan nganti tekan segara wedhi,
mengulon tekan sabrangané Segara
Mati.
9 Saiki enggonku nangisi anggur Sibma
kaya enggonku nangisi Yaézèr. Aku
nangisi Hèsbon lan Eléalé merga panèné
padha wurung.
10 Ora ana wong sing bungah atiné
ndeleng palemahan sing biyèn subur
banget. Ora ana wong sing guneman
sora lan ora ana wong ura-ura ana
ing kebon anggur. Ora ana wong
mipit anggur lan ngolah angguré dadi
ombèn-ombèn. Wis ora ana swarané
wong surak-surak menèh.
11 Atiku remuk ndeleng kaanané Moab
lan Kir-Harèsèt.

12 Wong Moab kanthi rekasa munggah
menyang gunung panggonané ngibadah
lan sembahyang, nanging ora ana asilé.
13 Kaya mengkono wangsité Pangéran
sing biyèn kaparingaké tumrap Moab.
14 Saiki Pangéran ngandika, "Telung
taun engkas, pas kaya wektu iki,
kasugihané Moab bakal sirna kabèh.
Rakyaté sing saiki akèh cacahé bakal
kari sethithik banget, tur ora duwé
kekuwatan apa-apa."
17 1 Pangéran ngandika, "Damsyik
bakal ora wujud kutha menèh,
nanging dadi jugrugan.
2 Kutha-kutha ing Siria bakal ditinggal
suwung selawas-lawasé sarta dadi
panggonané sato kéwan. Ora ana wong
sing bakal nggusah saka kono.
3 Israèl bakal loyo lan ora duwé
kekuwatan. Damsyik bakal kélangan
kamardikané. Kekarèné wong Siria
uripé bakal nandhang kanisthan, kaya
wong Israèl. Aku, Pangéran, Allah Kang
Mahakwasa wis ngandika."
4 Pangandikané Allah menèh, "Bakal
kelakon, kaluhurané Israèl wis tamat,
lan kasugihané malih dadi kemlaratan.

5 Israèl bakal dadi kaya tegalan ing
Réfaim sawisé gandumé entèk dipanèni.
6 Kaya wit zaitun sing wohé entèk
diundhuh, kari siji loro sing ana ing
pucuk, lan sawetara sing ana ing
pang-pang rada ngisor. Kaya mengkono
bakal kekarèné bangsa Israèl, mung
sethithik sing bakal dislametaké. Aku,
Pangéran Allahé Israèl, wis ngandika."
7 Ing dina mau wong bakal bali nyuwun
tulung marang Pangéran, kang nitahaké,
iya Allahé Israèl.
8 Wong-wong kuwi wis ora ngarep-
arep asiling penggawéné dhéwé, ora
nggatèkaké mesbèh-mesbèh panggonan
ngobong dupa lan reca-recané Dèwi
Asyéra.
9 Ing dina kuwi kutha-kutha sing dijaga
kuwat bakal dadi jugrugan lan sepi
nyenyet, kaya kutha-kutha sing ditinggal
suwung déning wong Hèwi lan wong
Amori nalika padha keplayu dioyak wong
Israèl.
10 Israèl, kowé wis lali karo Allah sing
nylametaké lan ngreksa kowé kaya
gunung watu sing sentosa. Kosokbaliné,
kowé wis padha yasa taman-taman
kanggo nyembah brahala.

11 Senajan taman-taman mau padha
thukul lan sanalika metokaké kembang,
éwasemono bakal ora ana asilé sing
kena kokpethik. Sing bakal kokalami
mung kasusahan lan kasangsaran sing
ora entèk-entèk.
12 Bangsa-bangsa gedhé lagi padha
gemuruh, kaya gemuruhé segara lan
jumeguré ombak gedhé-gedhé.
13 Tekané gemrudug kaya ombak
gegulungan. Nanging padha diancam
déning Pangéran, banjur padha mundur,
disebul kaya awu saka pèrènging
gunung, utawa kaya mrambut kabur ing
angin.
14 Ing wayah soré padha gawé geter,
nanging ing wayah ésuk wis ora ana
tilasé. Mengkono nasibé saben wong
sing ngrayah kita.

18 1 Ing sabrangé kali-kali Sudan
ana negara sing misuwur merga
swarané swiwi manuk sing padha mabur.
2 Saka negara kono tekané utusan-
utusan sing medhun menyang segara
nunggang prau glagah ing Bengawan
Nil. Hé para utusan sing trengginas,
padha énggal balia menyang negaramu.
Wangsit iki gawanen kanggo bangsamu

sing gagah prakosa, sing wong-wongé
pawakané gedhé dhuwur, kulité klimis
lan diwedèni wong sajagad.
3 Hé wong kabèh manggon ing
bumi! Padha awasna, samasa ana
umbul-umbul ditancepaké ana ing
punthuk-punthuk! Padha ngrungokna
samasa ana swaraning slomprèt!
4 Pangéran wis ngandika marang aku,
"Saka kedhaton-Ku Aku bakal mirsani
bumi kalawan tentrem, tentrem kaya
bun sing tiba ing wayah bengi, lan cetha
kaya padhangé srengéngé ing mangsa
panèn lan panas.
5 Sadurungé mangsa ngundhuh
wowohan, mangsané kembang padha
tiba lan woh anggur mateng ing wit,
Sudan bakal diserbu déning mungsuh
kanthi gampang, kaya gampangé magas
pang-pangé wit anggur nganggo péso.
6 Mayité para prejurit bakal ditinggal
ngono waé, dadi mangsané manuk-
manuk lan kéwan galak. Ing mangsa
ketiga dadi mangsané manuk-manuk,
ing mangsa rendheng dadi mangsané
kéwan galak."
7 Bakal tekan wektuné negara sing
akèh kaliné kuwi nyaosaké pisungsung

marang Pangéran Kang Mahakwasa,
yakuwi saka bangsa sing gagah prakosa,
sing wongé pawakané gedhé dhuwur lan
klimis kulité lan diwedèni déning wong
sajagad kabèh. Wong-wong mau bakal
padha sowan ing Gunung Sion ngaturaké
pisungsungé ing Pedalemané Pangéran
Allah Kang Mahakwasa.

19 [1] Wangsit kanggo Mesir. Pangéran
rawuhé ing Mesir nitih méga
rerikatan. Para brahala ing Mesir padha
gemeter lan wong Mesir padha cilik
atiné.

[2] Pangandikané Pangéran, "Aku bakal
gawé memungsuhan ing antarané wong
Mesir siji karo sijiné, sedulur nglawan
sedulur, tangga karo tangga. Kutha
sing siji perang karo kutha sijiné, lan
raja-rajané bakal memungsuhan rebutan
pangwasa.

[3] Rancangané Mesir bakal Dakbatalaké
lan atiné Dakgawé judheg. Wong Mesir
bakal padha njaluk pitulungan marang
brahala-brahalané, njaluk pituduh
marang para dhukun lan roh-rohé wong
mati.

[4] Mesir bakal Dakulungaké ing tangané
raja sing ambek siya, sing ngerèh rakyaté

sewenang-wenang. Aku, Pangéran Kang Mahakwasa wis ngandika."
5 Banyuné Bengawan Nil bakal surut lan suwé-suwé asat.
6 Merga banyuné saya suda mula ambuné bakal tambah bacin. Glagah lan suket-suketé bakal alum.
7 Sakèhé pembibitan ing sauruté Bengawan Nil bakal dadi garing sarta kabur katut ing angin.
8 Wong golèk iwak bakal ngesah-esah merga pancing lan jalané ora ana paédahé.
9 Wong sing nenun kain léna bakal semplah atiné;
10 mengkono uga wong ngantih lan tukang-tukang liyané bakal padha ngenes lan nglokro.
11 Para penggedhé ing Zoan pancèn bodho! Penaséhaté sing wicaksana dhéwé ing Mesir waé pituduhé ngawur! Padha wani matur ing ngarsané raja, yèn wong kuwi turuné wong sidik lan raja-raja ing jaman kuna!
12 Hé raja ing Mesir, ana ing ngendi para penaséhat kabèh? Kuduné rak padha ngerti apa sing karancang déning Allah Kang Mahakwasa kanggo Mesir.

13 Para penggedhé ing Zoan lan Mèmfis
kuwi bodho-bodho. Kuwi dudu penuntun,
nanging tukang nasaraké rakyat.
14 Gusti Allah piyambak sing ngesokaké
roh goroh marang atiné para penggedhé
mau, nganti padha nasaraké salakuné
bangsa Mesir, wekasané apa sing
ditindakaké déning wong Mesir sarwa
salah, lan lakuné bangsa mau gloyoran
kaya wong mendem lan wekasané tiba
keplèsèt ana ing utah-utahané dhéwé.
15 Ora ana wong sing bisa ngentas
Mesir, dadia pangwasa, utawa rakyat,
wong gedhé apa wong cilik.
16 Mbésuk bakal kelakon bangsa Mesir
padha kaya wong wadon sing isinan
lan jirih. Bakal padha gemeter lan
giris menawa ndeleng Pangéran Kang
Mahakwasa ngagagaké astané ngancam
arep ngukum.
17 Pangéran Kang Mahakwasa wis
damel keputusan tumrap Mesir. Saben
diélingaké bab keputusan kuwi banjur
padha wedi karo Yéhuda.
18 Ing wektu kuwi basa Ibrani bakal
dienggo ana ing kutha lima ing tanah
Mesir. Wong-wong ing kutha-kutha mau
padha sumpah demi asmané Allah Kang

Mahakwasa. Kutha-kutha mau ana sing jenengé: "Kutha Srengéngé".
19 Ing tengahé tanah Mesir bakal ana
mesbèhé Pangéran lan ing tapel watesé
ana tugu pangéling-éling konjuk marang
Pangéran.
20 Mesbèh lan tugu mau minangka
prelambang yèn Pangéran Kang
Mahakwasa dedalem ana ing tanah Mesir
kono. Yèn ditindhes, bangsa mau bakal
ndedonga nyuwun tulung marang Allah,
lan Panjenengané bakal utusan wong
sing nylametaké.
21 Gusti Allah bakal medharaké sarirané
piyambak marang bangsa Mesir, mula
bakal padha wanuh karo Panjenengané
lan saos pangabekti. Wong-wong Mesir
mau bakal padha ngucapaké kaul konjuk
ing Allah nganggo sumpah.
22 Pangéran bakal nggitiki wong Mesir,
nanging sawisé mengkono tatuné bakal
ditambani nganti pulih.
23 Ing wektu kuwi bakal ana dalan
gedhé saka Mesir menyang Asyur. Wong
Asyur bakal padha menyang tanah Mesir,
lan wong Mesir padha menyang Asyur,
lan kekaroné bakal padha bebarengan
ngabekti marang Pangéran.

24 Ing wektu semana kalungguhané
Israèl bakal padha karo Mesir lan Asyur,
lan bangsa tetelu mau bakal padha dadi
berkah tumrap sakèhé bangsa ing bumi.
25 Pangéran Allah Kang Mahakwasa
bakal mberkahi bangsa teteluné lan
ngandika, "Aku mberkahi kowé, hé
Mesir, umat-Ku, sarta Asyur, pakaryané
asta-Ku, lan Israèl kagungan-Ku."

20 1 Atas préntahé Sargon, raja
Asyur, panglimané tentara Asyur,
nyerang Asdod, kutha ing tanah Filistin.
2 Telung taun sadurungé, Pangéran
ngutus Yésaya bin Amos, nyopot sandhal
lan sandhangan bagor sing dienggo. Nabi
Yésaya ngèstokaké dhawuh mau, banjur
mlaku wuda lan ora nganggo sandhal.
3 Bareng kutha Asdod dikepung,
Pangéran ngandika, "Yésaya abdi-Ku
wis telung taun lawasé wuda lan ora
sandhalan. Kuwi minangka tandha bab
lelakon sing bakal dialami déning Mesir
lan Étiopia.
4 Wong-wong Mesir lan wong Étiopia
bakal ditawan déning raja Asyur lan
digiring karo wuda lan tanpa trumpah
telung taun lawasé. Wong tuwa, wong
nom, kabèh padha wuda lan tanpa

sandhal, sarta padha katon bokongé
supaya Mesir kwirangan.
5 Wong sing padha ngendelaké Mesir
lan Étiopia bakal padha kecuwan lan
entèk pengarep-arepé.
6 Ing wektu kuwi wong sing padha
manggon ing pesisir Filistéa bakal padha
muni, ‘Delengen apa kedadéané bangsa
sing kita endelaké, sing kita jagakaké
bisa mitulungi kita saka tangané raja
Asyur. Mokal yèn kita bisa oncat nganti
slamet.’"
21 1 Pangandikané Allah tumrap Babil
mengkéné, "Kaya prahara sing
nyaponi ara-ara samun, kaya mengkono
bakal tekané karusakan ing tanah sing
kaanané lagi gawat.
2 Wahyu sing nggegirisi kawangsitaké
marang aku, mengkéné surasané,
‘Tentarané Élam, nyeranga. Tentarané
Madai, ngepunga! Aku arep mungkasi
kasangsaran sing digawé déning Babil!’"
3 Apa sing dakdeleng lan dakrungu
sajroning wahyu gawé geterku. Bojoku
lara banget, kaya wong wadon sing
nglarani.

4 Sirahku ngelu, atiku trataban. Aku
ngarep-arep tekané wayah soré, bareng
wis teka, mung gawé giris thok.
5 Ing wahyu mau aku weruh ana
dhaharan ditata, mengkono uga
panggonan sing arep dilungguhi para
tamu. Dumadakan ana aba, "Para
perwira! Tamèngmu angkaten!"
6 Gusti Allah banjur ngendika marang
aku mengkéné, "Lungaa, nugasna wong
ing pejagan. Konen nglapuraké apa sing
dideleng.
7 Yèn weruh wong nunggang jaran
ngloro-ngloro, wong nunggang kuldi lan
unta, kudu ditamataké sing temenan."
8 Wong sing jaga mau banjur celuk-
celuka awèh weruh, "Pak, kula sampun
jagi ing ngriki rinten lan dalu."
9 Dumadakan ana wong padha teka!
Wong nunggang jaran ngloro-ngloro!
Wong jaga mau banjur awèh weruh,
"Babil sampun rebah! Reca-recaning
déwa-déwanipun ingkang dipun sembah
sampun remuk pating slebar ing siti."
10 Hé Israèl bangsaku, sing wis
diidak-idak lan digawé kèsèd! Saiki
kowé dakkabari pawarta sing becik, sing
dakrungu saka Pangéran, Allahé Israèl!

11 Pangandikané Allah tumrap Édom.
Ana wong ngundang aku saka Édom,
muni ngéné, "Hé wong jaga, apa benginé
isih suwé? Suk kapan entèké?"
12 Wangsulané sing jaga, "Wis mèh
ésuk, nanging benginé bakal teka
menèh. Yèn kowé arep takon menèh,
tekaa waé lan takona!"
13 Pangandikané Allah kanggo tanah
Arab mengkéné, "Hé wong Dédan,
kafilah-kafilah sing padha nginep ana ing
alas-alas ing tanah Arab.
14 Hé wong-wong sing padha manggon
ana ing Téma, padha metua, nggawaa
banyu kanggo wong sing padha kasatan,
metua, wong-wong sing padha teka
ngungsi kuwi pethukna karo nggawa
roti!
15 Sebab wong-wong kuwi padha
ngungsi nyingkiri pedhang sing arep
dienggo matèni, ngoncati panah sing
arep ditamakaké, ya ngoncati sakèhé
bebayané peprangan."
16 Gusti Allah banjur ngandika marang
aku mengkéné, "Setaun engkas,
kaluhurané tanah Mesir kabèh bakal
sirna.

17 Prejurit ahli panahé Kédar sing
misuwur kekendelané bakal mung kari
sethithik. Aku, Pangéran Allahé Israèl,
sing ngandika!"

22 1 Pangandikané Allah kanggo
Lembah Wahyu. Yagéné wong-
wong ing kutha padha mungguh ing
payon?
2 Hé negara sing ramé lan kebak
swarané wong sing padha surak-surak.
Wongmu sing padha mati ing peprangan
patiné ora merga saka pedhang.
3 Para penggedhému padha keplayu lan
ditawan sadurungé nglepasaké panahé.
4 Wis, aku tinggalen, aku arep nangisi
wong-wongku sing padha mati. Aku aja
koklipur.
5 Yaiki dina pesambat, pangiles-iles
lan gègèran sing ditekakaké déning
Pangéran Allah Kang Mahakwasa.
Bètèngé kutha wis dijugrugaké, sambaté
wong sing celuk-celuk njaluk tulung
ngemandhang ing punthuk-punthuk.
6 Para tentara jaranan saka tanah
Élam padha ngebyuk, nggawa gegaman
gendhéwa lan panah. Tentara saka tanah
Kir wis siaga nganggo tamèng.

7 Lembah-lembahé tanah Yéhuda sing
subur wis kebak kréta perang. Tentara
jaranan wis tekan ngareping gapura.
8 Yéhuda wis ora kuwagang ngadhepi
mungsuh. Yèn wis tekan semono kowé
bakal ngetokaké gegaman saka gudhang
simpenan.
9 Kowé iya banjur weruh endi témboké
Yérusalèm sing kudu ditambal. Omah-
omah ing Yérusalèm banjur kokpriksa.
Ana omah sawetara sing kokjugrugaké,
supaya watuné kena dienggo nambal
bètèngé kutha.
10 (22:9)
11 Supaya duwé banyu ing njero kutha
anaa tandhon kanggo nyimpen banyu
sing mili saka blumbang tuwa. Nanging
kowé ora nggatèkaké marang Allah sing
wis lawas olèhé ngrancang supaya kuwi
kabèh bisa kelakon.
12 Nalika semono Pangéran Allah Kang
Mahakwasa dhawuh supaya kowé padha
nangis lan sesambat, nyukur sirahmu
lan nganggo bagor,
13 nanging kowé malah nggeguyu lan
padha pésta. Padha nyembelèh wedhus
lan sapi, mangan daging lan ngombé
anggur karo muni, "Ayo padha mangan

lan ngombé, sebab sésuk kita bakal
mati!"
14 Pangéran Allah Kang Mahakwasa
piyambak sing ngandika marang aku,
"Pialané wong kuwi sajegé ora bakal
diapura. Aku, Pangéran Allah Kang
Mahakwasa wis ngendika."
15 Pangéran Kang Mahakwasa ngutus
aku marani Sèbna, penggedhé sing
ngurusi kedhaton. Dhawuhé Pangéran
mengkéné,
16 "Pangiramu kowé kuwi sapa, déné
kumawani gawé kuburanmu ana ing
gunung watu kéné?
17 Bisa uga kowé wong gedhé, nanging
Gusti Allah bakal ngangkat lan mbanting
kowé, banjur dibuwang adoh,
18 kaya carané wong mbuwang
gulungan benang. Kowé bakal dibuwang
menyang negara sing luwih gedhé
lan mati ana ing antarané kréta-kréta
perang sing kokegung-egungaké. Kowé
wis gawé isiné bendaramu,
19 mulané Gusti Allah bakal nglorod
kowé saka pangkatmu sing dhuwur,
diasoraké."

20 Pangandikané Allah marang Sèbna,
"Ing wektu kuwi Aku bakal nimbali
abdi-Ku Èlyakim bin Hilkia.
21 Jubahmu bakal Dakenggokaké
marang wong kuwi, semono uga
sabukmu bakal Daksabukaké, apa menèh
pangwasamu bakal Dakparingaké.
Èlyakim bakal dadi bapak tumraping
rakyat ing Yérusalèm lan para umat ing
Yéhuda.
22 Wong kuwi bakal Dakdadèkaké
pangwasa ana ing kratoné Dawud lan
Dakpasrahi pangwasa gedhé. Apa sing
diputus ora ana sing bisa mbatalaké.
23 Aku bakal netepaké kalenggahané,
kaya paku ana ing papan sing sentosa,
sarta kulawargané kabèh bakal
kinurmatan.
24 Nanging sedulur-seduluré lan
wong-wongé bakal dadi tanggungan
abot. Wong-wong mau presasat grabah
sing dicanthèlaké ana ing paku.
25 Paku sing dipasang rosa mau
suwé-suwé bakal coplok lan tiba. Lan
kuwi bakal dadi wekasané sakèhé wong
sing cemanthèl ana ing wong mau. Aku
Pangéran Allah Kang Mahakwasa wis
ngandika."

23 [1] Pangandikané Allah kanggo Tirus mengkéné: Padha sesambata hé sakèhé wong Tirus sing lelayaran! Omahmu ing kutha pelabuhan Tirus wis padha rubuh. Omah lan pelabuhané wis dadi gempuran. Yèn prau-praumu bali saka Siprus, kowé bakal krungu wertané.
[2] Para sudagar ing Sidon, padha nangisa!
[3] Kowé kongkonan wong nyabrang segara kulak gandum saka tanah Mesir, banjur diedol marang sakèhé bangsa ing bumi.
[4] Hé Sidon, saiki kowé diasoraké! Segara lan samodra padha ora ngakoni kowé, pangucapé, "Aku ora tau duwé anak. Aku ora tau nggedhèkaké anak lanang utawa wadon."
[5] Wong Mesir pisan padha kagèt lan gemeter bareng krungu yèn Tirus wis dadi gempuran.
[6] Hé wong Funisia, padha nangisa lan sambata! Padha ngoncatana lan ngungsia menyang Spanyol!
[7] Apa temenan iki kutha Tirus, kutha sing nyenengaké? Sing wis madeg wiwit jaman kuna? Apa iki kutha sing dadi

asalé wong-wong sing padha tetruka[i] ing negara-negara manca?
8 Sapa sing ngrancang karusakané Tirus, kutha asalé sudagar-sudagar gedhé sing ngutus para wakilé ngwasani donyané dedagangan ing salumahing bumi?
9 Pangéran Allah Kang Mahakwasa sing ngrancang kuwi kabèh. Panjenengané sing ngandhakaké gemunggungé wong Tirus sing ngumukaké kabisané, ya Panjenengané piyambak sing ngasoraké para penggedhéné sing kajèn-kéringan sajagad.
10 Hé wong sing neneka ing jajahan Spanyol. Padha balia nggarap lemahmu, sebab saiki wis ora ana sing ngayomi kowé menèh.
11 Gusti Allah wis ngagagaké astané ing sandhuwuré segara lan ngrubuhaké kraton-kraton. Panjenengané wis ndhawuhaké ngrusak pusat-pusat dagangané wong Funisia.
12 Dhawuhé, "Hé kutha Sidon, kowé bakal ora surak-surak menèh, lan wong-wongmu bakal kasiya-siya. Senajan

---

[i]tetruka: miwiti manggèn.

ngungsia menyang Siprus, ana ing kana
ora bakal bisa slamet."
13 Dudu wong Asyur, nanging wong
Babil sing bakal nggempur Tirus lan
ndadèkaké kutha mau dadi panggonané
kéwan galak. Wong Babil sing bakal
ngepung kutha mau karo menara-
menarané, ngrubuhaké bètèng-bètèngé
kutha Tirus, kadadèkaké gempuran.
14 Hé para wong sing lelayaran ing
samodra! Kutha sing kokendelaké saiki
wis kasirnakaké.
15 Bakal kelakon kutha Tirus ora diélingi
menèh lawasé 70 taun, yakuwi saumuré
raja. Sawisé pitung puluh taun mau
bakal ana menèh nyanyiané wanita tuna
susila:
16 "Jupuken clempungmu, ngubengana
kutha, hé kowé sundel sing wis ora
kocap. Unèkna clempungmu lan
menyanyia menèh, supaya wong padha
mbalèni kowé sepisan engkas."
17 Yèn wis kliwat pitung puluh taun,
Gusti Allah bakal marengaké Tirus bali
dadi kutha dagang menèh. Lan iya bakal
nyundel menèh karo sakèhé raja ing
bumi.

18 Dhuwit olèh-olèhané dedagangan
bakal disaosaké marang Allah.
Bebathèné ora arep ditandho menèh,
nanging dienggo tuku pangan lan
sandhangan kanggo wong-wong sing
padha nyambut-gawé ing Pedalemané
Allah.

24 1 Temenan bumi bakal digawé
ludhes lan suwung déning Allah.
Bumi bakal diwalik lan wong sing
manggon ing kono bakal dibuyaraké.
2 Saben wong bakal ngalami nasib
sing padha; imam-imam padha karo
wong lumrah, batur-tukon padha karo
bendarané, wong sing tuku karo wong
sing adol, sing motangaké karo sing
utang, wong sugih karo wong mlarat
kaanané padha.
3 Bumi bakal dadi cengkar lan dadi
sangar. Pangéran Allah Kang Mahakwasa
wis ngandika.
4 Bumi bakal dadi saya garing lan alum!
Langit lan bumi padha ngenes.
5 Bumi dadi najis, merga dinajisaké
déning wong sing padha ngenggoni,
merga padha nglanggar dhawuhé
Gusti Allah, mbubrah prenatan sarta
nglirwakaké prejanjian langgeng.

6 Mulané Gusti Allah maringi paukuman
marang bumi. Umaté bakal nampa
paukuman. Manungsa salumahing bumi
bakal sirna, kekarèné bakal mung
sethithik.
7 Wit anggur bakal alum, mulané
anggur bakal langka. Saben wong sing
biyèn uripé seneng, bakal padha sedhih.
8 Swaraning musik sing mbungahaké
ati, kayata swarané clempung lan
tambur wis lèrèn.
9 Ora keprungu menèh swarané
nyanyian bab anggur, sebab ora ana
wong sing tau ngerti rasané.
10 Ing kutha, apa waé dadi kisruh, lan
saben wong, milih ana ing omah waé
sing aman.
11 Wong akèh padha pating brengok
ana ing dalan-dalan, merga wis ora ana
anggur. Sakèhé kabungahan wis sirna,
sakèhé kasenengan ing bumi wis ora
ana.
12 Kutha wis dadi gempuran, gapurané
wis padha rusak.
13 Mengkono bakal kedadéané bangsa-
bangsa ing salumahé bumi. Padha
kaya mangsa lebar panèn, woh kurma

wis diplècèti lan saben wit anggur wis
dipethiki wohé sing wekasan.
14 Wong sing tahan lan isih urip padha
menyanyi saka bungahé. Sing ana ing
Kulon padha nyritakaké kaluhurané Gusti
Allah.
15 Sing ana ing Wétan padha ngluhuraké
asmané. Bangsa-bangsa sing padha
manggon ing sauruté segara padha
memuji asmané Pangéran, Allahé Israèl.
16 Saka kikis watesé bumi kita padha
krungu wong padha memuji Allahé
Israèl, kang mahaadil. Nanging aku
kandha, "Saiki aku wis ora duwé
pengarep-arep menèh! Cilaka aku,
merga wong ala padha nerusaké lakuné
sing ala, malah olèhé goroh ngungkuli
sing uwis-uwis."
17 Hé wong salumahing bumi.
Rungokna! Kowé bakal disiksa,
dicemplungaké ing sumur lan dipasangi
kala-jiret.
18 Saben wong sing arep oncat saka
panyiksa bakal kecemplung ing sumur,
lan sapa sing uwal saka sumur bakal
kena kala-jiret. Udan bakal kaya
grojogan kaesokaké saka langit, lan
bumi bakal gonjang-ganjing.

19 Lemah-lemah bakal padha bengkah
lan gempal, banjur menga.
20 Bumi bakal sempoyongan kaya
wong mendem, kontrang-kantringan
kaya gubug katempuh ing prahara.
Bumi kabotan mikul dosa panglawané
manungsa, mula bakal rubuh lan ora
bisa ngadeg menèh.
21 Bakal kelakon ing wektu kuwi Gusti
Allah ngukum para pangwasa ing langit
lan para penggedhé ing bumi.
22 Para raja bakal padha diklumpukaké
dadi siji kaya wong tahanan, kalebokaké
ing sumur. Bakal padha dikunjara nganti
satekané mangsa paukuman.
23 Ing kono rembulan bakal dadi
peteng, lan srengéngé mari nyunaraké
padhangé, sebab Pangéran Allah Kang
Mahakwasa piyambak kang jumeneng
raja. Panjenengané bakal ngedhaton
ana ing Yérusalèm, ing Gunung Sion.
Para pinituwa lan para umat bakal padha
ndeleng kaluhurané.

25 1 Dhuh Allah, Paduka menika
Allah kawula; Paduka badhé
kawula luhuraken lan asma Paduka
kawula puji. Paduka sampun nindakaken
prekawis-prekawis ingkang élok; Paduka

sampun nindakaken kalayan kasetyan
sedaya ingkang sampun dangu Paduka
rancang.
2 Kitha-kitha Paduka jungkir-walik
dados gempuran, bètèngipun Paduka
rebahaken. Kedhaton ingkang kayasa
déning para mengsah sampun Paduka
sirnakaken ing selami-laminipun.
3 Bangsa-bangsa ingkang ageng
pangwaosipun badhé sami memuji
asma Paduka. Paduka badhé dipun
ajrihi wonten ing kitha-kithanipun
bangsa-bangsa wau.
4 Tiyang mlarat lan tiyang apes sami
ngungsi dhateng Paduka lan sami
kapitulungan ing mangsa karibedan.
Menawi wonten prahara Paduka paringi
pangungsèn, ing papan bentèr Paduka
paringi pangauban. Tiyang ambek siya
sami nyerang kados prahara ing mangsa
bedhidhing,
5 inggih kados bentèring ketiga ing
tanah garing. Nanging Paduka dhuh
Allah, sampun nyirep mengsah kawula
sedaya. Kados méga ingkang ngayomi
bumi, inggih kados mekaten enggèn
Paduka nyirep bengak-bengokipun
tiyang ambek siya.

6 Gusti Allah Kang Mahakwasa arep
nyawisaké bujana ana ing Gunung Sion
kanggo para bangsa sajagad. Bujana
rupa pangan sing énak-énak lan anggur
sing apik dhéwé.
7 Ing kéné Panjenengané bakal
nyingkiraké mendhunging kasusahan,
sing tansah nglimputi para bangsa.
8 Gusti Allah bakal mbéngkas pati
selawas-lawasé! Panjenengané bakal
ngusapi luh saka sakèhé mripat,
sarta nyirnakaké kawirangané umaté
ing salumahé bumi. Mengkono
pangandikané Pangéran, Allah Kang
Mahakwasa.
9 Ing wektu kuwi wong padha
kandha, "Panjenengané kuwi Allah
kita! Panjenengané sing kita endelaké,
lan Panjenengané wis ngluwari kita.
Panjenengané kuwi Allah! Panjenengané
sing kita anti-anti. Saiki kita begja lan
bungah-bungah, merga Panjenengané
wis ngluwari kita."
10 Gusti Allah bakal ngayomi Gunung
Sion, nanging Moab bakal diiles-iles kaya
damèn sing ana pawuhan.

11 Wong-wongé padha srawéan tangané
kaya nglangi, nanging Gusti Allah
ngèndelaké waé nganti tanpa daya.
12 Bètèng-bètèng lan gapura-gapurané
Moab sing dhuwur-dhuwur bakal
digempur nganti dadi kaya lebu.
26 1 Ing kono bakal kelakon umat
ing Yéhuda padha menyanyi
mengkéné, "Kita padha duwé kutha
sing sentosa! Allah piyambak sing njagi
bètèngé.
2 Gapurané kutha wengakna, supaya
para mursid saka bangsa ngendi-endi
padha mlebu, yakuwi umat sing padha
nindakaké prekara sing bener.
3 Dhuh Pangéran, mugi kersa maringi
katentreman ingkang sejatos dhateng
sok sintena ingkang setya, sarta
kumandel dhateng Paduka.
4 Padha ngandela marang Allah, supaya
selawasé kita padha direksa.
5 Wong gemunggung padha diasoraké,
kutha-kutha sentosa sing dienggoni
padha dirubuhaké, bètèng-bètèngé
padha dijugrugaké dadi awu.
6 Wong sing mauné disiya-siya saiki
padha jag-jagan, padha ngidak-idak
kutha mau."

7 Dhuh Pangéran, marginipun tiyang
mursid menika radin, sebab Paduka
ingkang ngradin margi wau.
8 Kawula sami ngenut kersa Paduka,
dhuh Allah, lan ngantos-antos pitulungan
saking Paduka piyambak. Inggih namung
Paduka piyambak ingkang kawula
ajeng-ajeng.
9 Ing wanci dalu kawula ngangen-angen
Paduka kalayan gumolonging manah;
samasa Paduka ngadili bumi lan
para umat, tiyang-tiyang badhé sami
mangertos pundi keadilan ingkang
saleresipun.
10 Senajan Paduka nandukaken
kasaénan dhateng tiyang awon, tiyang
wau mboten badhé sinau tumindak leres.
Senajan sami manggèn ing tengahing
tiyang mursid, meksa sami nindakaken
piawon. Margi sami mboten purun
ngakeni kaluhuran Paduka.
11 Para mengsah Paduka mboten sami
mangertos, bilih badhé sami Paduka
ukum. Dhuh Allah, tiyang menika mugi
Paduka damel wirang lan Paduka paringi
kasisahan, supados sami ngraosaken
paukuman ingkang sampun Paduka
cawisaken. Mugi Paduka ngetingalaken

sepinten agenging sih Paduka dhateng
para kagungan Paduka.
12 Dhuh Allah, Paduka sampun
nyawisaken katentreman kanggé
kawula, sebab samukawis prekawis
ingkang kawula tandangi, menika
Paduka piyambak ingkang nindakaken
kanggé kawula.
13 Dhuh Pangéran, Allah kawula,
sampun kathah tiyang ingkang ngwaosi
kawula, nanging sejatosipun namung
Paduka piyambak menika Allah kawula.
14 Tiyang-tiyang menika samenika
sampun sami pejah lan rohipun mboten
badhé sami tangi malih, margi sampun
Paduka ukum lan Paduka tumpes.
Mboten wonten tiyang ingkang ngémuti
piyambakipun.
15 Dhuh Allah, bangsa menika sampun
Paduka damel kathah. Kikis-watesipun
sampun Paduka elar sedaya. Menika
sedaya njalari asma Paduka kaluhuraken.
16 Nalika bangsa menika Paduka ajar,
lajeng sami sesambat ing salebeting
pandonga dhateng Paduka.
17 Inggih Paduka piyambak ingkang
damel umat menika ngrintih kados
tiyang èstri ingkang badhé gadhah laré,

sambat sakit. Mekaten kawontenan
kawula suwau wonten ing ngarsa
Paduka, dhuh Allah.
18 Kawula sami wawrat, saweg nyakiti,
nanging namung hawa ingkang kawula
wedalaken; kawula mboten angsal
kemenangan menapa-menapa kanggé
negari kawula, sedaya ingkang sami
kawula tindakaken menika muspra.
19 Tiyang pejah kagungan Paduka
badhé sami gesang malih! Jisim-
jisimipun badhé tangi malih. Sedaya
tiyang ingkang sami tilem ing kubur
badhé tangi lan memuji kalayan bingah.
Kados ebun énjing nyegeraken bumi,
inggih mekaten Allah enggènipun badhé
nangèkaken malih tiyang-tiyang ingkang
sampun dangu pejahipun.
20 Hé bangsaku, padha mlebua ing
omahmu lan kancingen lawangé. Padha
ndhelika sawetara mangsa ana ing kono,
nganti Pangéran mari enggoné duka.
21 Gusti Allah arep rawuh saka swarga,
ngajar wong-wong ing bumi merga saka
dosané. Mematèni sing katindakaké
kanthi sesidheman bakal konangan, lan
bumi bakal ora ndhelikaké wong-wong
sing dipatèni ana ing kono.

27 [1] Ing wektu kuwi Gusti Allah bakal
ndhawahaké paukuman srana
pedhangé kang ampuh kanggo ngremuk
endhasé Léwiatan, yakuwi naga ing
segara sing nlosor lan nggubet-nggubet,
supaya mati.
[2] Ing dina mau Gusti Allah bakal
ngandika bab kebon anggur kagungané
sing éndah mengkéné:
[3] "Kebon anggur kuwi selawasé
Dakjaga, ora kendhat olèhku nyirami.
Dakreksa rina lan wengi, nganti ora ana
sing ngganggu.
[4] Paukuman-Ku tumraping kebon
anggur-Ku wis sirep. Nanging saupama
mung metokaké eri lan rerungkudan sing
kudu disirnakaké, kabèh bakal Dakobong
nganti tapis.
[5] Kejaba menawa umat-Ku padha
ngungsi lan sowan marang Aku, rukun
karo Aku, ya rukun karo Aku."
[6] Mbésuk bangsa Israèl, turuné Yakub,
bakal dadi wit, ngetokaké oyod, semi lan
ngrembaka, sarta woh sing diwetokaké
bakal ngebaki bumi.
[7] Israèl durung tau digebag déning
Allah kaya mungsuh-mungsuhé, lan
durung tau cacahé wongé sing mati ing

peprangan akèhé kaya cacahé mungsuhé sing tiwas.
8 Gusti Allah enggoné ngukum umaté
srana dibuwang menyang negara liya.
Umaté ditundhung metu saka tanahé
nganggo prahara saka tanah Wétan sing
nggegirisi.
9 Nanging dosané Israèl diapura samasa
mesbèh-mesbèh watu sing dienggo
nyembah brahala wis diremuk kaya
kapur lan pedupan kanggo Asyéra ora
ana sing kari.
10 Kutha sing disentosani nganggo
bètèng kuwi wis kajugrugaké dadi
gempuran. Wis ditinggal suwung dadi
ara-ara samun sing sepi. Wis dadi
pesabané sapi-sapi sing padha nyenggut
lan ngaso ana ing kono.
11 Pang-pangé wit padha alum lan
sempal, wong wadon padha golèk kayu
kanggo masak. Sarèhné umaté bodho
lan ndableg, mulané Pangéran Allah
sing nitahaké ora welas lan ora maringi
palimirma.
12 Ing dina kuwi Gusti Allah bakal
nglumpukaké umaté siji-siji saka
Bengawan Éfrat tekan tapel watesé

Mesir, kaya wong sing misahaké gandum saka mrambuté.
13 Yèn wis mengkono bakal ana uniné slomprèt sing ngundang wong Israèl ana ing pembuwangan, ing tanah Asyur lan ing tanah Mesir, didhawuhi bali menyang tanahé dhéwé. Wong-wong mau bakal padha teka lan padha sujud marang Pangéran Allahé ing Yérusalèm, ana ing gunungé sing suci.

28 1 Kraton Israèl bakal cilaka!
Kamulyané wis alum, kaya makutha saka kembang sing ana ing sirahé para penggedhéné sing padha mendem. Sirah sing gemedhé mau gandané wangi. Nanging delengen, wong-wong mau padha pating gléthak mendem kepati.
2 Pangéran wis nyawisaké wong rosa sing gedhé pangwasané kanggo ngalahaké para penggedhé sing padha mendem mau. Wong rosa kuwi tekané bakal kaya prahara, kaya grojoging udan, kaya banjir bandhang, lan bakal ngerobi satanah kono kabèh.
3 Kaluhurané para penggedhé sing mendem mau bakal diiles-iles,

4 lan bakal layu sarta sirna kaya sirnané
woh ara sing mateng dhisik ing mangsa
panèn, merga mesthi diundhuh lan
dipangan sawisé mateng.
5 Ing wektu kuwi Pangéran bakal kaya
makutha saka kembang sing éndah
tumrap umaté sing kari.
6 Panjenengané bakal paring roh
keadilan marang para hakim, lan roh
kekendelan marang sing padha jaga
gapuraning kutha.
7 Para nabi lan para imam pisan
iya padha mendem, nganti lakuné
sempoyongan. Merga kakèhan ngombé
anggur lan arak mula pikirané padha
bingung ora karu-karuwan. Para nabiné
saking mendemé nganti ora ngerti
maknané wahyu sing kaparingaké
déning Allah, lan para imam saking
mendemé nganti ora bisa mutusaké
prekara sing diladèkaké supaya diputusi.
8 Méja sing ana ing ngarepé kebak
utah-utahané lan rereged, nganti ora
ana panggonan sing resik.
9 Wong-wong mau padha nggresah
ngrasani aku mengkéné, "Wong
kuwi mulang sapa? Sapa sing butuh

piwulangé? Kuwi rak mung kanggo
bocah sapihan.
10 Karepé arep mulang kita saaksara-
saaksara, sagaris-sagaris, sapérangan-
sapérangan."
11 Aku banjur muni mengkéné, "Yèn
kowé ora gelem ngrungokaké aku, Gusti
Allah bakal nggunakaké wong manca
kanggo mulang kowé nganggo basa
manca.
12 Gusti Allah paring panglipur lan
pengasoan marang kowé, nanging
koktampik, ora kokrungokaké.
13 Mulané Panjenengané bakal mulang
kowé saaksara-saaksara, lan sagaris-
sagaris, lan sapérangan-sapérangan.
Kowé banjur bakal kesandhung, saben
kowé njangkah. Kowé bakal ketaton lan
diiles-iles sarta ditawan."
14 Mulané hé wong gemunggung sing
padha dadi penggedhé, sing ngerèh
rakyat ing Yérusalèm, padha rungokna
pangandikané Allah.
15 Swaramu angkuh, kandha yèn kowé
wis gawé prejanjian karo pati lan wis
rukunan karo donyané wong mati. Kowé
yakin yèn ora bakal ketekan paukuman,

merga kowé njagakaké enggonmu pinter
goroh lan apus-apus.
16 Mengkéné pangandikané Pangéran
Allah Kang Mahakwasa, "Ing Sion
Aku masang pondhasi sing kuwat lan
sentosa. Ing pondhasi mau Dakpasangi
watu pojokan sing katulisan, ‘Sing sapa
precaya ora bakal gugup.’
17 Keadilan Dakdadèkaké tali kanggo
ngukur lan sing Dakdadèkaké tali sipat
kabeneran." Udan ès bakal nyapu sakèhé
goroh sing kokendelaké, lan banjir bakal
nyirnakaké katentremanmu.
18 Prejanjianmu karo pati bakal buyar,
lan rukunanmu karo donyané wong mati
bakal batal. Samasa paukumané teka
kowé bakal mati diiles-iles.
19 Paukuman mau saben-saben bakal
nekani kowé, ajeg saben ésuk. Kowé
bakal ngrasakaké giris rina lan wengi.
Saben wangsit saka Pangéran bakal
nekakaké panyiksa marang kowé!
20 Kowé bakal ngalami kaya wong ing
Wulang Bebasan sing arep ngaso ing
peturon, nanging jujul kanggo slonjor;
arep kemulan, nanging kemulé cupet.
21 Pangéran bakal nglawan, kaya
patrapé nalika perang ana ing Gunung

Perasim lan ana ing Lebak Gibéon,
nindakaké apa sing dadi kersané,
senajan pendamelé mau katoné anèh.
Panjenengané bakal ngrampungaké
pakaryané, pakaryané kang élok.
22 Kowé aja nggeguyu pepélingku
marang kowé iki! Yèn kowé meksa
nggeguyu, kowé malah saya ora bisa
oncat. Aku wis krungu putusané Allah
Kang Mahakwasa sing arep numpes
sanegara kabèh.
23 Rungokna tembungku. Gatèkna apa
sing dakkandhakaké iki.
24 Ora ana wong tani sing saben dina
mung mluku lemahé waé lan nyawisaké
lemah mau kenaa ditanduri.
25 Sawisé lemahé digarap rak banjur
nyebar winih jinten ireng lan jinten putih.
Ing pinggiré disebari winih-winih liyané.
26 Wong tani mau ngerti apa sing kudu
dilakoni, merga wis didhawuhi déning
Allah.
27 Jinten ireng ora digebug nganggo
penthung gedhé lan jinten putih ora
digiles nganggo gilingan. Jinten ireng
cukup digitik nganggo carang lan jinten
putih nganggo welat tipis.

28 Gandum ora diiles terus-terusan
nganti ajur, nanging cukup digiles
nganggo gilingan grobag tanpa ngremuk
gandumé.
29 Kawicaksanan iki pinangkané saka
Allah Kang Mahakwasa. Rancangané
Allah kuwi selawasé tliti lan kelakoné
élok.

29 1 Yérusalèm, mesbèhé Allah
piyambak, bakal diukum! Negara
tilas panggonané Dawud masang
kémah, bakal diukum! Sajroné rong
taun iki wong karebèn nerusaké olèhé
nganakaké pésta-pésta lan kraméan,
2 nanging sawisé kuwi Allah bakal
nekakaké paukuman ing kutha sing
disebut: Mesbèhé Allah. Ing kono bakal
ana tangis lan pesambat, lan sakutha
kabèh bakal kaya mesbèh gluprut getih.
3 Gusti Allah bakal nyerang kutha mau,
dikepung lan dikubengi menara pejagan.
4 Yérusalèm bakal kaya rohé wong ing
kuburan, sing nywara lirih saka njero
lemah.
5 Yérusalèm, sakèhé wong manca sing
nyerang kowé bakal disebul kaya bledug
lan tentarané sing nggegirisi bakal kabur
kaya mrambut.

6 Dumadakan ora kanyana-nyana
Allah bakal ngluwari kowé lantaran
gludhug lan lindhu. Panjenengané bakal
nekakaké prahara lan bledhèg,
7 mula sakèhing tentarané mungsuh
saka ngamanca sing nyerang kutha
mesbèhé Allah bakal sirna, malah
gegaman lan praboting perangé, kabèh
musna kaya rerupan ing impèn, ing
wayah bengi.
8 Bangsa-bangsa sing nglumpuk ing
kono arep nyerang Yérusalèm kuwi
kaya wong padha kaliren sing ngimpi,
rumangsané lagi mangan, nanging
bareng tangi isih tetep ngelih, utawa
kaya wong sing arep mati merga
kasatan, rumangsané lagi ngombé,
nanging bareng nglilir gorokané isih
tetep garing.
9 Terus-terusna enggonmu ora weruh
lan enggonmu wuta! Terusna enggonmu
mendem tanpa ngombé anggur, lan
enggonmu mlaku sempoyongan tanpa
ngombé arak.
10 Kowé digawé ngantuk déning Allah,
kowé banjur bakal rubuh lan turu kepati.
Nabi-nabi kuwi mesthiné dadi mripaté

umat, nanging wis digawé merem déning Allah.
11 Dadi kowé ora ngerti tegesé wahyu
sing diwangsitaké marang nabi, sebab
kaaling-alingan, presasat kitab sing
ditutup lan disègel. Yèn kitab mau
kokkon macakaké wong liya, wong mau
muni, ‘Aku ora bisa maca, sebab Kitab
iki disègel.’
12 Yèn kitab mau kokgawa kanggo wong
sing ora bisa maca, wong mau bakal
muni, ‘Aku ora bisa maca.’
13 Gusti Allah ngandika, "Bangsa iki
rumangsané nyembah Aku, nanging
mung lelamisan. Atiné ngedohi Aku.
Pangibadahé ora liya mung isi prenatan
lan adat tata-cara gawéané manungsa,
sing diapalaké.
14 Mulané Aku bakal gawé kaélokan
marang bangsa iki lan gawé gumuné.
Kawicaksanané wong-wongé sing ngaku
wicaksana bakal sirna, lan sakèhé
kapinterané bakal tanpa guna."
15 Wong sing ngumpetaké rancangané
ana ing ngarsané Allah bakal cilaka.
Wong-wong mau padha nindakaké
rancangané kanthi sesidheman lan

rumangsané ora ana wong sing ngerti
apa sing padha dilakoni.
16 Kuwi wong keblinger. Endi sing luwih
penting, grabah apa kundhi sing gawé
grabah? Apa gawéané manungsa bisa
muni karo sing gawé, "Dudu kowé sing
gawé aku!" Utawa, "Kowé ora ngerti apa
sing koktindakaké!"
17 Ana paribasan: "Alas bakal malih dadi
kebonan, lan kebonan bali dadi alas."
18 Ing dina kuwi wong budheg bakal
krungu pamecané kitab kalawan sora,
lan wong wuta sing ana ing petengan,
bakal bisa ndeleng.
19 Wong mlarat lan wong sing lembah
atiné bakal ngalami kabegjan lan
kasenengan menèh, sing diparingaké
déning Pangéran, Allahé Israèl.
20 Wong sing gawéné nyiya-nyiya
pepadhané wis ora ana, semono uga
wong sing nyepèlèkaké Allah. Sakèhé
wong dosa bakal katumpes.
21 Allah bakal numpes sakèhé wong
sing mitenah pepadhané, iya sakèhé
wong sing ngalang-alangi wong
duraka diukum, lan sakèhé wong
sing ngalang-alangi wong mursid olèh
keadilan.

22 Pangéran Allahé Israèl sing ngluwari
Abraham saka karupekané ngandika,
"Umat-Ku bakal ora ngalami kwirangan
menèh, lan rainé bakal ora pucet merga
isin.
23 Yèn kowé ndeleng anak-turunmu
peparing-Ku, kowé bakal ngakoni yèn
Aku iki Kang Mahasuci, Allahé Israèl.
Kowé bakal ngurmati Aku lan ngabekti
marang Aku.
24 Wong sing buntet budiné bakal padha
olèh kawruh, lan wong sing gawéné
ngedumel bakal nanggapi piwulang."
30 1 Gusti Allah wis ngandika, "Sapa
sing ngerèh Yéhuda bakal kena
paukuman, merga wis mbrontak Aku.
Sebab padha nindakaké rancangan
sing dudu gawéan-Ku, lan padha
nandha-tangani prejanjian sing ora
Dakkersakaké, sarta padha numpuk
dosa ora lèrèn-lèrèn.
2 Padha lunga menyang tanah Mesir
golèk pengayoman, tanpa nyuwun
pamrayoga marang Aku. Padha kepéngin
diayomi déning Mesir, dadi padha
ngendelaké Mesir.

3 Nanging Firaun ora duwé daya kanggo
mitulungi, lan pengayomané Mesir kuwi
bakal gawé wirangmu.
4 Senajan para utusan wis tekan
kutha-kutha Zoan lan Hanès ing Mesir,
5 nanging wong Yéhuda bakal getun
déné padha ngendelaké bangsa sing
ora kena diprecaya, bangsa sing
ora keconggah mitulungi samasa
dibutuhaké."
6 Pangandikané Gusti Allah bab kéwan-
kéwan ing ara-ara samun sisih Kidul
mengkéné, "Para utusan padha lelungan
menyang negara sing kebak bebaya,
negara sing akèh singané, akèh ulané
mandi lan naga sing bisa mabur. Kuldiné
lan untané padha dimomoti hadiah sing
regané larang-larang, kanggo bangsa
sing ora bakal bisa mènèhi pitulungan.
7 Pitulungané Mesir kuwi ora misra.
Mulané Mesir Dakjenengaké ‘Naga sing
ora mbebayani!’"
8 Aku didhawuhi déning Allah nulis
kepriyé kaanané bangsa iki, supaya anaa
cathetan bab gedhéning pialané.
9 Bangsa kuwi selawasé mbrontak
marang Allah, selawasé dhemen goroh
lan nampik piwulangé Allah.

10 Nabi-nabi dikon meneng waé,
kandhané, "Kowé aja kandha bab
kabeneran. Kowé munia apa sing
dakkarepaké. Aku kepéngin urip karo
pengangen-angenku dhéwé.
11 Sumingkira saka kéné lan aja
ngalang-alangi dalanku. Aku ora sudi
krungu bab Allahmu sing kokarani Allahé
Israèl."
12 Nanging Pangéran Allahé Israèl
ngandika mengkéné, "Sarèhné kowé
ora nggugu tembung-Ku lan nggugu
tembungé wong jahat lan cidra,
13 mulané kowé salah. Kowé kuwi kaya
témbok sing bengkah wiwit saka ngisor
mendhuwur, lan bakal rubuh dadakan.
14 Kowé bakal remuk ajur kaya grabah
saka lemah, nganti remukané ora kena
kanggo madhahi mawa,[j] utawa kanggo
nyidhuk banyu saka genthong."
15 Pangandikané Pangéran Allah
Kang Mahakwasa marang umat mau
mengkéné, "Bisamu slamet kuwi srana
mratobat lan pasrah sumarah marang
Aku, mula atimu bakal ayem lan kowé
bakal dadi sentosa."

---

[j]mawa: wongwa tegesipun: geni areng ingkang mengangah (bara, bhs. Ind.).

16 Nanging kowé ora gelem tumindak
mengkono. Kandhamu, "Aku dakoncati
saka mungsuh, daknunggang jaran sing
rikat playuné." Kowé bener, sebab kowé
ora bisa nindakaké liya kejaba oncat
kabur. Apa kokkira jaranmu luwih banter
playuné ketimbang karo sing ngoyak
kowé?
17 Wong sèwu ing antaramu bakal
keplayu ngithar samasa weruh prejurit
mungsuh siji waé, lan tentara mungsuh
lima waé wis cukup kanggo gawé kowé
keplayu kabèh. Tentaramu lan praboté
bakal ora ana sing kari kejaba gendéra
sing ana ing pucuké punthuk!
18 Éwasemono Gusti Allah adreng
enggoné arep maringaké sih-rahmaté
marang kowé. Panjenengané selawasé
nindakaké kawelasan, mulané kumudu-
kudu melasi kowé. Begja wong sing
ngandel marang Allah.
19 Hé wong sing padha manggon ing
Yérusalèm, kowé bakal ora nangis
menèh. Panjenengané kuwi gedhé sih-
rahmaté; samasa mireng pesambatmu
nyuwun tulung, mesthi bakal paring
wangsulan.

20 Senajan kowé diparingi kasusahan
akèh, nanging Panjenengané piyambak
ana ing sacedhakmu, memulang
marang kowé. Kowé ora susah nggolèki
Panjenengané menèh.
21 Yèn lakumu nyimpang saka dalan,
ngiwa utawa nengen, kowé bakal krungu
swarané ing mburimu, ngandika, "Iki
dalané. Mlakua ing kono."
22 Kowé bakal nganggep najis reca-
recamu sing lapis slaka lan sing lapis
emas, kuwi kabèh bakal kokbuwang dadi
barang najis, karo muni, "Sumingkira!"
23 Yèn kowé nyebar gandum, Gusti
Allah bakal nekakaké udan, supaya
wiji mau thukul, lan metokaké woh
akèh. Raja-kayamu bakal olèh pangonan
jembar.
24 Sapi lanang lan kuldi sing kokenggo
mluku lemahmu bakal ora kurang
pangan sing pilihan.
25 Nalika mungsuh-mungsuhmu kalah
perangé lan ditawan sarta balané
dipatèni kabèh, ing kono bakal ana
kali-kali sing mili saka gunung-gunung.
26 Rembulan padhangé bakal kaya
srengéngé, lan padhangé srengéngé
bakal tikel pituné adaté, kaya padhang

pitung dina didadèkaké siji. Iki kabèh
bakal kelakon samasa Pangéran
mblebedi tatuné umaté sarta marasaké
biluré jalaran enggoné digebugi.
27 Pangwasa lan kamulyané Allah bakal
katon saka kadohan. Geni lan kukus
sing dadi pretandhaning paukumané.
Pangandikané presasat geni.
28 Angin lésus ndhisiki tindaké kaya
banjir bandhang sing ngéntiraké
samubarang. Bangsa-bangsa disapu
tapis dadi rusak, lan piala sing dirancang
dibuyaraké.
29 Nanging kowé, hé umaté Allah,
bakal padha bungah-bungah lan padha
memuji kaya ana ing kraméan dina riaya.
Enggonmu bungah-bungah kaya wong
sing mlaku ing arak-arakan menyang
Pedalemané Allah, pangungsèné Israèl,
kairing déning swaraning suling.
30 Saben wong bakal krungu sebawané[k]
Gusti Allah kang nggegirisi, nganti padha
ngrasakaké panasing paukuman. Ing
kono bakal ana urubing geni, udan sing
deres banget, udan woh[l] lan sentoring
banyu.

---

[k]sebawa: swanten..

[l]udan sebawa: swanten. ès.

31 Wong Asyur bakal miris atiné samasa
krungu sebawaning Pangéran lan
ngrasakaké panyiksané astané.
32 Panggebagé Allah mau tekané
marambah-rambah, dibarengi swaraning
musik tambur lan clempung déning
umaté, Gusti Allah piyambak kang
perang nglawan bangsa Asyur.
33 Ana panggonan sing wis suwé
dicawisaké kanggo ngobong raja Asyur.
Panggonan mau jero lan amba kebak
tumpukan kayu. Kayuné bakal disumed
srana napasé Pangéran sing metokaké
banjir, geni lan lirang.

31 1 Wong sing padha mangkat
menyang Mesir njaluk tulung
bakal cilaka! Wong-wong mau padha
ngendelaké kekuwatané Mesir: jarané,
krétané perang lan prejurit-prejurité.
Nanging padha ora ngendelaké Pangéran,
Allahé Israèl Kang Mahakwasa. Padha
ora nyuwun pitulungané.
2 Panjenengané pirsa apa sing bakal
ditindakaké! Panjenengané nekakaké
karusakan, numpes wong duraka
lan wong sing padha rujuk karo
penggawéné.

3 Wong Mesir kuwi dudu Allah —
nanging mung manungsa lumrah.
Jarané ora duwé kasektèn. Samasa
Allah tumindak, bangsa sing gedhé
pangwasané mau bakal ajur mumur,
lan bangsa sing ditulungi bakal ambruk.
Karo-karoné bakal tumpes.
4 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné, "Senajan wong angon
bengak-bengok sakayangé, ora bakal
bisa nggusah singa sing mangsa
wedhusé. Semono uga ora ana sing
bisa ngalang-alangi enggon-Ku ngayomi
Gunung Sion, mengkono pangandikané
Allah Kang Mahakwasa.
5 Kaya manuk sing nglayang ing
sandhuwuré susuhé ngreksa anak-
anaké, mengkono uga Pangéran Allah
Kang Mahakwasa enggoné ngreksa lan
ngayomi Yérusalèm."
6 Pangandikané Pangéran, "Hé wong
Israèl, kowé wis padha gawé dosa
marang Aku lan nglawan Aku, nanging
saiki padha mratobata, padha balia!
7 Bakal tekan wektuné kowé kabèh
padha mbuwang reca-recané brahalamu,
sing dilapis slaka lan emas.

8 Asyur bakal katumpes nganggo
perang, nanging ora srana kekuwatané
manungsa. Wong Asyur bakal keplayu
ninggal peprangan, lan para nonomané
bakal didadèkaké batur-tukon.
9 Rajané saka girisé bakal keplayu lan
para perwirané saka wediné bakal padha
ninggal umbul-umbulé." Mengkono
pangandikané Pangéran Allah Kang
Mahakwasa, sing disembah lan kacaosan
kurban ing Yérusalèm.
32 1 Bakal ana raja jumeneng lan
nindakaké keadilan, sarta para
penggedhé ing negara mau bakal ngerèh
kanthi jujur.
2 Saben penggedhé dadi pengayomané
rakyat samasa katempuh ing angin, lan
dadi pangungsèn samasa ana prahara.
Para penggedhé mau presasat kali sing
mili ing ara-ara samun, kaya gunung
karang ngaubi tanah cengkar sing
garing.
3 Mripaté tansah ngawasaké, lan
kupingé ngrungokaké kebutuhané
rakyat.
4 Ora bakal tumindak grusa-grusu,
nanging kanthi kawicaksanan. Apa sing
diucapaké ya mengkono sing dikarepaké.

5 Wong tanpa budi bakal ora disebut
satriya, lan wong culika ora disebut jujur.
6 Wong tanpa budi omongané
ngayawara lan sing diangen-angen
mung bab enggoné arep gawé piala.
Satembung-tembungé lan sasolah-
tingkahé nyewiyah Gusti Allah. Wong
kaliren ora diwènèhi mangan lan wong
ngelak ora diwènèhi ngombé.
7 Wong gemblung kuwi wong ala,
mula penggawéné ala kabèh. Sing
diangen-angen mung olèhé arep ngrusak
wong mlarat srana apus-apus, lan
nyegah wong mlarat supaya ora olèh
keadilan.
8 Nanging wong sing luhur budiné, jujur
lan gondhèlan kabeneran.
9 Hé para wong wadon sing uripé ayem,
sarwa kecukupan, rungokna tembungku!
10 Saiki kowé padha ayem-ayem,
nanging taun ngarep ing wektu kaya
ngéné iki atimu bakal semplah, merga
panèné anggur wurung.
11 Sepréné uripmu kepénak lan
sarwa kecukupan, nanging saiki padha
gemetera! Sandhanganmu suwèken lan
nganggoa bagor.

12 Padha ngelusa dhadha merga susah,
sebab sawah-sawah sing subur lan
kebon-kebon anggur bakal padha
dirusak.
13 Sing thukul ana ing lemahé umat-Ku
mung eri lan rerungkudan. Padha tangi
ana brayat sing tentrem uripé lan kutha
sing kebak kraméan iki.
14 Sebab kedhatoné Sang Prabu bakal
suwung lan kutha krajan bakal dadi
sepi. Omah-omah lan bètèng-bètèng
sing ngreksa kutha bakal dadi jugrugan
selawas-lawasé. Kuldi alasan bakal
saba lan wedhus-wedhus bakal padha
nyenggut ing pasuketan kono.
15 Nanging Gusti Allah bakal ngesokaké
Rohé menèh. Lemah sing cengkar
bakal dadi loh, lan sawah-sawah bakal
ngetokaké panèn akèh.
16 Sanegara kabèh bakal kanggonan
kabeneran lan keadilan.
17 Sebab saben wong bakal nindakaké
kabeneran, mula saenggon-enggon
bakal ana katentreman langgeng.
18 Umaté Allah bakal padha ora
sumelang, lan brayaté bakal ngalami
tentrem rahayu. (Alas-alas bakal
karusak, lan kuthané kajugrugaké.)

19 Saben wong bakal bungah, sebab
tanduran-tanduran bakal padha olèh
banyu akèh lan ing ngendi-endi ana
panggonan kanggo kuldi lan raja-kaya
liya-liyané. Nanging mungsuhmu
bakal kaya alas sing diudani watu, lan
kutha-kuthané bakal digempur.
20 (32:19)

33 1 Mungsuh-mungsuh kita bakal
padha nampa paukuman! Padha
kaya dirampog lan kapusan, senajan
ora ana sing ngrampog lan ora ana
sing ngapusi. Sebab wektuné ngrampog
lan ngapusi wis rampung, lan dhèwèké
dhéwé bakal dadi kurban rampogan lan
apus-apusan.
2 Dhuh Allah, mugi melasi kawula.
Kawula sami njagèkaken Paduka. Saben
dinten kawula mugi Paduka reksa lan
kaentasna ing mangsa karibedan.
3 Menawi Paduka perang kanggé
kawula, bangsa-bangsa badhé sami
keplajeng margi gemuruhing peprangan.
4 Barang darbèkipun badhé dipun serbu
lan dipun jarah-rayah.
5 Iba ageng kaluhuranipun Allah!
Panjenengané ngwasani samubarang.

Panjenengané bakal ngebaki Yérusalèm
nganggo kabeneran lan keadilan,
6 sarta paring kabegjan marang umaté.
Umaté bakal direksa sarta diparingi
kawicaksanan lan kawruh. Pangabekti
marang Allah bakal dadi kasugihané.
7 Para perwira bakal padha sambat-
sambat njaluk tulung. Para utusan kang
njaluk rukun padha nangis kelara-lara.
8 Ing dalan-dalan gedhé bakal akèh
bebayané, nganti wong padha wedi
liwat kono. Prejanjian-prejanjian bakal
diblénjani; ora ana wong sing digugu.
9 Lemah padha bera lan ditinggal
suwung. Alas-alasé Libanon padha alum;
Lebak Saron sing loh malih dadi ara-ara
samun. Ing Basan lan ing Gunung
Karmèl godhongé wit padha gogrog.
10 Pangandikané Allah marang para
bangsa, "Saiki Aku bakal tumindak. Aku
bakal nedahaké gedhéné pangwasa-Ku.
11 Rancanganmu ora ana gunané,
lan sapenggawému ora ana paédahé.
Roh-Ku kaya geni sing memangsa lan
numpes kowé.
12 Kowé bakal remuk kaya watu
gamping sing diobong kanggo gawé
kapur, kaya eri sing diobong dadi awu.

13 Sakèhé wong sing adoh utawa
cedhak padha sumurupa apa sing
wis Daktindakaké, lan ngakonana
pangwasa-Ku."
14 Wong ing Sion padha gawé dosa
padha gemeter, pangucapé, "Keadilané
Allah kuwi kaya geni sing murub sing
ora sirep ing selawasé. Sapa sing betah
ngadhepi geni sing kaya mengkono?"
15 Wong sing betah yakuwi wong sing
nglakoni kabeneran lan sing jujur.
Pangwasamu aja kokenggo nganiaya
wong miskin lan kowé aja nampani
besel. Aja rerukunan karo wong sing
ngrerancang gawé pati, utawa piala
liyané.
16 Yèn mengkono kowé bakal slamet.
Kowé bakal krasa tentrem kaya wong
sing ana ing bètèng sentosa. Kowé
bakal ora kekurangan pangan lan
ombèn-ombèn.
17 Mbésuk kowé bakal ndeleng raja
kang ngampil kamulyan ngerèh negara
sing gedhé.
18 Biyèn kowé wedi banget yèn
ketekan tukang pajegé penjajah lan
mata-matané; prekara kuwi bakal ora
kokélingi menèh.

19 Kowé bakal ora ndeleng menèh
penjajah sing angkuh guneman nganggo
basa sing ora kokngertèni tegesé.
20 Delengen Sion, kutha panggonan
kita mèngeti dina-dina riaya agama.
Delengen Yérusalèm! Iba aman lan
sentosané kutha kuwi. Kaya kémah sing
ora bakal dielih, sing pathoké ora bakal
dibedhol lan tali-taliné ora bakal diuculi.
21 Pangéran bakal ngetingalaké
kaluhurané. Kita bakal nyandhing kali lan
kali akèh, nanging bakal ora ana prauné
mungsuh sing lelayaran ing kono.
22 Tali-talining prau bakal ora kanggo.
Layar-layaré ora prelu dijèrèng! Raja-
branané mungsuh bakal kita rampas
kabèh. Saking akèhé nganti wong
lumpuh waé bisa olèh panduman.
Pangéran piyambak sing bakal dadi raja
kita. Panjenengané bakal ngerèh kita.
23 (33:22)
24 Ing tanah kita kono bakal ora ana
wong lara, lan sakèhé dosa bakal
diapura.

34 1 Hé para umat, padha majua!
Padha ngumpula lan ngrungokna!
Sakèhé wong kang ana ing bumi, padha
majua lan ngrungokna.

2 Pangéran duka marang para umat, lan
marang para angkatan perangé. Kabèh
wis padha kadhawahan paukuman.
3 Jisimé bakal ora dikubur, gemléthak
nganti bosok lan mambu. Punthuk-
punthuk bakal dadi abang merga déning
getih.
4 Srengéngé, rembulan lan lintang-
lintang sirna, langit digulung kaya
kertas. Lintang-lintang bakal rontog
kaya godhong sing gogrog saka wité.
5 Gusti Allah wis nyawisaké pedhangé
ana ing swarga, lan bakal tumuli
nggebag Édom, bangsa sing wis ditibani
paukuman karusakan.
6 Pedhangé bakal gluput getih lan
gajih, kaya getih lan gajihé wedhus sing
dienggo kurban. Pangéran bakal ngasta
kurban iki ana ing Bozra. Panjenengané
bakal nganakaké pasembelèhan gedhèn
ana ing tanah Édom.
7 Ing kono wong-wong bakal padha
ambruk kaya sapi lan kebo lanang. Bumi
bakal dadi abang merga saka getih lan
gajih sing kawutahaké ana ing kono.
8 Yakuwi wektuné Pangéran ngluwari
Sion lan males mungsuh-mungsuhé.

9 Kali-kaliné Édom bakal malih dadi tir
lan lemahé dadi lirang. Satanah kono
kabèh bakal kobong kaya tir.
10 Bakal murub rina lan wengi, lan
kukusé bakal kemelun ing selawas-
lawasé. Buminé bakal bera pirang-pirang
abad lawasé. Ora ana wong sing gelem
liwat kono menèh.
11 Manuk beluk lan gagak bakal gentèn
manggon ing kono. Gusti Allah bakal
mbalèkaké tanah kono kaya kaanané
jagad nalika durung dititahaké.
12 Ora ana raja sing ngratoni tanah
kono, lan para penggedhéné bakal ora
ana kabèh.
13 Mung eri lan bebondhotan bakal
thukul ing kedhaton-kedhaton lan ing
kutha-kutha sing dikubengi témbok-
témbok. Asu ajag lan manuk beluk bakal
padha manggon ing kono.
14 Kéwan galak bakal padha saba
mrono, lan para dhemit padha saban-
sinaban. Dhemit sing metu bengi nemu
panggonané kanggo ngaso.
15 Manuk beluk bakal nusuh, ngendhog
lan ngengremi piyiké, sarta diopèni.
Mengkono uga manuk beri iya bakal
padha nglumpuk mrono.

16 Tlitinen lan wacanen ing Kitabé
Pangéran bab titah-titah sing urip; apa
sing disebut ana ing kono. Kéwan iki
kabèh bakal ana ing kono, lan ora ana
siji-sijia sing ora ana kancané. Kuwi
wis dadi kersané Allah; Panjenengané
piyambak kang nggathukaké para titah
mau.
17 Pangéran piyambak sing andum
tanah marang saben titah dadi
pandumané. Para titah mau bakal padha
nampani pandumané lan manggon ing
kono turun-temurun.

35 1 Ara-ara lan lemah mati bakal
padha bungah-bungah, lan
kembang-kembang padha megar ing
ara-ara samun.
2 Kaya kembang mawar sing abyor
megar bebarengan, mengkono enggoné
padha surak-surak saka bungahé.
Éndahé kaya Gunung Libanon, lan
suburé kaya Lebak Karmèl lan Saron.
Saben wong bakal nyawang kamulyané
Pangéran, kaluhurané lan pangwasané.
3 Tangan sing lemes ora bisa ngglawat
padha kuwatna, lan dhengkul sing
théklok padha jejegna.

4 Saben wong sing semplah atiné
kandhanana, "Sing tatag lan aja wedi!
Pangéran bakal rawuh mitulungi kowé,
lan bakal nggebag para mungsuhmu."
5 Wong wuta bakal bisa ndeleng, wong
budheg bakal bisa krungu.
6 Wong lumpuh bakal mlumpat kaya
menjangan, wong bisu bisa surak-surak,
ing segara wedhi bakal metu banyuné,
lan kali-kali bakal mili ana ing ara-ara
samun.
7 Tanah sing panas mau bakal malih
dadi tlaga, lan lemah sing garing bakal
metokaké tuk pirang-pirang. Panggonan
sing lumrahé dienggoni asu ajag, bakal
kethukulan suket lan glagah.
8 Ing kono bakal ana dalané gedhé sing
karan, "Dalaning Kasucèn." Wong dosa
ora bakal ngambah dalan kuwi, lan bakal
ora ana wong tanpa-budi sing nasaraké
wong sing ngambah dalan mau.
9 Ing kono bakal ora ana singané, lan
kéwan galak liyané iya ora saba ing
kono. Wong sing padha dislametaké
déning Pangéran bakal padha ngambah
dalan kuwi.
10 Wong-wong mau bakal teka ing
Yérusalèm kanthi bungah, karo memuji

lan surak-surak. Selawasé bakal padha
nemu kabegjan, lan sajegé bakal ora
nandhang prihatin lan kasusahan.
36 [1] Nalika Raja Hizkia enggoné
jumeneng raja ing Yéhuda
nyandhak patbelas tauné, Sanhérib
raja Asyur nyerang lan nelukaké
kutha-kuthané Yéhuda sing sentosa.
[2] Sanhérib banjur ndhawuhi Rabsakèh,
sénapatiné, budhal saka Lakhis menyang
Yérusalèm karo nggawa tentara
akèh, saprelu nemoni Raja Hizkia,
supaya gelema teluk. Para perwirané
Rabsakèh mau padha ngadeg ing dalan,
panggonané tukang tenun, sacedhaké
slokan sing ngilèkaké banyu saka
blumbang ing dhuwur.
[3] Ana ing kono para perwira mau
dipethukaké déning utusané Hizkia,
yakuwi Èlyakim bin Hilkia, penggedhéné
kedhaton, lan Sèbna, sèkretaris negara,
sarta Yoah bin Asaf, penggedhéné
kahartakan.[m]
[4] Para perwira kandha yèn Raja
Sanhérib kepéngin pirsa apa sing
diendelaké Raja Hizkia déné rumangsa
kuwat.

---

[m]kahartakan: juru-gedhong.-gedhong.

5 Dhawuhé Sanhérib marang Hizkia
mengkéné, "Apa kokkira tembung
thok bisa nandhingi kekuwatan lan
ketrampilané tentara. Sapa sing manut
pengiramu arep ngréwangi kowé
nglawan raja Asyur?
6 Apa kowé njagakaké pitulungané
wong Mesir, nanging kuwi presasat
wong mlaku tekenan glagah. Glagahé
bakal tugel lan nyocog tanganmu. Ya
mengkono kuwi kaanané raja Mesir,
bakal mung gawé gelané saben wong
sing njagakaké pitulungané."
7 Para perwira Asyur mau kandha
menèh mengkéné, "Utawa, apa kowé
ngendelaké Pangéran Allahmu? Apa kuwi
dudu Allah sing papané ing punthuk-
punthuk lan mesbèh-mesbèh sing
wis dirusak déning Hizkia. Lan banjur
akon wong Yéhuda lan wong-wong
ing Yérusalèm supaya padha sujud ing
ngarepé mesbèh siji waé.
8 Wis, saiki atas asmané Sang Prabu
Sanhérib aku ngajak totohan karo kowé.
Kowé bakal dakwènèhi jaran rong èwu,
angger kowé bisa nganakaké wong sing
nunggangi.

9 Kowé dudu tandhingé prejurit Asyur,
senajan prejurit mung sing asor dhéwé
pangkaté. Éwasemono kowé ngarep-
arep kréta perang lan jaran saka wong
Mesir.
10 Apa kokkira enggonku nyerang
negaramu lan dakiles-iles kuwi ora atas
kersané Pangéran Allahmu piyambak
sing ndhawuhi aku supaya nyerang lan
ngrusak negaramu."
11 Èlyakim, Sèbna lan Yoah banjur
kandha karo Rabsakèh mengkéné,
"Kula aturi ngandika mawi basa Aram
kémawon, kula sami ngertos. Sampun
mawi basa Ibrani, mindhak tiyang-tiyang
ingkang sami ngadeg ing témbok menika
sami ngertos."
12 Wangsulané Rabsakèh, "Apa kokkira
aku mung kautus nemoni kowé lan
rajamu thok? Ora, aku iya kandha karo
rakyat sing padha nglésod ing bètèng
kuwi, sing sedhéla menèh bakal mangan
kotorané dhéwé lan ngombé uyuhé, ora
béda karo kowé dhéwé."
13 Para perwira Asyur mau banjur
kandha nganggo basa Ibrani,
"Pangandikané raja Asyur marang
kowé mengkéné,

14 ‘Kowé aja padha kena diapusi Hizkia.
Hizkia ora bisa mitulungi kowé.
15 Lan kowé aja gelem dibujuk, dikon
precaya marang Gusti Allah. Aja ngira
yèn Gusti Allah bisa nylametaké kowé
lan bisa nyegah tentara Asyur nelukaké
kuthamu.
16 Aja ngrungokaké kandhané Hizkia!
Raja Asyur dhawuh, supaya kowé padha
metu saka kutha lan padha teluka. Kowé
bakal diparengaké mangan wohé wit
anggur lan wit anjirmu, sarta ngombé
banyu saka kulahmu dhéwé,
17 nganti tekan titimangsané Sang
Prabu Asyur mapanaké kowé ing tanah
sing akèh èmperé karo tanahmu iki.
Ana kebon angguré sing peresané kena
kokombé lan gandum sing kena kokgawé
roti.
18 Aja kena diapusi Hizkia, sing kandha
yèn kowé bakal diluwari déning Allah.
Apa ana allahé bangsa-bangsa sing
bisa ngluwari bangsa-bangsa mau saka
tangané raja Asyur?
19 Ana ing endi allahé Hamat lan Arpad?
Endi allahé Séfarwaim? Apa allah-allah
mau ngluwari Samaria?

20 Apa ana allah-allahé bangsa-bangsa
mau sing bisa ngluwari negarané saka
tangané Sanhérib? Apa kokkira Pangéran
bakal mitulungi Yérusalèm?'"
21 Rakyat padha meneng waé, kaya
piwelingé Raja Hizkia; ora ana sing muni
sakecap-kecapa.
22 Èlyakim, Sèbna lan Yoah merga saka
sedhihé padha nyuwèk sandhangané,
banjur padha séba ing ngarsané Sang
Raja Hizkia, ngaturi pirsa apa sing
dikandhakaké déning para utusané
Sanhérib, raja Asyur.
37 1 Bareng Sang Raja Hizkia
midhanget laporané Èlyakim
sakancané, banjur nyuwèk agemané lan
tindak menyang Pedalemané Allah.
2 Èlyakim, penggedhéné kedhaton,
Sèbna, sèkretaris negara lan
penggedhéné para imam diutus
nemoni Yésaya bin Amos. Wong-wong
mau padha nganggo bagor.
3 Welingé Sang Prabu marang Yésaya
mengkéné, "Dinten menika dintening
kasisahan. Kita dipun gebag déning Allah
lan dipun kawonaken. Kita kados tiyang
èstri ingkang badhé nglairaken, nanging
mboten gadhah kekiyatan kanggé uwat.

4 Raja Asyur sampun ngutus perwira-
perwira pangkat inggil, ingkang sami
ngawon-awon dhateng asmanipun
Allah, ingkang sipat gesang. Mugi-mugi
Allah panjenengan miyarsakaken
panyenyamah wau sarta ngukum tiyang
ingkang ngucapaken. Panjenengan kula
aturi ndongakaken rakyat ingkang taksih
kantun gesang."
5 Bareng mireng welingé Raja Hizkia
mau,
6 Yésaya banjur ndhawuhi utusan
mau bali sowan ing ngarsané Sang
Prabu menèh, karo dingandikani
mengkéné, "Pangéran dhawuh supados
panjenenganipun Sang Prabu mboten
ajrih dhateng tembungipun raja Asyur,
ingkang criyos bilih Allah mboten saged
ngluwari panjenengan.
7 Allah badhé ndhatengaken swanten
gemuruh, ingkang njalari raja Asyur
badhé wangsul dhateng negarinipun.
Sesampunipun dumugi ing ngrika raja
wau badhé dipun pejahi déning Allah."
8 Para utusané raja Asyur krungu yèn
Sang Prabu wis nilar Lakhis lan nyerang
kutha Libna, sing ora adoh saka kono.

Mulané para utusan mau padha sowan
Sang Prabu nyuwun pitedahé.
9 Nanging wong Asyur krungu kabar,
yèn tentara Mesir teka, dipimpin déning
Raja Tirhakah saka Sudan, arep nyerang
tentara Asyur. Bareng mireng sing
mengkono mau raja Asyur banjur kirim
layang marang Raja Hizkia mengkéné,
10 "Kowé olèh ketrangan saka Allah sing
koksembah, yèn bakal ngluwari kowé.
Nanging kowé aja kena diapusi.
11 Kowé wis ngerti apa sing ditindakaké
déning raja Asyur marang negara sing
ditelukaké. Apa kokkira kowé bakal bisa
oncat?
12 Leluhurku wis padha nggempur
kutha-kutha Gozan, Haran lan Rèsèf
sarta matèni wong-wong Bèt-Èden, sing
manggon ing Telasar, lan ora ana allahé
siji waé sing bisa ngluwari wong-wong
mau.
13 Endi saiki raja-rajané kutha Hamat,
Arpad, Séfarwaim, Héna lan Iwa?"
14 Raja Hizkia sawisé nampani layang
mau diwaca, banjur tindak menyang
Pedalemané Allah. Layang mau dijèrèng
ana ing ngarsané Allah.

15 Raja Hizkia ndedonga marang Allah,
unjuké,
16 "Dhuh Pangéran, Allahipun Israèl
Ingkang Mahakwasa, ingkang pinarak
ing dhampar sinanggi déning swiwining
kérub. Paduka piyambak ingkang
jumeneng Allah, ingkang mengku
sakathahing kraton ing donya. Paduka
ingkang nitahaken bumi lan langit.
17 Dhuh Allah, mugi miyarsakaken atur
kawula, sarta mirsanana kedadosan
ingkang sami kawula alami. Kersaa
miyarsakaken sedaya tembung
pengawon-awon ingkang dipun
ucapaken déning Sanhérib dhateng
Paduka, Allah ingkang sipat gesang.
18 Kawula sami mangertos, dhuh Allah,
bilih para raja Asyur sampun numpes
bangsa pinten-pinten sarta ngrisak
negari-negarinipun.
19 Tuwin mbesmi brahala-brahalanipun,
mergi menika pancèn sanès allah,
namung barang saking kajeng lan séla
damelaning tanganipun manungsa.
20 Dhuh Allah, ingkang menika kawula
mugi Paduka luwari saking tanganipun
tiyang Asyur, supados sakathahing
kraton sajagad sami sumerep bilih

namung Paduka piyambak ingkang
jumeneng Allah."
21 Kecrita Yésaya bin Amos banjur
utusan matur marang Raja Hizkia
mengkéné, "Dhawuhipun Pangéran
mekaten, ‘Kang koksuwun ing
pandongamu marang Aku ing
ngatasé Sanhérib, raja ing Asyur,
wis Dakpiyarsakaké.’
22 Dhawuhipun Gusti Allah dhateng
Sanhérib mekaten, ‘Sanhérib, kowé
mung digeguyu lan disepèlèkaké déning
wong Yérusalèm.
23 Rumangsamu sing kokwewada lan
kokala-ala kuwi sapa? Ora liya Kang
Mahasuci, Allahé Israèl.
24 Lantaran wong-wong kongkonanmu
kowé ngumukaké yèn srana kréta
perangmu kowé wis munggah tekan
pucaké Gunung Libanon sing dhuwur
dhéwé. Kowé ngumukaké enggonmu wis
ngrubuhaké wit sédar sing gedhé dhéwé
lan mbabadi wit èrès, malah wis mlebu
ing alasé sing jero dhéwé.
25 Kowé ngumukaké enggonmu wis
ngedhuk sumur-sumur lan ngombé
banyu ing tanah manca, lan tlapakané

tentaramu wis ngidak-idak Bengawan Nil
nganti garing.
26 Apa kowé ora krungu yèn kuwi
mau kabèh kelakoné merga Aku
sing ngrancang dhèk jaman sing wis
kepungkur, lan saiki Daktindakaké. Aku
wis paring pangwasa marang kowé
ngrubuhaké bètèngé kutha-kutha,
supaya dadia jugrugan.
27 Bangsa-bangsa sing manggon ana
ing kono padha ora keconggah nglawan,
mulané padha giris lan éram. Wong-
wong mau kaya suket ing ara-ara utawa
thethukulan ing payon sing kebrongot
déning angin panas saka Wétan.
28 Nanging Aku pirsa kaananmu lan
penggawému sarta menyang endi
paranmu. Aku pirsa yèn kowé nepsu
banget karo Aku.
29 Aku wis miyarsa bab enggonmu
ngamuk lan bab gemunggungmu, lan
saiki Aku bakal masang keluh ana ing
irungmu lan kendhali ing cangkemmu,
sarta kowé bakal Dakulihaké metu dalan
sing kokambah nalika kowé teka.'"
30 Yésaya banjur munjuk marang Raja
Hizkia, "Tandhanipun bilih prekawis-
prekawis wau badhé kelampahan

menika mekaten: Taun menika lan taun
ngajeng tiyang badhé nedha gandum
ingkang thukul piyambak, nanging taun
candhakipun badhé sami saged nyebar
sarta ngenèni gandum wau, saha nanem
anggur lan nedha kismis.
31 Kekantunanipun Yéhuda ingkang
gesang badhé ngrebda kados taneman
ingkang lema, ingkang ngoyod ngantos
lebet, sarta ngedalaken woh kathah.
32 Ing Yérusalèm lan ing Gunung
Sion badhé wonten tiyang ingkang
oncat saking pejah, awit Pangéran
Allah Ingkang Mahakwasa ngersakaken
mekaten."
33 "Mekaten pangandikanipun Pangéran
ingatasipun Sanhérib raja ing Asyur:
'Sanhérib bakal ora mlebu kutha kono
lan ora nglepasaké panah siji-sijia.
Ora ana prejurit nggawa tamèng sing
bakal nyedhak kutha, lan ora ana
menara-menara kanggo njaga kutha
didegaké sakubengé Yérusalèm.
34 Sanhérib bakal bali metu dalan sing
diambah dhèk nalika tekané, tanpa
mlebu kutha Yérusalèm. Aku, Pangéran,
sing ngandika,

35 sebab Aku sing bakal njaga lan
ngayomi kutha kuwi, demi Pedaleman-
Ku lan janji-Ku marang abdi-Ku
Dawud.'"
36 Malaékaté Pangéran nyerang barisan
tentara Asyur lan matèni tentara
185.000. Ésuké, nalika isih umun-umun
tentara-tentara mau katon pating
gléthak, kabèh wis mati!
37 Raja Sanhérib banjur bali menyang
Ninewé.
38 Ing sawijining dina nalika Sang
Raja lagi arep nyembah Nisrokh, déwa
pepundhèné, dumadakan disédani
putrané kakung loro, Adramèlèkh lan
Sarèzèr, nganggo pedhang lan wong
loro mau banjur padha oncat menyang
tanah Ararat. Putrané liyané, Ésar-Hadon
nggentèni jumeneng raja.
38 1 Ing nalika semana Raja
Hizkia kecandhak gerah nganti
mèh séda. Nabi Yésaya bin Amos
banjur sowan sarta matur marang
panjenengané, "Dhawuhipun Pangéran
mekaten, 'Apa sing kudu kokprenata
bèrèsna, sebab laramu bakal ora mari.
Kowé bakal kapundhut.'"

2 Hizkia karo rainé madhep témbok
ndedonga,
3 "Dhuh Allah, kersaa ngèngeti, bilih
pangabekti kawula dhateng Paduka
kalayan temen lan gumolonging manah.
Kawula tansah ngudi nglampahi menapa
ingkang Paduka kersakaken." Hizkia
karo nangis kelara-lara.
4 Pangéran banjur dhawuh marang
Yésaya supaya bali sowan Hizkia menèh,
5 didhawuhi munjuk mengkéné, "Aku
Pangéran, Allahé leluhurmu Dawud,
Aku wis miyarsa pandongamu lan pirsa
luhmu; lah umurmu bakal Daktambahi
limalas taun.
6 Aku bakal ngluwari kowé lan kutha
Yérusalèm saka tangané raja Asyur lan
saterusé Aku bakal njaga ngayomi."
Yésaya nuli ndhawuhi wong ngremet woh
ara, lan diosèraké ing lelarané Hizkia
supaya mari. Raja Hizkia nyuwun pirsa,
"Menapa ingkang dados tandhanipun
bilih kula badhé saged sowan dhateng
Pedalemanipun Allah?"
7 Unjuké Yésaya, "Allah badhé paring
pretandha dhateng panjenengan,
kanggé mbuktèkaken bilih janjinipun
badhé dipun tetepi. Pangandikanipun,

8 ‘Ayang-ayangan jarum jamé Raja
Ahas, bakal Dakgawé mundur sepuluh
tapak.’ Pramila miturut ayang-ayangan
jarum jam wau surya lampahipun badhé
mundur sedasa jam."
9 Bareng wis mantun saka gerahé,
Raja Hizkia banjur nyerat kidung
pamuji, ngluhuraké asmané Pangéran
mengkéné:
10 Bareng nyandhak nedheng-nedhengé
umurku aku kepeksa mlebu ing
gapuraning pati, dadi ora ngentèkaké
umurku.
11 Aku bakal ora nyawang menèh
Pangéran ana ing donyané wong urip.
Mengkono uga ora bakal nyawang wong
liya-liyané sing isih urip.
12 Uripku wis dibubrah lan wis rampung,
kaya kémahé pangon sing dirubuhaké,
kaya mori sing dipedhot benangé déning
tukang tenun, banjur digulung. Gusti
Allah négakaké aku kaya mengkono
kaananku.
13 Kaya singa Panjenengané enggoné
ngremuk sakèhé balungku. Aku nganti
sambat-sambat rina lan wengi merga
saka larané.

14 Aku ngrintih swaraku lirih, kaya
manuk sriti, lan gereng-gereng kaya
manuk dara. Mripatku nrocos merga
tumenga ing langit, pesambatku, "Dhuh
Allah, kawula kaluwarana saking sesakit
menika."
15 Aku kudu matur kepriyé? Allah
piyambak kang nindakaké kuwi mau
kabèh. Lara atiku, nganti aku ora bisa
turu.
16 Dhuh Allah, kawula badhé gesang
kagem Paduka, inggih kagem
Paduka piyambak. Paduka ingkang
sampun nyarasaken kawula, mugi
nglestantunaken gesang kawula.
17 Manah kawula ingkang sakit
badhé wangsul tentrem malih. Kawula
kaluwarana saking sakathahing bebaya;
dosa-dosa kawula mugi Paduka apunten
sedaya.
18 Wonten ing jagadipun tiyang pejah
mboten wonten ingkang ngluhuraken
asma Paduka; tiyang pejah mboten
pitados dhateng kasetyan Paduka.
19 Ingkang memuji Paduka menika
tiyang gesang, kados enggèn
kawula memuji samenika. Para bapa

nyariyosaken dhateng anak-anakipun
bab kasetyan Paduka.
20 Dhuh Pangéran, Paduka sampun
nyarasaken kawula, pramila kawula
badhé memuji kasaénan Paduka
mawi swantening clempung, tuwin
ngluhuraken asma Paduka wonten ing
Pedaleman Paduka selaminipun gesang.
21 (38:6)
22 (38:6)
39 1 Ing kala semana Merodhah,
raja ing Babil, putrané Baladan,
mireng yèn Hizkia mentas gerah banget,
lan saiki wis dhangan. Mulané banjur
kirim layang, dikanthèni tandha mripat.
2 Para utusan saka Babil mau ditampèni
déning Raja Hizkia piyambak, ditedahi
kasugihané: barang-barang kagungané
sing rupa slaka, emas, anggi-anggi
lan lenga-lengané sing adi, apa déné
praboting perang kabèh, sarta apa
waé sing kasimpen ana ing gedhong
pasimpenan. Ora ana barang siji waé
sing ora ditedahaké marang para utusan.
3 Nabi Yésaya nuli sowan Sang Prabu,
unjuké, "Tiyang-tiyang menika saking
pundi lan sami matur menapa dhateng

panjenengan?" Pangandikané Hizkia,
"Saking negari tebih, negari Babil!"
4 Yésaya nyuwun pirsa menèh, "Sami
ningali menapa kémawon wonten
ing kedhaton?" Pangandikané Hizkia,
"Sami ningali samukawis. Mboten
wonten barang simpenaning kedhaton
ingkang mboten kula tedahaken dhateng
tiyang-tiyang menika."
5 Yésaya nuli matur, "Pangéran Ingkang
Mahakwasa ngandika mekaten,
6 'Bakal tekan wektuné samubarang
sing ana ing kedhaton lan apa waé sing
disimpen tekan dina iki ana ing gedhong
simpenané para leluhurmu bakal diusung
menyang Babil. Bakal ora ana barang siji
waé sing kari.
7 Lan anakmu lanang sawetara bakal
ana sing kapundhut déning raja Babil
kadadèkaké batur ana ing kedhatoné.'"
8 Wangsulané Hizkia marang Yésaya,
"Pangandikanipun Allah ingkang
panjenengan lairaken menika prayogi
sanget!" Nanging ing batin Hizkia
ngunandika, "Angger sajroné isih urip iki
aku ngalami katentreman!"

40 [1] Pangandikané Allahmu
mengkéné, "Umat-Ku lipuren!
Lipuren!"
[2] Atiné wong-wong ing Yérusalèm
padha gawénen bungah. Kandhanana
yèn olèhé nandhang sangsara wis katog,
lan saiki dosané wis diapura. "Enggon-Ku
ngukum dosa-dosané wis katog."
[3] Ana swara mengkéné, "Nyawisna
dalan sing diambah déning Pangéran ana
ing ara-ara samun! Dalan ing ara-ara
samun sing kagem Allah ratanen.
[4] Sing legok urugana, sakèhé gunung
lan punthuk-punthuk ratanen. Gunung
bakal dadi papak, lan lemah sing
mendhak mendhukul dadi rata.
[5] Kamulyané Allah bakal kawedharaké,
lan saben wong bakal nyipati; Allah
piyambak kang ngandikakaké."
[6] Ana swara keprungu, "Wartakna!"
Unjukku, "Menapa ingkang kedah kawula
wartosaken?" "Wartakna yèn manungsa
kabèh kuwi kaya suket; kaya kembang
ing ara-ara.
[7] Samasa Allah nekakaké angin liwat ing
kono, suketé dadi garing lan kembangé
alum. Manungsa kekuwatané ora
ngungkuli suket.

8 Suket bakal garing lan kembangé
bakal alum, nanging pangandikané Allah
langgeng selawasé."
9 Hé Sion, sing didhawuhi martakaké
kabar sing mbungahaké, munggaha ing
gunung sing dhuwur. Swaramu ucapna
sing seru! Hé Sion, wartakna kabar mau!
Kandhakna lan aja wedi. Kutha-kutha
ing Yéhuda kandhanana yèn Pangéran
Allahé bakal rawuh!
10 Allah Kang Mahakwasa rawuh bakal
ngerèh kanthi pangwasa gedhé, lan
rawuhé bakal ngirid wong-wong sing
diluwari.
11 Panjenengané bakal ngrimati umat
kagungané kaya pangon; cempé-cempé
bakal diklumpukaké lan dibopong;
lan wedhus sing nusoni bakal digiring
alon-alon.
12 Apa ana sing bisa naker segara
nganggo tangané, utawa ngilani langit
nganggo drijiné? Apa ana sing bisa naker
lebuné bumi nganggo cangkir, utawa
nimbang gunung lan punthuk-punthuk
nganggo timbangan?
13 Apa ana sing bisa naséhati Pangéran
bab apa sing kudu ditindakaké? Sapa

sing bisa mulang Panjenengané utawa
ngaturi pamrayoga?
14 Sapa sing dipundhuti pirsa
déning Allah, prekara sing tumrap
Panjenengané ora cetha, utawa sing
nuturi Panjenengané bab carané
tumindak?
15 Tumraping Allah, bangsa-bangsa
kuwi dudu apa-apa, mung presasat
banyu setètès, lan pulo-pulo kabèh
mung presasat bledug.
16 Sato kéwan ing alas Libanon kabèh
durung cukup kanggo saos kurban
marang Panjenengané, lan kayuné ora
cukup kanggo nglestarèkaké urubing
geniné.
17 Bangsa-bangsa kabèh ora ana
tegesé tumraping Panjenengané.
Bangsa-bangsa mau dianggep ora ana.
18 Gusti Allah kuwi kena kokpadhakaké
sapa? Sapa sing bisa mbèbèraké
kaanané Allah?
19 Panjenengané ora kaya reca sing
digawé déning tukang, sing banjur
dilapis emas nganggo wengku[n] slaka.
20 Wong sing ora duwé slaka utawa
emas milih kayu sing awèt; banjur

---

[n]wengku: embanan..

dipasrahaké marang tukang sing pinter,
dikon gawé reca sing ora bisa rubuh.
21 Apa kowé ngerti? Apa kowé ora tau
dicritani? Apa kowé ora tau krungu
critané mula bukané jagad?
22 Bumi iki katitahaké déning
Panjenengané kang lenggah ing
dhampar sandhuwuré bumi lan
sanjabané langit. Manungsa sing ana
ing ngisor iki katoné mung kaya semut.
Panjenengané menthèng langit kaya
klambu, kaya téndha kémah supaya
kena dienggoni.
23 Panjenengané netepaké para raja lan
wong sing mréntah, banjur disirnakaké
kaya abab.
24 Wong-wong mau presasat tanduran
anyar, sing lagi tuwuh metu oyodé. Yèn
disebul déning Allah banjur kabur kabèh
kaya mrambut.
25 Gusti Allah arep kokpadhakaké karo
sapa? Sapa sing kokpadhakaké karo
Kang Mahasuci?
26 Ndelenga langit! Sapa sing nitahaké
lintang-lintang sing kokdeleng kuwi?
Sapa sing ngirid lintang-lintang
mau jumedhul kaya barisan tentara.
Panjenengané pirsa cacahé lan pirsa

jenengé siji-sijiné. Semono gedhéné
pangwasané. Ora ana lintang siji waé
sing ketriwal.
27 Israèl, yagéné kowé sesambat, yèn
Allah ora pirsa marang kasusahanmu,
lan ora mreduli yèn kowé disiya-siya?
28 Apa kowé ora ngerti? Apa kowé
durung tau krungu, yèn Allah kuwi Allah
kang langgeng, lan sing nitahaké bumi
saisiné kabèh? Panjenengané ora naté
sayah utawa lesu. Ora ana wong sing
bisa njajagi kawicaksanané.
29 Panjenengané paring kekuwatan
marang wong lesu lan wong apes,
maringi semangat marang wong sing
sayah lan lungkrah.
30 Nonoman bakal dadi sèkèng, lan bisa
ambruk merga kentèkan tenaga.
31 Nanging sing sapa ngendelaké
marang pitulungané Pangéran
kekuwatané bakal tansah dipulihaké.
Bakal padha mumbul kaya aburé
garudha; bakal padha mlayu,
éwasemono ora krasa kesel, bakal
padha mlaku, nanging ora krasa sayah.
41 1 Pangandikané Allah mengkéné,
"Hé sakèhé pulo sing adoh! Padha
menenga lan rungokna dhawuh-Ku.

Padha cecawisa ngajokaké prekaramu
ana ing pengadilan. Kowé diparingi
wektu kanggo nglairaké isining atimu.
Ayo padha maju bebarengan meruhi
sapa sing bener.
2 Sapa ta sing ngosikaké atiné wong
saka Wétan, lan ndadèkaké wong
kuwi ana ing endi waé yèn perang
mesthi menang? Sapa sing ngulungaké
para raja lan para umat ing tangané,
padha dibabad déning pedhangé mawut
presasat lebu. Padha diocar-acir déning
panahé, presasat mrambut kabur ing
angin.
3 Mungsuhé padha diburu lan baliné
padha slamet, ngliwati dalan sing durung
tau diambah.
4 Sapa sing nggawé sakèhing lelakon
mau? Sapa sing netepaké lakuné
sejarah? Aku, Pangéran sing wis wiwit
kuna mula, lan Aku, Pangéran bakal ana
tanpa wekasan.
5 Para umat ing negara-negara
sing adoh padha weruh apa sing
Daktindakaké; mula padha wedi lan
padha gemeter. Banjur padha nglumpuk
lan nyedhak."

6 Padha tulung-tinulung, sing siji
kandha karo sijiné, "Sing tatag atimu!"
7 Tukang kayu nggedhèkaké atiné
kemasan, "Éndah temen." Pandhé sing
nggemblèng wesi mbombong atiné
tukang patri sing nggarap garapané,
"Olèhmu matri apik banget." Gawéané
mau banjur dipasang nganggo paku dadi
kukuh.
8 Nanging kowé, hé Israèl abdi-Ku, umat
pilihan-Ku, tedhak-turuné Abraham,
mitra-Ku,
9 kowé Dakirid saka tapel watesé bumi;
Daktimbali saka kikising bumi sing adoh
dhéwé, karo Dakdhawuhi mengkéné,
'Kowé kuwi abdi-Ku, kowé wis Dakpilih,
kowé ora Daktampik.'
10 Aja wedi, awit Aku nganthi kowé,
aja kuwatir, awit Aku iki Allahmu. Aku
bakal nguwataké kowé, lan kowé bakal
Dakpitulungi, sarta bakal Dakasta
ing asta-Ku tengen, sing nekakaké
kemenangan.
11 Wong sing padha nepsoni kowé bakal
padha kwirangan, lan uripé bakal nistha.
Sapa sing nglawan marang kowé bakal
nemahi pati, lan sirna saka ing bumi.

12 Kowé bakal nggolèki mungsuhmu,
nanging wis ora ana. Wong-wong sing
merangi kowé wis padha sirna.
13 Aku iki Pangéran, Allahmu; kowé
Daksentosakaké lan Aku ngandika, ‘Aja
wedi; Aku bakal mitulungi kowé.’
14 Pangandikané Pangéran, "Senajan
kowé kuwi cilik lan apes, Israèl, nanging
aja wedi; Aku bakal mitulungi kowé. Aku
iki Allahé Israèl Kang Mahasuci. Aku sing
bakal ngluwari kowé.
15 Kowé bakal Dakdadèkaké saringan
kanggo misahaké gabah karo damèn,
nganggo untu paku sing anyar lan
landhep. Gunung-gunung bakal kapisah
nganti ajur lan punthuk-punthuk
kokdadèkaké kaya mrambut.
16 Bakal koktapèni, sarta padha kabur
ing angin, lan dadi sumebar déning
prahara. Mula kowé bakal padha bungah
merga Aku jumeneng dadi Allahmu.
Kowé bakal memuji ngluhuraké Aku,
Kang Mahasuci, Allahé Israèl.
17 Menawa umat-Ku padha kasatan lan
golèk banyu, menawa gurungé garing
merga saka ngelak, Aku bakal njurungi
pandongané; Aku, Pangéran Allahé

Israèl ora bakal ninggal wong-wong mau.
18 Punthuk-punthuk gundhul bakal ana kaliné, lan tuk-tuk bakal ngilèkaké banyu menyang ledhokan. Ara-ara samun bakal Dakwalik dadi blumbang, lan tanah cengkar dadi tuk-tuk sing lubèr banyuné.
19 Ara-ara samun bakal Daktanduri wit èrès, wit penaga, wit murad lan wit téasur. Tanah gundhul bakal dadi alas, alas cemara, alas juniper lan alas siprès.
20 Wong sing ndeleng kuwi mau kabèh, bakal weruh yèn sing nindakaké Aku, Pangéran, Allahé Israèl. Wong-wong mau bakal padha wiwit ngerti yèn Pangéran, Allahé Israèl, sing nindakaké kuwi mau kabèh."
21 Pangéran, Ratuné Israèl ngandika mengkéné, "Hé para déwané bangsa-bangsa, ayo padha gawé prekara. Ajokna gugatanmu karo bukti-buktiné!
22 Mrénéa lan ramalna apa sing bakal kelakon, supaya Aku ngerti yèn prekara sing kokramalaké mau kelakon temenan. Terangna ing pengadilan apa sing wis kelakon, lan kandhakna apa tegesé.
23 Terangna apa sing bakal kelakon ing mbésuké, dadi Aku ngerti yèn kowé kuwi

allah. Gawéa becik apa ala, supaya Aku
gumun apa wedi!
24 Kowé lan sasolahmu kabèh kuwi
mung presasat hawa, lan saben wong
sing nyembah kowé kuwi nistha!
25 Aku nangèkaké wong saka Wétan,
wong mau bakal teka nyerang saka
Lor. Wong kuwi bakal ngidak-idak para
penggedhé kaya ngidak-idak blethok,
kaya kundhi sing ngiles-iles lempung.
26 Sapa ing antaramu sing bisa ngramal
kapan kelakoné prekara mau, supaya
Aku ngerti yèn ramalanmu kuwi bener.
Ing antaramu ora ana sing bisa muni
sakecap waé; ora ana sing krungu apa
sing kokkandhakaké.
27 Aku, Pangéran sing dhisik dhéwé
martakaké marang Sion. Aku sing ngutus
utusan menyang Yérusalèm, martakaké,
‘Lah kaé wong-wongmu padha teka!
Padha teka saka pembuwangan!’
28 Aku ndeleng ngiwa-nengen, nanging
ora ana allah siji waé sing kumecap. Siji
waé ora ana sing mangsuli pitakon-Ku.
29 Allah-allah kabèh kuwi tanpa guna;
padha ora bisa apa-apa. Déwa-déwa
kuwi apes lan ora duwé daya."

42 [1] Pangéran ngandika, "Lah
iki Abdi-Ku sing Dakparingi
kasektèn, pilihan-Ku, sing gawé renané
penggalih-Ku. Roh-Ku Dakparingaké,
nedhaki lan ngwaosi Abdi-Ku. Abdi-Ku
bakal nekakaké keadilan marang saben
bangsa.
[2] Abdi-Ku mau bakal ora bengak-
bengok, utawa sesorah sing muluk-
muluk ing dalan-dalan.
[3] Glagah sing pepes bakal ora ditugel,
lampu sing melik-melik bakal ora
dipatèni; malah bakal nekakaké keadilan
langgeng kanggo wong kabèh.
[4] Atiné bakal ora gampang semplah,
lan keadilan ing bumi bakal dijejegaké.
Para bangsa sing manggon ing pulo-pulo
adoh padha nganti-anti piwulangé."
[5] Gusti Allah nitahaké langit, banjur
dipenthèng; bumi digelar lan direngga
nganggo tetuwuhan. Panjenengané iya
paring urip lan ambekan marang sakèhé
manungsa. Allah ngandika mengkéné
marang Abdiné,
[6] "Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
nimbali kowé. Kowé Dakparingi
pangwasa nekakaké keadilan ana
ing bumi. Lantaran kowé Aku bakal

gawé prejanjian karo umat kabèh, lan
nekakaké pepadhang marang para
bangsa.
7 Kowé bakal ngelèkaké mripaté wong
wuta lan ngluwari wong ukuman saka
pakunjaran.
8 Aku, ya mung Aku dhéwé jumeneng
Pangéran Allahmu, Aku ora maringaké
kaurmatan-Ku marang sapa waé, utawa
maringaké kamulyan-Ku marang reca
gawéané manungsa.
9 Prekara-prekara sing biyèn
Dakdhawuhaké saiki kelakon. Saiki
kowé Daktedahi prekara-prekara
anyar, sadurungé prekara-prekara mau
kelakon."
10 Padha mujia marang Allah nganggo
kidung anyar; hé jagad saisiné, pujinen
asmané! Panjenengané pujinen, hé
sakèhé wong sing lelayaran ing samodra.
Pujinen Panjenengané, hé sakèhé
tumitah sing ana ing segara! Hé
tanah-tanah sing adoh, lan sakèhé wong
sing padha manggon ing kana, padha
memujia!
11 Ara-ara samun lan kutha-kutha
padha memujia marang Allah! Umat
ing Kédar memujia Pangéran! Wong

sing padha manggon ing Séla padha
memujia kanthi sora saka pucaké
gunung-gunung!
12 Wong-wong sing padha manggon
ing tanah-tanah adoh padha memujia
kaluhurané Allah!
13 Pangéran miyos kaya perwira
sing mangkat perang; Panjenengané
samekta lan trengginas maju perang.
Kanthi swara sora ngabani lan nggugah
semangaté para prejurit. Para mungsuhé
ditedahi kasektèn lan pangwasané.
14 Pangandikané Allah mengkéné, "Wis
kepara suwé Aku meneng waé; Aku ora
mangsuli apa-apa marang umat-Ku.
Nanging saiki wis tekan wektuné Aku
njerit kaya wong wadon sing nglarani.
15 Aku bakal nggempur punthuk-
punthuk lan gunung-gunung,
nggaringaké sakèhé suket lan wit-
witan. Kali-kali lan ledhokan bakal
Dakdadèkaké tanah cengkar; tlaga-tlaga
bakal Dakdadèkaké asat.
16 Umat-Ku sing wuta bakal Daktuntun
metu dalan sing durung tau diambah.
Pepetengé bakal Dakdadèkaké
pepadhang, lan tanah sing mendhak-
mendhukul bakal dadi rata ana ing

ngarepé. Mengkono janji-Ku sing bakal
Daktindakaké kanthi sempurna.
17 Akèh wong sing precaya karo
reca-reca, lan dianggep Allah, bakal
padha kwirangan lan dikalahaké."
18 Pangandikané Allah mengkéné,
"Padha ngrungokna, hé para wong
budheg! Padha nyedhaka lan namatna,
hé wong wuta!
19 Apa ana sing luwih picak tinimbang
abdi-Ku, luwih budheg tinimbang
utusan-Ku?
20 Israèl, akèh sing kokdeleng, nanging
apa gunané kanggo kowé? Kowé duwé
kuping kanggo ngrungokaké, nanging
apa sejatiné sing kokrungu?"
21 Gusti Allah kumudu-kudu paring
pitulungan, mulané paring dhawuh lan
piwulang kang mulya. Lan kersané
supaya umaté ngurmati Panjenengané.
22 Nanging umaté wis dijarah-rayah;
padha kabanda lan dikunjara ana
ing panggonan sing ndhelik. Padha
dijarah-rayah tanpa ana sing teka
mitulungi.
23 Sapa ing antaramu sing gelem
ngrasak-ngrasakaké pepéling kuwi?

Sapa sing wiwit saiki gelem ngrungokaké
lan nggatèkaké?
24 Sapa sing ngulungaké bangsa Israèl
ing tangané wong sing njarah-rayah?
Sing ngulungaké kuwi Allah piyambak,
merga saka dosané umat Israèl marang
Panjenengané. Merga kita padha ora
nglakoni sing dadi kersané, urip kita ora
manut dhawuh-dhawuh lan piwulangé.
25 Mulané kita ketiban paukumané lan
kudu padha ngrasakaké kasangsarané
perang. Mulading paukumané presasat
ngobong rata satanah kabèh,
éwasemono kita padha ora ngerti
apa tegesé kedadéan kuwi mau kabèh;
kita padha ora nitèni lan ora olèh kawruh
apa-apa.

43 1 Allah kang nitahaké Israèl
ngandika mengkéné, "Aja wedi,
kowé bakal Dakpitulungi. Kowé wis
Daktimbali kanthi nyebut jenengmu.
Kowé kuwi kagungan-Ku.
2 Yèn kowé nyabrang banyu sing jero,
Aku bakal nunggal karo kowé; kowé
bakal ora kleleb lan nemu kasangsaran.
Yèn kowé mlaku ngambah geni, bakal
ora geseng. Sakèhé kasusahan lan
kasangsaran bakal ora gawé laramu.

3 Merga Aku iki Pangéran Allahmu, Kang
Mahasuci, Allahé Israèl, Juru Slametmu.
Mesir Dakagem dadi tebusanmu, lan
Étiopia lan Séba Dakkalahaké dadi
gantimu.
4 Sarèhné kowé Dakanggep becik,
Dakkasihi lan Dakajèni, mulané akèh
bangsa sing Dakkalahaké dadi lirumu,
supaya kowé kapitulungan.
5 Mulané aja wedi, sebab Aku nunggil
karo kowé! Aku bakal ngulihaké wong-
wong Israèl saka Wétan, sing cedhak,
lan saka Kulon, tanah sing adoh dhéwé.
6 Tanah-tanah ing Lor bakal
Dakdhawuhi, budhalna, lan tanah-
tanah Kidul Dakngandikani, aja
kokcandhet. Karebèn umat-Ku bali saka
tanah-tanah adoh, saka pojok-pojoké
bumi.
7 Umat kuwi kagungan-Ku, Daktitahaké
supaya Aku kaluhuraké!"
8 Gusti Allah ngandika mengkéné,
"Umat-Ku ladèkna ing pengadilan. Awit
padha duwé mripat, nanging picak, duwé
kuping, nanging budheg!
9 Bangsa-bangsa padha ladèkna ing
pengadilan. Apa ana ing antarané
déwa-déwané sing bisa ngramal apa

sing bakal kelakon? Apa ana sing ngerti
lelakon sing biyèn-biyèn? Déwa-déwa
kuwi karebèn nggawa seksi, sing
mbuktèkaké yèn ramalané mau cocog
lan tembungé nyata mengkono.
10 Hé umat Israèl, kowé kuwi seksi-Ku,
Dakpilih dadi abdi-Ku, mula kuduné
kowé kenal Aku lan precaya karo Aku,
sarta ngerti yèn mung Aku dhéwé
jumeneng Allah. Kejaba Aku ora ana
Allah liyané, ora tau ana lan ora bakal
ana.
11 Mung Aku dhéwé sing jumeneng
Allah, lan mung Aku dhéwé sing bisa
mitulungi kowé,
12 sing pirsa apa sing bakal kelakon, lan
rawuh paring pitulungan. Ora ana déwa
manca sing tau nindakaké mengkono,
kowé dhéwé sing nyipati.
13 Aku jumeneng Allah lan selawasé
bakal jumeneng Allah. Ora ana sing bisa
oncat saka pangwasa-Ku; ora ana sing
bisa ngowahi apa sing Daktindakaké."
14 Pangéran Allahé Israèl Kang Mahasuci
ngandika mengkéné, "Merga kowé Aku
bakal ngutus tentara menyang Babil,
supaya ngluwari kowé; gapuraning kutha

bakal Dakgempur, lan surak-suraké
wong kono bakal malih dadi tangisan.
15 Aku iki Pangéran, Allah Kang
Mahasuci. Hé Israèl, Aku iki Allahmu sing
nitahaké kowé."
16 Dhèk jaman kuna Gusti Allah yasa
dalan metu segara, dalan nembus
ulekané banyu.
17 Prejurit sing nganggo kréta perang
lan sing jaranan akèh, tur ampuh
banget, ditumpes, padha ambruk lan ora
tangi menèh, mati pet kaya urubing lilin
sing disebul.
18 Nanging pangandikané Allah
mengkéné, "Aja mikir prekara-prekara
sing wis kelakon utawa ngéling-éling
kaanan dhèk jaman kuna.
19 Nanging nggatèkna prekara-prekara
anyar sing saiki lagi Daktandangi. Aku
bakal yasa dalan nrabas ara-ara samun
lan ana ing kana gawé ilèn-ilèn banyu.
20 Kéwan-kéwan galak bakal ngluhuraké
Aku, asu ajag lan manuk unta bakal
memuji asma-Ku, awit Aku nganakaké
kali ana ing segara wedhi, supaya umat
pilihan-Ku padha olèh banyu.
21 Umat kuwi Daktitahaké kagem Aku
dhéwé, lan bakal ngluhuraké asma-Ku!"

22 Gusti Allah ngandika mengkéné,
"Nanging Israèl, kowé wis bosen karo
Aku; kowé ora ngabekti menèh karo
Aku.
23 Kowé ora saos kurban wedhus;
kowé ora ngurmati Aku srana kurban
sesaosan. Aku ora ngeboti enggonmu
ora saos kurban, iya ora merga kowé ora
ngobong dupa kanggo Aku,
24 iya ora merga kowé ora tuku
wangi-wangian utawa nyaosi Aku gajihé
raja-kayamu. Nanging sing ngebot-eboti
Aku kuwi dosamu; sing ngrubedi Aku
kuwi kaluputanmu.
25 Éwasemono Aku iki Allah sing ngapura
dosa-dosamu; merga saka kersa-Ku
piyambak Aku mbébasaké salahmu, lah
Aku bakal ora ngènget-ènget dosamu
menèh.
26 Lah ayo padha lapuran ana ing
pengadilan; kandhakna gugatanmu.
Prekaramu bélanen kanggo mbuktèkaké
yèn kowé nyata pihak sing bener.
27 Para leluhurmu sing kawitan dhéwé
wis gawé dosa; penggawé-penggawému
iya wis gawé dosa marang Aku.

28 Raja-rajamu wis gawé najisé
pasucèn-Ku. Mulané Israèl Daktumpes,
lan umat-Ku Dakdadèkaké dicecamah."
44 1 Gusti Allah ngandika, "Padha
ngrungokna, hé Israèl abdi-Ku,
umat pilihan-Ku, turuné Yakub.
2 Aku iki Allah kang nitahaké kowé;
wiwit kowé lair, Aku wis nulungi kowé.
Aja wedi, kowé kuwi abdi-Ku, umat
pilihan-Ku, sing Dakkasihi.
3 Aku bakal paring banyu marang tanah
sing asat lan yasa ilèn-ilèn kanggo
mbanyoni tanah sing garing. Roh-Ku
bakal Dakesokaké marang turunmu, lan
berkah-Ku marang anak-putumu.
4 Mula bakal padha subur kaya suket ing
lemah teles, kaya glagah ing sapinggiring
kali."
5 Wong bakal gentènan muni, "Aku
iki kagungané Allah!" Banjur padha
nganggo jeneng Israèl. Saben wong
bakal gawé tandha ing lengené sing
uniné: "Aku kagungané Allah, lan ngaku
yèn dadi umaté Allah."
6 Pangéran, sing ngerèh lan ngreksa
Israèl, Allah Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Aku iki Allah kang wiwitan
lan kang wekasan, mung Aku dhéwé

jumeneng Allah, kejaba Aku ora ana Allah.
7 Apa ana liyané sing bisa nindakaké
apa sing Daktindakaké? Sapa sing
bisa nyritakaké apa sing bakal kelakon
wiwit-wiwitan tekan akiré jaman?
8 Aja wedi, hé umat-Ku! Kowé ngerti
wiwit jaman kuna mula tekan saiki yèn
Aku wis ngandhakaké apa sing bakal
kelakon, lan kowé padha dadi seksiné.
Apa ana allah liyané? Apa ana allah sing
iya kwasa, sing Aku durung ngerti?"
9 Sarupané reca kuwi ora ana ajiné, lan
sakèhé brahala sing disembah-sembah
kuwi tanpa guna. Sakèhé wong sing
nyembah brahala mau picak lan bodho,
sarta bakal padha kwirangan.
10 Rak ora bener yèn wong gawé barang
saka logam, banjur dianggep allah lan
disembah?
11 Saben wong sing nindakaké
mengkono bakal kwirangan. Sing gawé
reca kuwi rak mung manungsa. Coba
dipriksa ing pengadilan, mengko rak
gemeter lan kwirangan.
12 Sing gawé reca kuwi pandhé; carané
njupuk wesi, banjur diobong ing geni,
digemblèng nganggo palu, diwangun.

Sajroné nyambut-gawé pandhé mau
krasa luwé, ngelak lan kesel.
13 Reca iya ana sing digawé déning
tukang kayu, bahané kayu. Kayuné
diukur, banjur digambari nganggo kapur.
Sawisé mengkono banjur diukir nganggo
piranti, diwangun kaya manungsa sing
bagus, lan dipasang ing omahé.
14 Reca-reca mau salong ana sing
digawé saka kayu èrès, salong saka
kayu tirzah utawa kayu élon sing tuwuh
ing alas. Lan bisa uga digawé saka kayu
orèn, sing ditandur lan tuwuh merga
saka udan.
15 Kayu mau ana sing mung dienggo
kayu obong lan sapérangan digawé
reca. Dadi sapérangan ana sing dienggo
gegenèn lan manggang roti, pérangan
liyané diukir dadi reca lan disembah.
16 Pérangané liyané menèh dienggo
mbakar saté, sing nuli dipangan nganti
wareg. Tukang kayu mau sajroné
gegenèn muni mengkéné, "Wah, anget
temenan. Geniné apik!"
17 Kayu turahané digawé dadi reca.
Sing gawé banjur sujud ing ngarepé reca
mau karo nyembah. Sawisé kuwi banjur
ndedonga marang reca mau, "Paduka

menika allah kawula, kersaa mitulungi kawula."
18 Wong sing mengkono kuwi rak saking
bodhoné ora ngerti apa sing ditindakaké.
Mripaté merem lan pikirané buntu,
nganti ora weruh ing kayektèn.
19 Tukang gawé reca mau ora
duwé gagasan utawa pangrasa, yèn
sapérangané kayu sing digawé reca mau
ana sing diobong kanggo gegenèn, ana
sing dienggo manggang roti, ana sing
dienggo mbakar saté, sing dipangan, lan
turahané kayu dienggo gawé reca, sing
disembah. Kokora rumangsa yèn sing
disembah kuwi mung kayu setengkel.
20 Apa kuwi ora padha waé karo
dolanan awu? Wong mau wis disasaraké
déning pengangen-angené dhéwé, mula
nyawané ora dislametaké. Wong mau
ora gelem ngakoni yèn reca sing dicekel
kuwi babar-pisan dudu Allah.
21 Allah ngandika mengkéné, "Hé Israèl,
prekara iki gatèkna; élinga yèn kowé
kuwi abdi-Ku. Aku sing nitahaké kowé,
supaya kowé dadi abdi-Ku, lan kowé
bakal ora Daktégakaké.
22 Kaluputanmu wis Daklebur kaya
pedhut kabur ing angin, lan dosamu

wis ilang kaya mendhung keterak lésus.
Kowé muliha ing ngarsa-Ku, awit kowé
wis Daktebus."
23 Hé sakèhé langit, padha giyak-
giyaka. Hé teleng-telengé bumi, padha
surak-suraka. Hé gunung-gunung
lan wit-witan, sarta alas-alas, padha
bungah-bungaha! Gusti Allah wis
nélakaké kamulyané srana ngluwari
Israèl, umaté.
24 "Aku iki Pangéran, Juru Slametmu;
Aku iki sing nitahaké kowé. Aku
Pangéran, sing nitahaké samubarang
kabèh. Aku sing menthèng sakèhé
langit; nalika Aku nitahaké bumi, ora
ana sing ngréwangi.
25 Aku sing mbuyaraké ramalané
tukang-ramal, Aku sing nggagalaké
pétungané juru-nujum. Aku sing
mbuktèkaké yèn tembungé wong
wicaksana salah, lan nélakaké yèn
kawicaksanané kuwi abab.
26 Nanging ramalané abdi-Ku Daktetepi
lan pamecané utusan-Ku Dakjurungi.
Yérusalèm Dakdhawuhi, kowé bakal
dienggoni wong menèh lan kutha-
kuthané Yéhuda bakal dibangun menèh.

Kutha-kutha mau bakal njedhul saka
jugrugan.
27 Srana tembung-Ku sakecap samodra
dadi asat.
28 Korèsy Dakdhawuhi, ‘Kowé
Dakdadèkaké raja, nglakonana apa
sakersa-Ku. Ngerèha atas saka dhawuh-
Ku! Préntahana supaya Yérusalèm
kabangun menèh lan pondhasiné
Pedalemané Allah dipasang!’"
45 1 Gusti Allah wis milih Korèsy dadi
raja! Diangkat supaya nelukaké
para bangsa; diutus nglèngsèr raja-raja
saka dhamparé. Pangéran bakal mbikak
gapura-gapurané negara kanggo Korèsy.
Pangandikané Allah marang Korèsy,
2 "Aku sing bakal nyawisaké dalanmu,
ngrata gunung-gunung lan punthuk-
punthuk. Aku bakal ngremuk lawang-
lawang prunggu lan tembaga, sarta
mutung ruji-rujiné wesi.
3 Kowé bakal Dakparingi raja-brana
sing diumpetaké ana ing panggonan
sing peteng lan singid. Nganti kowé
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran, Allahé
Israèl sing nimbali kowé nganggo nyebut
jenengmu.

4 Kowé Daktimbali supaya mbiyantu
abdi-Ku Israèl, umat pilihan-Ku. Kowé
Dakparingi kaurmatan gedhé, senajan
kowé ora tepung karo Aku.
5 Aku iki Allah, mung piyambakan.
Kowé bakal Dakparingi pangwasa sing
kokbutuhaké, senajan kowé ora wanuh
karo Aku.
6 Penggawéku sing mengkono mau
supaya wong kabèh saka Wétan tekan
Kulon padha ngerti, yèn ora ana Allah
kejaba Aku.
7 Aku iki Allah, mung piyambakan, Aku
sing nitahaké pepadhang lan nitahaké
pepeteng. Aku sing gawé katentreman
sarta maringi paukuman. Aku Allah sing
nitahaké kuwi mau kabèh.
8 Aku bakal nekakaké kemenangan saka
langit kaya udan; bumi bakal nampani
lan nuwuhaké kamardikan lan keadilan.
Aku, Pangéran, sing ndadèkaké lelakon
kuwi mau kabèh."
9 Apa grabah kena madoni kundhi
sing gawé; grabah rak mung wingka,
kaya bala pecah liya-liyané? Apa lemah
lempung kena takon karo sing gawé bab
pegawéan sing ditandangi? Apa grabah
nggrundel yèn sing gawé ora trampil?

10 Apa ana wong sing wani muni karo
wong tuwané, "Kénging menapa kula
kadamel kados mekaten?"
11 Pangéran, Kang Mahasuci, Allahé
Israèl sing yasa jaman sing bakal kelakon
ngandika, "Kowé ora wenang takon bab
putra-putra-Ku, utawa ngandhani Aku
apa sing kudu Daklakoni!
12 Aku sing nitahaké bumi, lan nitahaké
manungsa sing manggon ing kono.
Srana pangwasa-Ku langit Dakpenthèng,
srengéngé, rembulan lan lintang-lintang
Dakprenata.
13 Aku sing ngosikaké atiné Korèsy,
mula tumindak lan nglakoni kersa-Ku,
mrenata apa sing ora bener. Aku bakal
ngrata dalan sing arep diambah, Korèsy
bakal mbangun kutha-Ku, Yérusalèm,
lan ngluwari umat-Ku sing dikunjara. Ora
ana wong sing ngopahi utawa mbeseli
supaya nindakaké kuwi mau kabèh."
Allah Kang Mahakwasa sing ngandika.
14 Pangandikané Allah marang Israèl,
"Bandhané Mesir lan Sudan bakal dadi
duwèkmu, wong Séba sing pawakané
gedhé-dhuwur bakal dadi baturmu;
bakal dadi bebandan sing mlaku ing
mburimu, bakal sujud ing ngarepmu

karo muni, ‘Allah nunggil kaliyan
panjenengan, kejawi Allah menika
mboten wonten sanèsipun.
15 Allahé Israèl sing ngluwari umaté,
yakuwi Allah sing digawé wadi.
16 Sakèhé wong sing gawé recaning
brahala bakal kisinan, wong mau kabèh
bakal dadi nistha.
17 Nanging Israèl bakal kaluwaran
déning Pangéran, lan kemenangané
bakal langgeng; umat kuwi bakal ora
kwirangan.’"
18 Pangéran sing nitahaké sakèhé
langit, Panjenengané piyambak sing
jumeneng Allah, sing yasa lan nitahaké
bumi didamel kuwat lan langgeng. ora
dadi panggonan sing suwung, nanging
dienggoni manungsa. Panjenengané sing
ngandika, "Aku iki Allah, ora ana Allah
liyané.
19 Aku ora tau ngandika nganggo aling-
aling utawa nutup-nutupi kersa-Ku.
Israèl ora tau Dakdhawuhi nggolèki Aku
ana ing panggonan sing sepi. Aku iki
Pangéran, lan ngandikané blak-blakan.
Aku nedahaké prekara sing bener."
20 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Hé sakèhé umat Israèl, sing padha

oncat saka Babil, padha nglumpuka
lan sowana mréné. Padha ngladèkna
prekaramu ing pengadilan-Ku! Hé
wong-wong sing padha ngendelaké
reca-recané saka kayu, lan padha
ndedonga marang allah sing ora bisa
mitulungi, wong-wong sing padha ora
ngerti apa-apa!
21 Padha majua lan ngladèkna
prekaramu ing pengadilan; wong
sing padha didakwa karebèn padha
rembugan bebarengan. Sapa sing dhèk
biyèn memeca bab sing bakal kelakon?
Apa dudu Aku, Pangéran, Allah sing
nylametaké manungsa? Ora ana allah
liya, kejaba Aku."
22 Padha balia, sowana Aku supaya
padha slamet, hé sakèhé umat sing ana
ing bumi! Ora ana allah kejaba Aku.
23 Janji-Ku iki temenan, lan ora bakal
dibatalaké. Aku sumpah demi asma-Ku
piyambak, lan Aku wis ngandika sing
satemené, pangandika sing ora bakal
dibatalaké. Saben wong bakal marek
sujud jèngkèng ing ngarsa-Ku lan janji
setya marang Aku.
24 Wong-wong mau bakal kandha yèn
kaluhuran lan kekuwatan kuwi asalé

saka Aku; lan sapa sing sengit karo Aku
bakal kwirangan.
25 Aku, Pangéran, bakal ngluwari
sakèhé turuné Yakub, lan wong-wong
mau ngabekti marang Aku.
46 1 Para déwané Babil wis tamat
riwayaté! Bèl lan Nébo biyèn
disembah-sembah, nanging saiki digawa
kuldi, dadi momotané kéwan sing sayah.
2 Déwa-déwa kuwi ora bisa nylametaké
awaké dhéwé; padha ditawan lan
diboyong saka panggonané. Saiki
riwayaté déwa-déwa ing Babil wis tamat.
3 "Hé turuné Yakub, lan umat-Ku liyané
sing isih kari, padha ngrungokna marang
Aku. Enggon-Ku ngrumati kowé kuwi
wiwit kowé lair.
4 Kowé Dakgéndhong wiwit isih bayi,
mangka tekan umurmu wis tuwa lan
kowé wis uwanen, Aku ora owah-gingsir.
Aku sing nitahaké lan ngopèni kowé; iya
Aku sing bakal ngluwari lan mitulungi
kowé.
5 'Aku arep kokpadhakaké karo sapa?'
mengkono pangandikané Allah, 'Apa ana
wong liya sing kaya Aku?'
6 Wong padha mbukak kanthongé
dhuwit lan ngetokaké emas; banjur

nimbang slaka nganggo timbangan.
Banjur ngopahi tukang emas dikon gawé
recaning déwané. Nuli padha nyembah
sujud jèngkèng marang reca mau!
7 Recané diangkat ing pundhaké,
digawa lunga; didegaké ing papan sing
wis dicawisaké, mula bisa ngadeg,
nanging ora bisa lunga saka kono. Yèn
ana wong sembahyang ing ngarepé,
reca mau ora bisa mangsuli, lan ora bisa
awèh pitulungan samasa ana reribed.
8 Hé wong dosa, padha titènana, apa
sing Daktindakaké.
9 Padha ngélingana lelakon sing
kepungkur; padha ngakonana yèn Aku
dhéwé sing jumeneng Allah lan ora ana
sing madhani.
10 Wiwit-wiwitan mula Aku awèh weruh
kepriyé bakal wekasané; wiwit jaman
kuna Aku wis medharaké apa sing bakal
kelakon. Aku ngandika yèn apa sing
Dakkersakaké bakal kelakon lan Aku
nindakaké manut kersa-Ku.
11 Aku nimbali wong saka Wétan;
timbalan-Ku bakal nyamber kaya manuk
garudha lan Aku bakal nindakaké
rancangan-Ku. Aku wis ngandika, lan

kuwi mesthi kelakon. Aku wis ngrancang
mengkono lan iku bakal Dakwujudaké.
12 Hé umat sing wangkal atiné, padha
ngrungokna pangandika-Ku. Kowé padha
ngira yèn kemenangan tekané isih suwé.
13 Nanging ora suwé menèh Aku
bakal nekakaké dina kemenangan mau:
dinané wis saya cedhak. Kemenangan-Ku
bakal énggal teka. Yérusalèm bakal
Dakslametaké, lan ana ing kana Aku
bakal ngganjar kaluhuran marang
Israèl."

47 1 Pangéran ngandika mengkéné,
"Babil, medhuna saka
palungguhanmu, lan ndhéproka
ana ing lemah. Biyèn kowé kaya prawan,
nanging saiki kowé wis ora nengsemaké
menèh! Saiki kowé dadi batur-tukon!
2 Nyandhaka penggilingan lan nggilinga
glepung! Krudhungmu copoten!
Sandhanganmu sing apik uculana!
Cincinga lan nyabranga ing kali!
3 Karebèn wong-wong weruh
wewadimu; lan weruh enggonmu
diasoraké lan kwirangan. Aku mesthi
bakal males lan ora ana wong sing bisa
ngalang-alangi Aku."

4 Pangéran, Allahé Israèl wis ngluwari
kita, asmané kasebut Allah Kang
Mahasuci.
5 Pangandikané Pangéran marang
Babil, "Lungguha sing anteng ana ing
petengan. Kowé wis ora bakal disebut:
‘Ratuning bangsa-bangsa!’
6 Nalika Aku duka, umat-Ku ora
Daklayani kaya kagungan-Ku; nanging
Dakdadèkaké tawananmu. Caramu ora
nganggo welas-asih, malah wong sing
tuwa koktangani kanthi kasar.
7 Saka pangiramu kowé arep dadi
ratu terus, lan ora tau kokgagas utawa
koknyana yèn kuwi kabèh bakal ana
wekasané.
8 Saiki rungokna, hé wong sing
nengenaké kesenengan, sing rumangsa
wis aman lan tentrem. Kowé duwé
penganggep yèn kaluhuranmu padha
kaya Allah, lan ora ana wong liya sing
kaya kowé. Kowé duwé pangira yèn
ora bakal dadi randha, lan ora bakal
ngrasakaké kélangan anak-anakmu.
9 Nanging sajroning sedina kowé
bakal ngalami karo-karoné, kélangan
bojo lan kélangan anak, senajan kowé
migunakaké kasektènmu sihir sakatogé.

10 Sajroné nglakoni piala, kowé precaya
marang awakmu dhéwé; kowé ngira
ora ana wong sing weruh kowé. Kowé
wis disasaraké déning kawicaksanan lan
kapinteranmu dhéwé. Pangunandikamu,
‘Aku iki Allah, ora ana sing madhani aku.’
11 Kowé bakal ketekan kasangsaran,
lan ilmu sihirmu bakal ora bisa ngalang-
alangi. Kowé bakal ketekan karusakan,
sing ora tau koknyana-nyana!
12 Kowé ngantepana japa-mantramu lan
tenung-tenungmu, sing wis koklakoni
wiwit cilik mula. Sokur yèn mengko ana
gawéné kanggo kowé; sapa ngerti bisa
kokenggo medèn-medèni mungsuhmu.
13 Senajan olèh pamrayoga akèh,
éwasemono kaananmu tetep apes. Juru
nujummu konen mbiyantu kowé, kuwi
lo wong-wong sing padha ngerti dayané
lintang-lintang; sing padha nggambar
pérangan-péranganing langit ana ing
péta, sarta ngramal apa sing bakal
kokalami saben sasiné.
14 Wong Babil kuwi kaya damèn
satekem, sing bakal ludhes kobong ing
geni! Ora bisa oncat saka panasé, sebab
urubé gedhé banget, ora kaya geni sing
dienggo bedhiyang.

15 Kuwi sing kena diramalaké tumraping
awakmu déning para nujum, sing
kokjaluki rembug sajegé uripmu. Wong
kuwi lunga manut karepé dhéwé, lan
kowé bakal ditinggal, ora ana wong sing
kari mitulungi kowé."

48 1 "Rungokna, hé Isra'el, turuné
Yéhuda. Kowé padha sumpah
demi asmané Pangéran lan ngaku
ngabekti marang Allahé Isra'el, nanging
kandhamu kuwi ora nyata.
2 Éwasemono kowé bisa umuk y'en
kowé kuwi wargané kutha suci, lan
uripmu suméndhé marang Allahé
Isra'el, sing asmané kasebut Allah Kang
Mahasuci."
3 Gusti Allah ngandika marang Isra'el
mengkéné, "Dh'ek jaman kuna Aku wis
medharaké apa sing bakal kelakon; lan
kuwi Daktindakaké kalawan dadakan.
4 Aku pirsa y'en atimu wangkal, atos
kaya watu.
5 Dadi wiwit biy'en Aku wis aw'eh
weruh apa sing bakal kelakon ing
tembé mburiné, kanggo nyegah
penganggep, y'en kuwi kab'eh sing
njalari brahala-brahala lan recamu
ukir-ukiran.

6 Apa sing biy‘en Dakngandikakaké
saiki wis kelakon; kowé kudu ngakoni
y‘en pameca-Ku mau bener. Saiki kowé
arep Daktedahi prekara-prekara sing
bakal kelakon, kedadéan-kedadéan sing
durung tau Dakngandikakaké.
7 Prekara-prekara mau lagi kelakon
saiki, dh‘ek biy‘en durung tau ana.
Saupama wis tau klakon, kowé mesthi
bakal muni y‘en bab kuwi kowé wis
ngerti.
8 Aku pirsa y‘en kowé ora kena
diprecaya lan selawasé nglawan. Kuwi
sebabé kowé ora tau krungu bab iki,
lan ora ana wong sing tau crita marang
kowé.
9 Supaya asma-Ku diluhuraké déning
para umat, Aku nyandhet duka-Ku;
supaya kowé aja nganti Daktumpes.
10 Kowé Dakuji srana genining
kasangsaran, kaya slaka sing diluluh ing
geni, lan ketitik y‘en kowé kuwi ora ana
ajiné.
11 Pendamel-Ku mau krana asma-Ku
piyambak. Aku ora marengaké asma-Ku
dinajisaké, lan kaurmatan-Ku ora
Dakparingaké marang sapa waé."

12 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Padha ngrungokna h'e Isra'el, umat sing
Daktimbali! Aku iki Allah, sing wiwitan
lan sing pungkasan, mung piyambakan!
13 Dhasaring bumi kuwi yasaning asta-
Ku, semono uga Aku sing menth'eng
langit ana ing sandhuwuré. Samasa
bumi lan langit Daktimbali, sanalika
banjur padha sowan ana ing ngarsa-Ku.
14 Kowé padha nglumpuka kab'eh, lan
padha ngrungokna! Ing antarané para
déwa ora ana sing bisa ngramalaké y'en
wong sing Dakpilih kuwi bakal nyerang
Babil; wong mau bakal nglakoni apa sing
dadi kersa-Ku.
15 Aku sing ndhawuhi lan sing
nimbali; Aku sing nekakaké lan paring
kemenangan marang wong mau.
16 Padha nyedhaka Aku lan rungokna
pangandika-Ku. Wiwit-wiwitan mula Aku
ngandika blak-blakan, lan tembung-Ku
selawasé nyata." Mangka saiki aku
diutus déning Pangéran Allah lan Rohé,
ya Allah sing nebus kowé.
17 Pangéran Allahé Isra'el Kang
Mahasuci, sing ngluwari kowé ngandika
mengkéné, "Aku iki Pangéran Allahmu,
sing mulang marang kowé supaya kowé

dadia becik, lan nuntuna lakumu ing
dalan sing kudu kokambah.
18 Kowé padha ngéstokaké dhawuh-Ku,
kowé bakal tansah binerkahan, kaya
ilining kali sing ora tau asat! Kowé bakal
tansah kaparingan kemenangan, kaya
ombaké segara olʻehé ora lʻerʻen-lʻerʻen
ngerobi gisik.
19 Turunmu bakal akʻeh banget, kaya
wedhiné segara lan Aku nemtokaké yʻen
turunmu ora bakal cures."
20 Padha metua saka Babil, kowé
wis merdika! Padha wartakna kanthi
bungah, critakna ing saenggon-enggon,
"Pangéran wis ngluwari Israʻel, abdiné!"
21 Umaté dituntun metu panggonan
sing panas lan ara-ara samun sing
cengkar, éwasemono ora padha kasatan.
Panjenengané paring banyu saka
karang; karangé digawé bengkah lan
banyuné mili saka kono.
22 "Wong dosa padha ora tau nemu
katentreman," mengkono pangandikané
Allah.

49 1 Hé sakèhé bangsa-bangsa sing
adoh! Padha rungokna dhawuh-
Ku. Allah nimbali aku dadi abdiné wiwit
aku isih ana ing guwa-garbané ibuku.

2 Tembungku didamel landhep kaya
pedhang, astané Allah piyambak
ngayomi aku. Aku didamel kaya panah
sing ampuh lan tansah cemawis.
3 Pangandikané marang aku, "Israèl,
kowé kuwi abdi-Ku; merga saka kowé
asma-Ku bakal kaluhuraké déning wong
akèh."
4 Aku munjuk mengkéné, "Kawula
nyambut-damel, nanging mboten
wonten asilipun; kawula ngetog karosan,
nanging tanpa damel." Éwasemono aku
njagakaké Pangéran sing bakal mbélani
prekaraku; Panjenengané bakal paring
asiling kangèlanku.
5 Aku ditimbali déning Pangéran dadi
abdiné, sadurungé aku lair, didhawuhi
ngulihaké lan nglumpukaké Israèl,
umaté sing sumebar. Aku kajèn ana ing
ngarsané Allah, lan Panjenengané dadi
etuking karosanku.
6 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné, "Kowé bakal Dakparingi
kuwajiban sing luwih luhur. Ora mung
mbangun bangsa Israèl sing isih
urip waé, nanging kowé iya bakal
Dakdadèkaké oboré bangsa-bangsa,

supaya salumahé bumi bakal nampa
karahayon."
7 Panebusé Israèl, Allah Kang
Mahasuci ngandika marang abdiné
sing disepèlèkaké banget lan digethingi
déning para bangsa, dianggep wong
pidak-pedarakan.[o] "Raja-raja sing
nyawang penggawému, banjur bakal
padha ngadeg ngurmati; para penggedhé
bakal padha sujud ngurmati kowé."
Kelakoné kuwi kabèh ora liya merga
Allah piyambak sing milih abdiné; Allahé
Israèl Kang Mahasuci netepi prasetyané.
8 Pangandikané Allah marang umaté
mengkéné, "Yèn wis tekan dinané
enggon-Ku ngluwari kowé, Aku bakal
ngetingalaké sih-kadarman-Ku marang
kowé lan njurungi pesambatmu. Kowé
bakal Dakreksa lan Dakayomi, lan
lantaran kowé Aku bakal gawé prejanjian
karo umat kabèh. Aku bakal ngulihaké
kowé menyang tanahmu, sing saiki bera
ora digarap."
9 Para wong tawanan bakal
Dakngandikani, "Padha metua!"
Lan wong-wong sing ana ing petengan,
"Padha metua menyang padhangan!"

---

[o]pidak-pedarakan: asor.

Senajan ing gunung sing gundhul, padha
ora kekurangan, merga ing salakuné
tansah disedhiyani pangan.
10 Bakal padha ora keluwèn lan kasatan
ing selawasé. Panasing srengéngé lan
segara wedhi bakal ora gawé cilakané.
Merga bakal padha direksa déning
Panjenengané sing welas asih, sing bakal
nuntun marani etuké banyu.
11 "Aku bakal yasa dalan gedhé nrabas
gunung-gunung lan ngrata dalan-dalan
sing bakal diambah déning umat-Ku.
12 Umat-Ku bakal teka saka panggonan
sing adoh-adoh, saka Lor lan saka Kulon,
sarta saka Aswan ing Kidul."
13 Hé langit lan bumi, padha surak-
suraka! Gunung-gunung padha
bungah-bungah lan memujia! Pangéran
bakal nglipur umaté, Panjenengané
bakal maringi piwelas marang umaté
sing nandhang kasangsaran.
14 Nanging umat sing manggon ing
Yérusalèm padha kandha mengkéné,
"Aku wis padha ditilar déning Allah! Allah
wis kesupèn karo kita."
15 Mulané Pangéran nuli paring
wangsulan, "Apa ibu bisa lali karo bayiné
lan ora nresnani anak sing dilairaké?

Senajan ibu téga karo anaké, nanging
Aku ora bakal téga karo kowé.
16 Yérusalèm, Aku bakal ora lali karo
kowé! Jenengmu Daktulis ana ing
èpèk-èpèking tangan-Ku.
17 Wong sing arep mbangun kowé bakal
énggal padha teka, lan sing arep ngrusak
kowé, bakal padha lunga.
18 Delengen kedadéan-kedadéan sing
ana ing kiwa-tengenmu! Wong-wongmu
wis padha nglumpuk, arep padha
mulih! Demi Aku, Allah kang gesang,
temenan atimu bakal mongkog nyawang
wong-wongmu. Kaya pengantèn wadon
sing mongkog atiné nyawang rerenggané
emas lan inten.
19 Tanahmu sing biyèn rupa gempuran
lan sepi nyenyet, saiki bakal ora nyukupi
kanggo manggon wong-wong sing padha
teka ing kono. Wong-wong sing biyèn
ngrusak tanahmu bakal kabuwang saka
kono.
20 Wong-wong sing lair ing
pambuwangan bakal padha kandha karo
kowé mengkéné, ‘Panggonan iki sesak
temen, kita butuh panggonan sing luwih
ombèr!’

21 Kowé mbatin mengkéné, ‘Sapa sing
anaké semono akèhé kanggo aku?
Mangka anakku wis padha mati, lan aku
wis ora bisa duwé anak menèh. Aku
dadi wong bandhangan lan nglambrang
mrana-mréné, sapa ta sing nggedhèkaké
bocah-bocah kuwi? Aku rak wis ijèn,
saka endi tekané bocah-bocah mau?’"
22 Pangandikané Allah Kang Mahakwasa
mengkéné, "Aku bakal paring pretandha
marang para bangsa, lan bakal padha
ngeteraké mulih anakmu. Anak-
anakmu lanang bakal digéndhong, lan
anak-anakmu wadon padha dipanggul.
23 Para raja bakal ngrengkuh kowé kaya
putrané, para pramèswari bakal padha
nggéndhong anakmu, bakal padha sujud
sungkem ing ngarepmu, lan kanthi
andhap-asor padha ngurmati kowé. Mula
kowé bakal padha ngerti yèn Aku iki
Pangéran; semono uga sakèhé wong
sing njagakaké pitulungan-Ku bakal ora
kwirangan."
24 Wong apa bisa ngrebut barang sing
dirayah tentara? Sapa sing bisa ngluwari
tawanané wong sing kwasa?
25 Éwasemono Pangéran ngandika,
"Mangka iya kaya mengkono kang bakal

kelakon. Rayahané mungsuh bakal
karebut menèh lan tawanané wong
kwasa bakal diluwari. Aku bakal nglawan
wong sing nglawan kowé, lan bakal
ngluwari anak-anakmu.
26 Wong-wong sing nganiaya kowé
bakal patèn-patènan dhéwé, lan saka
nepsuné bakal padha ngamuk gawé
pepati. Saben bangsa banjur bakal
weruh yèn Aku iki Allah, sing mitulungi
lan sing ngluwari kowé. Bakal padha
ngerti yèn Aku iki Allahé Israèl Kang
Mahakwasa."
50 1 Pangéran ngandika mengkéné,
"Apa kokkira Aku nundhung kowé
kaya carané wong lanang nundhung
bojoné? Yèn ta mengkono, endi layangé
pegat? Apa kokkira kowé Dakedol ana ing
pembuwangan, kaya wong sing ngedol
anaké dadi batur-tukon? Ora, enggonmu
kabuwang kuwi merga saka dosa-
dosamu; kowé katundhung merga saka
enggonmu nerak dhawuh-dhawuh-Ku.
2 Yagéné umat-Ku ora mreduli nalika
arep Dakluwari? Yagéné ora mangsuli
nalika Daktimbali? Apa Aku dianggep ora
kwasa mitulungi? Aku bisa ngasataké
segara lan kali-kali bisa Dakwalik dadi

segara wedhi srana dhawuh-Ku, nganti
iwak-iwak sing ana ing kono padha mati
kasatan banyu.
3 Langit bisa Daksandhangi ireng, kaya
wong sing lagi kepatèn."
4 Pangéran Kang Mahakwasa wis
ndhawuhaké marang Aku prekara sing
kudu Dakwartakaké, supaya Aku bisa
nguwataké atiné wong sing lesu. Saben
ésuk Aku didhawuhi ngrungokaké karo
bungah apa sing bakal diwedharaké
marang Aku.
5 Aku diparingi pangertèn; lan
Panjenengané ora Daktampik utawa
Daksingkur.
6 Geger-Ku Dakulungaké marang wong
sing nggebugi Aku, lan wong sing ngina
Aku ora Dakkon meneng. Jénggot-Ku
Dakulungaké wong sing njabuti lan
rai-Ku Dakulungaké wong sing ngidoni.
7 Pamoyoké wong-wong mau ora gawé
laraning ati-Ku, merga Aku dikuwataké
déning Allah. Ati-Ku tatag, mula kuwat
nadhahi sapenggawéné wong-wong
mau. Aku ngerti yèn Aku bakal ora
kwirangan.
8 Awit Allah celak karo Aku, lan
Panjenengané bakal mbuktèkaké yèn

Aku ora salah. Sapa sing wani nggugat
marang Aku? Ayo padha lapuran ana
ing pengadilan! Karebèn wong kuwi
ngajokaké pandakwané!
9 Allah Kang Mahakwasa piyambak
sing mbélani Aku, mula sapa sing bakal
mbuktèkaké panerak-Ku? Wong sing
padha nggugat Aku bakal sirna kabèh;
bakal padha musna kaya sandhangan
sing dipangan renget.
10 Sapa kancamu sing ngabekti marang
Allah lan mbangun-turut marang
pangandikané Abdiné, samasa ngambah
dalan sing peteng dhedhet pisan,
precayaa marang Allah lan suméndhéa
marang Panjenengané.
11 Sapa sedulurmu sing ngrancang
gawé piala marang liyan bakal katumpes
déning rancangané dhéwé. Allah
piyambak sing bakal ndadèkaké kuwi
mau kelakon, mula bakal nandhang
sangsara.
51 1 Pangéran ngandika mengkéné,
"Padha ngrungokna Aku, hé
sakèhé wong sing kepéngin slamet,
sing padha marek marang Aku nyuwun
pitulungan. Padha nyawanga gunung

karang asalmu katatah, lan luwangan
asalmu kadhudhuk.
2 Nyawanga marang Abraham
leluhurmu, lan marang Sarah sing
nurunaké kowé. Abraham kuwi
Daktimbali nalika durung duwé anak, lan
nuli Dakberkahi, Dakparingi anak-turun
akèh.
3 Aku bakal paring kawelasan marang
Yérusalèm, marang sakèhé wong sing
manggon ana ing kana. Senajan tanahé
kuwi kaya ara-ara samun, nanging
bakal Dakdadèkaké petamanan, kaya
petamanan ing Èden. Ing kana bakal ana
kabungahan apa déné kidung lan puji
sokur konjuk marang Aku.
4 Hé umat-Ku, rungokna pangandika-
Ku, Aku bakal paring piwulang marang
para bangsa, dhawuh-Ku bakal dadi
pepadhangé.
5 Aku bakal énggal rawuh lan ngentas
wong-wong mau, sedhéla engkas Aku
bakal ngetingalaké kaluhuran-Ku. Aku
dhéwé bakal ngerèh para bangsa.
Bangsa-bangsa adoh wis ngentèni
rawuh-Ku padha nganti-anti Aku supaya
padha Dakslametaké.

6 Tumengaa marang langit; lan
nyawanga bumi! Sakèhé langit bakal
musna kaya kukus; bumi bakal luwas
kaya jarit, lan wong isiné bumi bakal
padha mati kaya lemut. Nanging
pangluwaran peparing-Ku bakal
langgeng selawasé, kemenangan-Ku ora
bakal batal.
7 Rungokna dhawuh-Ku, hé wong sing
kulina nglakoni bebeneran, rungokna
swara-Ku, sing atiné nampa dhawuh-Ku.
Aja wedi menawa dicacad ing wong, lan
aja kagèt menawa diala-ala.
8 Kabèh kuwi bakal sirna kaya
sandhangan sing dipangan renget!
Nanging karahayon peparing-Ku tanpa
wekasan, lan pangluwaranku lestari,
turun-temurun.
9 Dhuh Allah, mugi kersa jumeneng
lan mitulungi kawula! Kersaa ngagem
pangwasa Paduka lan paring pitulungan.
Kados rumiyin, ing jamanipun para
leluhur. Menapa sanès Paduka ingkang
nugel-nugel Rahab, naga seganten
menika?
10 Menapa sanès Paduka ingkang
ngasataken seganten, ngantos dados

mergi ingkang kénging kaambah, déning
para tiyang ingkang Paduka pitulungi?
11 Tiyang ingkang Paduka wilujengaken
menika badhé dumugi ing Yérusalèm
kanthi bingah, kalayan memuji lan
surak-surak. Polatanipun bingar karana
nampi kabingahan langgeng, badhé
luwar selaminipun saking kasisahan lan
kaprihatosan."
12 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Aku sing paring kekuwatan marang
kowé. Yagéné kokwedi karo manungsa
sing bakal mati? Manungsa rak presasat
suket garing?
13 Apa kowé lali karo Pangéran sing
nitahaké kowé, sing menthèng langit lan
masang pondhasiné bumi? Yagéné kowé
sedina muput gemeter wedi karo wong
sing ngigit-igit arep nganiaya lan arep
numpes kowé? Pangancamé bakal ora
nggepok awakmu.
14 Sakèhé wong sing dikunjara bakal
énggal diluwari, bakal padha kaparingan
umur dawa, lan dicukupi kabutuhan
pangané.
15 Aku iki Pangéran Allahmu; sing
nguber segara nganti ombaké gemuruh.
Asma-Ku Allah Kang Mahakwasa!

16 Aku sing menthèng langit lan masang
pondhasiné bumi; Aku ngandika marang
Yérusalèm, ‘Kowé kuwi umat-Ku! Kowé
Dakparingi piwulang-Ku lan Dakayomi
nganggo asta-Ku.’"
17 Hé Yérusalèm, tangia! Gumrégaha
lan ngadega! Kowé wis ngombé
tuwung paukumané Allah; wis kokombé
nganti entèk, lan kuwi njalari lakumu
sempoyongan.
18 Mangka ora ana wong sing nuntun
kowé, ora ana ing antaramu sing
nyandhak tanganmu lan nggandhèng
kowé.
19 Kowé wis nampani kasusahan
tumpuk-undhung; tanahmu rusak merga
déning perang, lan wong-wong padha
mati kaliren, mangka ora ana sing
nglipur kowé.
20 Ing saben pojoké lurung wong-
wongmu padha klenger merga awaké
wis lemes banget; kaya kidang sing
klebu ing jaringé wong mbebedhag,
mengkono enggoné padha ngrasakaké
panasing paukumané Pangéran.
21 Hé wong Yérusalèm sing nandhang
kesrakat, kowé sing padha mlaku
sempoyongan kaya wong mendem.

22 Pangéran Allahmu ngayomi kowé
lan ngandika, "Tuwung kasangsaran
kuwi saiki Daksingkiraké, tuwung sing
Dakparingaké marang kowé merga saka
duka-Ku. Tuwung kuwi wis ora susah
kokombé, tuwung kuwi isi anggur sing
marakaké kowé mendem.
23 Tuwung mau bakal Dakparingaké
wong sing nganiaya marang kowé,
merga njalari kowé padha glimpangan
ana ing dalan-dalan, lan diidak-idak kaya
larahan."

52 1 Yérusalèm tangia, tangia!
Dadia kuwat lan sentosa menèh,
kaya nganggo sandhanganmu sing
bregas. Wong kapir bakal ora mlebu ing
gapuramu menèh.
2 Hé Yérusalèm, madega dadi negara
merdika! Kebutna lebumu lan lungguha
ing palenggahanmu! Uculna blengguné
tanganmu, hé wong sing padha dikunjara
ana ing Sion.
3 Pangandikané Allah marang umaté
mengkéné, "Nalika kowé dadi batur-
tukon, kowé ora diedol; semono uga
bareng saiki kowé merdika, kowé ora
dituku.

4 Nalika kowé lunga menyang tanah
Mesir lan dadi wong neneka, kuwi metu
saka karepmu dhéwé; kowé banjur
ditawan lan digawa lunga déning wong
Asyur; wong mau ora mbayar apa-apa
kanggo nuku kowé.
5 Mengkono sing saiki kelakon ing Babil.
Kowé ditawan, ora dituku déning Babil.
Sing ngerèh kowé padha umuk lan
ngala-ala marang Aku.
6 Bakal tekan wektuné kowé padha
ngerti yèn Aku iki Allah lan medharaké
prekara iki marang kowé."
7 Iba olèhé nyenengaké tekané wong
sing nggawa pawarta katentreman sing
mbungahaké. Tekané wong mau nasak
gunung-gunung. Kandhané, "Allahmu
jumeneng raja!"
8 Wong sing padha jaga ing kutha
banjur padha surak-surak saka bungahé!
Padha ndeleng saka cedhakan yèn Allah
kondur menyang Sion!
9 Hé Yérusalèm, kutha sing wis dadi
gempuran. Giyak-giyaka merga saka
bungah! Sebab Pangéran bakal mitulungi
kowé lan nglipur marang umaté.
10 Allah bakal ngagem pangwasané
kang suci; kanggo nylametaké umaté,

lan para bangsa bakal padha weruh kabèh.
11 Metua saka Babil, hé sakèhé wong
sing padha mikul praboté Pedalemané
Allah! Aja ndemèk barang sing najis;
jaganen kasucènmu lan mangkata!
12 Saiki kowé ora prelu kesusu budhal;
lan kowé ora prelu ngarah supaya
bisa uwal saka mungsuhmu. Pangéran
Allahmu bakal ngirid lakumu lan
ngampingi kowé ing ngarep lan ing
mburimu.
13 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Abdi-Ku bakal ngrampungaké
kuwajibané kanthi sampurna; mulané
bakal nampa kaurmatan gedhé!
14 Wong sing nyawang padha kagèt
banget; saking rusaking rupané nganti
ora mèmper manungsa.
15 Nanging saiki bangsa-bangsa bakal
padha gumun, lan raja-raja bakal padha
dheleg-dheleg kamitenggengen nyawang
marang Panjenengané. Bakal padha
ngerti lan ngerti prekara sing durung tau
disipati."

53 1 Wangsulané umaté Allah, "Sapa
sing ngandel karo kabar sing kita

rungu, lan sapa sing ngerti yèn kuwi
kabèh pakaryané Allah?
2 Wis dadi kersané Allah yèn Abdiné
thukul kaya solor sing tuwuh ana ing
lemah garing. Ora kagungan drajat
utawa pangkat sing pinunjul, utawa rupa
sing nengsemaké ati kita. Pasemoné
sethithik waé ora ana sing marakaké kita
kesengsem marang Panjenengané.
3 Panjenengané kita singkang-singkang
lan kita tampik; enggoné dipilara
ora lèrèn-lèrèn lan kasangsarané ora
entèk-entèk. Ora ana wong sing tegel
ndelengaké, mula kita sepèlèkaké lan
ora kita ajèni.
4 Mangka sejatiné kasangsaran sing
disandhang mau kasangsaran kita, lan
pilara sing dirasakaké kuwi kanggo kita,
nanging kita ngarani Panjenengané kena
walaté Gusti Allah.
5 Satemené enggoné ditatoni kuwi
merga saka dosa kita, lan merga saka
piala kita Panjenengané digebagi.
Paukuman sing disandhang ing sarirané
kuwi sing nekakaké keslametan kita, lan
bilur-biluré kuwi sing marasaké kita.
6 Kita kabèh iki kaya wedhus sing
ketriwal, saben wong lakuné nuruti

karepé dhéwé. Nanging paukuman sing
sejatiné kanggo kita kuwi ditempahaké
déning Allah marang Panjenengané.
7 Panjenengané dipilara, éwasemono
dibetahaké tanpa nglawan, tanpa
ngresula. Kaya wedhus sing arep
disembelèh, mengkono enggoné kèndel
ora ngandika sakecap-kecapa.
8 Panjenengané dicepeng, kaukum lan
disédani, mangka ora ana sing mreduli
marang nasibé. Panjenengané disédani
merga saka dosaning umaté.
9 Sédané pinesthi awor karo wong ala,
nanging layoné disarèkaké ing kuburané
wong sugih, merga ora tau nindakaké
piala, lan ora tau goroh."
10 Pangandikané Pangéran, "Enggoné
nandhang sangsara kuwi saka kersané
Allah; sédané kuwi minangka kurban
kanggo nebus dosa, supaya wong
dosa olèh pangapura. Srana mengkono
bakal ningali anak-turuné, merga
kaparingan panjang yuswa, lan merga
saka Panjenengané kersané Pangéran
kelampahan.
11 Sawusé nandhang sangsara,
Panjenengané bakal ngalami
kabungahan; Panjenengané bakal

pirsa yèn kasangsarané mau ora
tanpa guna. Abdi-Ku sing setya
kuwi Dakkasihi, Panjenengané bakal
nanggung paukumané wong akèh, lan
merga saka Panjenengané, Aku bakal
ngapura dosané wong-wong mau.
12 Mulané Panjenengané bakal
Dakparingi kaurmatan lan Dakpapanaké
ing antarané para wong luhur, sing
nyekel pangwasa, awit wis masrahaké
nyawané kanggo nebus dosané wong
akèh, lan rila ngrasakaké nasibé wong
ala."

54 1 Hé Yérusalèm, kowé kaya wong
wadon sing gabug, nanging saiki
kowé bisa surak-surak kanthi bungah.
Saiki anakmu luwih akèh tinimbang
wong sing ketunggon bojoné.
2 Kémahmu jembarna, taliné dawakna
lan pathok-pathoké kukuhna!
3 Tapel watesé tanahmu bakal dielar
ngiwa lan nengen; tanahmu sing biyèn
dienggoni bangsa-bangsa liya bakal
bali marang kowé kabèh. Kutha-kutha
sing mauné suwung bakal kebak wong
menèh.
4 Kowé aja wedi; kowé bakal ora
kwirangan menèh, lan aja rumangsa

asor. Malah kowé bakal lali karo
kwirangan sing koksandhang nalika
kowé isih enom, lan lali marang
enggonmu ora kajèn nalika kowé dadi
randha.
5 Kang nitahaké kowé kuwi bakal
jumeneng kaya gantiné bojomu.
Asmané kasebut Pangéran, Allah Kang
Mahakwasa. Allahé Israèl Kang Mahasuci
bakal mitulungi kowé, Panjenengané
kuwi Allahé wong salumahing bumi.
6 Hé Israèl, kowé kaya wong wadon
kang ditinggal bojoné jaka-lara, mulané
atimu semplah. Nanging kowé saiki
ditimbali déning Allah kaya garwa
jaka-laramu.
7 Panjenengané ngandika, "Kowé
Daktinggal mung sedhéla, nanging kowé
Dakpundhut menèh lan Daktresnani
banget.
8 Sajroning Aku ndhawahaké paukuman
kowé Daktinggal sedhéla, nanging
Aku bakal ngetingalaké katresnan-Ku
selawasé." Mengkono pangandikané
Pangéran kang mitulungi kowé.
9 "Nalika jamané Nuh Aku janji ora
bakal ngeleb bumi menèh. Saiki Aku janji
yèn ora bakal duka karo kowé menèh.

Aku ora bakal ngancam lan ngajar kowé menèh.
10 Gunung-gunung lan punthuk-punthuk
bakal ngalih saka enggoné, nanging
katresnan-Ku ora bakal pisah saka
kowé. Janji-Ku paring katentreman bakal
Daktetepi." Mengkono pangandikané
Pangéran sing ngasihi kowé.
11 Pangéran ngandika mengkéné,
"Hé Yérusalèm, negara sing kebak
kasangsaran lan apes, sing ora duwé
wong sing bisa nglipur. Pondhasiné
kuthamu bakal Dakbangun menèh
nganggo watu-watu sing becik.
12 Menara-menaramu bakal Dakbangun
nganggo watu akik, lan gapura-
gapuramu nganggo watu sing
mencorong.
13 Umat-Ku bakal Dakwulang lan
Dakparingi karaharjan lan katentreman.
14 Keadilan lan kabeneran bakal gawé
sentosamu. Kowé bakal kaedohaké saka
panindhes lan panganiaya.
15 Sapa waé ora Dakparengaké nglawan
marang kowé, lan sapa sing nglawan
kowé bakal cilaka.
16 Aku sing nitahaké pandhé, sing
ngububi geni lan gawé gegaman manut

kapinterané. Aku uga sing nitahaké
tentara, sing ngempakaké gegaman mau
kanggo matèni wong.
17 Nanging gegaman sing ditamakaké
marang kowé bakal ora tedhas; lan
sapa sing ndakwa kowé ana ing
pengadilan bakal koktangkis. Aku bakal
ngayomi para abdi-Ku sing bakal padha
Dakparingi kaunggulan." Mengkono
pangandikané Pangéran.
55 1 Pangandikané Pangéran, "Hé
sakèhé wong sing ngelak, padha
majua, ing kéné ana banyu! Mrénéa
kowé sing padha ora duwé dhuwit,
nggawaa gandum lan mangana! Mrénéa,
njupuka anggur lan susu, kowé ora
susah mbayar!
2 Yagéné kowé ngetokaké dhuwit
kanggo tetuku pangan sing ora maregi?
Yagéné nanjakaké opahanmu, mangka
kowé tetep ngelih? Rungokna dhawuh-Ku
lan nglakonana pitutur-Ku, mula kowé
bakal nampa pangan sing maédahi.
3 Saiki rungokna, hé umat-Ku, lan
padha mareka marang Aku; nyedhaka
Aku, sarta kowé bakal urip! Aku bakal
gawé prejanjian karo kowé, lan bakal

maringi kowé berkah sing Dakjanjèkaké
marang Dawud.
4 Dawud Dakdadèkaké raja ngirid
para bangsa, lan lantaran Dawud
Aku nedahaké pangwasa-Ku marang
bangsa-bangsa mau.
5 Kowé bakal ngundang bangsa-bangsa
manca, sing biyèn ora kenal karo kowé,
nanging saiki bakal padha kemrubut
marani kowé, kepéngin rukun karo kowé!
Aku Pangéran Allahmu, Allahé Israèl
Kang Mahasuci bakal ndadèkaké kabèh
mau kelakon. Kowé bakal Dakparingi
kaurmatan lan kemenangan!"
6 Padha sowana Pangéran, mumpung
Panjenengané kersa disowani;
sesambata marang Panjenengané
mumpung Panjenengané isih cedhak.
7 Wong ala ninggala kelakuané sing
lawas, lan ngowahana pengangen-
angené; banjur padha tobata marang
Pangéran, Allah kita; Panjenengané kuwi
ambek welasan lan gedhé pangapurané.
8 Pangandikané Pangéran, "Rancangan-
Ku ora kaya rancanganmu, lan cara-Ku
béda karo caramu.
9 Kaya dhuwuré langit enggoné
ngungkuli bumi, iya semono bédané

tumindak-Ku karo penggawému, lan
rancangan-Ku enggoné kinacèk karo
angen-angenmu.
10 Pangandika-Ku kaya salju utawa udan
sing tiba saka langit nelesi bumi, njalari
tanduran padha tuwuh lan ngasilaké
winih sing kena disebar lan pangan
kanggo maregi weteng.
11 Mengkono uga sabda sing
Dakngandikakaké, bakal nindakaké
apa sing Dakrancang; lan ngleksanani
sedhéngah prekara sing Dakdhawuhaké,
lan sing kudu dilakoni.
12 Kowé bakal budhal saka Babil
kanthi bungah, bakal diuntapaké lan
didongakaké slamet tekan tapel watesé
negara. Gunung-gunung lan punthuk-
punthuk bakal padha memuji apa déné
wit-witan bakal padha surak-surak saka
bungahé.
13 Wit beros bakal padha thukul
minangka gantiné eri, lan jambu
keling dadi liruné kecubung. Kuwi
bakal dadi pretandha langgeng, lan
dadi pengéling-éling marang apa kang
Daktindakaké."

56 1 Pangandikané Allah marang
umaté, "Padha nglakonana

sarupaning prekara adhedhasar
kabeneran lan keadilan, sebab sedhéla
engkas Aku bakal ngluwari kowé.
2 Aku bakal mberkahi wong sing
selawasé netepi, ora nglirwakaké dina
Sabbat. Aku bakal mberkahi wong sing
ora nindakaké piala."
3 Wong manca sing wis nunggal karo
umaté Allah aja nganti padha muni,
"Gusti Allah ora marengaké aku ngabekti
bebarengan karo kowé." Wong kebirèn
aja nganti duwé penganggep yèn merga
saka enggoné ora duwé anak, ora kena
dadi umaté Allah.
4 Pangandikané Gusti Allah marang
wong sing kaya mengkono mau
mengkéné, "Menawa kowé ngurmati
asma-Ku srana netepi dina Sabbat,
lan menawa kowé nglakoni pegawéan
sing gawé renaning penggalih-Ku, sarta
kalawan setya ngugemi janji-Ku,
5 jenengmu bakal kacathet ana ing
Pedaleman-Ku lan ana ing antarané
umat-Ku. Iku luwih becik ketimbang
duwé anak lanang utawa wadon.
Jenengmu sing bakal lestari diéling-
éling, ngungkuli wong sing duwé
anak-putu."

6 Lan Pangéran bakal ngandika
mengkéné marang para wong manca
sing dadi umaté, sing nresnani lan
ngladosi Panjenengané, sarta sing
netepi Sabbaté, karomenèh setya karo
prejanjiné,
7 "Kowé bakal Dakirid menyang Sion,
gunung-Ku sing suci, lan Dakparingi
kabungahan ana ing Pedaleman-
Ku. Kurban obongan lan kurban
sembelèhanmu bakal padha ketrima ana
ing mesbèh-Ku. Pedaleman-Ku bakal
kasebut omah pamujan kanggo para
umat kabèh."
8 Pangandikané Allah Kang Mahakwasa
sing ngirid umaté Israèl bali saka
pembuwangan, "Aku wis janji bakal
nambahi wong akèh menèh marang
umat Israèl sing wis diklumpukaké."
9 Pangéran ngandika marang bangsa-
bangsa manca supaya padha teka kaya
kéwan alasan, lan mangsa umaté Allah.
10 Dhawuhé, "Para pengarep sing
kuduné ngélingaké umat-Ku padha
picak! Padha ora ngerti apa-apa. Padha
kaya asu jaga sing ora njegog, mung
padha turu lan ngimpi. Pancèn padha
seneng turu!

11 Padha kaya asu nggragas sing ora
wareg-wareg. Wong kaya mengkono
kokdadi pangon. Padha ora nitèni. Saben
wong tumindak sasenengé dhéwé lan
mburu énaké dhéwé-dhéwé.
12 Ujaré mengkéné, ‘Ayo padha ngombé
anggur sakatogé! Sésuk ya mengkéné
menèh, malah ngluwihi dina iki.’"
57 1 Wong mursid tiwas, mangka
ora ana sing ngaruhaké utawa
mreduli. Nanging yèn wis mati, wong
mau ora ngalami kasusahan menèh.
2 Wong sing uripé becik padha ngaso
kanthi tentrem ana ing kuburé.
3 Nanging kowé para wong dosa, padha
majua mréné supaya diadili. Kowé ora
luwih becik ketimbang karo tukang sihir,
para wong sing padha nyembah brahala
lan para sundel.
4 Sapa sing padha kokgeguyu? Sapa
sing kokécé?
5 Kowé padha nyembah brahala
kesuburan srana laku jina sangisoré
wit-wit sing kokanggep kramat. Anak-
anakmu kokenggo kurban ana ing
guwa-guwa karang ing sacedhaké kali.
6 Saka kali kono kowé njupuk watu
klimis, banjur koksembah, kokanggep

allah. Kowé ngesokaké anggur minangka
kurbané. Kowé banjur gawé kurban
gandum. Apa kokkira Aku seneng karo
kuwi mau kabèh?
7 Kowé munggah menyang gunung-
gunung saos kurban lan laku jina.
8 Reca-recamu cabul kokdokok ing
samburining lawangmu ngarep. Aku
koksingkur. Kowé nyopot sandhanganmu
lan munggah ing peturonmu karo
sundel-sundel, sing kokbayar supaya
turu karo kowé. Lan ana ing kono kowé
nguja nepsumu.
9 Kowé banjur lunga arep nyembah
Déwa Molokh karo nggawa lenga wangi
lan anggi-anggi sing wangi. Supaya olèh
reca brahala sing koksembah, kowé
kongkonan wong menyang ngendi-endi,
malah menyang kuburan-kuburané wong
mati.
10 Kowé dhéwé ora ngétung sayah
golèk reca liyané, éwasemono kowé ora
ngresula karo muni, ‘Wis cukup seméné
waé,’ merga kowé duwé penganggep
yèn reca-recamu sing njijiki kuwi awèh
kekuwatan marang kowé, nganti kowé
ora krasa kesel.

11 Pangandikané Pangéran, "Endi
brahala sing kokwedèni, nganti
kokréwangi nggorohi Aku lan lali
babar-pisan karo Aku? Apa enggonmu
mari saos pakurmatan marang Aku
merga Aku tekan sepréné meneng waé
kuwi?
12 Apa kokkira tindakmu kuwi bener?
Aku bakal mbèbèraké kaluputanmu
lan brahala-brahalamu bakal ora bisa
mitulungi kowé.
13 Yèn kowé sesambat njaluk tulung,
karebèn brahala-brahalamu waé
mitulungi kowé! Mangka yèn katerak
angin waé brahala-brahalamu bakal
rusak. Nanging sing precaya karo Aku
bakal manggon ing tanah kéné, lan
ngabekti marang Aku ana ing gunung-Ku
sing suci."
14 Pangandikané Pangéran, "Umat-Ku
balèkna marang Aku. Singkirna apa
sing ngalang-alangi ana ing dalan
sing diambah! Dalané dandanana lan
ratanen!
15 Aku iki Kang Mahaluhur, Allah Kang
Mahasuci, kang gesang langgeng. Aku
lenggah ing swarga sing luhur lan suci,
nanging uga dedalem ana ing atiné

wong sing andhap-asor lan nlangsani
dosané, supaya Aku nggedhèkaké atiné
lan nggugah pengarep-arepé.
16 Umat-Ku Dakparingi urip; Aku ora
bakal tansah ndukani lan ndhawahaké
paukuman.
17 Enggon-Ku duka merga saka dosané
lan aluamahé. Mulané Dakajar lan
Daktégakaké. Nanging umat kuwi
wangkal lan nggugu karepé dhéwé.
18 Aku pirsa kelakuané lan bakal
Dakbeneraké. Bakal Daktuntun lan
Daktulungi. Sing prihatin bakal Daklipur.
19 Aku nyawisaké katentreman kanggo
wong sing cedhak lan wong sing adoh!
Umat-Ku bakal Dakpulihaké.
20 Nanging wong ala padha kaya banyu
segara, sing ombaké ora tau meneng,
lan ngumbulaké rereged lan endhut.
21 Pangandikané Pangéran, 'Wong ala
ora nemu katentreman.'"

58 1 Pangandikané Pangéran,
"Kandhakna sing tenan, sing blak-
blakan! Kandhakna bab dosa-dosané.
2 Pancèn saben dina padha ngabekti
marang Aku lan kandhané kepéngin
ngerti dalan-Ku lan netepi dhawuh-
dhawuh-Ku. Padha nyuwun pirsa bab

dhawuh-dhawuh sing adil, lan padha
seneng sowan ngabekti marang Aku,"
unjuké,
3 "Menapa ginanipun kula sami pasa
menawi mboten Paduka gatosaken?
Kénging menapa Paduka mboten mreduli
samasa kula sami nyiksa badan kula?"
Pangandikané Pangéran, "Sejatiné
yèn kowé padha pasa, kowé padha
mburu butuhmu dhéwé lan meres
buruh-buruhmu.
4 Kowé padha pasa, nanging atimu
tetep wangkot, kowé tukaran lan
antem-anteman. Apa kokkira pasamu
sing mengkono kuwi bisa njalari Aku
nggatèkaké pandongamu?
5 Miturut penganggepmu pasa kuwi
nyiksa badanmu sedina muput,
ndhingklukaké sirah kaya godhongé
suket, nganggo sandhangan bagor lan
ngepyuraké awu ana ing sirah. Apa
kaya ngono kuwi sing kokarani pasa?
Apa kokkira pasa sing ngono mau gawé
renaning penggalih-Ku?
6 Pasa sing Dakkersakaké kuwi
mengkéné: Nguculana ranténing panyia-
nyia, mbuwanga momotan sing ora adil,
luwarana wong sing ditindhes!

7 Wong luwé wènèhana panduman
saka panganmu dhéwé, wong miskin
lan wong glandhangan wènèhana
pondhokan, wong kewudan wènèhana
sandhangan, lan aja owel mitulungi
sedulur-sedulurmu dhéwé.
8 Yèn kowé nglakoni mengkono Aku
bakal ngesokaké sih-kamirahan-Ku
kaya padhanging srengéngé ing wayah
ésuk, lan lelaramu bakal Dakbuwang.
Aku bakal tansah nunggal karo kowé
lan mitulungi kowé; Aku bakal tansah
cedhak karo kowé lan ngayomi kowé.
9 Samasa kowé ndedonga bakal
Dakpiyarsakaké. Samasa kowé
sesambat marang Aku, Aku bakal paring
wangsulan. Yèn kowé mbuwang sakèhé
panganiaya sing ana ing satengahmu
lan sakèhé gemunggungmu, lan sakèhé
tembung ala;
10 lan awèh pangan marang wong
sing keluwèn sarta maregi wong sing
kecingkrangan, pepeteng sing ana
ing kiwa-tengenmu bakal malih dadi
pepadhang kaya raina.
11 Kowé bakal tansah Daktuntun lan
Dakwaregi srana samubarang sing becik.
Kowé bakal dadi kuwat lan sentosa,

kaya taman sing akèh banyuné, kaya
sendhang sing ora tau asat.
12 Wong-wongmu bakal mbangun
menèh bètèng sing wis suwé dadi
gempuran, ana ing pondhasiné sing
lawas. Kowé bakal kasebut ‘Ahli ndandani
bètèng, lan omah-omah sing bobrok.’"
13 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Menawa kowé nucèkaké dina Sabbat
lan ing dina kuwi ora golèk penggaotan;
yèn dina kuwi kokajèni dadi dina
sing Daksengker, kokurmati srana ora
lelungan, ora nyambut-gawé lan ora
caturan sing tanpa guna,
14 kowé bakal ngalami kabungahan
merga enggonmu ngabekti marang Aku.
Aku bakal njunjung jenengmu, nganti
kowé bakal kajèn ing salumahing bumi,
lan kowé bakal ngrasakaké berkahé
tanah sing Dakparingaké marang kowé
saka leluhurmu Yakub. Aku Pangéran,
sing ngandika."

59 1 Aja kokkira yèn Allah kuwi
apes, nganti ora bisa mitulungi
kowé, utawa talingané ora mireng
pesambatmu!
2 Nanging merga saka dosa-dosamu,
Panjenengané ora miyarsakaké kowé.

Dosa-dosamu kuwi dadi singgetan
ing antarané Allahmu lan kowé, sarta
dosamu sing ndadèkaké Panjenengané
ngaling-alingi wedanané, mula ora
miyarsakaké samasa kowé padha
ngabekti ana ing ngarsané.
3 Kowé nglakoni dosa goroh, ngrodha-
peksa lan matèni wong.
4 Kowé padha urusan ana ing
pengadilan, nanging ora merga
nggegegi kabeneran. Kowé ngendelaké
enggonmu pinter goroh kanggo
menangaké urusanmu. Kowé nindakaké
rancanganmu merga arep gawé
cilakaning liyan.
5 Piala sing kokrancang kuwi isi pepati
kaya endhogé ula mandi. Yèn dipecah
metu ulané! Nanging rancanganmu sing
mengkono mau ora migunani tumraping
kowé. Kuwi presasat klambi sing kagawé
saka klamaté kemangga!
6 (59:5)
7 Kowé selawasé ngrancang piala, lan
ora sranta terus nindakaké. Kowé ora
tau mangu-mangu matèni wong sing ora
salah. Menyanga ngendi waé paranmu,
kowé gawé karusakan lan njalari cilaka,

8 lan wong ora rumangsa tentrem ana
ing sacedhakmu. Apa sing koktindakaké
kuwi mung piala thok. Sing kokambah
mung dalaning piala, lan wong sing
ngambah dalan kono atiné ora tentrem.
9 Pangucapé umat, "Saiki kita ngerti
apa sebabé Allah ora ngluwari kita
saka tangané wong-wong sing nganiaya
kita. Kita padha ngarep-arep anaa
pepadhang, nanging sing ana mung
peteng ndhedhet.
10 Kita padha gagap-gagap kaya wong
picak. Ing wayah awan kita padha
kesandhung-sandhung kaya ing wayah
bengi; kita wong waras-wiris, nanging
padha karo wong mati.
11 Kita padha giris lan nandhang
kasusahan. Kita padha ngarep-arep
pitulungé Allah saka panganiaya lan
panyiksa, nanging ora olèh apa-apa.
12 Dhuh Allah, dosa kawula dhateng
Paduka mila kathah. Dosa-dosa kawula
sami nggugat dhateng kawula. Kawula
ngakeni menika sedaya.
13 Kawula sami nglawan Paduka, sami
nampik Paduka lan sami murtad. Kawula
sami nganiaya tiyang sanès sarta nyélaki

Paduka. Pikiran kawula nyasar lan
tembung kawula goroh.
14 Keadilan sampun kawula singkiraken
lan kaleresan sampun tebih saking
kawula. Kejujuran sampun mboten
wonten ing masarakat lan katentreman
ugi sampun mboten angsal papan.
15 Katemenan sampun mèh ical babar-
pisan, ngantos tiyang ingkang badhé
mantuni enggènipun damel awon, malah
dados kurbaning piawon." Pangéran
pirsa kuwi mau kabèh, lan penggalihé
ora rena déné wis ora ana katemenan
lan keadilan.
16 Panjenengané gumun déné ora
ana wong sing nulungi wong sing
dianiaya. Mulané Panjenengané bakal
ngagem pangwasané kanggo ngluwari
wong-wong mau lan bakal kelakon.
17 Panjenengané bakal ngagem keadilan
minangka ageman-wesi lan kemenangan
minangka tutup sirah. Pemales minangka
ageman, lan adrengé penggalihé bakal
njejegaké samubarang sing ora bener,
apa déné numpes wong sing njalari
anané panganiaya.
18 Panjenengané bakal ngukum
mungsuh-mungsuhé miturut

penggawéné, senajan sing padha
manggon ing negara-negara sing adoh.
19 Wiwit saka Wétan tekan Kulon saben
wong bakal padha saos bekti merga wedi
marang Panjenengané krana gedhéning
pangwasané. Panjenengané bakal rawuh
kaya kali sing santer iliné, lan kaya
sentoring angin lésus.
20 Pangandikané Pangéran marang
umaté, "Aku bakal rawuh ing Yérusalèm
ngayomi kowé lan ngluwari sedulurmu
sing padha mratobat saka dosa-dosané.
21 Lan Aku bakal gawé prejanjian karo
kowé mengkéné, ‘Aku bakal maringaké
pangwasa lan piwulang-Ku marang
kowé, dadia darbèkmu selawas-lawasé.
Wiwit saiki kowé padha mbangun-
turuta marang Aku lan ngandhanana
anak-turunmu supaya sabanjuré tansah
mbangun-turut marang Aku!’"
60 1 Tangia hé Yérusalèm lan
nyunarna pepadhang kaya
srengéngé; awit kamulyané Pangéran
wis madhangi kowé!
2 Bangsa-bangsa liya bakal ketutupan
ing pepeteng, nanging pepadhangé
Pangéran bakal nyunari kowé.

3 Para umat bakal padha marani
pepadhangmu lan raja-raja bakal nekani
cahya sing madhangi kowé.
4 Ndelenga ing kiwa-tengenmu apa
sing kelakon ing kono, wong-wongmu
padha nglumpuk arep budhal bali.
Anak-anakmu lanang bakal teka saka
tanah adoh. Anak-anakmu wadon bakal
padha digéndhong kaya bocah cilik.
5 Kowé bakal ndeleng kuwi mau kabèh,
mula atimu bungah. Saka bungahmu
kowé bakal gugup. Kasugihané bangsa-
bangsa bakal diwènèhaké marang kowé,
kasugihan sing asalé saka sabrangé
segara.
6 Unta pirang-pirang bakal teka saka
Midian lan saka Éfa. Ana uga sing
saka Syéba. Wong-wong bakal padha
nyritakaké kabar kabungahan bab
pakaryané Allah.
7 Sakèhé wedhus sing ana ing Kédhar
lan Nébayot bakal diklumpukaké ana ing
ngarepmu dienggo kurban, kasaosaké
ana ing mesbèhé Pangéran supaya
gawé renaning penggalihé. Pangéran
bakal mbangun Pedalemané luwih mulya
ketimbang karo sing uwis-uwis.

8 Prau-prau sing tekané kaya méga,
kaya manuk dara sing marani paguponé,
kuwi prau apa?
9 Kuwi prau-prau sing saka negara-
negara adoh, nggawa anak-anakmu saka
negara-negara mau karo momot slaka
lan emas, kanggo ngurmati asmané
Pangéran, Allahé Israèl Kang Mahasuci,
sing paring kaluhuran marang umaté!
10 Pangandikané Pangéran marang
Yérusalèm, "Bangsa-bangsa manca
bakal mbangun bètèngmu. Para rajané
bakal padha ngladèni kowé. Merga
saka duka-Ku kowé Dakgebugi, nanging
merga saka palimirma-Ku kowé saiki
Dakwelasi.
11 Gapuramu bakal tansah menga
rina lan wengi, supaya para rajané
bangsa-bangsa bisa mlebu, ngeteraké
raja-branané kanggo kowé.
12 Nanging para bangsa sing ora
ngladèni kowé bakal katumpes
babar-pisan.
13 Hé Yérusalèm, kayu-kayu Libanon
sing éndah bakal diteraké menyang
panggonanmu, kayata kayu sanobar,
kayu berangan lan kayu cemara. Kayu-
kayu kuwi kanggo mbangun kuthamu

lan Pasucèn-Ku, supaya luwih éndah lan agung.
14 Para anaké wong sing nganiaya kowé bakal padha marani kowé karo temungkul, lan anaké wong sing biyèn ngala-ala kowé bakal padha sumungkem ing tlapakanmu, lan kowé bakal disebut: ‘Kuthané Pangéran’, ‘Sion, kagungané Allahé Israèl Kang Mahasuci’.
15 Kowé bakal ora ditinggal lan disengiti menèh kaya dhèk biyèn, nalika ora diambah déning wong lan sepi nyenyet. Kowé bakal Dakgawé gedhé lan éndah, dadi panggonan sing nyenengaké selawasé.
16 Bangsa-bangsa lan raja-raja bakal ngrumati kowé, kaya biyung sing ngrumati anaké sing isih bayi. Kowé bakal ngerti yèn Aku, Pangéran, sing mitulungi kowé. Allahé Israèl Kang Mahakwasa sing ngluwari kowé.
17 Kowé bakal Dakparingi emas gantiné tembaga, slaka lan tembaga minangka ijolé wesi lan watu. Para penggedhému bakal ora nindhes kowé menèh, merga bakal Dakdhawuhi ngerèh kowé kalawan adil lan njaga katentreman.

18 Ing tanahmu bakal ora ana kabar
panganiaya menèh, lan bakal ora ana
kerusakan ana ing tapel watesmu.
Aku bakal ngayomi kowé lan njaga
bètèngmu. Kowé bakal ngluhuraké Aku,
merga Aku wis mitulungi kowé.
19 Dudu srengéngé menèh sing
madhangi kowé ing wayah awan, lan
dudu rembulan sing madhangi kowé
ing wayah bengi, nanging Aku dhéwé,
Pangéran, sing bakal dadi pepadhangmu
selawasé. Kamulyan-Ku bakal dadi
pepadhangmu.
20 Mangsané prihatinmu bakal rampung.
Aku, Pangéran, sing jumeneng dadi
pepadhangmu sing langgeng ing
selawasé, ngungkuli srengéngé lan
rembulan.
21 Wong-wongmu bakal dadi wong
mursid menèh lan bakal nduwèni tanahé
selawas-lawasé. Wong-wong kuwi padha
dadi dhedheran tanduran-Ku dhéwé,
yasaning asta-Ku, supaya Aku diluhuraké
déning wong kabèh.
22 Brayatmu sing cilik lan asor dhéwé
bakal dadi bangsa gedhé lan sentosa;
yèn wis tekan mangsané kuwi kabèh

Dakgawé énggal kelakon. Aku sing
jumeneng Pangéran!"
61 1 Aku kepenuhan déning Rohé
Pangéran Kang Mahakwasa.
Aku dijebadi lan diutus déning
Panjenengané, kadhawuhan martakaké
kabar kabungahan marang wong miskin,
nambani wong sing atiné semplah,
ngumumaké pangluwaran marang wong
tahanan, lan kamardikan marang wong
sing dikunjara.
2 Panjenengané ngutus Aku
ngumumaké yèn wis tekan wektuné
Allah mitulungi umaté lan nelukaké para
mungsuhé. Aku diutus nglipur wong sing
padha prihatin.
3 Didhawuhi nggawa kabungahan
marang wong-wong ing Sion, sing padha
nandhang susah, supaya mari sedhihé
lan uripé dadia seneng, supaya padha
memuji merga wis ilang kasangsarané.
Wong-wong mau bakal kaya wit-witan,
sing ditandur déning Pangéran, lan
padha dadi wong mursid. Mula Pangéran
bakal kaluhuraké merga saka pakaryan
sing wis ditindakaké.

4 Wong-wong mau bakal mbangun
kuthané menèh, sing wis lawas dadi
gempuran.
5 Hé umat-Ku, wong manca bakal padha
ngladèni kowé. Bakal padha ngengon
wedhusmu lan nggarap lemahmu sarta
njaga kebon anggurmu.
6 Kowé bakal kasebut imamé Pangéran,
para abdiné Allah kita. Kasugihané para
bangsa bakal dadi panganmu, lan bakal
padha marem atiné déné bisa gawé
senengé atimu srana barang-darbèké.
7 Kawiranganmu lan kanisthanmu wis
rampung, kowé bakal manggon ing
tanahmu dhéwé, lan kasugihanmu bakal
tikel-matikel, sarta kabungahanmu bakal
ora ana entèké.
8 Pangéran ngandika mengkéné, "Aku
remen keadilan lan sengit marang
panyia-nyia. Umat-Ku bakal Dakganjar
miturut penggawéné, lan Aku bakal
gawé prejanjian karo wong-wong kuwi.
9 Umat-Ku bakal misuwur ana ing
antarané para umat; saben wong bakal
weruh yèn kuwi umat sing Dakberkahi."
10 Yérusalèm bakal bungah-bungah
merga pakaryan sing katindakaké déning
Allah. Yérusalèm bakal kaya pengantèn

wadon, sing dipaèsi arep ditemokaké,
dienggoni karahayon lan kaunggulan.
11 Kaya upamané winih sing thukul ing
lemah, kaya mengkono Pangéran Kang
Mahakwasa enggoné bakal nuwuhaké
umaté, lan sakèhé bangsa bakal padha
memuji asmané.
62 1 Aku bakal ngandika kanggo
nggedhèkaké atiné Yérusalèm;
bakal ora meneng-meneng enggon-Ku
nglipur nganti Yérusalèm kaslametaké,
lan karahayoné sumunar kaya obor ing
wayah bengi.
2 Yérusalèm, para bangsa bakal padha
ndeleng karahayonmu! Para raja bakal
padha weruh kamulyanmu, lan kowé
bakal kasebut nganggo jeneng anyar,
sing diparingaké déning Pangéran
piyambak.
3 Kowé bakal kaya makuthané Allah
sing éndah, lan makutha kraton ana ing
astané Pangéran.
4 Kowé bakal ora diarani: "Wong sing
ditinggal ijèn". Lan tanahmu bakal ora
karan: "Bojo sing dipegat". Jenengmu
anyar yakuwi: "Kang gawé renané
penggalih-Ku," lan tanahmu bakal
kasebut: "Jejodhoan sing begja". Merga

Pangéran ngasihi kowé, lan bakal ngasihi
tanahmu kaya garwané.
5 Kaya jaka sing kawin karo prawan,
kaya pengantèn lanang sing dhemen
karo sisihané, mengkono Pangéran
enggoné bungah merga kowé.
6 Hé Yérusalèm, Aku wis nugasaké
wong jaga ana ing bètèngmu, sing rina
wengi ora kena ngaso, ngémutaké Aku
marang janji-Ku karo kowé, supaya Aku
ora kesupèn.
7 Para wong jaga mau aja lèrèn-lèrèn
nyuwun marang Pangéran, nganti
Yérusalèm rampung kabangun, dadi
kutha sing misuwur ana ing bumi.
8 Pangéran wis janji nganggo
sumpah, lan bakal nindakaké ngagem
pangwaosé, "Gandummu mesthi ora
bakal Dakparingaké menèh marang
para mungsuhmu, lan bakal ora kelakon
menèh wong manca ngombé anggur
sing kokolah kanthi tlatèn.
9 Nanging kowé sing nandur lan kowé
sing panèn, lan ya kowé sing bakal
mangan gandummu karo memuji
marang Allah. Kowé sing ngrumati lan
ngolah anggurmu, iya kowé sing bakal
ngombé ana ing platarané Pasucèn-Ku."

10 Hé wong ing Yérusalèm, padha
metua! Padha gawéa dalan kanggo
umat sing padha mulih! Cawisna dalan
gedhé, watu-watuné singkirna! Masanga
pretandha supaya bangsa-bangsa padha
weruh.
11 Yèn Pangéran ngumumaké marang
sakèhé bangsa mengkéné, "Wong-
wong ing Yérusalèm kandhanana, yèn
Pangéran bakal rawuh ngluwari kowé,
lan ngirid wong-wong sing dislametaké."
12 Kowé bakal kasebut: ‘Bangsa sing
suci’, ‘Bangsa sing dislametaké déning
Pangéran’. Yérusalèm bakal kasebut:
‘Kutha sing dikasihi déning Allah’, ‘Kutha
sing ora ditilar déning Allah’.

63 1 "Sapa ta sing rawuh saka kutha
Bozra ing Édom? Sapa sing
ngagem ageman élok sing wernané
abang mbranang, sing tindaké kaya
wong gagah prakosa? Iku Pangéran,
kang kwasa mitulungi, sing rawuh
ngumumaké kaunggulané.
2 Yagéné Panjenengané ngagem
ageman abang mbranang, kaya
sandhangan sing dienggo déning
tukang ngiles woh anggur, digawé
ombèn-ombèn?"

3 Pangandikané Pangéran, "Bangsa-
bangsa wis Dakidak-idak kaya woh
anggur, lan ora ana wong sing
ngréwangi Aku. Padha Dakidak-idak
sajroning duka-Ku lan getihé nggupaki
ageman-Ku.
4 Aku wis mutusaké yèn saiki wis tekan
wektuné Aku ngluwari umat-Ku; wis
tekan titi-mangsané Aku ngukum para
mungsuhé.
5 Nalika Aku ndeleng ngiwa nengen,
Aku gumun déné ora ana sing ngréwangi
Aku. Gedhéné duka-Ku marakaké Aku
rosa, lan Aku unggul senajan Aku ijèn.
6 Sajroning duka-Ku bangsa-bangsa
Dakiles-iles, nganti ajur mumur. Getihé
Dakwutahaké ana ing lemah."
7 Aku arep nyritakaké sihé Allah sing
ora tau gagal. Aku arep memuji asmané
merga pakaryan sing katindakaké
kanggo kita. Panjenengané mberkahi
Israèl umaté kanthi loma, merga saka
sih-rahmaté lan kamirahané sing tanpa
kendhat.
8 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Kuwi umat-Ku, sing ora bakal ngapusi
Aku." Mulané padha diluwari

9 saka sakèhé kasangsarané. Dudu
malaékat, nanging Allah piyambak sing
ngluwari umaté. Merga saka sih lan
kawelasané enggoné padha dipitulungi.
Wiwit jaman kuna mula enggoné padha
dirimat lan digéndhong,
10 nanging padha mbaléla lan gawé
sekeling Roh Suci, mula Allah dadi
satruné lan nglawan marang umaté mau.
11 Nanging banjur padha kèlingan
lelakoné dhèk jamané Musa, abdiné
Allah. Banjur padha takon, "Saiki
Pangéran ana ing ngendi? Ana ing ngendi
Panjenengané sing nylametaké para
pengarepé umaté saka segara? Ana ing
ngendi Pangéran sing maringaké Rohé
marang Musa?
12 Ana ing ngendi saiki Gusti Allah sing
lantaran Musa nindakaké pakaryan sing
ngébat-ébati srana kwasané, nyilakaké
banyuné segara lan ngirid umaté metu
banyu sing jero, mula asmané dadi
misuwur langgeng selawasé?" Merga
katuntun déning Pangéran, wong-wong
mau lakuné mantep kaya jaran sing
ngambah ara-ara, ora tau kesandhung.
13 (63:12)

14 Kaya raja-kaya sing katuntun
menyang panggonan sing akèh suketé,
kaya mengkono Rohing Pangéran
enggoné paring pengasoan marang
umaté, mula asmané kaluhuraké lan
kasaosan kaurmatan.
15 Dhuh Pangéran, saking Pedaleman
Paduka ing swarga ingkang suci saha
mulya kersaa mirsani dhateng kawula.
Wonten ing pundi adrengé penggalih
Paduka migatosaken dhateng kawula?
Wonten ing pundi pangwaos Paduka?
Wonten ing pundi sih tuwin kadarman
Paduka? Sampun ta nyupèkaken dhateng
kawula.
16 Paduka menika Rama kawula. Para
leluhur kawula Abraham lan Yakub
mboten sami tepang kaliyan kawula.
Nanging dhuh Allah, Paduka menika
Rama kawula, ingkang selaminipun
ngluwari kawula.
17 Kénging menapa Paduka parengaken
nylèwèng saking margi Paduka?
Kénging manapa manah kawula Paduka
wangkotaken ngantos kawula sami
mboten ajrih dhateng Paduka? Mugi
Paduka kersa wangsul, krana para abdi

Paduka, inggih krana umat ingkang
selaminipun dados kagungan Paduka.
18 Kawula, para umat kagungan
Paduka, kanggé sawetawis wekdal
sami katundhung déning para mengsah
kawula, ingkang sami ngidak-idak
Pasucèn Paduka.
19 Kados-kados Paduka menika mboten
naté ngerèh kawula, lan kawula mboten
kasebut umat Paduka.
64 1 Kénging menapa Paduka mboten
nyuwèk langit, lajeng tedhak,
ngantos gunung-gunung badhé oreg
margi saking ajrihipun?
2 Sedaya mesthi badhé sami gemeter
kados toya umob margi saking
bentèring latu. Paduka mugi rawuh
saha ngetingalaken pangwaos Paduka
dhateng para mengsah Paduka, ngantos
para bangsa badhé sami gemeter wonten
ing ngarsa Paduka.
3 Naté Paduka tumedhak, lajeng
nindakaken kaélokan ingkang nggegirisi,
ingkang mboten sami kawula nyana.
Redi-redi nalika sami sumerep lajeng
sami oreg saking ajrihipun.
4 Dèrèng naté wonten tiyang sumerep
utawi mireng wonten Allah kados

Paduka, ingkang nindakaken kaélokan-kaélokan kanggé tiyang ingkang pitados dhateng Paduka.
5 Paduka manggihi tiyang-tiyang ingkang sami temen-temen nglampahi kaleresan, inggih menika tiyang-tiyang ingkang sami kepéngin gesang kados ingkang Paduka kersakaken. Paduka duka dhateng kawula, éwasemanten kawula sami nglajengaken enggèn kawula sami damel dosa. Senajan Paduka sampun duka, éwasemanten kawula sami tetep nglampahi piawon wiwit jaman kina mila.
6 Kawula sedaya sami tiyang najis saha sakathahing kamursidan kawula menika kados sinjang ingkang kénging sesuker rah. Margi saking dosa-dosa kawula, kawula sami kados klaras garing, ingkang kabur ing angin.
7 Mboten wonten tiyang ingkang ngunjukaken pandonga dhateng Paduka. Mboten wonten tiyang ingkang sowan dhateng Paduka nyuwun pitulungan. Paduka ngaling-alingi wedana Paduka tumrap kawula. Kawula sami Paduka tilar margi saking dosa-dosa kawula.

8 Nanging Paduka menika Rama kawula.
Kawula sedaya menika lempung lan
Paduka ingkang dados kundhinipun.
Paduka ingkang nitahaken kawula,
9 pramila sampun ngantos ngukum
kawula sanget-sanget, sarta sampun
ngantos ngèngeti kalepatan kawula
ngantos ing selaminipun. Kawula rak
umat Paduka, pramila mugi Paduka
welasi.
10 Kitha-kitha Paduka ingkang suci
dados ara-ara samun. Yérusalèm
sampun dados ludhesan ingkang
suwung,
11 sarta Pedalemanipun Allah, ingkang
éndah, panggènanipun para leluhur sami
memuji Paduka, sampun sirna kabesmi.
Sedaya panggènan ingkang sami kawula
aosi sampun dados gempuran.
12 Dhuh Pangéran, menapa Paduka
téga mirsani menika sedaya? Menapa
Paduka badhé kèndel kémawon, sarta
négakaken kawula sami nandhang
sangsara, nglangkungi kekiyatan
kawula?

65 1 Pangandikané Pangéran, "Aku
kersa miyarsakaké pandongané
umat-Ku, nanging umat-Ku ora padha

ndedonga. Aku kersa nemoni wong sing
ora kenal karo Aku, nanging ora ana sing
nemoni Aku. Bangsa iki ora ndedonga
marang Aku, senajan Aku wis ngandika,
‘Aku ana ing kéné! Aku kersa mitulungi
kowé!’
2 Aku tansah kersa nemoni umat-Ku
sing mangkotaké atiné sajroné nglakoni
piala lan nggugu karepé dhéwé.
3 Tanpa duwé isin bangsa kuwi tansah
nekakaké paukuman-Ku, merga gawé
kurban marang brahala ana ing taman-
taman ing papan sing ndhelik lan
kekutug ing mesbèhé wong kapir.
4 Yèn bengi padha menyang guwa-guwa
lan kuburan-kuburan nekakaké rohé
wong mati. Padha mangan daging babi
lan ngombé kaldhu sing digawé saka
dagingé kéwan sing dienggo kurban.
5 Banjur padha kandha siji karo sijiné,
‘Aja nyedhaki aku, aku wis suci; aja
nggepok aku!’ Aku sengit karo wong sing
kaya mengkono. Paukuman-Ku marang
wong kuwi kaya geni sing ora kena
disirep.
6 Aku wis mutus arep ngukum wong-
wong mau lan paukumané wis Daktulis,
Aku bakal ora kesupèn marang sing

ditindakaké déning wong-wong kuwi, lan bakal padha Dakwales.
7 Iya dosané dhéwé, utawa dosané
leluhuré. Wong-wong kuwi padha
kekutug ana ing punthuk-punthuk,
ngobong dupa ing pedupané wong kapir,
karo ngala-ala Aku. Mulané wong-wong
mau bakal Dakukum ing samesthiné
tumrap dosa-dosa sing padha dilakoni."
8 Pangandikané Pangéran, "Ora ana
wong sing ngrusak anggur sing apik,
malah anggur mau digawé ombèn-
ombèn. Mengkono uga Aku bakal ora
numpes umat-Ku kabèh. Aku bakal
nylametaké wong-wong sing padha
ngabekti marang Aku.
9 Aku bakal mberkahi wong Israèl sing
asalé saka klompoké Yéhuda. Turun-
turuné bakal marisi tanah kagungan-Ku
lan gunung-gunungé. Umat pilihan-Ku
bakal padha manggon ana ing kono.
10 Umat-Ku mau bakal padha nyembah
marang Aku lan bakal nggiring wedhusé
lan sapiné menyang pangonan ing aréné
Saron ing sisih Kulon lan ing Lebak
Akhor, sisih Wétan.
11 Nanging kowé sing padha ninggal
Aku, lan lali marang gunung-Ku sing suci

sarta sujud marang déwa-déwa Gad lan
Mèni, déwané nasib begja lan cilaka,
kowé bakal ora ngalami mengkono.
12 Kowé bakal mati déning pedhang,
merga kowé ora mangsuli menawa
Daktimbali lan ora ngrungokaké menawa
Aku ngandika. Kowé milih nglawan Aku
lan nglakoni piala.
13 Mulané wong sing ngabekti marang
Aku bakal padha mangan wareg, nanging
kowé bakal padha kaliren; para abdi-Ku
bakal padha ngombé, nanging kowé
bakal padha kasatan. Para abdi-Ku bakal
padha bungah, nanging kowé bakal
padha nandhang wirang.
14 Abdi-Ku bakal padha surak-surak
saka senengé, nanging kowé bakal
padha sambat-sambat merga semplah
atimu.
15 Umat pilihan-Ku bakal nyebut
jenengmu kanggo ngipat-ipati wong.
Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
bakal maringi jeneng anyar marang
wong-wong sing mbangun-turut marang
Aku.
16 Saben wong sing kepéngin diberkahi
bakal nyuwun diberkahi déning Allah
kang mahasetya. Lan sing sapa arep

supata, supatané kuwi atas asmané
Allah kang mahasetya. Kasusahan sing
dialami biyèn, wis padha ora diélingi."
17 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Aku bakal nitahaké langit anyar
lan bumi anyar. Lelakon-lelakon sing
kepungkur bakal ora diélingi menèh.
18 Padha bungaha lan tansah surak-
suraka awit saka apa sing Daktindakaké.
Yérusalèm anyar mau kebak kabungahan
lan umaté bakal nampa kabegjan kabèh.
19 Aku dhéwé bakal rena ing penggalih
krana Yérusalèm lan umat sing manggon
ing kono. Ing kono bakal ora ana tangis
menèh, ora ana pesambat.
20 Ora ana bayi sing mati isih bocah. Lan
saben wong bakal dawa umuré. Wong
sing umuré satus taun bakal dianggep
isih enom. Mati sadurungé umur satus
taun nélakaké yèn wong mau Dakukum.
21 Wong bakal yasa omah, banjur
padha dienggoni dhéwé, lan ora bakal
dienggoni déning wong liya. Wong
bakal padha gawé kebon anggur lan
ngrasakaké kanikmatané angguré. Wong
liya ora bakal ngombé angguré. Umat-Ku
bakal dawa umuré, kaya wit-witan.

Umat-Ku bakal padha ngrasakaké asiling kangèlané.
22 (65:21)
23 Pegawéané bakal ngetokaké asil,
lan anak-anaké bakal ora nemu
kasangsaran. Anak-turuné bakal
Dakberkahi selawas-lawasé.
24 Sadurungé rampung enggoné
ndedonga marang Aku, bakal wis
Dakparingi wangsulan.
25 Asu ajag lan cempé bakal padha
mangan bebarengan; singa bakal
mangan damèn, kaya sapi, lan ula
bakal ora mbebayani menèh. Ana ing
gunung-Ku sing suci bakal ora ana wong
sing gawé piala utawa gawé cilaka."
66 1 Pangandikané Allah mengkéné,
"Swarga kuwi dhampar-Ku, lan
bumi dadi ancik-anciké sampéyan-Ku.
Pedaleman kaya apa sing arep kokyasa
kanggo Aku, lan panggonan kepriyé sing
pantes Dakenggoni?
2 Aku dhéwé sing nitahaké jagad sing
jembar iki! Aku rena karo wong sing
andhap-asor, sing nlangsani dosané,
sing wedi-asih karo Aku lan nglakoni
dhawuh-Ku.

3 Wong padha urip sasenengé dhéwé.
Kanggoné wong mau padha waé, apa
kurban sing disaosaké mau sapi apa
manungsa, nyembelèh wedhus, apa
nyembelèh asu; apa sing disaosaké
gandum apa getihing babi; apa enggoné
ngobong menyan kanggo sembahyang
marang Allah, apa kanggo nyembah
brahala. Padha seneng ngabekti nganggo
cara sing nistha.
4 Aku bakal nekakaké karusakan
sing gawé girising atiné, merga yèn
Daktimbali padha ora mangsuli, lan yèn
Aku ngandika padha ora ngrungokaké.
Padha milih nglawan Aku lan nglakoni
piala."
5 Padha ngrungokna pangandikané
Pangéran, hé wong sing ngabekti lan
mbangun-turut marang Allah, "Merga
saka enggonmu setya marang Aku, kowé
nganti disengiti déning sanak-kadangmu
dhéwé, mula wong-wong mau padha ora
gelem sesrawungan karo kowé. Kowé
padha dipoyoki, kandhané, ‘Mbok Gusti
Allah aturana ngetingalaké kwasané
mitulungi kowé, dadi aku padha weruh
kabungahanmu.’ Nanging sejatiné
wong-wong mau bakal padha kwirangan!

6 Rungokna! Swara sing gumuruh saka
kutha, swara saka Pedalemané Allah.
Kuwi swarané Allah sing males marang
para satruné!
7 Negaraku sing suci kuwi kaya wong
wadon sing dadakan nglairaké anak
tanpa nganggo nglarani.
8 Apa tau ana lelakon sing kaya
mengkono? Apa ana bangsa sing
kalairaké sajroné sedina? Sion ora
prelu nandhang sangsara suwé nalika
nglairaké bangsa iki.
9 Aja dikira yèn wis tekan titi-mangsané
lair, ora Daklairaké! Pangéran Allah sing
ngandika.
10 Mulané Yérusalèm, kowé bungah-
bungaha. Padha bungah-bungaha
krana Yérusalèm, hé wong kabèh
sing tresna karo kutha kuwi! Sakèhé
wong sing padha mrihatinaké, padha
bungah-bungaha karo Yérusalèm saiki
uga!
11 Kowé bakal padha ngrasakaké
kamuktèné, kaya bayi sing nusu
biyungé."
12 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Kowé bakal Dakparingi kemakmuran
sing ora entèk-entèk; kasugihané

bangsa-bangsa bakal Daklubèraké
marang kowé kaya kali sing ora tau
asat. Kowé bakal kaya bayi sing
disusoni déning biyungé, digéndhong lan
dikudang.
13 Kaya mengkono bakal enggon-Ku
nyenengaké atiné Yérusalèm, kaya
biyung sing nglipur marang anaké.
14 Kowé bakal nyipati kuwi mau kabèh,
nganti kowé bakal bungah, lan merga
saka kuwi awakmu bakal dadi waras lan
rosa. Srana mengkono kowé bakal ngerti
yèn Aku iki Pangéran, sing mitulungi
wong sing mbangun-turut, lan ngukum
wong sing nglawan marang Aku."
15 Gusti Allah bakal rawuh ngasta geni.
Panjenengané bakal nitih swiwining
lésus ndhawahaké paukuman marang
wong-wong sing padha nekakaké
paukumané.
16 Saben wong sing salah bakal diukum
srana geni lan pedhang, lan akèh sing
bakal padha mati.
17 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Wektuné wis ora suwé menèh kanggoné
wong sing padha nyembah brahala, sing
padha mlaku ing arak-arakan menyang
taman-taman kramat, sing mangan

daging babi lan tikus, sarta pangan
liya-liyané sing najis.
18 Aku pirsa gagasané lan penggawéné.
Aku bakal rawuh lan nglumpukaké
bangsa-bangsa kabèh. Yèn wis padha
ngumpul, bakal padha ndeleng sepira
gedhéné pangwasa-Ku.
19 Mula bakal padha weruh yèn Aku
iki sing ngukum wong-wong mau.
Nanging Aku bakal nisihaké wong
sawetara saka ing antarané, sing bakal
Dakutus menyang tanah-tanah adoh,
sing durung padha krungu asma-Ku lan
nyipati gedhéning pangwasa-Ku, yakuwi
menyang Spanyol, Libia lan Lida, sing
wong-wongé pinter manah, mengkono
uga menyang Tubal lan Yunani. Para
utusan mau bakal martakaké kaluhuran-
Ku ana ing tengahé bangsa-bangsa kapir
mau.
20 Sarta bakal padha ngirid bali sedulur-
sedulurmu sing ana ing tanahé bangsa
kapir, dadi pisungsung marang Aku.
Tekané ing gunung-Ku sing suci bakal
padha nunggang jaran, bihal lan unta,
malah ana sing nunggang tandhu lan
kréta. Carané kaya wong Israèl enggoné

nggawa kurban dhaharan menyang
Pedalemané Allah, ana ing wadhah suci.
21 Ing antarané wong-wong mau
ana sawetara sing bakal Dakpundhut,
Dakdadèkaké imam lan pembantu ana
ing Pedalemané Allah.
22 Padha kaya langit anyar lan bumi
anyar sing bakal Daktitahaké mau, bakal
langgeng merga déning pangwasa-Ku,
kaya mengkono uga anak-turunmu lan
jenengmu bakal lestari ing selawasé.
23 Sarta bakal kelakon saben pendhak
tanggal sepisan lan pendhak Sabbat
wong saka saben bangsa bakal teka
sujud ngabekti marang Aku ana
ing Yérusalèm kéné," mengkono
pangandikané Pangéran.
24 "Ana déné samasa mundur saka kono
bakal padha weruh jisimé wong-wong
sing padha murtad lan padha nglawan
marang Aku. Singgat sing mangan
wong-wong mau bakal ora mati lan geni
sing ngobong wong-wong mau bakal
ora disirep. Sesawangan sing mengkono
mau bakal gawé girising atiné para umat
kabèh."

Yeremia

1 [1] Kitab iki isi pangandikané Yérémia
bin Hilkia. Hilkia kuwi imam ing kutha
Anatot, tanah Bènyamin.
[2] Nalika Yosia bin Amon enggoné
jumeneng raja ing Yéhuda nyandhak
telulas tauné, Allah ngandika marang
Yérémia,
[3] lan ngandika menèh nalika Yoyakim
bin Yosia jumeneng raja. Sawisé kuwi
kerep ngandika marang Yérémia, nganti
Zedekia bin Yosia enggoné jumeneng
raja nyandhak taun kaping sewelasé. Ing
taun mau, yakuwi sasi kaping lima, wong
Yérusalèm padha kabuwang menyang
Babil.
[4] Pangandikané Pangéran marang aku,
[5] "Kowé Dakpilih sadurungé kowé ana.
Sadurungé lair kowé wis Dakpilih dadi
nabi kanggo bangsa-bangsa."
[6] Unjukku, "Dhuh Allah Ingkang
Mahakwasa, kawula mboten saged
wicanten, margi kawula taksih nèm."
[7] Nanging Pangéran ngandika marang
aku, "Kowé aja kandha yèn isih nom,

nanging kowé maranana wong-wong
sing kudu koktemoni atas dhawuh-Ku;
wong-wong iki kandhanana sakèhé
dhawuh sing Dakparingaké marang
kowé.
8 Aja wedi karo wong-wong mau, sebab
Aku nganthi kowé lan bakal mitulungi
kowé. Aku, Pangéran wis ngandika!"
9 Allah nuli mulung astané, lambéku
didumuk, sarta pangandikané marang
aku, "Tembung kang kudu kokucapaké,
Dakparingaké ana ing ilatmu.
10 Ing dina iki kowé Dakparingi kwasa
tumrap para bangsa lan kraton-kraton,
Dakdhawuhi mbedholi lan mbubrahi,
ngrusak lan nggempur, sarta mbangun
lan nandur."
11 Pangéran ndangu, "Yérémia, kowé
weruh apa?" Aturku, "Kawula sumerep
pangipun wit sakèd."[a]
12 Pangandikané Pangéran, "Bener,
sebab Aku wis siaga nindakaké apa sing
Dakdhawuhaké!"
13 Pangéran ngandika menèh, "Kowé
ndeleng apa menèh?" Aturku, "Kawula
sumerep wonten cèrèt ingkang

---

[a]wit sakèd: bangsanipun dlima.

toyanipun umob, ing sisih Lèr badhé
lubèr mengidul."
14 Pangandikané Pangéran, "Bakal ana
bebaya saka Lor nekani sakèhé wong
sing manggon ana ing tanah kéné.
15 Sebab Aku nimbali bangsa-bangsa
ing sisih Lor supaya padha teka mréné.
Para rajané bakal padha mapanaké
dhamparé dhéwé-dhéwé ana ing ngarep
gapurané Yérusalèm lan sakubengé
bètèngé; kutha-kutha liyané ing Yéhuda
iya dikepung kaya mengkono.
16 Umat-Ku bakal Dakukum merga wis
padha nglakoni dosa. Wis padha ninggal
Aku lan padha gawé kurban kanggo
nyembah allah-allah liyané, sarta padha
sujud marang reca ukir-ukiran gawéané
dhéwé.
17 Yérémia, kowé tata-tataa, umat kuwi
paranana lan kandhakna sakèhé prekara
sing Dakdhawuhaké marang kowé. Kowé
aja wedi karo wong-wong mau; yèn ora,
kowé dhéwé bakal Dakgawé geter ana
ing ngarepé wong-wong kuwi.
18 Rungokna, Yérémia! Saben wong ing
tanah kéné bakal nglawan marang kowé:
para rajané, para pegawé, para imam,
lan rakyat kabèh. Nanging ing dina iki

kowé Dakparingi pangwasa nanggulangi
panglawané; kowé Dakdadèkaké bètèng
sing sentosa, saka guru wesi lan témbok
tembaga. Kowé bakal ora dikalahaké,
sebab Aku nganthi kowé lan mitulungi
kowé. Aku, Pangéran wis ngandika."
19 (1:18)
2 1 Pangandikané Allah marang aku
mengkéné,
2 "Saben wong ing Yérusalèm padha
kandhanana sing seru, 'Dhawuhé Allah
mengkéné: Aku ngélingi kasetyanmu
nalika kowé isih nom, lan marang
katresnanmu nalika kowé dadi
pengantèn anyar karo Aku; kowé
ngetutaké Aku nasak ara-ara samun,
metu tanah bera.
3 Israèl, kowé kuwi kagungan-Ku
piyambak, Dakpilih dadi kagungan-Ku
kang suci, Aku nekakaké kasusahan lan
karusakan marang saben wong sing
gawé cilakamu. Aku, Pangéran kang
ngandika.'"
4 Rungokna pangandikané Allah, hé
para turuné Yakub, para taleré Israèl.
5 Gusti Allah ngandika mengkéné, "Para
leluhurmu ndakwa apa marang Aku?
Apa sebabé padha nyingkur Aku? Déné

padha nyembah brahala sing ora ana
gunané, mula wong-wong mau dhéwé
iya dadi tanpa guna.
6 Padha ora mreduli karo Aku, senajan
wis padha Dakluwari saka tanah Mesir,
lan wis Dakirid metu ing segara wedhi:
ara-ara samun sing mung kebak punthuk
pasir, tanah sing garing lan kebak
bebaya, nganti ora ana wong sing
manggon ana ing kono, utawa gelem
liwat ing kono.
7 Padha Dakirid mlebu ing tanah sing
subur, supaya bisa ngrasakaké pametuné
sing becik-becik. Nanging malah padha
ngrusak lemah-Ku lan najisaké tanah
sing Dakparingaké.
8 Para imam padha ora nggolèki Aku lan
takon, ‘Pangéran ana ing ngendi?’ Para
imam-Ku dhéwé padha ora kenal karo
Aku. Para raja padha nglawan Aku; para
nabi padha medhar wangsit nganggo
nyebut Baal, sarta padha nyembah reca
ukir-ukiran sing ora ana gunané."
9 Gusti Allah ngandika mengkéné,
"Mulané Aku, Pangéran, bakal nggugat
umat-Ku menèh, anak-turuné bakal
Dakgawa menyang pengadilan.

10 Ndelenga mengulon, ing pulo Siprus,
utawa mengétan ing tanah Kédar, kowé
bakal weruh yèn ora tau ana lelakon sing
kaya mengkono.
11 Apa ana bangsa sing ngijolaké allahé,
senajan kuwi dudu Allah? Nanging
umat-Ku ngijolaké Aku karo reca-reca
sing ora bisa nindakaké apa-apa kanggo
mitulungi wong-wong mau.
12 Mulané sakèhé langit Dakdhawuhi
supaya wedi lan gemeter, merga saka
gumun lan kagèté.
13 Déné umat-Ku wis nglakoni dosa
rong prekara: padha nyingkur Aku,
etuké banyu urip, banjur padha gawé
kulah dhéwé, kulah sing bengkah lan
borot, ora kena kanggo nyimpen banyu
babar-pisan."
14 "Israèl rak dudu batur-tukon? Rak ora
lair saka batur-tukon? Apa sebabé déné
dioyak-oyak mungsuh nganti ambruk?
15 Mungsuhé padha nggero kaya singa,
lan marakaké tanah kéné dadi ara-ara
samun, kutha-kuthané dadi gempuran,
ditinggal suwung babar-pisan.
16 Wong Mèmfis lan wong Takhpanhès
wis padha nggundhuli sirahé wong
Israèl.

17 Hé Israèl, kuwi kabèh rak merga saka
polahmu dhéwé, merga kowé padha
nyingkur Aku, Pangéran Allahmu, nalika
kowé padha Daktuntun sedalan-dalan.
18 Ana ing Mesir kowé arep golèk apa?
Apa gunané ngombé banyuné Bengawan
Nil? Kowé kokarep menyang Asyur,
kuwi gunané apa? Kowé bathi apa yèn
ngombé banyuné Bengawan Éfrat?
19 Kowé bakal disiksa krana luputmu
dhéwé, lan merga enggonmu nyingkur
Aku, kowé bakal nampa paukuman.
Kowé bakal ngerti pituwasé yèn nyingkur
Aku lan ora tetep setya marang Aku,
Pangéran Allahmu, kuwi nekakaké walat
lan kasangsaran sing pait. Aku, Pangéran
Kang Mahakwasa wis ngandika!"
20 Pangandikané Allah Kang Mahakwasa,
"Israèl, wis lawas enggonmu nampik
pangrèh-Ku; kowé wegah mbangun-
turut lan ngabekti marang Aku. Malah
kowé padha nyembah sujud marang
déwa-déwané kesuburan, ing saben
punthuk ing sangisoré saben wit gedhé.
21 Kowé Daktandur kaya wit anggur sing
Dakpilih saka bibit sing becik dhéwé.
Nanging delengen, apa dadiné? Kowé
dadi anggur bosok sing ora ana ajiné.

22 Senajan Dakkumbaha nganggo
sabun akèh, najismu ora bakal ilang.
23 Kokbisa-bisamu muni yèn kowé ora
najisaké awakmu, lan ora nyembah
Baal? Ngélingana enggonmu gawé dosa
ana ing lebak. Pratingkahmu kaya unta
wadon lagi brahi, mbedhal mrana-mréné
ana ing ara-ara samun.
24 Sapa sing bisa nyegah pepénginané
golèk bojo? Unta lanang sing gelem ora
susah kangèlan, yèn wis wektuné kawin
gampang ngawini unta wadon mau.
25 Hé Israèl, jaganen supaya sikilmu
ora kesel lan gorokanmu ora garing
kasatan sajroné mburu brahala-brahala.
Nanging kowé mangsuli, ‘Ora, aku bakal
ora bali! Aku wis kadhung seneng karo
déwa-déwané bangsa liya, kuwi sing
arep dakbektèni.’"
26 Pangéran ngandika mengkéné, "Kaya
déné maling, kuwi yèn kecekel bakal
kwirangan, mengkono uga kowé, wong
Israèl bakal kwirangan; raja-rajamu,
penggedhé-penggedhému, para imam
lan para nabimu!
27 Kowé bakal kwirangan, merga kowé
wis muni yèn wit kuwi bapakmu lan
watu karang dadi biyungmu. Kaya

mengkono sing bakal kelakon merga
kowé ora mbangun-turut karo Aku,
malah nyingkur Aku. Mung yèn nemu
kasusahan waé kowé padha sesambat
marang Aku, nyuwun pitulungan.
28 Lah endi déwa-déwa sing kokgawé
dhéwé? Yèn kowé ketekan kasusahan,
mbok njaluka tulung karo déwa-déwa
kuwi, yèn pancèn bisa! Yéhuda, cacahé
déwamu rak akèh, padha kaya cacahé
kutha-kuthamu.
29 Kowé sambat kekurangan apa?
Yagéné kowé nglawan Aku?
30 Kowé wis Dakajar, éwasemono ora
ana kacèké. Kowé emoh Dakélingaké.
Nabi-nabimu kokpatèni kaya singa sing
lagi ngamuk.
31 Hé umat Israèl, rungokna
pangandika-Ku! Apa kanggoné
kowé kaya ara-ara samun, apa kaya
tanah peteng sing mbebayani? Yagéné
kowé kandha yèn arep urip nggugu
karepmu dhéwé, lan ora arep bali menèh
marang aku?
32 Prawan apa tau lali dandan,
pengantèn wadon apa tau lali
menganggo sandhangané pengantèn?

Nanging umat-Ku wis lali marang Aku
nganti suwé banget.
33 Kowé ngerti lan pinter golèk pacar.
Sundel sing pinter pisan kalah karo
kowé.
34 Sandhanganmu wis glépot getihé
wong miskin lan wong sing ora salah,
dudu getihé wong ngrampog.
35 Éwasemono kowé muni, ‘Aku ora
salah! Dadi Gusti Allah ora bakal duka
karo aku.’ Nanging Aku, Pangéran, bakal
ngukum kowé, merga enggonmu sélak
gawé dosa.
36 Kowé wis nisthakaké awakmu
dhéwé srana enggonmu nyembah
brahala-brahalané bangsa liya. Kowé
bakal kecuwan karo wong Mesir, kaya
enggonmu kecuwan karo wong Asyur.
37 Kowé bakal ninggal wong Mesir kanthi
wirang. Aku, Pangéran wis nyirnakaké
sakèhé prekara sing kokegul-egulaké.[b]
Kowé bakal ora olèh apa-apa."

3 1 Pangandikané Pangéran, "Yèn ana
wong lanang megat bojoné, lan
bojoné mau wis lunga saka omahé kono,
banjur omah-omah karo wong lanang
liyané, wong lanang sing kapisan kuwi

---

[b]kokegul-egulaké: kokendelaké, kokegungaké.

ora kena mbalèni tilas bojoné sing wis
dipegat mau. Sebab sing mengkono
kuwi bakal gawé najisé satanah kabèh.
Nanging Israèl wis duwé bojo akèh,
mangka saiki arep balèn karo Aku!
2 Padha nyawanga pucaké punthuk-
punthuk. Apa ing kana ana panggonan
sing durung kokenggo nyundel? Kowé
padha ngadhang gendhakanmu ana ing
sapinggiring dalan-dalan, kaya carané
wong Arab ndhodhok ana ing ara-ara
samun. Srana enggonmu slèwèngan
mau kowé gawé kaluputan lan najisaké
tanah iki.
3 Kuwi sebabé ora ana udan deres lan
udan kiriman. Kowé wis padha karo
sundel sing ora duwé isin.
4 Saiki kowé matur marang Aku,
‘Paduka menika Bapa kawula, lan Paduka
ngasihi kawula wiwit kawula taksih laré.
5 Paduka mboten badhé lestantun duka,
lan mboten nglestantunaken paukuman
Paduka.’ Mengkono tembungmu, nanging
sanyatané kowé ngetog enggonmu gawé
piala."
6 Nalika Yosia jumeneng raja, Pangéran
ngandika marang aku mengkéné, "Apa
kowé wis weruh pokalé Israèl, wong

wadon murtad kuwi? Wong mau wis
ninggal Aku, lan saben ana punthuk
diunggahi, lan ing ngisoring saben wit
gedhé nglakoni nylèwèng.
7 Dakkira sawisé nglakoni sing
mengkono mau banjur arep mratobat
bali marang Aku. Jebul ora mengkono,
lan Yéhuda, seduluré wadon sing ora
setya, weruh kabèh.
8 Yéhuda ngerti yèn Israèl wis Dakpegat
merga ora setya marang Aku lan dadi
sundel.[c] Nanging Yéhuda, mbakyuné
Israèl sing ora setya mau, ora wedi.
Yéhuda iya dadi sundel,
9 lan ora duwé isin babar-pisan. Tanah
iki digawé najis merga saka enggoné
nyembah brahala lan nyembah sujud
marang watu-watu lan wit-witan.
10 Sawisé mengkono Yéhuda lan
Israèl, seduluré wadon sing ora setya,
éthok-éthok mratobat, mbalèni Aku.
Nanging pamratobaté ora temenan. Aku,
Pangéran, sing ngandika."
11 Pangéran banjur dhawuh karo aku
mengkéné, "Israèl sing murtad, ninggal
Aku, ketitik rada apik, ketimbang karo
Yéhuda, sing gorohé nemen.

---

[c]sundel: pelacur (bhs. Ind.).

12 Kowé menyanga tanah Israèl, munia
mengkéné, `Hé Israèl sing murtad, balia
marang Aku. Aku bakal melasi kowé lan
ora duka menèh. Selawasé kowé bakal
ora Dakdukani menèh.
13 Mung kowé ngakonana kaluputanmu,
enggonmu murtad marang Pangéran
Allahmu, enggonmu bola-bali nylèwèng
marani bédhangan-bédhanganmu,
yakuwi nyembah brahala ana sangisoring
angger wit sing gedhé, lan ora
ngèstokaké dhawuh-Ku.'" Mengkono
pangandikané Pangéran, Allah.
14 "Hé umat kang ora setya, balia. Kowé
kuwi umat-Ku. Saka saben kutha Aku
bakal njupuk wong siji, lan saka saben
taler wong loro; kuwi bakal Dakbalèkaké
menyang Gunung Sion.
15 Kowé bakal Dakparingi penggedhé-
penggedhé sing mbangun-turut marang
Aku. Wong-wong mau bakal ngerèh kowé
kanthi kawicaksanan lan pangertèn.
16 Menawa cacahé wong Israèl wis
dadi akèh ana ing tanahmu kono, Pethi
Prasetyané Allah bakal ora kocap menèh.
Wong-wong bakal padha lali, lan pancèn
wis ora mbutuhaké menèh. Uga bakal
ora dibalèkaké menèh.

17 Yèn kuwi wis kelakon, Yérusalèm
bakal kasebut: ‘Dhamparé Pangéran’,
lan bangsa-bangsa bakal padha
nglumpuk mrono ngabekti marang Aku.
Wong-wong bakal ora nggugu marang
swaraning atiné sing wangkal.
18 Israèl bebarengan karo Yéhuda
bakal teka saka tanah pembuwangan
ing Lor, lan bali menyang tanah sing
Dakparingaké marang para leluhuré,
dadi tanah pusakané turun-temurun."
19 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Israèl, Aku kersa nampa kowé dadi
putra-Ku lan Dakparingi tanah kang
éndah, tanah sing sajagad apik dhéwé.
Aku kepéngin koksebut Rama lan
kepéngin yèn kowé ora ninggal Aku
menèh.
20 Nanging kowé kuwi kaya rabi sing
ora setya, kaya mengkono enggonmu
ora setya marang Aku." Mengkono
pangandikané Allah.
21 Ana swara keprungu saka pucaké
punthuk-punthuk. Wong Israèl padha
nangis lan sesambat, merga wis padha
nglakoni dosa lan nyingkur marang
Pangéran, Allahé.

22 Padha mratobata, hé kabèh sing
padha nyingkur Pangéran. Panjenengané
bakal ngapura pamurtadmu lan
lakumu sing nasar. Kowé bakal padha
matur, "Inggih, kawula badhé sowan
dhateng ngarsanipun Pangéran, margi
Panjenenganipun menika Allah kawula.
23 Panyembah kawula dhateng
brahalanipun tiyang kapir ing punthuk-
punthuk mboten mikantukaken
menapa-menapa. Pitulunganipun Israèl
menika dhatengipun saking Pangéran,
Allah kawula.
24 Panyembah dhateng Baal, déwané
kanisthan, njalari kawula kécalan ménda
lan lembu pinten-pinten, anak jaler lan
èstri, malah sedaya gadhahan kawula,
tilaranipun para leluhur kawula, ingkang
dipun kempalaken saking sekedhik wiwit
jaman kina mila.
25 Sampun saukur kawula sami
nandhang wirang lan kanisthan. Kawula
lan para leluhur kawula namung tansah
damel dosa kémawon ing ngarsanipun
Pangéran, Allah kawula. Kawula mboten
naté sami mbangun-turut dhateng
dhawuh-dhawuhipun."

4 [1] Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Hé umat Israèl, menawa kowé arep
bali, balia mréné. Yèn kowé mbuwang
brahala-brahalamu sing Daksengiti kuwi
lan kowé setya marang Aku,
[2] padha janjia sing temenan demi
asmané Allah kang gesang. Nuli para
bangsa kabèh bakal padha nyuwun
supaya Dakberkahi lan bakal padha
memuji asma-Ku."
[3] Pangandikané Pangéran marang wong
Yéhuda lan wong Yérusalèm mengkéné,
"Lemahmu sing bera padha lukunen; aja
nyebar wiji ing tengahé erèn.
[4] Padha netepana prejanjianmu karo
Pangéran, Allahmu, lan uripmu pasrahna
marang Aku, hé kowé wong Yéhuda lan
Yérusalèm. Yèn ora, paukuman-Ku bakal
murub kaya geni, merga saka sakèhé
kaluputan sing wis koklakoni. Mangka
urubé bakal ora kena disirep, iya jalaran
saka penggawému sing ala."
[5] Ngunèkna slomprèt rata satanah
kabèh! Wartakna sing cetha lan sora!
Wong Yéhuda lan wong Yérusalèm
padha kandhanana supaya énggal padha
ngungsi menyang kutha-kutha sing ana
bètèngé.

6 Tuduhna dalan sing menyang Sion!
Padha mlayua supaya slamet! Aja
mandheg-mangu! Pangéran bakal
nekakaké paukuman lan karusakan
gedhé saka Lor.
7 Kaya singa sing metu saka grumbul
pandhelikané, kaya mengkono juru-
pangrusaké bangsa-bangsa wis budhal.
Tekané bakal numpes Yéhuda. Kutha-
kuthané Yéhuda bakal dadi gempuran,
lan ora ana sing bakal manggon ing kono
menèh.
8 Mulané padha nganggoa sandhangan
bagor, padha nangisa lan sesambata,
merga paukumané Pangéran kang
banter ora bakal mundur saka Yéhuda.
9 Pangandikané Pangéran, "Ing dina
kuwi raja-raja lan para penggedhé
bakal padha entèk atiné lan kélangan
kekendelané; para imam padha kagèt
lan trataban, sarta para nabi padha
gumun."
10 Aku banjur matur, "Dhuh Pangéran,
menapa Paduka mboten mbélani
dhateng umat ing Yérusalèm menika?
Paduka sampun ngandika, bilih badhé
ndhatengaken katentreman, mangka

samenika jebul pedhang ingkang
katèmpèlaken ing gorokanipun."
11 Bakal tekan wektuné wong Yérusalèm
padha dikabari, yèn bakal ketekan angin
panas saka punthuk-punthuké segara
wedhi. Dudu angin lumrah, sing kena
dienggo napèni, kanggo misahaké beras
lan mrambut.
12 Nanging angin kuwi bakal teka atas
dhawuhé Pangéran lan banter banget!
Gusti Allah piyambak sing dhawahaké
paukuman marang wong-wong mau.
13 Delengen, tekané mungsuh kuwi
presasat mendhung. Krétané perang
presasat lésus, jarané rikaté kaya manuk
garudha. Adhuh cilaka aku, kita padha
katumpes.
14 Hé Yérusalèm, piala sing ana
ing atimu kuwi kumbahen, supaya
kowé dislametaké. Nganti pira lawasé
enggonmu ngangen-angen arep gawé
piala?
15 Ana utusan-utusan padha teka saka
Dhan lan saka Éfraim ngabaraké bab
bakal tekané bebaya.
16 Tekané para utusan awèh weruh
marang para bangsa lan marang
Yérusalèm, yèn mungsuh pirang-pirang

teka saka negara adoh. Kanthi swara
sora mungsuh-mungsuh bakal padha
nantang kutha-kutha ing Yéhuda.
17 Yérusalèm bakal dikepung lan
ditunggoni, kaya carané wong nunggu
pategalané, merga Yérusalèm wis
nglawan Pangéran, Allahé. Pangéran,
Allah, wis ngandika.
18 Yéhuda! Sing nekakaké kuwi kabèh
ora liya iya kowé dhéwé, merga patrapé
uripmu lan penggawému. Iya dosamu
sing marakaké kowé nandhang sangsara,
nganti natoni atimu.
19 Adhuh Israèl! Adhuh, dhadhaku
lara banget! Jantungku! Jantungku
dheg-dhegan kaya arep coplok-coploka!
Aku ora bisa meneng; aku krungu
swarané slomprèt, lan komandhoné
perang.
20 Karusakan siji disusul karusakan
liyané; nganti satanah wrata wis dadi
gempuran. Kémahku rusak dadakan,
gordhèn-gordhèné suwèk kabèh.
21 Nganti pira lawasé enggonku isih
bakal ndeleng pangamuké peprangan iki
lan krungu swaraning slomprèt?
22 Pangandikané Pangéran, "Umat-Ku
bodho banget; padha ora wanuh karo

Aku. Enggoné padha keblinger kaya
bocah sing ora ngerti apa-apa. Pinteré
mung gawé piala, nanging ora ngerti
gawé becik!"
23 Aku ndeleng bumi, bumi katon
cengkar lan bera! Aku ngawasaké langit,
ing langit ora ana pepadhang!
24 Aku ndelengaké gunung-gunung,
gunung-gunung padha horeg, lan
punthuk-punthuk padha gonjang-
ganjing.
25 Aku namataké, ing kono suwung, ora
ana wongé, senajan manuk-manuk pisan
wis padha mabur saka kono.
26 Lemah sing loh wis dadi cengkar;
kutha-kuthané wis dadi gempuran,
merga saka paukumané Allah mulad-
mulad.
27 (Gusti Allah wis ngandika, yèn bumi
bakal dadi ara-ara samun, nanging ora
bakal Daksirnakaké!)
28 Bumi bakal sedhih kaya wong sing
kepatèn, langit bakal dadi peteng. Allah
wis ngandika, lan penggalihé ora bakal
éwah. Panjenengané wis ndhawahaké
putusan, lan bakal ora dibatalaké.
29 Krungu gemuruhé bala jaranan lan
bala pemanah, wong-wong ing tanah

kono bakal padha ngungsi. Salong bakal
padha mlayu menyang alas, ana sing
mènèk munggah ing parang-parang.
Saben kutha bakal suwung, lan ora ana
wong sing gelem manggon ing kono.
30 Hé Yérusalèm, kowé wis ketiban
paukuman! Yagéné kowé nganggo mori
jingga? Yagéné kowé nganggo hiasan
mas-masan lan mripatmu kokcelak?
Enggonmu dandan kuwi ora ana gunané!
Kowé wis ditampik déning dhemenanmu,
malah kowé arep dipatèni.
31 Aku krungu panjerit, kaya swarané
wong wadon sing lagi nglarani, arep
nglairaké anaké sepisanan. Kuwi
panjerité Yérusalèm sing megap-megap
ambekané. Ngegaraké tangané karo
muni, "Aku ketekan paukuman! Wong
sing arep matèni aku wis padha teka!"
5 1 Hé wong ing Yérusalèm, padha
mlayua ing dalan-dalan! Tamatna!
Delengen dhéwé! Menyanga pasar-
pasar! Apa kowé kepethuk wong sing
temen lakuné, sing ngarah supaya uripé
setya marang Allah? Yèn kowé bisa
nemokaké wong sing mengkono, Allah
bakal ngapura dosané Yérusalèm.

2 Senajan kowé ngaku yèn ngabekti
marang Allah, lakumu ora cocog karo
tembungmu.
3 Gusti Allah madosi kasetyan. Senajan
kowé wis digebagi, nanging ora
kokpaèlu; kowé wis ditindhes, nanging
ora ngerti karepé. Atimu wangkal, ora
gelem mratobat medhot dosa-dosamu.
4 Aku mikir, "Bisa uga merga wong-
wong iki mung wong cilik sing bodho,
mulané uripé tanpa aturan lan ora ngerti
marang dhawuhé Allah, ora ngerti apa
sing dikersakaké, lan sing kudu padha
dilakoni.
5 Daknemoni para penggedhé, dakjaké
rembugan. Wong-wong kuwi mesthi
padha ngerti apa sing didhawuhaké
déning Allah, sing kudu padha dilakoni."
Jebulé wong kabèh mau padha nampik
ngakoni wewenangé Allah lan ora gelem
mbangun-turut marang Panjenengané.
6 Ya kuwi sebabé wong-wong mau
bakal padha dipatèni déning singa-singa
saka alas; lan dagingé disempal-sempal
déning asu ajag saka ara-ara samun,
sarta dimangsa déning macan tutul
sing saba mlebu ing kutha-kuthané,
samasa metu saka omahé, wong-wong

mau bakal disempal-sempal. Merga
dosané sing tumpuk-undhung, mangka
saben-saben padha murtad ninggal
Allahé.
7 Pendanguné Pangéran mengkéné,
"Apa gunané Aku ngapura dosané
umat-Ku? Anak-anakmu rak wis padha
ninggal Aku, lan padha nyembah brahala
sing ora ana paédahé? Umat-Ku wis
Dakparingi mangan nganti wareg,
éwasemono banjur padha nyembah
brahala lan ngentèkaké wektuné kanggo
nyundel.
8 Wis kaya jaran lanang sing gedhé
birainé, kepéngin ngawini jodhoning
jaran liya.
9 Apa pokal sing kaya mengkono kuwi
ora Dakukum, apa penggawéné bangsa
iki ora mesthi Dakwales?
10 Aku bakal nekakaké mungsuh-
mungsuhé, ngrusak kebon angguré,
nanging ora nganti tapis. Pang-pangé
wit anggur Dakdhawuhi nyempali, merga
pang-pang mau dudu kagungan-Ku.
11 Wong Israèl lan wong Yéhuda banget
enggoné padha goroh marang Aku. Aku,
Pangéran kang ngandika!"

12 Umaté Allah wis nyélaki
Panjenengané lan padha muni,
"Panjenengané dudu Allah" lan menèh,
"Kita bakal ora nandhang kasusahan
apa-apa; bakal ora ana perang lan
paceklik."
13 Kandhané menèh, "Nabi-nabi kuwi
rak mung ngayawara. Ora padha
medharaké pangandikané Allah. Karebèn
paukuman mau nekanana wong kuwi
dhéwé." Pangéran Allah ngandika
marang aku, "Yérémia, sarèhné wong-
wong mau padha kandha mengkono,
pangandika-Ku bakal Dakdadèkaké
kaya geni sing metu saka lambému.
Wong-wong mau bakal kaya kayu garing,
sing entèk kobong kabèh."
14 (5:13)
15 Hé wong Israèl, Allah bakal nekakaké
bangsa saka adoh nglurugi kowé. Bangsa
mau ampuh lan wis ana wiwit jaman
kuna mula, bangsa sing kowé ora ngerti
basané.
16 Bala pemanahané kuwi tentara sing
peng-pengan, sing matèni tanpa welas.
17 Kuwi bakal nguntal panènmu lan
panganmu; matèni anakmu lanang
lan wadon. Bakal nyembelèh wedhus

lan sapimu, sarta ngrusak anggurmu
lan witmu ara. Kutha-kuthamu sing
disentosani nganggo bètèng lan
kokendel-endelaké bakal digempur
kabèh.
18 Pangandikané Pangéran,
"Éwasemono ing dina kuwi Aku
ora arep ngremuk umat-Ku nganti tapis.
19 Yérémia, yèn ana wong takon,
apa sebabé Aku tumindak mengkono,
wangsulana, ‘Sarèhné wong Israèl wis
ninggal Aku lan nyembah allah liyané
nalika isih manggon ana ing tanahé
dhéwé, mulané saiki bakal dadi baturé
wong manca ana ing negara liya.’"
20 Pangandikané Pangéran, "Anak-
turuné Yakub kandhanana, wong-wong
Yéhuda wènèhana weruh,
21 ‘Rungokna, hé wong bodho lan tanpa
budi. Kowé duwé mripat nanging ora
ndeleng, kowé duwé kuping nanging ora
ngrungu.
22 Aku iki Pangéran; yagéné kowé
ora wedi karo Aku? Yagéné kowé
ora gemeter ing ngarsa-Ku. Wedhi
Dakdadèkaké watesé segara, wates sing
ora kena dilangkahi. Senajan ombaké

molak-malik, lan jumegur iya ora bisa
ngliwati wates mau.’
23 Nanging kowé kuwi bangsa sing atiné
wangkal lan mbangkang. Kowé nylèwèng
lan ninggal Aku.
24 Kowé ora tau mosik ing sajroning
atimu, ‘Dakngabekti marang Allah!’
Senajan Aku nekakaké udan, iya udan
awal, iya udan akir miturut wektuné,
sarta saben taun nekakaké panèn.
25 Nanging dosa-dosamu gawé wurungé
barang-barang becik mau lan pialamu
ngedohaké kabegjan saka ing kowé.
26 Ing antarané umat-Ku ana sing ala
atiné, sing arep njiret wong carané kaya
wong sing masang jaring arep njaring
manuk.
27 Wong mau kurungané dikebaki
manuk, iya mengkono enggoné
ngebaki omahé nganggo barang-barang
rampasan. Mulané padha sugih-sugih lan
gedhé wibawané,
28 sarta awaké lemu ginuk-ginuk.
Pialané ngluwih-ngluwihi. Bocah lola ora
diwènèhi apa sing dadi haké, lan wong
mlarat ora dilayani kanthi adil.
29 Nanging Aku, Pangéran, bakal
ngukum penggawéné wong-wong mau,

bakal Dakwales sakèhé pialané bangsa iki.
30 Apa sing wis kelakon ana ing tanah
kéné kuwi nisthané katog:
31 Nabi-nabiné padha mulangaké
goroh. Para imam padha tundhuk karo
préntahé nabi-nabi. Mangka umat-Ku
padha seneng waé karo kaanan sing
kaya mengkono. Nanging yèn kuwi mau
kabèh wis katog banjur apa sing bakal
ditindakaké?"
6 1 Hé wong Bènyamin, padha mlayua
metu golèk pangungsèn! Oncata
saka Yérusalèm! Slomprèt ing Tekoa
unèkna. Gawéa pretandha geni ing
Bèt-Kerem. Sebab saka Lor bakal teka
bebaya lan pangrusak.
2 Kutha Sion kuwi éndah, nanging bakal
karusak.
3 Ing panggonan kono para raja
bakal padha nancepaké kémah kanggo
pengasoané wadyabalané. Kémah-
kémahé bakal ditancepaké ngepung
kutha Sion, saben wong milih panggonan
sing disenengi.
4 Wong-wong mau bakal muni, "Ayo
padha tata-tata nyerbu Yérusalèm!
Saben wong kudu siaga! Kita bakal

nyerbu ing wayah awan! Nanging saiki
wis kasèp. Saiki wis soré. Sedhéla
menèh bakal peteng.
5 Beciké kita nyerbu mengko bengi waé;
bètèngé kutha kita gempur dhisik."
6 Pangéran dhawuh marang para raja
mau supaya negori wit-witan lan ngurug
lemah ing sakubengé témbok-témboké
Yérusalèm. Pangandikané Pangéran,
"Aku bakal ngukum kutha iki merga saka
akèhé panindhes kang kelakon ana ing
kono.
7 Kaya déné etuk ngetokaké banyu,
kaya mengkono Yérusalèm enggoné
bakal nindakaké piala. Aku krungu
swaraning pangrodha-peksa[d] lan
karusakan ana ing kutha kono, sing
Dakpirsani mung wong lara lan wong
kang padha ketaton thok.
8 Hé wong ing Yérusalèm, kasusahan
iki dadia pepéling marang kowé. Yèn
ora, kowé bakal Daktégakaké. Kuthamu
bakal Dakwalik dadi ara-ara samun, lan
dadi tanah sing suwung."
9 Pangéran Allah Kang Mahakwasa
ngandika marang aku mengkéné, "Israèl
bakal diprithili kaya kebon anggur

---

[d]ngrodha-peksa: memperkosa (bhs. Ind.).

sing diasag wohé sawisé diundhuh.
Mulané tulungana saben wong sing bisa
kokslametaké mumpung isih ana wektu."
10 Atur wangsulanku, "Sinten ingkang
purun mirengaken menawi kawula
pitutur utawi kawula émutaken?
Margi manahipun wangkal lan nampik
pangandika Paduka. Kawula namung
badhé dipun gegujeng, menawi
nyariyosaken menapa ingkang Paduka
ngandikakaken dhateng kawula wau.
11 Paukuman Paduka dhateng tiyang-
tiyang damel bentèring manah kawula,
Gusti. Lan kawula mboten saged
ngampet malih!" Pangéran banjur
ngandika marang aku, "Paukuman-Ku
esokna marang bocah-bocah sing ana
ing dalan-dalan, suntaken ana ing
satengahé para nonoman. Bapa lan
biyung bakal padha ditawan, semono
uga kaki-kaki lan nini-nini.
12 Omahé bakal dienggoni déning
wong liya, mengkono uga palemahané;
bojo-bojoné padha digawa. Wong
satanah kéné bakal Dakukum kabèh.
13 Saben wong, gedhé-cilik padha
ngarah bathi srana goroh. Malah tekan

para nabi lan para imam padha ngapusi
rakyat.
14 Pangucapé marang umat-Ku, kaya
mung weruh tatu mlècèt sethithik,
mula pangucapé, ‘Ora apa-apa’, senajan
satemené tatu mau gawat.
15 Apa padha duwé rasa isin nindakaké
sing mengkono mau? Ora! Babar-pisan
ora padha isin. Rainé mbrabak waé
ora. Mulané bakal padha tiba, bareng
karo wong-wong liyané. Aku bakal
rawuh lan ngukum wong-wong kuwi.
Lah mengkono bakal pungkasané
wong-wong mau. Aku Pangéran wis
ngandika!"
16 Pangandikané Pangéran marang
umaté, "Ngadega ana ing prapatan lan
ngawasna. Takokna dalan sing lawas
dhéwé, lan takona dalan sing becik
dhéwé, kuwi ambahen, supaya uripmu
dadi tentrem." Nanging wong-wong mau
padha mangsuli, "Mboten! Kula mboten
badhé ngambah mergi menika."
17 Pangandikané Pangéran menèh, "Aku
wis ngangkat wong jaga, sing bakal
ngandhani kowé supaya nitèni uniné
tengara slomprèt." Nanging wong-wong

mau padha mangsuli, "Kula mboten
purun mirengaken."
18 Pangéran nuli ngandika menèh,
"Rungokna, hé sakèhé bangsa-bangsa.
Titènana apa sing bakal dialami déning
umat-Ku.
19 Hé bumi, ngrungokna! Aku bakal
nekakaké paukuman marang bangsa iki,
yakuwi ngundhuh rancangané dhéwé.
Merga padha ora nitèni pangandika-Ku,
lan dhawuh-dhawuh-Ku padha ditampik.
20 Lah apa gunané Aku kasaosan
menyan saka Syéba utawa wewangèn
sing asalé saka tanah adoh? Sesaosané
bakal Daktampik lan kurban-kurbané ora
ndadèkaké renaning penggalih-Ku.
21 Mulané bangsa mau bakal Dakgawé
kesandhung lan tiba. Para bapak lan
anak-anaké bakal mati, mengkono uga
mitra-mitra lan para tanggané bakal
padha tiwas."
22 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Bangsa saka tanah Lor bakal teka.
Bangsa gedhé saka panggonan sing
adoh asalé bakal nglurug perang.
23 Padha nggawa panah lan pedhang,
ambek nganiaya lan ora duwé welas.
Samasa teka padha nunggang jaran

swarané jumegur kaya samodra.
Kabèh wis siaga arep nempuh kutha
Yérusalèm."
24 Aku padha krungu opyaké, mula
tanganku padha jimpé, atiku ajur, perih
rasané, kaya wong wadon sing lagi
nglarani.
25 Kita padha ora wani metu menyang
pategalan utawa mlaku ana ing dalan-
dalan, merga mungsuh padha nggawa
gegaman lan ana ing ngendi-endi ana
pagiris.
26 Pangandikané Pangéran marang
umaté, "Padha nganggoa bagor lan
nglésoda ana ing awu. Padha sesambata
kaya wong sing kepatèn anaké lanang
ontang-anting, merga mungsuh sing
arep numpes kowé wis cedhak.
27 Yérémia, umat-Ku lèlèren, kaya
patrapé wong sing ngluluh wesi,
delengen kepriyé sanyatané.
28 Umat kuwi atiné wangkal lan seneng
nglawan. Atosé atiné presasat prunggu
lan wesi. Kabèh padha kebak piala.
29 Pawoné murub sakatogé, nanging
wesiné ora lèlèh. Tanpa guna nglèlèr
umat-Ku, merga wong sing ala ora kena
dipisah.

30 Mulané umat-Ku bakal karan ‘Barang
tampikan’, merga wong-wong mau
wis padha Daktampik." Mengkono
pangandikané Pangéran.
7 1 Aku didhawuhi Pangéran ngadeg
ana ing gapurané Pedalemané Allah,
sing kanggo liwat wong Yéhuda, enggoné
arep padha ngibadah. Aku didhawuhi
ngumumaké apa sing bakal ditindakaké
déning Pangéran Allahé Israèl Kang
Mahakwasa. Pangandikané Pangéran,
"Nindakna kabecikan, mesthi kowé
Daklestarèkaké manggon ing tanah
kéné.
2 (7:1)
3 (7:1)
4 Aja ngandel marang tembung
apus-apus, sing muni, ‘Kita aman ana
ing kéné. Iki Pedalemané Allah, iki
Pedalemané Allah, iki Pedalemané Allah!’
5 Menawa kelakuan lan penggawému
becik, yèn kowé tumindak adil siji karo
sijiné.
6 Menawa kowé ora nyia-nyia marang
wong manca, bocah lola lan randha,
sarta ora ngwutahaké getihé wong resik
ana ing panggonan kéné, apa déné

ora manut marang allah liyané, kang
ndadèkaké bilaimu dhéwé.
7 Kowé mesthi bakal Daklestarèkaké
manggon ana ing tanah kéné, tanah sing
wis Dakparingaké marang leluhurmu
dadi tanah pusakané."
8 "Nanging kowé padha ngandel marang
tembung goroh.
9 Kowé padha nyolong, mematèni,
nyembah brahala, wani sumpah palsu,
awèh sesajèn marang Baal, sarta
nyembah allah-allah sing ora kokkenal
sadurungé.
10 Kowé wis padha nglakoni prekara-
prekara sing Daksengiti, banjur
kowé sowan ing ngarsa-Ku, ana ing
Pedaleman-Ku karo muni, ‘Ing kéné kita
aman!’
11 Apa kokkira Pedaleman-Ku iki
pandhelikané bégal? Aku pirsa sakèhé
penggawému.
12 Lungaa menyang Silo, panggonan
sing Dakpilih kanggo manembah marang
Aku. Delengen apa kang Daktindakaké
bab panggonan kuwi, merga saka
dosané umat Israèl.
13 Kowé wis padha nglakoni dosa-dosa
sing kaya mengkono uga. Senajan kowé

wis bola-bali Dakélikaké, éwasemono
kowé padha ora gelem ngrungokaké.
Kowé wis Daktimbali nanging ora
mangsuli.
14 Mulané apa sing Daktindakaké
marang Silo, uga bakal Daktindakaké
marang Pedaleman iki, sing kokendel-
endelaké. Ya ing panggonan, sing wis
Dakparingaké marang para leluhurmu
iki, Aku bakal nindakaké apa sing wis
Daktindakaké ana ing Silo.
15 Kowé bakal Daktundhung saka
ngarsa-Ku, padha kaya enggon-Ku
mbéngkas sakèhé para sedulurmu, wong
Israèl. Aku, Pangéran, wis ngandika."
16 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Yérémia, bangsa iki aja kokdongakaké.
Aja koktangisi lan aja koksuwunaké apa-
apa. Aja koksuwunaké welas marang
Aku, merga panyuwunmu mesthi ora
Dakpiyarsakaké.
17 Apa kowé ora weruh apa sing padha
dilakoni ana ing kutha-kuthané Yéhuda,
lan ing dalan-dalan ing kutha Yérusalèm?
18 Bocah-bocah padha nglumpukaké
kayu. Wong lanang-lanang padha gawé
geni gedhé, wong wadon-wadon padha
ngulet jladrèn, padha dienggo gawé

emplèk-emplèk sesajèn kanggo déwa wadon sing diarani Pramèswarining Langit. Kejaba kuwi uga awèh sesajèn anggur marang allah liya-liyané, mula padha gawé gerahing penggalih-Ku.
19 Nanging satemené apa Aku sing padha ditatoni? Ora, dhèwèké padha natoni awaké dhéwé.
20 Mulané Aku, Pangéran Kang Mahakwasa, bakal ngesokaké paukuman-Ku marang Pedalemané Allah iki. Dakesokaké marang manungsa lan kéwan, malah marang wit-witan lan tanduran sing ana ing sawah-sawah. Paukuman-Ku bakal kaya geni sing ora kena disirep.
21 Hé umat-Ku, ana kurban sing kokobong nganti entèk ana ing mesbèh, nanging ana sapérangan sing olèh kokpangan. Kanggoné Aku, kurban mau kena kokpangan kabèh.
22 Sing Dakdhawuhaké marang leluhurmu nalika Dakentasaké saka tanah Mesir kuwi dudu bab kurban obongan utawa kurban sembelèhan.
23 Nanging bab mbangun-turut marang Aku, kuwi sing Dakdhawuhaké, nuli Aku bakal dadi Allahé, lan wong-wong mau

dadi umat-Ku, sing mlaku ngambah
dalan sing Daktuduhaké, mula bakal
padha nemu kabegjan.
24 Nanging wong-wong mau padha
ora mbangun-turut utawa nggatèkaké,
malah padha wangkal atiné lan nggugu
karepé dhéwé, nganti kaanané saya
tambah rekasa.
25 Wiwit wektuné para leluhurmu padha
luwar, metu saka tanah Mesir tekan
sepréné, Aku ora kendhat-kendhat
ngutus abdi-Ku para nabi nekani kowé.
26 Nanging ora ana sing digatèkaké.
Malah atimu saya wangkal lan
pembangkangmu ngungkuli para
leluhurmu.
27 Dadi Yérémia, pangandika
kuwi kandhakna marang umat-Ku.
Éwasemono bakal ora padha gelem
ngrungokaké. Senajan kokundang karo
bengok-bengok, éwasemono bakal ora
padha semaur.
28 Senajan kokpitutturi supaya bangsa
iki mbangun-turut marang Aku,
Pangéran Allahé, utawa kokkandhani
manut piwulang lan paukuman sing wis
didhawahaké, wong-wong bakal ora
ngrèwès. Kasetyan marang prejanjian-

Ku wis sirna, malah digunem waé wis ora."
29 "Hé para wong ing Yérusalèm,
rambutmu padha cukuren lan buwangen.
Padha ngidungna kidungé wong sing
lagi kepatèn. Ngidunga ana ing pucaké
punthuk-punthuk. Merga Aku, Pangéran
lagi duka, lan umat-Ku wis Daktampik.
30 Wong-wong Yéhuda wis padha
nglakoni piala. Wong-wong mau padha
mrenahaké reca-recaning brahalané
ana ing Pasucèn-Ku, lan padha najisaké
Pedaleman-Ku.
31 Ana ing Lebak Ben-Hinom padha
gawé mesbèh, sing padha disebut Tofèt,
kanggo ngurbanaké anak-anaké lanang
lan wadon kaobong ing geni. Aku ora tau
ndhawuhaké sing mengkono, lan ya ora
tau ana penggalih sing mengkono.
32 Mulané bakal ana wektuné,
panggonan kono ora kasebut Tofèt
utawa Lebak Ben-Hinom, nanging
Lebak Panyembelèhan. Panggonan mau
bakal kagawé kuburan, sebab ora ana
panggonan liyané sing kena dienggo
ngubur.

33 Jisimé bangsa iki bakal dadi pakané
manuk lan kéwan galak, lan ora ana sing
nggusahi.
34 Tanahé bangsa iki bakal dadi ara-ara
samun. Ing kutha-kuthané Yéhuda lan
ing dalan-dalané Yérusalèm bakal ora
ana swaraning kabungahan. Lan bakal
ora ana giyak-giyaké wong sing jagong
ing pésta mantèn, sebab tanah iki bakal
Dakdadèkaké gempuran.
8 1 Ing wektu kuwi balungé para
raja ing Yéhuda, lan balungé para
penggedhé, sarta balungé para imam lan
para nabi, apa déné balungé para wong
isiné Yérusalèm, bakal padha diwetokaké
saka kubur-kuburé.
2 Padha dielèr ing cedhaké srengéngé,
rembulan sarta lintang-lintang, sing
ditresnani, dianut, disembah, lan dijaluki
pitulungan sarta disujudi déning bangsa
iki.
3 Kekarèné bangsa ala iki sing Daksebar
ing endi-endi, bakal pilih mati ketimbang
karo urip. Aku, Pangéran Allah Kang
Mahakwasa wis ngandika."
4 Aku didhawuhi Pangéran kandha
mengkéné marang umaté, "Wong upama
tiba apa ora tumuli ngadeg menèh? Yèn

wong lakuné kesasar, apa ora mbalik menèh.
5 Nanging yagéné umat-Ku sing ninggal
Aku ora tau bali menèh? Kowé padha
gondhèlan kenceng karo brahala-
brahalamu, tanpa gelem mratobat, bali
marang Aku menèh.
6 Aku nilingaké supaya mireng, nanging
ora tau mireng wong sing caturan kanthi
jujur. Ora ana siji waé ing antaramu sing
nggetuni penggawéné sing ala. Ora ana
siji waé sing takon, ‘Kaluputanku apa?’
Saben wong padha nerusaké pialané
dhéwé-dhéwé, kaya jaran mbedhal
menyang peprangan.
7 Manuk bango ngerti bali yèn wis
tekan mangsané, semono uga manuk
dara, manuk kedhali[e] sarta kuntul
ngerti mangsané ngalih panggonan.
Nanging umat-Ku ora ngerti tatanan
pepréntahan-Ku.
8 Kokbisa-bisamu kandha yèn kowé
kuwi wicaksana lan ngerti marang
dhawuh-dhawuh-Ku? Ngertia yèn
dhawuh-dhawuh-Ku wis diowahi déning
para ahli Torèt.

---

[e]kedhali: peksi sriti.

9 Para wasis mau bakal padha
kwirangan, bingung dhéwé lan
kewelèh. Satemené wis padha nampik
pangandika-Ku, banjur isih kadunungan
kawicaksanan apa?
10 Mulané tanah garapané bakal
Dakpasrahaké wong liya, lan bojoné
Dakparingaké marang wong liya. Saben
wong, gedhé cilik, kabèh padha ngarah
bathi srana goroh. Dalah nabi-nabi lan
para imam pisan padha tegel ngakali
rakyat.
11 Padha arep nambahi tatuné bangsa-
Ku, nanging anggepé tatuné mau ora
sepiraa. Tembungé, ‘Wis apik kabèh’,
mangka satemené kabèh ora ana sing
becik.
12 Hé umat-Ku, apa kowé ora isin
nglakoni kanisthan sing semono
gedhéné? Jebul kowé ora rumangsa
kwirangan. Kowé ora idhep isin. Mulané
kowé bakal rubuh kaya wong liya-liyané.
Lan kuwi bakal kelakon samasa Aku
nekakaké paukuman-Ku marang kowé.
Aku, Pangéran wis ngandika.
13 Umat-Ku bakal Dakundhuh, kaya
carané wong ngundhuh panènané.
Nanging ibaraté wit anggur, ora ana

wohé anggur; ibaraté wit anjir, wohé
anjir ora ana. Malah godhongé waé wis
padha alum. Mulané tanah garapan mau
bakal Dakpasrahaké marang wong liya."
14 Umaté Allah banjur padha rerasanan
mengkéné, "Yagéné kita padha thenguk-
thenguk waé? Ayo padha nglumpuk,
mlebu kutha-kutha sing ana bètèngé,
lan mati ana ing kana. Kita wis ditibani
ukuman pati déning Allah kita. Kita
diparingi ngombé wisa, merga kita
wis padha nglakoni dosa marang
Panjenengané.
15 Kita ngarep-arep tekané katentreman
lan kabegjan, jebul sing teka mung
pagiris.
16 Mungsuh-mungsuh kita wis padha
tekan kutha Dhan; kita wis padha krungu
mbengingèhé jaran-jarané. Satanah
kabèh padha gemeter krungu swarané
bala jaranan saya cedhak. Tekané
mungsuh mau bakal ngrusak tanah kita
dalah saisiné kabèh, kutha-kutha lan
sakèhé wong sing manggon ana ing
kono."
17 "Diawas, sebab Aku bakal nekakaké
ula ing antaramu, ula sing mandi, sing

ora kena dijapani, bakal padha nyokot kowé."
18 Sedhihku ora kena dilipur, atiku
prihatin banget.
19 Rungokna panangisé bangsaku;
sanegara padha nangis kabèh,
tembungé, "Apa Pangéran wis ora ana
ing Sion? Apa Ratuning Sion wis ora
dhedhampar ana ing kana menèh?"
Pangéran, Ratuné paring wangsulan,
"Yagéné kowé gawé duka-Ku srana
enggonmu nyembah marang brahala,
lan srana enggonmu sujud marang
brahala-brahala ngamanca sing ora bisa
apa-apa?"
20 Umat mau banjur padha kandha,
"Mangsané panas wis kliwat, panèné wis
rampung, nanging kita meksa durung
kapitulungan slamet."
21 Atiku remuk, merga bangsaku
diremuk; aku sedhih kaya wong sing
kepatèn, atiku semplah babar-pisan.
22 Apa ing Giléad ora ana tamba? Apa
ing kana ora ana dokter? Apa sebabé
déné bangsaku larané ora mari-mari?
9 1 Mbok sirahku dadia etuk sing
ngetokaké banyu, lan mripatku dadia

pancuraning eluh, supaya aku rina wengi
bisa nangisi umatku sing padha dipatèni.
2 Upama aku manggon ing ara-ara
samun, aku bakal bisa lunga ninggal
bangsaku, merga bangsaku padha
nylèwèng kabèh, klebu golongané wong
sing kianat.
3 Ilaté gampang ngucapaké tembung
goroh; dudu keadilan lan kabeneran,
nanging goroh sing ngerèh ing tanah
kono. Pangandikané Pangéran, "Umat-Ku
kelantur-lantur nindakaké piala, lan ora
ngakoni yèn Aku iki Allahé."
4 Saben wong jumaga ing ngatasé
mitrané, lan ora ana wong ngandel karo
seduluré dhéwé; sebab sedulur-seduluré
tukang mukir kaya Yakub, lan saben
wong mitenah mitrané dhéwé.
5 Wong kabèh padha ngapusi kancané,
ora ana sing kandha sanyatané. Ilaté
wis dikulinakaké ngucap goroh, lan
ora ana sing marèni dosané. Tindak
kekerasan siji nusul sijiné, laku goroh siji
disusul liyané. Pangéran ngandika yèn
Panjenengané ditampik déning umaté.
6 (9:5)
7 Iya merga sing mengkono mau
Pangéran Kang Mahakwasa ngandika,

"Umat-Ku bakal Daklebur kaya slaka,
Daklèlèr supaya murni. Umat-Ku wis
nglakoni piala, ora liya kudu Daklebur
lan Daklèlèr.
8 Ilaté padha karo panah sing dicencem[f]
ing wisa; selawasé mung ngucapaké
goroh thok. Saben wong omongé manis
karo pepadhané, nanging sanyatané
masang kala-jiret.
9 Apa penggawé sing mengkono
kuwi Daktogaké waé, apa piala sing
mengkono mau ora wajib diwales? Aku,
Pangéran, wis ngandika!"
10 Aturku, "Kawula badhé nangisi
redi-redi lan tanah-tanah pangènan,
margi sami garing, mangka mboten
wonten tiyang ingkang langkung ing
ngriku. Swantening lembu lan ménda
mboten kepireng malih, peksi lan kéwan
galak inggih sampun sami késah saking
ngriku."
11 Pangandikané Pangéran, "Yérusalèm
bakal Dakgawé jugrugan, sing dienggoni
asu ajag. Kutha-kuthané Yéhuda bakal
Dakdadèkaké gempuran, sing ora kena
dienggoni."

---

[f]dicencem: dipun kum, dipun rendhem.

12 Aku banjur matur, "Dhuh Pangéran,
kénging menapa tanah menika dados
risak, garing lan suwung kados ara-ara
samun, ngantos mboten wonten tiyang
ingkang langkung ing ngriku? Menapa
wonten tiyang wasis ingkang mangertos
maksudipun menika sedaya? Sinten
ingkang Paduka blakani ngantos saged
nerangaken dhateng tiyang sanès?"
13 Pangandikané Pangéran, "Kuwi kabèh
tekané merga umat-Ku wis ninggal
piwulang sing wis Dakparingaké, padha
ora dièstokaké, lan padha ora nglakoni
apa sing dadi dhawuh-Ku.
14 Malah padha mangkotaké atiné, sarta
nyembah sujud marang reca-recané
Baal, manut piwulangé para leluhuré.
15 Mulané, saiki rungokna pangandika-
Ku, Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé
Israèl, lan apa sing bakal Daktindakaké:
Umat-Ku bakal Dakwènèhi pangan
butrawali[g] lan Dakombèni banyu
rempelu.
16 Bakal Daksebar ana ing antarané
bangsa-bangsa sing ora padha
dingertèni, utawa disumurupi déning
para leluhuré. Kejaba kuwi Aku bakal

---

[g]butrawali: bratawali.

ngirim tentara sing merangi, nganti
umat-Ku tumpes kabèh."
17 Pangéran, Allah Kang Mahakwasa
ngandika, "Nitènana apa sing saiki
kelakon! Nekakna para wong wadon sing
padha nangis yèn ana wong kepatèn.
Wong-wong mau konen nglagokaké
kidung panguburan."
18 Pangucapé wong-wong ing
Yérusalèm, "Para wong nangis kuwi
énggal tekakna, bèn nglagokaké kidung
panguburan kanggo kita, nganti mripat
kita nètèsaké luh lan tlapukané nrocos
saka deresé luh sing metu."
19 Rungokna swaraning wong padha
sesambat ing Sion, "Aku wis padha
katumpes, aku padha kwirangan banget!
Aku kudu padha ninggal tanahku;
omahku padha dirubuhaké."
20 Aku mangsuli, "Hé para wong
wadon! Padha rungokna pangandikané
Pangéran. Anak-anakmu wadon
warahana nyanyi kidung pesambat, lan
para mitramu warahana nglagokaké
kidungé wong kepatèn.
21 Adhuh, pati wis mlebu ing omah kita
metu ing jendhéla, malah wis mlebu ana
ing kedhaton. Anak kita padha dipatèni

ana ing dalan-dalan, lan nonoman kita dipatèni ana ing pasar-pasar.
22 Ing ngendi-endi ana jisim pating gléthak, kaya tumpukan kotoran kéwan ing pategalan, kaya gandum sing dierit lan ditinggal mengkono waé déning sing ngenèni, tanpa ana sing nglumpukaké. Iki kabèh didhawuhaké déning Pangéran marang aku, sing kudu dakwartakaké."
23 Pangandikané Pangéran, "Wong wasis aja ngumukaké kawicaksanané, lan wong rosa aja gemunggung ngumukaké karosané, utawa wong sugih aja ngendelaké kasugihané.
24 Yèn ana wong sing arep umuk, umuka enggoné duwé sesurupan ing ngatasé Aku lan ngerti marang kersa-Ku, merga sih-kadarmané tetep ing selawasé, lan Aku nindakaké kabeneran lan keadilan ana ing bumi. Prekara-prekara sing mengkono kuwi sing ndadèkaké renaning penggalih-Ku." Mengkono pangandikané Pangéran.
25 Pangéran ngandika mengkéné, "Bakal tekan wektuné Aku ngukum bangsa Mesir, Yéhuda, Édom, Moab lan wong-wong sing manggon ana ing ara-ara samun, sing padha ngethok

rambuté. Bangsa-bangsa mau padha
tetak, nanging ora netepi prejanjian
sing ditandhani nganggo tetak mau.
Bangsa-bangsa iki padha kaya bangsa
Israèl, ora padha netepi prejanjian-Ku."
26 (9:25)
10 1 Hé umat Israèl, rungokna
pangandikané Allah marang kowé
mengkéné,
2 "Aja nurut dalané bangsa-bangsa liya;
aja padha kagèt déning rerupan sing
katon ing langit, senajan bangsa-bangsa
liya padha giris.
3 Kaprecayané bangsa-bangsa mau
ora teges, ora ana ajiné. Cethané
mengkéné: Wong negor wit ana ing
alas, kayuné banjur diukir-ukir nganggo
piranti déning kriya.[h]
4 Nuli direngga nganggo slaka lan
emas. Sawisé mengkono dipaku ana ing
panggonané, supaya ora tiba.
5 Reca-reca sing mengkono kuwi
rak ora béda karo wewedèn manuk
sing dipasang ana ing pategalan, sing
padha ora bisa caturan. Kudu padha
digéndhong mrana-mréné merga ora
padha bisa mlaku dhéwé. Aja padha wedi

---

[h]kriya: tukang emas (kemasan).

karo brahala-brahala mau, sebab ora
padha bisa ngganggu-gawé manungsa,
ora bisa gawé becik utawa ala marang
kowé."
6 Dhuh Allah, mboten wonten ingkang
nyamèni Paduka; Paduka menika
mahakwasa. Paduka menika mahaluhur
saha mahasekti.
7 Sinten ingkang mboten badhé
ngluhuraken asma Paduka. Ratuning
para bangsa? Paduka pantes kacaosan
kaurmatan. Mboten wonten ingkang
kados Paduka, ing antawisipun para
manungsa ingkang wicaksana, utawi
antawisipun para raja.
8 Tiyang-tiyang sedaya wau gemblung
lan tanpa budi, saged angsal piwulang
menapa, saking reca kajeng?
9 Reca-reca wau kalapis mawi slaka
saking Spanyol, mawi emas saking Ufas,
asiling pedamelanipun kriya. Sami dipun
enggèni sandhangan bludru wungu,
asil tenunanipun tukang tenun ingkang
trampil.
10 Nanging Paduka, dhuh Allah, menika
saèstu Allah. Paduka menika Allah
ingkang gesang, Ratu ingkang langgeng.
Menawi Paduka duka, jagad gemeter,

para bangsa mboten kiyat nadhahi paukuman Paduka!
11 (Wong-wongmu padha kandhanana yèn brahala kuwi ora nitahaké langit lan bumi. Malah bakal padha disirnakaké saka ing bumi.)
12 Pangéran nitahaké bumi srana pangwasané; srana kawicaksanané enggoné nitahaké jagad sarta njèrèng sakèhé langit.
13 Atas dhawuhé, banyu sing ana ing langit banjur padha gemuruh, ndadèkaké méga mumbul saka pungkasané bumi. Panjenengané ndhawuhaké bledhèg mbarengi tibané udan, lan angin diwetokaké saka gudhang simpenané.
14 Ndeleng sing mengkono mau, manungsa ngrumangsani enggoné bodho lan dudu apa-apa. Kriya sing ngukir-ukir reca banjur padha kwirangan, merga brahala gawéaning tangané mau allah palsu lan barang mati.
15 Barang sing ora ana ajiné lan ngguyokaké; sarta bakal dilebur déning Allah.
16 Allahé Yakub ora kaya brahala kuwi. Panjenengané kang nitahaké

samubarang; sing milih Israèl dadi umat
kagungané, asmané kasebut Allah Kang
Mahakwasa.
17 Hé wong Yérusalèm, kowé wis
dikepung! Barang-barangmu klumpukna.
18 Kowé bakal dibuwang déning
Pangéran saka tanah kéné. Kowé bakal
diremuk kabèh, siji waé ora ana sing
kari. Pangéran wis ngandika.
19 Wong-wong ing Yérusalèm padha
sesambat, "Adhuh cilaka temen awakku,
awakku kebak tatu, sing ora kena
ditambani! Kaya mengkéné sangsara
sing kudu daksandhang!
20 Kémahku wis rusak kabèh, tali-tali
sing kanggo nyancang wis padha pedhot.
Anak-anakku wis padha ninggal aku,
ora ana sing kèri ngedegaké kémahku
menèh. Ora ana sing masang kémah lan
ngetrapaké geberé."
21 Wangsulanku, "Para pemimpin kita
sami bodho-bodho; ora padha nyuwun
pirsa marang Allah. Kuwi sing marakaké
padha ora olèh gawé, lan njalari
wong-wong kita padha pating slebar.
22 Rungokna! Ana kabar teka! Bakal
ana gègèr teka saka bangsa-bangsa
tanah Lor. Wadyabalané bakal ngrusak

kutha-kuthané Yéhuda dadi gempuran
lan ara-ara samun, sing dienggoni asu
ajag."
23 Dhuh Allah, kawula sami mangertos,
bilih manungsa mboten kwasa ngerèh
lampahipun piyambak; lan tiyang
ingkang mlampah mboten kwasa
mrenahaken jangkahipun piyambak.
24 Dhuh Allah, umat Paduka mugi
kawelèhaken, namunga sawetawis
kémawon, sampun mawi paukuman
Paduka, supados kawula mboten sami
sirna sedaya.
25 Paukuman Paduka mugi kaesokna
dhateng bangsa-bangsa ingkang mboten
nyembah dhateng Paduka, sarta dhateng
tiyang-tiyang ingkang nampik Paduka.
Tiyang-tiyang menika sami mejahi
umat Paduka, ngantos kawula sami
tumpes babar-pisan, sarta tanah kawula
kadadosaken gempuran.

11 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
2 "Kowé ngrungokna surasané janji iki.
Lan iki dhawuhna marang para wong
ing Yéhuda lan wong-wong sing padha
manggon ana ing Yérusalèm,

3 yèn Aku Pangéran Allahé Israèl bakal
nibakaké paukuman marang saben wong
sing ora netepi surasané Prejanjian kuwi.
4 Prejanjian kuwi Dakanakaké karo
para leluhuré nalika Dakirid metu saka
tanah Mesir. Yakuwi tanah sing kanggoné
Israèl kaya pawon paleburan wesi.
Wong-wong mau Dakdhawuhi supaya
padha mbangun-turut karo Aku lan
netepi sakèhé dhawuh-dhawuh-Ku.
Yèn padha mbangun-turut bakal dadi
umat-Ku lan Aku dadi Allahé.
5 Aku bakal netepi janji-Ku marang
para leluhuré, yakuwi Dakparingi tanah
sing subur lan makmur kaya sing padha
dienggoni saiki." Unjukku, "Inggih,
Gusti."
6 Pangandikané Pangéran marang aku,
"Pangandika iki kabèh dhawuhna marang
kutha-kuthané Yéhuda lan wartakna
ana ing dalan-dalan ing Yérusalèm.
Kandhakna mengkéné, ‘Kowé padha
ngrungokna surasané prejanjian iki lan
padha tetepana.’
7 Nalika para leluhuré Dakentas saka
tanah Mesir wis Dakweling kanthi
banget supaya padha mbangun-turut
marang Aku, lan weling-Ku mau ora

kendhat-kendhat Dakambali tekan sepréné.
8 Nanging wong-wong mau ora padha
ngrungokaké lan ora padha mbangun-
turut. Saben wong tetep mangkotaké
atiné lan nglakoni piala kaya sing
uwis-uwis. Padha Dakdhawuhi netepi
Prejanjian, nanging ora ngèstokaké.
Mulané nuli Dakdhawahi paukuman sing
kasebut ana ing Prejanjian mau."
9 Pangéran nuli ngandika marang aku,
"Para wong ing Yéhuda lan wong-wong
sing padha manggon ing Yérusalèm
padha rujuk arep nglawan Aku.
10 Ateges wong-wong mau padha
mbalèni durakané para leluhuré, sing
iya padha emoh nggatèkaké dhawuh-
dhawuh-Ku. Malah banjur padha
nyembah allah-allah liyané. Turuné
Israèl lan turuné Yéhuda wis padha
nglanggar Prejanjian sing Dakgawé karo
para leluhuré.
11 Mulané saiki padha Dakpitututuri
yèn Aku bakal nekakaké karusakan,
lan wong-wong ora bakal bisa oncat.
Samasa padha sesambat marang Aku,
Aku bakal ora miyarsakaké.

12 Wong-wong Yéhuda lan Yérusalèm
mau bakal padha marani allah-allahé
sing padha disembah, karo nggawa
sesajèn lan kurban. Ana ing kono
padha nangisi brahala-brahalané njaluk
pitulungan. Nanging brahala-brahala
mau bakal ora bisa awèh pitulungan.
13 Brahalané wong-wong ing Yéhuda
kuwi cacahé padha karo cacahé kutha-
kutha sing ana ing Yéhuda, lan para
penduduké kutha Yérusalèm padha
ngedegaké mesbèh kanggo Baal sing
nistha mau, cacahé padha karo cacahé
lurung ing kutha kono.
14 Mulané, Yérémia, kowé aja
ndongakaké bangsa iki, lan aja
koksuwunaké apa-apa marang Aku.
Yèn padha ketekan bebaya lan
sesambat marang Aku, mesthi ora bakal
Dakpiyarsakaké."
15 Pangandikané Pangéran, "Umat sing
Daktresnani padha nindakaké penggawé
ala. Apa gunané padha mlebu ing
Pasucèn-Ku? Apa dikira bisa ngedohaké
bebaya srana ngucapaké janji-janji lan
srana saos kurban? Apa srana mengkono
bakal olèh kabungahan?

16 Dhèk biyèn umat kuwi tau Daksebut:
wit zaitun sing ngrembuyung, kebak woh
sing éndah. Nanging saiki kalawan swara
gemuruh godhongé bakal Dakobong lan
pang-pangé Daksempali.
17 Aku, Pangéran Kang Mahakwasa,
sing nandur Israèl lan Yéhuda; nanging
saiki Dakancam arep Daksirnakaké.
Enggoné ketaman mengkono mau
merga saka penggawéné dhéwé sing
ala, yakuwi padha gawé kurban kanggo
nyembah marang Baal, nganti memungu
bebendu-Ku."
18 Pangéran wis maringi pirsa marang
aku yèn mungsuh-mungsuhku padha
ngrancang ngarah patiku.
19 Aku iki presasat cempé lulut sing
dijupuk arep disembelèh, mangka aku
ora ngerti yèn rancangané sing ala
kuwi ditujokaké marang aku. Ujaré
mengkéné, "Ayo witè padha ditegor,
mumpung isih seger. Wongé kita patèni
waé, supaya aja ana sing éling menèh
marang jenengé."
20 Aku banjur ndedonga marang
Pangéran, "Dhuh Allah Ingkang
Mahakwasa. Paduka menika hakim
ingkang adil, ingkang ndadar telenging

batos lan manah. Prekawis kawula
menika kawula pasrahaken ing asta
Paduka. Mugi kawula saged ningali
tumindaking pemales Paduka dhateng
tiyang-tiyang menika."
21 Wong-wong Anatot padha ngancam
arep matèni aku, yèn aku nerusaké
enggonku martakaké pangandikané
Allah.
22 Pangéran Kang Mahakwasa nuli
ngandika, "Wong-wong Anatot bakal
Dakukum! Wongé nonoman bakal padha
mati ana ing peprangan. Anak-anaké
bakal padha mati kaliren.
23 Aku wis netepaké wektuné wong-
wong Anatot mau padha ketekan ing
bebaya. Lan yèn tekan wektuné ora ana
wong Anatot siji waé sing kari urip."
12 1 Dhuh Pangéran, saupami kawula
paben kaliyan Paduka, mesthi
Paduka ketitik leres. Namung keparenga
kawula matur bab prekawis keadilan.
Kénging menapa tiyang awon sami
subur? Tiyang mboten jujur sami
ketrimah gesangipun?
2 Tiyang-tiyang menika Paduka tanem,
lajeng sami ngedalaken oyod, sami
tuwuh sarta ngedalaken woh. Tiyang-

tiyang wau sami ngalem Paduka, senajan
sejatosipun mboten sami maèlu dhateng
Paduka.
3 Nanging, dhuh Allah, Paduka tepang
kaliyan kawula, pirsa menapa ingkang
kawula tindakaken, pirsa ugi bilih kawula
tresna dhateng Paduka. Tiyang-tiyang
menika mugi Paduka gèrèd medal
kados ménda ingkang badhé kapragat;
mugi Paduka simpen ngantos dumugi
wekdalipun dipun sembelèh.
4 Ngantos pinten dangunipun tanah
kawula garing, lan rumput-rumput sami
alum? Kéwan lan peksi sami pejah margi
saking durakanipun bangsa kawula.
Inggih menika tiyang-tiyang ingkang
sami mungel, "Gusti Allah ora pirsa sing
kita lakoni."
5 Pangandikané Pangéran, "Yérémia,
yèn kowé balapan karo wong waé wis
kesel, kepriyé bisamu balapan karo
jaran? Yèn ana ing negara sing tentrem
waé kowé wis rumangsa ora aman,
méndahané menèh yèn kowé ana ing
alas gedhé ing Yardèn?
6 Sedulur-sedulurmu tunggal bapa-
biyung wis ngapusi kowé sarta padha

mèlu nglawan kowé. Yèn ana tembungé
manis marang kowé, aja kokgugu!"
7 Pangéran ngandika mengkéné, "Israèl
wis Daktinggal; umat pilihan-Ku wis
Daktampik. Umat sing Daktresnani
wis Dakulungaké marang mungsuh-
mungsuhé.
8 Bangsa sing Dakpilih wis nyingkur
Aku; kaya singa ing alas, mengkono
enggoné padha nyenggrang marang
Aku. Mulané Daksengiti.
9 Umat pilihan-Ku kuwi kaya manuk,
sing diserang déning manuk alap-alap
saka ngarep lan saka mburi. Kéwan-
kéwan galak padha undangen, supaya
teka mèlu pésta!
10 Akèh raja-raja ngamanca padha
teka ngrusak kebon anggur-Ku; padha
ngidak-idak palemahan-Ku, mula
tanah-Ku sing éndah dadi mosak-masik.
11 Tanah mau dadi ara-ara samun sing
marahi ngenes lan suwung ana ing
ngarsa-Ku. Satanah wrata dadi ara-ara
sing bera, ora ana sing nggarap.
12 Tanah mau ketekan rampog-rampog
sing tekané ngliwati punthuk-punthuk
gundhul lan segara wedhi. Aku nekakaké
perang sing ngrusak satanah kono

kabèh, nganti ora ana wong sing urip
kanthi tentrem.
13 Umat-Ku padha nyebar gandum,
nanging ngenèni rerungkudan. Padha
nyambut-gawé keras, nanging ora
olèh apa-apa. Merga saka banteré
bebendu-Ku panèn-panèn padha
wurung."
14 Pangandikané Pangéran, "Bangsa-
bangsa tangga-teparoné Israèl wis
padha ngrusak tanah sing Dakparingaké
marang umat Israèl. Bangsa-bangsa
sing gawé piala bakal Dakpundhut
saka tanahé, kaya tanduran sing
dibedhol, supaya Yéhuda bisa luwar saka
bangsa-bangsa mau.
15 Nanging sawisé mengkono Aku
bakal melasi bangsa-bangsa mau, lan
bakal Dakbalèkaké menyang tanahé
dhéwé-dhéwé menèh.
16 Yèn bangsa-bangsa mau gelem
ngrasuk agamané bangsa-Ku kalawan
gumolonging ati lan gelem supata demi
asmané Allah kang gesang — kaya biyèn
enggoné muruki bangsa-Ku supata demi
jenengé Baal — bangsa-bangsa mau
bakal kepétung dadi umat-Ku lan bakal
padha Dakberkahi.

17 Nanging yèn ana bangsa sing
ora mbangun-turut, bakal Dakbedhol
saoyod-oyodé sarta Daktumpes. Aku,
Pangéran wis ngandika."
13 1 Aku didhawuhi Pangéran tuku
sabuk léna lan nganggo sabuk
mau ing lambungku, nanging aja nganti
dakcelup ing banyu.
2 Aku banjur lunga tuku sabuk, lan
sabuké dakenggo.
3 Pangéran nuli ngandika menèh,
4 "Lungaa menyang Bengawan Éfrat lan
sabuké dhelikna ana ing sela-selaning
parang."
5 Aku banjur mangkat lan sabuké
dakdhelikaké ana ing sacedhaké
Bengawan Éfrat.
6 Let sawetara dina aku didhawuhi
Pangéran bali menyang Bengawan Éfrat
menèh njupuk sabuké.
7 Dadi aku mrana menèh, nanging
bareng dakdhudhah sabuk sing
daksimpen ana ing kana mau jebul wis
rojah-rajèh (suwèk), nganti wis ora kena
dienggo menèh.
8 Pangéran banjur ngandika menèh,

9 "Mengkéné iki enggon-Ku bakal damel
rojah-rajèh merga piangkuhé Yéhuda lan
piangkuhé Yérusalèm.
10 Bangsa ala iki wegah ngrungokaké
pangandika-Ku. Atiné wangkal lan
selawasé ala. Padha manut allah liyané,
banjur dibektèni lan disembah-sembah.
Mulané bakal padha kaya sabuk iki sing
wis ora ana gunané babar-pisan.
11 Kaya upamané sabuk kraket ing
lambungé wong, mengkono kersa-Ku
supaya wong Yéhuda lan wong Israèl
padha kraket karo Aku. Srana mengkono
umat mau dadi kagungan-Ku sing
memuji lan ngluhuraké asma-Ku.
Nanging wong-wong mau padha ora
mbangun-turut marang Aku."
12 Gusti Allah ngandika menèh karo
aku, "Yérémia, kandhaa karo umat Israèl
yèn saben guci kudu diisèni anggur
nganti kebak. Wong-wong mau bakal
mangsuli yèn saben guci wis diisèni
anggur.
13 Banjur kandhaa yèn Aku, Pangéran,
bakal maringi ngombé anggur nganti
padha mendem, yakuwi raja-raja turuné
Dawud, para imam, para nabi lan wong
kabèh sing ana ing Yérusalèm.

14 Nanging wong-wong mau tuwa-enom
banjur bakal padha Dakjeblèsaké siji
karo sijiné, nganti padha remuk kabèh.
Aku bakal ora maringi palimirma utawa
welas, kabèh bakal Dakpatèni."
15 Hé wong Israèl, Gusti Allah wis
ngandika! Padha ngasorna badanmu lan
ngrungokna pangandikané.
16 Urmatana Pangéran, Allahmu,
sadurungé Panjenengané nekakaké
pepeteng. Lan kowé padha kejlungup
ana ing pegunungan; sadurungé
Panjenengané malik pepadhang sing
kokarep-arep, dadi pepeteng lelimengan.
17 Yèn kowé ora gelem ngrungokaké,
aku bakal nangis karo dhelikan, nangisi
piangkuhmu. Aku bakal nangis kelara-
lara lan eluhku bakal trocosan, merga
umaté Pangéran bakal kabuwang, kairid
lunga dadi wong tawanan.
18 Pangandikané Pangéran marang aku,
"Matura marang Sang Prabu lan ibuné,
supaya padha medhun saka dhamparé,
merga makuthané sing éndah bakal
kapundhut saka mestakané.
19 Kutha-kuthané Yéhuda sing sisih
Kidul wis dikepung; ora ana sing bisa
lolos. Wong-wong ing Yéhuda kabèh

wis ditawan lan digawa lunga menyang
pembuwangan."
20 "Yérusalèm, delengen! Mungsuhmu
wis teka, medhun saka tanah sisih Lor!
Endi wong-wong sing diprecayakaké
marang pangrumatmu, wong-wong sing
kokegung-egungaké?
21 Kowé arep muni kepriyé, yèn wong
sing kokkira mitramu jebul nelukaké
kowé lan njajah kowé? Apa kowé ora
ngrasakaké lara kaya wong wadon sing
lagi nglarani.
22 Yèn kowé arep ngerti apa sebabé
kowé nandhang sangsara sing mengkono
mau, nganti sandhanganmu disuwèk-
suwèk lan dirucat, kuwi merga saka
pialamu sing wis sundhul langit.
23 Wong cemani[i] apa bisa salin kulit?
Utawa macan tutul mbuwang tutulé? Yèn
bisa, kowé sing seneng gawé dosa, iya
bisa gawé becik.
24 Kowé bakal disebar déning Allah kaya
damèn kasebul ing anginé segara wedhi.
25 Kuwi sing kapesthèkaké dadi
nasibmu. Mengkono putusané Pangéran
ing ngatasé kowé, merga kowé wis
padha lali marang Panjenengané lan

---

[i]cemani: bangsa kulit cemeng.

nganut allah-allah liyané, sing sejatiné
dudu Allah.
26 Allah piyambak sing bakal
ngrucat sandhanganmu nganti
katon kawiranganmu.[j]
27 Panjenengané pirsa enggonmu
nindakaké prekara-prekara sing disengiti
Panjenengané. Panjenengané pirsa
enggonmu nyembah brahala ana ing
punthuk-punthuk lan ing sawah-sawah,
kaya wong lanang sing kepéncut
marang bojoné tanggané, utawa jaran
lanangan ngoyak jaran wadon. Hé wong
Yérusalèm! Kowé wis diukum! Mbésuk
kapan enggonmu arep dadi suci?"
14 1 Pangéran ngandika marang aku
bab mangsa ketiga garing ngerak
mengkéné,
2 "Yéhuda lagi nandhang sedhih merga
kepatèn; kutha-kuthané presasat kutha
mati. Wongé padha nglésod ing lemah
merga saka sedhihé, lan Yérusalèm
ngundang-undang njaluk tulung.
3 Wong sing sugih-sugih padha
kongkonan baturé golèk banyu; bareng
tekan kulah, jebul kulahé kothong; nuli

---

[j] kawirangan: kemaluan (bhs. Ind.).

padha bali nggawa jun[k] kothong. Mulané
wong-wong padha semplah lan bingung,
rainé padha ditutupi.
4 Sarèhné ora ana udan, lemahé dadi
garing. Wong tani padha kecuwan, lan
padha nutupi rainé.
5 Menjangan ing ara-ara manak,
nanging anaké ditinggal, merga ora ana
suket.
6 Kuldi alasan padha ngadeg ana ing
pucaké punthuk, padha megap-megap
kaya asu ajag; pandelengé lamur merga
padha ora olèh pangan.
7 Bangsaku bengok-bengok marang
aku njaluk tulung, tembungé, ‘Senajan
kawula dipun gugat déning dosa-dosa
kawula, dhuh Pangéran, kersaa paring
pitulungan, kados ingkang Paduka
janjèkaken. Kawula sampun wongsal-
wangsul nyingkur Paduka, sarta sampun
damel dosa dhateng Paduka.
8 Paduka menika andel-andelipun
Israèl, inggih namung Paduka piyambak.
Namung Paduka piyambak ingkang
saged ngluwari kawula saking paukuman
menika. Kénging menapa Paduka kados
tiyang neneka wonten ing tanah menika,

---

[k]jun: wadhah toya.

kados tiyang lelampah ingkang namung
mampir sipeng kémawon.
9 Kénging menapa Paduka kados tiyang
ajrih, kados perwira ingkang mboten
gadhah daya mitulungi? Paduka rak
wonten ing tengahipun umat Paduka,
dhuh Allah. Kawula rak umat kagungan
Paduka, mugi sampun ngantos nilar
kawula.’"
10 Pangandikané Allah marang umaté
mengkéné, "Wong-wong seneng
nyingkur Aku, lan ora bisa menggak
kekarepané dhéwé. Mulané Aku ora
seneng karo wong-wong mau. Dosa-
dosané bakal tansah Dakéling-éling, lan
bakal Dakukum."
11 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné, "Kowé aja nyuwunaké
pitulungan kanggo wong-wong kuwi
marang Aku.
12 Senajan padha pasa Aku ora arep
miyarsakaké pesambaté. Senajan padha
nyaosaké kurban obongan lan kurban
dhaharan, iya ora bakal gawé renaning
penggalih-Ku. Malah wong-wong mau
bakal padha Daktumpes ana ing
peprangan nganti padha mati merga
kaliren lan pageblug."

13 Aturku, "Dhuh Allah Ingkang
Mahakwasa. Paduka pirsa bilih para nabi
sami nyriyosi tiyang-tiyang menika,
bilih badhé mboten wonten peprangan
lan paceklik, awit miturut sanjangipun
tiyang-tiyang wau Paduka sampun
janji piyambak. Malah ing tanah ngriki
namung badhé wonten katentreman
kémawon."
14 Nanging Pangéran paring wangsulan,
"Para nabi padha medhar wangsit palsu
nganggo asma-Ku. Aku ora ngutus
nabi-nabi mau. Aku ora paring dhawuh
apa-apa, iya ora weling ngucapaké
tembung sakecap. Wangsit sing padha
ditampa mau pinangkané ora saka Aku.
Mulané ramalané ora ana gunané merga
asalé mung saka pangothak-athiké
dhéwé.
15 Aku, Pangéran, nedahaké marang
kowé apa sing bakal Daktindakaké
kanggo para nabi, sing padha ora
Dakutus, nanging padha medhar wangsit
nganggo asma-Ku, pangucapé, ‘Ing
tanah kéné bakal ora ketekan perang
lan ora ketekan paceklik.’ Wong-wong
mau bakal Daktumpes srana perang lan
paceklik.

16 Wong-wong sing padha ngandel
marang ramalané nabi-nabi mau
iya bakal padha Dakpatèni srana
peprangan lan paceklik. Jisimé bakal
padha dibuwang ana ing dalan-dalané
Yérusalèm, lan ora ana wong sing
bakal ngubur. Mengkono sing bakal
dialami déning wong-wong mau kabèh,
klebu uga bojoné, anak-anaké lanang
lan wadon. Aku bakal males sakèhé
durakané."
17 Pangéran ndhawuhi aku, supaya
ngandhani wong-wong, sepira sedhihé
atiku. Mengkéné tembungku, "Aku
daknangis rina wengi, daknangis ora
meneng-meneng, merga bangsaku
banget enggoné ketaton, tatu sing
mbebayani.
18 Yèn aku metu ana ing ara-ara, ing
kono aku weruh jisimé wong sing padha
mati ing peprangan; yèn aku mlebu
kutha, aku weruh wong sing padha mati
kaliren. Para nabi lan para imam padha
nglakoni pegawéané, nanging ora ngerti
apa sing ditindakaké."
19 Dhuh Pangéran, menapa Yéhuda
Paduka tampik babar-pisan? Menapa
tiyang-tiyang ing Sion Paduka tatoni

ngantos mboten saged kasarasaken malih? Kawula sami ngajeng-ajeng wontenipun katentreman, nanging mboten nampi menapa-menapa ingkang saé; kawula sami ngantos-antos kesarasan, nanging ingkang dhateng malah panganiaya.
20 Dhuh Allah, kawula sami damel dosa dhateng Paduka, kawula sami ngakeni dosa-dosa kawula, lan dosanipun para leluhur kawula.
21 Kersaa ngémuti dhateng janji Paduka, lan kawula mugi sampun ngantos Paduka wirangaken. Paduka sampun ngantos ngrèmèhaken dhampar Paduka ingkang mulya. Prejanjian Paduka kaliyan kawula sampun ngantos Paduka lebur.
22 Brahalanipun bangsa-bangsa mboten sami ndhatengaken jawah; langit saking dayanipun piyambak mboten saged ndhatengaken jawah. Dhuh Pangéran Allah kawula, namung Paduka ingkang sami kawula antos-antos. Awit inggih namung Paduka piyambak ingkang saged nindakaken sedaya wau.

15 1 Pangéran ngandika marang aku mengkéné, "Senajan Musa lan Samuèl padha ngadeg ana ing ngarsa-

Ku, Aku ora bakal melasi wong-wong
iki. Padha singkirna, padha tundhungen
saka ngarsa-Ku.
2 Yèn padha takon kowé apa sebabé
padha ditundhung, kandhaa yèn Aku
ngandika mengkéné, ‘Salong ana sing
ditakdiraké mati merga lelara, mulané
ya padha mrono parané! Salong ana sing
ditakdiraké mati ing peprangan, dadi ya
padha mrono parané. Salong ana sing
ditakdiraké dadi wong tawanan, dadi iya
mrono-mrono parané.’
3 Aku, Pangéran kang netepaké patang
prekara sing bakal kelakon mau;
wong-wong mau bakal dipatèni ana ing
peprangan; jisimé bakal dilarak-larak
déning asu-asu; manuk-manuk bakal
notholi jisimé, lan kéwan galak bakal
ngentèkaké kekarèné.
4 Wong salumahé bumi bakal Dakgawé
geter weruh asilé penggawéné Manasyè
bin Hizkia ana ing Yérusalèm, nalika
dhèwèké dadi raja ana ing kono."
5 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Sapa sing arep melasi kowé, hé wong
Yérusalèm? Lan sapa sing arep béla
susahmu? Sapa sing arep mampir
ngaruhaké keslametané?

6 Wong-wongmu wis padha nampik
Aku; lan kowé wis nyingkur Aku.
Mulané tangan-Ku Dakangkat lan kowé
Dakremuk, merga Aku wis ora tahan
ngampet duka-Ku.
7 Kowé bakal Daktundhung metu saka
saben kutha ing tanah kéné, kaya
damèn kabur ing angin. Umat-Ku bakal
Daktumpes, anak-anaké Dakpatèni,
merga kowé ora marèni kelakuanmu
sing ala.
8 Cacahé randha ing tanahmu bakal
luwih akèh ketimbang karo wedhiné
segara. Nonomanmu bakal padha
Dakpatèni sajroné nedheng-nedhengé
padha tuwuh, nganti ndadèkaké biyungé
padha sangsara. Bakal padha Dakgebug
dadakan srana pagiris lan geter.
9 Biyung sing kélangan anaké pitu
bakal semaput, ambekané megap-
megap. Padhangé srengéngé malih
dadi peteng; wong mau ngalami wirang
lan isin. Mungsuh-mungsuhmu bakal
Dakdhawuhi matèni sakèhé wong sing
isih urip. Aku, Pangéran wis ngandika."
10 Wong sing cilaka temen aku iki!
Yagéné aku dilairaké déning biyungku?
Déné kokdadi wong sing marakaké

regejegan lan bebantahaning antarané
wong-wong satanah kabèh. Mangka aku
ora tau motangaké marang wong liya,
éwasemono aku ana ing ngendi-endi
disepatani wong.
11 Dhuh Allah, mugi-mugi ndhawuhana
kawula, saupamia enggèn kawula
ngladosi Paduka menika mboten kalayan
éklasing manah, utawi kawula mboten
nyuwunaken sih Paduka kanggé para
mengsah kawula, samasa sami ngalami
karupekan.
12 (Mboten wonten tiyang ingkang
saged mutung tosan, langkung-langkung
tosan ingkang asalipun saking tanah Lèr,
ingkang kagemblèng kaliyan prunggu.)
13 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné, "Aku bakal ngutus
mungsuh-mungsuh njarah-rayah
kasugihan lan raja-branané bangsa-Ku,
kanggo ngukum pialané sing ditindakaké
wrata satanah kabèh.
14 Aku bakal ndadèkaké umat-Ku
ngawula marang para mungsuhé, ing
tanah manca sing durung dingertèni,
merga mulading bebendu-Ku sing ora
kena disirep ing selawasé."

15 Unjukku, "Dhuh Pangéran, Paduka
pirsa samukawis. Mugi kersa ngèngeti
dhateng kawula lan mitulungi kawula.
Kawula nyuwun mugi Paduka malesaken
dhateng tiyang-tiyang ingkang sami
ngoyak-oyak kawula. Tiyang-tiyang
menika mugi sampun ngantos Paduka
sabari, sarta lajeng sami saged mejahi
kawula. Paduka mugi ènget bilih enggèn
kawula dipun siya-siya menika krana
saking enggèn kawula nglampahi ayahan
ingkang Paduka paringaken dhateng
kawula.
16 Menawi Paduka paring dhawuh,
saben tembung kawula pirengaken.
Kawula menika kagungan Paduka, dhuh
Allah Ingkang Mahakwasa. Pangandika
Paduka menika ngebaki manah kawula
srana kabingahan lan kabegjan.
17 Kawula mboten naté jagongan kaliyan
tiyang ingkang remen sembranan, utawi
tumut gegujengan lan bingah-bingah
kaliyan piyambakipun. Margi mituhu
dhateng dhawuh Paduka, kawula tansah
mencil piyambakan, margi manah
kawula sampun Paduka kebaki nepsu.
18 Kénging menapa kawula kedah
tansah nandhang kasisahan? Kénging

menapa tatu-tatu kawula mboten kénging dipun jampèni? Kénging menapa mboten sami pulih saras malih? Menapa Paduka badhé damel gela dhateng kawula, kados lèpèn ingkang mboten ajeg toyanipun?"

19 Pangéran paring wangsulan marang pesambatku mau, mengkéné. "Yèn kowé mratobat, kowé bakal Dakangkat dadi abdi-Ku menèh. Menawa kowé kandha sing bener lan ora ngawur tanpa teges, kowé bakal Dakdadèkaké nabi-Ku menèh. Wong-wong bakal padha bali marani kowé menèh, mula kowé ora prelu marani wong-wong mau.

20 Kowé bakal Dakdadèkaké bètèng prunggu sing sentosa. Wong-wong mau bakal merangi kowé, nanging bakal ora bisa ngalahaké kowé. Aku bakal nganthi lan ngampingi kowé nganti kowé bakal aman.

21 Kowé bakal Dakluwari saka pangwasané wong ala lan wong ambek siya. Aku, Pangéran sing ngandika!"

16 1 Pangéran ngandika menèh marang aku mengkéné,

2 "Kowé aja rabi lan duwé anak ana ing panggonan iki.

3 Kowé Dakkandhani apa sing bakal
kelakon mungguh bocah-bocah sing
dilairaké ana ing kéné lan wong tuwané.
4 Kuwi bakal padha mati merga déning
lelara sing nggegirisi, lan ora ana wong
sing bakal nangisi utawa mendhem
jisimé. Jisim-jisimé bakal katumpuk kaya
uwuh ana ing lemah. Wong bakal padha
dipatèni ana ing peprangan utawa merga
saka kaliren. Jisimé bakal dadi pangané
manuk-manuk lan kéwan galak."
5 "Kowé aja layad ing omahé wong
sing lagi kepatèn. Aja mèlu susah
utawa béla-sungkawa. Bangsa iki wis
ora Dakparingi berkah tentrem-rahayu,
kadarman lan kawelasan.
6 Wong sugih lan wong miskin karo-
karoné bakal padha mati ora dipendhem,
lan ora ana sing layad. Ora ana wong
sing natoni awaké utawa nyukur rambuté
kanggo nélakaké sedhihing atiné.
7 Ora ana wong sing gelem mangan
lan ngombé kanggo nglipur wong sing
kepatèn kekasihé. Ora ana wong sing
mèlu ngrasakaké sedhih karo wong sing
kepatèn bapak utawa embokné."

8 "Aja mlebu ing omahé wong sing lagi
nganakaké pésta. Aja mèlu jagongan ing
kono, mèlu mangan lan ngombé.
9 Rungokna apa sing dingandikakaké
déning Pangéran, Allahé Israèl, Kang
Mahakwasa. Aku bakal nyirep sakèhing
swaraning kabungahan lan sukan-sukan,
sarta giyak-giyaké wong ana ing
péstaning pengantèn. Umat iki bakal
menangi kelakoné prekara iki mau
kabèh."
10 "Yèn kowé ndhawuhaké pangandika
iki kabèh, wong-wong bakal padha
takon, apa sebabé Pangéran ngukum
umaté nganti semono aboté. Wong-
wong bakal padha takon piala apa sing
ditindakaké déning umaté, apa dosané
marang Pangéran, Allahé.
11 Nuli kandhaa yèn Allah wis ngandika
mengkéné, 'Para leluhurmu wis padha
nyingkur Aku lan nyembah allah liyané.
Padha ninggal Aku lan ora netepi
piwulang-piwulang-Ku.
12 Nanging piala sing koklakoni saiki
kuwi luwih gedhé ketimbang karo
dosané leluhurmu. Kowé kabèh padha
mangkotaké atimu ana ing sajroning

dosamu, merga padha ora netepi
dhawuh-Ku.
13 Mulané kowé bakal Daktundhung
saka tanah kéné, menyang tanah sing
ora tau kokngertèni utawa disumurupi
déning para leluhurmu. Ana ing tanah
kono kowé bakal nyembah marang
allah-allah liyané rina lan wengi, merga
Aku ora bakal melasi kowé menèh.'"
14 Pangéran ngandika marang aku
mengkéné, "Bakal ana wektuné umat
sing ora supata demi asma-Ku, Allah
kang sipat gesang, sing wis ngentas
Israèl saka tanah Mesir.
15 Bakal padha supata demi asma-Ku,
Allah kang sipat gesang, sing wis
ngluwari Israèl saka tanah Lor lan
tanah-tanah liyané, panggonané umat
mau Daksebar. Umat Israèl bakal
Dakbalèkaké menèh ing tanahé dhéwé,
sing Dakparingaké marang para leluhuré.
Aku, Pangéran, sing ngandika."
16 Pangéran ngandika menèh
mengkéné, "Aku bakal nekakaké
wong golèk iwak sing bakal njaring
umat-Ku. Aku iya bakal nekakaké
juru mbebedhag akèh bèn mburu lan
matèni wong-wong sing padha manggon

ana ing pegunungan, ing punthuk lan
ing guwa-guwa sing ana ing selaning
karang-karang.
17 Tingal-Ku ngawasaké apa sing padha
dilakoni kabèh. Ora ana prekara sing
samar tumraping Aku. Dosa-dosané ora
ana sing ilang saka paningal-Ku.
18 Dosa lan durakané umat-Ku bakal
Dakwales tikel-matikel, merga wis
padha najisaké tanah-Ku srana brahala-
brahala, barang sing mati kaya bathang.
Tanah-Ku dikebaki brahala-brahala najis
sing kaya mengkono mau."
19 "Dhuh Pangéran, Paduka menika
ingkang ngreksa lan paring kekiyatan
dhateng kawula, saha paring pitulungan
menawi kawula ngalami karupekan.
Bangsa-bangsa badhé marek saking
pungkasaning bumi sarta matur, ‘Para
leluhur kawula sami mboten gadhah
menapa-menapa kejawi allah-allah
palsu, saha brahala-brahala ingkang
tanpa gina.
20 Menapa manungsa saged damel allah
piyambak? Mboten, saupamia saged,
allah wau Allah palsu.’"
21 Pangéran ngandika, "Sepisan
iki kanggo ing selawasé Aku bakal

ngetingalaké kasektèn lan pangwasa-Ku, nganti padha weruh yèn Aku iki jumeneng Allah."

17 [1] Pangandikané Pangéran mengkéné, "Hé wong Yéhuda, dosamu wis kacathet nganggo pèn wesi, lan ditulis ing atimu nganggo inten lancip sarta diukir ing pojok-pojoking mesbèhmu.

[2] Wong-wongmu padha manembah ana ing mesbèh-mesbèh lan cagak-cagak pamujan sing didegaké kanggo brahalané Dèwi Asyéra, ing ngisoré saben wit gedhé, lan ana ing pucaké punthuk-punthuk,

[3] sarta ana ing gunung-gunung lan ing tanah ngaré. Barang-darbèkmu lan raja-branamu bakal Dakulungaké dadi rayahan, minangka walesé dosamu ana ing sawratané tanahmu kéné.

[4] Tanah sing Dakparingaké marang kowé bakal Dakpundhut, lan kowé bakal Dakdadèkaké baturé mungsuh-mungsuhmu ana ing tanah sing ora tau koksumurupi, merga paukuman-Ku mulad-mulad kaya geni sing ora kena disirep ing selawas-lawasé."

5 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Aku bakal ngukum wong sing nyingkur
Aku lan wong sing ngendelaké
kekuwatané manungsa, sing sanyatané
mung apes waé.
6 Wong kuwi presasat eri pulet-puletan
sing thukul ing tanah garing ing ara-ara
samun, ing tanah sing cengkar. Wong
mau bakal ora ngalami kabegjan.
7 Nanging Aku bakal mberkahi wong
sing kumandel marang Aku.
8 Wong kuwi bakal kaya wit sing
ditandur ana ing pinggiring kali, sing
oyod-oyodé tumancep ana ing banyu.
Wit mau ora krasa ketaman panas ing
mangsa ketiga, merga godhongé tetep
ijo royo-royo; ora kuwatir ing mangsané
ngerak; lan ora kendhat enggoné
ngetokaké woh.
9 Sapa sing bisa njajagi atiné
manungsa? Julig lan pinter ngapusi
tanpa tandhing; wis kebacut atos kaya
watu, sapa sing bisa ngempukaké?
10 Aku, Pangéran kang pirsa atiné
wong, lan ndadar tekan telenging batiné.
Supaya wong siji-siji Dakganjar, manut
kelakuané, miturut penggawéné."

11 Wong sing nglumpukaké kasugihan
nganggo patrap sing ora jujur, kuwi kaya
ayam alas sing ngengremi endhog sing
dudu endhogé dhéwé. Tengah-tengahé
umuré wong mau bakal kélangan
kasugihané, lan wekasané umuré bakal
ketara, yèn dhèwèké sanyatané wong
gemblung.
12 Pedalemané Allah kuwi presasat
dhampar kang luhur, sing wiwit-wiwitan
mula ngadeg ana ing gunung sing
dhuwur.
13 Dhuh Pangéran, Paduka menika
ingkang dipun antos-antos déning
Israèl. Sedaya tiyang ingkang nyingkur
Paduka badhé nandhang kwirangan.
Tiyang-tiyang murtad wau badhé sami
sirna kados nama ingkang kaserat
wonten ing lebu, awit sami nilar Paduka,
etuking toya gesang.
14 "Dhuh Pangéran, mugi kersa
nyarasaken kawula, temtu kawula badhé
saras babar-pisan; kawula mugi Paduka
luwari, ngantos kawula badhé tentrem
saèstu. Inggih namung Paduka piyambak
ingkang kawula puji-puji!"
15 Tiyang-tiyang sami mungel dhateng
kawula mekaten, "Pangandikanipun

Allah ingkang ngancam dhateng kula
sedaya kokmboten kelampahan? Mbok
cobi Pangéran dipun aturi ngleksanani
samenika!"
16 Nanging dhuh Allah, kawula
mboten naté meksa Paduka supados
ndhatengaken paukuman dhateng
bangsa menika. Kawula mboten
kepéngin bangsa menika nemahi
sangsara. Paduka pirsa piyambak, bilih
kawula mboten naté nyuwun supados
Paduka ndhatengaken paukuman
dhateng bangsa menika.
17 Paduka mugi sampun ngantos dados
pagiris dhateng kawula, awit Paduka
menika pangungsèn kawula.
18 Tiyang ingkang sami nyia-nyia
kawula mugi sami Paduka damel wirang,
sarta kawula piyambak mugi Paduka
éman, dhuh Pangéran. Tiyang-tiyang
menika sami girisa, nanging kawula
piyambak sampun ngantos giris. Sami
kadhawahana paukuman lan dipun
gepuka ngantos ajur-mumur.
19 Pangandikané Pangéran marang
aku, "Yérémia, pangandika iki umumna
ana ing gapuraning kutha sing kanggo
mlebu-metu raja Yéhuda yèn rawuh lan

ninggal kutha. Mengkono uga wartakna
ana ing gapurané Yérusalèm liya-liyané.
20 Wartakna marang raja-raja lan
sakèhé wong sing manggon ing
Yérusalèm; lan saben wong sing mlebu-
metu ing gapura padha ngrungokna apa
sing Dakdhawuhaké.
21 Kandhanana yèn padha kepéngin
urip pengingen mikul utawa nggéndhong
gawan apa waé ing dina Sabbat,
utawa nggegawa metu ing gapurané
Yérusalèm.
22 Utawa nggegawa apa waé saka ing
omahé ana ing dina Sabbat. Ing dina
Sabbat ora kena padha nyambut-gawé.
Dina kuwi kudu padha disucèkaké, kaya
sing wis Dakdhawuhaké marang para
leluhuré.
23 Para leluhuré padha ora mbangun-
turut marang Aku lan padha ora netepi
dhawuh-Ku. Malah padha mangkotaké
atiné, dadi padha ora nurut lan ora
nanggapi dhawuh-Ku.
24 Wong-wong mau padha kandhanana,
supaya padha netepi dhawuh-Ku. Ing
dina Sabbat padha ora kena nggawa
gawan metu gapurané kutha iki. Dina
Sabbat kudu padha disucèkaké lan

ing dina mau padha ora kena nglakoni pegawéan apa waé.
25 Yèn dhawuh kuwi ditetepi, para raja lan para pangéran sing padha mlebu-metu ing gapurané kutha Yérusalèm bakal kaparingan pangwasané Raja Dawud. Enggoné mlebu kutha bakal karo nunggang kréta lan jaran bebarengan karo wong-wong ing Yéhuda. Kutha Yérusalèm bakal tansah kebak wong.
26 Wong-wong saka kutha-kuthané Yéhuda bakal padha teka, mengkono uga wong-wong saka désa-désa sakiwa-tengené Yérusalèm. Wong-wong bakal padha teka saka daérah Bènyamin, saka sikiling gunung-gunung lan saka daérah Yéhuda sisih Kidul. Bakal padha kemrubut nggawa kurban obongan lan kurban sembelèhan, kurban dhaharan lan menyan, apa menèh kurban pamuji marang Pedalemané Allah.
27 Nanging wong-wong mau kudu padha nucèkaké dina Sabbat lan ing dina mau padha ora kena liwat gapurané kutha karo nggawa gawan. Yèn ora mengkono, gapura-gapurané Yérusalèm bakal Dakobong. Kedhaton-kedhatoné

Yérusalèm bakal entèk kamangsa ing
geni sing ora kena disirep."
18 [1] Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
[2] "Lungaa marang omahé kundhi.[l] Ana
ing kono Aku bakal paring dhawuh
marang kowé."
[3] Aku banjur mangkat lan satekané ing
omahé kundhi, wongé lagi gawé grabah
nganggo piranti.
[4] Yèn grabahé sing digarap mau ora
kabeneran, lempungé banjur diwangun
menèh digawé grabah liyané.
[5] Pangéran banjur ngandika marang
aku,
[6] "Apa Aku ora wenang nindakaké ing
sakersa-Ku marang bangsa Israèl kaya
patrapé kundhi karo lempungé? Kowé
ana ing asta-Ku kaya lempung sing ana
ing tangané kundhi.
[7] Samasa Aku arep mbedhol, ngremuk,
utawa numpes sawijining bangsa utawa
kraton,
[8] mangka bangsa mau mratobat saka
dosané, Aku bakal ora sida ndhawahaké
paukuman sing arep Daktindakaké.

---

[l] kundhi: tukang grabah pecah.

9 Kosokbaliné, yèn Aku wis ngandika
arep mbangun sawijining bangsa utawa
kraton,
10 mangka bangsa mau ora mbangun-
turut marang Aku lan malah nglakoni
piala, Aku bakal ora sida nindakaké apa
sing wis Dakngandikakaké.
11 Mulané wong-wong Yéhuda lan wong-
wong Yérusalèm padha kandhanana yèn
Aku wis ngrancang arep ndhawahaké
paukuman marang wong-wong mau.
Kandhanana supaya mratobat, marèni
kelakuané sing ala; konen urip sing
becik.
12 Wong-wong mau bakal padha
mangsuli, ‘Kénging menapa kula kedah
sami mratobat? Mboten prelu; kula
badhé tetep mangkotaken manah lan
tetep nglampahi piawon, kados ingkang
dados sedyaning manah kula.’"
13 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Takona marang saben bangsa, apa
tau ana lelakon sing kaya mengkono?
Bangsa Israèl wis nglakoni piala sing
kebangeten!
14 Apa pucuk-pucuké pegunungan
Libanon tau ora ketutupan ing salju?

Apa kali-kaliné sing banyuné adhem tau
garing?
15 Nanging umat-Ku kelakon ora
éling marang Aku; padha ngobong
dupa kanggo reca ukir-ukiran. Padha
nyimpang saka dalan sing biyèn
diambah, lan ngambah dalan sing
sabeneré dudu dalan.
16 Tanahé nganti dadi panggonan sing
nggegirisi, lan dadi cecamahan ing
selawas-lawasé. Angger wong sing liwat
kono bakal padha kagèt ndeleng kaanan
ing kono; sarta padha gèdhèg-gèdhèg
saka gumuné.
17 Umat-Ku bakal Daksebar ana ing
ngarepé mungsuhé, kaya bledug sing
kabur katerak ing angin saka Wétan.
Umat-Ku bakal Dakungkuraké, lan yèn
ketekan bebaya bakal Daktégakaké."
18 Wong-wong Israèl banjur padha muni
mengkéné, "Ayo kita padha sarembug
mbèrèsi Yérémia! Rak ora kurang imam
sing bisa mulang kita, lan akèh wong
pinter sing bisa awèh rembug marang
kita, sarta nabi-nabi sing medharaké
sabdané Pangéran. Kita ndakwa marang
Yérémia, banjur kita ladèkaké marang

pengadilan, lan kita aja nggugu karo tembungé."
19 Aku banjur ndedonga marang Pangéran, "Dhuh Pangéran, mugi miyarsakaken atur kawula, sarta tembungipun para mengsah kawula.
20 Kesaénan menapa badhé dipun wales piawon, déné sami ngedhuk luwangan kanggé masangi kawula? Paduka temtu inggih kémutan enggèn kawula sowan marek ing ngarsa Paduka, nyuwunaken sih-palimirma kanggé tiyang-tiyang menika, supados mboten Paduka dhawahi paukuman.
21 Nanging samenika, dhuh Pangéran, anak-anakipun mugi Paduka damel pejah kaliren. Tiyang-tiyang menika sami tiwasa ing peprangan, supados para sémahipun sami kécalan lakinipun lan anak-anakipun. Tiyang-tiyangipun sami pejaha margi sesakit lan para nènèmanipun pejah wonten ing peprangan.
22 Griyanipun kadhatengana rampog ingkang dadakan ngrampog griya-griyanipun. Kadamela sami jerit-jerit margi saking giris. Margi tiyang-tiyang menika sampun sami ngedhuk luwangan

kanggé ndhawahaken kawula, lan sami masang kala kanggé njiret kawula.
23 Dhuh Pangéran, Paduka pirsa piyambak enggènipun sami ngangkah mejahi kawula. Sampun ngantos dosanipun Paduka apunten, sarta durakanipun sampun ngantos Paduka bucal saking ngarsa Paduka. Mugi Paduka dadosaken sami ambruk wonten ing ngarsa Paduka, sarta Paduka dhawahi paukuman."

19 1 Aku didhawuhi Pangéran tuku guci sing digawé saka lempung, karo ngajak para tuwa-tuwané umat lan para tuwa-tuwané imam sawetara,
2 didhawuhi metu menyang Lebak Ben-Hinom. Ana ing kono aku didhawuhi medharaké sabda sing bakal kaparingaké marang aku.
3 Pangandikané Pangéran marang aku mengkéné, "Raja-raja ing Yéhuda lan wong-wong Yérusalèm, padha ngrungokna pangandika-Ku, Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé Israèl. Aku bakal nekakaké bebaya sing ndadèkaké saben wong sing krungu padha éram.
4 Merga wong-wong wis padha ninggal Aku lan padha najisaké panggonan iki

srana enggoné padha kekutug nyembah marang allah liya-liyané sing ora disumurupi déning wong iki lan déning para leluhuré, sarta déning para raja ing Yéhuda. Panggonan kéné wis dikebaki getihé wong sing ora kaluputan.
5 Wong-wong mau padha ngedegaké mesbèhé Baal kanggo ngobong anak-anaké ing geni kanggo kurban. Sing mengkono mau ora saka dhawuh-Ku, malah Aku ora tau kagungan penggalih sing mengkono kuwi.
6 Mulané bakal ana wektuné panggonan kéné ora karan Tofèt utawa Lebak Ben-Hinom, nanging Lebak Panyembelèhan.
7 Ing panggonan kéné rancangan-rancangané wong Yéhuda lan wong Yérusalèm bakal Dakgawé gagal. Bakal padha Dakulungaké ing tanganing mungsuhé, nganti bakal padha dipatèni ing peprangan. Jisimé bakal dadi pakané manuk lan kéwan galak.
8 Aku bakal nekakaké karusakan gedhé ing kutha kéné, nganti saben wong sing liwat ing kéné padha giris lan gumun banget.
9 Kutha iki bakal dikepung déning mungsuhé lan wong sing manggon

ing kutha mau bakal dipatèni kabèh. Pangepungé kutha mau bakal nggegirisi banget, mula wong sing manggon ana ing kutha kono bakal mangan dagingé pepadhané, malah dagingé anaké dhéwé."

10 Aku banjur didhawuhi déning Pangéran mecah guciné ing ngarepé wong-wong sing padha mèlu aku.

11 Lan kandha yèn iki merga saka dhawuhé Pangéran, Allah Kang Mahakwasa, sing ngandika mengkéné, "Wong-wong lan kutha iki bakal Dakremuk kaya guci sing pecah iki, nganti ora kena dipulihaké menèh. Wong-wong sing mati bakal padha dipendhem ing Tofèt, merga wis ora ana panggonan liyané menèh kanggo ngubur jisim-jisim mau.

12 Aku janji yèn kutha iki lan wong-wongé bakal Dakdadèkaké kaya Tofèt.

13 Omah-omah ing Yérusalèm, kedhatoné raja-raja Yéhuda lan kabèh omah sing ing payoné tau kanggo kekutug kanggo para déwa langit, ya omah-omah sing tau kanggo ngesok anggur minangka kanggo kurban marang

para allah liyané. Sebab omah-omah
mau wis padha dadi najis, ora béda karo
Tofèt."
14 Sabaliku saka enggonku diutus
medhar wangsit ing Tofèt, aku banjur
ngadeg ana ing platarané Pedalemané
Allah, sarta nglairaké sabdané Allah
marang wong-wong sing ana ing kono;
pangucapku,
15 "Mengkéné pangandikané Allah Kang
Mahakwasa, Allahé Israèl, ‘Aku bakal
nekakaké sakèhé paukuman sing wis
Dakngandikakaké sadurungé marang
kutha iki lan marang saben kutha ing
sakiwa-tengené, merga atimu wangkot
lan ora gelem ngèstokaké dhawuh-Ku.’"
20 1 Bareng Imam Pasyhur bin
Imer kepalané Pedalemané Allah
mireng enggonku medhar wangsit mau,
2 banjur dhawuh supaya aku digebugi
lan diranté ana ing sacedhaké Gapura
Bènyamin sing dhuwur, ing Pedalemané
Allah kono.
3 Ésuké bareng Pasyhur wis nguculi
rantéku, aku muni mengkéné, "Gusti
Allah mboten maringi nama panjenengan
Pasyhur, nanging ‘Pagiris ing saenggèn-
enggèn’.

4 Margi mekaten pangandikanipun
Allah, ‘Aku bakal ndadèkaké kowé
giris marang awakmu dhéwé lan para
mitramu; para mitramu kabèh bakal
mati déning pedhangé para mungsuhé.
Wong Yéhuda kabèh bakal padha dadi
baturé raja Babil; wong sawetara bakal
ditawan lan digawa menyang Babil, déné
wong-wong liyané bakal dipatèni.
5 Sakèhé kasugihané kutha iki bakal
Dakulungaké marang mungsuhé,
barang-darbèké bakal dirampas kabèh,
uga raja-branané para rajané Yéhuda.
Sakèhé kasugihan mau bakal digawa
menyang tanah Babil.
6 Déné kowé, Pasyhur lan brayatmu
iya bakal ditawan lan digawa menyang
Babil. Ana ing kana enggonmu bakal
mati lan dikubur bebarengan karo para
mitramu sing sok kokwedhari wangsitmu
sing palsu kuwi.’"
7 Dhuh Pangéran, Paduka mbujuk
kawula, kawula sampun kabujuk. Paduka
langkung rosa tinimbang kawula, mila
kawula Paduka kawonaken. Saben tiyang
nggegujeng kawula, rinten dalu kawula
dipun poyoki.

8 Sebab saben medhar wangsit, kawula
Paduka dhawuhi mungel kalayan sora,
"Panganiaya! Bilai!" Inggih jalaran
pangandika Paduka ingkang kawula
wedharaken, kawula sedinten-dinten
dipun poyoki lan dipun awon-awon.
9 Nanging samasa kawula mosik
ing salebeting manah, "Daklèrèn
waé enggonku dadi nabiné Allah, lan
enggonku medharaké pangandikané
Allah," ing manah kawula pangandika
Paduka dados kados latu ingkang murub,
ingkang mboten kénging kawula sirep.
Senajan kawula cegah-cegah supados
mboten kawula ucapaken, nanging
kawula mboten keconggah.
10 Kawula mireng tiyang-tiyang sami
bisik-bisik, "Wong kuwi kandha yèn ing
saenggon-enggon bakal ana pagiris!
Beciké kita laporaké waé marang para
penggedhé!" Kanca-kanca kawula
piyambak sami ngajeng-ajeng supados
kawula manggih bebaya. "Bisa uga wong
kuwi kena dibujuk, banjur kita cekel, lan
kita wales."
11 Nanging, dhuh Pangéran, Paduka
njagi kawula, srana kekiyatan lan
pangwasa Paduka, lan tiyang-tiyang

ingkang nyia-nyia kawula badhé nemahi cilaka. Tiyang-tiyang menika badhé kwirangan ing selami-laminipun, margi mboten badhé angsal damel. Wirangipun mboten badhé wonten telasipun.

12 Dhuh Pangéran, Allah Ingkang Mahakwaos, Pandadar Paduka menika adil! Paduka pirsa menapa ingkang wonten ing batosipun para manungsa. Kawula badhé sumerep paukuman ingkang Paduka paringaken dhateng para mengsah kawula, margi prekawis kawula sampun kawula pasrahaken ing asta Paduka.

13 Padha memujia marang Allah! Luhurna asmané! Awit Panjenengané ngluwari wong kang siniya-siya saka tangané wong duraka!

14 Kenaa ing laknat dina kelairanku! Dilalèkna dinané biyungku enggoné nglairaké aku!

15 Kenaa ing laknat wong sing nggawa kabar kabungahan marang bapakku, "Kowé wis kaparingan anak lanang!"

16 Wong mau dadia kaya kutha-kutha sing digempur déning Allah tanpa welas. Wong mau yèn ésuk krungu swarané

wong sesambat, lan yèn awan krungu
swaraning perang.
17 Merga wong mau ora matèni aku
sadurungé aku dilairaké, dadiné aku rak
bakal mati ana ing wetengé biyungku?
18 O, yagéné aku kokdilairaké? Apa
mung supaya aku ngalami pagiris lan
kasusahan, sarta mungkasi uripku srana
nandhang kwirangan?
21 1 Zedekia raja Yéhuda ngutus
Pasyhur bin Malkia lan Imam
Zéfanya bin Maaséya nemoni aku karo
diweling mengkéné,
2 "Kula aturi neges dhateng kersanipun
Pangéran kanggé kula, margi Raja
Nebukadnésar saking Babil lan
tentaranipun badhé ngepung kitha
Yérusalèm. Mbok menawi Pangéran
kersa damel kaélokan lan nundhung
Nebukadnésar késah saking ngriki."
3 Pangéran banjur ngandika marang
aku, lan aku nglantaraké pangandika
mau marang para utusané Zedekia.
4 Pangandikané Pangéran Allahé Israèl
marang Zedekia mengkéné, "Zedekia,
tentaramu sing perang nglawan raja
Babil bakal Dakulungaké marang
mungsuhé. Gegamané para prejuritmu

bakal Daktumpuk ana ing tengahé
kutha.
5 Kowé bakal Daklawan nganggo
pangwasa-Ku, paukuman-Ku, wewelak-
Ku[m] lan duka-Ku.
6 Saben wong sing manggon ing kutha
kono bakal Dakpatèni. Manungsa lan
kéwan bakal padha mati merga pageblug
sing nggegirisi.
7 Nanging kowé, para pegawému
lan rakyat kekarèné sing ora mati
merga déning pedhang, paceklik
utawa pageblug, bakal Dakulungaké
marang tangané Raja Nebukadnésar lan
mungsuh-mungsuhmu liyané, sing arep
padha matèni kowé. Kowé bakal dipatèni
déning Nebukadnésar, tanpa diéman
utawa diwelasi."
8 Aku banjur didhawuhi Pangéran
kandha karo rakyat mengkéné,
"Rungokna! Pangéran ngandika
mengkéné, `Miliha endi sing
kokkarepaké, dalan sing anjog ing
urip apa dalan sing anjog ing pati.
9 Sapa sing milih tetep manggon ing
kutha kéné bakal mati déning pedhang

---

[m]wewelak: paukuman wujud sesakit, bebaya, lss.

utawa mati kaliren utawa mati merga
saka pageblug. Nanging sing sapa metu
saka kutha, banjur pasrah marang wong
Babil, sing saiki ngepung kutha iki, bakal
ora dipatèni, bakal diuripi.
10 Aku wis gawé putusan ora bakal
ngéman kutha iki, malah arep Dakrusak
babar-pisan. Bakal Dakulungaké marang
raja Babil, sing bakal ngobong kutha
iki nganti tapis. Aku, Pangéran wis
ngandika.'"
11 Aku banjur didhawuhi déning
Pangéran nerusaké pangandikané
marang para wargané kraton
Yéhuda, tedhaké Dawud mengkéné,
"Pangandikanipun Pangéran dhateng
panjenengan sedaya mekaten, 'Saben
dina nindakna keadilan. Wong sing
disiya-siya luwarana saka tangané wong
duraka. Yèn ora, durakamu bakal njalari
paukuman-Ku kaya geni sing ora kena
disirep.'
12 (21:11)
13 Hé Yérusalèm, kowé manggon ing
sandhuwuré lebak, kaya parang sing
muncul saka tanah ngaré. Nanging kowé
bakal Daklawan. Rumangsamu ora ana

wong sing bisa nyerang utawa nrobos
bètèngmu.
14 Nanging Aku bakal males sakèhé
piala sing wis koklakoni. Kedhatonmu
bakal Dakobong lan geniné bakal mangsa
samubarang kang ana ing kiwa-tengené.
Aku, Pangéran wis ngandika!"
22 1 Aku didhawuhi déning Pangéran
sowan ing ngarsané ratu ing
Yéhuda, tedhaké Dawud, lan ana
ing kana ngaturi pirsa marang Sang
Prabu lan para pegawéné, sarta para
umat sing manggon ing Yérusalèm,
bab pangandikané Allah sing dhawuh
mengkéné,
2 (22:1)
3 "Aku, Pangéran dhawuh marang
kowé, supaya padha nglakoni apa sing
adil lan bener. Ngayomana wong sing
disiya-siya, luwarana saka tangané wong
ala sing nganiaya. Aja nganiaya wong
manca sing manggon ing tengahmu,
bocah lola lan para randha. Aja matèni
wong sing ora salah ana ing Pedalemané
Allah.
4 Yèn kowé ngèstokaké temenan apa
sing Dakdhawuhaké, tedhak-turuné
Dawud bakal lestari dadi raja. Para raja

lan para pegawéné sarta umat kabèh,
bakal lestari mlebu-metu ing gapurané
kedhaton nunggang kréta lan jaran.
5 Nanging yèn kowé ora ngèstokaké
dhawuh-Ku, Aku wis supaos demi
asma-Ku piyambak, yèn kedhaton iki
bakal dadi gempuran. Aku, Pangéran wis
ngandika."
6 "Kanggoné Aku, kedhatoné raja
Yéhuda kuwi éndahé kaya tanah
ing Giléad, iya kaya gunung-gunungé
Libanon. Éwasemono bakal Dakdadèkaké
ara-ara samun lan tanah sing suwung.
7 Aku ngutus wong-wong mrana sing
bakal padha nggempur. Tekané bakal
padha nggawa wadung, banjur padha
negor lan ngrubuhaké wit-witéèrès sing
becik-becik, kacemplungaké ing geni."
8 "Wong manca sing mbésuk padha
liwat ing kono bakal padha takon-tinakon
mengkéné, 'Yagéné Pangéran damel
mengkéné marang negara gedhé iki?'
9 Nuli bakal padha diwangsuli, 'Kuwi
merga umaté wis padha ninggal janjiné
Pangéran, Allahé, lan padha ngabekti
marang allah liya-liyané.'"
10 Hé wong Yéhuda, aja nangisi Raja
Yosia; aja nganakaké patangisan ing

wektu panguburané. Nanging tangisana
Yoahas, putrané, sing ditawan lan digawa
lunga, mangka ora bakal bali menèh
selawas-lawasé. Ora bakal weruh tanah
wutah-getihé menèh.
11 Pangandikané Allah ing ngatasé
Yoahas bin Yosia, sing nggentèni
bapakné dadi raja ing Yéhuda, "Yoahas
bakal lunga saka kéné lan ora bali
menèh.
12 Yoahas bakal mati ing tanah
pembuwangan, lan ora bakal weruh
tanah iki menèh."
13 Hé, Raja Yoyakim! Cilaka wong sing
mbangun omahé nganggo tumindak
ala, lan njemberaké gedhongé nganggo
laku goroh. Sing kongkon buruhé
nyambut-gawé, tanpa diwènèhi opah.
14 Cilaka wong sing muni, "Dakgawé
omah sungsun sing gedhé, nganggo
kamar-kamar sing jembar." Omah mau
banjur dipasangi jendhéla nganggo
kusèn-kusèn kayu èrès, sarta dicèt
abang.
15 Apa yèn wis yasa omah saka kayu
èrès, enggonmu dadi raja banjur
luwih becik, ngungkuli raja liya-liyané?
Bapakmu nindakaké kabeneran lan

keadilan, mula kaparingan umur dawa
lan apa sing ditindakaké kasil.
16 Wong mlarat dilayani kanthi adil, lan
becik tangkepé marang saben wong. Iya
kaya mengkono kuwi lakuné wong sing
precaya marang Allah.
17 Nanging kowé mung mikir marang
awakmu dhéwé; kowé matèni wong
sing ora salah sarta umatmu dhéwé
koksiya-siya lan koktindhes. Aku,
Pangéran wis ngandika!
18 Pangéran banjur ngandika ing
ngatasé Yoyakim bin Yosia, raja ing
Yéhuda, "Ora ana wong sing nangisi
patiné lan muni, ‘Mesakaké temen
sedulurku! Memelas temen mitraku!’
Iya ora ana sing nangis karo sesambat,
‘Dhuh Gusti kawula’, ‘Dhuh ratu kawula!’
19 Enggoné dikubur carané bakal kaya
wong mendhem kuldi, disèrèd banjur
dibuwang ing sanjabaning gapurané
Yérusalèm."
20 Hé wong-wong ing Yérusalèm,
menyanga Libanon lan kandhaa, lungaa
menyang Basan lan nangisa; merga
sakèhé mitramu wis padha tumpes.
21 Nalika kowé isih padha mukti wibawa,
Aku wis ndhawuhi kowé, nanging kowé

padha ora gelem ngrungokaké. Pancèn
mengkono caramu wiwit biyèn mula;
kowé ora tau ngèstokaké dhawuhé
Pangéran.
22 Para penggedhému bakal kabur
katerak ing angin, para mitramu
bakal kaboyong dadi tawanan perang;
kutha-kuthamu bakal dikalahaké lan
digawé wirang, merga saka sakèhé piala
sing wis koktindakaké.
23 Hé wong sing padha manggon ana ing
omah-omah kayu èrès, sing ditekakaké
saka Libanon. Mesakaké temen samasa
kowé mbésuk ketaman ing lelara, lelara
sing tekané dadakan, kaya wong wadon
sing nglarani arep bayèn.
24 Pangandikané Pangéran marang
Raja Yoyakhin bin Yoyakim, raja Yéhuda
mengkéné, "Demi Aku, Allah kang
gesang, senajan kowé dadia ali-ali cap
ing asta-Ku tengen, éwasemono kowé
bakal Dakcopot saka ing kono,
25 lan Dakulungaké marang tangané
wong sing ngarah matèni kowé.
Kowé bakal Dakulungaké marang
Nebukadnésar, ratu ing Babil, lan para
tentarané.

26 Kowé lan ibumu bakal padha
Dakbuwang ing tanah sing dudu tanah
kelairanmu, lan kowé padha bakal mati
ana ing kana.
27 Kowé bakal kepéngin bali menyang
tanahmu ing kéné menèh, nanging bakal
ora kelakon mulih."
28 Aku banjur matur, "Menapa Raja
Yoyakhin menika kados grabah pecah
ingkang kabucal, utawi presasat pirantos
ingkang sampun mboten kanggé,
ngantos katampik ing tiyang? Menapa
margi saking mekaten piyambakipun
kabucal dalah saanak-anakipun dhateng
tanah ngamanca?"
29 Hé tanah, tanah, tanah! Rungokna
pangandikané Pangéran,
30 "Wong kuwi tulisen yèn ora duwé
anak; wong sing sajegé uripé ora olèh
gawé, sebab turuné bakal ora ana sing
bisa dadi raja, lungguh ing dhamparé
Dawud, sarta ngerèh tanah Yéhuda. Aku
Pangéran wis ngandika!"
23 1 Cilaka para pangon sing
njalari umaté Allah tumpes lan
kocar-kacir!
2 Pangandikané Pangéran, Allahé
Israèl marang para raja lan wong-

wong sing mesthiné kudu ngrumati
umat kagungané Allah, "Kowé padha
ora mbeciki umat-Ku, malah padha
kokbuyaraké lan kokgusahi. Saiki
kowé bakal Dakukum merga piala sing
koklakoni.
3 Kekarèné wedhus-Ku bakal
Dakklumpukaké saka tanah-tanah
panggonané mencar, lan Dakbalèkaké
menyang tanahé dhéwé. Bakal padha
tangkar-tumangkar, mula mundhak akèh
cacahé.
4 Aku bakal ngangkat raja-raja lan
penggedhé-penggedhé sing ngrumati
kanthi gemati. Umat-Ku bakal ora krasa
wedi lan giris, sarta bakal ora Dakukum
menèh. Aku, Pangéran wis ngandika!"
5 Pangéran ngandika menèh mengkéné,
"Bakal tekan wektuné, Aku nimbali saka
turuné Dawud, raja sing ngerèh tanahé
kanthi wicaksana, adhedhasar keadilan
lan kabeneran.
6 Samasa pepréntahané raja mau
Yéhuda bakal ayem, lan umat Israèl
uripé bakal tentrem. Asmané raja mau
bakal kasebut: ‘Pangéran Juru Slamet
kita.’"

7 "Bakal tekan wektuné," mengkono
pangandikané Pangéran, "Wong padha
ora sumpah nganggo nyebut asma-Ku,
Allah sing ngentas Israèl saka tanah
Mesir,
8 nanging bakal padha sumpah nganggo
nyebut asma-Ku, Allah Kang Gesang,
sing mbalèkaké umat Israèl saka tanah-
tanah Lor, lan saka sakèhé tanah-tanah
liyané panggonané dibuyaraké déning
Allah. Wong-wong mau bakal padha
manggon ing tanahé dhéwé."
9 Atiku remuk, aku gemeter, merga
saka Pangéran lan pangandikané. Aku
kaya wong mendem, kaya wong sing
kakèhan ngombé anggur.
10 Tanah Yéhuda wis kebak wong sing
nyingkur marang Pangéran! Uripé kebak
piala lan enggoné ngerèh sewenang-
wenang. Mulané tanahé ngenes merga
diipat-ipati déning Pangéran, lan ara-ara
pangonané dadi garing.
11 Pangandikané Pangéran, "Para nabi
lan para imam padha ora kenal karo
Allah. Aku mergoki enggoné padha
nindakaké piala ana ing Pedaleman-Ku.
12 Dalan sing diambah kuwi lunyu lan
peteng; ana ing kono bakal Dakgawé

kesandhung lan tiba. Aku bakal nekakaké
bebaya, merga wis tekan wektuné padha
nampa paukuman. Aku, Pangéran wis
ngandika!"
13 Aku pirsa dosa-dosané para nabi
ing Samaria, nabi-nabi mau padha
ngramal atas jenengé Baal, nganti padha
nasaraké umat-Ku.
14 Nanging Aku uga pirsa nabi-nabi
sing ana ing Yérusalèm, sing pialané
ngluwihi; kuwi malah padha laku jina lan
seneng ngapusi; padha njlomprongaké
wong supaya padha laku nasar, mula
ora ana sing nyegah wong sing laku ala.
Tumraping Aku nabi-nabi kuwi ora béda
karo wong-wong ing Sodom lan Gomora.
15 Mulané, Aku Pangéran Allah Kang
Mahakwasa ngandika bab para nabi ing
Yérusalèm mau mengkéné, "Wong-wong
kuwi bakal Dakparingi mangan butrawali,
lan wisa minangka ombèn-ombèné,
merga wis padha nyebar piala satanah
kabèh."
16 Pangandikané Allah Kang Mahakwasa
marang wong-wong ing Yérusalèm
mengkéné, "Aja padha nggugu
tembungé para nabi. Wangsit sing
diwedharaké kuwi palsu, manut

pangothak-athiké dhéwé, dudu apa sing
Dakngandikakaké.
17 Para wong sing padha nyepèlèkaké
pangandika-Ku padha dikandhani, ‘Kowé
bakal nemu katentreman.’ Lan wong sing
padha mangkotaké atiné dikandhani,
‘Kowé bakal ora ketekan ing bebaya.’"
18 Aku kandha marang wong-wong ing
Yérusalèm mengkéné, "Nabi-nabi kuwi
ora ngerti penggalihé Allah. Ora ana
sing tau krungu utawa ngerti wangsité
Pangéran, malah ora tau nanggapi apa
menèh nglakoni pangandikané.
19 Paukumané kaya prahara, kaya
pangamuké angin lésus sing mulek ana
ing sandhuwuré sirahé para wong ala.
20 Lan ora bakal sirep yèn durung
rampung enggoné nglakoni utawa
nindakaké apa sing dikersakaké
Pangéran. Ing wekasané jaman umaté
Allah, bakal ngerti kuwi mau kabèh
kanthi gamblang."
21 Pangandikané Pangéran, "Para nabi
kuwi ora Dakutus, éwasemono padha
medhar wangsit atas asma-Ku.
22 Saupama padha ndhèrèk rembugan
ana ing ngarsa-Ku, mesthi pangandika-
Ku sing dilairaké marang umat-Ku, mula

umat-Ku padha ninggal lakuné sing ala
sarta penggawéné sing ora bener.
23 Aku Allah kang ana ing saenggon-
enggon lan ora mung ana ing saenggon
waé.
24 Ora ana wong sing bisa umpetan,
nganti ora Dakpirsani. Apa kowé ora
weruh yèn Aku ana ing sedhéngah
papan, ing swarga lan ing bumi?
25 Aku wis miyarsa apa sing
dikandhakaké déning para nabi
sing medharaké goroh atas asma-Ku,
pangucapé, ‘Aku olèh impèn.’
26 Nganti pira lawasé para nabi sing
goroh lan martakaké pawarta apus-
apusan sing metu saka atiné dhéwé mau
nasaraké umat-Ku?
27 Karepé supaya srana impèn lan
osik pangothak-athiké dhéwé mau
umat-Ku padha lali marang Aku, kaya
para leluhuré sing nyingkur Aku, banjur
nyembah marang Baal.
28 Nabi sing nampa impèn kudu
kandha yèn sing ditampa mau mung
impèn waé. Nanging nabi sing nampa
pangandika-Ku, medharna pangandika
mau kanthi jujur. Damèn kuwi apa ajiné
katandhing karo gandum?

29 Pangandika-Ku presasat geni, utawa
kaya palu sing ngremuk watu kilang
nganti ajur mumur.
30 Aku nglawan marang para nabi sing
nyolong pangandika-Ku saka kancané,
banjur medharaké kaya-kaya dhèwèké
dhéwé sing nampa wangsit mau.
31 Aku iya nglawan para nabi sing
medharaké tembungé dhéwé, nanging
kandha yèn kuwi pangandika-Ku.
32 Rungokna pangandika-Ku, mengkono
pangandikané Pangéran. Aku nglawan
para nabi sing nyritakaké impèné
apus-apusan, nganti nasaraké umat-Ku
srana gorohé lan umuké. Para nabi mau
ora padha Dakutus utawa Dakweling
medhar wangsit apa-apa, mulané ora
maédahi pisan-pisan marang bangsa iki.
Aku, Pangéran wis ngandika!"
33 Pangéran ngandika mengkéné
marang aku, "Yérémia, yèn ana umat-
Ku, utawa nabi utawa imam takon
marang kowé, ‘Pangéran paring dhawuh
apa?’ Kowé kudu kandha, ‘Kowé kuwi
dadi momotan kagem Allah, mulané
bakal dibuwang.’
34 Menawa ana umat-Ku, utawa
nabi, utawa imam nganggo tembung

‘momotané Allah’, wong kuwi bakal
Daktumpes, mengkono uga brayaté.
35 Nanging saben wong kandhaa
karo kancané utawa seduluré,
‘Dhawuh wangsulané Pangéran utawa
pangandikané Pangéran kepriyé?’
36 Dadi saterusé ora kena padha
muni ‘momotané Allah’, sebab menawa
ana sing muni mengkono, Aku bakal
ndadèkaké pangandika-Ku dadi
momotan temenan kanggo wong mau.
Sebab wong-wong kuwi wis padha
ngowahi pangandikané Allah kang
gesang, Pangéran Kang Mahakwasa.
37 Para nabi padha takonana mengkéné,
‘Dhawuh wangsulané Pangéran kepriyé?’
utawa, ‘Pangandikané Pangéran
kepriyé?’
38 Menawa wong-wong mau padha ora
ngèstokaké dhawuh-Ku lan tetep padha
muni ‘momotané Pangéran’, kandhanana
yèn
39 wong mau bakal Dakjunjung lan
Dakbuwang adoh saka ngarsa-Ku,
bareng karo kutha sing Dakparingaké
marang para leluhuré.

40 Wong-wong mau bakal Dakgawé ora
kajèn lan nandhang wirang sing bakal
ora dilalèkaké ing selawas-lawasé."
24 1 Pangéran nedahi aku kranjang
loro isi woh anjir, sing semèlèh
ana ing ngarepé Pedalemané Allah.
(Kelakoné kuwi sawisé Nebukadnésar,
raja ing Babil, mboyong Raja Yoyakhin
bin Yoyakim, raja Yéhuda, dadi tawanan
digawa saka Yérusalèm menyang Babil,
bebarengan karo para penggedhé
Yéhuda, para undhagi[n] lan para pandhé.)
2 Kranjang sing siji isi woh anjir becik,
yakuwi sing mateng dhisik; liyané isi
woh anjir ala, sing saka alané nganti ora
kena dipangan.
3 Gusti Allah banjur ngandika marang
aku, "Yérémia, kowé weruh apa?" Atur
wangsulanku, "Woh anjir; ingkang
saé menika saénipun nglangkungi,
sarta ingkang awon, awonipun inggih
nglangkungi, saking awonipun ngantos
mboten kénging katedha."
4 Pangéran banjur ngandika marang
aku,
5 "Aku, Pangéran, Allahé Israèl mawas
wong-wong sing kabuwang ing Babil

---

[n]undhagi: tukang prabot balé-griya.

kuwi kena diibarataké woh anjir sing becik, mulané bakal Dakrumati kanthi katresnan.
6 Bakal Dakreksa lan Dakbalèkaké menèh ing tanahé dhéwé. Bakal Dakbangun lan ora Dakrusak. Bakal Daktandur lan ora Dakbedhol;
7 bakal Dakparingi ati sing precaya marang Aku, yèn Aku iki Allah sarta bakal padha dadi umat-Ku, lan Aku dadi Allahé, merga bakal padha mratobat marang Aku kanthi éklasing atiné.
8 Déné mungguh Zedekia, raja Yéhuda, lan para penggedhé sarta sakekarèné wong ing Yérusalèm sing isih ana ing tanah iki, apa menèh sing padha manggon ing tanah Mesir, bakal Dakpatrapi padha kaya woh anjir sing ala, sing saking alané nganti ora kena dipangan.
9 Aku bakal nekakaké bebaya marang wong-wong mau nganti para bangsa ing bumi padha giris kabèh. Wong-wong mau bakal dipoyoki, digawé lelucon, dirèmèhaké, lan jenengé dienggo nyupatani wong, ana ing ngendi-endi parané padha Daktundhung.

10 Aku bakal nekakaké perang, paceklik
lan pageblug marang wong-wong mau
nganti padha tumpes tapis saka tanah
sing Dakparingaké marang wong-wong
mau lan para leluhuré."
25 1 Nyandhak taun kapaté Yoyakim
bin Yosia jumeneng raja ing
Yéhuda, aku kaparingan wangsit déning
Pangéran, gandhèng karo sakèhé
wong sing ana ing Yéhuda. (Kuwi taun
kapisané Nebukadnésar jumeneng raja
ing Babil.)
2 Aku banjur medhar pangandikané
Allah marang sakèhé wong ing Yéhuda
lan ing Yérusalèm mengkéné,
3 "Wis telulikur taun lawasé, yakuwi
wiwit taun kaping telulasé Yosia bin
Amon jumeneng raja ing Yéhuda nganti
sepréné, Pangéran paring wangsit
marang aku, lan tansah dakterusaké
marang kowé. Nanging kowé ora tau
nggatèkaké.
4 Kowé ora gelem ngrungokaké,
apa menèh mbangun-turut, senajan
Pangéran ora kèndel-kèndel ngutus para
abdiné, yakuwi para nabi.
5 Para nabi mau padha nuturi kowé
supaya padha mratobat saka lakumu

sing ala lan saka duraka sing koklakoni,
supaya lestari pamanggonmu ana ing
tanah sing diparingaké déning Pangéran
marang para leluhurmu dadi tanah
warisan.
6 Kowé padha dipituturi supaya aja
padha nyembah brahala lan memungu
dukané Pangéran merga nyembah
marang reca-reca gawéané tanganmu.
Yèn kowé ngèstokaké dhawuhé Pangéran
mau Panjenengané bakal ora ngukum
kowé.
7 Nanging Pangéran piyambak ngandika
yèn kowé padha ora gelem ngrungokaké
dhawuhé. Malah kowé padha memungu
dukané srana reca-recamu. Srana
mengkono kowé nekakaké paukuman
kanggo awakmu dhéwé.
8 Sarèhné kowé padha ora gelem
ngrungokaké Panjenengané, Pangéran
Allah Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné,
9 ‘Aku bakal nimbali bangsa-bangsa
saka Lor lan abdi-Ku Nebukadnésar
saka Babil. Dakdhawuhi perang nglawan
Yéhuda lan wong-wong sing padha
manggon ing kono, sarta bangsa-
bangsa sing ana ing kiwa-tengené.

Bangsa Yéhuda lan bangsa-bangsa
sacedhaké kono bakal Daktumpes nganti
dadi ludhesan selawas-lawasé. Aku,
Pangéran, wis ngandika!
10 Aku bakal mbungkem swaraning
wong sing padha bungah-bungah lan
swarané wong sing padha giyak-giyak
ing pésta mantèn. Bakal padha kentèkan
lenga kanggo ngurubaké lampuné lan
kentèkan gandum.
11 Tanah iki kabèh bakal mung isi
jugrugan sing nggegirisi. Déné bangsa-
bangsa sakiwa-tengené bakal padha
ngawula marang raja Babil nganti pitung
puluh taun lawasé.
12 Sawisé mengkono Babil dhéwé
lan rajané bakal Dakukum merga
saka dosané. Babil bakal Daktumpes.
Dakdadèkaké ara-ara samun lan
ludhesan ing selawas-lawasé.
13 Babil bakal Daktumpes srana
paukuman kaya sing Dakagem numpes
bangsa-bangsa kaya sing Dakwedharaké
marang Yérémia sadurungé — yakuwi
sakèhé paukuman kang kasebut ing
Kitab iki.
14 Babil bakal Dakwales manut
penggawéné marang bangsa-bangsa.

Bangsa Babil bakal dadi kawulané
bangsa-bangsa liyané lan dadi batur-
tukoné raja-raja agung.'"
15 Pangéran, Allahé Israèl, ngandika
mengkéné marang aku, "Iki tuwung
anggur kang isi paukuman-Ku. Tuwung
iki iderna marang para bangsa sing kudu
nampani pangandika-Ku. Konen padha
ngombé saka tuwung iki.
16 Yèn padha ngombé banjur bakal
padha sempoyongan lan ora mikir bab
perang sing bakal Daktekakaké."
17 Tuwung mau banjur daktampani
saka astané Pangéran, sarta dakideraké
marang bangsa-bangsa kabèh sing
daktekani. Bangsa-bangsa mau banjur
padha ngombé kabèh saka tuwung mau.
18 Yérusalèm lan kutha-kuthané
Yéhuda, para raja lan para penggedhéné
kabèh padha ngombé saka tuwung mau,
mula satanah kono kabèh bakal dadi
ara-ara samun sing nggegirisi, lan wong
bakal padha nyupatani awaké dhéwé,
kaya sing kelakon tekan sepréné.
19 Iki daftaré wong-wong liyané sing
kudu padha ngombé saka tuwung
mau: Raja Mesir, para pegawé lan
para pemimpin, wong Mesir kabèh

lan wong-wong manca sing padha manggon ing kono; para rajané tanah Uz; para rajané kutha-kutha Filistin, Askelon, Gaza, Ékron; lan kekarèné Asdod; wong-wong Édom, Moab lan Amon; para rajané Tirus lan Sidon; para rajané tanah-tanah Segara Tengah. Kutha-kuthané Dédan, Téma lan Bus. Wong-wong sing padha ngethok rambuté nganti cendhak; raja-raja Arab kabèh; raja-rajané bangsa-bangsa sing manggon ing ara-ara samun; raja-rajané Zimri, Élam lan Média kabèh; raja-raja tanah-tanah Lor, sing adoh lan sing cedhak, gentènan. Ringkes bangsa kabèh ing salumahé bumi kudu padha ngombé saka tuwung mau. Sing kèri dhéwé ngombé saka tuwung mau raja Babil.

20 (25:19)
21 (25:19)
22 (25:19)
23 (25:19)
24 (25:19)
25 (25:19)
26 (25:19)

27 Pangéran banjur ngandika marang aku mengkéné, "Wong-

wong kandhanana yèn Aku, Pangéran
Kang Mahakwasa, Allahé Israèl, sing
dhawuh supaya wong kabèh padha
ngombé nganti mendem lan mutah-
mutah, nganti padha ambruk lan ora bisa
ngadeg menèh, merga saka peprangan
sing Daktekakaké.
28 Lan menawa ana sing ora gelem
nampani tuwung mau saka tanganmu
lan ngombé saka kono, kandhanana yèn
Pangéran Kang Mahakwasa sing paring
dhawuh sing ndhawuhi wong-wong mau,
supaya ngombé saka tuwung mau.
29 Aku bakal miwiti ngrusak ana ing
negara-Ku dhéwé. Apa dikira wong-wong
kuwi bisa lolos saka paukuman-Ku? Ora.
Wong-wong ing kutha iya bakal kaukum,
jalaran Aku bakal nekakaké perang
marang para bangsa ing salumahing
bumi. Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
wis ngandika.
30 Déné kowé Yérémia, kudu
medhar sakèhé pangandika kang
wis Dakparingaké marang kowé.
Kandhakna karo wong-wong mau
mengkéné, ‘Pangéran bakal nyuwanten
sora saka swarga kaya swarané
gludhug saka pucaké gunung-gunung.

Panjenengané bakal ngandika kalawan
swara sora marang umaté, bakal kaya
mbengoké wong sing lagi ngidak-idak
anggur ing pemipitan. Saben wong ing
bumi bakal krungu pangandikané.
31 Swantené bakal ngumandhang tekan
pojok-pojoking bumi. Pangéran bakal
mengsahan karo bangsa-bangsa ing
bumi. Wong kabèh bakal padha diadili.
lan wong ala bakal didhawahi ukuman
pati, Pangéran wis ngandika.'"
32 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
yèn bebaya bakal tular-tumular nekani
bangsa-bangsa, bangsa siji gentèn
sijiné, lan ana prahara gedhé jumedhul
saka pungkasané bumi.
33 Ing dina kuwi jisim-jisimé wong-wong
sing dipatèni déning Pangéran bakal
sumebar saenggon-enggon ana ing
bumi. Ora ana wong sing nangisi
jisim-jisim mau, lan ora ana sing digawa
lunga lan dikubur. Bakal padha ditumpuk
ana ing lemah kaya kotoran sing kanggo
rabuk.
34 Hé para pemimpin, lan para pangoné
umat-Ku, padha nangisa sing seru!
Padha nangisa lan gulung-gulunga ana
ing lemah. Merga wis tekan mangsané

enggonmu padha disembelèh lan dijagal
kaya wedhus lanang.
35 Kowé bakal ora bisa oncat saka kono.
36 Kowé bakal sesambat lan nangis
merga sedhih, merga Pangéran srana
paukumané wis numpes bangsamu lan
ndadèkaké tanahmu sing tentrem dadi
gempuran.
37 (25:36)
38 Pangéran wis nilar umaté, kaya
singa sing metu saka guwané. Pagirising
perang lan bentèring bebenduné
Pangéran wis malik tanah mau dadi
ara-ara samun.
26 1 Ora let suwé enggoné Yoyakim
bin Yosia jumeneng raja ana ing
Yéhuda.
2 Pangéran ngandika marang aku
mengkéné, "Kowé ngadega ana
ing platarané Pedalemané Allah lan
medharna marang wong-wong sing
padha teka saka kutha-kuthané Yéhuda
arep manembah, sakèhé pangandika
sing wis Dakdhawuhaké marang kowé,
aja ana sing kecècèr.
3 Mbokmenawa wong-wong mau padha
gelem ngrungokaké lan mratobat saka
lakuné sing ala. Yèn mengkono Aku bakal

ngowahi rancangan-Ku bab enggon-Ku
bakal nekakaké paukuman marang
wong-wong mau, merga saka piala sing
padha dilakoni."
4 Pangéran dhawuh marang aku supaya
ngandhani wong-wong mau mengkéné,
"Aku, Pangéran, wis paring dhawuh
yèn kowé kudu padha mbangun-turut
marang piwulang sing wis Dakparingaké
marang kowé.
5 Lan supaya nggatèkaké tembungé
para abdi-Ku, yakuwi para nabi, sing
ora kendhat-kendhat Dakutus nekani
kowé. Nanging kowé ora tau ngèstokaké
dhawuh-Ku.
6 Yèn kuwi kokterus-terusaké,
Pedalemané Allah iki bakal Dakgawé
kaya Silo, lan sakèhé bangsa ing bumi
bakal nganggo jenengé kutha iki kanggo
ngipat-ipati."
7 Para imam, para nabi lan sakèhé
wong sing ana ing platarané Pedalemané
Allah kono padha krungu apa sing
dakkandhakaké.
8 Sawisé rampung enggonku
nglantaraké pangandikané Allah
kabèh, aku banjur dicekel déning

wong-wong mau karo padha muni,
"Cekaké kowé kudu mati!
9 Merga tembungmu ora nggenah!
Yagéné kowé muni atas asmané
Pangéran yèn Pedaleman iki bakal
ngalami kaya Silo, lan kutha iki bakal
katumpes, nganti wongé entèk kabèh?"
Wong-wong mau padha ngrubung aku.
10 Bareng para penggedhéné Yéhuda
padha krungu, banjur énggal-énggal
padha metu saka kedhaton menyang
Pedalemané Allah, sarta padha lungguh
ing Gapura Anyar.
11 Para imam lan para nabi banjur
padha kandha karo para penggedhé lan
rakyat sing ana ing kono mengkéné,
"Tiyang menika kedah kaukum pejah
margi criyos bilih kitha menika badhé
katumpes kados ingkang panjenengan
pireng piyambak."
12 Aku banjur muni mengkéné,
"Pangéran sampun ngutus kula,
nerangaken dhateng panjenengan bab
samukawis ingkang badhé kedadosan
bab Pedalemanipun Allah menika.
13 Maksudipun supados panjenengan
ngéwahi gesang panjenengan lan
solah tingkah panjenengan, sarta

mbangun-turuta dhateng Pangéran,
Allah panjenengan. Menawi menika
panjenengan lampahi, Pangéran badhé
ngéwahi rancanganipun enggènipun
badhé ndhatengaken karisakan dhateng
panjenengan.
14 Nanging menggah kula, kula purun
panjenengan menapakaken kémawon,
ingkang panjenengan anggep saé lan
leres.
15 Nanging panjenengan kedah émut
saprekawis: Menawi kula panjenengan
pejahi, menika ateges bilih panjenengan
lan rakyat ing kitha menika ngwutahaken
rahipun tiyang resik, margi ingkang
ngutus kula ngémutaken panjenengan
menika Pangéran piyambak."
16 Para penggedhé lan wong akèh
sing ana ing kono banjur kandha karo
imam lan para nabi mengkéné, "Tiyang
menika nglantaraken pangandikanipun
Pangéran, Allah kita, pramila sampun
ngantos dipun pejahi!"
17 Sawisé mengkono banjur ana
pinituwa sawetara sing ngadeg lan
ngandhani wong akèh sing ana ing kono
mengkéné,

18 "Nalika Hizkia jumeneng raja ing
Yéhuda, Nabi Mikha saking Morèsyèt,
naté medhar wangsit dhateng tiyang-
tiyang, bilih Pangéran, Allah Ingkang
Mahakwasa ngandika mekaten, ‘Sion
bakal diluku kaya sawah, Yérusalèm
bakal dadi gempuran, lan Pedalemané
Allah bakal dadi alas.’
19 Raja Hizkia lan tiyang-tiyang Yéhuda
mboten lajeng mejahi Nabi Mikha, malah
Hizkia lajeng mratobat lan ngangkah
pikantuk sihipun Pangéran malih. Mila
Pangéran lajeng ngéwahi penggalihipun
lan mbatalaken enggènipun badhé
ndhatengaken karisakan. Samenika,
menapa kita badhé ndhatengaken
bebaya ingkang semanten agengipun
dhateng badan kita piyambak?"
20 Ing kono ana wong siji menèh,
jenengé Uria bin Semaya, saka Kiryat-
Yéarim, sing iya medhar wangsit atas
asmané Pangéran, bab bilai sing bakal
nekani kutha Yérusalèm, kaya sing
diwedharaké déning Yérémia.
21 Nalika Sang Prabu Yoyakim lan para
prejurité sarta pegawé krungu pamedhar
wangsité Uria, Sang Prabu banjur ngarah
arep matèni Uria. Bareng krungu sing

mengkono mau, Uria saka wediné banjur
ngungsi menyang tanah Mesir.
22 Nanging Raja Yoyakim nuli utusan
Èlnatan bin Akhbor lan wong sawetara
nututi menyang Mesir nyekel Uria.
23 (Uria digawa bali ing ngarsané Raja
Yoyakim. Yoyakim banjur dhawuh matèni
Uria. Layoné dikubur ana ing kuburan
umum.)
24 Nanging sarèhné aku diayomi
déning Ahikam bin Safan, mula aku ora
diulungaké ing tangané wong akèh mau
lan dipatèni.
27 1 Sawisé Yosia bin Zedekia
jumeneng raja ing Yéhuda, ora
wetara suwé Pangéran ngandika marang
aku
2 supaya gawé pasangan,[o] banjur
masang pasangan mau ana ing githokku.
3 Aku banjur didhawuhi medhar wangsit
kanggo raja-raja Édom, Moab, Amon,
Tirus lan Sidon, lumantar para utusan
sing padha sowan Sang Prabu Zedekia
ana ing Yérusalèm.
4 Pangéran Kang Mahakwasa,
Allahé Israèl ngutus aku medharaké

---

[o]pasangan: rakitan (bhs. Ind.).

pangandikané marang para raja mau mengkéné,
5 "Srana kasektèn lan pangwasa-Ku
Aku nitahaké jagad lan manungsa sarta
sakèhé kéwan sing urip ana ing bumi.
Dakparingaké marang sapa waé, sing
Dakpilih.
6 Lan saiki Aku maringaké sakèhé
bangsa iki ana ing tangané abdi-Ku
Nebukadnésar raja ing Babil, dalah
sakèhé kéwan galak pisan Dakparingaké
ing tangané supaya padha sumuyuda.
7 Para bangsa kabèh bakal sumuyud
marang raja mau, lan bakal padha
ngawula anak-anak lan putu-putuné,
nganti tekan mangsané negara Babil
dhéwé rubuh. Bangsa kuwi banjur bakal
dadi kawulané bangsa-bangsa gedhé lan
raja-raja sing nelukaké.
8 Yèn ana bangsa utawa kraton
sing mbaléla marang Nebukadnésar,
bangsa mau bakal Dakukum srana
perang, paceklik lan pageblug, nganti
wekasané ditumpes babar-pisan déning
Nebukadnésar.
9 Aja padha ngandel karo nabi-nabimu
utawa karo wong sing kandha bisa
ngramal apa sing bakal kelakon, iya

srana impèn, utawa srana neges marang roh-rohé wong mati, utawa srana sihir. Karepé wong-wong mau supaya kowé aja padha gelem teluk karo Nebukadnésar, raja ing Babil.
10 Sejatiné wong-wong mau padha ngapusi kowé, nganti njalari kowé dibuwang saka tanahmu kéné, sebab kowé banjur bakal Daktundhung saka kéné, sarta Dakbuyaraké.
11 Nanging bangsa sing teluk marang Nebukadnésar, raja ing Babil, lan gelem dadi kawulané, bakal Daklestarèkaké ngenggoni tanahé dhéwé, nggarap tanahé lan urip ana ing kono. Aku, Pangéran wis ngandika!"
12 Aku ngaturaké pangandika mau kabèh marang Raja Zedekia, raja ing Yéhuda, aturku, "Sang Prabu kula aturi teluk dhateng raja ing Babil kémawon, sarta ngawula dhateng raja lan rakyatipun, temtu Sang Prabu badhé lestantun gesang.
13 Menapa ginanipun Sang Prabu lan rakyat sedaya ngalami pejah wonten ing peprangan utawi margi déning paceklik lan pageblug? Sebab miturut dhawuhipun Pangéran kados mekaten

ingkang badhé dipun alami déning
saben bangsa ingkang mboten tundhuk
dhateng raja ing Babil.
14 Sampun nggega dhateng
tembungipun para nabi ingkang
menggak Sang Prabu teluk dhateng
Nebukadnésar. Nabi-nabi menika sami
ngapusi Sang Prabu.
15 Pangéran piyambak sampun
ngandika, bilih mboten ngutus nabi-nabi
menika, nanging nabi-nabi menika
sami goroh dhateng Sang Prabu atas
asmanipun Allah, mila Sang Prabu badhé
katumpes déning Allah, badhé sami
kapejahan, inggih Sang Prabu, inggih
para nabi ingkang sami nggorohi Sang
Prabu."
16 Aku banjur kandha karo para
imam lan rakyat yèn Pangéran wis
ngandika mengkéné, "Aja padha
nggugu karo para nabi sing kandha yèn
raja-branané Pedalemané Allah bakal
énggal kabalèkaké menèh saka Babil.
Nabi-nabi kuwi ngapusi kowé.
17 Mulané aja kokgugu! Teluka karo
raja ing Babil, kowé bakal lestari urip!
Apa paédahé yèn kutha-kuthamu dadi
gempuran?

18 Yèn nabi temenan lan nampa wangsit
saka Aku, karebèn nyuwun marang Aku,
Pangéran Kang Mahakwasa, supaya aja
marengaké kekarèné raja-brana sing
ana ing Pedalemané Allah lan ana ing
kedhaton kaboyong menyang Babil."
19 (Nalika Sang Prabu Nebukadnésar
mboyong Yoyakhin bin Yoyakim raja
ing Yéhuda menyang Babil, semono
uga para pengarepé wong Yéhuda lan
wong Yérusalèm, panjenengané nilar
rerenggané cagak-cagak, segaran saka
prunggu, kréta rerékan lan rerenggan
Pedalemané Allah liyané.)
20 (27:19)
21 "Rungokna dhawuh-Ku, Pangéran
Kang Mahakwasa, Allahé Israèl, ing
ngatasé raja-brana sing kari ana ing
Pedalemané Allah lan ing kedhaton ing
Yérusalèm.
22 Barang-barang mau bakal diusungi
menyang Babil lan tetep ana ing
kana, nganti tekan titi-mangsané Aku
menggalih menèh. Aku banjur bakal
mbalèkaké barang-barang mau ing kono
menèh. Aku, Pangéran wis ngandika."
28 1 Ing sajroning taun kuwi uga,
nalika Zedekia enggoné jumeneng

raja nyandhak taun kaping pat, sasi
lima, Hananya bin Azur, nabi saka kutha
Gibéon nemoni aku ana ing platarané
Pedalemané Allah. Ana ing ngarepé para
imam lan wong akèh Hananya kandha
karo aku,
2 yèn Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé
Israèl, ngandika mengkéné, "Pasangané
raja ing Babil wis Dakputung.
3 Ing sajroné rong taun iki Aku
bakal ngulihaké sakèhé raja-branané
Pedalemané Allah, sing dirampas déning
Raja Nebukadnésar, ratu ing Babil, lan
diusungi menyang Babil.
4 Aku uga bakal mbalèkaké Yoyakhin
bin Yoyakim, raja ing Yéhuda, semono
uga sakèhé wong Yéhuda sing kabuwang
menyang ing Babil. Pasangané raja ing
Babil bakal Dakputung, Aku, Pangéran
wis ngandika!"
5 Ana ing ngarepé para imam lan
wong akèh sing padha ngadeg ana ing
platarané Pedalemané Allah aku banjur
kandha karo Hananya mengkéné,
6 "Becik banget! Muga-muga Pangéran
kersa tumindak mengkono! Muga-muga
ramalanmu kelakon temenan; Pangéran
mangsulaké raja-branané Pedalemané

Allah lan sakèhé wong sing ditawan
digawa menyang Babil.
7 Nanging rungokna tembungku marang
kowé lan marang wong akèh sing ana
ing kéné.
8 Para nabi ing jaman kepungkur,
suwé sadurungé aku lan kowé ana,
padha ngramal yèn akèh bangsa-bangsa
lan kraton-kraton sing bakal ketekan
peprangan, paceklik lan pageblug.
9 Déné nabi sing ngramal bakal anané
katentreman, bisané diakoni yèn pancèn
utusané Pangéran, yèn ramalané mau
kelakon temenan."
10 Hananya banjur njupuk pasangan
sing ana ing guluku, banjur diputung,
11 karo muni ing ngarepé wong akèh,
"Pangéran ngandika, 'Ya kaya mengkéné
iki enggon-Ku bakal mutung pasangané
Raja Nebukadnésar, sing dipasang ana
ing guluné para bangsa; lan kuwi bakal
kelakon sajroné rong taun iki.'" Aku
banjur lunga saka kono.
12 Ora wetara suwé aku banjur diutus
déning Pangéran
13 nemoni Hananya sarta didhawuhi
kandha mengkéné, "Pangéran ngandika
yèn pasangan kayu mau kena

kokputung, nanging Pangéran bakal masang pasangan liya minangka gantiné.
14 Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé Israèl, ngandika, yèn bakal masang pasangan wesi ing guluné bangsa-bangsa mau lan bangsa-bangsa kuwi bakal padha ngawula Nebukadnésar, raja ing Babil. Malah Pangéran ngandika yèn para kéwan pisan bakal padha ngawula marang Nebukadnésar."
15 Sabanjuré aku kandha mengkéné karo Hananya, "Rungokna Hananya! Kowé ora diutus déning Pangéran. Kowé wis ngapusi wong akèh iki.
16 Mulané Pangéran ngandika yèn kowé bakal ditumpes. Sadurungé taun iki entèk kowé bakal mati, merga kowé wis ngajak bangsa iki murtad lan nglawan marang Pangéran."
17 Ing sasi kapitu taun kuwi Hananya mati.

29 1 Aku banjur nulis layang marang para imam, para nabi, para penggedhé lan rakyat sing padha ditawan déning Nebukadnésar saka Yérusalèm menyang Babil.

2 Enggonku nulis mau sawisé Yoyakhin,
ibuné, para pegawé, para penggedhéné
Yéhuda lan Yérusalèm, para tukang lan
para tenaga ahli diwetokaké saka tanah
Yéhuda.
3 Layang kuwi dakwènèhaké marang
Élasa bin Safan lan marang Gemarya bin
Hilkia, sing diutus déning Zedekia, raja
Yéhuda, marang Nebukadnésar, raja ing
Babil. Surasané layang mau mengkéné,
4 "Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé
Israèl, ngandika marang wong buwangan
kabèh sing diangkataké saka Yérusalèm
menyang Babil:
5 'Padha ngedegna omah lan manggona
ing kono. Padha gawéa pakebonan lan
mangana apa sing koktandur.
6 Padha omah-omaha lan bebranahana.
Anakmu lanang rabèkna, lan anakmu
wadon omah-omahna, supaya padha
duwé anak. Padha tangkar-tumangkara
supaya aja nganti suda.
7 Padha gawéa raharjané kutha-kutha
sing kokenggoni ing pembuwangan iki.
Kutha-kutha mau dongakna, suwunna
berkah supaya kaparingan katentreman
lan karaharjan.

8 Aku, Pangéran, Allahé Israèl,
ngélingaké aja nganti kowé kena
diapusi déning para nabimu sing padha
manggon ing tengahmu utawa déning
sapa waé sing ngaku bisa ngramal apa
sing bakal kelakon. Kowé aja nggugu
impèn-impèné.
9 Wong-wong kuwi padha ngapusi
nganggo asma-Ku. Wong mau ora
Dakutus. Aku, Pangéran wis ngandika!’
10 Pangéran ngandika menèh
mengkéné, ‘Yèn wis genep pitung
puluh taun enggonmu ana ing
pembuwangan ing Babil, Aku bakal
ngèngeti kowé menèh lan netepi janji-Ku
ngulihaké kowé menyang tanahmu
dhéwé.
11 Mung Aku dhéwé sing pirsa apa
sing Dakrancang kanggo kowé, yakuwi
rancangan sing gawé karaharjan, dudu
rancangan paukuman. Rancangan bab
jaman sing kokarep-arep tekané.
12 Ing kono kowé bakal sesambat lan
sowan marang Aku sarta ngaturaké
panyuwun marang Aku, lan Aku bakal
nyembadani.

13 Kowé bakal nggolèki Aku lan sarèhné
enggonmu nggolèki kanthi temenan,
kowé bakal ketemu Aku.
14 Aku bakal marengaké kowé ketemu
karo Aku, lan Aku bakal ngulihaké kowé
menyang tanahmu dhéwé. Aku bakal
nglempakaké kowé saka ing antarané
bangsa-bangsa lan sakèhing panggonan
enggon-Ku mbuyaraké kowé. Aku bakal
ngulihaké kowé menyang tanah, saka
enggon-Ku mbuwang kowé.’
15 Kowé bakal kandha, yèn Pangéran
wis maringaké nabi-nabi marang kowé
ana ing Babil.
16 Rungokna Pangandikané Pangéran
bab Sang Prabu kang lenggah ana
ing dhamparé Dawud lan ing ngatasé
umat ing kutha kéné, yakuwi sedulur-
sedulurmu sing ora katut kaboyong dadi
tawanan kaya kowé.
17 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, ‘Aku bakal
nekakaké perang, paceklik lan pageblug
marang wong-wong sing kari mau.
Wong-wong kuwi bakal Dakgawé kaya
woh anjir sing saka daluné nganti ora
kena dipangan.

18 Wong mau bakal Dakoyak nganggo
perang, paceklik lan pageblug, lan
sakèhé bangsa ing bumi sing nyipati
lelakon mau bakal ketaman giris. Ana ing
ngendia waé wong mau Dakbuyaraké.
Wong-wong ing panggonan kono bakal
padha kagèt lan giris ndeleng bebaya
sing Daktekakaké marang Israèl. Wong
Israèl mau bakal padha disepèlèkaké
lan dadi poyokan, sarta jenengé bakal
dienggo nyupatani wong.
19 Kuwi kabèh merga enggoné padha
ora ngèstokaké pangandika-Ku lumantar
para nabi abdi-Ku, sing ora kendhat
Dakutus marang wong-wong mau.
20 Hé sakèhé wong sing Dakbuwang
menyang Babil, padha ngrungokna
dhawuh-Ku. Sing ngandika iki Aku,
Pangéran piyambak.’
21 Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé
Israèl wis ngandika bab Ahab bin
Kolaya lan bab Zedekia bin Maaséya,
wong-wong sing medhar wangsit goroh
atas asmané Pangéran. Pangéran
wis ngandika yèn wong-wong mau
bakal kaulungaké marang tangané
Nebukadnésar, raja ing Babil, sing

bakal matèni wong-wong mau ana ing
ngarepmu.
22 Yèn ana wong sing kabuwang
saka Yérusalèm menyang Babil arep
nyupatani, wong mau muni mengkéné,
‘Muga-muga Pangéran nandukaké
marang kowé kaya Zedekia lan Ahab
sing padha dipanggang urip-uripan
déning raja ing Babil!’
23 Mengkono mau bakal nasibé Ahab
bin Kolaya lan Zedekia bin Maaséya,
merga saka gedhéné dosa-dosané,
yakuwi dosa nylèwèng lan ngapusi
nganggo nyebut asmané Pangéran.
Mangka sing mengkono mau nerak
kersané Pangéran. Panjenengané
pirsa lan neksèni piyambak apa sing
dadi penggawéné wong-wong mau.
Mengkono pangandikané Pangéran."
24 Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé
Israèl, paring wangsit marang aku
kanggo Semaya bin Nekhelam, sing
kirim layang atas jenengé dhéwé marang
wong kabèh ing Yérusalèm lan marang
Imam Zéfanya bin Maaséya, sarta imam
liya-liyané. Ing layang mau Semaya nulis
marang Zéfanya mengkéné,
25 (29:24)

26 "Panjenengan sampun kawisudha déning Pangéran dados imam gentosipun Yoyada, mila samenika panjenengan dados pengageng wonten ing Pedalemanipun Allah. Kuwajiban panjenengan inggih menika ngranté saben tiyang éwah ingkang ngaken dados nabi, sarta ngalungi gulunipun tiyang wau mawi blenggu tosan.
27 Kénging menapa Yérémia tiyang Anatot menika mboten panjenengan ranté lan panjenengan blenggu kados mekaten? Mangka piyambakipun sampun medhar wangsit kados nabi dhateng umat Israèl.
28 Tiyang menika kedah dipun bungkem, margi sampun criyos dhateng tiyang-tiyang ingkang kabucal dhateng Babil, bilih enggènipun wonten ing pembuwangan menika badhé dangu. Mila lajeng kapurih sami ngedegaken griya, lajeng dipun enggèni, damel pakebonan lan nedha pamedalipun."
29 Layang mau diwacakaké Zéfanya marang aku.
30 Pangéran nuli ngandika marang aku,
31 supaya aku kirim layang marang wong-wong ing pembuwangan ing

Babil isi piweling bab Semaya, sing
unine mengkéné, "Aku, Pangéran, bakal
ngukum Semaya lan anak-turuné kabèh.
Aku ora ngutus wong mau, éwasemono
wong kuwi medhar wangsit kaya-kaya
dadi nabi, nganti wis ngapusi kowé
kabèh. Semaya bakal ora duwé anak siji
waé sing manggon ana ing antaramu.
Wong mau bakal ora nyawang sakèhé
berkah sing bakal Dakparingaké marang
umat-Ku, merga wis ngajak umat-Ku
murtad saka ngarsa-Ku. Mengkono
pangandikané Pangéran."
32 (29:31)
30 1 Pangéran, Allahé Israèl,
2 ngandika marang aku
mengkéné, "Tulisen ana ing buku, sakèhé
pangandika sing wis Dakdhawuhaké
marang kowé,
3 merga wis tekan mangsané Aku
mulihaké kaanané umat-Ku Israèl lan
Yéhuda. Umat mau bakal Dakbalèkaké
menyang tanah sing Dakparingaké
marang para leluhuré, supaya dadi
duwèké menèh."
4 Pangéran ngandika marang umat
Israèl lan Yéhuda mengkéné,

5 "Aku mireng swarané wong njerit,
panjerit merga saka wedi, merga ora
ana katentreman.
6 Saiki coba gagasen, apa wong lanang
bisa nglairaké bayi? Nanging apa sebabé
déné Aku weruh saben wong lanang
nyekeli wetengé, kaya wong wadon sing
lagi nglarani? Yagéné koksaben wong
katon pucet?
7 Adhuh, dinané bilai wis cedhak; ora
ana dina sing ngungkuli dina kuwi. Dina
karubedan gedhé tumrapé umat-Ku,
éwadéné bakal nampa pangluwaran."
8 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Yèn wis tekan mangsané,
Aku bakal mutung pasangan sing ana
ing guluné lan nguculi ranténé, mula
mari enggoné dadi batur-tukoné wong
manca.
9 Sarta bakal padha ngabdi marang
Aku, Pangéran lan Allahé, lan marang
turuné Dawud sing bakal Dakwisudha
dadi ratuné.
10 Hé umat-Ku, aja padha wedi;
umat-Ku Israèl, atimu aja miris. Kowé
bakal Dakluwari saka tanah kang adoh
mau. Saka tanah panggonanmu dadi
wong buwangan. Kowé bakal mulih lan

manggon ing tanahmu kanthi tentrem;
kowé bakal kaayoman lan ora ana
prekara sing gawé wedimu.
11 Aku bakal rawuh lan ngluwari kowé,
bangsa-bangsa sing biyèn kokkawulani
bakal Daktumpes kabèh, nanging kowé
bakal ora Daktumpes. Kowé bakal ora
uwal saka paukuman-Ku, nanging yèn
Aku ngukum, paukuman-Ku kuwi adil.
Mengkono pangandikané Pangéran."
12 Pangandikané Pangéran marang
umaté, "Tatumu wis ora kena ditambani
menèh, lelaramu wis ora bisa mari.
13 Ora ana wong sing mbélani
prekaramu, lan ora ana tamba kanggo
nambani lelaramu, wis ora ana
pengarep-arep bisa pulih waras.
14 Dhemenanmu wis padha ninggal
kowé, wis padha ora mreduli marang
kowé. Kowé wis Daklawan, kaya nglawan
mungsuh, paukumanmu pancèn abot,
merga dosamu akèh lan pialamu gedhé
banget.
15 Aja sambat merga saka lelara sing
koksandhang, sebab laramu ora ana
tambané. Enggon-Ku ngukum kowé
mengkono mau merga saka akèhé

dosamu, lan merga saka gedhéné
pialamu.
16 Nanging saiki, sapa sing nglawan
kowé bakal gentèn dilawan, lan sakèhé
mungsuhmu bakal dibuwang dadi wong
tawanan. Sing sapa nindhes marang
kowé bakal gentèn ditindhes, lan sing
sapa njarah-rayah kowé, bakal gentèn
dijarah-rayah.
17 Kowé bakal Dakwarasaké menèh;
tatu-tatumu bakal Daktambani nganti
mari. Senajan mungsuh padha muni,
‘Sion kuwi wong buwangan, sisa sing
wis ora dikaruhaké menèh!’ Mengkono
pangandikané Pangéran."
18 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Kaanané umat-Ku bakal Dakpulihaké
menèh, lan Dakulihaké menyang
tanahé dhéwé; brayaté siji-sijiné bakal
Dakberkahi, Yérusalèm bakal Dakbangun
menèh, lan kedhatoné Dakpulihaké.
19 Wong sing manggon ana ing kana
bakal padha ngidungaké puji sokur,
saka bungahé bakal padha surak-surak.
Merga saka berkah-Ku bakal padha
tangkar-tumangkar lan kajèn-kéringan.
20 Pangwasané sing biyèn bakal
Dakpulihaké menèh lan Daksentosakaké.

Sakèhé wong sing nindhes, wong mau
bakal Dakukum.
21 Umat-Ku bakal dierèh déning
wong saka bangsané dhéwé. Para
penggedhéné kuwi asalé saka antarané
wong-wong mau dhéwé. Wong-wong
bakal Dakpeksa supaya padha séba,
sowan ing ngarsa-Ku. Sebab sapa sing
wani ngetohaké nyawané lan nyedhaki
Aku? Wong-wong mau bakal dadi
umat-Ku lan Aku bakal dadi Allahé.
Mengkono pangandikané Pangéran."
22 (30:21)
23 Paukumané Pangéran kuwi kaya
prahara, kaya angin lésus sing sementor
marang para wong ala. Kuwi ora bakal
sirep yèn durung rampung enggoné
nindakaké apa sing dadi kersané.
Mbésuk bakal ana mangsané umaté
Pangéran ngerti sing dadi kersané nganti
gamblang.
24 (30:23)
31 1 Pangéran ngandika mengkéné,
"Bakal tekan mangsané Aku dadi
Allahé para taleré Israèl, lan wong-wong
mau dadi umat-Ku.
2 Nalika isih padha ana ing ara-ara
samun, Aku maringi sih-kawelasan

marang wong-wong mau, mula padha
oncat saka pati. Nalika padha kepéngin
ngaso,
3 Aku ngetingal saka kadohan. Hé umat
Israèl, Aku selawasé tresna marang
kowé, mulané Aku tansah ngetingalaké
kasetyan-Ku marang kowé.
4 Aku bakal mbangun kowé sepisan
engkas. Kowé bakal metu nggawa
terbang lan jogèdan kanthi bungah.
5 Kowé bakal yasa kebon anggur sepisan
menèh ana ing pegunungan Samaria,
lan sing sapa nandur anggur bakal
ngundhuh pametuné kebon angguré.
6 Bakal tekan mangsané wong sing
padha jaga ana ing pegunungan Éfraim
padha giyak-giyak, ‘Ayo padha munggah
ing Sion, sowan ing ngarsané Pangéran
Allah kita.’"
7 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Padha memujia kanthi bungah kanggo
Israèl, sing dadi pemimpin ing antarané
para bangsa. Padha nglagokna kidung
pamuji, ‘Pangéran wis ngluwari umaté;
Panjenengané wis nylametaké umat
kekarèné.’
8 Umat mau bakal Dakirid saka tanah
Lor lan bakal Dakklumpukaké saka

watesé bumi. Wong wuta lan wong
lumpuh bakal padha mèlu, semono uga
wong sing mentas nglairaké lan sing
ngarepaké babaran; kabèh bakal padha
pulih dadi pasamuwan gedhé.
9 Tekané umat mau bakal karo nangis
lan ndedonga, samasa Dakirid bali
menyang tanahé, metu panggonan sing
akèh banyuné, lan dalan sing rata, mula
bakal ora padha kesandhung. Aku bakal
dadi Ramané Israèl, lan Éfraim kuwi
anak-Ku mbarep."
10 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Hé para bangsa, padha ngrungokna
dhawuh-Ku! Padha wartakna menyang
tanah-tanah pesisir sing adoh. Umat-
Ku Dakbuyaraké, nanging bakal
Dakklumpukaké lan Dakengon kaya
pangon ngengon panthaning wedhusé.
11 Umat Israèl wis Dakluwari, sarta
Dakrebut saka tangané bangsa sing
luwih rosa.
12 Umat mau bakal padha sowan ing
Sion karo memuji, bakal padha bungah
merga padha Dakparingi gandum,
anggur lan lenga zaitun, wedhus gèmbèl
lan raja-kaya. Kemakmurané umat bakal

kaya tanah sing akèh banyuné, merga
padha kecukupan sakèhé kebutuhané.
13 Ing wektu kuwi para bocah wadon
bakal padha jejogèdan merga bungah lan
wong lanang, enom, tuwa, bakal padha
giyak-giyak. Kabèh bakal padha Daklipur,
kasusahané Dakganti kabungahan,
prihatiné Daksantuni kasenengan.
14 Para imam bakal Dakparingi pangan
nganti lubèr, umat-Ku bakal Dakcukupi
sedhéngah barang kabutuhané.
Mengkono pangandikané Pangéran."
15 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Ana swara keprungu ing Rama,
swaraning tangis sing ngeres banget.
Rahèl nangisi anak-anaké; ora gelem
dilipur, merga anak-anaké mau wis
padha mati kabèh.
16 Menenga, aja nangis waé, luhmu
usapana. Sebab sakèhé kangèlanmu
kanggo anak-anakmu bakal ora sepi ing
ganjaran. Anak-anakmu bakal bali saka
tanahé mungsuh.
17 Anak-anakmu bakal bali menèh, mula
ana pengarep-arep kanggo dina mbésuk.
Mengkono pangandikané Pangéran.
18 Aku mireng Israèl sambat-sambat
karo sedhih, `Dhuh Pangéran, kawula

menika presasat kéwan alasan, nanging
kawula sampun Paduka dhawuhi
mbangun-turut. Kawula mugi Paduka
wangsulaken; kawula sampun badhé
sowan Paduka malih, awit Paduka,
Pangéran Allah kawula.
19 Kawula sami nyingkur Paduka,
nanging samenika badhé énggal-énggal
mratobat. Sesampunipun kawula Paduka
ajar, sirah kawula sami tumungkul margi
sedhih. Kawula sami isin lan kwirangan,
margi saking dosa-dosa kawula, nalika
kawula taksih nènèman.’
20 Hé Israèl, kowé kuwi putra-Ku
kinasih, putra sing Daktresnani banget.
Samasa Aku nyebut jenengmu, runtuh
welas-Ku marang kowé. Sih-katresnan-
Ku marang kowé ora pedhot-pedhot,
mula kowé bakal tansah Dakwelasi.
21 Padha masanga tandha-tandha lan
tugu-tugu ana ing dalan; metua dalan
sing biyèn kokambah. Padha muliha, hé
Israèl, muliha menyang kutha-kuthamu
sing koktinggal.
22 Nganti pira lawasé enggonmu
gojag-gajeg, hé bangsa sing cupet ing
pengandel? Aku wis ndamel béda karo

sing biyèn, kaya wong wadon ngayomi
wong lanang."
23 Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé
Israèl ngandika mengkéné, "Yèn
umat-Ku wis Dakpulihaké kaanané ana
ing tanahé, ing kono wong Yéhuda sing
padha manggon ing kutha-kutha bakal
muni mengkéné, 'Pangéran mberkahana
gunung suci sing ana ing Yérusalèm,
panggonan suci Pedalemané Allah.'
24 Umat-Ku bakal padha manggon ing
tanah Yéhuda, ing kutha-kuthané kabèh.
Salong ana sing dadi wong tani, salong
dadi pangon sing ngengon wedhusé.
25 Sing kesayahen bakal dadi seger,
lan saben wong sing lungkrah awaké
merga kurang mangan, bakal Dakparingi
sawaregé.
26 Mula wong-wong mau bakal padha
ngucap mengkéné, 'Aku mapan turu,
bareng tangi awakku wis seger.'
27 Aku, Pangéran, ngandika, yèn bakal
tekan mangsané tanah Israèl lan tanah
Yéhuda Dakkebaki manungsa lan kéwan.
28 Kaya déné Aku dhèk biyèn arep
mbedhol lan ngrubuhaké umat-Ku, arep
Dakbuwang, Daktumpes lan Dakiles-iles,

kaya mengkono enggon-Ku saiki arep
nandur lan mbangun umat-Ku.
29 Ing wektu kuwi wong bakal ora
kandha menèh, ‘Wong tuwa sing mangan
anggur mentah, anak-anaké sing linu
untuné.’
30 Nanging saiki bakal mengkéné, ‘Sing
sapa mangan anggur mentah, wong
kuwi dhéwé sing linu untuné. Saben
wong bakal mati merga dosané dhéwé.’"
31 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Wis tekan wektuné enggon-Ku bakal
gawé prejanjian anyar karo umat Israèl
lan karo wong-wong ing Yéhuda.
32 Prejanjian iki béda karo prejanjian-Ku
karo leluhuré, nalika Dakirid metu
saka tanah Mesir. Senajan dhèk
semono padha Dakrengkuh kaya bojo,
éwasemono padha ora netepi prejanjian
mau.
33 Prejanjian anyar sing bakal Dakdamel
karo Israèl saiki mengkéné, ‘Aku bakal
maringaké Torèt-Ku ana ing batiné, lan
Dakserat ana ing atiné. Aku banjur bakal
jumeneng dadi Allahé lan wong-wong
mau bakal padha dadi umat-Ku.’
34 Apa menèh wong ora prelu awèh
piwulang marang wong Israèl liyané:

Kowé padha wanuha karo Pangéran,
merga saben wong bakal wanuh karo
Aku, iya sing cilik, utawa sing gedhé. Aku
bakal ngapura dosané lan kaluputané
bakal ora Dakéling-éling menèh.
Mengkono pangandikané Pangéran."
35 Pangéran paring srengéngé
minangka pepadhang ing wayah awan,
lan rembulan sarta lintang-lintang
dadi pepadhang ing wayah bengi.
Segara dikebur nganti molak-malik
aluné; asmané kasebut Pangéran Kang
Mahakwasa.
36 Panjenengané janji, "Yèn selawasé
pepesthèné alam iki ora gumingsir. Israèl
bakal tansah lestari olèhé dadi bangsa.
37 Kaya déné langit ora kena diukur,
lan dhasar-dhasaré bumi ora kena
dititi-priksa, iya kaya mengkono uga
Aku bakal ora nampik umat Israèl,
senajan akèh kaluputané. Mengkono
pangandikané Pangéran."
38 Pangéran ngandika mengkéné, "Bakal
tekan wektuné Yérusalèm kabangun
menèh kasaosaké marang Aku, wiwit
saka Menara Hananèl tekan Gapura
Pojok.

39 Tapel watesé saka kana terus
mengulon menyang pegunungan Gareb
banjur mubeng tekan Goah.
40 Lebak kuwi kabèh, panggonané
jisim-jisim lan awuné kurban padha
kabuwang, lan sakèhé palemahan ing
sapinggiring Kali Kidron mengétan tekan
Gapura Jaran, kuwi bakal kasengker
kagem Pangéran. Kutha mau bakal ora
digempur menèh utawa dirusak."
32 1 Nalika Zedekia enggoné
jumeneng ratu ing Yéhuda
nyandhak taun kasepuluh utawa
taun kaping wolulasé Nebukadnésar
jumeneng ratu ing Babil, Pangéran
ngandika marang aku.
2 Nalika semono wadyabala Babil lagi
nempuh kutha Yérusalèm lan aku lagi
ditahan ana ing platarané kedhaton.
3 Aku dikunjara ana ing kono déning
Sang Prabu Zedekia, merga aku didakwa
martakaké pangandikané Pangéran sing
mengkéné, "Aku bakal ngulungaké kutha
iki marang tangané raja Babil,
4 lan raja Zedekia bakal ora bisa oncat,
Zedekia bakal diulungaké marang
tangané raja Babil, lan bakal ketemu
adu-arep karo raja Babil.

5 Raja Zedekia bakal kaangkataké
menyang Babil, lan tetep manggon ana
ing kana nganti Aku ngrampungaké
prekarané. Senajan nglawan perang
marang raja Babil, nanging bakal ora
menang. Mengkono pangandikané
Pangéran."
6 Pangéran ngandika marang aku, yèn
Hanameèl, anaké Salum, pamanku,
bakal teka nemoni aku. Aku dikon nuku
palemahané sing ana ing Anatot, ing
wilayah Bènyamin, merga aku seduluré
sing cedhak dhéwé, mulané wenang
nuku lemah kuwi saka wong mau,
7 (32:6)
8 cocog karo pangandikané Pangéran.
Hananya teka temenan marani aku ana
ing platarané kedhaton lan akon aku
nuku palemahané.
9 Lemahé Hanameèl nuli daktuku
lan dhuwité sing arep dakenggo
mbayar Hanameèl daktimbang. Regané
palemahan mau pitulas wang slaka.
10 Layangé dol-tinuku nuli daktandha-
tangani lan dakcap, sarta dhuwité
daktimbang nganggo timbangan.
11 Layang dol-tinuku sing wis dicap lan
turunané banjur dakjupuk; loro-loroné

dakwènèhaké marang Barukh bin Neria
bin Mahséya. Enggoné ngulungaké
ana ing ngarepé Hanameèl lan para
seksi sing padha mèlu nandha-tangani
layangé dol-tinuku, sarta ing ngarepé
wong-wong sing padha lungguh ana ing
plataran kono.
12 (32:11)
13 Ana ing ngarepé wong kabèh mau
aku kandha karo Barukh mengkéné,
14 "Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé
Israèl, dhawuh marang kowé supaya
layang dol-tinuku sing asli lan turunané
mau koklebokaké ana ing grabah lemah,
supaya kena disimpen nganti suwé.
15 Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé
Israèl, ngandika yèn mbésuk ing tanah
kéné wong bakal bisa tuku omah,
palemahan lan kebon anggur menèh."
16 Sawisé layang dol-tinuku mau
dipasrahaké marang Barukh aku banjur
ndedonga,
17 "Dhuh Pangéran, ingkang nitahaken
langit lan bumi kalayan pangwasa lan
kasektèn. Mboten wonten prekawis
ingkang mokal kagem Paduka.
18 Paduka ngetingalaken sih-kasetyan
Paduka dhateng tiyang-tiyang maèwu-

èwu, nanging ugi ngukum tiyang margi saking dosaning tiyang sepuhipun. Paduka menika Allah ingkang luhur lan kwaos. Saèstu, Paduka menika Allah Ingkang Mahakwasa.
19 Paduka damel rancangan kalayan wicaksana sarta nindakaken prekawis-prekawis ingkang ngédab-édabi. Paduka pirsa saben prekawis ingkang dipun tindakaken déning tiyang setunggal-setunggalipun, sarta saben tiyang Paduka ganjar miturut pendamelipun.
20 Ing jaman kina Paduka damel kaélokan lan mujijat wonten ing tanah Mesir, lan menika Paduka lestantunaken dumugi sepriki wonten ing Israèl, mekaten ugi ing antawisipun para bangsa, ngantos asma Paduka misuwur wonten ing pundi-pundi panggènan.
21 Srana migunakaken pangwaos lan kasektèn, Paduka ngirid umat Paduka medal saking tanah Mesir. Paduka nindakaken mujijat, kaélokan sarta lelampahan-lelampahan ingkang damel girising mengsah.
22 Lajeng sami Paduka paringi tanah ingkang subur menika, kados ingkang

Paduka janjèkaken dhateng para leluhuripun.
23 Nanging sareng sampun mlebet sarta ndarbèki tanah menika, tiyang-tiyang wau mboten sami mbangun-turut dhateng dhawuh Paduka, lan mboten sami gesang miturut piwulang Paduka, malah sami nglirwakaken sedaya dhawuh Paduka, mila Paduka lajeng ndhatengaken sakathahing paukuman menika.
24 Tiyang Babil sampun sami ngepang kitha menika badhé dipun rebat, lan sampun wiwit sami nyerang. Peprangan, paceklik lan pageblug badhé nyebabaken kitha menika sirna ing tanganipun mengsah. Kula sami nyipati, bilih menapa ingkang Paduka ngandikakaken menika nyata kelampahan.
25 Éwasemanten, Paduka Allah ingkang murba wisésa, sampun dhawuh dhateng kawula tumbas pasitèn ing ngajengipun para seksi, senajan kitha menika sampun mèh rebah, karebat déning tiyang Babil."
26 Pangéran nuli dhawuh mengkéné marang aku,

27 "Aku iki Pangéran, Allahé sakèhé
manungsa. Ora ana barang kang mokal
kanggoné Aku.
28 Kutha iki bakal Dakulungaké marang
tangané Nebukadnésar, raja ing Babil lan
tentarané. Kutha iki bakal direbut
29 lan diobong. Bakal diobong tapis,
semono uga omah-omah sing payoné
padha kanggo ngobong dupa marang
Baal, lan kanggo gawé sesajèn
ombèn-ombèn marang allah liyané.
30 Wong Israèl lan wong Yéhuda wiwit
biyèn mula tansah nglakoni piala ana
ing ngarsa-Ku lan njalari duka-Ku srana
penggawéné.
31 Wong-wong sing padha manggon
ing kutha kéné wiwit madegé tekan
sepréné tansah marakaké duka-Ku
makantar-kantar, mulané mesthi bakal
Daktumpes,
32 merga saka sakèhé piala sing
wis dilakoni déning wong Yéhuda lan
sing padha manggon ing Yérusalèm,
bebarengan karo para rajané, para
penggedhéné, para imam lan para
nabiné.
33 Wong-wong mau padha nyingkur
Aku, lan senajan ora kendhat-kendhat

enggon-Ku paring piwulang, éwasemono
padha suthik ngrungokaké, apa menèh
nglakoni.
34 Malah padha mapanaké déwa-
déwané kenajisan ana ing Pedalemané
Allah sing dibangun kanggo manembah
marang Aku, nganti padha najisaké
Pasucèn-Ku.
35 Wong-wong mau padha ngedegaké
mesbèh ana ing Lebak Ben-Hinom,
kanggo ngurbanaké anaké lanang lan
wadon marang Déwa Molokh. Dudu
Aku sing dhawuh mengkono, lan ora
bakal sing mengkono mau tuwuh ing
penggalih-Ku, sing njalari wong nganti
nglakoni mengkono lan marakaké wong
Yéhuda tumiba ing dosa."
36 Pangéran, Allahé Israèl ngandika
marang aku mengkéné, "Yérémia, wong
padha kandha yèn perang, paceklik lan
pageblug bakal njalari rubuhé kutha iki
lan karebut déning raja ing Babil. Isih
ana prekara liyané menèh sing arep
Dakngandikakaké.
37 Wong-wong sing padha Dakbuyaraké
menyang sakèhé negara sajroning
mulading duka-Ku, kuwi bakal
Dakklumpukaké menèh lan Dakbalèkaké

menyang tanahé dhéwé, supaya padha
manggon ing kono kanthi tentrem.
38 Wong-wong mau bakal dadi umat-Ku
lan Aku bakal jumeneng dadi Allahé.
39 Bakal Daktedahaké yèn tujuaning
uripé mung siji, yakuwi mbangun-turut
marang Aku ing sauruting jaman, murih
beciké wong-wong mau dhéwé lan
anak-turuné.
40 Aku bakal damel prejanjian langgeng
karo umat-Ku, yèn selawasé bakal
Daktanduki kabecikan. Umat-Ku bakal
Dakparingi ati sing wedi-asih marang
Aku, supaya sajegé ora bakal nyingkur
Aku.
41 Ati-Ku bakal bungah nindakaké apa
sing becik kanggo wong-wong mau, lan
Aku bakal netepaké pamanggoné ana
ing tanah kéné.
42 Kaya déné enggon-Ku nekakaké
kasangsaran marang umat-Ku, iya
kaya mengkono uga enggon-Ku
bakal nekakaké kabegjan, sing wis
Dakjanjèkaké.
43 Wong padha kandha yèn tanah
iki bakal dadi ara-ara samun sing
suwung, merga ora dienggoni déning
manungsa lan kéwan; lan tanah iki bakal

kaulungaké marang wong Babil. Nanging
ing tanah kéné wong bakal bisa tuku
palemahan menèh.
44 Layangé dol-tinuku bakal ditandha-
tangani lan dicap sarta diseksèni. Kuwi
bakal kelakon ing wilayahé Éfraim, lan
désa-désa sakiwa-tengené Yérusalèm
lan ing kutha-kuthané Yéhuda sarta ing
kutha-kuthané tanah pegunungan, ing
sikilé gunung-gunung lan ing wilayah
Yéhuda sisih Kidul. Wong-wong bakal
Dakbalèkaké menèh ana ing palemahané
dhéwé-dhéwé. Mengkono pangandikané
Pangéran."
33 1 Nalika aku isih ditahan ana ing
platarané kedhaton, Pangéran
paring wangsit menèh marang aku.
2 Panjenengané kang nitahaké bumi,
sing yasa lan mrenahaké ana ing papané,
ngandika mengkéné,
3 "Ndedongaa kanthi nyebut asma-Ku,
Aku bakal paring wangsulan. Kowé
bakal Daktedahi prekara-prekara gedhé
lan ngéram-éramaké, sing durung tau
koksumurupi.
4 Aku Pangéran, Allahé Israèl ngandika
yèn omah-omah ing Yérusalèm
lan kedhatoné raja Yéhuda bakal

dirubuhaké. Ora ana paédahé metoni
perang lan nglawan menara-menara
pangepungan sing didegaké déning wong
Babil. Kuwi mung bakal ngebaki kutha
iki nganggo jisimé wong-wong sing
Daktumpes sajroning mulad-mulading
bebendu-Ku. Kutha iki wis Daktégakaké
merga saka sakèhé pialané.
5 (33:4)
6 Nanging kutha iki mbésuk bakal
Dakpulihaké menèh lan wong sing padha
manggon ing kéné bakal Dakwarasaké.
Bakal padha Daklubèri katentreman lan
kaayeman.
7 Yéhuda lan Israèl bakal Dakparingi
karaharjan lan bakal Dakbangun kaya
sing uwis-uwis.
8 Dosa-dosané marang Aku bakal
Dakbuwang, lan Aku bakal ngapura
dosa-dosa panglawané.
9 Yérusalèm bakal dadi etuking
kabungahan, kaurmatan lan
pangalembana tumraping Aku. Lan
saben bangsa ing bumi bakal padha
wedi lan gemeter yèn padha krungu bab
sakèhé kabecikan sing Daktandukaké
marang wong-wong ing Yérusalèm lan

karaharjan sing Daktekakaké ana ing kutha kéné."

10 Pangandikané Pangéran mengkéné, "Wong kandha yèn panggonan iki kaya ara-ara samun, suwung ora ana manungsané, sarta kéwan pisan ora ana sing manggon ing kéné. Pancèn mengkono, kutha-kuthané Yéhuda lan dalan-dalané Yérusalèm suwung kabèh. Ora ana manungsané lan ora ana kéwané.

11 Nanging ing kéné bakal ramé swarané wong surak-surak merga saka bungahé. Bakal ana swarané wong duwé gawé sing padha nganakaké kraméan. Bakal ramé swarané wong saos kurban sing padha nglagokaké kekidungan ana ing Pedaleman-Ku. Wong-wong mau bakal padha ngucap, ‘Padha saosa panuwun marang Pangéran Kang Mahakwasa, merga Panjenengané kuwi becik lan sih-katresnané langgeng ing selawasé.’ Tanah iki bakal Dakparingi karaharjan kaya sing uwis-uwis. Mengkono pangandikané Pangéran."

12 Mengkéné pangandikané Pangéran Kang Mahakwasa, "Ing tanah sing kaya ara-ara samun sing suwung blung,

ora ana manungsané lan ora ana
kéwané, mbésuk bakal ana pangonané
lan pangon-pangon sing ngengon
wedhus-wedhusé.
13 Ing kutha-kutha pegunungan, lan
sing ana ing sikilé gunung-gunung, ing
tanah Yéhuda sisih Kidul, ing wilayahé
Éfraim, ing désa-désa sakiwa-tengené
Yérusalèm lan ing kutha-kuthané Yéhuda
pangon-pangon bakal padha nyacahaké
wedhusé. Mengkono pangandikané
Pangéran."
14 Pangandikané Pangéran menèh,
"Bakal tekan wektuné Aku netepi
janji-Ku sing Dakjanjèkaké marang umat
Israèl lan umat Yéhuda.
15 Ing dina kuwi Aku bakal
njumenengaké turuné Dawud dadi
raja sing adil pangrèhé. Raja mau bakal
nindakaké kabeneran lan keadilan rata
sanegara kabèh.
16 Wong Yéhuda lan wong Yérusalèm
bakal padha kaluwaran lan bakal padha
manggon kanthi tentrem. Kutha iki bakal
kasebut: ‘Pangéran kuwi Juru Slamet
kita.’

17 Aku, Pangéran, janji yèn saterusé
bakal ana tedhaké Dawud sing dadi raja
ing Israèl,
18 lan ana imam-imam saka tedhaké
Lèwi sing ngladèni Aku lan saos
kurban obongan, kurban dhaharan lan
ngladosaké sesajèn."
19 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,
20 "Aku wis gawé prejanjian karo rina
lan karo wengi, supaya padha teka
netepi wayahé; prejanjian kuwi ora kena
dibatalaké.
21 Mengkono uga prejanjian-Ku karo
Dawud, yèn bakal tansah ana turuné
sing dadi raja, lan karo para imam saka
taleré Lèwi, yèn selawasé bakal ngladèni
Aku. Prejanjian-prejanjian mau ora kena
diblénjani.
22 Cacahé para turuné Dawud bakal
Daktangkar-tangkaraké, semono uga
cacahé para imam turuné Lèwi, nganti
ora ana sing bisa ngétung, kaya wong
iya ora bisa ngétung cacahé lintang ing
langit lan wedhi ing segara."
23 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,

24 "Apa kowé nitèni kandhané wong
yèn Israèl lan Yéhuda wis Daktampik,
bangsa loro sing wis Dakpilih kuwi?
Mulané umat-Ku padha dirèmèhaké lan
ora dianggep bangsa menèh.
25 Nanging Aku wis gawé prejanjian
karo rina lan wengi lan Aku wis netepaké
prenatan sing ngawasaké langit lan
bumi.
26 Iya mengkono enggon-Ku mesthi
netepi prejanjian-Ku karo anak-turuné
Yakub lan karo abdi-Ku Dawud. Aku
mesthi bakal milih turuné Dawud salah
siji dadi ratu, ngratoni tedhak-turuné
Abraham, Iskak lan Yakub. Aku bakal
maringaké kamirahan marang umat-Ku
lan Dakparingi karaharjan menèh."
34 1 Pangéran ngandika marang
aku nalika Nebukadnésar, raja
ing Babil karo tentarané, sing kabantu
déning tentarané bangsa-bangsa sing
ngawula marang Nebukadnésar, lagi
nyerang Yérusalèm lan kutha-kutha
sakiwa-tengené.
2 Aku didhawuhi déning Pangéran,
Allahé Israèl, supaya sowan Zedekia, raja
ing Yéhuda. Mengkéné pangandikané
Pangéran, "Aku, Pangéran, bakal

ngulungaké kutha iki marang raja ing
Babil, supaya diobong nganti tapis.
3 Kowé bakal ora bisa oncat, malah
bakal dicekel lan kaulungaké ing tangané
Nebukadnésar. Kowé bakal ketemu
adu-arep lan sapocapan karo raja
Babil mau. Kowé nuli bakal kaboyong
menyang tanah Babil.
4 Zedekia, rungokna pangandika-Ku.
Kowé bakal ora dipatèni ana ing
peprangan,
5 nanging bakal mati kalawan tentrem.
Lan kaya déné para leluhurmu, para
raja sadurungé kowé, enggoné mati
padha diurmati srana pangobonging
dupa, mengkono uga kowé. Kowé
uga bakal ditangisi karo padha muni,
‘Adhuh, rajaku kokséda!’ Mengkono
pangandikané Pangéran."
6 Wangsit mau nuli dakaturaké priksa
marang Sang Prabu Zedekia ing
Yérusalèm.
7 Nalika semono raja Babil lagi nyerang
kutha Yérusalèm. Wadyabala Babil mau
uga nyerang Lakhis lan Azéka, merga ing
antarané kutha-kutha ing Yéhuda, kari
kutha-kutha kuwi sing isih ana bètèngé.

8 Sang Prabu Zedekia lan wong-wong
ing Yérusalèm padha setuju mbébasaké
9 para batur-tukon, lanang lan wadon,
nganti ora ana wong Israèl sing duwé
batur Ibrani menèh.
10 Wong kabèh lan para penggedhé
padha sarujuk mbébasaké para batur-
tukoné dadi wong merdika lan ora arep
dianggep batur-tukon menèh.
11 Nanging bareng wis merdikakaké
para batur-tukon mau, padha getun,
mula batur-batur sing wis dimerdikakaké
mau dipeksa dadi batur menèh, lanang
lan wadon.
12 Aku banjur diutus déning Pangéran,
Allahé Israèl, didhawuhi ngandhani
wong-wong kabèh mengkéné,
13 "Aku, Pangéran wis gawé prejanjian
karo para leluhurmu, nalika padha
Dakluwari saka tanah Mesir lan
Dakdadèkaké wong merdika. Para
leluhurmu padha Dakparingi prenatan
14 supaya pendhak pitung taun padha
merdikakna batur-tukon Ibrani, sing
wis nem taun lawasé dadi batur-tukon.
Nanging para leluhurmu padha ora gelem
nggatèkaké, malah padha nyepèlèkaké
pangandika-Ku.

15 Nanging sawetara dina kepungkur
kowé padha salin gagasan sing gawé
renaning penggalih-Ku. Kowé kabèh
padha sarujuk merdikakaké para batur-
tukonmu bangsa Ibrani, lan padha gawé
prejanjian ana ing ngarsa-Ku, yakuwi
ing Pedalemané Allah panggonanmu
manembah marang Aku.
16 Nanging kowé wis salin gagasan
menèh lan nyenyamah marang Aku.
Batur-tukon sing wis kokmerdikakaké,
kokpeksa bali dadi batur-tukon menèh.
17 Srana mengkono kowé padha ora
mbangun-turut marang Aku lan ora awèh
kamardikan marang pepadhamu wong
Israèl. Ya wis becik. Yèn mengkono kowé
bakal Dakparingi kamardikan, yakuwi
kamardikan mati merga saka perang
lan paceklik. Bangsa-bangsa ing bumi
bakal padha giris ndeleng penggawé-Ku
marang kowé.
18 Para pegawé kedhaton ing Yéhuda
lan ing Yérusalèm, para imam lan para
pengarepé umat padha gawé prejanjian
karo Aku srana mlaku ing antarané
sigarané sapi lanang sing dibelah dadi
loro. Nanging prejanjian mau padha
diblénjani, ora padha ditetepi. Mulané

wong-wong kuwi bakal Dakgawé padha
kaya penggawéné tumrap sapi lanang
mau.
19 (34:18)
20 Bakal padha Dakulungaké ing
tangané para mungsuhé, sing kepéngin
banget matèni wong-wong mau, sarta
jisimé bakal dadi pakané manuk-manuk
lan kéwan galak.
21 Semono uga Zedekia, raja ing Yéhuda
lan para pegawéné bakal Dakulungaké
ing tangané wong-wong sing padha
ngarah patiné. Bakal padha Dakulungaké
ing tangané tentara Babil, sing saiki lagi
ngaso enggoné nempuh kutha iki.
22 Aku bakal paring dhawuh, supaya
tentara kuwi bali menèh lan nyerang
kutha iki, nuli direbut lan diobong
ludhes. Kutha-kuthané Yéhuda bakal
Dakgawé dadi ara-ara samun, nganti
ora ana wong sing gelem manggon ing
kono."
35 1 Nalika Yoyakim bin Yosia
jumeneng raja ing Yéhuda,
Pangéran ngandika marang aku
mengkéné,
2 "Maranana kulawangsané Rékhab,
ajaken rembugan, banjur iriden menyang

Pedalemané Allah, lebokna ing salah
sijiné kamar kono lan wènèhana ngombé
anggur."
3 Aku banjur ngirid kulawargané Rékhab
kabèh — yakuwi Yaazanya bin Yérémia
(liyané), bin Habzina sasedulur karo
anak-anaké,
4 dakgawa menyang Pedalemané Allah.
Banjur daklebokaké ing kamaré para
muridé Nabi Hanan bin Yigdalya. Kamar
iki ana ing sandhuwuré kamaré Maaséya
bin Salum, pegawé Pedalemané Allah
sing pangkaté dhuwur, ora adoh saka
kamar-kamaré para pegawé liya-liyané.
5 Aku banjur ngesok anggur ana ing
tuwung nganti kebak ing ngarepé kaum
Rékhab karo muni, "Kula aturi sami
ngunjuk anggur menika."
6 Nanging wong-wong mau padha
mangsuli, "Kula mboten sami ngombé
anggur. Leluhur kula Yonadab bin Rékhab
wantos-wantos dhateng kula sedaya,
para turunipun, supados sampun
ngantos sami ngombé anggur menapa
kémawon.
7 Ugi dipun awisi ngedegaken utawi
nggarap pasitèn, sarta yasa kebon
anggur, utawi tumbas. Kula sami

kadhawuhan sajegipun manggèn wonten ing kémah, supados gesang kula sami manggèn ing tanah menika kados tiyang manca.
8 Kula sami netepi menapa ingkang kadhawuhaken déning Yonadab. Kula sami mboten naté ngombé anggur, mekaten ugi sémah-sémah kula, para anak kula jaler lan èstri.
9 Kula mboten sami yasa griya kanggé manggèn, kula sami manggèn ing kémah. Kula sami netepi kalayan setya prekawis ingkang kadhawuhaken déning leluhur kula Yonadab.
10 (35:9)
11 Nanging nalika Sang Prabu Nebukadnésar mlebet ing negari kita, kula lajeng sami nyingkir mlebet ing kitha Yérusalèm supados nebihi tentara Babil lan Siria. Menika sebab-musababipun kula sami manggèn ing Yérusalèm."
12 Pangéran, Allah Kang Mahakwasa, Allahé Israèl banjur dhawuh marang aku supaya marani wong Yéhuda lan wong Yérusalèm, didhawuhi kandha mengkéné, "Aku Pangéran, mundhut pirsa marang kowé, apa sebabé kowé

padha ora gelem ngrungokaké lan emoh
ngèstokaké dhawuh-Ku.
13 (35:12)
14 Para turuné Yonadab padha
mbangun-turut marang prenatan sing
ora ngenakaké wong mau ngombé
anggur, lan tekan sepréné wong-wong
mau padha ora ngombé anggur. Mangka
Aku ora kèndel-kèndel ngandika marang
kowé, éwasemono kowé ora padha
gelem nurut karo Aku.
15 Aku ora kendhat-kendhat ngutus
nabi-Ku, sing padha nuturi kowé supaya
padha mari gawé dosa, lan padha
nglakoni kang becik. Para nabi mau
padha ngélingaké kowé supaya aja padha
nyembah lan ngabekti marang allah
liyané, mula bakal tetep pamanggonmu
ana ing tanah sing Dakparingaké marang
para leluhurmu. Nanging kowé padha ora
gelem ngrungokaké utawa nggatèkaké
pangandika-Ku.
16 Para turuné Yonadab padha nglakoni
prenatané leluhuré, nanging kowé padha
nglawan marang Aku.
17 Mulané Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa, Allahé Israèl bakal
nekakaké kanggo — wong Yéhuda

lan wong Yérusalèm — sakèhé bilai
sing wis Dakjanjèkaké. Kuwi merga
kowé padha ora gelem nggugu marang
pangandika-Ku lan kowé ora gelem
mangsuli samasa Daktimbali."
18 Aku banjur nglantaraké marang kaum
Rékhab pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa, Allahé Israèl, mengkéné,
"Sarèhné kowé wis padha mbangun-
turut marang préntahé leluhurmu
Yonadab, lan nglakoni sakèhé pituduhé
marang kowé.
19 Mulané Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa, Allahé Israèl, janji yèn
turuné Yonadab bin Rékhab selawasé
bakal duwé turun lanang sing ngladèni
Aku."
36 1 Nalika Yoyakim bin Yosia
enggoné jumeneng raja ing
Yéhuda nyandhak taun sing kaping
pat, Pangéran ngandika marang aku
mengkéné,
2 "Njupuka kertas gulungan lan tulisen
ana ing kono sakèhing pangandika sing
wis Dakwangsitaké marang kowé bab
Israèl lan Yéhuda sarta para bangsa
kabèh. Tulisen sakèhing pangandika-Ku
wiwit nalika Aku maringaké wangsit

kawitan marang kowé, yakuwi nalika
Yosia dadi raja, nganti tekan saiki.
3 Mbokmenawa wong Yéhuda krungu
bab sakèhé bebaya sing bakal
Daktekakaké, banjur padha mratobat
saka kelakuané sing ala, mula Aku banjur
ngapura pialané lan dosa-dosané."
4 Aku banjur ngundang Barukh bin
Neria; banjur dakdhikté bab sakèhé
pangandika sing didhawuhaké déning
Allah marang Aku. Barukh banjur nulis
kabèh mau ana ing kertas gulungan.
5 Aku kandha karo Barukh mengkéné,
"Aku saiki ora olèh mlebu ing Pedalemané
Allah menèh.
6 Nanging aku kepéngin supaya kowé
sing mrana, yèn wong-wong mbeneri
padha pasa. Sing koktulis ana ing
kertas gulungan kuwi wacakna sing sora
marang wong-wong sing padha ana
ing kono, supaya wong kabèh padha
krungu apa waé sing didhawuhaké
déning Pangéran marang aku. Lan
sing wis dakkon nulisi kowé, kuwi
wacakna marang sapa waé sing gelem
ngrungokaké, iya marang wong-wong
sing padha teka saka kutha-kuthané
Yéhuda.

7 Mbokmenawa wong-wong banjur
padha gelem bali lan mratobat
saka penggawéné sing ala, merga
Pangéran wis ngancam bakal nekakaké
bebaya sing nggegirisi banget marang
wong-wong mau."
8 Barukh banjur maca pangandikané
Allah mau ana ing Pedalemané Allah
cocog karo piwelingku marang dhèwèké.
9 Ing sasi kaping sanga, taun kaping
limané Yoyakim jumeneng raja ing
Yéhuda, wong-wong padha pasa, supaya
olèh berkahé Pangéran. Wong sing padha
manggon ing Yérusalèm, mengkono uga
sing padha teka saka kutha-kuthané
Yéhuda, kabèh padha nglakoni pasa.
10 Wong mau kabèh padha ngrungokaké
Barukh sing maca saka kertas gulungan,
sakèhé tembungku sing ditulis dhèwèké.
Enggoné maca mau ana ing Pedalemané
Allah, ing kamaré Gemarya anaké
sèkretaris Safan. Kamar mau ana ing
plataran ndhuwur, cedhak karo Gapura
Anyar.
11 Mikhaya bin Gemarya bin Safan
krungu pemacané Barukh saka kitab
gulungan mau, bab sakèhé dhawuh sing
dingandikakaké déning Pangéran.

12 Mikhaya banjur menyang kedhaton,
menyang kamaré sèkretaris kraton.
Para pegawé lagi padha ngumpul ana
ing kono. Èlisama, sèkretarisé kraton,
Délaya bin Semaya, Èlnatan bin Akhbor,
Gemarya bin Safan, Zedekia bin Hananya
lan para pegawé liyané mbeneri ana ing
kono kabèh.
13 Mikhaya banjur ngaturi pirsa marang
para penggedhé mau sakèhé pangandika
sing dirungu, nalika Barukh macakaké
kitab gulungan mau marang wong akèh.
14 Para penggedhé mau banjur utusan
Yehudi bin Nétanya, bin Selèmya, bin
Kusy, nimbali Barukh didhawuhi nggawa
kitab gulungan sing diwacakaké marang
wong akèh.
15 Banjur padha ngandika marang
Barukh, "Mangga kula aturi lenggah,
sarta maosaken kitab menika kanggé
kula sedaya." Barukh banjur njupuk
kitabé gulungan.
16 Bareng olèhé maca wis rampung para
penggedhé mau padha kagèt banget,
nuli kandha siji karo sijiné, "Kita kedah
énggal-énggal ngaturaken sakathahing
pangandika menika dhateng Sang
Prabu."

17 Banjur padha ndangu marang Barukh,
"Kadospundi caranipun panjenengan
ngantos saged nyerat prekawis menika
sedaya? Menapa panjenengan dipun
dhikté déning Yérémia?"
18 Wangsulané Barukh, "Inggih, Nabi
Yérémia ndhikté kula, lajeng kula serat
mawi mangsi ing kertas gulungan
menika."
19 Para penggedhé banjur padha
ngandika mengkéné, "Panjenengan
lan Nabi Yérémia kedah sami ndhelik
sampun ngantos kasumerepan sintena
kémawon."
20 Para penggedhé banjur padha
nyinggahaké kitab gulungan mau ana
ing kamaré Èlisama, sèkretaris kraton,
banjur padha sowan Sang Prabu,
nglapuraké kedadéan mau kabèh.
21 Sang Prabu banjur ngutus Yehudi
njupuk kitabé gulungan. Kitab mau
banjur dijupuk saka kamaré Èlisama,
sarta diwacakaké marang Sang Prabu
lan para penggedhé sing padha ngadeg
ing sacedhaké.
22 Nalika semono mangsa bedhidhing,
mula Sang Prabu lenggah ana ing

pasanggrahan ing mangsa bedhidhing,
cedhak karo prapèn murub.
23 Yehudi enggoné maca lagi entèk
telu patang kaca, bareng Sang
Prabu mundhut sing wis kawaca
mau, nuli disuwèk nganggo péso lan
dicemplungaké ing geni. Mengkono
saterusé nganti kitab gulungan mau
entèk kobong kabèh.
24 Sang Prabu sarta para pegawé sing
padha krungu pangandikané Pangéran
mau ora ana sing katon wedi utawa
sedhih.
25 Senajan Èlnatan, Délaya lan Gemarya
nyuwun supaya Sang Prabu aja ngobong
kitab mau, nanging panjenengané ora
maèlu.
26 Malah dhawuh marang Pangéran
Yerahméèl lan Seraya bin Azrièl sarta
Selèmya bin Abdéèl supaya nyekel aku
lan Barukh sèkretarisku. Nanging aku
diumpetaké déning Pangéran.
27 Sawisé Raja Yoyakim ngobong kitab
gulungan sing didhiktèkaké marang
Barukh, Pangéran ngandika marang
aku, supaya njupuk kertas gulungan lan
nulis menèh sakèhé pangandika sing

wis katulis ana ing kitab gulungan sing
kapisan.
28 (36:27)
29 Aku didhawuhi matur marang Sang
Prabu mengkéné, "Kitab gulungan wis
kokobong lan kowé wis takon marang
Yérémia apa sebabé nulis, yèn raja
ing Babil bakal teka lan nggempur
tanah kéné sarta matèni wong-wongé
sakéwan-kéwané pisan?
30 Saiki Aku ngandika marang kowé,
Raja Yoyakim, ora ana turunmu sing
bakal dadi raja ana ing kratoné Dawud.
Jisimmu bakal dibuwang ing njaba,
temah yèn awan kepanasen lan yèn
bengi kadhemen merga kena ing ebun.
31 Kowé bakal Dakukum, mengkono
uga anak-turunmu lan para pegawému
merga saka sakèhé piala sing padha
dilakoni. Kowé lan wong-wong ing
Yérusalèm apa déné wong Yéhuda padha
ora nggatèkaké marang piweling-Ku,
mulané Aku bakal nekakaké sakèhé
bebaya sing wis Dakgawé ngancam
marang kowé."
32 Aku banjur njupuk kertas gulungan
menèh, dakwènèhaké marang Barukh,
sèkretarisku. Barukh banjur nulis kabèh

sing wis dakwedharaké. Apa sing kaemot ana ing kitab gulungan kapisan ditulis kabèh, semono uga sakèhé bab sing dakdhiktèkaké.

37 1 Zedekia bin Yosia diangkat déning Sang Prabu Nebukadnésar dadi raja nggentèni Yoyakhin bin Yoyakim.

2 Nanging Zedekia lan para pegawéné sarta rakyaté ora nggatèkaké marang pangandika sing kaparingaké déning Pangéran.

3 Ing sawijining dina Sang Prabu Zedekia utusan Yukhal bin Selèmya lan Imam Zéfanya bin Maaséya nemoni aku kanthi pamundhut supaya aku ndongakaké bangsa Yéhuda lan Israèl ana ing ngarsané Pangéran.

4 Aku nalika semono durung ditahan lan isih srawung bébas karo rakyat.

5 Tentara Babil lagi ngepung kutha Yérusalèm, nanging bareng krungu yèn tentara Mesir wis tekan tapel watesé tanah Mesir, banjur padha mundur.

6 Pangéran, Allahé Israèl, ngandika marang aku,

7 supaya aku matur marang Raja Zedekia mengkéné, "Tentara Mesir wis

budhal arep mitulungi kowé, nanging
bakal padha bali menèh.
8 Wong Babil padha bali mréné menèh,
nyerang lan ngrebut kutha iki. Kutha iki
bakal diobong nganti entèk.
9 Aku, Pangéran, nuturi kowé supaya
aja ngapusi awakmu dhéwé karo muni,
yèn wong Babil ora bakal bali mréné
menèh, sebab wong Babil bakal bali
mréné temenan.
10 Senajan ta kowé bisa ngalahaké
tentara Babil kabèh, nganti sing isih
mung kari wong-wong sing padha
ketaton, lan padha gumléthak ana ing
kémahé, éwasemono wong-wong mau
bakal padha tangi lan ngobong kutha iki
nganti entèk babar-pisan."
11 Tentara Babil mundur saka
Yérusalèm, merga tentara Mesir wis
cedhak.
12 Mulané aku arep lunga ninggal
Yérusalèm menyang wilayah Bènyamin
prelu ngurus bagéanku sing didhaku
déning keluargaku.
13 Nanging bareng aku tekan Gapura
Éfraim, ana perwira sing jaga kono,
jenengé Yeria bin Selèmya bin Hananya,

ngendheg aku karo muni, "Kowé arep
kianat, ngéloni wong Babil!"
14 Aku mangsuli, "Ora mengkono!
Aku ora arep kianat." Nanging Yeria
ora nggugu kandhaku. Aku dicekel lan
dipasrahaké marang para penggedhé.
15 Para penggedhé mau padha nepsu
banget karo aku lan awèh préntah
supaya aku digebugi lan dilebokaké ing
tahanan, ing omahé Yonatan, sèkretarisé
kedhaton, sing omahé didadèkaké
pakunjaran.
16 Aku dilebokaké kamar ing njero
lemah nganti wetara suwé.
17 Ing sawijining dina Sang Prabu
utusan marani aku. Ana ing kedhaton aku
didangu kalawan sesidheman, "Pangéran
menapa paring wangsit dhateng
panjenengan?" Atur wangsulanku,
"Kasinggihan, mila wonten! Panjenengan
badhé kaulungaken dhateng astanipun
raja ing Babil."
18 Aku banjur nyuwun pirsa
gentèn, "Dosa kula menapa dhateng
panjenengan, dhateng para pegawé lan
dhateng rakyat, déné kula panjenengan
lebetaken ing pakunjaran?

19 Wonten pundi para nabi panjenengan
ingkang sampun ngramal bilih raja Babil
mboten badhé nempuh perang nglawan
panjenengan lan tanah ngriki?
20 Lah, Sang Prabu, samenika
panjenengan kula aturi miyarsakaken
lan kersaa ndhahar atur kula. Kula
mugi sampun kawangsulaken malih ing
pakunjaran, ing griyanipun Yonatan,
sebab menawi mekaten kula mesthi
badhé pejah wonten ing ngriku."
21 Raja Zedekia banjur dhawuh supaya
aku dilebokaké ing kamar tahanan
kedhaton. Aku banjur ditahan ana ing
kono, lan saben dina diwènèhi roti siji
wutuh gawéané tukang roti, nganti
saentèké roti ing kutha kono.

38 1 Séfaca bin Mattan, Gedalya bin
Pasyhur, Yukhal bin Malkia padha
krungu pangandikané Pangéran sing
dakkandhakaké marang wong akèh,
mengkéné,
2 "Sing sapa tetep manggon ing
kutha kéné bakal mati ing peprangan,
merga saka paceklik utawa pageblug.
Nanging sing sapa metu saka kutha lan
masrahaké awaké marang wong Babil

bakal ora dipatèni. Saora-orané wong
kuwi bakal bisa oncat lan slamet."
3 Aku iya ngandhakaké wangsité
Pangéran marang aku, mengkéné,
"Kutha iki bakal Dakulungaké ing
tangané wong Babil, lan bakal direbut."
4 Aku banjur dicekel déning para
pegawé lan diladèkaké Sang Prabu,
aturé, "Tiyang menika kedah kaukum
pejah. Sebab mungel ingkang kados
mekaten, para serdhadhu ing kitha
menika badhé kécalan semangat.
Piyambakipun inggih mungel ingkang
kados mekaten wau dhateng saben
tiyang ingkang taksih manggèn ing kitha
menika. Piyambakipun mboten suka
pitulung dhateng tiyang-tiyang, nanging
malah damel cilakanipun."
5 Wangsulané Raja Zedekia, "Ya wis
becik, lakonana sing dadi karepmu. Aku
ora bisa menggak."
6 Aku banjur digawa menyang sumuré
pangéran Malkia, sing papané ana ing
plataran kedhaton. Aku dilebokaké ing
sumur, dikèrèk nganggo dhadhung.
Sumuré asat, mung ana endhuté. Dadi
aku ambles ana ing endhut mau.

7 Èbèd-Mèlèkh, wong Sudan, abdiné
Sang Prabu sing nyambut-gawé ana
ing keputrèn ing kraton kono, krungu
yèn aku dilebokaké ing sumur. Nalika
semono Sang Prabu nampi wong sing
padha séba ana ing Gapura Bènyamin.
8 Èbèd-Mèlèkh banjur mrono, aturé
marang raja,
9 "Pendamelipun tiyang-tiyang dhateng
Yérémia menika mboten leres.
Piyambakipun dipun lebetaken ing
sumur lan mesthi badhé pejah kaliren,
margi ing kitha sampun mboten wonten
tetedhan babar-pisan."
10 Sang Prabu banjur dhawuh marang
Èbèd-Mèlèkh supaya ngajak wong telu
ngangkat aku saka njeroning sumur,
sadurungé aku mati.
11 Èbèd-Mèlèkh banjur mangkat karo
wong telu menyang gudhangé kedhaton,
njupuk sandhangan amoh, diedhunaké
nganggo tali.
12 Èbèd-Mèlèkh mbengoki aku; aku
dikon ndèkèkaké gombalan mau ing
ngisoré cangklakanku, supaya taliné ora
natoni aku. Aku iya manut,

13 nuli dikèrèk déning wong-wong mau
metu saka sumur. Sawisé mengkono aku
banjur ditahan ana ing plataran.
14 Liya dina menèh aku disowanaké
marang Sang Prabu ana ing Pedalemané
Allah, ing gapura katelu. Sang Prabu
ngandika mengkéné, "Kula badhé
nyuwun pirsa dhateng panjenengan bab
setunggaling prekawis, lan kula suwun
panjenengan ngandika kalayan blaka."
15 Aturku, "Menawi kula matur blaka,
kula mesthi Panjenengan pejahi,
lan menawi kula aturi pamrayogi,
Panjenengan mesthi mboten kersa
menggalih."
16 Sang Prabu janji kanthi dhedhemitan
mengkéné, "Demi Allah ingkang gesang,
ingkang paring gesang dhateng kula
sedaya, kula mboten badhé mejahi
panjenengan utawi ngulungaken ing
tanganipun tiyang ingkang ngangkah
mejahi panjenengan."
17 Aku banjur matur marang Sang Prabu
menawa Pangéran Kang Mahakwasa,
Allahé Israèl ngandika mengkéné,
"Menawa kowé masrahaké uripmu
marang para perwirané raja ing Babil
kowé bakal diéman lan ora dipatèni,

nanging kutha iki bakal diobong nganti ludhes. Kowé lan kulawargamu bakal diuripi.
18 Nanging yèn kowé ora teluk, kutha iki bakal kaulungaké ing tangané Babil, lan kaobong, sarta kowé bakal ora bisa oncat."
19 Nanging Sang Prabu ngandika mengkéné, "Nanging kula ajrih dhateng sesami kula tiyang Israèl, ingkang sampun sami mlémbar dhateng tiyang Babil. Saged ugi kula dipun ulungaken dhateng piyambakipun, lajeng dipun siksa."
20 Aku matur mengkéné, "Panjenengan mboten badhé kaulungaken dhateng tiyang-tiyang menika. Kula nyuwun kanthi sanget, Panjenengan mugi mbangun-turuta dhateng pangandikanipun Pangéran, murih samukawis prekawis badhé dados saé, lan Panjenengan badhé lestantun sugeng.
21 Nanging Pangéran sampun paring tetingalan dhateng kula, menapa ingkang badhé kelampahan menawi Panjenengan mboten kersa teluk.

22 Ing tetingalan wau kula sumerep
tiyang-tiyang èstri ingkang kantun
wonten ing kedhatonipun Yéhuda dipun
irid medal dhateng raja Babil lan para
perwiranipun. Kula aturi mirengaken
menapa ingkang dipun ucapaken déning
tiyang-tiyang èstri wau, ‘Sang Prabu
wis dikianati déning para mitrané,
Panjenengané wis dikalahaké. Lan
bareng Panjenengané keblebek ing
endhut, para mitrané padha ninggal
Panjenengané.’"
23 Aku nambahi, "Sedaya garwa lan
putra Panjenengan badhé kairid medal
déning tiyang Babil, lan Panjenengan
piyambak mboten badhé saged oncat.
Panjenengan lajeng badhé dipun tawan
déning raja ing Babil, lan kitha menika
badhé kabesmi telas."
24 Raja Zedekia mangsuli, "Sampun
ngantos wonten tiyang ingkang ngertos
enggèn kita rembagan menika, supados
panjenengan mboten pejah.
25 Menawi para punggawa ngertos
bilih kula sampun rembagan kaliyan
Panjenengan, temtu sami badhé takèn
dhateng Panjenengan menapa ingkang
kula rembag kaliyan Panjenengan.

Mesthi badhé sami janji mboten
badhé mejahi Panjenengan, menawi
Panjenengan nyriyosaken bab wau
dhateng piyambakipun.
26 Panjenengan sanjang kémawon, bilih
Panjenengan nyuwun dhateng kula,
murih mboten kawangsulaken dhateng
pakunjaran malih lan pejah wonten ing
ngriku."
27 Para penggedhé pancèn banjur padha
marani aku lan takon. Aku mangsuli plek
kaya sing dingandikakaké déning Sang
Prabu marang aku. Para penggedhé mau
ora bisa kandha apa-apa, sebab ora ana
wong sing neksèni pirembugané Sang
Prabu karo aku.
28 Aku tetep ditahan ana ing plataran
kedhaton, nganti dinané Yérusalèm
karebut déning mungsuh.
39 1 Ing sasi kasepuluh, taun kaping
sangané Zedekia jumeneng raja
ing Yéhuda, Nebukadnésar raja ing
Babil lan tentarané ngebyuk nyerang
Yérusalèm.
2 Ing dina kaping sanga, sasi kaping
pat, taun kaping sewelasé Zedekia
jumeneng raja, bètèngé Yérusalèm
bedhah.

3 (Nalika Yérusalèm karebut déning
mungsuh, para perwirané raja Babil
mlebu kutha lan padha mapan ana ing
Gapura Tengah. Yakuwi Nergal Sarèzèr,
Samgar Nebo, Sarsekhim, semono uga
para penggedhé liyané.)
4 Bareng Raja Zedekia pirsa kuwi mau
kabèh banjur nedya lolos ninggal kutha
ing wayah bengi, kadhèrèkaké déning
tentarané. Tindaké miyos ing dalan
sing ana ing satengahé petamananing
kedhaton, bablas menyang gapura,
tempuké bètèng loro; saka kono banjur
tindak ngener Lebak Yardèn.
5 Nanging tentara Babil terus ngoyak
lan Zedekia kacepeng ana ing sacedhaké
tanah ngaré Yérikho, banjur kasowanaké
Sang Prabu Nebukadnésar. Nalika
semono raja Babil mau lagi ana ing
kutha Riblah, ing wilayah Hamat. Ana ing
kana Raja Zedekia diadili lan didhawahi
paukuman déning Nebukadnésar.
6 Ya ana ing Riblah kono putra-putrané
disembelèh ana ing ngarepé Zedekia.
Mengkono uga para penggedhéné
Yéhuda padha disembelèh kabèh.

7 Sawisé mengkono Zedekia banjur
dicukil paningalé lan astané diranté,
diirid menyang Babil.
8 Bareng karo kuwi tentara Babil
ngobong kedhaton, omah-omahé rakyat
lan njugrugaké bètèngé kutha Yérusalèm
9 Wekasané Nebuzaradan, sénapatiné
tentara Babil, banjur préntah ngirid
rakyat sing isih kari ana ing kutha
kaboyong menyang Babil, dadi tawanan,
bebarengan karo wong-wong Israèl
sing padha mbangkang apa déné sing
mlémbar marang Babil.
10 Sapéranganing rakyat sing miskin
banget ditinggal ana ing Yéhuda déning
Nebuzaradan. Wong-wong sing padha
ora duwé palemahan mau padha
diwènèhi kebon anggur lan lemah
garapan.
11 Raja Nebukadnésar dhawuh marang
Nebuzaradan, sénapatiné tentara
mengkéné,
12 "Golèkana Nabi Yérémia, tumindakmu
sing becik. Aja kokpilara lan turutana
sapenjaluké."
13 Nebuzaradan bebarengan karo para
penggedhé sing dhuwur pangkaté,

yakuwi Nebusasban, Nergal Sarèzèr lan
penggedhé Babil liya-liyané,
14 padha methuk aku ana ing plataran
kedhaton. Aku dipasrahaké marang
Gedalya bin Safan supaya aku diteraké
menyang omahku kanthi slamet.
Mengkono dadiné aku bali manggon ana
ing satengahé rakyat menèh.
15 Nalika aku isih ditahan ana ing
plataran kedhaton, Pangéran ngandika
marang aku mengkéné,
16 "Èbèd-Mèlèkh, wong Sudan kuwi
kandhanana yèn Pangéran Kang
Mahakwasa, Allahé Israèl, wis janji
mengkéné, 'Dhèk biyèn Aku wis
ngandika, yèn Aku bakal nekakaké
paukuman marang kutha iki, dudu
karaharjan. Samasa kelakon kowé bakal
nyipati dhéwé.
17 Nanging kowé bakal Dakreksa, mula
kowé ora bakal kaulungaké ing tangané
wong sing kokwedèni.
18 Kowé bakal slamet lan ora dipatèni.
Kowé bakal oncat lan lestari urip, merga
kowé precaya marang Aku!'" Mengkono
pangandikané Pangéran.

40 1 Sawisé aku diluwari déning
komandhan Nebuzaradan ana ing

Rama, Pangéran ngandika marang aku. Enggonku digawa tekan Rama kuwi karo diranté, bebarengan karo wong-wong liyané saka Yérusalèm lan saka Yéhuda, sing kaboyong dadi wong tawanan menyang tanah Babil.
2 Komandhané serdhadhu sing ngawal rombongan mau kandha karo aku mengkéné, "Pangéran Allah sampéyan sampun ngancam badhé ndhatengaken bebaya dhateng tanah menika.
3 Lan samenika sampun èstu kelampahan menapa ingkang dipun ngandikakaken. Menika sedaya margi bangsa sampéyan sampun damel dosa dhateng Pangéran sarta nglawan Panjenenganipun.
4 Samenika ranté sampéyan badhé kula uculi lan sampéyan kula luwari. Menawi sampéyan kepéngin tumut dhateng Babil kaliyan kula inggih kénging. Sampéyan badhé kula rimati. Nanging menawi sampéyan mboten kepéngin tumut, inggih mboten menapa-menapa. Sampéyan kénging milih badhé manggèn ing pundi kémawon ing negari menika, utawi badhé késah dhateng

pundi kémawon ingkang sampéyan kajengaken."
5 Bareng aku ora mangsuli, komandhan Nebuzaradan mau banjur kandha, "Prayogi sampéyan wangsul kémawon dhateng griyanipun Gedalya bin Ahikam bin Safan, ingkang sampun kaangkat déning raja ing Babil dados gubernur kanggé daérah Yéhuda. Sampéyan saged manggèn kaliyan Gedalya, ing satengahipun rakyat, utawi késah dhateng panggènan sanès ingkang sampéyan anggep saé lan leres." Aku banjur disangoni pangan karo presèn, lan dikon lunga sekarepku.
6 Aku nuli manggon ing omahé Gedalya, ing Mizpa, ana ing satengahé rakyat, sing kari ana ing tanah kono.
7 Ora kabèh perwira lan prejurit Yéhuda pasrah karo raja ing Babil. Wong-wong mau krungu yèn raja Babil ngangkat Gedalya dadi gubernur ing Yéhuda, ditugasaké ngawat-awati wong-wong sing ora katut kaboyong menyang Babil, yakuwi wong-wong sing miskin dhéwé ing satanah kono.
8 Ismaèl bin Netanya, Yohanan bin Keréa, Seraya bin Takhumèt, anak-anaké

Safai, wong Netofa, lan Yézanya anaké
priyayi ing Maaka padha nemoni Gedalya
ing Mizpa didhèrèkaké tentarané.
9 Gubernur Gedalya nuturi wong-wong
mau mengkéné, "Yèn kowé pasrah karo
wong Babil, aku tanggung, kowé ora
susah kuwatir. Manggona ing tanah
kéné, ngawulaa marang raja Babil, lan
kowé bakal slamet.
10 Aku dhéwé tetep manggon ing
Mizpa, makili kowé kabèh, menawa
wong Babil padha teka mréné. Kowé
kena ngumpulaké anggur, woh-wohan,
lenga zaitun, lan kena koksimpen, sarta
manggon ing désa sing koksenengi."
11 Wong-wong Israèl sing manggon
ing Moab, ing Amon, ing Édom lan
ing tanah-tanah liyané padha krungu
yèn raja Babil ngidinaké wong Israèl
sawetara manggon ing Yéhuda lan wis
ngangkat Gedalya dadi gubernur.
12 Wong-wong mau banjur padha
ninggal tanah sing dipondhoki lan
padha bali menyang Yéhuda, sarta
nemoni Gedalya ing Mizpa. Ana ing kono
wong-wong mau padha nglumpukaké
woh anggur nganti olèh akèh banget.

13 Sawisé mengkono Yohanan lan
para komandhané prejurit-prejurit sing
padha tundhuk karo Babil, padha nekani
Gedalya ing Mizpa,
14 karo kandha mengkéné, "Menapa
Panjenengan mboten pirsa bilih Raja
Baalis ing Amon sampun ngutus Ismaèl
mejahi Panjenengan?" Nanging Gedalya
ora ngandel.
15 Yohanan banjur matur dhèwèkan
marang Gedalya mengkéné, "Kula badhé
mejahi Ismaèl, mboten badhé konangan
sinten-sintena. Kénging menapa tiyang
menika dipun parengaken mejahi
Panjenengan. Menika namung badhé
njalari tiyang Yahudi ingkang sami
ngempal kaliyan Panjenengan ing
ngriki kabuyaraken, lan menika badhé
ndhatengaken paukuman kanggé sedaya
tiyang ingkang kantun ing Yéhuda
ngriki."
16 Nanging Gedalya mangsuli, "Ismaèl
sampun ngantos sampéyan pejahi, awit
menapa ingkang sampéyan sanjangaken
bab Ismaèl menika mboten leres!"

41 1 Ing sasi kapitu taun kuwi Ismaèl
bin Nétanya bin Èlisama, krabaté
Sang Prabu lan perwirané Sang Prabu

sing dhuwur pangkaté, lunga menyang
Mizpa nemoni Gedalya, nggawa bala
wong sepuluh.
2 Nalika lagi padha mangan bebarengan,
Ismaèl lan balané sepuluh ngunus
pedhangé lan matèni Gedalya.
3 Ismaèl iya matèni wong Israèl kabèh
sing padha mèlu Gedalya ana ing Mizpa,
mengkono uga para serdhadhu Babil,
sing pinuju ana ing kono.
4 Ésuké sadurungé ana wong sing
meruhi patiné Gedalya,
5 ana wong wolung puluh teka
saka Sikèm, Silo lan Samaria. Wong
mau padha cukur jénggot, nganggo
sandhangan rowak-rawèk lan awaké
kebak tatu, merga ditatoni dhéwé.
Wong-wong mau padha nggawa gandum
lan menyan arep dienggo kurban ana ing
Pedalemané Allah.
6 Ismaèl metu saka Mizpa methukaké
wong-wong mau karo nangis. Bareng
ketemu karo wong-wong mau Ismaèl
kandha mengkéné, "Kula aturi sowan
manggihi Gedalya."
7 Nanging bareng wong-wong mau wis
mlebu ing kutha, banjur dipatèni déning

Ismaèl lan balané. Jisimé wong-wong
mau dicemplungaké ing sumur.
8 Ing rombongané wong-wong mau
ana sepuluh sing kandha karo Ismaèl
mengkéné, "Kula sampun sampéyan
pejahi. Kula gadhah tandhon tetedhan
ingkang kula dhelikaken wonten ing
sabin, rupi gandum, sair, lisah zaitun
tuwin maben." Wong-wong mau ora sida
dipatèni.
9 Sumur panggonané Ismaèl mbuwang
jisim-jisimé wong sing padha dipatèni
mau gedhé, yasané Sang Prabu Asa
nalika diserang déning Baésa, raja ing
Israèl. Sumur mau dikebaki Ismaèl
nganggo jisimé wong-wong sing
dipatèni.
10 Ismaèl iya banjur nyekel para putra-
putriné Sang Prabu lan wong liya-liyané
sing ana ing Mizpa. Wong-wong mau
dipasrahaké Nebuzaradan marang
pangreksané Gedalya. Wong kabèh mau
banjur ditawan déning Ismaèl lan digawa
lunga menyang daérahé wong Amon.
11 Yohanan anaké Karéah lan para
perwirané padha krungu bab pokalé
Ismaèl.

12 Banjur padha nglumpukaké balané
ngoyak Ismaèl bin Nétanya. Ketututan
ana ing sendhang sacedhaké Gibéon.
13 Bareng wong-wong sing ditawan
Ismaèl weruh Yohanan lan balané padha
bungah banget.
14 Banjur padha mbalik mèlu Yohanan
sabalané.
15 Nanging Ismaèl lan balané wolu
padha bisa oncat lan mlayu menyang
Amon.
16 Yohanan lan para perwiraning
tentarané banjur mimpin wong-wong
sing diboyong déning Ismaèl. Wong-
wong sing ditawan déning Ismaèl ana
ing Mizpa sawisé Ismaèl matèni Gedalya
yakuwi: serdhadhu, wong wadon, bocah
lan wong kebirèn.
17 Wong-wong mau padha wedi karo
wong Babil merga Ismaèl wis matèni
Gedalya, sing didadèkaké gubernur
déning raja ing Babil. Mulané wong-wong
mau padha arep terus lunga menyang
Mesir, kanggo nyingkiri wong Babil. Ana
ing dalan padha ngaso ing Kimham,
sacedhaké Bètléhèm.
18 (41:17)

42 [1] Para perwiraning tentara, klebu
uga Yohanan bin Karéah lan
Azarya bin Hosaya sarta rakyat kabèh
padha teka marani aku,
[2] tembungé, "Panyuwun kula mugi
sampéyan turuti! Kula nyuwun
panjenengan dongakaken dhateng
Pangéran Allah kita, inggih kula sedaya
ingkang taksih kantun menika. Rumiyin
cacah kula kathah, nanging samenika
kantun sekedhik, kados ingkang saged
panjenengan pirsani menika.
[3] Kula aturi nyuwunaken dhateng
Pangéran Allah kita nedahaken margi
ingkang kedah kula ambah, lan menapa
ingkang prelu sami kula lampahi!"
[4] Aku mangsuli, "Ya, becik. Aku arep
ndedonga marang Pangéran Allah kita,
kaya penjalukmu. Lan apa waé sing
dingandikakaké, bakal dakkandhakaké
marang kowé. Aku ora arep ngurangi
senajan mung satembung waé."
[5] Banjur padha kandha mengkéné,
"Mugi Pangéran dadosa seksi ingkang
setya tuhu lan kénging dipun pitados
menawia kula mboten ngèstokaken
sedaya pangandikanipun Pangéran, Allah
kita.

6 Mbingahaken menapa mboten
kanggénipun kula, kula sami badhé
ngèstokaken Pangéran Allah kita,
ingkang panjenengan suwuni pitedah
kanthi pandonga."
7 Let sepuluh dina Pangéran ngandika
marang aku.
8 Aku banjur nglumpukaké Yohanan,
para perwirané tentara lan wong
liya-liyané kabèh.
9 Kandhaku mengkéné, "Pangéran,
Allahé Israèl, sing daksowani merga
saka penjalukmu ngandika mengkéné
marang aku,
10 'Yèn kowé gelem tetep manggon ing
tanah kéné, kowé bakal Dakbangun lan
ora Dakbubrah. Aku keduwung déné wis
nekakaké paukuman marang kowé.'
11 Aja padha wedi menèh marang raja
ing Babil. Aku nunggal karo kowé, lan
Aku bakal ngluwari kowé saka tangané.
12 Merga Aku iki mahawelas, mulané
bakal gawé supaya wong mau melasi
kowé, lan marengaké kowé bali manggon
ana ing tanahmu menèh. Mengkono
pangandikané Pangéran."
13 Nanging kowé wong-wong sing
padha kari ana ing Yéhuda, kudu padha

mbangun-turut marang Pangéran,
Allahmu lan aja wegah manggon ing
tanah kéné. Kowé ora kena muni,
"Mboten, kula badhé manggèn wonten
ing tanah Mesir kémawon, awit ing
ngrika kula badhé mboten ngalami
perang malih lan mireng sabawaning
perang utawi kekirangan tedha." Yèn
kowé muni mengkono, Pangéran Kang
Mahakwasa, Allahé Israèl ngandika,
"Yèn kowé kenceng arep menyang tanah
Mesir lan manggon ana ing kana,
14 (42:13)
15 (42:13)
16 perang sing kokwedèni kuwi bakal
nututi kowé mrana, lan kekurangan
pangan sing gawé girismu bakal
ngetutaké lakumu, nganti kowé bakal
mati ana ing tanah Mesir.
17 Kabèh wong sing kenceng arep lunga
menyang tanah Mesir lan manggon ana
ing kana bakal mati merga perang,
kaliren utawa pageblug. Ora ana sing
bakal isih urip. Ora ana sing bakal bisa
ngoncati bebaya sing bakal Daktekakaké
marang wong-wong kuwi.
18 Pangéran Allahé Israèl ngandika,
‘Duka-Ku sing mulad-mulad sing

Daktekakaké marang wong-wong
Yérusalèm iya kuwi sing bakal
Dakesokaké marang kowé yèn kowé
padha lunga menyang tanah Mesir. Kowé
bakal dadi sesawangan sing nggegirisi.
Kowé bakal disepèlèkaké lan dipoyoki
ing wong lan jenengmu bakal dienggo
ngipat-ipati. Kowé bakal ora ndeleng
panggonan iki menèh.’"
19 Banjur dakterusaké, "Pangéran
ngandika marang kowé, kekarèné
wong-wong sing isih ana ing Yéhuda
supaya aja padha lunga menyang tanah
Mesir. Aku ngélingaké kowé sepisan
menèh,
20 poma aja salah tindakmu nganti
kowé nemu cilaka. Kowé wis njaluk aku
ndongakaké kowé marang Pangéran
Allah kita lan kowé wis janji arep
ngèstokaké dhawuhé.
21 Mangka bareng saiki kowé
dakkandhani dhawuhé Pangéran, kowé
nampik sakèhé dhawuh sing diparingaké
déning Pangéran marang kowé lantaran
aku.
22 Yèn mengkono, titènana: kowé
bakal mati merga déning perang, utawa

paceklik utawa pageblug ing tanah sing
arep kokparani."
43 [1] Rampung enggonku ngandhani
wong-wong mau bab dhawuhé
Pangéran, Allahé, lantaran aku,
[2] Azarya bin Hosaya lan Yohanan bin
Karéah sarta wong-wong liyané sing
padha gemunggung marani aku karo
kandha, "Pangandika panjenengan
menika goroh! Pangéran Allah kita
mboten dhawuh dhateng panjenengan
nyriyosi kula, bilih kula mboten angsal
késah dhateng tanah Mesir.
[3] Nanging Barukh bin Neria menika
ingkang ngojok-ojoki panjenengan
nglawan dhateng kula, supados tiyang
Babil saged njajah kula malih, malah
sageda mejahi kula lan mbekta kula
dados tawanan dhateng Babil."
[4] Mengkono dadiné Yohanan, para
perwirané tentara sarta wong-
wong liyané kabèh padha nampik
pangandikané Pangéran, sing dhawuh
supaya padha tetep manggon ana ing
tanah Yéhuda.
[5] Kabèh wong sing isih kari ana ing
Yéhuda, mengkono uga wong-wong sing

padha bali saka pembuwangan ing tanah manca.
6 Wong lanang-wadon, bocah lan putri-putri putrané Sang Prabu, banjur digawa déning Yohanan lan para perwira menyang tanah Mesir. Kabèh wong sing biyèn dipasrahaké déning Nebuzaradan, panglimané tentara Babil, marang Gedalya, klebu uga Barukh lan aku padha katut kaboyong.
7 Mengkono enggoné padha nglawan marang dhawuhé Pangéran sarta budhal menyang tanah Mesir, menyang kutha sing karan Takhpanhès.
8 Ing kutha kono Pangéran ngandika marang aku mengkéné,
9 "Njupuka watu gedhé sawetara, pendhemen ana ing sangarepé gedhong pemeréntah, banjur lépanen lan wong Israèl sawetara jaken neksèni sing koktindakaké kuwi.
10 Kandhanana yèn Aku, Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé Israèl, bakal ngutus abdi-Ku Nebukadnésar saka tanah Babil mréné; wong mau bakal mapanaké dhamparé ing sandhuwuré watu-watu sing kokpendhem mau lan masang kémahé keprabon ana ing kono.

11 Nebukadnésar bakal teka lan
nelukaké Mesir. Wong sing pinesthi
mati merga déning pageblug bakal
mati merga pageblug. Wong sing
pinesthi ditawan bakal digawa lunga
dadi tawanan lan sing sapa pinesthi mati
ana ing peprangan bakal mati ana ing
peprangan.
12 Aku bakal nekakaké geni sing
ngobong kuil-kuilé para allahé wong
Mesir lan rajané wong Babil bakal
ngobong allah-allah mau utawa diboyong
saka kono. Kaya déné pangon sing
métani sandhangané supaya resik
ora ana tumané, mengkono uga Raja
Nebukadnésar bakal ngresiki tanah
Mesir, banjur lunga menèh lan menang.
13 Wong mau bakal ngrusak tugu-tugu
watu sesembahané wong Mesir sing ana
ing Héliopolis lan ngobong kuil-kuilé para
allahé wong Mesir."

44 1 Pangéran ngandika marang
aku bab wong Israèl sing padha
manggon ing tanah Mesir, ing kutha-
kutha Migdol, Takhpanhès, ing Mèmfis
lan ing tanah Patros, yakuwi tanah Mesir
sisih Kidul;

2 dhawuhé Pangéran Kang Mahakwasa
Allahé Israèl mengkéné, "Kowé wis
padha nyipati dhéwé sakèhé bebaya sing
Dakdhawahaké marang Yérusalèm lan
kutha-kutha ing Yéhuda liyané. Tekan
sepréné kutha-kutha mau isih rupa
jugrugan lan ora ana wong siji-sijia sing
manggon ana ing kono.
3 Merga wong-wong sing biyèn
manggon ing kono padha gawé piala, lan
njalari duka-Ku. Wong-wong mau padha
gawé kurban lan nyembah marang
allah-allahé bangsa-bangsa liya sing ora
dingertèni; iya kowé lan para leluhurmu
padha ora ngerti.
4 Aku ora kendhat-kendhat ngutus para
nabi-Ku, para nabi, sing nuturi kowé
supaya aja nindakaké prekara nistha
sing Daksengiti.
5 Nanging kowé padha ora gelem
ngrungokaké lan ngèstokaké. Kowé
padha tetep gawé kurban lan nyembah
marang allah-allah liya mau.
6 Mulané Aku banjur ngesokaké
paukuman-Ku marang kutha-kutha ing
Yéhuda lan dalan-dalan ing Yérusalèm.
Sarta Dakobong kabèh, mula dadi

jugrugan lan tekan sepréné dadi
sesawangan sing nggegirisi.
7 Saikiné Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa Allahé Israèl takon marang
kowé, yagéné kowé nekakaké paukuman
gedhé marang awakmu dhéwé? Apa
kowé arep nekakaké bebaya marang
wong lanang wadon, bocah-bocah lan
bayiné wong Yéhuda nganti ora ana sing
kari siji-sijia?
8 Yagéné kowé ana ing tanah
pangungsèn ing Mesir kéné njalari
duka-Ku merga enggonmu gawé kurban
lan nyembah marang allah-allah liya?
Apa karepmu arep ngrusak awakmu
dhéwé, supaya ora kajèn ing antarané
bangsa-bangsa lan jenengmu dienggo
ngipat-ipati wong?
9 Apa kowé wis lali karo sakèhé piala
sing ditindakaké ana ing kutha-kutha
Yéhuda lan ing dalan-dalan Yérusalèm
déning para leluhurmu, déning para raja
lan para seliré, déning kowé dhéwé lan
para selirmu?
10 Tekan sepréné kowé padha ora
mratobat lan ngasoraké awakmu.
Kowé ora ngurmati Aku lan uripmu
ora manut angger-angger-Ku sing

Dakparingaké marang kowé lan marang
para leluhurmu.
11 Mulané Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa, Allahé Israèl, bakal nglawan
kowé lan numpes wong Yéhuda kabèh.
12 Lan sepira ana kekarèné wong
Yéhuda sing kenceng arep lunga
menyang tanah Mesir lan manggon
ana ing kono, kuwi kabèh bakal
Daksirnakaké. Kabèh, iya sing gedhé,
utawa sing cilik, bakal mati ana ing
tanah Mesir merga déning perang utawa
mati kaliren. Wong-wong mau bakal dadi
sesawangan sing nggegirisi. Wong-wong
mau bakal diina déning para bangsa lan
jenengé dienggo ngipat-ipati wong.
13 Wong-wong sing padha manggon
ing tanah Mesir bakal Dakukum, kaya
enggon-Ku ngukum Yérusalèm, yakuwi
srana perang, paceklik lan pageblug.
14 Nganti kekarèné wong Yéhuda sing
ngungsi menyang tanah Mesir lan arep
manggon ana ing kana, bakal ora ana
sing bali menyang Yéhuda menèh, kaya
sing dadi pengangen-angené, kejaba
mung wong sawetara."
15 Sawisé mengkono sakèhé wong
lanang sing ngerti yèn bojoné uga gawé

kurban lan nyembah marang allah-allah liyané, semono uga para wong wadon sing padha ngadeg ana ing kono lan wong Israèl sing padha manggon ana ing tanah Mesir sisih Kidul, cekaké klumpukané wong akèh banget mau padha kandha karo aku mengkéné,
16 "Menggah menapa ingkang panjenengan ngandikakaken atas asmanipun Pangéran wau kula mboten saged nampi.
17 Kula badhé nindakaken pikajeng kula piyambak. Kula tetep sami badhé damel kurban dhateng déwa kula, inggih menika Raja Putri ratuning langit. Tetep badhé saos kurban unjukan dhateng piyambakipun kados ingkang sampun kula tindakaken sarta dipun tindakaken déning para leluhur kula, para raja lan para pemimpin kula wonten kitha-kithanipun Yéhuda tuwin ing margi-marginipun Yérusalèm. Mila kula badhé mboten kekirangan tedha; gesang kula badhé makmur, kalis saking sedaya rubéda.
18 Sebab wiwit kula kèndel saos kurban dhateng Ratuning Langit lan mboten saos sesajèn unjukan anggur kula sami

ketelasan tedha, tiyang-tiyang kula
sami pejah ing peprangan utawi pejah
kaliren."
19 Wong-wong wadon mau padha
kandha menèh mengkéné, "Menawi kula
sami damel kuwih ingkang kawangun
kados Raja Putrining Langit lajeng kula
saosaken minangka kurban dhateng
piyambakipun, sarta saos sesajèn
unjukan anggur, sémah kula sami
ngertos lan ngrujuki pendamel kula."
20 Aku banjur kandha karo sakèhé wong
lanang lan wadon sing mangsuli aku
mau mengkéné,
21 "Kurban sing kokgawé lan digawé
déning para leluhurmu sarta déning para
raja lan para pemimpinmu, apa menèh
déning rakyat ing kutha-kuthané Yéhuda
lan ing dedalan ing Yérusalèm, apa
kokkira Pangéran ora pirsa mau kabèh
utawa kesupèn?
22 Saiki tanahmu wis dadi jugrugan
lan ora ana sing ngenggoni. Dadi
sesawangan sing nggegirisi, lan jenengé
dienggo nyupatani wong, merga
Pangéran wis ora tahan menèh mirsani
pialamu lan pretingkahmu sing nistha.

23 Paukuman mau kabèh nekani kowé
merga kowé wis padha nyembah marang
allah-allah liyané lan wis nglakoni dosa
marang Pangéran krana enggonmu
mbaléla marang dhawuh-dhawuhé."
24 Wong akèh mau padha dakkandhani,
luwih-luwih para wong wadon, bab apa
sing dingandikakaké déning Pangéran
Kang Mahakwasa, Allahé Israèl, kanggo
wong-wong Yéhuda sing padha manggon
ing Mesir, mengkéné, "Kowé lan para
somahmu wis padha sumpah marang
Raja Putrining Langit yèn kowé arep
gawé kurban lan sesajèn kanggo déwa
mau, mangka kuwi ya wis koktetepi.
Yèn mengkono ya uwis! Tetepana
sumpahmu! Punagimu luwarana!
25 (44:24)
26 Nanging saiki padha rungokna
janji-Ku sing Dakucapaké sajroning
mulading duka-Ku, atas asma-Ku kang
mahakwasa, tumraping wong Israèl,
sing padha manggon ing tanah Mesir,
'Aja pisan-pisan kowé sumpah nganggo
asma-Ku ing selawas-lawasé,' karo muni,
'Demi Allah kang gesang aku sumpah!'
27 Kowé bakal Dakgawé supaya
ora ngalami kemakmuran, malah

Daktumpes. Kowé kabèh bakal padha
mati merga perang utawa pageblug,
nganti ora ana siji waé sing kari urip.
28 Mung wong sawetara ing antaramu
sing bakal oncat saka ing pati lan
bali saka Mesir menyang Yéhuda.
Wong-wong kekarèné kuwi sing
bakal ngerti tembungé sapa sing
kelakon: Pangandika-Ku apa kandhané
wong-wong kuwi.
29 Aku, Pangéran bakal mbuktèkaké yèn
Aku bakal ngukum kowé ing panggonan
kéné lan janji enggon-Ku arep numpes
kowé kuwi bakal kelakon temenan.
30 Hofra, raja ing Mesir bakal
Dakulungaké ing tangané para
mungsuhé sing ngarah patiné, kaya
enggon-Ku ngulungaké Zedekia raja ing
Yéhuda marang Nebukadnésar raja ing
Babil, mungsuhé Zedekia sing ngarah
patiné."

45 1 Nalika Yoyakim bin Yosia
enggoné jumeneng raja ing
Yéhuda nyandhak taun kapat, Barukh
nulis pangandikané Pangéran sing
kawangsitaké marang aku. Aku kandha
karo Barukh,

2 yèn Pangéran, Allahé Israèl, ngandika
mengkéné, "Barukh,
3 sarèhné kowé tau kandha, ‘Adhuh
cilaka aku, Pangéran wis nambahi
kasusahanku. Aku wis kesayahen merga
saka enggonku sesambat, mangka ora
olèh katentreman!’
4 Nanging Aku, Pangéran, Aku bakal
mbubrah apa sing Dakyasa, lan apa sing
Daktandur bakal Dakbedholi; mengkono
sing bakal Daktindakaké sajagad rata.
5 Kowé aja ngarah marang prekara sing
muluk-muluk kanggo awakmu dhéwé!
Poma aja duwé pepénginan mengkono!
Merga Aku bakal nekakaké paukuman
marang manungsa kabèh, nanging
kowé bakal Dakparingi bisa oncat,
supaya lestari urip, ana ing ngendi-endia
panggonan sing kokparani. Mengkono
pangandikané Pangéran."

46 1 Kanggo para bangsa, Pangéran
ngandika marang aku.
2 Kanggo Mesir Panjenengané ngandika
bab tentarané Raja Néko ing Mesir, sing
dikalahaké déning Nebukadnésar, raja
Babil, ana ing Karkhemis, ing sapinggiré
Bengawan Éfrat, nalika Yoyakim bin

Yosia enggoné jumeneng raja ing Yéhuda
nyandhak taun kaping paté.
3 "Para perwira Mesir padha ngabani,
'Cepakna tamèng gedhé cilik lan majua
perang!
4 Jaranmu padha abah-abahana[p] lan
tunggangana! Barisanmu tatanen lan
tropongmu enggonen! Tumbakmu
asahen! Klambimu keré enggonen!'"
5 Pangéran ngandika menèh, "Yagéné
kokpadha cengkélak bali kanthi giris?"
Prejurité padha kalah, digecak lan
mundur, saka wediné padha mlayu
rerikatan tanpa nolèh ngiwa utawa
nengen.
6 Sing playuné kepengkok ora bisa
metu saka kono; para prejurit padha ora
bisa oncat. Bareng tekan Lor, sacedhaké
Éfrat, padha kesandhung lan tiba.
7 Sapa ta sing mbludag kaya Bengawan
Nil, kaya kali sing lubèr metu saka
tebingé?
8 Kuwi Mesir, sing mbludag kaya
Bengawan Nil, kaya kali lubèr metu
ngliwati pinggirané. Sumbaré Mesir, "Aku
dakmbludag ngerobi sajagad kabèh; aku
bakal numpes kutha-kutha saisiné.

---

[p]abah-abahan: pakéan kapal (jaran).

9 Jaran-jaran padha budhala, kréta-
kréta perang padha mbalapa! Para
prejurit padha budhala; sing asalé saka
tanah Sudan lan saka Libia, sing padha
nggawa tamèng, semono uga wong Lidia
sing padha nggawa gendhéwa."
10 Iki dinané Pangéran, Allah Kang
Mahakwasa, sing jumeneng Allah
piyambak. Ing dina iki Panjenengané
nekakaké piwalesé, ing dina iki
Panjenengané ngukum para mungsuhé.
Pedhangé bakal ngenani mungsuhé
nganti entèk kabèh, lan ngombé getihé
nganti wareg. Para mungsuhé Allah ing
dina iki kadadèkaké kurban sembelèhan,
ana ing tanah Lor, sacedhaké Bengawan
Éfrat.
11 Hé wong Mesir, padha menyanga
Giléad, padha golèka tamba ana ing
kana! Sebab tambamu wis ora mandi,
kowé wis ora bisa mari menèh.
12 Para bangsa wis padha krungu
bab niatmu; saben wong wis krungu
sambatmu. Prejurit sing siji nabrak
prejurit sijiné, nganti sakaroné padha
ambruk bareng.

13 Nalika Nebukadnésar, raja Babil
perang nglurugi Mesir, Pangéran
ngandika marang aku mengkéné:
14 "Wartakna menyang kutha-kutha
ing Mesir, ing Migdol, Mèmfis lan
Takhpanhès, ‘Padha cepak-cepaka
njaga keslametanmu dhéwé; barang-
darbèkmu bakal rusak kabèh merga
tekané perang!
15 Yagéné déwamu Apis sing ampuh
kokkalah? Merga dirubuhaké déning
Pangéran.’
16 Prejuritmu wis padha kesandhung lan
tiba; siji kandha karo sijiné: ‘Ayo, gelis
padha bali waé, lan ngoncati pedhangé
mungsuh!’
17 Jenengé raja ing Mesir kuwi gantinen
waé: ‘Tukang gawé ribut sing léna ora
angon wektu.’
18 Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
jumeneng raja, Aku Allah kang sipat
gesang. Kaya déné Gunung Tabor
dhuwuré ngungkuli gunung-gunung
liyané, lan Gunung Karmèl njenggeleg
ana ing sandhuwuré segara, ya
mengkono karosané wong sing bakal
teka nggempur kowé.

19 Cepak-cepaka, sebab kowé bakal
dadi tawanan, hé kowé, wong-wong
ing tanah Mesir! Mèmfis bakal dadi
ara-ara samun, dadi gempuran sing ora
dienggoni menèh.
20 Mesir kuwi kaya sapi sing bregas,
nanging diantup déning laler pitak.[q]
21 Prejurité sing diséwa padha tanpa
daya kaya pedhèt lemon; padha ora
nglawan merangi mungsuh, malah
padha minger banjur mlayu. Merga
kasangsarané wong kuwi wis tekan
titi-mangsané. Yakuwi mangsané padha
nemu karusakan.
22 Samasa ketekan ing mungsuh, Mesir
keplayu, ngglenes kaya ula. Digempur
mungsuhé nganggo wadung, kaya
carané wong negor wit-witan ing alas
gedhé.
23 Prejurité mungsuh saking akèhé
nganti ora kena diétung cacahé,
ngungkuli cacahé walang.
24 Wong Mesir padha kwirangan, merga
ditelukaké déning bangsa saka tanah
Lor. Mengkono pangandikané Pangéran."

---

[q]laler pitak: laler ingkang ngantup kados tawon.

25 Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé
Israèl, ngandika mengkéné, "Amon,
déwané Tèbès bakal Dakukum, bareng
karo enggon-Ku ngukum Mesir karo para
déwané lan rajané. Rajané Mesir bakal
Dakukum, semono uga sakèhé wong
sing precaya.
26 Wong-wong mau bakal Dakulungaké
ing tangané wong-wong sing padha
ngarah patiné, yakuwi marang
Nebukadnésar, raja ing Babil lan
tentarané. Nanging mbésuk wong-wong
bakal padha bali manggon ing Mesir
menèh, kaya dhèk jaman biyèn.
Mengkono pangandikané Pangéran."
27 "Hé umat-Ku, kowé aja wedi. Hé
wong Israèl, kowé aja padha giris. Aku
bakal ngluwari kowé saka tanah adoh,
panggonanmu dadi tawanan. Kowé bakal
bali ing tanahmu menèh, lan manggon
ana ing kono kanthi tentrem; kowé bakal
aman, lan ora ana sing ngaru-biru utawa
gawé wedimu.
28 Aku bakal teka ngluwari kowé.
Para bangsa sing mboyong kowé dadi
tawanan bakal Daktumpes kabèh. Kowé
dhéwé bakal ora luput saka paukuman,
nanging paukuman-Ku bakal mung

sawetara. Mengkono pangandikané
Pangéran."
47 [1] Sadurungé raja ing Mesir nyerbu
kutha Gaza, Pangéran ngandika
marang aku kanggo wong Filistéa
mengkéné,
[2] "Delengen, bakal ana banjir teka
saka tanah Lor, bakal mbludag kaya
banjir bandhang. Bakal ngerobi tanah
lan samubarang sing ana ing kono,
kutha-kutha dalah wong sing padha
manggon ing kono. Wong kabèh bakal
padha bengok-bengok njaluk tulung,
lan sajagad kabèh bakal padha nangis
kelara-lara.
[3] Bakal keprungu swara gemruduging
jaran lan kréta-perang. Para bapa bakal
ora bali nggolèki anak-anaké, merga wis
padha kentèkan tenaga.
[4] Wis tekan dinané Filistéa diremuk, lan
kapedhotan bantuané Tirus lan Sidon.
Aku, Pangéran sing bakal numpes wong
Filistéa lan sakèhé wong sing asalé saka
ing Kréta.
[5] Wong Gaza bakal ketekan pagiris, lan
wong Askelon bakal padha blangkemen.
Nganti tekan kapan wong Filistéa padha
sedhih merga kepatèn wong-wongé?

6 Kandhaa, ‘Nganti tekan kapan
pedhangé Pangéran enggoné
nyembelèhi? Balia menyang rangkamu
menèh, ngasoa ana ing kono!’
7 Nanging kepriyé bisané lèrèn, yèn
isih Dakdhawuhi nyambut-gawé? Pancèn
Dakdhawuhi nyerang Askelon lan sakèhé
wong sing manggon ana ing pesisir."

48 1 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa kanggo Moab
mengkéné, "Cilaka kowé wong Nebo,
merga kuthamu wis karusak! Kiryataim
wis karebut, bètèngé wis dijugrugaké,
wong sing padha manggon ana ing kono
padha kwirangan.
2 Kamulyané Moab wis ilang! Hèsbon
wis karebut déning mungsuh, malah
padha ngrancang arep nyirnakaké
bangsa Moab. Kutha Madmon bakal
ora ana swarané menèh; bakal dilurugi
perang déning mungsuh.
3 Wong-wong Horonaim padha
sesambat, ‘Panindhes! Karusakan
gedhé!’
4 Moab wis dadi gempuran; rungokna
tangisé bocah-bocah.
5 Swarané wong nangis keprungu
sedalan-dalan nganti tekan Luhit, lan

pesambaté wong ing sauruté dalan sing
anjog ing Horonaim,
6 ‘Rikat, mlayua golèka slamet!’
mengkono pangucapé, ‘Mlayua sing rikat
kaya kuldi alasan!’
7 Moab! Kowé ngendelaké kekuwatanmu
lan kasugihanmu, éwasemono kowé
bakal karebut lan katelukaké. Déwamu
Kamos bakal kagawa menyang
pembuwangan, bareng karo para
penggedhé lan para imamé.
8 Ora ana kutha sing bakal oncat saka
karusakan. Lebak lan tanah ngaré bakal
karusak kabèh. Mengkono pangandikané
Pangéran.
9 Gawéa watu nisan kanggo Moab;
merga sedhéla engkas bakal karusak.
Kutha-kuthané bakal dadi jugrugan, lan
ora ana wong sing manggon ing kono
menèh."
10 Nampaa paukuman saben wong sing
ora nglakoni pakaryané Allah kanthi
tumemen lan tulusing ati! Kenaa ing
laknat saben wong sing ora migunakaké
pedhangé kanggo ngwutahaké getih!
11 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Moab wiwit biyèn mula uripé tentrem
lan ora tau kaboyong menyang

pembuwangan. Moab kuwi kaya anggur
menep tanpa ana sing ngaru-biru, lan
ora tau diiling saka wadhah siji pindhah
wadhah sijiné. Rasané ora tau malih,
tetep énaké kaya asliné.
12 Saiki wis tekan mangsané Aku ngutus
wong ngiling Moab kaya anggur. Angguré
bakal disuntak saka wadhah-wadhahé,
sawisé mengkono wadhah-wadhah
guci-guci mau bakal diremuk.
13 Wong Moab bakal kwirangan ing
ngatasé Kamos, déwa sesembahané.
Ora béda karo wong Israèl sing padha
kwirangan ing ngatasé Bètèl, déwa sing
diendel-endelaké.
14 ‘Hé wong Moab, yagéné kowé
sesumbar yèn kowé kuwi pahlawan,
serdhadhu peng-pengan ing peprangan!’
15 Moab lan kutha-kuthané wis
kagempur; para nonomané sing
gagah-gagah wis mati disembelèh.
Aku iki jumeneng raja, Pangéran Kang
Mahakwasa. Mengkono pangandikané
Pangéran.
16 Ora suwé menèh Moab bakal ketekan
paukuman; sedhéla engkas bakal
katumpes.

17 ‘Padha nangisana Moab, hé sakèhé
wong sing ana ing sakiwa-tengené,
ya kabèh wong sing padha krungu
kesuwuré.’ Padha ngucapa, ‘Pangwasané
sing gedhé wis cunthel; kamulyané lan
pangwasané wis tamat!’
18 Hé sakèhé wong sing manggon
ana ing Dibon, padha medhuna saka
palungguhanmu sing dhuwur, lan
lungguha ing jogan sing reged; sebab
sing ngrusak Moab jumeneng ana ing
kéné, Panjenengané wis nggempur
bètèngé Moab kadadèkaké jugrugan!
19 Hé sakèhé wong sing manggon ing
Aroèr, padha ngadega ing sapinggiring
dalan lan ngentènana; padha takona
marang wong-wong sing padha keplayu,
takonana apa sing padha dialami.
20 Wong-wong mau bakal padha
mangsuli, ‘Moab wis rubuh, padha
tangisana. Moab wis dikalahaké,
wartakna sauruté Kali Arnon, yèn Moab
wis katumpes.’"
21 "Kutha-kutha sing ana ing tanah
lempar sing dhuwur wis padha ditibani
paukuman: Holon, Yahas, Méfaat,
22 Dibon, Nébo, Bèt-Diblataim,
23 Kiryataim, Bèt-Gamul, Bèt-Méon,

24 Kériot, lan Bozra, lan sakèhé
kutha-kutha Moab sing adoh lan sing
cedhak.
25 Pangwasané Moab wis kaputung;
kekuwatané wis pepes! Mengkono
pangandikané Pangéran."
26 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Moab gawénen mendem, merga wis
nglawan Aku. Moab bakal glimpangan
ana ing utah-utahané dhéwé lan bakal
digeguyu déning wong akèh.
27 Moab, élinga nalika kowé padha
moyoki wong Israèl, sing rumangsamu
kokanggep maling.
28 Hé sakèhé wong sing padha manggon
ing Moab, lungaa saka kutha-kuthamu
lan manggona ana ing gunung-gunung
parang! Dadia kaya manuk dara sing
gawé susuh ana ing tebingé jurang.
29 Moab gemunggung banget! Aku
wis krungu bab gemunggungé lan
umuké. Bab enggoné ngendel-endelaké
kekuwatané dhéwé.
30 Aku, Pangéran pirsa angkuhé. Sing
diegung-egungaké kuwi sejatiné mung
angin, lan apa sapenggawéné bakal ora
lestari.

31 Mulané aku arep nangisi saben wong
ing Moab lan wong sing padha manggon
ing Kir Hèrès.
32 Aku arep nangisi wong Sibma,
luwih-luwih wong-wong ing Yaézèr.
Hé kutha Sibma, kowé kuwi kaya wit
anggur, sing pang-pangé mrambat tekan
Segara Mati, terus tekan Yaézèr. Nanging
saiki woh-wohanmu pametuné mangsa
panas lan anggurmu wis rusak kabèh.
33 Kabegjan lan kabungahan wis
sumingkir saka palemahan subur
ing Moab. Pemipitané anggur bakal
Dakpepeti, nganti ora ngilèkaké anggur
menèh, mula ora ana wong gawé
ombèn-ombèn anggur lan suraké sing
gawé bakal sirep.
34 Wong-wong ing Hèsbon lan Eléalé
padha sesambat, nganti keprungu ing
Yahas lan Zoar, Horonaim lan Églat-
Selisia. Kali Nimrin asat babar-pisan.
35 Wong Moab bakal Dakcegah gawé
kurban obongan ana ing papan-papan
sing gawéné dienggo manembah lan
gawé sesajèn marang brahala-brahalané.
Mengkono pangandikané Pangéran.
36 Dadi atiku nangisi wong Moab
lan wong Kir Hèrès, kaya wong sing

ngunèkaké suling samasa ana wong kepatèn, sebab barang-darbèké wis entèk kabèh.
37 Wong kabèh wis padha nyukur sirahé lan ngethok jénggoté sarta natoni tangané, malah padha nganggo bagor.
38 Ing payon-payoné omah lan ing alun-alun anané mung tangis, sebab Moab wis Dakremuk kaya grabah sing wis ora kanggo.
39 Moab wis Dakremuk! Bengok-bengoka, yèn Moab wis dikalahaké. Moab wis dadi jugrugan. Bangsa-bangsa sakiwa-tengené padha nggeguyu lan moyoki. Mengkono pangandikané Pangéran."
40 Pangéran wis ngandika yèn bakal ana bangsa sing nglayang kaya manuk garudha ana ing sandhuwuré Moab.
41 Kutha-kuthané lan bètèngé bakal karebut. Ing dina kuwi para prejurité Moab bakal padha ketekan giris kaya wong wadon sing nglarani.
42 Moab bakal katumpes lan wis mari olèhé dadi bangsa, merga enggoné nglawan marang Aku.

43 Wong-wong Moab bakal ngadhepi
panganiaya, luwangan lan kala-jiret.
Mengkono pangandikané Pangéran.
44 Sing sapa arep ngoncati panganiaya
bakal kecemplung ing luwangan, lan sing
sapa arep metu saka luwangan bakal
kena kala-jiret, merga Pangéran wis
netepaké dinané kasangsaran kanggoné
Moab.
45 Wong ngungsi padha golèk
pengayoman ing Hèsbon, sing biyèn
dadi kutha krajané Raja Sihon, nanging
Hèsbon jebul suwung. Geniné ngobong
pinggiré tanah pegunungan sing
ndhuwur, panggonané wong Moab sing
dhemen perang.
46 Mesakaké temen wong Moab!
Wong-wong sing padha nyembah Kamos
bakal katumpes, anak-anaké lanang
lan wadon bakal padha kaboyong dadi
tawanan.
47 Nanging mbésuk Pangéran bakal
mbangun Moab dadi tanah sing makmur
menèh. Apa sing didhawuhaké déning
Pangéran saiki kanggo Moab bakal
kelakon kabèh.

49 1 Pangandikané Pangéran kanggo
Amon mengkéné, "Apa ing kéné

ora ana wong Israèl sing mbélani tanah
pusakané? Apa sebabé déné wong-wong
sing nyembah Déwa Molokh nganti bisa
ngrebut tanah pusakané taler Gad lan
padha manggon ana ing kono?
2 Nanging wis tekan mangsané
wong-wong sing padha manggon
ing kutha krajan Raba padha krungu
gemuruhing perang sing Daktekakaké,
sing bakal nggempur Raba lan ngobong
désa-désané kadadèkaké gempuran,
nganti Israèl ngebèki tanah mau kabèh,
karebut saka tangané wong-wong sing
biyèn ngrebut saka dhèwèké.
3 Hé wong Hèsbon, padha sambata!
Kutha Ai wis katumpes! Hé para wong
wadon ing Raba, kuthamu tangisana.
Padha nganggoa bagor lan padha
nangisa. Kowé bakal padha mlayu
karo gugup. Brahalamu Molokh bakal
kaboyong dadi tawanan bareng karo
para imam lan para penggedhé.
4 Hé wong murtad, yagéné kowé
padha kumenthus? Kowé wis ora
duwé kasektèn menèh. Yagéné kowé
ngendelaké marang kekuwatanmu lan
sesumbar yèn ora ana wong sing wani
nglurugi perang?

5 Aku bakal nekakaké pagiris sing
ngepung kowé. Kowé kabèh bakal padha
keplayu. Saben wong bakal keplayu
nylametaké uripé, lan bakal ora ana
wong sing nglumpukaké tentaramu
menèh.
6 Nanging mbésuk Aku bakal mbangun
Amon menèh dadi bangsa sing makmur.
Mengkono pangandikané Pangéran."
7 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa kanggo Édom mengkéné,
"Apa wong Édom wis ora duwé
kawicaksanan menèh? Apa penaséhaté
wis ora bisa awèh pamrayoga menèh
bab apa sing kudu ditindakaké déning
Édom? Apa sakèhé kawicaksanané wis
musna kabèh?
8 Hé wong ing Dédan, énggal padha
mlayua! Padha ndhelika! Sebab Aku
bakal numpes anak-turuné Ésau,
merga saiki wis tekan mangsané
Aku ndhawahaké paukuman marang
wong-wong mau.
9 Yèn wong ngundhuh anggur lumrahé
ngarèkaké woh sawetara ana ing wit,
lan kècu sing ngrampog ing wayah bengi
lumrahé mung njupuk barang sawetara
sing dibutuhaké.

10 Nanging Aku bakal mblèjèdi
anak-turuné Ésau lan ngeblakaké
papan-papan pandhelikané, nganti
padha ora bisa umpetan menèh. Wong
Édom kabèh bakal katumpes. Ora ana
siji waé sing kari.
11 Tinggalen anak-anakmu sing lola,
karebèn mèlu Aku; Aku sing bakal
ngrumati. Para randhamu Aku sing bakal
nguripi.
12 Yèn wong sing mesthiné ora katut
kaukum meksa kena ing paukuman, apa
kokkira kowé bisa ngoncati paukuman
kuwi? Ora, kowé kudu ngombé saka
tuwunging paukuman uga!
13 Aku wis sumpah yèn kutha Bozra
bakal dadi sesawangan sing nggegirisi
lan kaya ara-ara samun. Bozra bakal
dipoyoki wong akèh lan jenengé
dienggo ngipat-ipati wong. Désa-
désa ing sakiwa-tengené bakal dadi
jugrugan ing selawas-lawasé. Mengkono
pangandikané Pangéran."
14 Pangucapku mengkéné, "Édom,
aku wis tampa wangsit saka Pangéran.
Panjenengané wis ngutus wong
ndhawuhi bangsa-bangsa supaya padha

nglumpukaké wadyabalané lan samekta
nglurug perang nempuh kowé.
15 Kowé bakal digawé kalah déning
Pangéran, nganti kowé bakal ora kajèn.
16 Gemunggungmu wis nasaraké kowé.
Apa kokkira wong-wong padha wedi
karo kowé? Kowé manggon ana ing
gunung parang, nanging senajan kowé
manggon ing papan sing dhuwur kaya
manuk garudha, éwasemono Pangéran
bakal ngasoraké kowé. Mengkono
pangandikané Pangéran."
17 Pangandikané Pangéran, "Cilaka
wong sing bakal nekani Édom, semono
enggoné nggegirisi, nganti saben wong
sing liwat ing kono bakal kagèt lan
ketaman pagiris.
18 Sing dialami déning Édom kuwi ora
béda karo sing dialami déning Sodom lan
Gomora nalika katumpes bareng karo
kutha-kutha ing sakubengé. Ora ana
wong sing bakal gelem manggon ana ing
kono menèh. Mengkono pangandikané
Pangéran.
19 Kaya déné singa sing jumedhul saka
rerungkudan sauruté Kali Yardèn banjur
marani pangonan sing suketé ijo royo-
royo, kaya mengkono enggon-Ku bakal

teka, mula wong Édom bakal padha keplayu dadakan saka negara kono. Aku bakal milih pemimpin, sing ngerèh bangsa mau. Aku arep dipadhakaké karo sapa? Sapa sing wani nantang Aku? Raja endi sing arep nglawan Aku?

20 Mulané rungokna rancangan-Ku kanggo wong Édom, lan apa sing bakal Daktindakaké marang kutha Téman. Tekan anak-anaké pisan bakal disèrèd metu lan saben wong bakal ketaman pagiris.

21 Yèn Édom ambruk, swarané ngoregaké bumi, lan sambaté bakal keprungu tekan Teluk Akaba.

22 Mungsuhé bakal nempuh kutha Bozra kaya manuk garudha sing nglayang karo ngegaraké swiwiné. Ing dina kuwi para prejurité Édom bakal padha ketaman pagiris kaya wong wadon sing lagi nglarani."

23 Pangandikané Pangéran kanggo Damsyik mengkéné, "Wong-wong sing padha manggon ana ing kutha Hamat lan Arpad bakal padha trataban lan gemeter merga padha krungu kabar bakal tekané paukuman. Wong kabèh padha ketaman pagiris mula ora ana sing tentrem atiné.

24 Wong-wong sing padha manggon ing
Damsyik atiné ngedhap lan saka wediné
banjur padha mlayu. Padha nandhang
lara lan perih kaya wong wadon sing lagi
nglarani.
25 Kutha sing lumrahé seneng-seneng
malih dadi kutha suwung lan sepi.
26 Ing dina kuwi para nonoman bakal
padha dipatèni ana ing dalan-dalan, lan
sakèhé prejurit bakal padha katumpes.
27 Bètèngé Damsyik bakal Dakobong,
semono uga kedhatoné Raja Bènhadad.
Mengkono pangandikané Pangéran, Allah
Kang Mahakwasa."
28 Mengkéné pangandikané Pangéran
kanggo bangsa-bangsa Kédar lan
wilayah-wilayah jajahané kutha
Hazor, sing biyèn ditelukaké déning
Nebukadnésar, raja ing Babil, "Wong
Kédar lurugana perang lan tumpesen
bangsa sing ana ing sisih Wétan kuwi!
29 Rayahen kémah-kémahé lan
pepanthaning wedhusé, gordhèn-
gordhèné kémahé lan apa waé sing
ana ing kémahé. Unta-untané rebuten
kabèh lan wong-wongé kandhanana,
‘Kowé dikepung déning panindhes lan
pangrodha-peksa!’"

30 Aku, Pangéran ngandika marang
kowé, "Hé wong Hazor, énggal mlayua,
lan ndhelika. Nebukadnésar raja ing
Babil ngrancang nglurugi perang kowé.
31 Mengkéné rasanané, ‘Ayo! Kita
nempuh bangsa sing rumangsané wis
aman lan sentosa! Kuthané ora nganggo
lawang lan slorogan sarta ora dijaga
babar-pisan.’
32 Unta-untané rebuten, semono uga
raja-kaya liyané! Wong-wong sing padha
nganggo potongan rambut cendhak kuwi
bakal Dakbuyaraké menyang endi-endi.
Aku bakal nekakaké paukuman marang
wong mau saka kéblat papat.
33 Hazor selawas-lawasé bakal dadi
ara-ara samun sing mung dienggoni
déning asu ajag. Ora ana wong sing
bakal manggon ana ing kono menèh.
Mengkono pangandikané Pangéran."
34 Ora wetara suwé sawisé Zedekia
jumeneng raja ing Yéhuda. Pangéran
Kang Mahakwasa ngandika marang aku
kanggo tanah Élam mengkéné,
35 "Wong sing padha pinter manah ing
Élam, sing ndadèkaké negara iki gedhé
pangwasané, bakal Dakpatèni kabèh.

36 Aku bakal nekakaké angin saka
kéblat papat sing mbuyaraké wong-wong
Élam menyang endi-endi, nganti ora
ana negara sing ora kanggonan wong
ngungsi saka Élam.
37 Wong Élam bakal Dakgawé giris
ngadhepi mungsuhé sing ngarah
nyawané. Sajroning mulading duka-Ku
wong Élam bakal Daktumpes. Aku bakal
nekakaké tentara supaya nyerang lan
wong Élam kabèh disapu resik.
38 Para rajané lan para penggedhéné
bakal Daktumpes kabèh, sarta
ngedegaké dhampar-Ku ana ing kana.
39 Nanging mbésuk bangsa Élam
bakal Dakdadèkaké makmur menèh.
Mengkono pangandikané Pangéran."

50 1 Pangéran paring wangsit marang
aku kanggo kutha Babil lan
wong sing padha manggon ing kono,
mengkéné dhawuhé,
2 "Kabarna kanggo para bangsa! Ya
undhangna! Awèha tandha banjur
kandhakna kabaré! Aja koksidhem!
'Babil wis karebut! Marduk, déwané
wis diremuk! Para brahalané Babil wis
kwirangan, rupané sing njijiki, wis diejur!

3 Bangsa saka Lor teka lan nempuh
Babil, bakal didadèkaké ara-ara samun.
Manungsa lan kéwan bakal padha
keplayu saka kono. Ora ana wong sing
bakal manggon ana ing kono menèh.'"
4 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Yèn wis tekan titi-mangsané wong
Israèl lan wong Yéhuda bakal karo
nangis nggolèki Aku, Allahé.
5 Bakal padha takon dalané bali
menyang Sion, banjur padha budhal
mrana. Wong-wong mau bakal padha
gawé prejanjian karo Aku, bakal padha
ditetepi ing selawasé.
6 Umat-Ku mau kaya wedhus sing
ketriwal ing gunung-gunung, ditégakaké
déning para pangoné. Padha ngumbara
kelunta-lunta saka gunung siji menyang
gunung sijiné, nganti padha lali omahé
dhéwé.
7 Padha diserang déning sapa waé sing
mrangguli. Para mungsuhé padha muni,
'Wong-wong kuwi wis padha gawé dosa
marang Allahé, mulané kita kapakaké
waé kena, kita ora salah. Para leluhuré
padha kumandel marang Allah, lan
kuduné dhèwèké iya kumandel marang
Allah.'

8 Hé wong Israèl, padha mlayua metu
saka Babil! Negara kuwi tinggalen!
Mlayua dhisik dhéwé.
9 Aku bakal ngojok-ojoki bangsa Lor
sawetara sing gedhé pangwasané,
supaya nglurug nyerang Babil. Bangsa-
bangsa mau bakal nata tentarané,
banjur nyerang lan ngrebut kutha Babil.
10 Babil bakal dadi rayahan, lan sing
ngrayah bakal njupuk apa waé sing
disenengi. Mengkono pangandikané
Pangéran."
11 Pangandikané Pangéran, "Hé wong
Babil, kowé wis njarah-rayah umat-Ku.
Kowé wis padha seneng-seneng lan
bungah-bungah kaya sapi sing kanggo
nggiling gandum utawa jaran lanang
sing mbengingèh.
12 Nanging kuthamu bakal ditelukaké
lan kowé bakal kwirangan. Babil bakal
dadi bangsa sing cilik dhéwé, sing garing
lan dadi ara-ara samun sing ora ana
banyuné.
13 Merga saka paukuman-Ku bakal ora
ana wong sing manggon ing Babil. Bakal
tetep dadi gempuran lan kabèh wong
sing liwat kono bakal padha kagèt lan
gumun.

14 Hé wong sing nggawa panah lan
gendhéwa, padha tatanen barisanmu.
Babil serangen lan kepungen. Panahmu
lepasna menyang Babil kabèh, sebab
kutha kuwi wis gawé dosa marang Aku,
sing jumeneng Pangéran.
15 Gempuren kuthané saka kéblat papat
karo surak-surak. Babil bakal tumuli
teluk pasrah bongkokan. Bètèngé wis
digempuri lan dibedhah. Aku bakal males
marang wong Babil. Semono uga kowé
padha malesa, kaya patrapmu marang
wong liya.
16 Aja ana wiji sing disebar ana
ing tanah kono lan aja ana wong
nglumpukaké panèné. Wong manca sing
manggon ing kono bakal padha wedi
marang tentara sing nyerbu, mulané
banjur padha bali menyang negarané
dhéwé."
17 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Umat Israèl kuwi kaya wedhus sing
dioyak-oyak lan dibuyaraké déning singa
akèh. Sing kawitan, dimangsa déning
raja Asyur, banjur déning Nebukadnésar,
raja ing Babil sing ngrokoti balungé.
18 Mulané Pangéran Kang Mahakwasa
Allahé Israèl bakal ndhawahaké

paukuman marang Raja Nebukadnésar
lan negarané, kaya enggoné ngukum
raja Asyur.
19 Aku bakal ngulihaké umat Israèl
menyang tanahé dhéwé. Wedhus mau
bakal nyenggut apa sing tuwuh ana ing
Gunung Karmèl lan ing wilayah Basan.
Mengkono uga bakal padha mangan apa
sing disenengi, saka pametuné tanah ing
jajahané Éfraim lan Giléad.
20 Ing mangsa mau bakal ora ana
dosa menèh ing Israèl lan ora ana
piala ana ing Yéhuda. Merga Aku bakal
ngapura wong-wong sing uripé wis
Dakslametaké. Mengkono pangandikané
Pangéran."
21 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Wong Marataim lan wong Pekod bakal
ketekan perang. Bakal padha dipatèni
lan katumpes. Apa sadhawuh-Ku iki
tindakna. Aku Pangéran sing ngandika.
22 Swaraning perang keprungu
sanegara, lan bakal ana bebaya gedhé.
23 Sajagad rata wis digandhèn déning
Babil nganti ajur mumur, saiki gandhèné
sing remuk! Bangsa-bangsa kabèh
bareng krungu lelakon sing dialami
negara mau padha kagèt.

24 Hé Babil, sing koklawan kuwi Aku, lan
kowé klebu ing kala-jiret sing Dakpasang
kanggo kowé, nanging kowé ora ngerti.
25 Aku wis mbukak gudhang sing
Dakenggo nyimpen gegaman-Ku.
Sajroning mulading duka-Ku gegaman
mau Dakwetokaké, merga Aku Pangéran
Allah Kang Mahakwasa bakal nindakaké
pegawéan-Ku ana ing Babil.
26 Babil bakal diserang saka kéblat
papat. Panggonané nyimpen pangan
bakal dibubrah! Barang rayahan bakal
ditumpuk kaya gandum! Satanah kabèh
bakal digempur! Ora ana sing kliwatan!
27 Prejurité kabèh bakal dipatèni!
Disembelèh! Wong Babil kabèh nemahi
cilaka! Wis tekan mangsané padha
tampa paukuman!"
28 (Para wong ngungsi sing oncat
saka Babil padha teka ing Yérusalèm,
banjur padha crita carané Pangéran,
Allah kita, enggoné nindakaké pamales
marang penggawéné wong Babil ana ing
Pedalemané Allah.)
29 "Para wong manah padha konen
nyerang kutha Babil. Golèka wong sing
ahli manah. Kuthané kepungen lan aja
nganti ana wong sing oncat. Walesen

apa sapenggawéné kabèh, kaya carané
olèhé matrapi liyan, merga wong-wongé
angkuh, nglawan Aku, Kang Mahasuci,
Allahé Israèl.
30 Mulané para nonomané bakal
tiwas ana ing dalan-dalané kutha,
lan ing dina kuwi para prejurité bakal
padha katumpes kabèh. Mengkono
pangandikané Pangéran.
31 Hé Babil, sarèhné kowé angkuh,
mulané kowé Daklawan, ya Aku,
Pangéran sing jumeneng Allah Kang
Mahakwasa! Wis tekan titi-mangsané
kowé Dakukum.
32 Bangsamu sing gemunggung bakal
kesandhung lan tiba, mangka ora ana
sing bisa nangèkaké. Kutha-kuthamu
bakal Dakobong, lan saisiné kabèh bakal
dadi gempuran."
33 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Wong Israèl lan wong
Yéhuda padha ditindhes, dijaga keras
déning wong sing nelukaké, lan ora olèh
lunga.
34 Nanging sing ngluwari wong mau
gedhé kasektèné, asmané Pangéran
Kang Mahakwasa. Panjenengané
piyambak sing bakal majeng mbéla

prekarané umaté, lan bakal nekakaké
katentreman ana ing bumi, nanging
nekakaké kasusahan kanggo wong ing
Babil."
35 Pangandikané Pangéran, "Pepati
nekanana Babil! Pepati nekanana
rakyaté, para penggedhéné, lan para
wong wasis.
36 Pepati nekanana para juru ngramal,
nganti konangan bodhoné! Pepati
nekanana para prejurité, saiba enggoné
padha giris.
37 Tumpesa jaran lan kréta-perangé!
Tumpesa para prejurité séwan, saiba
apesé wong-wong mau! Sirnaa
raja-branané; kajaraha, karampoga.
38 Asata sakèhé tuk ing tanahé, garinga
kali-kaliné. Babil kebak brahala sing
njijiki, sing nyebabaké rakyaté bodho
kabèh.
39 Dadi Babil mau bakal dadi pesabané
jin lan roh reged, sarta panggonané
manuk-manuk najis. Selawasé bakal
ora dienggoni wong menèh, lan déning
turun-turuné.
40 Apa sing dialami déning Sodom lan
Gomora kuwi bakal dialami déning Babil,
yakuwi samasa Babil lan kutha-kutha

kiwa-tengené Daktumpes. Ora ana wong
siji waé sing bakal manggon menèh
ana ing kana. Mengkono pangandikané
Pangéran.
41 Bakal ana bangsa teka saka Lor,
bangsa gedhé saka tanah adoh. Kairid
déning para raja sing nglurug perang.
42 Padha nggawa panah lan pedhang;
bangsa mau ambek siya lan ora duwé
welas. Samasa bala-jaranané teka,
swarané kaya gemuruhé segara. Kabèh
padha siaga perang nglawan Babil.
43 Raja ing Babil krungu wartané, nganti
tangané lemes tanpa daya; awaké krasa
lara kabèh, kaya wong wadon sing
nglarani.
44 Kaya singa sing jumedhul saka alas
sauruté Kali Yardèn marani pangonan
sing suketé ijo, kaya mengkono Aku
bakal rawuh nekani wong Babil, nganti
padha mlayu dadakan metu saka
kuthané. Aku nuli bakal milih pemimpin
sing ngerèh negara mau. Sapa sing
madhani Aku? Sapa sing wani nantang
Aku? Endi ana raja sing bisa nglawan
Aku?
45 Mulané padha rungokna rancangan
sing wis Daktetepaké tumraping Babil

lan apa sing bakal Daktindakaké kanggo
wong-wongé. Tekan anak-anaké bakal
disèrèd metu, nganti saben wong bakal
padha gemeter.
46 Yèn Babil rubuh swarané bakal
ngoregaké bumi, lan swarané wong sing
padha sesambat, bakal keprungu déning
bangsa-bangsa liyané."
51 1 Pangandikané Pangéran
mengkéné, "Aku bakal nekakaké
prahara sing ngrusak Babil lan rakyaté.
2 Aku bakal nekakaké bangsa manca
sing bakal numpes Babil kaya prahara
sing nyapu damèn nganti resik. Yèn
dinané kasangsaran wis tekan, Babil
bakal diserang saka kéblat papat, nganti
negara mau dadi gempuran.
3 Para prejurit aja nganti kober
menthang gendhéwané utawa nganggo
klambiné keré. Para nonomané aja
diéman! Tumpesen tentarané!
4 Karebèn padha ketaton lan mati ing
dalan-dalané kutha-kutha kono.
5 Aku, Pangéran Kang Mahakwasa,
Allahé Israèl ora bakal ninggal Israèl
lan Yéhuda, senajan padha gawé dosa
marang Aku.

6 Padha mlayua metu saka Babil.
Mlayua golèk slamet! Aja nganti katut
katumpes merga saka dosané Babil. Aku
nindakaké pemales lan ngukum Babil
timbang karo dosané.
7 Babil kuwi kaya tuwung emas ana
ing tangan-Ku, sing ngendemi wong
salumahé bumi. Para bangsa padha
ngombé saka tuwung mau, mula padha
mendem.
8 Babil rubuh dadakan lan remuk!
Babil tangisana. Tambanana tatuné,
mbokmenawa bisa mari.
9 Wong manca sing manggon ing kana
padha kandha mengkéné, `Aku padha
nyoba nulungi Babil, nanging wis kasèp.
Mulané ayo padha ditinggal mulih waé
menyang negara kita dhéwé-dhéwé.
Pangéran ndhawuhaké paukumané
marang Babil; negara sing gedhé
pangwasané kuwi diremuk nganti ajur
mumur.'"
10 Pangandikané Pangéran, "Umat-Ku
sesambat, `Pangéran wis ngatingalaké
yèn kita ana ing fihak sing bener.
Mulané ayo padha menyang Yérusalèm
lan ngandhani wong-wong ing kana

bab pakaryan sing katindakaké déning
Pangéran ana ing kéné.'"
11 Pangéran wis ngosikaké atiné
raja-raja Média, merga Panjenengané
kagungan kersa numpes Babil. Kaya
mengkono enggoné bakal males
karusakané Pedalemané Allah. Para
perwira sing ditugasaké nyerang
ngabani, "Panahmu padha asahen!
Tamèngmu cawisna!"
12 Banjur padha awèh tandha nyerang
bètèngé kutha Babil, lan nyentosakaké
penjagan, wong jaga padha diprenahaké
lan masang wong sing dikon ndhelik
nyegat mungsuh. Pangéran bakal
nindakaké apa sing dingandikakaké
kanggo Babil.
13 Negara iki kaliné akèh lan bandhané
pirang-pirang, nanging wektuné wis
entèk, merga wis tekan watesé umuré.
14 Pangéran Kang Mahakwasa wis
sumpah demi gesangé piyambak, yèn
bakal nekakaké wong akèh nyerang
Babil, kaya walang gegolongan sing
padha surak-surak merga senengé.
15 Pangéran nitahaké bumi srana
pangwasané; kanthi kawicaksanan

enggoné nalesi jagad lan menthèng
sakèhé langit.
16 Atas saka dhawuhé, banyu-banyu
sing ana ing awang-awang padha
gemuruh. Panjenengané nekakaké
méga saka pojoking bumi, sarta kilat
mbarengi udan. Angin kawetokaké saka
panggonané kasimpen.
17 Wong sing ndeleng kabèh mau
rumangsa bodho lan tanpa teges. Wong
sing gawé reca padha kwirangan, merga
reca gawéané kuwi ngapusi lan mati.
18 Reca-reca mau ora ana ajiné, lan
mung barang sepélé. Kuwi kabèh
bakal disirnakaké samasa Pangéran
ndhawuhaké paukumané.
19 Allahé Yakub ora kaya reca
mau; Panjenengané sing nitahaké
samubarang, lan wis milih Israèl
dadi umat kagungané piyambak.
Asmané kasebut Pangéran Allah Kang
Mahakwasa.
20 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Hé Babil, kowé kuwi palu-Ku, gaman
perang-Ku. Kowé Dakagem ngremuk
bangsa-bangsa lan kraton-kraton.
21 Dakagem numpes jaran lan sing
nunggangi, kréta-perang lan kusiré.

22 Dakagem matèni wong lanang
wadon, wong tuwa enom, bocah lanang
lan bocah wadon.
23 Dakagem nyembelèh pangon lan
wedhus ngon-ngonané, wong mluku lan
sapiné, Dakagem ngremuk para raja lan
pegawéné."
24 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Kowé bakal nyipati pemales-Ku marang
wong Babil merga sakèhé piala sing
ditindakaké marang Yérusalèm.
25 Hé Babil, kowé kuwi kaya gunung sing
ngrusak salumahé bumi, nanging ngertia
yèn Aku, Pangéran dadi mungsuhmu.
Kowé bakal Dakcekel lan Dakbanting ing
lemah. Dakdadèkaké gunung geni sing
wis sirep.
26 Ora ana watu saka jugruganmu
sing bakal Dakgawé mbangun omah
menèh. Selawasé kowé bakal dadi
ara-ara samun. Mengkono pangandikané
Pangéran.
27 Tandha kanggo nyerang Babil wis
diunèkaké; yakuwi swaraning slomprèt
sing bisa keprungu déning para bangsa!
Bangsa-bangsa padha siyaga merangi
Babil! Kraton-kraton Ararat, Mini lan
Askenas kandhanana supaya nyerang.

Ngangkata sénapati sing bakal mimpin
serangan. Kumpulna jaran sing akèhé
kaya walang.
28 Para bangsa cawisna nglurug perang
nglawan Babil. Tekakna raja-raja Média,
para penggedhé lan para pegawéné,
sarta tentarané negara-negara sing dadi
jajahané.
29 Bumi gemeter lan horeg merga
Pangéran nindakaké rancangané nggawé
Babil dadi ara-ara samun, sing ora ana
sing ngenggoni.
30 Para prejurité Babil mandheg
enggoné perang, manggrok ana ing
bètèng-bètèngé. Wis ilang kekendelané
lan dadi kaya wong wadon. Gapuraning
kutha diobrak-abrik, omah-omahé
diobongi.
31 Kongkonan sing rikat playuné padha
gentèn-gentèn ngaturi pirsa marang raja
ing Babil yèn kuthané wis nggempur
pirang-pirang panggonan.
32 Mungsuh wis ngrebut penyabrangané
lan ngobong bètèngé. Para prejurit Babil
padha gugup.
33 Ora suwé menèh bakal ambruk
ing lemah, banjur diidak-idak
kaya gandum ana ing papan nutu.

Mengkono pangandikané Pangéran Kang Mahakwasa, Allahé Israèl."
34 Raja ing Babil wis nyembelèh Yérusalèm nuli dipangan. Kaya wong ngesok kendhi nganti kothong, ya kaya mengkono enggoné ngentèkaké wong Yérusalèm. Yérusalèm diuntal, kaya kéwan galak sing nguntal mangsané. Banjur njupuk apa sing dibutuhaké, sisané dibuwang.
35 Wis sapantesé wong ing Sion muni, "Muga-muga Babil diwales saboboté panindhes sing ditandukaké marang kita!" Mulané wong Yérusalèm padha muni, "Muga-muga Babil diwales manut gedhéning kasangsaran sing kita alami!"
36 Mulané Pangéran banjur ngandika marang wong-wong ing Yérusalèm mengkéné, "Aku bakal mbélani prekaramu, lan bakal males sapenggawéné mungsuhmu marang kowé. Etuk-etuk ing Babil bakal Dakpampet lan kali-kaliné bakal Dakasataké.
37 Negara kuwi bakal dadi tumpukané jugrugan lan dadi panggonané kéwan galak. Bakal dadi sesawangan sing nggegirisi. Ora ana wong sing gelem

manggon ana ing kono, lan kabèh wong
sing weruh bakal padha wedi banget.
38 Wong Babil bakal padha gero-gero
kaya singa lan nggereng kaya anak
singa.
39 Samasa padha keluwèn bakal
Dakcawisi panganan sing énak-énak
nganti padha mendem lan surak-surak.
Sawisé mengkono bakal padha ambruk
nggloso lan ora tangi menèh.
40 Wong-wong mau banjur bakal
Dakulungaké supaya disembelèh kaya
wedhus gèmbèl, wedhus jawa lan
wedhus bérok. Mengkono pangandikané
Pangéran."
41 Pangandikané Pangéran kanggo
Babil mengkéné, "Kutha sing dadi
pengalemané wong salumahé bumi
bakal karebut! Babil bakal dadi
sesawangan sing nggegirisi kanggoné
para bangsa!
42 Babil bakal keleban segara srana
ombak lan aluné.
43 Kutha-kuthané bakal dadi
sesawangan sing nggegirisi kaya
segara wedhi sing kasatan ing banyu,
sing ora dienggoni utawa diambah
déning wong.

44 Bèl, brahalané Babil bakal Dakukum,
lan barang-barang colongané bakal
Dakwetokaké; bangsa-bangsa bakal ora
nyembah brahalané menèh. Bètèngé
Babil wis ambruk.
45 Hé wong Israèl, padha mlayua metu
saka kono! Padha mlayua nylametaké
nyawamu nyingkiri paukuman-Ku.
46 Aja wedi lan aja geter karo udreg-
udregan sing kokrungu. Pendhak taun
mesthi ana gègèr. Gègèran sing merga
tekané panindhes utawa raja-raja sing
tukar-padu, sing siji nglawan sijiné.
47 Mulané wis tekan mangsané Aku
ngukum para brahalané Babil. Sanegara
kabèh bakal padha kwirangan, lan wongé
bakal padha dipatèni kabèh.
48 Sarupané kumelip ing langit lan ing
bumi bakal padha surak-surak, samasa
Babil dirubuhaké lan digempur déning
bangsa-bangsa sing teka saka Lor.
49 Babil wis njalari patiné wong
sajagad, lan saiki Babil dhéwé bakal
ambruk merga wis njalari patiné wong
Israèl akèh. Mengkono pangandikané
Pangéran."
50 Pangandikané Pangéran marang
umaté sing ana ing Babil mengkéné,

"Kowé wis padha oncat saka pati!
Saiki budhala. Aja kokendhé-endhé
enggonmu budhal. Senajan kowé adoh
saka negaramu, élinga marang Aku,
Pangéran Allahmu, lan élinga marang
kutha Yérusalèm.
51 Kowé padha kandha, ‘Kula sampun
kwirangan lan dados poyokan. Kawula
sampun tanpa daya babar-pisan, margi
Pedalemanipun Allah sampun karebat
déning bangsa-bangsa sanès.’
52 Aku wis ngandika yèn wis tekan
wektuné Aku ndhawahaké paukuman
marang para brahalané Babil, nganti
swarané wong sing padha gereng-gereng
merga ketaton keprungu ing saindenging
negara.
53 Senajana Babil bisa mumbul ing
langit lan ana ing kana mbangun bètèng
sing sentosa, Aku bakal ngutus wong
nggempur bètèng mau. Mengkono
pangandikané Pangéran."
54 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Rungokna swaraning tangisé wong
ing Babil, sing padha nangisi rusaking
negarané.
55 Aku bakal nggempur Babil lan
Dakbungkem selawas-lawasé. Para

tentara padha ngebyuk mlebu kutha
kaya jumeguré ombak, lan padha
nempuh kutha mau karo surak-surak.
56 Pancèn tekané supaya nggempur
Babil, lan nawan prejurité, sarta mutungi
gendhéwané. Aku iki Allah sing ngukum
piala, lan males Babil imbang karo
pialané.
57 Para penggedhéné bakal Dakgawé
mendem, mengkono uga para wongé
wasis, para pemimpin lan para prejurité.
Wong-wong mau bakal padha turu
lan ora tangi menèh. Mengkono
pangandikané Pangéran, kang jumeneng
Raja, Kang Mahakwasa.
58 Bètèngé Babil sing sentosa bakal
digempur lan dirata karo lemah, lan
gapura-gapurané sing dhuwur bakal
diobong nganti entèk. Sakèhé kangèlané
para bangsa bakal muspra tanpa
gawé, asilé pegawéané bakal kaobong.
Mengkono pangandikané Pangéran."
59 Abdiné Raja Zedekia kuwi jenengé
Seraya bin Neria, bin Mahséya. Nalika
Zedekia enggoné jumeneng raja ing
Yéhuda nyandhak taun kapaté, Seraya
ndhèrèkaké tindaké Zedekia menyang
Babil, karo dakweling.

60 Sakèhé kasangsaran sing bakal
nekani Babil daktulis ing buku,
mengkono uga prekara-prekara liyané
sing magepokan karo Babil.
61 Welingku marang Seraya mengkéné,
"Yèn kowé wis tekan Babil, buku iki
wacanen sing seru kanggo wong-wong
ing kana; apa waé sing kasebut ing kono
wacanen.
62 Banjur kowé ndedongaa, 'Dhuh
Allah, Paduka sampun ngandika bilih
badhé nggempur panggènan menika,
ngantos mboten wonten makluk gesang
ingkang kantun ing ngriki, dadosa
tiyang utawi kéwan. Lan bilih panggènan
menika badhé dados ara-ara samun ing
selami-laminipun.'
63 Seraya, yèn enggonmu maca wis
rampung kitab iki banjur bandhulana
watu, lan buwangen ing Bengawan Éfrat,
64 karo munia, 'Mengkéné iki bakal
kedadéané Babil. Bakal ambles lan
ora njumbul menèh, merga saka
paukuman sing bakal diparingaké déning
Pangéran.'" Tekan seméné pamedhar
wangsité Nabi Yérémia.

52 1 Nalika Zedekia jumeneng raja
ing Yéhuda, yuswané selikur

taun. Enggoné ngedhaton ing Yérusalèm
lawasé sewelas taun. Asmané ibuné
Hamutal, putrané putri Yérémia, sing
manggon ing kutha Libna.
2 Raja Zedekia nglampahi dosa marang
Pangéran, ora béda karo dosané
Yoyakim.
3 Pangéran duka banget marang wong
Yérusalèm lan wong Yéhuda nganti
wong-wong mau katundhung kabèh
saka ngarsané. Zedekia nglawan marang
Nebukadnésar, raja ing Babil,
4 mula Nebukadnésar banjur nglurugi
perang nggawa tentarané kabèh sarta
nyerbu Yérusalèm ing dina kaping
sepuluh, sasi kaping sepuluh, taun
kaping sangané pepréntahané Zedekia.
Banjur padha pasang kémah ana ing
sanjabané kutha, ngepung bètèngé,
5 nganti taun kaping sewelasé
pepréntahané Zedekia.
6 Ing dina kaping sanga, sasi kaping
pat taun kuwi, yakuwi bareng pacekliké
kutha kono wis banget, nganti wis ora
ana sing dipangan déning rakyat,
7 bètèngé kutha ambruk. Senajan
dikepung déning tentara Babil, nanging
bengi kuwi Zedekia lan tentarané lolos,

oncat metu saka kutha kono. Lakuné metu petamanan kedhaton, menyang gapura ing sela-selané bètèng loro, banjur mlayu ngener Lebak Yardèn.
8 Nanging Raja Zedekia banjur dioyak déning wadyabala Babil lan ketututan ora adoh saka Lebak Yérikho. Raja Zedekia ditinggal mlayu déning para prejurité, banjur dicekel tentara Babil.
9 Panjenengané diirid menyang ngarsané Raja Nebukadnésar, sing nalika semono ana ing Riblah, ing daérah Hamat. Ana ing kono Zedekia didhawahi paukuman.
10 Para putrané Zedekia kakung padha disédani ana ing ngarsané, semono uga para penggedhéné kraton Yéhuda.
11 Sawisé mengkono paningalé Zedekia dicukil lan astané diblenggu nganggo ranté sarta kairid menyang Babil. Ana ing pembuwangan kono Zedekia dilebokaké ing pakunjaran nganti sasédané.
12 Ing dina kasepuluh, sasi kalima, taun kaping sangané pepréntahané Nebukadnésar, raja ing Babil, Nebuzaradan, penaséhaté Sang Prabu lan sénapatiné wadyabala Babil mlebu ing Yérusalèm.

13 Nebuzaradan banjur ngobong
Pedalemané Allah, kedhaton sarta
omah-omah, dalemé para penggedhé
ing Yérusalèm.
14 Para prejurité padha nggempur
bètèngé kutha.
15 Sakèhé wong sing isih kari ing
Yérusalèm, semono uga para tukang
sing pengalaman lan wong Israèl sing
padha nggabung mèlu wong Babil padha
diboyong déning Nebuzaradan menyang
Babil.
16 Nanging ana wong sawetara sing
mlarat banget ditinggal ing Yéhuda,
yakuwi wong-wong sing padha ora duwé
lemah. Wong-wong mau padha dikon
nggarap pategalan lan kebon anggur.
17 Wong Babil padha nggempur
cagak prunggu lan kréta sing ana ing
Pedalemané Allah, semono uga kulah
gedhé wadhah banyu, lan prunggu-
prunggu mau diangkut menyang
Babil.
18 Uga sekop lan wadhah awu sing
kanggo ngresiki mesbèh, piranti-piranti
ubarampéné lampu, pengaron-pengaron
sing kanggo madhahi getihé kéwan sing
dienggo kurban, sarta bokor-bokor sing

kanggo ngobong dupa, lan piranti-piranti liyané saka prunggu sing dienggo ing Pedalemané Allah.
19 Piranti-piranti saka emas lan slaka dijupuki kabèh, kayata mangkok-mangkok, panci-panci sing kanggo wadhah mawa, pengaron-pengaron wadhah getihé kéwan sing kanggo kurban, wadhah awu, cagak lampu, bokor wadhah dupa, lan bokor-bokor sing kanggo wadhah anggur kanggo saos kurban dhaharan.
20 Barang-barang saka prunggu yasané Sang Prabu Suléman sing kanggo ana ing Pedalemané Allah, kayata cagak-cagak, kréta-kréta lan kulah gedhé wadhah banyu sing disangga déning sapi lanang rolas saka aboté nganti ora kena ditimbang.
21 Cagak-cagak prunggu kuwi kabèh padha ukurané. Saben cagak dhuwuré wolung mèter lan ubengé 5,3 mèter. Kandelé prunggu 75 milimèter, ing njeroné growong. Ing sandhuwuré cagak mau ana endhasé saka prunggu, sing dhuwuré 2,2 mèter. Endhas mau saubengé direngga nganggo ukiran

nam-naman rupa woh dlima, sing iya
kagawé saka prunggu.
22 (52:21)
23 Ing saben cagak ana nam-namané
woh dlima satus iji, ing antarané 96
katon saka ngisor.
24 Kejaba saka kuwi Nebuzaradan,
sénapatiné tentara Babil, iya mboyong
Seraya Imam Agung, Zéfanya, imam
pembantuné Seraya lan pegawé tinggi
ing Pedalemané Allah cacahé telu.
25 Uga katut ditawan perwira
komandhané tentara kutha kono,
para penaséhaté Sang Prabu, cacahé
pitu, sing isih ana ing kutha. Para
perwira sing mbiyantu komandhan
nyatheti lakuné operasi militèr, sarta
pemimpin-pemimpin penting cacahé 60.
26 Wong-wong mau disowanaké déning
Nebuzaradan ing ngarsané Sang Prabu
Nebukadnésar, sing nalika semono
lenggah ing kutha Riblah, ing daérah
Hamat.
27 Ana ing kutha kono wong-wong
mau padha disiksa nganti mati déning
Nebukadnésar. Kaya mengkono wong
Yéhuda enggoné katawan sarta
kaboyong menyang pembuwangan.

28 Daftaré wong-wong sing ditawan
lan diboyong déning Nebukadnésar
kuwi mengkéné: Ing taun kapitu
pepréntahané Nebukadnésar. Sang
Prabu nawan lan mboyong wong 3.023;
ing taun kaping wolulasé 832 saka
Yérusalèm; ing taun kaping telulikur
pepréntahané wong 745. Dadi cacahé
wong sing diboyong kabèh ana wong
4.600.
29 (52:28)
30 (52:28)
31 Nalika Éwil-Merodakh dadi raja
ing Babil, panjenengané ngetingalaké
piwelasé marang Yoyakhin, raja ing
Yéhuda, banjur ngluwari panjenengané
saka pakunjaran. Kelakoné kuwi nalika
Yoyakhin enggoné kakunjara wis olèh 37
taun, sasi rolas, tanggal selawé.
32 Sang Prabu Éwil-Merodakh tangkepé
becik marang Raja Yoyakhin, mula
diparingi kalenggahan sing luwih dhuwur
ketimbang karo para raja liyané sing
bebarengan karo Yoyakhin kaboyong
menyang ing Babil.
33 Yoyakhin diparengaké ora ngagem
ageman pakunjaran lan pareng

dhahar bebarengan karo Sang Prabu
Éwil-Merodakh nganti sasédané.
34 Sajroné sugengé Yoyakhin saben dina
nampi sakebutuhané saka Sang Prabu
Éwil-Merodakh.

Ratapan

1 [1] Adhuh sepi temen Yérusalèm saiki,
kutha sing biyèn ramé kebak wong!
Biyèn kutha sing kajèn-kéringan ing
jagad, saiki dadi kaya randha. Biyèn
kutha kang unggul, lan kinurmatan.
Saiki para penggedhéné padha dadi
batur-tukon.
[2] Sewengi muput enggoné nangis
kelara-lara, luhé dlèwèran ana ing
pipiné. Kanca-kancané kabèh wis ora
ana sing gelem nglipur dhèwèké. Mitrané
wis padha nyidrani kabèh lan saiki wis
padha malih dadi satruné.
[3] Wong-wong Yéhuda wis padha dadi
batur-tukon sing memelas, kabedhol
saka tanahé. Padha manggon ana ing
tanah manca, tanah sing dudu tanahé.
Dikepung déning para satruné, ora bisa
oncat saka kono.
[4] Saiki ora ana sing sowan ing
Pedalemané Allah, ngabekti ing dina
riaya. Para prawané padha sangsara, lan
para imamé padha nggresah. Gapurané

kutha dadi suwung, lan saiki kutha Sion
kaya wong kesrakat.
5 Dikwasani déning mungsuhé, digegem
kenceng ing tangané. Pangéran
piyambak sing ngganjar kasangsaran
merga saka sakèhé pialané. Anak-anaké
padha direbut lan digawa lunga.
6 Yérusalèm wis koncatan kamulyané.
Para pemimpiné wis tanpa daya, kaya
menjangan sing keluwèn, kentèkan
tenaga samasa mlayu, nyingkiri sing
mbebedhag.
7 Bareng wis dadi gempuran sing sepi,
suwung, Yérusalèm kèlingan mompyoré
dhèk jaman-jaman kepungkur. Nalika
ditelukaké mungsuh, ora ana sing
nulungi. Para satruné padha nyawang
karo nggeguyu.
8 Yérusalèm wis ora kajèn; wis diblèjèdi
lan dirèmèhaké. Saiki ngresula, rainé
ditutupi saka isiné. Yérusalèm wis
dadi najis, merga saka dosané srana
tumindak nistha.
9 Najisé katon cetha wéla-wéla, nanging
ora mikir bakal wekasané. Tibané
kanteb, mangka ora ana sing nglipur.
Mungsuhé padha menang, mangka

Yérusalèm sambat-sambat marang
Pangéran nyuwun piwelas.
10 Para mungsuhé wis ngrampog sakèhé
raja-branané. Wong-wong weruh dhéwé
mungsuhé padha mlebu Pedalemané
Allah, panggonan sing miturut dhawuhé
Pangéran ora kena dileboni déning wong
kapir.
11 Wong-wongé padha sambat samasa
golèk apa sing arep dipangan. Raja-
kayané padha diijolaké pangan supaya
isih bisa urip. Kutha mau sesambat,
"Mugi kersa mirsani kawula, dhuh Allah;
kersaa mirsani kawula, déné semanten
kanisthan kawula."
12 Saben wong sing liwat disambati,
"Sawangen aku! Rak ora ana wong sing
sangsarané kaya aku. Pangéran wis
nekakaké kasangsaran marang aku,
merga saka dukané!
13 Panjenengané ngutus geni saka
langit, geni sing murub ana ing njeroku.
Aku dipasangi kala-jiret, banjur dibanting
ing lemah. Aku banjur ditégakaké, ditilar
ngalami sengsara sing ora ana entèké.
14 Sakèhé dosaku dicathet lan
dibongkok dadi siji. Banjur digandhulaké
ana ing guluku, aku nganti mèyèk-mèyèk

kabotan. Pangéran ngulungaké aku
marang para mungsuhku, sing aku ora
bisa nandhingi.
15 Para prejurit sing dakendel-endelaké
mung dirèmèhaké déning Pangéran.
Panjenengané nekakaké mungsuh
numpes para nonomanku. Wong-wongku
padha diidak-idak kaya wong mipit
anggur ing pemipitan.
16 Kuwi sing njalari aku nangis
kelara-lara, mangka ora ana sing
nglipur aku utawa nggedhèkaké atiku.
Aku wis ditelukaké déning mungsuh;
wong-wongku wis ora duwé apa-apa.
17 Tanganku wis dakulungaké, nanging
ora ana wong sing nyandhak. Pangéran
wis nekakaké para mungsuhku saka
kéblat papat. Penggawéné marang aku
presasat aku iki barang najis.
18 Nanging Pangéran kuwi adil; kabèh
mau merga aku nglawan Panjenengané.
Padha rungokna, hé sakèhé wong ing
ngendi waé, sawangen, seméné gedhéné
kasangsaranku. Para nonomanku lanang
lan wadon wis padha ditawan lan digawa
lunga.
19 Aku celuk-celuk para mitraku,
nanging ora ana sing sudi nulungi aku.

Para imam lan para pemimpin padha
mati ing dalan-dalan ing kutha kéné,
merga golèk pangan kanggo urip.
20 Dhuh Pangéran, mugi mirsani
enggèn kawula kraos badhé pejah;
nyawa kawula ajrih sanget. Manah
kawula remuk déning sisah margi
ngraosaken dosa-dosa kawula. Ing
samargi-margi wonten pepejah; malah
ugi ing salebeting griya.
21 Dhuh Pangéran, mugi miyarsakaken
pesambat kawula. Para mengsah kawula
sami bingah-bingah, déné kawula
sampun Paduka tumpes. Mugi kersa
ndhatengaken dinten ingkang sampun
Paduka janjèkaken; para mengsah
kawula kadamela sangsara kados
kawula.
22 Piawonipun mugi Paduka dhawahi
paukuman; mugi Paduka ukum kados
enggèn Paduka ngukum dosa kawula.
Kawula sesambat ing salebeting
kasangsaran, lan manah kawula sakit
sanget!"
2 1 Pangéran sajroning mulading
dukané, wis ngemuli Sion nganggo
pepeteng. Kaéndahané sing presasat

Pirdus wis diwalik dadi gempuran. Merga
duka, Pasucèné ditégakaké.
2 Tanpa welas Pangéran ngrisak saben
désa ing Yéhuda. Bètèng-bètèng
sing dadi pangayomané tanah kono
digempuri. Kraton lan para penggedhéné
digawé wirang.
3 Saka dukané Panjenengané numpes
kekuwatané Israèl. Nalika mungsuh
teka, Panjenengané ora kersa paring
pitulungan. Kaya pengamuké geni,
ya kaya mengkono dukané Pangéran
mbesmi lan nyirnakaké samubarang.
4 Panahé diarahaké marang kita
kaya marang mungsuhé. Kabèh sing
kita tresnani lan gawé bungahé ati
dipatèni. Ing Yérusalèm kéné kita padha
ngrasakaké aboting paukumané.
5 Pangéran wis nggecak Israèl kaya
marang mungsuhé. Bètèng-bètèng
lan kedhaton didadèkaké gempuran.
Panjenengané nekakaké kasusahan sing
ora entèk-entèk marang Yérusalèm.
6 Pedalemané Allah, panggonan kita
manembah marang Panjenengané
dilebur dadi awu. Dina suci lan dina
Sabbat dibatalaké. Raja lan imam padha
ngrasakaké bentèring penggalihé.

7 Pangéran wis nampik mesbèh lan nilar
Pedalemané. Mungsuh kita diparengaké
nggempur bètènging kutha. Mungsuh
padha surak-surak ing panggonan sing
biyèn kita enggo mbektèni Panjenengané
kanthi bungah.
8 Wis dadi kersané Pangéran sing ora
kena diowahi, yèn bètèngé Sion kudu
digempur. Kabèh wis ditata kanthi tliti
supaya digempur dadi awu. Menara-
menara lan témbok-témbok saiki dadi
gempuran kabèh.
9 Gapura lan lawangé negara
saiki dadi jugrugan, slaraké padha
putung kari tugel-tugelané. Sang
Prabu lan para penggedhé diboyong
menyang pambuwangan. Torèt wis ora
kawulangaké menèh, lan para nabi
wis padha ora nampa wangsit saka
Pangéran.
10 Wong tuwa-tuwa ing Yérusalèm
padha nglésod ing lemah tanpa
kumecap. Padha nganggo bagor lan
sirahé di wur-wuri awu. Para prawan
padha nungkulaké sirahé ing bumi.
11 Mripaté perih merga saka enggoné
nangis; atiku ajur mumur merga
saka sedhih, ngrasakaké karusakané

bangsaku. Bocah lan bayi padha pating klèlèr glimpangan ing dalan-dalan kutha.
12 Merga padha ngelih lan ngelak,
padha nangis njaluk mangan lan ngombé
marang biyungé; banjur padha ambruk
kaya wong ketaton, nuli alon-alon padha
mati ana ing pangkoné biyungé.
13 Dhuh Yérusalèm, Yérusalèm, apa
sing arep dakkandhakaké? Kepriyé
enggonku arep nglipur kowé? Durung
tau ana kasangsaran kaya sing kokalami
kuwi! Kasangsaranmu gedhé banget,
mangka ora ana pengarep-arep bakal
kapan rampungé?
14 Para nabimu mung bisa medhar
wangsit goroh; piwulangé nasaraké
kowé, merga ora tau nuduhaké dosamu.
Kuwi marakaké kowé padha duwé
pengira yèn kowé ora susah padha
mratobat. Sabeneré dhèwèké mung
ngandhakaké prekara-prekara sing ora
nyata nganggo tembung-tembung sing
mikat.
15 Wong sing liwat ing kutha kono
padha ngrèmèhaké kowé. Padha
gèdhèg-gèdhèg lan nggeguyu ndeleng
jugrugan-jugrugan ing Yérusalèm.

Kandhané, "Apa iki kutha sing éndah,
sing diegung-egungaké wong sajagad?"
16 Sakèhé mungsuhmu padha moyoki
kowé karo nggeguyu saka getingé karo
kowé. Tembungé, "Rasakna, kowé wis
dakgempur! Iki wektu sing wis suwé
dakarep-arep!"
17 Wekasané Pangéran nindakaké
pengancam sing wis suwé di
ngandikakaké. Panjenengané wis
ngremuk kita tanpa welas, kaya
enggoné ngélingaké marang kita dhèk
jaman biyèn. Mungsuh kita padha
diparingi kemenangan, mula padha
bungah-bungah merga kita ambruk.
18 Dhuh Yérusalèm, bètèngmu sambata
marang Pangéran! Luhmu milia terus
rina lan wengi. Karebèn awakmu kesel
merga saka enggonmu sedhih lan
nangis!
19 Padha meléka sewengi muput lan
nangisana Pangéran. Sokna isining atimu
marang Panjenengané lan nyuwuna
kawlasan kanggo para bocah cilik, sing
padha arep mati ana ing dedalan ing
saben pojoking prapatan.
20 Dhuh Allah, mugi kersa mirsani
tiyang-tiyang ingkang Paduka siksa!

Tiyang èstri sami nedha daginging
anakipun piyambak, ingkang dipun
tresnani. Para imam lan para nabi
sami kapejahan wonten ing salebeting
Pedalemanipun Allah.
21 Tiyang nèm sepuh sami pejah pating
glimpang wonten ing margi-margi.
Prawan lan tiyang èstri sami kapejahan
srana pedhang. Sedaya sami Paduka
babadi tanpa welas nalika Paduka duka.
22 Paduka ngulemi para mengsah
kawula sami ndhatengi pésta, nganiaya
ing sakiwa-tengen kawula. Lan mboten
wonten ingkang saged oncat saking
panganiaya menika. Anak-anak kawula
sami dipun pejahi, mangka menika
ingkang kawula agengaken lan kawula
tresnani.
3 1 Aku iki wong sing wis ngrasakaké
diukum déning Allah!
2 Aku digiring mlebu ing pepeteng, saya
suwé saya jero.
3 Aku digebagi bola-bali tanpa welas.
4 Dagingku padha suwèk, nganti kaya
mangap-mangapa, balungku padha
tugel.
5 Aku dilebokaké ing pakunjaraning
kasangsaran sing nggegirisi.

6 Aku dipeksa manggon ing jagading
wong mati sing ora ana entèk-entèké.
7 Aku diblenggu nganggo ranté; nganti
ora duwé pengarep-arep bisané oncat.
8 Aku jerit-jerit njaluk tulung, nanging
Allah ora miyarsakaké.
9 Lakuku gloyoran, nanging menyanga
ngendi paranku, aku dialang-alangi
déning témbok.
10 Panjenengané ngadhepi aku kaya
bruwang, kaya singa enggoné nubruk
aku.
11 Aku dilarak saka dalan, banjur
disempal-sempal lan ditinggal lunga.
12 Panjenengané ngasta gendhéwa, lan
aku didadèkaké lés-lésané panahé.
13 Panahé ngenani awakku, nancep jero
ana ing dagingku.
14 Wong-wong padha nggeguyu aku
sedina muput; aku dadi pepoyokané
wong kabèh.
15 Cangkemku dicangar, diombèni
ombèn-ombèn sing pait banget, aku
nganti wareg pangan lan ombèn-ombèn
sing sarwa pait.
16 Raiku digosok-gosokaké ing lemah
lan untuku rampal kabèh kena watu.

17 Wis suwé aku ora tau ngrasakaké
kepénak, aku nganti lali apa sing diarani
katentreman lan kabegjan.
18 Uripku wis ora suwé menèh.
Pengarep-arepku marang Allah wis ilang.
19 Ngrasakaké larané awakku, lan
enggonku wis ora duwé papan
padunungan menèh, kuwi kasusahan
sing paité kaya wisa.
20 Kuwi sing tansah dakpikir, nganti
supek rasané atiku.
21 Nanging saprekara sing njalari
pengarep-arepku tuwuh menèh:
22 Yakuwi yèn sihé Pangéran, lan
kawlasané mesthi ora bakal mandheg.
23 Tansah seger lan ganti-gumanti
saben ésuk, kena dipesthèkaké kaya
plethèké srengéngé.
24 Aku ora duwé apa-apa kejaba
mung Pangéran piyambak, mulané
mung Panjenengané piyambak sing
dakendelaké.
25 Pangéran kuwi saé tumrap wong
sing ngendelaké marang Panjenengané;
kanggoné wong sing ngupaya
Panjenengané.

26 Becik wong nganti-anti pitulungan
kanthi sabar, sing nekakaké pangluwaran
marang kita.
27 Lan sing becik dhéwé kuwi yèn kita
sinau sabar wiwit isih enom.
28 Yèn lagi nandhang susah, lungguha
dhéwékan, sing sabar lan menenga waé.
29 Tumungkula karo pasrah marang
Pangéran, sebab bisa uga isih ana
pengarep-arep.
30 Senajan diantemi lan dipoyoki, kabèh
mau tampanana tanpa ngresula.
31 Pangéran kuwi mahawelas, lan
enggoné nyébrataké ora selawasé.
32 Senajan Panjenengané maringi
kasusahan, nanging katresnané marang
kita nyata lan kebak pangwasa.
33 Awit Panjenengané ora remen gawé
susah utawa milara kita.
34 Pangéran pirsa yèn ati kita remuk ing
pakunjaran.
35 Panjenengané pirsa yèn wewenang
peparingé marang kita disawenang-
wenang ing wong.
36 Panjenengané pirsa yèn ana ing
pengadilan, keadilan dislèwèngaké.
37 Mung kersané Pangéran piyambak
sing mesthi klakon.

38 Ala lan becik kuwi klakoné atas
dhawuhé.
39 Yagéné kita padha nggresah yèn kita
kaukum merga saka dosa kita.
40 Mulané ayo padha nliti kelakuan kita
lan mratobat marang Pangéran.
41 Ayo padha ngakoni dosa kita marang
Allah karo ndedonga,
42 "Kawula sampun sami damel dosa
lan mbaléla dhateng Paduka, mangka
Paduka mboten paring pangapunten.
43 Malah kawula Paduka kuya-kuya
lan Paduka pejahi. Kawlasan Paduka
kaaling-alingan déning paukuman
Paduka.
44 Ingkang kados mendhung kandel,
ngantos mboten saged katembus déning
pandonga kawula.
45 Kawula Paduka dadosaken barang
tampikan ing antawisipun bangsa-
bangsa ing salumahing bumi.
46 Kawula dipun ungel-ungelaken
déning para mengsah kawula.
47 Kawula sampun karisak lan
kagempur; kawula sami gesang ing
satengahing bebaya lan pagiris.

48 Mripat kawula trocosan ngedalaken
luh margi enggèn kawula nangisi bangsa
kawula ingkang katumpes.
49 Luh kawula badhé kaesokaken kados
ilining lèpèn.
50 Ngantos Paduka mirsani kawula
saking swarga.
51 Manah kawula sedhih sanget menawi
kawula sumerep kedadosan ingkang
dipun alami déning para tiyang èstri ing
kitha kawula.
52 Kawula kados peksi kénging kala-jiret
ingkang kapasang déning para mengsah
kawula, ingkang sengit dhateng kawula
tanpa sebab.
53 Kawula kacemplungaken ing sumur,
sumuripun lajeng katutup mawi séla.
54 Kawula sampun mèh kleleb, mila
nginten bilih ajal kawula sampun celak.
55 Saking dhasaring sumur kawula
nyebut asma Paduka, dhuh Allah.
56 Lan nalika kawula ndedonga supados
Paduka miyarsakaken panjerit kawula,
Paduka lajeng nanggapi.
57 Paduka paring wangsulan lan
ngandika bilih kawula mboten sisah
ajrih.

58 Paduka rawuh lajeng ngluwari nyawa
kawula, dhuh Allah.
59 Mugi kersa maringi keadilan dhateng
kawula, awit Paduka pirsa pendamel
awon ingkang katindakaken dhateng
kawula.
60 Paduka pirsa kados menapa
sengitipun para mengsah dhateng
kawula.
61 Paduka miyarsa enggènipun sami
nyenyamah kawula, dhuh Allah, Paduka
pirsa sedaya pangancamipun.
62 Sadinten-dinten namung sami nyatur
kawula lan ngrantam-ngrantam menapa
ingkang badhé katindakaken dhateng
kawula.
63 Rinten dalu mboten kendhat,
enggènipun ngina kawula.
64 Dhuh Allah, tiyang-tiyang menika
mugi Paduka ukum mergi saking
pendamelipun.
65 Paduka ipat-ipatana lan manahipun
kadamela semplah!
66 Mugi Paduka oyak ngantos ambruk,
lajeng Paduka sirnakaken saking bumi."

4 1 Emas kita sing biyèn mencorong
wis dadi surem; watu-watuné

Pedalemané Allah pating slebar ana ing
dalan-dalan.
2 Para nonomané Sion sing tumraping
kita ajiné kaya emas, saiki dianggep
kaya grabah, ala, ora ana ajiné.
3 Asu ajag gelem nusoni anak-anaké,
nanging bangsaku kaya manuk unta
ing segara wedhi, padha tegel karo
anak-anaké.
4 Padha ditégakaké mati kasatan lan
kaliren; bocah padha ngrintih njaluk
pangan, nanging ora ana sing mènèhi.
5 Wong-wong sing biyèn kulina mangan
pangan pilihan sing énak dhéwé, saiki
padha mati ing dalan-dalan. Wong sing
biyèn kulina urip méwah saiki padha
ngolak-alik pawuhan golèk pangan.
6 Umat-Ku nampa paukuman sing
luwih abot tinimbang wong Sodom,
sing katumpes dadakan déning astané
Pangéran.
7 Para putrané raja kita padha ora
kalépétan najis, padha resik kaya salju,
gagah lan rosa, badané waras lan
seger-seger.
8 Saiki ora ana sing kenal, padha pating
glimpang ana ing dalan-dalan, rupané

ireng kaya wong sing arep mati; kulité
garing kaya kayu, kisut kelèt balungé.
9 Sing mati ing peprangan luwih begja
ketimbang karo sing urip, nanging mati
kaliren alon-alon, merga ora ana sing
dipangan.
10 Cilaka wong sing nekani umatku
sing nggegirisi banget; ibu sing lumrahé
gemati marang anak-anaké, tegel ngolah
anaké dhéwé banjur dipangan.
11 Pangéran wis ngesokaké dukané
sakatogé, lan nyumed geni ing Sion
sing ngobong samubarang tekan
dhasar-dhasaré.
12 Wong ing ngendi waé, senajan
raja-raja manca pisan, padha ngaku
yèn mungsuh endi waé ora bakal bisa
nggempur gapurané Yérusalèm.
13 Nanging meksa bisa klakon, merga
para nabiné wis padha nglakoni dosa, lan
para imamé padha nglanggar tatanan,
mula njalari patiné wong akèh sing ora
salah.
14 Para pemimpin padha mlaku ing
dalan kaya wong wuta sing sandhangané
glépot getih, nganti ora ana wong sing
wani nggepok.

15 Wong-wong padha alok-alok,
"Sumingkira, aja nggepok aku!" Dadi
para pemimpin mau banjur padha
nglambrang marani bangsa siji menyang
sijiné, nanging ora ana sing gelem
kanggonan.
16 Pangéran wis ora menggalih wong-
wong mau menèh, malah dibuyaraké
déning astané piyambak. Panjenengané
wis négakaké para imam; lan para
pemimpin, ora padha diwelasi.
17 Aku padha ngarep-arep muga-muga
ana pitulungan, nanging ora ana
pitulungan teka. Kita padha nganti-anti
pitulungan saka bangsa, sing ora bisa
awèh apa-apa.
18 Mungsuh tansah ndingkik kita, nganti
kita padha ora wani mlaku ana ing dalan.
Aku wis tekan ajalku. Iki wekasané
uripku.
19 Sing ngoyak-oyak aku rikaté
ngungkuli manuk garudha sing nyamber
saka langit. Aku padha dioyak-oyak ing
gunung-gunung, lan digropyok ana ing
ara-ara samun.
20 Sing dicekel dhisik sumbering urip
kita, yakuwi Sang Prabu, pilihané
Pangéran piyambak. Sang Raja sing

kita endelaké bakal paring pengayoman
samasa kita diserang déning mungsuh.
21 Hé wong Édom lan wong Uz,
padha ngguyua mumpung isih bisa
ngguyu. Sebab kowé iya bakal ketekan
paukuman, kowé iya bakal dadi mendem,
banjur gloyoran karo cucul sandhangan
dhéwé.
22 Sion wis nampa piwalesé dosané.
Pangéran bakal ora marengaké kowé
kesuwèn ana ing pambuwangan.
Nanging hé Édom, kowé bakal diukum
déning Pangéran. Panjenengané bakal
mbusak sakèhé dosamu.

5 1 Dhuh Pangéran, Paduka mugi kersa
ngèngeti menapa ingkang sampun
sami kawula alami. Mugi kersa mirsani
enggèn kawula sami kwirangan.
2 Tanah pusaka kawula sampun dhawah
ing tanganipun bangsa sanès; griya-
griya kawula sami dipun enggèni déning
tiyang-tiyang manca negari.
3 Para bapa kawula sampun sami dipun
pejahi déning mengsah, mila para biyung
kawula samenika sami dados randha.
4 Toya ingkang kawula ombé kedah
kawula bayar; kajeng ingkang kawula
enggé urub-urub kedah kawula tumbas.

5 Kawula sami kaoyak kados kuldi
lan unta, ngantos sami kesel mangka
mboten angsal ngaso.
6 Supados saged angsal tedha kanggé
gesang, kawula sami ngemis-ngemis
dhateng Mesir lan Asyur.
7 Para leluhur kawula sami damel
dosa, nanging samenika sampun sami
tilar-donya; lan kawula sami nandhang
sangsara krana saking dosanipun.
8 Kawula sami dipun rèh déning
tiyang-tiyang ingkang leresipun namung
dados réncang tumbasan, mangka
mboten wonten ingkang saged ngluwari
kawula saking pangwaosipun.
9 Ing sanjawinipun kitha kathah bégal
ingkang tegel mejahi ngantos enggèn
kawula pados tedha kedah toh nyawa.
10 Kawula sami kaliren, ngantos kraos
badan kawula mengangah kados tiyang
sakit bentèr, inggih ngantos kulit kawula
bentèripun kados anglo ingkang murub.
11 Para tiyang èstri ing Gunung Sion
sampun sami karodha-peksa;[a] mekaten
ugi anak-anak kita èstri ing saben kitha
ing Yéhuda.

---

[a]karodha-peksa: diperkosa (bhs. Ind.).

12 Para pemimpin kawula sampun sami
dipun cepeng lan dipun gantung; para
pinisepuh sampun mboten dipun urmati.
13 Para nènèman kawula sami dipun
pasangi rakitan gilingan gandum kados
réncang tumbasan. Laré jaler sami
gloyoran mikuli kajeng ingkang awrat.
14 Para pinisepuh mboten sami lenggah
wonten ing gapuraning kitha malih, lan
para nènèman sampun mboten sami
nabuh tetabuhan.
15 Gesang kawula sampun koncatan
ing kabegjan, kasisahan sampun dados
gantosipun jogèdan.
16 Ingkang rumiyin kawula egung-
egungaken sampun telas sedaya, kawula
sampun sami damel dosa, mila tampi
paukuman.
17 Manah kawula sami sakit, ngantos
sami mboten saged ningali margi déning
luh.
18 Sarèhné Sion sampun sepen lan
suwung, mila para segawon ajag badhé
sami saba, wonten ing gempuraning
kitha menika.
19 Dhuh Pangéran, Paduka jumeneng
Raja ing selaminipun, mila inggih badhé
ngerèh ing selami-laminipun.

20 Kénging menapa kawula sami Paduka tégakaken semanten laminipun? Menapa kawula inggih sami badhé Paduka èngeti malih?
21 Dhuh Allah, kawula mugi kawangsulaken dhateng Paduka malih! Kawontenan kawula mugi Paduka pulihaken malih!
22 Menapa kawula sampun Paduka tampik ing selami-laminipun? Menapa paukuman Paduka tanpa wangenan?

Yehezkiel

1 [1] Ing dina kaping lima, sasi kaping
pat, taun kaping telung puluh,
aku Imam Yéhezkièl bin Buzi, ana ing
pinggir Kali Kebar ing Babil, bebarengan
karo para wong buwangan Yahudi.
Dumadakan langité menga lan aku
weruh wahyu saka Allah.
[2] (Nalika semono Raja Yoyakhin wis
limang taun ana ing pembuwangan.)
[3] Ana ing Babil kono, ing pinggir Kali
Kebar Pangéran ngandika marang
aku lan aku krasa dilimputi déning
pangwasané Pangéran.
[4] Aku banjur weruh ana prahara
teka saka Lor. Saka mendhung sing
kandel banget metu kilaté akèh padha
sesamberan nganti langité padhang
semilak. Ing satengahé kilat-kilat mau
ana rerupan mencorong kaya prunggu.
[5] Ing satengahé prahara aku weruh ana
makluk papat kaya manungsa,
[6] nanging saben makluk duwé rai papat
lan swiwi papat.

7 Sikilé lenceng-lenceng, lan duwé
tracak kaya tracaké sapi lanang. Padha
mencorong kaya swasa sing mentas
digebeg.
8 Kejaba rainé papat lan swiwiné papat,
saben makluk mau duwé tangan papat
kaya tangan manungsa, saben swiwi ing
ngisoré ana tangané siji.
9 Saben makluk swiwiné loro megar,
mangka pucuking swiwiné sing megar
mau gathuk karo pucuké swiwiné makluk
jèjèré, mula makluk mau bebarengan
katon kaya barang pesagi. Yèn mlaku
ora nganggo minger-minger.
10 Saben makluk mau duwé rai papat.
Sing ngarep rupa rai manungsa, sing
sisih tengen rai singa, sing kiwa rai sapi,
lan sing mburi rai garudha.
11 Swiwiné loro kaegaraké mendhuwur,
pucuké swiwi siji-sijiné gathuk karo
pucuk swiwiné makluk jèjèré. Swiwi sing
loro liyané kalempit nutupi awaké.
12 Saben makluk madhep ing kéblat
papat, mula makluk papat mau
bebarengan bisa menyang endi waé
tanpa mingar-minger.
13 Ing satengahé makluk papat mau ana
geni kaya obor, mlaku mrana-mréné.

Geniné obor mau sok mulad-mulad
ngetokaké kilat sesamberan.
14 Para makluk mau padha mabur
mrana-mréné, rikaté kaya kilat.
15 Sajroné aku nggatèkaké sakèhing
lelakon mau, aku ndeleng ana rodha
papat ngambah bumi, saben rodha
ngadeg sandhing makluk siji.
16 Rodha mau padha kabèh. Saben
rodha mencorong kaya watu akik. Ing
tengahé saben rodha ana rodha menèh.
17 Rodha-rodha mau bisa mlaku ngener
menyang kéblat papat.
18 Wengkuné rodha-rodha mau padha
kebak mata.
19 Ing salakuné makluk-makluk kuwi
rodha mau mèlu ana ing sandhingé.
Déné menawa makluk mau padha
mumbul, rodha-rodha mau mèlu
mumbul.
20 Para makluk mau lunga menyang
ngendi waé sing dikarepaké, lan
rodha-rodha mau ngetutaké, merga
rodha-rodha kuwi dirèh déning
makluk-makluk mau.
21 Makluk-makluk kuwi mlaku apa
mandheg utawa mumbul ing langit,
rodha-rodha mau tansah ngetutaké.

22 Sandhuwuré sirahé para makluk
mau kaya ana langit-langitan saka kaca
kristal sing mencorong mblerengi.
23 Ing sangisoré langit-langitan mau
para makluk padha ngadeg, ngegaraké
swiwiné loro mendhuwur, pucuké swiwi
gathuk karo pucuké swiwiné makluk
jèjèré, lan saben makluk nutupi awaké
nganggo swiwi loro liyané.
24 Aku krungu swarané swiwi yèn
makluk mau padha mabur. Swarané
kaya jumleguré segara, kaya tentara
akèh banget lagi baris, kaya swarané
Allah Kang Mahakwasa. Yèn lagi ora
mabur, swiwiné diingkupaké,
25 nanging isih keprungu swara saka
sandhuwuré langit-langitan sing ana ing
ndhuwuré makluk-makluk mau.
26 Sandhuwuré langit-langitan ana
kaya dhampar permata manila, lan
sing lenggah ing kono rupané kaya
manungsa.
27 Mencorong kaya swasa sing kaobong
ana ing geni, lan nyunaraké pepadhang
sing gedhé banget,
28 rupané kaya kluwung. Pepadhang
sing ngédab-édabi mau nandhakaké yèn
Pangéran ana ing kono.

2 [1] Weruh kaya ngono mau aku banjur
ngambruk ing lemah, sarta krungu
ana swara mengkéné, "Hé manungsa
sing apes, ngadega. Aku arep ngandika
karo kowé."
[2] Sajroné isih ngandika, aku kaparingan
Rohé Pangéran, banjur ngadeg,
lan krungu swara mau mbanjuraké
ngandikané,
[3] "Hé manungsa sing apes, kowé
Dakutus nemoni bangsa Israèl. Wong-
wong kuwi padha nglawan Aku lan isih
terus nglawan. Ora béda karo para
leluhuré.
[4] Padha mangkotaké atiné lan ora
ngurmati Aku. Mulané kowé Dakutus
nglantaraké pangandika-Ku, Pangéran
Kang Mahaluhur, marang wong-wong
mau.
[5] Déné arep nggugu karo kowé apa ora,
sakarepé, sing prelu ngerti yèn Aku wis
ngutus nabi ana ing satengahé bangsa
kuwi.
[6] Nanging kowé, hé manungsa sing
apes, aja wedi karo wong-wong mau
utawa karo omongané. Kowé bakal
dianggep najis lan dirèmèhaké; uripmu
bakal presasat ana ing satengahé

kalajengking. Éwasemono kowé aja wedi karo para pembrontak kuwi lan karo tembungé.
7 Kandhakna karo wong-wong mau sedhéngah prekara sing Dakdhawuhaké marang kowé, embuh dirungokaké apa ora. Élinga yèn wong-wong mau kabèh senengané nglawan.
8 Hé manungsa sing apes, rungokna pangandika-Ku! Kowé aja mbangkang kaya wong-wong kuwi. Mangapa lan panganen apa sing Dakparingaké marang kowé."
9 Aku banjur ndeleng ana tangan sing nyekel gulungan kitab diulungaké aku.
10 Tangan mau ngudhari kitabé, lan aku weruh gulungan mau ditulisi wolak-walik, isi kasusahan, pangresah lan pesambat.
3 1 Pangandikané Pangéran mengkéné, "Hé manungsa sing apes, gulungan kitab iki panganen, banjur budhala lan bangsa Israèl tuturana."
2 Aku banjur mangap, lan Panjenengané ngulungaké kitab gulungan mau supaya dakpangan.
3 Pangandikané, "Hé manungsa sing apes, kitab gulungan sing Dakparingaké iki panganen nganti wareg." Kitab

gulungan mau banjur dakpangan, rasané
legi kaya madu.
4 Gusti Allah banjur ngandika,
"Hé manungsa sing apes, bangsa
Israèl paranana, banjur kandhanana
sedhéngah prekara sing Dakdhawuhaké
marang kowé.
5 Kowé ora Dakutus marani bangsa
sing basané angèl kokngertèni, nanging
nemoni bangsa Israèl.
6 Yèn kowé Dakutus marani bangsa
gedhé sing basané ora kokngertèni,
bangsa mau bakal nggugu karo
kandhamu.
7 Nanging ora ana wong Israèl sing
bakal ngrungokaké kandhamu, malah
Aku piyambak ora digugu. Wong kabèh
mau padha wangkal atiné lan seneng
nglawan.
8 Saiki atimu bakal Dakgawé wangkal
lan atos kaya wong-wong mau.
9 Atimu bakal Dakgawé teguh kaya
watu karang lan atos kaya inten. Aja
wedi karo bangsa sing nglawan kuwi."
10 Pangandikané Pangéran sabanjuré,
"Hé manungsa sing apes, gatèkna
lan nitènana sadhéngah prekara sing
Dakdhawuhaké marang kowé.

11 Banjur lungaa marani sedulur-
sedulurmu tunggal bangsa sing ana ing
pembuwangan, lan kandhanana apa
sing Dakdhawuhaké marang wong-wong
mau, ora preduli apa padha ngrungokaké
apa ora. Mengkono dhawuhé Allah Kang
Mahakwasa."
12 Aku banjur diangkat déning Rohé
Allah, sarta krungu ing mburiku ana
swara gemuruh sora, pangucapé,
"Pinujia kamulyané Pangéran ana ing
swarga luhur!"
13 Aku krungu swara swiwiné para
makluk tempuk ing langit, sarta
gemlèdhègé rodha-rodha sing banteré
kaya lindhu.
14 Aku banjur katedhakan Rohé
Pangéran sing ngwasani aku. Aku
dijunjung lan disingkiraké; aku banjur
lunga karo ati mangkel lan jèngkèl.
15 Aku bali menyang Tèl Abib, ing
pinggiring Kali Kebar, panggonané
wong buwangan lan ana ing kana aku
dheleg-dheleg pitung dina lawasé merga
gumun karo sakèhing prekara sing
dakdeleng lan dakrungu.
16 Let pitung dina ana pangandikané
Pangéran marang aku mengkéné,

17 "Hé manungsa sing apes, kowé
Dakdadèkaké penjagané bangsa Israèl.
Kowé kudu nerusaké pepéling-pepéling
sing Dakparingaké marang kowé.
18 Yèn Aku ngandika marang wong
ala, yèn bakal mati, mangka wong mau
ora kokélingaké supaya mratobat lan
dislametaké, wong ala mau bakal mati
saka dosané, nanging kowé iya bakal
Dakukum merga kowé njalari patiné
wong mau.
19 Yèn wong ala mau wis kokélingaké,
nanging ora marèni enggoné laku dosa,
wong kuwi bakal mati merga saka
dosané, nanging kowé dhéwé bakal
slamet.
20 Yèn ana wong mursid ninggal
kamursidané lan nglakoni piala, Aku
bakal nyèlèhaké watu sandhungan
ana ing ngarepé, wong kuwi yèn ora
kokélingaké mesthi bakal mati. Bakal
mati merga saka dosané, lan Aku bakal
ora ngélingi kabecikané, nanging kowé
bakal Dakukum merga njalari patiné
wong mau.
21 Nanging yèn kowé ngélingaké wong
mursid supaya aja nglakoni dosa,
mangka nggugu marang pituturmu

banjur marèni dosané, wong kuwi bakal lestari urip, lan kowé dhéwé iya bakal slamet."

22 Aku banjur katedhakan Rohing Pangéran sarta krungu pangandikané marang aku mengkéné, "Ngadega, lungaa menyang lembah. Aku bakal ngandika marang kowé ana ing kono."

23 Aku banjur budhal menyang lembah. Ana ing kono aku ndeleng kamulyané Pangéran, kaya sing dakdeleng ing sapinggiré Kali Kebar. Aku banjur mengkureb ing lemah,

24 nanging Rohé Pangéran ngrasuk aku lan nangèkaké aku menèh. Pangandikané Pangéran marang aku mengkéné, "Kowé muliha, mlebua ing omah, nuli kancingen.

25 Ana ing kono kowé bakal dibanda nganggo tali, nganti ora bisa lunga-lunga nemoni wong akèh.

26 Ilatmu bakal Dakgawé lumpuh, nganti kowé bakal ora bisa ngélingaké wong-wong sing padha nglawan.

27 Mbésuk yèn Aku ngandikan karo kowé menèh, kowé bakal Dakgawé bisa caturan menèh, mula kowé bakal bisa ngandhan-ngandhani wong-wong kuwi

bab pangandika-Ku. Wong-wong mau
sawetara bakal ana sing nggugu, nanging
liyané bakal padha ngrèmèhaké kowé,
merga sabangsa kabèh kuwi tukang
nglawan." Mengkono pangandikané
Pangéran.

4 [1] Pangandikané Allah mengkéné, "Hé
manungsa sing apes, njupuka bata,
sèlèha ing ngarepmu, lan nggambara ing
bata mau kutha Yérusalèm.
[2] Gambaran kutha mau lagi dikepung;
kalèn-kalèné, punthuk-punthukan
lemahé, papan kémah sakémahé pisan,
apa déné piranti-piranti sing kanggo
ndhobrak ing sakubengé témboké.
[3] Nuli njupuka wajan wesi, sèlèhna
ing antaramu karo gambar kutha mau.
Kutha kuwi lagi dikepung, lan kowé
sing ngepung. Kuwi pretandha kanggo
bangsa Israèl.
[4] Banjur turona miring ngiwa, lan
kaluputané Israèl bakal Dakbrukaké
kowé. Kowé bakal nyangga paukumané
Israèl lawasé 390 dina. Pirang taun
enggoné Israèl kaukum, iya semono dina
enggonmu nanggung paukumané.
[5] (4:4)

6 Yèn kuwi wis koktindakaké, banjur
turona miring nengen, nyangga
paukumané Yéhuda, lawasé patang
puluh dina. Sedina kanggo saben taun
paukuman sing Daktetepaké kanggo
Yéhuda.
7 Mripatmu mandenga Yérusalèm sing
dikepung mungsuh. Tanganmu kepelen
lan athungna marang kutha mau karo
ngramala.
8 Kowé bakal Dakbanda nganti kowé
ora bisa alihan, nganti genep dina
pangepungé kutha kuwi.
9 Banjur njupuka gandum sair sawetara,
jali, kacang, kapri, wijèn lan jewawut.
Campuren dadèkna sawadhah, banjur
gawénen roti. Kuwi kanggo panganmu
sajroné kowé turon miring ngiwa suwéné
390 dina.
10 Saben dina kowé kena mangan roti
230 gram, nganti tekan dina candhaké.
11 Kowé iya kena ngombé banyu, sedina
mung rong cangkir.
12 Kowé kudu gawé geni nganggo
kotorané manungsa sing garing, rotimu
kudu kokbakar ana ing kono, lan
panganen ing panggonan sing kena
disawang déning saben wong."

13 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Kuwi kanggo nggambaraké carané
wong Israèl mangan pangan najis
samasa Dakbuwang ing satengahé
bangsa-bangsa."
14 Nanging aku munjuk, "Dhuh
Pangéran, sampun ta mekaten, awit
kawula dèrèng naté najisaken badan
kawula piyambak. Wiwit alit mila kawula
dèrèng naté nedha daging kéwan
ingkang pejah margi sepuh utawi
ingkang kamangsa déning kéwan galak.
Kawula dèrèng naté nedha tetedhan
ingkang kaanggep najis."
15 Pangéran banjur ngandika, "Yèn
mengkono kowé kena nganggo tléthong
sapi gantiné kotoran manungsa. Rotimu
bakaren ana ing kono."
16 Pangandikané menèh, "Hé manungsa
sing apes, Aku bakal ngendheg
pecawisan roti kanggo Yérusalèm.
Wong-wong ing kutha kono bakal padha
semplah atiné lan karo prihatin enggoné
naker pangan lan banyu sing diombé.
17 Wekasané bakal padha kekurangan
pangan lan banyu, nganti bakal padha
bingung lan mati ngenes merga saka
dosané."

5 [1] Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Hé manungsa sing apes, njupuka
pedhang sing landhep, nuli cukuren
jénggot lan rambutmu kabèh. Rambut
mau timbangen, banjur dumen dadi telu.
[2] Sapratelon obongen ana ing kutha
samasa pangepungé kutha wis rampung.
Sapratelon menèh kethok-kethoken
nganggo pedhang karo mlaku-mlaku ana
ing sanjabané kutha. Sing sapratelon
menèh awut-awuten, supaya kabur
kanginan, lan kuwi bakal Dakbabad
nganggo pedhang.
[3] Nyisihna rambut sethithik, buntelen
ing poncoting jubahmu.
[4] Banjur njupuka rambut sethithik
menèh, buwangen ing geni, karebèn
kobong kabèh. Saka ing kono bakal metu
geni, sing ngobong wong Israèl kabèh."
[5] Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa, "Sawangen kutha
Yérusalèm. Kutha kuwi Dakpapanaké
ana ing satengahé bumi, dikubengi
negara-negara liyané.
[6] Nanging Yérusalèm wis nglawan
dhawuh-dhawuh-Ku, malah ngétokaké
alané, ngungkuli pialané bangsa-
bangsa sakubengé. Yérusalèm wis

nampik préntah lan suthik netepi
dhawuh-dhawuh-Ku.
7 Mulané, hé Yérusalèm, rungokna
pangandika-Ku, Pangéran Kang
Mahakwasa. Sarèhné kowé ora netepi
dhawuh-Ku lan suthik nglakoni préntah-
Ku ngungkuli para bangsa liyané,
malah kowé nganut adat-tatacarané
bangsa-bangsa sakubengmu,
8 mulané Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa, bakal dadi mungsuhmu.
Kowé bakal Daktibani paukuman ana ing
ngarepé bangsa-bangsa.
9 Merga saka penggawé-penggawéné
sing Daksengiti, Yérusalèm bakal
Dakukum nganggo paukuman sing
durung tau Daktindakaké utawa sing ora
bakal Daktindakaké menèh.
10 Mula para wong tuwa ing Yérusalèm
bakal padha mangan anaké dhéwé
lan anak bakal mangan wong tuwané
dhéwé. Kowé bakal Dakukum lan sing
kari urip bakal Dakbuyaraké ing kéblat
papat.
11 Aku iki Allah kang gesang. Aku Allah
Kang Mahakwasa ngandika mengkéné,
‘Sarèhné kowé wis padha gawé najisé
Pedaleman-Ku nganggo sakèhé déwamu

lan kanisthan sing koklakoni, kowé bakal Dakrubuhaké. Aku bakal ora ngéman lan ora bakal maringi kawelasan.
12 Sapratelonć wongmu bakal mati merga saka pageblug lan kaliren ana ing kutha. Sapratelon bakal mati déning pedhang ana ing sanjabané kutha. Sapratelon liyané bakal Dakawut-awut sumebar ing kéblat papat, sarta Dakoyak nganggo pedhang.’
13 Kowé bakal padha ngrasakaké paukuman-Ku sakatogé. Yèn kuwi mau kabèh wis kelakon, kowé lagi bakal padha ngerti, yèn Aku, Pangéran sing ngandika marang kowé sajroning paukuman-Ku, saka bentèring penggalih-Ku merga enggonmu laku sèdhèng.
14 Saben wong manca sing liwat bakal ngala-ala lan ngedohi kowé.
15 Samasa Aku ngesokaké paukuman-Ku marang kowé, bangsa-bangsa sakiwa-tengenmu saka girisé bakal padha gemeter. Kowé bakal dianggep najis lan dipoyoki déning para bangsa.
16 Panganmu bakal Dakcelet, nganti kowé bakal padha kaliren. Kaya landhepé panah sing nembus awakmu, mengkono

enggonmu ngrasakaké perihé wong kaliren.
17 Aku bakal nekakaké paceklik
lan kéwan galak sing bakal matèni
anak-anakmu, semono uga nekakaké
pageblug, pangrodha-peksa lan
perang sing matèni kowé. Mengkono
pangandikané Pangéran."
6 1 Pangéran ngandika mengkéné
marang aku,
2 "Hé manungsa sing apes, ndelenga
gunung-gunungé Israèl lan ngramala
atas asma-Ku.
3 Gunung-gunung kuwi kandhanana
supaya padha ngrungokaké
pangandikané Pangéran. Padha
ngrungokna apa sing Dakngandikakaké.
Aku Allah Kang Mahakwasa ngandika
marang gunung-gunung, punthuk-
punthuk, jurang-jurang lan lembah-
lembah. Aku bakal nekakaké pedhang
sing ngrusak panggonan-panggonan
sing dienggo wong Israèl nyembah
brahala.
4 Mesbèh-mesbèh bakal karubuhaké
lan padupan-padupan bakal karemuk.
Wong-wong bakal dipatèni ana ing
ngarepé déwané.

5 Jisimé wong-wong Israèl mau
bakal Daksebar. Balung-balungé bakal
Dakawut-awut ing sakiwa-tengené
mesbèh-mesbèhé.
6 Kutha-kuthané Israèl bakal
Dakgempur kabèh, nganti mesbèh-
mesbèh lan recané ukir-ukiran padha
remuk ajur-mumur. Panggonané
ngobong dupa bakal dilebur, lan kabèh
sing digawé déning tangané manungsa
bakal sirna.
7 Ana ing ngendi-endi bakal ana pepati,
lan kekarèné sing urip bakal ngakoni yèn
Aku iki Pangéran.
8 Ana wong sawetara sing bakal oncat
saka pati, lan kuwi bakal Dakbuwang ing
antarané bangsa-bangsa,
9 sarta urip ana ing pembuwangan.
Wong-wong kuwi sing bakal éling
marang Aku lan ngerti yèn Aku piyambak
sing ngukum lan sing ndadèkaké wirangé
wong-wong mau, merga saka enggoné
ora setya marang Aku lan nyingkur Aku,
malah padha nyembah brahala-brahala.
Wong-wong mau wis gawé najis awaké
dhéwé merga saka piala lan nindakaké
prekara-prekara sing nistha.

10 Wong-wong kuwi bakal ngakoni yèn
Aku iki Pangéran lan pepéling-pepéling-
Ku dudu tembung ngayawara."
11 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Remet-remeten
tanganmu lan gedrug-gedrugna sikilmu!
Nangisa, merga sedhih saka sakèhé piala
lan penggawé najis sing ditindakaké
déning wong Israèl. Wong-wong kuwi
bakal mati srana perang, paceklik lan
pageblug.
12 Sing adoh bakal ketaman lelara
banjur mati, sing cedhak bakal mati
ing peprangan; kekarèné sing urip
bakal mati kaliren. Kabèh bakal padha
ngrasakaké paukuman-Ku.
13 Jisim-jisim bakal pating gléthak ana
ing sakiwa-tengené mesbèh-mesbèh,
sumebar ana ing punthuk-punthuk, ing
pucuké saben gunung, ing ngisoré saben
wit ngrembuyung lan papan ngendi waé,
sing padha dienggo gawé kurban marang
para brahalané. Mula saben wong bakal
ngerti yèn Aku iki Pangéran.
14 Temenan, Aku bakal ngegaraké
asta-Ku lan nggempur tanah iki, wiwit
saka segara wedhi ing sisih Kidul
tekan kutha Riblah ing sisih Lor tanpa

ngéman panggonan ing ngendi waé
sing dienggoni wong Israèl. Nganti
saben wong bakal ngakoni yèn Aku iki
Pangéran."
7 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
2 "Hé manungsa sing apes, Aku,
Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
marang wong Israèl mengkéné, 'Wis
tekan akiré satanah Israèl kabèh!'"
3 "Hé Israèl, kowé wis tekan ing
wekasanmu! Kowé bakal ngrasakaké
aboting paukuman-Ku, merga kowé
Dakukum timbang karo penggawému.
Kowé bakal Dakwales timbang karo
penggawému sing najis.
4 Aku bakal ora melasi kowé babar-
pisan. Nanging sakèhé penggawému
sing najis bakal Dakukum, nganti kowé
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran."
5 Mengkéné pangandikané Pangéran
Kang Mahakwasa, "Kasangsaran bakal
nekani kowé gilir-gumanti.
6 Wis rampung kabèh. Mengkéné iki
wekasané.
7 Kanggoné kowé wong sing padha
manggon ana ing tanah kéné wis tekan
wektuné. Ora suwé menèh bakal ora ana

kraméan ana ing papan-papan kanggo
nyembah brahala, anané mung padha
bingung.
8 Sedhéla menèh kowé bakal
ngrasakaké aboting paukuman-Ku.
Kowé Dakadili miturut penggawému.
Kowé bakal Dakwales manut sakèhé
penggawému sing najis.
9 Kowé bakal ora Dakéman utawa
Dakwelasi. Kowé bakal Dakukum manut
penggawému sing najis, supaya kowé
ngerti yèn Aku iki Pangéran, sing
ngukum kowé."
10 Dinaning kasangsaran kanggo
Israèl wis teka. Rerusuh kedadéan
ana ing ngendi-endi. Piangkuh tuwuh
ngambra-ambra.
11 Kekerasan nekakaké piala werna-
werna. Barang-darbèké ora ana sing
kari, raja-branané, kaluhurané lan
kamulyané kabèh entèk.
12 Wis tekan wektuné. Wis tekan dinané
dol-tinuku ora ana gunané, merga
paukumané Pangéran bakal nekani
saben wong tanpa mbédak-mbédakaké.
13 Para sudagar cendhak umuré,
nganti wong mau mati sadurungé pulih
bandhané, merga paukumané Pangéran

nekani saben wong. Wong ala bakal ora lestari urip.
14 Slomprèté muni, lan saben wong padha siap. Nanging bakal ora ana wong sing mangkat perang, sebab Allah piyambak sing bakal ngukum saben wong, tanpa mbédak-mbédakaké, kabèh padha.
15 Ing sedalan-dalan ana perang, ing omah-omah ana lelara lan kekurangan pangan. Saben wong sing ngungsi metu saka negara padha mati kena pedhang, lan saben wong sing ana ing njero kutha padha mati merga lara lan kaliren.
16 Ana sing padha ngungsi ing pegunungan, kaya manuk dara sing wedi ana ing tanah ngaré. Wong kabèh mau bakal padha sesambat nggetuni dosané.
17 Tangané padha dadi lemes lan dhengkulé padha gemeter.
18 Wong padha nganggo bagor lan kabèh padha wedi lan gemeter, sirahé digundhuli lan padha digawé wirang.
19 Emas lan slakané padha dibuwangi ana ing dalan-dalan kaya uwuh. Merga slaka lan emas ora bisa ngluwari wong-wong mau samasa Pangéran nekakaké paukumané. Ora kena kanggo nuruti

pepénginané utawa maregi wetengé.
Emas lan slaka ndadèkaké sandhungan
sing njalari wong tumiba ing dosa.
20 Biyèn wong padha gemunggung
merga duwé raja-brana éndah akèh,
nanging raja-brana mau padha digawé
reca ukir-ukiran sing najis. Yakuwi sing
dadi jalarané wong-wong mau padha
ditampik déning Pangéran.
21 Pangandikané Pangéran, "Aku bakal
nekakaké bangsa-bangsa liya ngrampas
barang darbèké lan wong ala bakal
njarah-rayah raja-branané digawé najis.
22 Yèn Pasucèn-Ku sing aji kuwi
disepèlèkaké ora bakal Dakalang-alangi,
semono uga yèn dijarah-rayah lan
dinajisaké.
23 Samubarang bakal semrawut. Tanah
kono bakal kebak wong sing padha
patèn-patènan lan kutha-kutha bakal
kebak panganiaya.
24 Bangsa-bangsa sing ala dhéwé
bakal Daktekakaké mréné ngenggoni
omah-omahmu. Wong-wongmu sing
rosa dhéwé bakal ora wani menging,
samasa bangsa-bangsa kapir padha
najisaké papan-papan sing kokenggo
ngibadah.

25 Wong kabèh bakal padha semplah
atiné, kowé bakal padha golèk slamet,
nanging ora bakal olèh.
26 Cilaka gilir-gumanti bakal nekani
kowé, mengkono uga pawarta ala bakal
ora pedhot-pedhot. Kowé bakal njaluk
para nabi medharaké wahyu. Nanging
imam-imam ora duwé piwulang, sarta
para wong tuwa padha ora bisa awèh
pamrayoga.
27 Ratu bakal nandhang sedhih, para
penggedhé bakal ora duwé pengarep-
arep menèh, lan rakyat bakal gemeter
saka wediné. Kowé bakal Dakukum
merga sakèhé piala sing wis koklakoni,
lan bakal Dakwales kaya tumindakmu
marang wong liya. Kuwi supaya wongé
ngertia, yèn Aku iki Pangéran."
8 1 Nalika enggonku ana ing
pembuwangan nyandhak taun
kaping nem, dhèk mbeneri tanggal
lima sasi kaping nem, para pemimpiné
wong buwangan ing Yéhuda padha
lungguhan ing omahku. Dumadakan aku
katedhakan Rohing Pangéran.
2 Aku tumenga banjur weruh wahyu.
Katon ana priya, sing saka bangkèkan
mengisor katon kaya geni, lan saka

bangkèkan mendhuwur mencorong kaya
swasa sing digosok.
3 Priya mau ngangkat astané lan
nyandhak rambutku. Ana ing wahyu mau
aku dijunjung déning Rohé Pangéran
ing awang-awang, digawa menyang
Yérusalèm, menyang Pedalemané Allah,
metu gapura sing sisih Lor, banjur mlebu
ing Pedalemané Allah. Ing kono ana
recané brahala, njijiki banget kanggoné
Pangéran.
4 Ana ing kono aku weruh pepadhang
gedhé sing mblerengi mripat nandhakaké
yèn Pangéran, Allahé Israèl ana ing
panggonan kono, kaya wahyu sing
dakdeleng nalika aku ana ing sapinggiré
Kali Kebar.
5 Gusti Allah banjur ngandika marang
aku mengkéné, "Hé manungsa sing
apes, apa kowé ngerti lelakon iki?
Delengen lelakon njijiki sing ditindakaké
déning umat Israèl ana ing kéné, nganti
Aku kepeksa ngedohi papan pasucèn-Ku!
Kowé isih bakal ndeleng penggawéné
sing luwih nistha menèh ketimbang karo
kuwi."
6 (8:5)

7 Aku banjur kabekta menyang
lawanging plataran lan ditedahi bolongan
sing ana ing témbok.
8 Pangandikané, "Hé manungsa sing
apes, mbrobosa ing bolongan kuwi." Aku
banjur mbrobos, weruh ana lawang.
9 Pangandikané Pangéran, "Mlebua, lan
delengen penggawé nistha sing padha
dilakoni ana ing kéné."
10 Aku mlebu lan ndeleng. Ing témbok
ana gambarané naga lan kéwan-kéwan
najis liyané, mengkono uga aku weruh
barang-barang liyané sing disembah
déning wong Israèl.
11 Ing panggonan kono ana wong
ngadeg 70, yakuwi para pemimpiné
Israèl, klebu Yaazanya bin Safan. Saben
wong nyekeli bokor padupan, sing
ngetokaké kukus kumelun.
12 Pangandikané Pangéran, "Hé
manungsa sing apes, apa kowé ngerti
sing ditindakaké déning para pemimpiné
umat Israèl dhéwé-dhéwé karo
sesidheman? Kabèh padha nyembah
brahala ana ing kamar sing kebak reca
ukir-ukiran. Alasané, `Pangéran rak ora
mirsani kita! Panjenengané wis nilar
tanah kéné.'"

13 Pangéran banjur ngandika mengkéné,
"Kowé bakal ndeleng prekara sing luwih
njijiki menèh ketimbang karo kuwi."
14 Aku banjur dibekta menyang
gapurané Pedalemané Allah sing sisih
Lor. Aku ditedahi wong wadon padha
nangisi patiné Déwa Tamus.
15 Pangandikané Pangéran, "Hé
manungsa sing apes, delengen kuwi?
Kowé bakal ndeleng prekara-prekara
sing luwih njijiki tinimbang kuwi."
16 Aku banjur dibekta menyang
platarané Pedalemané Allah sing njero.
Ana ing sacedhaké lawangé Sasana
Suci, ing antarané mesbèh lan dalan
sing kanggo liwat, ana wong 25 padha
kumpul, ngungkuraké Sasana Suci,
padha tumungkul sujud madhep ngétan,
nyembah srengéngé sing lagi mlethèk.
17 Pangandikané Pangéran marang
aku, "Hé wong sing apes, apa kowé wis
ndeleng kuwi? Wong Yéhuda ora marem
yèn mung nindakaké penggawé nistha
kaya sing kokdeleng ing kéné, karo
nglakoni panganiaya rata satanah kabèh.
Ora, mulané padha mréné lan nglakoni
kanisthan mau ana ing Pedaleman-Ku,
sarta njalari duka-Ku. Delengen enggoné

nyepèlèkaké marang Aku rak katog temenan!
18 Mulané bakal padha ngrasakaké aboting paukuman-Ku. Ora bakal Dakéman utawa Dakwelasi. Wong-wong mau bakal padha sesambat sakatogé, swarané sora, nanging Aku bakal ora miyarsakaké!"
9 1 Aku banjur krungu Pangéran ngandika sora mengkéné, "Mrénéa, wong-wong sing bakal padha ngukum kutha iki. Padha nggawaa gegaman."
2 Sanalika ana wong lanang nem teka saka gapura sing sisih Lor, saben wong nggawa gegaman. Wong-wong mau dibarengi wong siji sing nganggo jubah léna nggawa piranti kanggo nulis. Wong mau kabèh banjur padha mlebu lan ngadeg ing sacedhaké mesbèh prunggu.
3 Ing kono pepadhangé Pangéran Allahé Israèl sing mblerengi jumedhul saka para makluk sing nganggo swiwi, merga pepadhang mau panggonané ana ing kono. Saka kono banjur mlebu ing Pedalemané Allah. Pangéran banjur nimbali wong sing nganggo jubah léna, dingandikani mengkéné,

4 "Kowé mlakua ing satengahé kutha
Yérusalèm. Saben wong sing sedhih lan
prihatin merga sakèhé kanisthan sing
kelakon ana ing kutha kéné bathuké
wènèhana tenger aksara T."
5 Marang wong-wong liyané aku krungu
Pangéran dhawuh, "Ngetutna wong kuwi
ndlajahi kutha, matènana. Aja ana sing
kokéman, aja ana sing kokwelasi.
6 Wong tuwa, wong nonoman, prawan,
ibu-ibu lan bocah-bocah, kabèh
patènana. Nanging sing nganggo tenger
aksara T lan bathuké aja kokgepok.
Wiwitana saka Pedalemané Allah kéné."
Dadi sing dipatèni dhisik para pemimpin
sing padha ngadeg ana ing Pedalemané
Allah.
7 Pangandikané Pangéran, "Pedalemané
Allah kuwi gawénen najis. Platarané
kebakana jisim-jisim. Wis, tindakna!"
Banjur padha wiwit matèni wong-wong
sing ana ing kutha kono.
8 Nalika padha matèni wong-wong mau
aku ana ing kono dhèwèkan. Aku banjur
sujud sumungkem karo matur sora,
"Dhuh Pangéran, menapa semanten
mulading duka Paduka, ngantos badhé
mejahi kekantunaning Israèl sedaya?"

9 Wangsulané Pangéran, "Wong Israèl
lan Yéhuda padha gawé dosa sing
njijiki banget. Padha gawé pepati rata
satanah kabèh lan Yérusalèm wis kebak
piala. Padha kandha, yèn tanah iki wis
Daktinggal, mula Aku wis ora pirsa apa
sing padha dilakoni.
10 Mulané wong-wong kuwi bakal ora
Dakwelasi. Bakal padha Dakwales, kaya
enggoné males wong liya."
11 Wong sing nganggo jubah léna
teka lapur marang Pangéran, "Dhawuh
Paduka sampun kawula lampahi."
10 1 Aku ndeleng kubah sing ana
ing sandhuwuré sirahé para
makluk sing padha nganggo swiwi. Ing
ndhuwuré kubah mau katon ana kaya
dhampar saka permata éndah.
2 Pangéran ngandika marang wong sing
nganggo jubah léna mau, "Kowé nlusupa
ing antarané rodha-rodha sing ana ing
ngisoré para makluk kuwi lan ngrakupa
mawa mengangah. Mawa kuwi sawurna
ing sandhuwuré kutha." Aku ndeleng
wong mau nlusup.
3 Makluk sing nganggo swiwi padha
ngadeg ing sakidulé Pedalemané Allah,
nalika wong mau nlusup ing antarané

rodha-rodha. Platarané Pedalemané Allah ketutupan ing méga.
4 Pepadhangé Pangéran sing mblerengi
banjur njedhul saka para makluk, mlebu
ing Pedalemané Allah. Méga mau banjur
ngebaki Pedaleman, nganti platarané
padhang njingglang.
5 Swaraning swiwiné para makluk
keprungu nganti tekan ing plataran
sing njaba, kaya swarané Allah yèn lagi
ngandika.
6 Wong sing nganggo jubah léna
kadhawuhan déning Pangéran njupuk
geni saka ing antarané rodha-rodha sing
ana ing ngisoré para makluk. Wong mau
banjur mlebu lan ngadeg ana ing sisihé
rodha.
7 Makluk siji njupuk nganggo tangan
mawa mengangah sing ana ing
satengahé, didèkèkaké ana ing tangané
wong sing nganggo jubah léna mau.
Sawisé mengkono wong mau banjur
lunga.
8 Makluk-makluk kuwi ing ngisor
swiwiné ana tangané, kaya tangané
manungsa.
9 Aku iya weruh ana rodha papat,
kabèh padha, ing sisihé saben makluk

ana rodhané siji. Rodha-rodha mau
mencorong kaya permata sing aji, lan
saben rodha ing tengahé ana rodhané
menèh sing marakaké rodha sing gedhé
bisa ménggak-ménggok.
10 (10:9)
11 Para makluk mau bisa maju menyang
ngendi waé tanpa minger. Enggoné maju
bebarengan, sakarepé.
12 Badané sekojur, geger, tangan, swiwi
lan rodha-rodha, kabèh kebak mripat.
13 Rodha-rodha kuwi padha karo sing
dakdeleng ana ing wahyu sing kapisan.
Sakrunguku rodha-rodha iku jenengé
"rodha mubeng".
14 Saben makluk rainé papat. Rai sing
siji rupa rai sapi lanang, sing kapindho
rai manungsa, sing katelu rai singa, sing
kapat rai garudha.
15 (Makluk-makluk kuwi padha karo
sing dakdeleng ana ing sapinggiré Kali
Kebar.) Samasa makluk-makluk mau
mumbul ing awang-awang lan
16 maju, rodha-rodhané mèlu kangkat.
Yèn para makluk mau ngegaraké swiwiné
lan mabur, rodha-rodha mau iya katut.
17 Yèn para makluk mau mandheg,
rodha-rodha mau mèlu mandheg.

Samasa para makluk mabur menèh,
rodhané mèlu menèh, merga nyawané
makluk-makluk kuwi ana ing rodha-
rodha mau.
18 Pepadhang mblerengi, sing
mbèbèraké kamulyané Pangéran banjur
nilar lawanging Pedalemané Allah, bali
menyang kubah sing ana ing sandhuwuré
para makluk.
19 Para makluk mau banjur ngegaraké
swiwiné lan mabur saka bumi, nggawa
rodha-rodhané. Nalika lungané, aku
weruh dhéwé. Banjur padha mandheg
ana ing gapurané Pedalemané Allah
sing sisih Wétan, lan padha kesorotan
pepadhang mblerengi, sing mbèbèraké
kamulyané Pangéran.
20 Makluk-makluk padha karo sing
dakdeleng ana ing sangandhapé
Pangéran Allahé Israèl, nalika aku ana
ing sapinggiré Kali Kebar.
21 Saben makluk rainé papat, swiwiné
papat lan tangané papat, kaya tangan
manungsa, panggonané ana ing
sangisoring swiwi.
22 Rai-rai mau cèples karo rai-rai sing
dakdeleng ana ing sapinggiring Kali

Kebar. Saben makluk lakuné kenceng
manut enering adhepé.
11 1 Aku banjur diangkat déning
Rohing Pangéran, kabekta
menyang gapuraning Pedalemané Allah
sing ana ing sisih Wétan. Ing sacedhaké
gapura mau aku weruh ana wong lanang
selawé, lan ing satengahé wong-wong
mau aku weruh Yaazanya bin Azur lan
Pélaca bin Benayah; wong-wong kuwi
klebu penggedhéné bangsa Israèl.
2 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné, "Hé wong apes, wong-wong
kuwi padha ngrancang arep gawé piala
lan nyebar piwulang goroh ana ing
kutha.
3 Pangucapé, ‘Sedhéla engkas kita
bakal mbangun omah. Kutha iki presasat
kuwali isi banyu umob, lan kita iki kaya
daging sing lagi digodhog ana ing kuwali
mau, nanging saora-orané kita ora
kebrongot geniné.’
4 Mulané medhara wangsit, wong-wong
kuwi padha welèhna blak-blakan."
5 Aku banjur dikwaosi déning Rohing
Pangéran, lan Pangéran paring dhawuh
mengkéné, "Hé umat Israèl, Aku

ngerti sing kokucapaké lan apa sing kokrancang.
6 Kowé wis matèni wong pirang-pirang
ing kutha kéné, nganti dalan-dalané
kebak mayit.
7 Mulané Aku, Pangéran Allah Kang
Mahakwasa ngandika marang kowé
mengkéné: Kutha iki pancèn kuwali
sing banyuné umob, nanging daging
sing digodhog kuwi apa? Ora liya
mayit-mayité wong sing kokpatèni! Dadi,
iki dudu panggonanmu. Kowé bakal
Dakbuwang saka kutha iki!
8 Kowé rak wedi karo pedhang. Aku
bakal nekakaké wong sing padha nggawa
pedhang nyerang kowé.
9 Kowé bakal padha Dakulungaké ing
tangané para wong manca. Kowé wis
padha Dakukum pati,
10 lan kowé bakal padha dipatèni
ing sajroning peprangan ing tanahmu
dhéwé. Nanging saben wong bakal ngerti
yèn Aku iki Pangéran.
11 Kowé bakal ora olèh pengayoman ing
kutha kéné, kaya kuwali sing ngayomi
daging sing ana ing njeroné. Kowé bakal
Dakukum ana ing ngendi waé ing tanah
Israèl kéné.

12 Kowé bakal ngerti yèn Aku iki
Pangéran, lan senajan kowé netepi
prenatan-prenatané bangsa-bangsa
sakiwa-tengenmu, nanging kowé padha
nglanggar préntah-Ku lan ora mbangun-
turut karo dhawuh-dhawuh-Ku."
13 Sajroné aku isih medhar wangsit,
Pélaca ambruk mati. Aku banjur sujud
sumungkem ing bumi sarta njerit, "Dhuh
Pangéran Ingkang Mahakwasa, menapa
Paduka badhé mejahi sedaya tiyang
Israèl ingkang taksih kantun?"
14 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,
15 "Hé wong apes, wong-wong ing
Yérusalèm lan wong-wong Israèl sing
padha ora ana ing pembuwangan
ngrasani kowé, kandhané, 'Wong sing
padha ana ing pembuwangan kuwi wis
adoh saka Pangéran. Dadiné tanah iki
saiki kaparingaké marang kita.'
16 Kanca-kancamu wong buwangan
padha kandhanana mengkéné, 'Aku,
Pangéran sing mbucal wong-wong
kuwi Dakpapanaké ana ing antarané
bangsa-bangsa sing adoh, mbuyaraké
wong-wong mau ing negara-negara liya.
Éwasemono Aku bakal ana ing tengahé.'

17 Banjur kandhanana yèn Aku
Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné: Wong buwangan kuwi bakal
Dakklumpukaké saka tanah-tanah
panggonané para bangsa, papan
panggonané Daksebar, nuli bakal padha
Dakparingi tanahé dhéwé menèh.
18 Sawisé padha ana ing tanahé dhéwé
wong-wong mau kudu padha nyingkiraké
sakèhing déwané sing nistha sing ana
ing kana.
19 Wong-wong mau bakal Dakparingi
ati anyar lan bebudèn anyar. Atiné
sing wangkot lan atos kaya watu
bakal Dakpundhut, Dakparingi ati sing
mbangun-turut.
20 Mula wong-wong mau bakal netepi
dhawuh-Ku lan ngèstokaké sakèhé
prenatan-Ku kanthi setya. Wong-wong
kuwi bakal padha dadi umat-Ku lan Aku
bakal dadi Allahé.
21 Nanging sing padha seneng nyembah
déwa-déwa sing najis lan njijiki bakal
Dakukum timbang karo dosané."
Mengkono pangandikané Pangéran.
22 Para makluk nuli padha mabur,
rodha-rodhané padha katut cahya
kamulyaning Pangéran ana kono.

23 Cahya mau sing ngetingalaké
kamulyané Pangéran banjur mumbul
saka satengahé kutha pindhah menyang
gunung sing ana ing sawétané kutha
mau.
24 Ana ing wahyu mau aku diangkat
déning Rohé Pangéran, kabekta menyang
panggonané wong buwangan ing Babil
menèh. Wahyu mau banjur ilang,
25 lan aku banjur martakaké marang
wong buwangan, sakèhé prekara sing
diketingalaké déning Pangéran marang
aku.

12 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
2 "Hé wong apes, kowé manggon ing
tanahé wong mbangkang. Padha duwé
mripat, nanging ora ndeleng. Padha
duwé kuping, nanging ora krungu,
merga saka enggoné ndableg.
3 Wong apes, saiki kowé mbuntelana
barang-barangmu kaya sing lumrahé
digawa déning wong buwangan, banjur
metua lan mlakua ing wayah surup,
nganti saben wong weruh enggonmu
mlaku saka panggonan siji menyang
panggonan liyané, mula wong-wong sing
mbangkang mau iya padha weruh.

4 Mumpung isih padhang, barang-
barangmu buntelen kaya wong sing
arep boyongan, supaya padha weruh
kowé lan weruh enggonmu lunga ing
wayah soré, kaya wong sing arep digawa
menyang pembuwangan.
5 Yèn wong-wong mau padha
ngawasaké kowé, témboké omahmu
bobolen lan buntelanmu brobosna metu
bolongan mau.
6 Wong-wong mau karebèn padha
weruh enggonmu manggul buntelanmu,
lan metu ing petengan karo mripat
tutupan, mula kowé ora ngerti menyang
endi paranmu. Apa sing koktindakaké
mau kabèh, kanggo pepéling tumrapé
umat Israèl."
7 Apa sing kadhawuhaké déning
Pangéran mau banjur daklakoni. Ing
dina kuwi aku mbunteli barang-barang
sing arep dakgawa, kaya carané wong
sing arep lunga ing pemboyongan.
Bareng wis soré lan ngarepaké peteng,
aku banjur mbobok témboké omahku
nganggo tangan, nuli mbrobos metu
ing bolongan mau. Wong akèh padha
ndeleng enggonku manggul buntelanku
lan lunga saka kono.

8 Ésuké Pangéran ngandika marang aku
mengkéné,
9 "Hé wong apes, wong Israèl sing
nglawan kuwi bakal takon kowé bab
penggawému sing mengkono mau.
10 Wangsulana, yèn Aku Pangéran
bakal ngandika marang wong-wong
mau. Pangandika iki katujokaké marang
para penggedhé sing ngerèh kutha
Yérusalèm, lan kanggo wong kabèh sing
padha manggon ana ing kono.
11 Kandhanana yèn apa sing
koktindakaké kuwi dadi pretandha
kanggo dhèwèké. Wong-wong mau bakal
ditawan lan dibuwang.
12 Para penggedhé sing ngerèh kutha
kono bakal manggul buntelané ing
wayah bengi, lan nrobos metu bolongan
témbok, sing dibobol. Wong-wong kuwi
bakal nutupi mripaté nganti ora ngerti
menyang endi parané.
13 Nanging Aku bakal masang jaring-Ku
kanggo nyegat. Sawisé mengkono
wong-wong mau bakal Dakboyong
menyang Babil, lan ing kono bakal padha
mati tanpa meruhi tanah endi sing
ditekani mau.

14 Kabèh sing ana ing kedhaton kono,
sarta para penaséhat lan para pengawal
bakal padha Dakbuyaraké menyang
kéblat papat. Wong-wong sing arep
matèni bakal padha nggolèki.
15 Yèn wis Dakbuyaraké ing antarané
bangsa-bangsa manca, wong-wong mau
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.
16 Aku bakal ngarèkaké sethithik sing
oncat saka peprangan, paceklik lan
pageblug, mula ing tanah manca, ing
satengahé bangsa-bangsa mau bakal
padha ngerti sepira gedhéné kanisthan
sing wis ditindakaké, sarta bakal padha
ngakoni yèn Aku iki Pangéran."
17 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,
18 "Hé wong apes, yèn kowé mangan
gemetera, lan ngombéa karo wèl-wèlan,
merga saka giris.
19 Kandhakna karo umat Israèl kabèh,
yèn Aku Pangéran, ngandika mengkéné
marang wong sing isih padha manggon
ing Yérusalèm, `Kowé bakal padha
mangan karo gemeter, lan enggonmu
ngombé bakal karo wèl-wèlan saka
wedimu. Tanahé bakal digundhuli, merga
saben wong sing manggon ing kono

padha tumindak sekarepé dhéwé, ora manut prenatan.
20 Kutha-kutha sing kebak wong mau bakal katumpes, lan tanahé kadadèkaké ara-ara samun. Nganti wong-wong mau bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.'"
21 Pangandikané Pangéran marang aku mengkéné,
22 "Hé wong apes, yagéné wong Israèl bola-bali padha kandha mengkéné, 'Wis tekan wektuné, nanging prekara-prekara sing diramalaké durung kelakon.'
23 Saiki kandhakna pangandika-Ku, Pangéran Kang Mahakwasa, bab unèn-unèn mau: 'Bakal Dakilangi, mula ing tanah Israèl kéné bakal ora ana wong sing ngucapaké prekara kuwi mau menèh.' Malah kandhanana, 'Wis tekan wektuné lan ramalan-ramalan bakal kelakon!'
24 Ing satengahé bangsa Israèl bakal ora ana wahyu apus-apusan utawa ramalan sing nasaraké.
25 Aku, Pangéran Kang Mahakwasa, bakal ngandika karo bangsa iki. Ora bakal Daksesuwé menèh. Sajroné kowé isih padha urip, hé sakèhé wong sing nglawan, Aku bakal nekakaké paukuman

kaya sing biyèn wis Dakngandikakaké.
Mengkono pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa."
26 Dhawuhé Pangéran marang aku, "Hé
manungsa sing apes, Israèl kandha yèn
wahyu lan ramalan kelakoné isih suwé.
27 (12:26)
28 Mulané kandhakna marang wong-
wong mau, yèn Gusti Allah ngandika:
Apa sing Dakdhawuhaké mesthi kelakon
ora bakal diendhé-endhé."
13 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
2 "Hé wong apes, medhara wangsit
nglawan nabi-nabi ing Israèl sing gawé
wangsit dhéwé. Kandhanana supaya
padha ngrungokaké pangandikané
Pangéran.
3 Mengkéné pangandikané Pangéran,
'Nabi-nabi gemblung kuwi bakal kaukum!
Awit padha nuruti pangrasaning atiné
dhéwé lan ngothak-athik wahyu dhéwé.
4 Hé umat Israèl, nabi-nabimu kuwi
tanpa guna, kaya asu ajag sing manggon
ana ing satengahing gempuran kutha.
5 Nabi-nabi kuwi ora njaga bètèng sing
padha bolong, lan padha ora ndandani
témbok-témbok, mula Israèl bakal ora

bisa nahan serangané mungsuh samasa
ketekan dina paukumané Pangéran.
6 Wahyuné wong-wong kuwi apus-
apusan lan ramalané mau goroh. Padha
kandha yèn Aku sing ngutus wong-wong
mau, mangka nyatané ora. Senajan
mengkono padha ngarep-arep ramalané
mau kelakon!’
7 Aku ngandika mengkéné marang
nabi-nabi mau, ‘Sing padha kokdeleng
kuwi rak wahyu apus-apusan, lan
ramalanmu kuwi rak goroh. Kowé
kandha-kandha yèn Aku sing ngandika,
mangka Aku ora ngandika apa-apa karo
kowé!’"
8 Mengkéné pangandikané Pangéran
marang woh-woh mau, "Kabèh
tembungmu kuwi goroh, lan wahyu-
wahyumu kuwi apus-apusan. Mulané
kowé Daklawan.
9 Kowé bakal Dakukum, hé nabi-nabi
sing ngothak-athik wahyu apus-apusan
lan gawé ramalan-ramalan goroh. Kowé
ora bakal mèlu ana ing kumpulané
umat-Ku samasa padha gawé putusan,
lan jenengmu bakal ora klebu ing daftaré
penduduk ing Israèl. Kowé ora bakal bali
menyang tanahmu menèh. Mulané kowé

bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran Kang Mahakwasa.
10 Para nabi mau nggorohi umat-Ku
merga kandha yèn kabèh wis bèrès.
Mangka satemené kabèh ora bèrès.
Umat-Ku ngedegaké témbok nganggo
watu sing mung ditumpuk-tumpuk.
Banjur para nabiné teka, nglabur
témboké nganggo gamping.
11 Nabi-nabi kuwi kandhanana yèn
témbok mau bakal rubuh. Aku bakal
nekakaké udan deres, semono uga udan
ès lan angin gedhé, bakal Daksentoraké
ana ing témbok mau.
12 Témbok mau nganti bakal rubuh lan
saben wong bakal takon karo kowé apa
gunané gamping sing kokgawé nglabur
témbok mau."
13 Mengkéné pangandikané Pangéran
marang aku, "Sajroning bentèré
penggalih-Ku Aku bakal nekakaké angin
gedhé, udan deres lan udan ès kanggo
ngrubuhaké témboké.
14 Témbok sing dilabur mau bakal
Dakrubuhaké lan Dakobrak-abrik nganti
pondhasiné padha katon. Témboké bakal
ambruk lan ngebruki kowé kabèh nganti

mati. Mula saben wong bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.
15 Témbok lan wong sing nglabur témbok nganggo gamping mau bakal ngrasakaké duka-Ku. Lan Aku bakal ngandika marang kowé, ‘Wis sirna témboké, wis sirna wong sing padha nglabur.’
16 Mengkono mau bakal kedadéané para nabi sing kandha, ‘Kabèh wis bèrès’, mangka sejatiné kabèh ora bèrès." Mengkono pangandikané Pangéran Kang Mahakwasa.
17 Pangandikané Pangéran mengkéné, "Hé wong apes, delengen para wong wadon ing antaramu sing padha medhar wangsit. Wong-wong kuwi élikna
18 lan kandhanana apa sing dingandikakaké déning Pangéran Kang Mahakwasa kanggo wong-wong mau: ‘Hé para dhukun wadon, kowé bakal diukum. Saben wong ugel-ugelé koktalèni nganggo jimat, lan sirahé wong kabèh kokenggoni kudhung, kanggo nelukaké wong liya. Kowé arep ngwasani pati lan uripé umat-Ku kanggo kepentinganmu dhéwé.

19 Srana mengkono kowé ngrèmèhaké
Aku ana ing ngarepé umat-Ku supaya
kowé nampa opah jali segegem lan
roti sawetara. Kowé matèni wong sing
durung wektuné mati, lan nglestarèkaké
wong padha urip sing mesthiné ora
patut urip. Kowé ngapusi umat-Ku, lan
wong-wong mau padha ngandel karo
kowé.’"
20 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Aku sengit karo
tali jimat sing kokenggo ngwasani urip
lan patiné wong. Kuwi bakal Dakrebat
saka tanganmu, lan wong-wong sing
kokkwasani bakal Dakluwari.
21 Krudhung-krudhungmu bakal
Daksuwèk-suwèk lan umat-Ku bakal
Dakuwalaké saka pangwasamu ing
selawas-lawasé. Lan kowé bakal ngerti
yèn Aku iki Pangéran.
22 Wong becik padha kokgawé cilik atiné
srana apus-apusanmu, mangka Aku ora
tegel yèn wong-wong kuwi nemu cilaka.
Wong ala ora kokcegah gawé piala lan
ora kokkon mratobat, mangka wong
kaya mengkono mau koklestarèkaké
urip.

23 Mulané wahyu-wahyumu sing goroh
lan ramalan sing mung apus-apusan
kuwi bakal Daksirnakaké. Umat-Ku bakal
Dakluwari saka pangwasamu, lan kowé
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran."

14 1 Ana pemimpiné Israèl marani
aku takon bab kersané Pangéran.
2 Pangéran banjur ngandika marang
aku mengkéné,
3 "Hé wong apes, wong-wong kuwi ing
batiné padha nyembah brahala, mula
padha nglakoni dosa. Wong sing kaya
mengkono apa pantes padha nyuwun
tulung karo Aku?
4 Wangsulana lan kandhakna apa sing
Dakngandikakaké marang wong-wong
mau, 'Saben wong Israèl sing ing
batiné nyembah brahala, padha gawé
dosa, banjur takon marang nabi, bakal
Dakparingi wangsulan sing pantes
kanggoné wong sing akèh brahalané.
5 Brahala-brahala mau sing njalari
wong Israèl nyingkur Aku; muga-muga
srana wangsulan-Ku wong Israèl dadi
ngetutburi Aku menèh.'
6 Saiki wong Israèl kandhanana yèn Aku
dhawuh mengkéné, 'Padha mratobata

lan tinggalen brahala-brahalamu sarta
penggawému sing nistha.’
7 Samasa ana wong Israèl utawa wong
manca sing manggon ana ing satengahé
bangsa Israèl nyingkur Aku lan nyembah
brahala-brahala, mangka banjur takon
marang nabi, Aku Pangéran Kang
Mahakwasa bakal paring wangsulan!
8 Wong kuwi bakal Daklawan, wong
mau bakal Dakgawé tandha kanggo
wong kabèh, bakal Daksirnakaké saka
antarané umat-Ku, supaya kowé ngerti
yèn Aku iki Pangéran.
9 Yèn nabi mau nganti kena dibujuk lan
awèh wangsulan manut karepé dhéwé,
Aku bakal nasaraké wong mau. Nabi
mau bakal Daksirnakaké saka satengahé
umat-Ku.
10 Karo-karoné, nabi lan wong sing
takon ukumané padha aboté.
11 Kuwi kabèh supaya umat Israèl
aja padha nyingkur Aku menèh, sarta
nglakoni dosa lan najisaké awaké,
supaya bakal dadi umat-Ku lan Aku
dadi Allahé." Mengkono pangandikané
Pangéran.
12 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné, "Hé wong apes,

13 yèn ana bangsa sing nglakoni
dosa lan nyingkur marang Aku, Aku
bakal ngacungaké asta-Ku lan ngrusak
sedhiyané pangané. Aku bakal nekakaké
paceklik lan pepati kanggo manungsa
lan kéwan.
14 Senajana Nuh, Dhanièl lan Ayub
padha manggon ana ing kéné,
kamursidané wong-wong mau bakal
mung bisa nylametaké awaké dhéwé.
Mengkono pangandikané Pangéran.
15 Utawa Aku bakal nekakaké kéwan
galak supaya mangsa wong sing padha
manggon ing kéné, nganti tanah kéné
dadi sepi mamring, nganti ora ana wong
sing wani liwat.
16 Senajana wong telu mau padha
manggon ing tanah kono, demi asma-
Ku, wong-wong mau ora bakal bisa
nylametaké, senajan anaké dhéwé
pisan. Bakal mung bisa nylametaké
awaké dhéwé, lan tanah iki bakal dadi
ara-ara samun.
17 Utawa Aku bakal nekakaké perang
ana ing tanah kéné lan kirim gegaman
ampuh kanggo nyirnakaké manungsa
lan kéwan.

18 Senajan wong telu mau padha
manggon ing tanah kéné, demi Aku
Pangéran Kang Mahakwasa, wong-wong
mau ora bakal padha bisa nylametaké,
senajan anaké dhéwé pisan; bisané
mung nylametaké awaké dhéwé.
19 Utawa Aku bakal nekakaké pageblug
ana ing tanah kono, nganti matèni wong
akèh, manungsa lan kéwan pisan,
20 mangka Nuh, Dhanièl lan Ayub padha
manggon ana ing kono, demi asma-Ku
kang gesang, wong-wong kuwi ora bakal
bisa nylametaké, senajan anaké dhéwé
pisan. Kamursidané bakal mung bisa
nylametaké uripé dhéwé."
21 Mengkéné dhawuhé Pangéran Kang
Mahakwasa, "Aku bakal nekakaké
paukuman-Ku patang rupa sing abot
dhéwé marang Yérusalèm, yakuwi
perang, paceklik, kéwan galak lan
pageblug kanggo matèni manungsa lan
kéwan pisan.
22 Yèn ana sing oncat lan bisa
nylametaké anak-anaké, bakal padha
nemoni kowé. Delengen sepira gedhéné
pialané, nganti kowé yakin, yèn
paukuman sing Daktekakaké mau wis
samesthiné.

23 Kowé bakal ngerti yèn apa sing
Daktindakaké kuwi adil. Mengkono
pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa."

15 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
2 "Hé wong apes, apa kaluwihané wit
anggur yèn katandhing karo wit liya?
3 Apa kayuné kena dienggo gawé
dandanan, utawa kanggo gawé
canthèlan kanggo nyanthèlaké barang-
barang?
4 Apa ora mung becik kanggo dadèn
geni. Yèn bongkot lan pucuké wis kobong
entèk mangka sing tengah geseng, kena
dipèk gawéné apa?
5 Rak wis ora ana gawéné, senajan
durung diobong. Mangka sawisé kobong
lan geseng saya olèhé ora kanggo
nggawé!"
6 Mengkéné pangandikané Pangéran
Kang Mahakwasa, "Kaya wit anggur
sing dijupuk saka alas banjur kaobong,
kaya mengkono Aku bakal mundhut
wong-wong ing Yérusalèm,
7 sing bakal Dakukum. Wis oncat saka
geni sing siji, saiki bakal kaobong ing
geni sijiné. Mengkono enggon-Ku bakal

ngukum wong-wong mau, supaya kowé
ngerti yèn Aku iki Pangéran.
8 Sarèhné ora setya marang Aku,
mulané tanah iki bakal Dakdadèkaké
ara-ara samun. Mengkono pangandikané
Pangéran Kang Mahakwasa."
16 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
2 "Hé wong apes, tuduhna marang
Yérusalèm penggawé-penggawéné sing
nistha."
3 Kandhakna apa sing dingandikakaké
déning Pangéran marang wong-wong
kuwi, "Kowé padha kalairaké ana ing
tanah Kenaan. Bapakmu wong Amori lan
biyungmu wong Hèti.
4 Nalika kowé lair ora ana sing ngethok
tali pusermu utawa ngedusi kowé utawa
nggosok kowé nganggo uyah utawa
nggedhong kowé nganggo popok.
5 Ora ana wong sing mesakaké karo
kowé lan gelem ngupakara kowé
kaya mengkono. Nalika kowé lair ora
ana wong sing nresnani kowé. Kowé
dibuwang ana ing ara-ara.
6 Nalika Aku tindak langkung ing kono
Aku pirsa enggonmu kroncalan karo

kebak getih. Senajan kowé gubras getih
Aku ora négakaké kowé mati.
7 Kowé Dakgawé urip kaya tanduran
sing seger. Kowé dadi gedhé lan rosa,
dadi prawan. Payudaramu nengsemaké,
rambutmu dadi dawa, nanging kowé
wuda blejed.
8 Bareng Aku liwat ing kono menèh,
Daksawang-sawang wis tekan wektuné
kowé birai. Awakmu banjur Dakkemuli
nganggo ageman-Ku lan Aku janji
yèn kowé bakal Dakpundhut garwa.
Aku gawé prejanjian nikah karo
kowé, lan kowé nuli dadi garwa-Ku.
Mengkono pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa.
9 Kowé banjur Dakedusi nganggo
banyu, getihmu Dakresiki lan kulitmu
Dakborèhi nganggo lenga zaitun.
10 Kowé banjur Dakenggoni sandhangan
bordiran lan sandhal kulit sing becik
dhéwé, kudhung sirah saka léna alus,
lan sléndhang sutra.
11 Kowé uga Dakenggoni hiasan
permata, gelang lan kalung,
12 ali-ali irung, anting-anting lan
cundhuk mentul.

13 Kowé nganggo hiasan emas lan slaka
lan selawasé nganggo léna alus réndan
lan sutra. Panganmu roti kagawé saka
glepung gandum sing becik dhéwé,
kokpangan karo madu lan lenga zaitun.
Rupamu ayu banget, kowé presasat ratu.
14 Kowé kondhang ing antarané para
bangsa, merga saka ayumu, sebab
Aku piyambak sing ndadèkaké kowé
ayu banget. Mengkono pangandikané
Pangéran."
15 "Nanging kowé ngendelaké
kaéndahaning rupamu, banjur dadi
sundel, awor turu karo angger wong sing
liwat.
16 Sandhanganmu ana sing kokjupuk
kokpasang ing panggonanmu nyembah
brahala. Lan presis kaya carané sundel,
kowé ngedol awakmu marang angger
wong.
17 Hiasan slaka lan emas paringan-Ku
kokenggo gawé reca lanang, sing banjur
kokajak nyundel.
18 Sandhanganmu mori alus réndan
saka Aku, kokenggokaké reca mau.
Kowé banjur ngobong dupa karo gawé
kurban lenga zaitun paringan-Ku.

19 Kowé Dakparingi pangan gandum,
lenga zaitun lan madu, nanging
peparing-Ku mau kokenggo gawé kurban
supaya kowé olèh sihé brahala-brahala."
Mengkono pangandikané Pangéran.
20 "Sawisé mengkono kowé banjur
njupuk anakmu lanang lan wadon
peparing-Ku, kokgawé kurban marang
brahala-brahala. Apa tindakmu sing
nistha mau durung cukup,
21 déné kowé iya banjur nyembelèh
para putra-Ku, kokgawé kurban obongan
kanggo brahala-brahala mau?
22 Sajroné nindakaké penggawému sing
nistha dadi sundel kowé ora tau ngélingi
nalika enommu, yakuwi nalika kowé isih
wuda blejed lan kroncalan gubras getih."
23 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné marang aku kanggo
Yérusalèm, "Cilaka kowé, cilaka! Kowé
wis nglakoni sakèhé kanisthan mau,
banjur
24 gawé panggonan panyembahing
brahala lan nyundel ana ing pinggir-
pinggir dalan.
25 Nganggo cara mengkono kowé
nyèrèd éndahing rupamu ana ing
lendhut. Kowé nawakaké awakmu

marang angger wong sing liwat, lan saben dina saya banget enggonmu nyundel.
26 Tangga-tanggamu wong Mesir sing gedhé nepsuné kokajak turu bareng, lan srana tumindakmu mau gawé gerahing penggalih-Ku.
27 Saiki asta-Ku Dakacungaké merga kowé bakal Dakukum. Sakèhé peparing-Ku bakal Dakpundhut bali saka kowé. Kowé wis Dakulungaké ing tangané wong Filistin sing sengit karo kowé, sing rumangsa jijik ndeleng pratingkahmu sing nistha mau.
28 Sarèhné ora marem karo brahala siji, kowé banjur mlayoni wong Asyur. Kowé banjur nyundel karo déwané wong Asyur mau. Nanging kowé iya ora marem menèh.
29 Mulané kowé banjur nyundel karo para déwané wong Babil, bangsa sing laku dagang, nanging karo kuwi kowé iya ora marem."
30 Mengkéné pangandikané Pangéran Kang Mahakwasa, "Penggawému kuwi kabèh kaya carané sundel sing ora idhep isin.

31 Ana ing saben dalan kowé ngedegaké
panggonan kanggo nyembah brahala,
lan kowé banjur nyundel ana ing kono.
Kowé ora mburu dhuwit kaya lumrahé
sundel.
32 Kowé kaya wong wadon sing senengé
nyundel karo wong liya, ketimbang karo
nresnani bojoné dhéwé.
33 Sundel mono niyat golèk opah,
nanging kowé nyundel ora njaluk
bayaran, malah ngulemi angger wong
saka ngendi waé kokajak turu karo
kowé.
34 Kowé pancèn sundel istiméwa. Ora
ana sing meksa kowé dadi sundel.
Kowé ora nampa opah, malah kowé
sing ngopahi wong sing nyundel karo
kowé. Kowé pancèn ora padha karo
sundel-sundel liyané!"
35 Mulané, Yérusalèm, hé sundel,
rungokna pangandikané Pangéran
marang kowé,
36 "Ing sarèhné kowé wis nyopoti
sandhanganmu lan kaya sundel sing
ngedol awakmu dhéwé marang angger
wong lan marang brahala-brahala
sing njijiki, sarta wis matèni anak-

anakmu kokenggo kurban marang
déwa-déwamu,
37 mulané Aku bakal nglumpukaké
tilas dhemenanmu, ya sing kokdhemeni
lan sing koksengiti. Kuwi kabèh bakal
Daktekakaké ngepung kowé. Sawisé
mengkono kowé bakal Dakwudani,
supaya wong mau kabèh weruh kowé
wuda blejed.
38 Kowé bakal Dakukum merga
enggonmu nyembah brahala lan merga
enggonmu matèni anak-anakmu. Kowé
bakal Dakukum pati sajroning duka-Ku.
39 Kowé bakal Dakulungaké ing
pangwasané wong-wong mau, lan
wong-wong mau bakal nggempur
panggonan-panggonan sing kokenggo
nyundel lan nyembah marang brahala-
brahala. Sandhanganmu bakal dijupuki,
semono uga hiasanmu, lan sawisé
diblèjèdi kowé bakal ditinggal lunga.
40 Sawisé mengkono banjur bakal padha
ngojok-ojoki wong supaya mbenturi
kowé nganggo watu. Awakmu bakal
diiris-iris nganggo pedhang.
41 Omah-omahmu bakal diobong
tapis, sarta para wong wadon bakal
diklumpukaké ndeleng enggonmu

diukum. Nganggo cara mengkono enggon-Ku bakal nglèrèni penggawému sing nistha lan opahé kanisthanmu bakal ora kokwènèhaké menèh.
42 Mula duka-Ku bakal lilih lan penggalih-Ku lerem menèh. Aku bakal ora duka lan ora cemburu menèh.
43 Kowé wis lali enggon-Ku ngrumati kowé dhèk isih cilik, lan ndadèkaké duka-Ku srana penggawé-penggawému sing nistha. Kuwi sing marakaké kowé Dakwales. Yagéné kowé ora mung nindakaké prekara sing nistha, nanging uga nyundel? Mengkono pangandikané Pangéran."
44 Pangandikané Pangéran mengkéné, "Wong bakal ngunèni kowé, Yérusalèm: ‘Biyungé mengkono, anaké wadon ya mengkono.’
45 Kowé pancèn plek kaya biyungmu. Biyungmu ninggal bojo lan anak-anaké. Kowé kaya mbakyu-mbakyumu, sing sengit marang bojoné lan anak-anaké. Kowé lan mbakyu-mbakyumu sakutha kuwi biyungé wong Hèti lan bapakné wong Amori.
46 Mbakyumu mbarep Samaria, ing sisih Lor, sing padha manggon ing désa-désa.

Adhimu ragil sing padha manggon ing
désa-désa kuwi Sodom, ing sisih Kidul.
47 Apa maksudmu arep niru kelakuané
sedulur-sedulurmu lan niru penggawéné
sing njijiki? Ora, senajan enggonmu
nglakoni kanisthan lagi sedhéla,
éwasemono pialamu ing sedhéngah
prekara wis ngungkuli kanisthané
sedulur-sedulurmu kabèh.
48 Demi Aku kang gesang, mengkono
pangandikané Allah, sedulur Sodom
lan désa-désa ing sakubengé durung
tau nglakoni piala kaya sing koklakoni,
semono uga désa-désa ing sakubengé
kéné.
49 Wong-wong mau lan anak-anaké
wadon padha marem merga padha
mubra-mubru lan uripé ayem-tentrem.
Mung padha ora maèlu karo wong miskin
lan sing padha kecingkrangan.
50 Padha angkuh lan wangkot atiné
sarta nglakoni prekara-prekara
sing Daksengiti. Mulané kaya sing
koksumurupi, padha Daktumpes.
51 Dosané Samaria kuwi ora ana
separoné dosamu. Penggawému
sing njijiki ngungkuli Samaria. Yèn
katandhing karo kebobrokanmu,

sedulur-sedulurmu wadon mau katon
kaya wong sing ora kaluputan.
52 Nanging saiki kowé kudu mikul
kanisthanmu. Dosa-dosamu semono
gedhéné, mula yèn katandhing karo
sedulur-sedulurmu, dosané sedulur-
sedulurmu kuwi presasat dudu apa-apa.
Mulané isina lan rasakna wirangmu,
merga yèn jèjèr karo kowé sedulur-
sedulurmu mau katon ora duwé
kaluputan."
53 Pangandikané Pangéran kanggo
Yérusalèm mengkéné, "Sodom lan
désa-désané, semono uga Samaria lan
désa-désané bakal Dakgawé makmur
menèh. Kowé uga bakal kerta-raharja.
54 Kowé bakal isin karo awakmu dhéwé,
lan wirangmu bakal ngungkuli para
sedulurmu wadon.
55 Sedulurmu bakal makmur menèh,
semono uga kowé lan désa-désamu.
56 Nalika kowé rumangsa begja, Sodom
kokpoyoki,
57 yakuwi sadurungé pialamu konangan.
Nanging saiki kaananmu ora béda karo
wong-wong mau. Saiki kowé dadi
poyokané wong Édom, wong Filistin lan

tangga-tanggamu liyané, sing padha
sengit karo kowé.
58 Saiki kowé kudu mikul kanisthan
enggonmu nyundel lan penggawému
njijiki liya-liyané sing wis koklakoni.
Mengkono pangandikané Pangéran."
59 Pangandikané Pangéran Allah
mengkéné, "Aku bakal males kowé
timbang karo sing koklakoni, merga
kowé nganggep sepi prejanjianmu karo
Aku, malah wis koklanggar.
60 Nanging Aku bakal netepi prejanjian
sing Dakgawé karo kowé, nalika kowé
isih nom. Lan Aku bakal gawé prejanjian
langgeng karo kowé.
61 Kowé bakal kèlingan karo
penggawému lan bakal isin yèn
ketemu menèh karo mbakyumu
lan adhimu wadon. Prejanjian mau
bakal Dakdadèkaké kaya adhimu
wadon, senajan iki ora klebu ana ing
prejanjian-Ku karo kowé.
62 Prejanjian-Ku karo kowé bakal
Dakanyaraké, lan kowé bakal ngerti yèn
Aku iki Pangéran Allah.
63 Sakèhé dosamu bakal Dakapura,
nanging kowé bakal tansah kèlingan
lan krasa isin nganti ora wani kandha

apa-apa. Mengkono pangandikané
Pangéran."
17 [1] Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
[2] "Hé wong apes, wong Israèl padha
critanana pasemon,
[3] supaya ngerti apa sing arep
Dakngandikakaké marang wong-wong
mau. Aku, Pangéran Allah ngandika
mengkéné, ‘Ana manuk garudha gedhé
banget. Wuluné éndah lan swiwiné yèn
megar amba banget. Manuk garudha
mau mabur menyang pegunungan
Libanon, nyoklèk pucuké wit èrès,
[4] digawa mabur menyang sawijining
negarané wong dagang, didokokaké ana
ing kuthané.
[5] Garudha mau iya njupuk tanduran isih
nom saka tanah Israèl, banjur ditandur
ana ing palemahan sing subur, sing akèh
banyuné, supaya bisa tuwuh.
[6] Tanduran mau tuwuh, banjur dadi wit
anggur sing cendhèk lan ngrembuyung
mrambat mrana-mréné. Pang-pangé
mrambat munggah marani manuk
garudha, lan oyodé tumancep jero ana
ing lemah. Anggur mau kebak godhong
lan pang.’

7 Banjur ana manuk garudha liyané,
iya gedhé banget, swiwiné amba banget
lan wuluné éndah. Anggur mau uga
banjur mrambat marani garudha, kanthi
pengarep-arep supaya olèh banyu luwih
akèh ketimbang karo sing ana ing
palemahan sing dienggoni.
8 Nanging anggur mau wis ditandur ana
ing palemahan sing subur, sing akèh
banyuné, mula anggur mau bakal bisa
tuwuh lan metokaké anggur akèh sing
becik-becik.
9 Saiki Aku, Pangéran Allah, mundhut
pirsa, ‘Apa anggur kuwi bakal tuwuh
lan lestari urip? Apa garudha sing
kapisan mau ora bakal mbedhol anggur
mau saoyod-oyodé, nugeli pang-pangé
nganti anggur mau banjur mati
garing? Kanggoné bangsa sing gedhé
pangwasané rak mung prekara sepélé
yèn arep mbedhol wit anggur mau.
10 Pancèn anggur mau ditandur, nanging
apa bakal tuwuh lan lestari urip? Apa ora
bakal alum samasa keterak angin saka
Wétan? Apa bakal ora garing sanalika?’"
11 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,

12 "Takona karo para wong mbangkang
kuwi, apa ngerti tegesé pasemon mau?
Kandhanana yèn raja ing Babil bakal
teka ing Yérusalèm lan nawan Sang
Prabu sarta para pegawéné kagawa
menyang tanah Babil.
13 Raja Babil mau bakal milih wargané
kraton salah siji, banjur gawé prejanjian
karo Raja Babil mau, dikon sumpah
setya marang Babil. Para penggedhé
sing penting bakal dienggo jaminan,
14 supaya bangsa mau ora brontak
menèh, lan iya kanggo jaminan yèn
prejanjian mau bakal ditetepi.
15 Nanging raja Yéhuda nglawan lan
kirim utusan menyang tanah Mesir
supaya olèh jaran lan tentara akèh.
Apa bakal olèh gawé? Apa kekarepané
sing mengkono mau bisa kelakon? Yèn
dhèwèké nerak prejanjiané apa ora bakal
diukum?
16 Demi Aku, Allah kang gesang,
mengkono pangandikané Pangéran
Allah, raja iki bakal mati ana ing tanah
Babil merga wis nerak sumpahé lan
prejanjian sing digawé karo raja Babil,
sing ndadèkaké dhèwèké dadi raja.

17 Dalah raja ing Mesir karo tentarané
sing ampuh pisan bakal ora bisa
mitulungi, samasa wong Babil teka
gawé tanggul lan ndhudhuk kalèn-kalèn
kanggo matèni wong akèh.
18 Raja mau wis nglanggar sumpahé lan
nerak prejanjiané. Sarèhné wis nglakoni
sing mengkono mau, saiki bakal ora bisa
oncat."
19 Pangandikané Pangéran Allah
mengkéné, "Demi Aku Allah kang
gesang, raja mau bakal Dakukum merga
wis nerak prejanjian sing dikuwataké
nganggo sumpah ana ing ngarsa-Ku.
20 Aku bakal masang kala jiret lan
nyekel wong mau. Bakal Dakgawa
menyang tanah Babil lan ana ing kana
bakal Dakukum, merga wong kuwi ora
setya marang Aku.
21 Prejurité sing peng-pengan dhéwé
bakal mati ana ing peprangan, lan
kekarèné sing urip bakal Dakbuyaraké
ing kéblat papat, nganti kowé bakal
ngerti yèn Aku iki Pangéran Allah.
Mengkono pangandikané Pangéran."
22 Pangandikané Pangéran Allah
mengkéné, "Aku bakal nyempal pucuké
wit èrès lan nugel pang sing lagi trubus.

Bakal Daktandur ana ing gunung sing
dhuwur.
23 Gunungé Israèl sing dhuwur dhéwé.
Tanduran mau bakal metokaké pang
lan wiji, lan dadi wit èrès sing gedhé
paédahé. Manuk-manuk rupa-rupa
bakal nusuh ana ing kono, sarta
olèh pangéyuban ana ing sangisoring
pang-pangé.
24 Sakèhé wit sing ana ing tanah kono
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.
Aku sing negor wit-wit gedhé, lan
ndadèkaké wit-wit sing cilik dadi
gedhé. Wit sing ijo royo-royo Dakgawé
alum, lan wit alum Dakdadèkaké ijo
royo-royo. Aku Pangéran sing ngandika
mengkono. Aku bakal nindakaké apa
sing Dakdhawuhaké."
18 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
2 "Yagéné wong-wong ing tanah Israèl
gawéné ngucapaké pasemon sing
mengkéné: ‘Para bapa padha mangan
woh mentah, untuné anak-anaké padha
dadi linu.’
3 Demi gesang-Ku, pasemon kuwi bakal
ora kocap menèh ana ing Israèl.

4 Uripé saben wong kuwi kagungan-Ku,
uripé bapa semono uga uripé anak. Déné
wong sing nglakoni dosa kuwi sing kudu
mati.
5 Yèn ana wong mursid sing lakuné
bener lan becik,
6 mangka ora nyembah brahalané wong
Israèl utawa mangan sesajèn ana ing
candhi-candhi, ora ngrusuhi bojoné
pepadhané lan ora turu karo wong
wadon sing lagi nggarap sari,
7 ora nindhes wong liya, mbalèkaké
gadhèné wong, ora ngrampas apa-apa,
awèh mangan wong luwé, awèh
sandhangan marang wong kewudan,
8 ora nganakaké dhuwit nganggo
anakan akèh, ngedohi laku culika
lan gawé putusan sing adil ana ing
pirembugan,
9 wong sing mengkono mau mbangun-
turut marang dhawuh-Ku lan netepi
préntah-Ku temenan, wong kuwi bakal
urip.
10 Nanging yèn wong mau duwé anak
lanang sing ngrampog lan matèni
wong utawa nglakoni salah sawijining
penggawé sing kaya mengkono,

11 (kang ora tau dilakoni déning
bapakné) sarta mangan sajèn ana ing
candhi-candhi, lan ngrusuhi bojoné
pepadhané,
12 seneng ngapusi wong mlarat,
ngrampas, ora mbalèkaké gadhèné
wong, ziarah menyang candhi-candhiné
wong kapir, nyembah brahala nistha,
13 nganakaké dhuwit nganggo anakan
akèh, apa wong sing mengkono mau
bakal urip? Mesthi ora! Wong mau wis
nglakoni prekara-prekara sing nistha,
mulané kudu mati. Patiné merga saka
pialané dhéwé.
14 Yèn wong mau duwé anak lanang
liyané, lan weruh dosa-dosa sing dilakoni
déning bapakné, nanging ora kèlu
nglakoni dosa-dosa mau,
15 ora mèlu nyembah brahalané wong
Israèl utawa mangan sesajèné brahala
ana ing candhi-candhi, ora ngrusuhi
bojoné pepadhané,
16 ora nindhes wong mlarat utawa
ngrampas barangé wong, mbalèkaké
gadhèné wong, awèh mangan marang
wong sing keluwèn lan sandhangan
marang wong sing kewudan,

17 nampik nglakoni piala lan ora
nganakaké dhuwit nganggo anakan
akèh, sarta netepi dhawuh-Ku temenan,
wong mau bakal ora mati merga déning
dosané bapakné, wong mau mesthi
bakal urip.
18 Nanging bapakné sing gawéné
nindhes, ngrampas, lan nglakoni
bab-bab sing ora becik, kuwi bakal mati
merga saka kaluputané.
19 Saiki kowé takon, apa sebabé
anak ora diukum merga saka dosané
bapakné? Wangsulané, merga si anak
nindakaké sing bener lan becik, netepi
dhawuh-Ku temenan lan tliti, mulané
mesthi bakal urip.
20 Wong sing nglakoni dosa kuwi sing
kudu mati. Anak ora mikul dosa-dosané
bapakné lan bapak ora mikul dosa-
dosané anaké. Wong becik bakal nampa
ganjaran merga saka kabecikan sing
dilakoni, lan wong ala bakal nampa
paukuman asilé piala sing dilakoni.
21 Yèn wong ala mari enggoné
nindakaké piala, banjur netepi dhawuh-
Ku, sarta nindakaké kabeneran lan
kabecikan mesthi bakal ora mati,
nanging bakal urip.

22 Sakèhé dosané bakal diapura lan
wong mau mesthi bakal urip.
23 Apa Aku rena mirsani patiné wong
ala? Ora! Nanging Dakarep-arep supaya
mratobat!
24 Nanging wong becik sing mari olèhé
nindakaké kabecikan, malah banjur
nindakaké piala, sakèhé kabecikan sing
wis dilakoni bakal ora dianggep, wong
kuwi kudu mati merga saka enggoné ora
setya lan merga saka dosa-dosané.
25 Ana wong sing muni, ‘Pendamelé
Pangéran kuwi ora adil.’ Rungokna, hé
wong Israèl. Sing ora bener kuwi Aku
apa kowé?
26 Yèn wong mursid ninggal
kamursidané, banjur nglakoni piala sarta
mati, kuwi mati merga saka dosa sing
dilakoni.
27 Yèn wong ala ninggal lakuné sing ala,
sarta nglakoni sing bener lan becik, kuwi
nylametaké uripé.
28 Wong mau krasa yèn sing dilakoni
mau ora bener, banjur marèni tindaké
sing ala, wong kuwi mesthi bakal ora
mati, bakal lestari urip.

29 Éwadéné kowé wong Israèl padha
muni, ‘Tumindaké Pangéran kuwi ora
adil.’" Sing ora adil kuwi Aku apa kowé?
30 "Aku Pangéran Allah ngandika
yèn bakal ngadili kowé siji-siji manut
penggawému dhéwé-dhéwé. Padha
mratobata saka dosa-dosamu supaya
kowé ora ditumpes merga saka dosamu.
31 Buwangen piala sing koklakoni, lan
anyarna ati lan pikiranmu.
32 Gusti Allah ora ngersakaké wong
Israèl padha mati? Mula padha
mratobata, supaya kowé urip! Mengkono
pangandikané Pangéran Allah."
19 1 Aku didhawuhi Gusti Allah
nglagokaké kidung kasangsaran
kanggo putra raja loro ing Israèl:
2 "Keng ibu menika presasat singa
èstri ingkang nesepi anak-anakipun,
wonten ing antawisipun singa-singa jaler
ingkang rosa.
3 Anakipun setunggal dipun opèni lan
dipun ajari pados tedha; ngantos saged
mangsa manungsa.
4 Para bangsa sareng mireng bab
menika lajeng masang kala ing
luwangan, kelampahan kénging. Singa

wau lajeng dipun entas, kabekta dhateng tanah Mesir.
5 Singa èstri sareng ngertos sampun mboten wonten pengajeng-ajeng malih, lajeng ngopèni anak sanèsipun, ngantos singa nèm wau inggih dados ageng lan rosa.
6 Sareng dados singa diwasa, singa wau nglembara pados mangsan kaliyan sing sanès-sanèsipun. Singa nèm wau inggih ajar nubruk malah lajeng mangsa manungsa.
7 Bètèng-bètèng dipun risak, kitha-kitha dipun obrak-abrik. Tiyang sabangsa sami gemeter samasa mireng panggeronipun.
8 Bangsa-bangsa lajeng nglempak badhé nglawan singa nèm wau; tiyang saking pundi-pundi sami dhateng. Sami masang jaring, wusana singa wau kecepeng.
9 Singa nèm wau kalebetaken ing kurungan, sarta kabekta dhateng Babil. Dipun jagi, mila ngantos mboten kepireng malih wonten ing paredèn Israèl.
10 Keng ibu menika presasat wit anggur, ingkang katanem ing sacelaking lèpèn. Sarèhné ing ngriku kathah toyanipun,

mila anggur wau ngedalaken ron lan woh kathah.
11 Pang-pangipun ageng lan rosa,
sarta tuwuh kados badhé dados teken keprabon. Anggur wau tuwuh dados
inggil ngantos sundhul ing méga. Saben tiyang sumerep ngrembuyung lan ageng inggil.
12 Nanging wonten tangan-tangan
ingkang mbedhol wit wau saoyodipun, lajeng kabucal. Ngantos wohipun dados garing margi wonten angin saking Wétan. Pang-pangipun sami coklèk dados garing lajeng kabesmi.
13 Samenika wit anggur wau katanem
ing ara-ara samun, ing pasitèn garing ingkang mboten wonten toyanipun.
14 Wit anggur wau kamangsa déning
latu, ingkang ugi mangsa pang-pang lan wohipun. Pang-pang wau mboten badhé dados kiyat malih, lan mboten saged kadamel teken keprabon." Mengkono mau uninè kidung kasangsaran, sing saben-saben dilagokaké.

20 1 Nalika enggonku padha ana ing
pembuwangan nyandhak pitung taun ing sasi kalima, tanggal kaping sepuluh, ana pemimpiné masarakat

Israèl sawetara padha takon karo aku
bab kersané Pangéran, karo lungguh ana
ing ngarepku.
2 Pangéran banjur ngandikani aku,
3 "Hé wong apes, kandhakna karo wong-
wong kuwi lan lantarna pangandika-Ku
mengkéné, ‘Tekamu padha arep takon
bab kersa-Ku? Demi gesang-Ku, kowé
bakal ora Dakwangsuli. Mengkono
pangandikané Pangéran.’"
4 "Apa kowé wis siap ngadili wong-wong
kuwi, hé wong apes? Kandhakna! Padha
élingna karo prekara-prekara nistha sing
ditindakaké déning para leluhuré.
5 Kandhakna apa sing
Dakngandikakaké. Nalika Israèl
Dakpilih, Aku janji karo wong-wong
kuwi. Aku ngetingal ana ing Mesir
lan Dakngandikani, ‘Aku iki Pangéran
Allahmu!’
6 Nalika semono Aku janji arep mbekta
wong-wong mau metu saka tanah
Mesir, lan Dakirid menyang tanah sing
Dakcawisaké, tanah gemah ripah loh
jinawi, tanah sing apik dhéwé.
7 Padha Dakkandhani supaya mbuwang
brahala-brahala sing padha disenengi,
supaya aja padha najisaké awaké dhéwé

karo brahala-brahala Mesir sing ora teges kuwi, merga Aku iki Pangéran Allahé.
8 Nanging padha ngrèmèhaké Aku lan ora nggugu karo pangandika-Ku. Brahala-brahalané sing njijiki ora dibuwangi, mengkono uga ora marèni enggoné nyembah brahala-brahalané wong Mesir. Aku wis ngrancang ngesokaké duka-Ku sakatogé ana ing tanah Mesir kono.
9 Nanging kersa-Ku Dakpenggak piyambak, supaya asma-Ku ora dicecamah ing ngarepé bangsa-bangsa sing dienggoni, sebab Aku wis ngumumaké yèn Israèl bakal Dakirid metu saka tanah Mesir.
10 Dadi bangsa Israèl Dakbekta metu saka tanah Mesir menyang segara wedhi.
11 Ana ing kana padha Dakparingi dhawuh-Ku lan Dakwulang bab prenatan-prenatan sing dadi marganing urip, kanggoné wong sing netepi.
12 Aku maringaké dina Sabbat supaya padha ditetepi, kanggo pretandha enggoné padha netepi prejanjiané karo Aku, kanggo ngélingaké yèn Aku,

Pangéran, milih wong-wong mau dadi
umat-Ku.
13 Nanging nalika isih ana ing
segara wedhi kono, wis nantang Aku.
Prenatan-prenatan-Ku diterak lan
dhawuh-dhawuh-Ku sing dadi marganing
urip kanggo wong sing netepi, ditampik.
Dina Sabbat padha ora disucèkaké
babar-pisan. Aku ngrancang arep
ngesokaké paukuman-Ku sakatogé
marang wong-wong mau ana ing segara
wedhi kono supaya tumpes kabèh.
14 Nanging duka-Ku Dakampet, supaya
Aku aja dirèmèhaké déning bangsa-
bangsa sing padha nyipati enggon-Ku
ngirid Israèl saka ing Mesir.
15 Ana ing ara-ara samun kono Aku
sumpah yèn wong-wong mau bakal ora
mlebu ing tanah sing Dakparingaké,
tanah sing gemah ripah loh jinawi, ora
ana sing ngungkuli beciké.
16 Enggon-Ku sumpah mengkono
mau merga wong-wong kuwi padha
nampik dhawuh-dhawuh-Ku, nerak
prenatan-prenatan-Ku lan najisaké
dina Sabbat-Ku, merga luwih seneng
nyembah brahala-brahalané.

17 Nanging Aku banjur runtuh welas-Ku,
nganti ora Daksirnakaké ana ing ara-ara
samun.
18 Malah wong nom-nom padha
Dakélingaké, ‘Lakumu aja padha manut
prenatané leluhurmu, aja ngenut adat
tata-carané utawa najisaké awakmu
srana nyembah brahala-brahalané.
19 Aku iki Pangéran Allahmu. Netepana
prenatan-prenatan lan dhawuh-dhawuh-
Ku.
20 Dina Sabbat kuwi sucèkna, sebab
Sabbat kuwi dadi tandhané prejanjian
sing ana ing antara-Ku lan kowé, kanggo
ngélingaké marang kowé yèn Aku iki
Pangéran Allahmu.’
21 Nanging wong-wong mau padha
nantang Aku. Prenatan-prenatan-Ku
padha diterak, dhawuh-dhawuh-Ku sing
njaga keslametané ora padha ditetepi.
Dina Sabbat-Ku padha dinajisaké. Aku
wis ngrancang arep numpes wong-wong
mau kabèh ana ing ara-ara samun.
22 Nanging duka-Ku mau Dakampet,
merga bakal marakaké asma-Ku
dirèmèhaké déning bangsa-bangsa sing
padha weruh enggon-Ku ngirid bangsa
Israèl metu saka tanah Mesir.

23 Aku banjur gawé prejanjian menèh
ana ing segara wedhi. Aku sumpah yèn
bangsa mau bakal Dakbuyaraké ana ing
salumahing bumi.
24 Merga bangsa kuwi nampik dhawuh-
dhawuh-Ku, nerak prenatan-Ku, najisaké
Sabbat-Ku lan nyembah brahala sing
disembah déning para leluhuré.
25 Banjur padha Dakparingi prenatan-
prenatan sing ora becik lan dhawuh-
dhawuh sing ora njalari urip.
26 Wong-wong mau Daktogaké dadi
najis saka enggoné sesaji, lan Daktogaké
ngurbanaké anaké pembarep. Kuwi
cara-Ku ngukum bangsa mau, supaya
ngerti yèn Aku iki Pangéran.
27 Saiki, hé wong apes, kandhaa
karo wong Israèl, Aku Pangéran Allah
ngandika mengkéné, 'Mengkéné carané
para leluhuré enggoné ngina lan
nyingkur Aku.
28 Wong-wong kuwi padha Dakirid
menyang tanah sing Dakjanjèkaké
arep Dakparingaké. Bareng padha
weruh pegunungan lan wit-witan sing
ngrembuyung ijo banjur padha gawé
kurban ana ing kono. Wong-wong mau
padha njalari duka-Ku srana enggoné

padha gawé kurban obongan lan kurban anggur.’
29 Padha Dakdangu, ‘Punthuk-punthuk
sing padha kokunggahi kuwi kokenggo
apa?’ Wiwit nalika semana panggonan-
panggonan mau disebut ‘Punthuk’.
30 Saiki wong Israèl padha kandhanana,
‘Aku, Pangéran Allah ngandika
mengkéné: Yagéné kowé nglakoni dosa
padha karo sing dilakoni déning para
leluhurmu, ngetutburi brahala-brahala?
31 Tekan sepréné kowé padha gawé
kurban kaya sing dilakoni déning para
leluhurmu, lan najisaké awakmu srana
nyembelèh lan ngobong anak-anakmu
dadi kurban marang brahala-brahala.
Senajan mengkono kowé wong Israèl
isih padha teka lan takon bab kersa-Ku!
Demi gesang-Ku, Pangéran Allah, kowé
bakal ora takon apa-apa menèh marang
Aku.
32 Kowé wis gawé putusan ing atimu
kepéngin padha karo bangsa-bangsa
liyané, kaya umat sing kokpondhoki ing
manca negara, sing padha nyembah
wit lan watu. Nanging kuwi ora bakal
kelakon.’"

33 "Demi gesang-Ku, Pangéran Allah,
sajroning mulading duka-Ku Aku bakal
ngerèh kowé nganggo pangwasa,
nganggo kasektèn-Ku.
34 Aku bakal ngetingalaké kasektèn-
Ku lan paukuman-Ku samasa Aku
wis nglumpukaké kowé bali saka
tanah-tanah manca panggonanmu
kasebar.
35 Kowé bakal Dakbekta ana ing
'Pasamuwané Para Bangsa' lan ana ing
kana kowé bakal Dakukum adu-arep
karo Aku.
36 Saiki kowé bakal mung Dakukum
kaya enggon-Ku ngukum para leluhurmu
ana ing segara wedhi Sinai. Mengkono
pangandikané Pangéran Allah.
37 Saiki kowé bakal Dakerèh lan
Dakgawé netepi prejanjian-Ku.
38 Wong ing antaramu sing nglawan
lan kebak dosa bakal Daksingkiraké.
Wong-wong kuwi bakal Daksingkiraké
saka tanah-tanah sing saiki dienggoni,
nanging bakal ora Dakbalèkaké menyang
tanah Israèl. Nganti kowé bakal ngerti
yèn Aku iki Pangéran."
39 Pangandikané Pangéran Allah
mengkéné, "Saikiné hé wong Israèl

kabèh, padha kepénakna awakmu!
Padha terus-terusna enggonmu
nyembah brahala! Nanging ngertia yèn
sawisé iki kowé kudu manut karo Aku
lan marèni enggonmu najisaké asma-Ku
kang suci, srana gawé kurban marang
brahala-brahalamu.
40 Ana ing tanah kana, ana ing gunung-
Ku kang suci, gunungé Israèl sing
dhuwur, kowé umat Israèl kabèh bakal
padha nyembah sujud marang Aku.
Aku bakal nampa kowé lan ngarep-arep
kurban sesaosanmu, sesajènmu sing
becik dhéwé lan sesaosanmu sing suci.
41 Sawisé kowé Dakirid metu saka
tanah-tanah panggonanmu kasebar
sarta Dakklumpukaké dadi siji, Aku bakal
kersa nampi kurban-kurban obongan
sing koksaosaké, lan para bangsa bakal
padha ngerti yèn Aku iki suci.
42 Menawa kowé wis Dakbalèkaké
menyang tanah Israèl menèh, tanah
sing wis Dakjanjèkaké marang para
leluhurmu dadi tanah pusakané, kowé
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.
43 Kowé bakal kèlingan karo sakèhé
prekara sing gawé wirangmu lan
prekara-prekara sing gawé najisé

awakmu. Kowé bakal éwa karo awakmu
dhéwé merga sakèhing piala sing wis
koklakoni.
44 Hé umat Israèl, padha ngertia yèn
enggon-Ku ora males kowé timbang
karo piala sing koklakoni kuwi merga
Aku njaga kaurmatané asma-Ku dhéwé.
Mengkono pangandikané Pangéran."
45 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,
46 "Hé wong apes, ngawasna ngidul.
Kandhaa lan medhara wangsit marang
alas-alas sing ana ing Kidul.
47 Kandhaa karo alas-alas ing
Kidul karebèn padha ngrungokaké
pangandikané Pangéran sing mengkéné,
`Delengen! Aku nyumed geni, sing bakal
ngobong saben wit ana ing njeromu,
sing ijo lan sing garing. Ora ana sing bisa
nyirep. Geni mau bakal mrèmbèt saka
Kidul mengalor, lan saben wong bakal
ngrasakaké mulad-muladé.
48 Nganti wong kabèh padha ngerti yèn
Aku iki Pangéran sing nyumed geni mau
lan ora ana wong sing bisa nyirep.'"
49 Nanging aku munjuk, "Dhuh
Pangéran, sampun ta ndhawuhi kawula
medharaken wangsit menika! Awit saben

tiyang sami criyos bilih kula selaminipun mboten naté terus-terang."

21 1 Pangandikané Pangéran marang aku mengkéné,
2 "Hé wong apes, kandhakna karo Yérusalèm. Kandhakna ana ing panggonan-panggonan pangibadah. Tanah Israèl élingna,
3 yèn Aku Pangéran ngandika mengkéné, ‘Aku iki mungsuhmu. Pedhang-Ku bakal Dakunus lan kowé kabèh bakal Dakpatèni, dadia wong becik utawa wong ala.
4 Pedhang-Ku bakal Daktamakaké marang angger wong wiwit saka Lor tekan Kidul.
5 Angger wong bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran. Pedhang-Ku wis Dakunus lan ora bakal Dakbalèkaké ing rangkané menèh.’
6 Hé wong apes, kowé sesambata ana ing ngarepé wong akèh kaya wong sing sedhih banget, sing wis ora duwé pengarep-arep menèh.
7 Yèn kowé ditakoni, yagéné kowé sesambat, kandhaa yèn kuwi merga ana kabar sing mentas kokrungu. Yèn kabar kuwi sumebar, wong kabèh bakal padha

giris, tangané bakal sèngklèh, ilang
kekuwatané lan dhengkulé théklok. Wis
tekan mangsané, malah wis kelakon.
Mengkono pangandikané Pangéran."
8 Pangandikané Pangéran mengkéné,
9 "Kandhaa, wedharna pangandika-Ku
sing Dakdhawuhaké marang kowé,
'Pedhangé wis diasah lan digosok.
10 Diasah bakal dienggo matèni, digosok
supaya mencorong kaya kilat. Bakal
ora ana kabungahan, merga umat-Ku
nampik saben pepéling bab bakal tekané
paukuman.
11 Pedhangé wis digosok, cemawis kari
namakaké. Wis diasah lan digebeg, kari
ngulungaké ing tangané algojo sing arep
padha matèni.
12 Nangisa sing seru, kowé wong apes,
pedhang iki bakal kasabetaké marang
umat-Ku, lan marang para penggedhéné
Israèl. Kuwi kabèh bakal dipatèni bareng
karo umat-Ku sing kèri. Tebah-tebaha
dhadha nandhakaké semplahé atimu!
13 Aku arep nyoba umat-Ku, yèn padha
ora gelem mratobat nlangsani dosané,
prekara-prekara iki kabèh bakal nempuh
marang wong-wong mau.'

14 Mulané hé wong apes, keplok-
keploka, lan pedhang iki bakal mbabadi
wong-wong mau, bola-bali. Iki pedhang
sing ampuh kanggo matèni, pedhang
sing dayané nggegirisi lan sing kanggo
mutahaké getih.
15 Umat-Ku bakal ilang kekendelané,
mula bakal ambruk. Kutha-kuthané
Dakancam nganggo pedhang sing
gemebyar kaya kilat lan cemepak
kanggo mematèni.
16 Sabetna ngiwa lan nengen, hé
pedhang kang ampuh! Nyabeta, ing
ngendi waé adhepmu.
17 Aku iya bakal keplok-keplok, lan
paukuman-Ku bakal sirep. Mengkono
pangandikané Pangéran."
18 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,
19 "Hé wong apes, nggambara dalan
loro sing bakal diliwati raja Babil sing
arep teka nggawa pedhang. Dalan
mau loro-loroné saka negara siji.
Masanga tandha-tandha ing simpangan-
simpangan saka dalan kono tekan kutha
siji-sijiné.
20 Ana dalan simpangan sing bakal
diambah raja Babil menyang Raba,

kutha-krajané Amon, lan ana dalan simpangan menyang Yéhuda, menyang Yérusalèm, kutha sing disentosani nganggo bètèng.
21 Raja Babil bakal mandheg dhisik ana ing simpangan, lan nliti dhisik dalan sing arep diambah, nganggo nglepasaké panah lan takon penemuné para brahalané, mriksa jeroané kéwan sing digawé kurban.
22 Yèn tangané kiwa sing nyekel panah nuding menyang Yérusalèm, kuwi ateges yèn bakal menyang Yérusalèm, ngedegaké menara-menara kanggo ngepung kutha mau, ngumumaké perang, masang dudur sing kanggo njebol lawanging gapura, gawé tanggul, ngedhuk kalèn kanggo amping-amping.
23 Wong-wong ing Yérusalèm bakal ora ngandel, merga wis gawé prejanjian damé. Nanging pamedhar wangsit iki prelu kanggo melèhaké dosa-dosané lan pepéling yèn wong-wong mau bakal ditawan.
24 Mengkéné pangandikané Pangéran Allah, ‘Dosamu wis konangan. Angger wong wis ngerti sepira gedhéné pialamu. Satingkah-lakumu

ngétokaké panerakmu. Paukumanmu
wis katetepaké, mulané saiki kowé
bakal Dakulungaké marang mungsuh-
mungsuhmu.’
25 Hé kowé ratuné Israèl sing ala, dina
pengapesanmu wis tekan, yakuwi dina
enggonmu bakal kasirnakaké.
26 Aku, Pangéran wis paring dhawuh.
Copoten makuthamu lan sorbanmu
singkirna. Kaanané wis malih kabèh.
Sing mlarat bakal dadi penggedhé, sing
dadi raja bakal dilèngsèr.
27 Gempuren, gempuren! Ya, kutha iki
bakal Dakdadèkaké gempuran. Nanging
kelakoné iki mengko yèn wong sing
Dakpilih ngukum kutha iki wis teka.
Kutha iki banjur bakal Dakulungaké
marang wong mau."
28 "Hé wong apes, medhara wangsit!
Wartakna pangandika-Ku kanggo
wong Amon, sing padha moyoki wong
Israèl. Munia, ‘Pedhangé wis samekta
nyirnakaké; wis digosok siap kanggo
mematèni, wis gilap kaya kilat.
29 Wahyu-wahyumu kuwi goroh, lan
ramalan-ramalané juru tenungmu kuwi
apus-apusan. Kowé kuwi wong jahat
lan wong ala. Dina paukumanmu sing

pungkasan wis teka. Pedhang-pedhang
bakal disabetaké ing gulumu.
30 Pedhangé lebokna ing rangkané
menèh! Kowé bakal Dakadili ana ing
papan panggonanmu katitahaké, ana ing
negara asalmu.
31 Aku bakal ngesokaké paukuman-Ku
marang kowé kabèh. Lan Aku bakal
ngulungaké kowé ing tangané wong sing
tegelan, wong sing ahli ngrusak.
32 Kowé bakal katumpes déning geni.
Getihmu bakal Dakwutahaké ana ing
tanahmu dhéwé, lan kowé bakal ora
diélingi menèh ing selawasé. Mengkono
pangandikané Pangéran.'"
22 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
2 "Hé wong apes, cecawisa. Kowé bakal
ngadili kutha sing kebak tukang matèni
wong iki. Kandhanana bab sakèhé
penggawéné sing nistha."
3 Wartakna marang kutha iki yèn Aku,
Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Sarèhné kowé wis matèni
wong akèh ing tengahmu lan najisaké
awakmu merga enggonmu nyembah
brahala, mulané wis tekan mangsané
tibané paukumanmu.

4 Merga saka dosamu matèni wong
lan najisaké awakmu srana nyembah
brahala gawéané tanganmu, mulané
wis tekan mangsané kowé nampa
paukumanmu! Yakuwi sebabé kowé
Dakdadèkaké poyokan ing antarané para
bangsa lan dicecamah déning angger
wong.
5 Bangsa adoh lan cedhak padha
nyenyamah kowé merga lakumu rusuh.
6 Para penggedhé ing Israèl padha
ngendelaké kekuwatané dhéwé lan
seneng mematèni.
7 Ana ing kutha wong padha ora ngajèni
wong tuwané. Wong manca padha
kokapusi. Randha lan bocah lola padha
koktindhes.
8 Kowé padha ora ngéman karo
kasucèn-Ku, lan ora ngajèni marang dina
Sabbat.
9 Ing antaramu ana sing seneng
goroh kanggo liyan, supaya wong
kuwi kaukum pati. Ing antaramu ana
sing mangan sajèn sing disajèkaké
brahala. Ana menèh sing padha ngumbar
hawa-nepsuné.

10 Ana sing nggodha nuroni ibuné
kuwalon, ana sing ngrodha-peksa wong
wadon sing lagi nggarap sari.
11 Ana sing nylèwèng karo bojoné wong
liya, ana sing nglakoni mengkono karo
mantuné wadon, ana menèh sing nuroni
seduluré wadon tunggal bapa.
12 Ing antaramu ana sing nampani
opah kanggo matèni wong. Ana sing
nganakaké dhuwit marang pepadhané
wong Israèl, utawa golèk bathi akèh
srana nindhes pepadhané. Nanging
kowé padha ora éling karo Aku.
Mengkono pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa.
13 Mulané asta-Ku bakal males
enggonmu ngrampog lan gawé pepati.
14 Apa kowé isih wani lan kuwat yèn wis
ngrasakaké panggebag-Ku? Mengkono
pangandika-Ku lan kuwi bakal Daktetepi.
15 Kowé bakal Dakbuyaraké ana ing
antarané para bangsa lan Daksebar
ing negara-negara, supaya lèrèna
penggawému sing ala.
16 Sabanjuré kowé bakal dianggep
najis déning para bangsa, nanging kowé
dhéwé bakal éling yèn Aku iki Pangéran."

17 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,
18 "Hé wong apes, wong Israèl kuwi
kanggoné Aku wis ora ana gunané.
Wong-wong kuwi padha kaya regeding
logam — tembaga, timah, wesi, timah
ireng — sawisé logam mau dilebur
lan dijupuk slakané ana ing pawon
paleburan.
19 Dadi Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika marang wong Israèl, yèn
wong-wong mau ora ana gunané kanggo
Aku, kaya regeding logam mau. Wong-
wong kuwi bakal padha Dakklumpukaké
ana ing Yérusalèm,
20 ora béda karo logam slaka, tembaga,
wesi, timah ireng, lan timah putih
sing kacemplungaké ana ing pawon
paleburan. Bentèré duka-Ku bakal
nglebur wong-wong mau, kaya geni
nglebur logam.
21 Bakal padha Dakklumpukaké ana ing
Yérusalèm, banjur Dakobong, Daklebur
sajroning mulading duka-Ku.
22 Bakal padha Daklebur ana ing
Yérusalèm kaya slaka sing kalebur ing
pawon paleburan, mula bakal padha
ngrasakaké paukumané Pangéran."

23 Pangandikané Pangéran marang aku mengkéné,
24 "Hé wong apes, wong Israèl kandhanana yèn tanahé kuwi jembar, mulané bakal Daktibani paukuman-Ku.
25 Para penggedhéné presasat singa sing gero-gero karo ndekep mangsané, banjur dipatèni. Rakyaté padha dipatèni, barang-darbèké dirampas, nganti akèh wong sing dadi randha.
26 Para imam padha nerak dhawuh-Ku lan padha ora éling karo kasucèn-Ku. Padha ora mbédakaké sing suci karo sing ora suci. Padha ora mulang bédané najis lan ora najis, lan padha ora netepi dina Sabbat. Mula wong Israèl padha ora ngajèni Aku.
27 Para penggedhéné negara presasat asu ajag sing nyuwèk-nyuwèk mangsané sing wis dipatèni. Padha dhemen matèni wong, supaya bisa sugih.
28 Para imam padha ngaling-alingi dosané kaya wong sing nutupi témbok nganggo labur. Padha ngarang wahyu palsu lan ramalan apus-apusan. Padha kandha yèn medharaké pangandikané Allah, mangka sanyatané Aku, Pangéran, ora ngandika karo wong-wong mau.

29 Wong sugih padha ngapusi lan
ngrampog. Wong miskin padha
disiya-siya, lan wong manca padha
dianiaya.
30 Aku golèk wong sing bisa ngedegaké
témbok, kanggo ngganti témbok-témbok
sing wis rubuh, lan kanggo njagani
supaya tanah kéné aja sirna yèn ketekan
ing paukuman-Ku, nanging Aku ora
manggih wong sing kaya ngono.
31 Mulané Aku bakal ngesokaké duka-Ku
karebèn mulad-mulad sakatogé kanggo
numpes wong-wong mau, timbang karo
penggawéné. Mengkono pangandikané
Pangéran."
23 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
2 "Hé wong apes, ana wong wadon loro
kakang-adhi.
3 Nalika isih nom lan manggon ing tanah
Mesir padha dadi sundel.
4 Sing tuwa jenengé Ohola (ngibarataké
Samaria), sing enom Oholiba
(ngibarataké Yérusalèm). Wong
loro mau Dakpundhut garwa lan
metokaké anak akèh.
5 Senajan wis Dakpundhut garwa,
éwasemono Ohola tetep nerusaké

enggoné nyundel, lan kepéncut karo wong Asyur.
6 Wong Asyur mau serdhadhu-serdhadhu sing nganggo pakéan seragam wungu, priyayi lan perwira-perwira sing dhuwur pangkaté. Kabèh perwira-perwira tentara jaranan sing bagus-bagus.
7 Ohola mau nyundel nglayani perwira-perwira Asyur kabèh mau, lan merga hawa-nepsuné wong mau kèlu nyembah para brahalané wong Asyur lan srana mengkono najisaké awaké dhéwé.
8 Dadi Ohola nerusaké enggoné dadi sundel, sing diwiwiti nalika isih ana ing tanah Mesir. Wiwit nalika isih prawan wis gawéné turu karo wong lanang, sing padha nganggep wong kuwi pancèn sundel.
9 Wong mau banjur Dakulungaké marang para dhemenané, yakuwi wong Asyur, sing banget dikaremi.
10 Banjur diwudani, anaké lanang lan wadon padha ditawan, wekasané dipatèni nganggo pedhang. Wong wadon ing ngendi-endi padha nyatur kaanané Ohola mau.

11 Senajan Oholiba weruh kaanané
mbakyuné sing kaya mengkono mau,
malah saya nemen enggoné nyundel,
ngungkuli Ohola.
12 Wong mau iya gandrung karo
para priagung lan para perwira Asyur,
serdhadhu-serdhadhu sing nganggo
seragam rupa-rupa. Semono uga
gandrung karo perwira-perwira tentara
jaranan sing nom-nom lan bagus-bagus.
13 Aku nyipati dhéwé yèn Oholiba
kasusilané wis rusak banget, malah
ngungkuli mbakyuné.
14 Saya suwé saya banget enggoné
nglakoni nistha. Kasmaran weruh
gambaré para punggawa Babil sing
kaukir ana ing témbok-témbok nganggo
rupa abang mbranang, bangkèkané
nganggo sabuk, sirahé nganggo sorban
lan koncèr.
15 (23:14)
16 Bareng weruh gambar mau sanalika
Oholiba banjur gandrung, mula
kongkonan marani wong-wong Babil
mau.
17 Wong Babil banjur padha teka
ngumbar hawa-nepsuné, Oholiba

tumindak sing njijiki karo wong-wong
Babil mau.
18 Angger wong dipamèri yèn dhèwèké
sundel, nganti angger wong ngerti yèn
wong kuwi sundel. Aku jijik karo wong
mau, ora béda enggon-Ku jijik karo
mbakyuné.
19 Enggoné dadi sundel saya ndadi,
tingkah lakuné kaya dhèk isih prawan
dadi sundel ana ing tanah Mesir.
20 Wong kuwi kepéncut karo wong
lanang sing nepsuné kaya birainé jaran.
21 (Oholiba, kowé kepéngin mbalèni
uripmu dhèk prawan ana ing Mesir,
nalika kasusilanmu bobrok babar-pisan,
nalika payudaramu digawé dolanan lan
kowé kélangan tandhané enggonmu isih
prawan.)"
22 "Mulané, hé Oholiba, Pangéran Kang
Mahakwasa ngandika mengkéné, `Kowé
wis bosen karo para dhemenanmu,
nanging wong-wong kuwi bakal Dakgawé
muring karo kowé, lan Daktekakaké
supaya ngepung kowé.
23 Wong Babil, wong Kasdim, wong
Pekod, wong Soa, wong Koa lan wong
Asyur kabèh. Sakèhé para wong
gedhé, para perwira, para pegawé

sing dhuwur pangkaté lan para jéndral
tentara jaranan, sakèhé wong nom sing
bagus-bagus mau bakal Dakklumpukaké.
24 Kabèh bakal padha nyerang kowé
saka Lor, nggawa tentara akèh, kréta
perang lan tandhon pangan. Kowé bakal
dikepung déning wong-wong mau sing
padha nganggo tamèng lan tropong
sirah. Kowé bakal Dakulungaké ing
tangané lan kuwi sing bakal padha
ngadili kowé manut prenatané dhéwé.
25 Sarèhné Aku duka karo kowé,
mulané kowé bakal Dakpasrahaké
marang nepsuné wong-wong mau.
Irungmu lan kupingmu bakal dipagas,
anak-anakmu dipatèni. Anakmu lanang
lan wadon bakal direbut lan diobong
urip-uripan.
26 Sandhanganmu bakal disuwèk-
suwèk, lan raja-branamu dijupuki.
27 Kowé bakal Dakgawé mari enggonmu
kepéncutan lan nyundel kaya sing
wis koklakoni wiwit kowé isih ana ing
tanah Mesir. Kowé bakal ora kepéngin
nyembah brahala menèh lan ora bakal
ngéling-éling kaanan ing Mesir menèh.'"
28 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Kowé bakal

Dakulungaké marang wong-wong sing
sengit marang kowé lan kokanggep jijik.
29 Sarèhné padha sengit marang kowé,
mulané bakal njupuki sakèhé barang
asilé kangèlanmu, mula kowé kewudan
kaya sundel. Kuwi kabèh merga saka
enggonmu nyundel
30 lan gedhéné nepsumu. Kowé kuwi
sundelé para bangsa lan najisaké
awakmu dhéwé srana nyembah brahala.
31 Sarèhné kowé niru sedulurmu tuwa,
mulané kowé bakal Dakombèni saka
tuwung sing isi paukuman, padha karo
sing Dakombèkaké marang mbakyumu."
32 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Kowé bakal
ngombé saka tuwungé mbakyumu;
tuwung sing jero lan amba cangkemé.
Kowé bakal dipoyoki déning angger
wong; tuwung kuwi wis kebak.
33 Kowé bakal dadi mendem lan atimu
judheg, kuwi tuwung sing marahi
giris lan rusak, mengkono tuwungé
mbakyumu Samaria.
34 Tuwung mau bakal kokombé
saampasé, karo ngremet-ngremet
payudaramu. Mengkono pangandikané
Pangéran Kang Mahakwasa."

35 Mengkéné pangandikané Pangéran
Kang Mahakwasa menèh, "Sarèhné kowé
lali karo Aku sarta nyingkur Aku, mulané
kowé bakal ngrasakaké sangsara merga
saka nepsumu lan enggonmu nyundel."
36 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné, "Hé wong apes, apa kowé
wis siyaga ngadili Ohola lan Oholiba?
Wong loro kuwi dakwanen merga wis
padha nglakoni penggawé-penggawé
sing nistha.
37 Wis padha laku jina lan mematèni,
padha nyembah brahala lan matèni
anak-anaké sing dilairaké kanggo Aku.
Anak-anaké padha dienggo kurban
marang para brahala.
38 Isih ana tunggalé. Pasucèn-Ku padha
dinajisaké, prenatan dina Sabbat sing
Daktetepaké ora padha ditindakaké.
39 Sabanjuré nalika padha nyembelèh
anak-anaké kanggo brahalané, ing dina
kuwi uga padha nekani Pedaleman-Ku,
lan najisaké kasucèné!
40 Bola-bali enggoné kongkonan
nekakaké wong lanang saka adoh lan
wong-wong mau padha teka temenan.
Ohola lan Oholiba banjur padha adus,
mulas alisé lan nganggo hiasané.

41 Banjur padha lungguh ana ing
peturoné, ngadhepaké méja kebak
barang-barang èdi, semono uga dupa
lan lenga wangi enggon-Ku maringi.
42 Banjur ana swarané wong akèh sing
padha seneng-seneng, para wong lanang
saka ara-ara samun padha mlebu.
Wong-wong mau padha masang gelang
ana ing tangané wong wadon loro mau,
sarta masang makutha ana ing sirahé.
43 Aku mbatin wong kuwi padha
nylèwèng karo sundel sing wis rusak
awaké merga saka suwéné enggoné
nyundel.
44 Wong-wong lanang mau padha
bola-bali marani sundel-sundel Ohola
lan Oholiba, wong wadon sing wis bejat
kasusilané.
45 Wong mursid bakal ngadili wong-
wong mau karo ndakwa laku jina lan
gawé pati, merga padha laku bédhang
lan tangané gluput getih."
46 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Nekakna
grombolané kècu supaya nyiksa
sundel-sundel kuwi lan ngrampogi
barang-barangé.

47 Karebèn dibenturi watu lan
disembelèh nganggo pedhang, anak-
anaké dipatèni lan omah-omahé diobong
ludhes.
48 Aku bakal nyegah supaya satanah
kabèh wong padha ora nindakaké
kanisthan menèh, minangka pepéling
supaya wong wadon padha ora laku
bédhang menèh kaya Ohola lan Oholiba.
49 Déné kowé, wong wadon loro
kakang-adhi bakal Dakukum merga
enggonmu wis nindakaké pegawéan
nistha lan dosamu nyembah brahala.
Mula kowé bakal ngerti yèn Aku iki
Pangéran Kang Mahakwasa."
24 1 Ing dina kaping sepuluh,
sasi kaping pat, taun kaping
sangané enggonku padha ana ing
pembuwangan, Pangéran ngandika
marang aku mengkéné,
2 "Hé wong apes, dina iki catheten,
merga dina iki raja Babil wiwit ngepung
kutha Yérusalèm.
3 Umat-Ku sing mbangkang kuwi
tuturana nganggo pasemon. Aku,
Pangéran Kang Mahakwasa sing paring
pasemon kanggo wong-wong mau.

Kèncèngé isènana banyu, tumpangna
ing geni.
4 Banjur isènana kethok-kethokan
daging sing becik dhéwé — daging
pundhak lan pupu — karo balung pilihan.
5 Dagingé daging wedhus gèmbèl
pilihan; sugokna kayu sing akèh ing
sangisoring kèncèng. Banyuné karebèn
umob, balung lan dagingé godhogen
bebarengan."
6 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Kuthané wong
sing seneng mematèni bakal ketekan
paukuman! Kutha mau kaya kèncèng
tiyèngen sing ora tau diresiki. Kethok-
kethokan daging dicidhuk siji-siji, nganti
ora ana sing kèri.
7 Ing kutha kéné akèh wong sing padha
dipatèni, nanging ing lemah ora ana
tilasé getih sing ketutupan ing awu,
sebab getihé padha nyiprat ana ing watu
karang.
8 Daktogaké ana ing kana, supaya
getih mau ora ketutupan lan nekakaké
paukuman kanggo males sing gawé
pepati."
9 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Kuthané wong

sing seneng matèni kuwi bakal ketekan paukuman! Aku dhéwé sing bakal nyugokaké geniné.
10 Tambahana kayuné! Geniné tépasana! Dagingé godhogen! Kaldhuné buwangen! Balungé obongen.
11 Kèncèngé tembaga sing kothong mau tumpangna ana ing mawa sing mengangah. Srana mengkono kèncèng mau bakal dadi resik menèh, merga tiyèngé wis kobong kabèh.
12 Éwasemono ora kabèh tiyèng bakal mèlu kobong.
13 Hé Yérusalèm, penggawému sing kurang tata kuwi njalari kowé dadi najis. Senajan wis Dakcoba Dakgawé resik, nanging kowé tetep kotor. Kowé ora bakal dadi resik, yèn durung ngrasakaké mulading paukuman-Ku.
14 Aku, Pangéran Kang Mahakwasa sing ngandika. Wis tekan titi-mangsané Aku tumindak. Aku ora bakal lali karo dosa-dosamu lan ora bakal maringi kawelasan. Kowé bakal nampa paukuman kanggo sakèhé penggawému. Mengkono pangandikané Pangéran Kang Mahakwasa."

15 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,
16 "Hé wong apes, Aku bakal mundhut
wong sing koktresnani banget kanthi
dadakan. Nanging kowé aja ngresula,
sambat-sambat utawa ngetokaké luh.
17 Kowé aja ketara yèn mentas
kepatèn. Sirahmu tetepa serbanan lan
sikilmu sandhalan. Kowé aja nutupi
raimu utawa mangan panganan sing
lumrahé dipangan déning wong sing lagi
kepatèn."
18 Dina kuwi, nalika isih ésuk umun-
umun, aku omong-omong karo wong
sawetara. Soréné bojoku kapundhut.
Dina candhaké aku nindakaké kaya sing
didhawuhaké déning Pangéran marang
aku.
19 Wong-wong padha nakoni aku,
"Kénging menapa panjenengan
tumindak mekaten?"
20 Wangsulanku mengkéné, "Pangéran
wis ngandika karo aku yèn Panjenengané
kersa paring dhawuh marang wong
Israèl mengkéné,
21 'Kowé padha ngegung-egungaké
Pedalemané Allah merga enggoné
kukuh. Kowé seneng nyawang lan mlebu

mrono, nanging Pangéran bakal najisaké pasucèn mau. Malah anak-anakmu sing isih cilik kekarèné brayatmu bakal padha dipatèni ana ing peprangan.
22 Sawisé mengkono kowé bakal tiru aku, ora nutupi raimu lan ora mangan pangan sing lumrahé dipangan déning wong sing mentas kepatèn.
23 Kowé yèn metu saka ngomah bakal tetep serbanan lan tetep mlaku nganggo sandhal, lan kowé bakal ora sesambat utawa nangis. Kowé bakal mati ngenes, lan sesambat karo kancamu.
24 Kaya mengkono enggonku saiki dadi pretandha marang kowé; kowé bakal nindakaké apa sing daktindakaké. Pangéran ngandika, samasa kuwi mau kabèh wis kelakon, kowé bakal padha ngerti yèn Panjenengané mau Pangéran Kang Mahakwasa.'"
25 Pangéran ngandika menèh mengkéné, "Hé wong kang apes, Pedalemané Allah sing kukuh lan déning wong Israèl diegung-egungaké sarta sing nyenengaké atiné, nganti padha seneng nyawang lan mlebu mrono, kuwi bakal Daksirnakaké. Semono uga

anak-anaké wong Israèl lanang lan
wadon bakal Dakpundhut.
26 Ing dina kelakoné kuwi mau bakal
ana wong sing bisa oncat, banjur ngabari
kowé.
27 Ing dina kuwi uga kowé bakal
bali bisa guneman menèh, mari saka
enggonmu bisu, kowé banjur bakal
kandha karo wong sing nggawa kabar
mau. Kaya mengkono enggonmu bakal
dadi pretandha marang wong-wong
Israèl, lan wong-wong bakal ngerti yèn
Aku iki Pangéran."
25 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné.
2 "Hé wong apes, wedharna pangandika-
Ku kanggo bangsa Amon.
3 Padha rungokna pangandikané
Pangéran Allah Kang Mahakwasa, `Kowé
padha bungah ndeleng Pedaleman-Ku
digawé najis, ndeleng tanah Israèl dadi
suwung lan sepi, lan ndeleng wong
Yéhuda padha dibuwang ing tanah
manca.
4 Sarèhné kowé padha bungah, Aku
bakal nekakaké bangsa-bangsa saka
ara-ara samun sisih Wétan sing bakal
padha nelukaké kowé. Bangsa-bangsa

mau bakal padha ngedegaké kémahé
ana ing tanahmu sarta padha manggon
saterusé ana ing kono. Wong-wong mau
bakal padha mangan woh-wohanmu
sarta ngombé susuning raja-kayamu.
5 Kuthamu Raba bakal Dakdadèkaké
pangonan unta, lan setanah Amon
kabèh bakal Dakdadèkaké pangonan
wedhus, supaya kowé ngerti yèn Aku iki
Pangéran.'"
6 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Kowé padha keplok-keplok
lan jingkrak-jingkrak saka senengmu.
Kowé padha bungah merga Israèl
nandhang sangsara.
7 Sarèhné mengkono tumindakmu,
kowé bakal Dakulungaké marang
bangsa-bangsa liya sing bakal ngrampog
kowé entèk-entèkan. Kowé bakal
Daksirnakaké nganti tapis, nganti wis
ora dadi bangsa lan bakal ora duwé
tanah dhéwé. Sarta kowé bakal ngerti
yèn Aku iki Pangéran."
8 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Sarèhné Moab duwé
pangucap yèn Yéhuda kuwi ora béda
karo bangsa-bangsa liyané,

9 mulané kutha-kutha ing sauruté
tapel wates sing mbètèngi Moab bakal
Dakulungaké supaya digempur déning
mungsuh, senajan kutha-kutha sing
éndah dhéwé kayata Bèt-Yésimot,
Baal-Méon, lan Kiryataim.
10 Aku bakal nekakaké bangsa-bangsa
saka segara wedhi sisih Wétan supaya
nelukaké Moab lan Amon, nganti Moab
bakal mari enggoné dadi bangsa.
11 Moab bakal Dakukum, supaya padha
ngerti yèn Aku iki Pangéran."
12 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Wong Édom nindakaké
pemales sing ambek siya banget marang
Yéhuda, kuwi ateges gawé kaluputan
gedhé.
13 Mulané Édom bakal Dakukum,
lan saben wong sarta kéwané bakal
Dakpatèni. Édom bakal Dakdadèkaké
jugrugan, wiwit saka kutha Téman
nganti tekan Dédan, sarta saben wong
bakal dipatèni ana ing peprangan.
14 Umat-Ku Israèl bakal nindakaké
pemales-Ku marang Édom, nganti Édom
bakal ngrasakaké bentèring duka-Ku,
Édom bakal ngrasakaké sepira aboté

pemales-Ku. Mengkono pangandikané
Pangéran Kang Mahakwasa."
15 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika,
"Wong Filistin wis padha nindakaké
pemales sing ambek siya banget marang
satruné bebuyutan, nganti padha
disirnakaké kabèh.
16 Mulané wong Filistin bakal Dakgepuk
lan Daksapu resik saka ing bumi. Kabèh
wong sing manggon ana ing tanah ngaré
Filistin bakal Daksirnakaké.
17 Paukuman-Ku bakal nggegirisi
lan pemales-Ku bakal timbang karo
paukuman-Ku, nganti bakal padha ngerti
yèn Aku iki Pangéran."
26 1 Nalika aku ana ing
pembuwangan, ing taun
kaping sewelas, sasi kapisan tanggal
kapisan Pangéran ngandika marang aku
mengkéné,
2 "Hé wong apes, wong ing kutha Tirus
padha ngécé Yérusalèm karo muni
mengkéné, ‘Gapurané bangsa-bangsa
wis ambruk! Wis mari enggoné dadi
rajaning sudagar! Wis ora bakal dadi
saingan kita menèh!’
3 Mulané Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa ngandika mengkéné,

‘Ngertia wong Tirus, yèn Aku saiki
dadi mungsuhmu! Aku bakal nekakaké
bangsa pirang-pirang nyerbu kuthamu,
lan tekané bakal kaya ombaking segara.
4 Bètèngé kuthamu bakal digempur lan
menara-menaramu bakal dirubuhaké.
Lebuné bakal Daksapu resik, mula Tirus
bakal dadi gunung karang sing gundhul.
5 Panggonan kono bakal dadi papan
kanggo mépé jala ana ing satengahé
segara.’ Mengkono pangandikané
Pangéran Kang Mahakwasa, ‘Tirus bakal
dijarah-rayah déning bangsa-bangsa;
6 lan sing padha manggon ana ing
kutha, ing dharatan, bakal padha
dipatèni nganggo pedhang. Mula Tirus
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.’"
7 Allah Kang Mahakwasa ngandika
menèh mengkéné, "Aku bakal nekakaké
Nebukadnésar saka Babil, ratuning para
ratu, supaya nyerbu kutha Tirus. Tekané
saka Lor, nggawa jaran, kréta perang,
prejurit jaranan lan tentara akèh banget.
8 Sing padha manggon ana ing
kutha sing ana ing dharatan bakal
padha dipatèni sajroning peprangan.
Mungsuh bakal gawé kalèn-kalèn lan

tanggul-tanggul, minangka tamèng sing kuwat.
9 Témbok-témbokmu bakal dijugrugaké,
lan menara-menaramu bakal karubuhaké
nganggo andha wesi.
10 Saka akèhé jaran, bledugé bakal
nutupi kowé. Swarané grobag lan kréta
sing digèrèd déning jaran bakal gawé
kedheré témbok-témbokmu samasa
padha ngliwati gapura-gapurané kutha
sing wis dadi gempuran.
11 Para prejurité jaranan bakal padha
mlebu ing lurung-lurung sarta matèni
wong-wongmu nganggo pedhang.
Tugu-tugu sing kokandel-andelaké bakal
padha dirubuhaké.
12 Kasugihanmu bakal dirampas, lan
barang-barang daganganmu bakal
dijarah-rayah. Bètèngmu bakal padha
dijugrugaké, lan omah-omahmu sing
éndah bakal dibrukaké. Watu-watuné,
kayu-kayuné, gapurané bakal kabuwang
ing segara.
13 Enggonmu ngidung, semono uga
enggonmu ngunèkaké clempung bakal
Dakendheg.
14 Kuthamu bakal Dakdadèkaké gunung
karang sing gundhul, dadi panggonané

para wong golèk iwak mépé jalané.
Kutha mau bakal ora dibangun menèh.
Mengkono pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa."
15 Ana dhawuhé Pangéran Kang
Mahakwasa nganggo kutha Tirus
mengkéné, "Menawa kowé ditelukaké
wong-wong sing padha manggon ana ing
sauruting pesisir, bakal padha gemeter
krungu panjerité wong-wong sing padha
disembelèh.
16 Para rajaning bangsa-bangsa sing
lelayaran bakal padha kegèsèr saka
dhamparé. Wong-wong mau bakal padha
nyopot jubahé lan sandhangané réndan,
banjur lungguh ing lemah karo gemeter.
Saka girisé ndeleng kaananmu nganti
ora lèrèn-lèrèn enggoné ndhredheg
wèl-wèlan.
17 Wong-wong mau bakal padha
nglagokaké kidungé wong kepatèn,
'Kutha sing misuwur kuwi wis ambruk!
Prau-prauné wis disapu resik saka
segara. Biyèn penduduk kutha kéné
padha ngwasani segara, lan nekakaké
pagiris marang wong sing padha
manggon ana ing pesisir.

18 Saiki, bareng kutha mau wis rubuh,
wong-wong sing padha manggon ing
pulo-pulo padha gemeter, merga padha
kagèt ndeleng karusakan sing semono
gedhéné.'"
19 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Kowé bakal
Dakdadèkaké kutha jugrugan sing ora
dienggoni wong menèh. Kowé bakal
Dakslulupaké ing segara.
20 Kowé bakal Daklebokaké ana ing
jagadé wong mati, dadi siji karo wong-
wong sing wis mati dhèk jaman kuna.
Kowé bakal manggon ana ing jagadé
wong mati kono selawas-lawasé, amor
karo roh-rohé wong sing wis padha mati.
Mulané kutha iki ora bakal dienggoni
wong menèh, lan ora kepétung dadi
panggonané wong urip.
21 Kowé bakal dadi conto sing nggegirisi,
lan kuwi wekasané uripmu. Wong padha
nggolèki kowé, nanging ora bakal
nemokaké kowé menèh ing selawas-
lawasé. Mengkono pangandikané
Pangéran Kang Mahakwasa."

27 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,

2 "Hé wong apes, nglagokna kidung
pelayatan kanggo wong Tirus,
3 kutha sing ana ing sapinggiring segara
lan dedagangan karo bangsa-bangsa
ing daérah pesisir. Kandhakna apa
sing dingandikakaké Pangéran kanggo
wong-wong mau mengkéné, 'Tirus, kowé
ngegung-egungaké kaéndahanmu sing
sempurna.'
4 Omahmu ana ing segara, kowé
dibangun déning para ahli bangunan
kaya prau sing becik banget.
5 Kowé digawé nganggo kayu beros
saka Gunung Hèrmon, lan cagaké
layarmu digawé saka kayu èrès.
6 Dhayungmu digawé saka kayu Basan;
gladhagmu digawé saka kayu cemara
Siprus, dikuwati nganggo gadhing.
7 Layarmu digawé saka léna alus, léna
sing disulam saka tanah Mesir, gampang
dititèni saka kadohan. Téndha-téndhamu
kagawé saka léna alus, léna wungu saka
Siprus.
8 Sing ndhayung wong-wong saka kutha
Sidon lan Arwad. Kelasiné wong-wongmu
dhéwé sing padha trampil-trampil.
9 Para tukang-kayumu wong wasis-
wasis weton saka Babil. Prau-praumu

sing lelayaran para kelasiné padha blanja
ana ing toko-tokomu.
10 Wong Pèrsia, wong Lidia lan
wong Libia padha dadi serdhadhu lan
tentaramu. Tamèngé lan tropongé padha
cemanthèl ana ing tangsi-tangsimu.
Kuwi kabèh wong-wong sing gedhé
jasané, nganti kowé dadi misuwur.
11 Serdhadhu-serdhadhu Arwad padha
njaga bètèngmu, lan wong Gamad
padha njaga menara-menaramu.
Tamèngé padha dicanthèlaké ana ing
témbok-témbokmu. Kuwi kabèh wong
sing padha nambahi beciké negaramu.
12 Kowé padha dedagangan tekan
Spanyol; slaka, wesi, timah, sing
akèh banget cacahé, kokijoli nganggo
barang-barangmu.
13 Kowé padha dedagangan karo
wong Yunani, wong Tubal lan wong
Mèsèkh, barang-barangmu kokijolaké
batur-tukon lan barang-barang saka
swasa.
14 Barang-barangmu kokijolaké jaran
kanggo narik kréta lan jaran tunggangan
sarta bihal saka Bèt-Togarma.
15 Wong-wong saka Rodhos padha
dedagangan karo kowé, semono uga

wong-wong sing padha manggon ana
ing sauruté pesisir padha ngijolaké
gadhing lan kayu keling karo barang
daganganmu.
16 Wong Édom padha nukoni
daganganmu lan pametuné tanahmu.
Enggoné mbayar kowé nganggo permata
zamrud, léna wungu, léna sulaman, léna
alus, mutiara lan permata dlima.
17 Wong Yéhuda lan wong Israèl padha
mbayar kowé nganggo gandum, madu,
lenga zaitun lan bumbu-bumbu.
18 Wong Damsyik padha nukoni
daganganmu lan mbayar nganggo
anggur saka Hèlbon lan wulu wedhus
saka Sahar. Padha ngijolaké wesi
gemblèngan lan bumbu-bumbu karo
barang-barangmu.
19 (27:18)
20 Wong Dédan padha ngijolaké lapak
lan pakéan jarané.
21 Wong Arab lan para penggedhéné
bangsa Kédar padha ngijolaké wedhus
gèmbèl, wedhus jawa lan wedhus bérok
karo barang-barang daganganmu.
22 Semono uga para sudagar ing Syéba
lan Raéma padha ngijolaké barang-

barangé mas-inten lan bumbu-bumbu
sing larang regané.
23 Sudagar-sudagar saka kutha Haran,
Kané, lan Èden, saka Syéba lan Asyur
sarta Kilmad kabèh padha dedagangan
karo kowé.
24 Padha ngedol marang kowé
sandhangan-sandhangan éndah,
mori wungu lan mori sulaman, babut
permadhani sing manéka rupa,
dhadhung lan tali-tali sing kuwat banget.
25 Para sudagarmu padha nunggang
kapal dagang gedhé-gedhé. Kuthamu
presasat kapal gedhé, kebak barang
dagangan, kemambang ana ing segara.
26 Bareng para pendhayungmu padha
nggawa kapalmu metu ana ing segara,
dumadakan ana angin saka Wétan
ngeremaké kapalmu, adoh saka
padununganmu.
27 Kasugihan lan barang-barang
daganganmu, semono uga matrus-
matrus lan pendhayungmu, para tukang
lan para sudagarmu, sakèhé prejurit
sing ana ing kapal — kabèh padha kleleb
ing segara, kèrem bareng karo kapalmu.
28 Panjerité para matrus sing kleleb
nganti keprungu saka dharatan.

29 Wong kabèh nuli padha ninggal
kapalé lan saben matrus nglangi
menyang dharatan.
30 Wong kabèh padha nangisi
kaananmu, sirahé padha disawuri awu,
banjur padha nglésod ana ing lebu.
31 Sirahé padha dicukur, banjur padha
nganggo sandhangan bagor. Atiné sedhih
banget ndeleng kaananmu nganti nangis
kelara-lara.
32 Padha nglagokaké kidungé wong
kepatèn, karo sesambat, ‘Sapa sing bisa
madhani Tirus. Tirus sing saiki kakubur
ana ing segara?
33 Para sudagarmu sing padha lelayaran
menyang negara manca padha nyukupi
kebutuhané saben bangsa. Raja-raja
padha dadi makmur, merga saka akèhé
barang daganganmu.
34 Saiki kowé kèrem ana ing segara,
ambles ana ing dhasaré samodra. Barang
daganganmu lan kabèh penumpangé
sirna bareng karo kowé ana ing segara.’
35 Saben wong sing manggon ana ing
sauruté pesisir padha kagèt meruhi
kaananmu. Para rajané padha ketaman
ing giris, lan katon wedi banget.

36 Saiki kowé ora ana, lan ora bakal
bali menèh ing selawas-lawasé. Sakèhé
sudagar ing bumi padha giris, merga
bisa uga bakal ngalami musibah kaya
sing kokalami."
28 1 Pangéran ngandika marang aku
mengkéné,
2 "Hé wong apes, raja Tirus kandhanana
yèn Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
dhawuh marang wong-wong mau
mengkéné, 'Omonganmu umuk,
gemedhé, kandha yèn kowé kuwi allah,
sing lungguh ana ing dhampar ing
satengahé samodra. Rumangsamu kowé
kuwi allah, nanging sejatiné dudu; kowé
kuwi manungsa sing apes.
3 Rumangsamu kowé kuwi luwih
wicaksana tinimbang Dhanièl, nganti ora
ana prekara sing rumit kanggoné kowé.
4 Kawicaksananmu lan ketrampilanmu
sing marakaké kowé sugih raja-brana,
emas lan slaka.
5 Kowé pancèn pinter dagang nganti
bathimu akèh. Atimu mongkog merga
kasugihanmu sepirang-pirang!'"
6 Sarèhné mengkono, Aku Pangéran,
Kang Mahakwasa ngandika mengkéné,
"Merga kowé rumangsa wasis kaya Allah,

7 Aku bakal nekakaké mungsuh sing
ambek siya, nempuh perang marang
kowé. Sakèhé barang éndah lan pengaji
saka asilé kawasisan lan ketrampilanmu
dagang bakal disirnakaké.
8 Kowé bakal dipatèni lan dikubur ana
ing kuburan sing kebak banyu.
9 Yèn wong-wong mau padha teka
arep matèni kowé, apa kowé isih bakal
kandha, ‘Aku iki Allah?’ Yèn kowé
adu-arep karo wong sing bakal matèni
kowé, kowé bakal ngakoni yèn kowé
kuwi dudu Allah, nanging manungsa sing
apes.
10 Kowé bakal mati kaya asu ana ing
tangané wong kapir saka manca negara.
Mengkono pangandika-Ku, Pangéran
Kang Mahakwasa."
11 Pangéran ngandika menèh
mengkéné,
12 "Hé wong apes, nangisana raja
Tirus sing bakal nampani musibah.
Kandhakna marang raja Tirus, yèn
Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika mengkéné, ‘Biyèn kowé kuwi
prelambangé kasampurnan. Kowé wasis
lan duwé kawibawan!

13 Kowé manggon ana ing Firdus,
petamanané Allah. Direngga nganggo
permata manca warna sing éndah-
éndah: akik dlima lan inten, akik topas,
pirus, yakut, retna, cempaka, nilam,
zamrud lan alkali abang. Enggon-
enggonmu saka emas. Kabèh mau
dicawisaké wiwit kowé lair.
14 Aku nugasaké kerub sing sekti
njaga kowé. Kowé manggon ana ing
gunung-Ku kang suci lan mlaku-mlaku
ana ing satengahing permata sing
mencorong.
15 Tumindakmu tanpa cacad wiwit kowé
katitahaké, nganti saiki kowé nglakoni
piala.
16 Kowé laku dagang gedhèn, kuwi
njalari kowé nindhes lan jahat. Mulané
kowé banjur Dakbuwang saka gunungé
Allah, lan kerub sing ngreksa kowé
banjur nundhung kowé saka satengahé
permata sing gemebyar.
17 Kowé gemunggung merga saka
éndahing rupamu lan merga saka
misuwurmu; pretingkahmu banjur kaya
wong gemblung. Mulané kowé bakal
Dakbuwang ana ing lebuning bumi, dadi
pepéling kanggo para raja liyané.

18 Piala sing koktindakaké sajroning
dol-tinuku, gawé najisé papan
pangibadahmu. Mulané kuthamu bakal
Dakobong nganti entèk babar-pisan. Apa
sing saiki katon bakal entèk dadi awu.
19 Kowé bakal sirna ing selawas-lawasé,
lan bangsa-bangsa sing wis tau teka
lan kenal karo kowé bakal padha dadi
giris, merga wedi yèn iya bakal ngalami
musibah kaya kowé.'"
20 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,
21 "Hé wong sing apes, wartakna
marang kutha Sidon mengkéné,
22 kandhakna yèn Aku, Pangéran
Kang Mahakwasa, ngandika mengkéné
tumraping Sidon, 'Sidon, Aku iki
mungsuhmu. Wong-wong bakal padha
memuji marang Aku merga sing
Daktindakaké marang kowé. Wong-wong
mau bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran,
kang mahasuci, mulané ngukum
wong-wong sing padha manggon ing
kuthamu.
23 Aku bakal nekakaké pageblug lan
perang, mula dalan-dalanmu bakal kebak
getih. Kowé bakal diserang mungsuh
saka kéblat papat, lan wong-wongmu

bakal tiwas déning pedhang. Nganti kowé bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.'"
24 Pangandikané Pangéran menèh,
"Bangsa-bangsa sakiwa-tengené Israèl sing biyèn ngina marang Israèl bakal mari dadi eri sing natoni Israèl menèh. Nganti bangsa-bangsa mau bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran."
25 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika menèh mengkéné, "Aku bakal mbalèkaké wong Israèl saka satengahé bangsa-bangsa nalika Dakbuyaraké, nganti bangsa-bangsa bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran kang mahasuci. Umat Israèl bakal manggon ana ing tanahé dhéwé, tanah sing Dakparingaké marang Yakub abdi-Ku.
26 Umat kuwi bakal manggon ana ing kana kanthi tentrem. Ana ing kana bakal padha gawé omah lan yasa kebon anggur. Para bangsa sakiwa-tengené sing ngrèmèhaké bakal Dakukum, sarta Israèl bakal manggon kanthi tentrem lan ngerti yèn Aku iki Pangéran, Allahé."

29 1 Nalika enggonku padha ana ing pembuwangan nyandhak taun kaping sepuluh, mbeneri sasi kasepuluh

tanggal ping rolas, ana dhawuhé
Pangéran marang aku mengkéné,
2 "Hé wong apes, wartakna marang raja
ing Mesir. Kandhakna yèn satanah Mesir
kabèh bakal kaukum.
3 Mengkéné dhawuhé Pangéran Kang
Mahakwasa marang raja Mesir, ‘Aku iki
mungsuhmu, hé baya galak sing njerum
ana ing kali. Kowé kandha-kandha yèn
Bengawan Nil kuwi duwèkmu lan kowé
sing gawé.
4 Aku bakal masang cangkolan ana ing
wangmu lan iwak-iwak kali bakal padha
kraket ing sisikmu. Kowé banjur bakal
Daktarik, Dakentas saka Bengawan Nil,
karo sakèhé iwak sing temèmplèk ana
ing awakmu
5 lan Dakbuwang ana ing segara wedhi.
Awakmu bakal gemléthak ana ing lemah
tanpa dipendhem, dadi pakané manuk
lan kéwan-kéwan alasan.
6 Nganti wong-wong ing Mesir
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.’"
Pangandikané Pangéran menèh, "Wong
Israèl padha ngendelaké kekuwatanmu,
nanging satemené kowé kuwi mung
teken sing ringkih.

7 Yèn kanggo nyagak banjur coklèk,
lan nyubles cangklakané wong sing
nganggo, sarta nyuwèkaké gegeré.
8 Mulané Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa ngandika marang kowé, yèn
Aku bakal nekakaké wong-wong sing
nyerang kowé nganggo pedhang, matèni
wong-wongmu lan raja-kayamu.
9 Mesir bakal dadi tanah sepi, lan kowé
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran."
"Sarèhné kowé kandha yèn Bengawan
Nil kuwi duwèkmu lan kowé sing gawé,
10 mulané saiki Aku dadi mungsuhmu
lan mungsuhé Bengawan Nil. Tanah
Mesir kabèh bakal Dakdadèkaké ara-ara
samun, wiwit saka kutha Migdol ing sisih
Lor tekan kutha Aswan ing sisih Kidul
sauruté tapel watesé tanah Sudan.
11 Sajroné patang puluh taun bakal
ora ana manungsa utawa kéwan sing
ngambah utawa manggon ana ing kono.
12 Mesir bakal Dakdadèkaké panggonan
sing sepi nyenyet dhéwé ing salumahing
bumi. Nganti patang puluh taun lawasé
kutha-kutha ing tanah Mesir bakal
rupa jugrugan, ngungkuli kutha-kutha
liyané. Wong Mesir bakal Dakdadèkaké
pengungsi, lan bakal padha keplayu

menyang negara-negara liyané sarta
manggon ana ing kana ing satengahé
bangsa-bangsa."
13 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Sawisé patang puluh taun
wong Mesir sing Daksebar ana ing
satengahé para bangsa mau bakal
Dakbalèkaké menèh ana ing tanahé
dhéwé.
14 Dakpapanaké ana ing tanah Mesir
sisih Kidul, tanah asalé. Ana ing kana
bakal dadi kraton sing ringkih,
15 sing cilik dhéwé ing antarané
kraton-kraton liyané, mula selawasé
bakal ora njajah bangsa-bangsa liyané
menèh. Bakal Dakgawé ringkih banget,
nganti ora bisa nelukaké bangsa-bangsa
liyané nuruti kekarepané.
16 Israèl bakal ora gemantung saka
pitulungané Mesir menèh. Malah nasibé
Mesir bakal tansah dadi pepéling
tumraping Israèl supaya aja ngendel-
endelaké Mesir menèh. Lan Israèl
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran Kang
Mahakwasa."
17 Nalika enggonku padha ana ing
pembuwangan nyandhak taun ping
patlikur, ing sasi kapisan tanggal

kapisan, Pangéran ngandika marang aku mengkéné,
18 "Hé wong apes, Raja Nebukadnésar
bakal nglurug perang menyang Tirus.
Para prejurité nggawa momotan abot
nganti sirahé padha plonthos lan bahuné
padha mlècèt, nanging raja lan para
prejurité padha ora nampa apa-apa
minangka liruné kangèlané.
19 Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika bab kuwi mengkéné, 'Tanah
Mesir bakal Dakulungaké marang
Raja Nebukadnésar. Raja mau bakal
njarah-rayah kasugihané Mesir kanggo
mbayar tentarané.
20 Mesir Dakulungaké minangka opahé,
merga tentarané wis nglakoni dhawuh-
Ku. Aku Pangéran Kang Mahakwasa kang
dhawuh.'
21 Samasa wis kelakon, Israèl bakal
Dakgawé rosa lan kowé Yéhezkièl, bakal
ngandhakaké marang angger wong,
supaya wong kabèh krungu lan ngerti
yèn Aku iki Pangéran."
30 1 Pangandikané Pangéran menèh,
2 "Hé wong apes, medhara
wangsit lan wartakna pangandika-Ku,
Pangéran Kang Mahakwasa. Wartakna

sing seru mengkéné, Bakal ana mangsa
panyia-nyia!
3 Dinané wis cedhak. Ing dina kuwi
Pangéran bakal tumindak. Dina
sing kebak mendhung lan pepeteng
tumraping para bangsa.
4 Ing tanah Mesir bakal ana peprangan,
Sudan bakal gemeter. Ing Mesir wong
akèh bakal padha dipatèni, tanah mau
bakal dijarah-rayah lan dadi ludhesan.
5 Ing peprangan mau akèh prejurit
séwan sing bakal dipatèni, yakuwi
prejurit séwan saka Sudan, Lidia, Libia,
Arab, Kub, malah iya wong Israèl akèh."
6 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Saka Migdol
ing sisih Lor tekan Aswan ing sisih
Kidul akèh prejurit sing bakal mati
ana ing peprangan. Tentara Mesir sing
angkuh bakal katumpes. Pangéran Kang
Mahakwasa sing ngandika.
7 Tanah kuwi bakal dadi sepi dhéwé ing
salumahing bumi, lan kutha-kuthané
bakal dadi ludhesan kabèh.
8 Yèn Mesir wis kaboyong lan para
prejurité mati kabèh, Mesir bakal ngerti
yèn Aku iki Pangéran.

9 Samasa tekan mangsané lan Mesir
wis katumpes, Aku bakal ngutus tentara
numpak kapal nyerbu tanah Sudan
kanthi dadakan, mula wong-wong ing
kana bakal padha gemeter. Dina kuwi
bakal kelakon!"
10 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa, "Nebukadnésar, raja ing
Babil, bakal Dakagem nguras kasugihané
tanah Mesir.
11 Raja mau lan tentarané sing ambek
siya bakal teka numpes tanah kono.
Mesir bakal diserang nganggo pedhang,
lan tanah mau bakal kebak mayité wong
sing padha dipatèni.
12 Bengawan Nil banyuné bakal Daksat
lan Mesir bakal Dakulungaké lan
dijajah déning wong ala. Mesir bakal
ditumpes kabèh déning wong manca.
Aku, Pangéran Kang Mahakwasa sing
ngandika."
13 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa, "Aku bakal numpes sakèhé
reca lan brahala sing ana ing Mèmfis. Ing
Mesir bakal ora ana penggedhé menèh
lan kabèh wong bakal ketaman pagiris.

14 Aku bakal numpes lan ngobong
kutha-kuthané mengalor tekan Soan.
Kutha Tèbès bakal Dakukum.
15 Kutha Pelusium, bètèngé Mesir
sing kukuh dhéwé, bakal ngrasakaké
mulading duka-Ku. Kasugihané Tèbès
bakal Daksirnakaké.
16 Mesir bakal Dakobong lan Pelusium
bakal ngalami sangsara. Bètèngé Tèbès
bakal ambruk, lan kutha mau bakal
kebanjiran.
17 Para nonoman ing kutha-kutha
Héliopolis lan Bubastis bakal padha mati
ana ing peprangan, lan kekarèné bakal
didadèkaké tawanan perang.
18 Takhpanhès bakal nampani pepeteng
samasa pangwasané Mesir sing diegung-
egungaké Dakpepesaké. Mesir bakal
ketutupan ing mendhung lan penduduké
kutha-kuthané bakal kaboyong kabèh
dadi tawanan perang.
19 Yèn wis ngrasakaké paukuman-Ku
sing kaya mengkono mau Mesir bakal
ngerti yèn Aku iki Pangéran."
20 Nalika enggonku padha ana ing
pembuwangan nyandhak taun ping
sewelasé, sasi kapisan, ing dina kapitu,
Pangéran ngandika marang aku,

21 "Hé wong apes, lengené raja Mesir
wis Dakputung. Ora ana wong sing
merban utawa mrenahaké lengen mau
ing cangklongan supaya bisa tuntum
menèh lan kuwat nyekel pedhang.
22 Mulané Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa dhawuh mengkéné, 'Aku
iki mungsuhé raja Mesir. Lengené
loro-loroné bakal Dakputung, ya lengené
sing isih wutuh, ya lengen sijiné sing wis
putung, mula pedhangé bakal mrucut
saka tangané.
23 Wong Mesir bakal Dakbuyaraké ana
ing salumahé bumi.
24 Yèn wis mengkono lengené raja Babil
bakal Dakgawé rosa lan pedhang-Ku
bakal Dakcekelaké ana ing tangané.
Nanging lengené raja Mesir karo-karoné
bakal Dakputung, nganti bakal gereng-
gereng sesambat lan mati ana ing
ngarepé mungsuhé.
25 Raja Mesir bakal Dakpepes
pangwasané, nanging raja Babil
Dakgawé sentosa. Yèn pedhang-Ku wis
Dakcekelaké ana ing tangané, angger
wong bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.

26 Wong Mesir bakal Daksebar ana ing
salumahing bumi, sarta padha ngerti yèn
Aku iki Pangéran.'"

31 1 Nalika enggonku padha ana ing
pembuwangan nyandhak taun
kaping sewelas, sasi kalima tanggal
kapisan, Pangéran ngandika marang
aku,
2 "Hé wong apes, kandhakna karo Raja
Pringon lan wong Mesir mengkéné,
'Pangwasamu gedhé banget, sapa sing
bisa nandhingi kowé?
3 Kowé presasat sédar ing Libanon,
wit sing becik ngrembuyung godhongé,
dhuwuré sundhul ing langit.
4 Dibutuhaké banyu kanggo tuwuh, lan
kali-kali ing sangisoré lemah sing awèh
pangan. Kuwi sing mbanyoni lemah
panggonané tuwuh, lan awèh banyu
marang sakèhing wit-witan sing ana ing
alas kono.
5 Sarèhné banyuné cukup, wit èrès mau
tuwuh saya gedhé ngungkuli wit-wit
liyané. Pang-pangé dadi gedhé lan dawa.
6 Manuk-manuk manéka-warna padha
nusuh ana ing pang-pangé. Kéwan alas
padha manak ing sangisoré pang-pangé.

Bangsa-bangsa salumahé bumi padha
golèk pengayoman ana ing sangisoré.
7 Iba éndahé wit èrès kuwi — gedhé
dhuwur tur pangé gedhé-gedhé lan
dawa-dawa. Oyodé nembus tekan
sumber-sumber ing sangisoré lemah.
8 Ora ana wit èrès sing ana ing
petamanané Pangéran sing bisa
nandhingi wit mau. Ora ana wit cemara
sing pang-pangé kaya kuwi, lan ora ana
wit beros sing pangé ngrembuyung kaya
ngono. Ora ana wit ing petamanané Allah
sing beciké ngungkuli wit èrès kuwi.
9 Aku sing gawé wit kuwi becik lan
pang-pangé padha mekar. Saben wit
mèri karo wit èrès mau.’
10 Aku Pangéran Kang Mahakwasa
paring weruh apa sing bakal dialami
déning wit èrès sing pang-pangé nganti
sundhul ing awang-awang. Saya dhuwur
saya tambah gemunggungé.
11 Mulané banjur Daktampik lan
Dakulungaké ing tangané raja saka
tanah manca. Kuwi sing bakal ngganjar
wit mau timbang karo penggawéné sing
ala.
12 Raja-raja ngamanca sing ambek siya
bakal padha negor wit mau lan ditinggal

gemléthak ana ing lemah. Pang-pangé
lan godhongé sing ngrembuyung bakal
nibani gunung-gunung lan lembah-
lembah ing sawratané tanah kono.
Sakèhé bangsa-bangsa sing biyèn
manggon ana ing sangisoré pang-pangé
bakal padha lunga.
13 Manuk-manuk bakal padha teka lan
ménclok ana ing wit sing ambruk mau,
sarta kéwan-kéwan galak bakal padha
mlaku nglumpati pang-pangé.
14 Dadi wiwit saiki bakal ora ana wit,
senajana wit sing olèh banyu akèh, sing
bisa tuwuh dadi gedhé, sing dhuwuré
sundhul ing méga. Wit-witan kabèh
pinesthi apes kaya manungsa, iya
pinesthi mati nunggal karo sing padha
medhun ana ing jagading pati."
15 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Ing dina
ambruké wit gedhé mau menyang
donyané wog mati, sumber-sumber ing
sangisoring bumi bakal Dakdhawuhi
ngeleb panggonan kono minangka
tandha béla-susah. Kali-kali bakal
Dakdhawuhi mandheg enggoné mili,
semono uga iliné kali-kali Dakendheg.
Sarèhné wit gedhé kuwi wis mati,

mulané Aku bakal nekakaké pepeteng
ana ing pegunungan Libanon, nganti
wit-wit sing ana ing kono bakal padha
alum.
16 Yèn wit gedhé mau wis ana ing
donyané wong mati, rubuhé bakal
kanthi gemuruh, nganti rubuhé mau
ngoregaké para bangsa. Wit-wit sing ana
ing petamanan Èden lan sakèhé wit-wit
pilihan sing ora kekurangan banyu ing
Libanon sing wis padha ana ing donyané
wong mati bakal padha bungah merga
rubuhé wit gedhé mau.
17 Lan bakal padha ngiring lakuné wit
gedhé mau mlebu ing donyané wong
mati kumpul karo sing padha ambruk
luwih dhisik. Lan sapa waé sing tau
ngéyub ana ing sangisoré wit gedhé mau
bakal kabuyaraké ing satengahé para
bangsa.
18 Wit gedhé mau ora liya raja Mesir lan
rakyaté kabèh. Wit-wit ing petamanané
Allah ora ana sing madhani gedhéné lan
kawibawané. Nanging saiki, ora béda
karo wit-witan sing ana ing petamanan
Èden, wit gedhé mau iya bakal manggon
ing donyané wong mati, kumpul karo
wong-wong kapir sing ora kenal karo

Allah, lan karo wong-wong sing tiwas ana
ing peprangan. Mengkono pangandikané
Pangéran Kang Mahakwasa."
32 [1] Nalika enggoné padha ana ing
pembuwangan nyandhak taun
ping rolas, ing sasi kaping rolas, tanggal
kapisan ana dhawuhé Pangéran marang
aku,
[2] "Hé wong apes, raja Mesir tuturana
sing temenan. Pangandika-Ku iki
kandhakna, `Pratingkahmu ing antarané
para bangsa kuwi kaya singa, nanging
sajané kowé kuwi ngèmperi baya sing
ciblon ana ing kali. Banyuné kokgawé
buthek nganggo sikilmu, mula kali-kali
dadi reged.
[3] Yèn para bangsa padha nglumpuk,
kowé bakal Dakjala lan kowé bakal
digèrèd saka kali menyang dharatan.
[4] Kowé bakal Dakbanting ana ing lemah
lan dagingmu Dakpakakaké manuk ing
awang-awang lan kéwan-kéwan ing
salumahing bumi karebèn padha wareg.
[5] Gunung-gunung lan lembah-lembah
bakal Dakkebaki dagingmu sing bosok
kuwi.

6 Getihmu bakal Dakesokaké lan
Dakcipratakè ana ing gunung-gunung
sarta Dakilèkaké ana ing kali-kali.
7 Samasa kowé Daktumpes, langit bakal
Daktutupi lan lintang-lintang padha
Dakpetengi. Srengéngé bakal Daktutupi
nganggo mendhung lan rembulan bakal
ora nyorotaké padhangé.
8 Kabèh sing sumunar ana ing
langit bakal Dakdadèkaké peteng lan
salumahing bumi bakal Dakkemuli
pepeteng. Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa kang ngandika.
9 Akèh bangsa bakal padha susah
samasa krungu sing Dakwartakaké
marang sakèhé negara bab sangsara
sing nekani kowé.
10 Bangsa-bangsa bakal padha kagèt
yèn krungu apa sing Daktindakaké
marang kowé. Samasa Aku ngobat-
abitaké pedhang-Ku, raja-raja bakal
padha gemeter saka wediné. Ing
dina sirnamu, sakèhé raja-raja bakal
padha wèl-wèlan saka wediné merga
nyumelangaké uripé dhéwé.'"
11 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
marang raja Mesir, "Kowé bakal ngadhepi
pedhangé raja Babil.

12 Aku bakal nekakaké serdhadhu-
serdhadhu sing ambek siya saka bangsa
ngendi-endi. Bakal padha ngunus
pedhangé matèni para kawulamu
kabèh. Wongmu kabèh, lan samubarang
liyané sing kokegung-egungaké bakal
disirnakaké.
13 Raja-rajamu bakal Dakpatèni ing
panggonané ngombé. Mula bakal ora
ana manungsa utawa kéwan sing gawé
butheké banyu menèh.
14 Banyu-banyu bakal menep lan bali
bening menèh, kali-kali bakal anteng
iliné.
15 Samasa Mesir wis Dakdadèkaké sepi
mamring lan apa sing urip ing kana
wis Daktumpes kabèh, ing kono wong
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran Kang
Mahakwasa.
16 Pepéling sing tandhes iki dadia
nyanyiané wong kepatèn. Para
wong wadoné bangsa-bangsa bakal
ngidungaké nyanyian kuwi kanggo
nangisi Mesir lan penduduké sing padha
mati. Mengkono pangandikané Pangéran
Kang Mahakwasa."
17 Nalika enggonku padha ana ing
pembuwangan nyandhak taun ping

rolas, ing sasi kapisan tanggal limalas,
Pangéran ngandika marang aku,
18 "Hé wong apes, wong Mesir pirang-
pirang sing padha mati kuwi tangisana.
Wong-wong sing padha mati lan para
rajané bangsa-bangsa sing gedhé
pangwasané kuwi cemplungna ing
donyané wong mati.
19 Kowé munia mengkéné, 'Apa kokkira
kowé kuwi luwih becik ketimbang
karo wong-wong liyané? Kowé bakal
kacemplungaké ana ing donyané wong
mati, lan ana ing kono bebarengan karo
wong sing ora kenal karo Allah.'
20 Wong-wong Mesir bakal kalebokaké
ing donyané wong mati, bebarengan
karo wong-wong sing padha mati ana
ing peprangan. Pedhangé wis kaunus,
kanggo matèni wong mau kabèh.
21 Para pahlawan sekti sing biyèn
dadi balané Mesir, padha methukaké
wong-wong Mesir sing mlebu ana ing
donyané wong mati. Padha surak-surak
mengkéné, 'Wong-wong sing padha ora
kenal karo Allah lan mati ing sajroning
peprangan padha teka lan saiki padha
amor ana ing kéné!'

22 Asyur ana ing kono, dikubengi
pekuburan-pekuburané para
serdhadhuné.
23 Kuwi kabèh padha mati ing sajroning
peprangan, kuburané ana ing donyané
wong mati sing jero dhéwé. Kabèh
serdhadhuné sing mati ing peprangan
ana ing kono, lan kuburané padha
ngubengi Asyur. Nanging dhèk biyèn
wong-wong mau tau gawé girisé wong
urip.
24 Élam iya ana ing kono, dikubengi
kuburané serdhadhu-serdhadhuné.
Wong mau kabèh matiné ana ing
peprangan, lan mlebu ing donyané wong
mati tanpa kenal karo Allah. Nalika uripé
padha nggegirisi, nanging saiki padha
gemléthak mati, diasoraké banget.
25 Élam amor karo wong-wong sing
padha mati ana ing peprangan,
kinubengan déning kuburané serdhadhu-
serdhadhuné kabèh. Kuwi kabèh wong
sing padha ora tepung karo Gusti Allah,
lan mati ana ing peprangan. Nalika
uripé padha nggegirisi, nanging saiki
gemléthak lan diasoraké banget. Nasibé
padha karo wong-wong liyané sing
padha mati ana ing peprangan.

26 Mèsèkh lan Tubal iya ana ing kono,
dikubengi kuburané para serdhadhuné.
Kuwi kabèh wong sing padha ora
wanuh karo Allah, lan matiné ana ing
peprangan. Éwasemono dhèk biyèn
padha dadi girisé wong urip.
27 Wong-wong mau padha dikubur
nganggo pakurmatan, kaya carané wong
ngubur pahlawan dhèk jaman kuna. Para
pahlawan mau mlebu ing donyané wong
mati nganggo sandhangan perwira lan
digawani gegamané kabèh. Pedhangé
disèlèhaké ing sangisoré sirahé lan
tangané ditumpangaké ana ing awaké.
Para pahlawan mau dhèk biyèn gedhé
pangwasané lan gawé girisé wong urip.
28 Kaya mengkono kuwi para wong
Mesir enggoné gemléthak ana ing
antarané wong sing mati ing peprangan,
sing padha ora kenal karo Allah.
29 Édom iya ana ing kono karo para
rajané lan para penggedhéné. Biyèn dadi
perwira-perwira sing gedhé pangwasané,
nanging saiki padha gemléthak ana
ing donyané wong mati, awor karo
wong-wong sing padha ora kenal karo
Allah, lan padha mati ana ing peprangan.

30 Para bangsawan negara-negara
sisih Lor iya padha ana ing kono, lan
wong-wong Sidon. Wong-wong kuwi
dhèk biyèn padha nggegirisi, nanging
saiki padha nandhang sangsara ana
ing donyané wong mati, amor karo
wong sing mati ana ing peprangan,
wong-wong sing padha ora kenal karo
Allah.
31 Ndeleng wong sing mati ana ing
peprangan kuwi bakal dadi panglipur
kanggoné raja Mesir lan tentarané.
Mengkono pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa.
32 Raja Mesir pancèn Dakdadèkaké
nggegirisi kanggo wong urip, nanging
wong mau lan tentarané bakal dipatèni
lan gemléthak amor karo wong-
wong sing ora wanuh karo Allah,
sing padha mati ana ing peprangan.
Mengkono pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa."
33 1 Pangéran ngandika marang aku
mengkéné,
2 "Hé wong apes, pangandika-Ku iki
terusna marang bangsamu, yèn Aku ne
kakaké peprangan ing sawijining negara,

wong-wong ing negara mau rak milih
wong jaga siji.
3 Yèn wong mau weruh mungsuh teka,
banjur ngunèkaké slomprèt kanggo
ngabari saben wong yèn ana mungsuh
teka.
4 Yèn ana wong sing krungu swarané
slomprèt, nanging emoh nggatèkaké,
samasa mungsuh teka matèni wong
mau, matiné kuwi merga saka salahé
dhéwé.
5 Patiné ditanggung dhéwé merga ora
nggatèkaké pepéling. Yèn nggatèkaké,
rak bisa oncat.
6 Nanging yèn wong jaga mau weruh
ana mungsuh teka, mangka ora
ngunèkaké slomprèt, mungsuh mau
satekané banjur bakal matèni wong-
wong ing kono, wong jaga mau kudu
nanggung patiné wong-wong sing padha
dipatèni kuwi.
7 Mulané, hé Yéhezkièl, kowé bakal
Dakdadèkaké penjagané bangsa Israèl.
Samasa kowé krungu pangandika-Ku,
wong-wong nuli padha élingna.
8 Samasa Aku ngandika marang wong
duraka yèn bakal mati, mangka kowé ora
ngélingaké supaya mratobat, lan tetep

urip, wong mau bakal mati merga saka durakané, nanging Aku bakal mundhut tanggung jawab bab nyawané marang kowé.
9 Nanging menawa kowé ngélingaké wong duraka mau supaya mratobat, mangka wongé emoh mratobat, wong kuwi bakal mati merga saka pialané, nanging nyawamu dhéwé bakal slamet."
10 Pangéran ngandika marang aku, "Yéhezkièl, wong Israèl kandhanana mengkéné, ‘Kowé padha muni, aku padha nyangga sakèhé dosaku lan penggawéku sing ala, mula aku padha tiwas. Kepriyé bisaku padha lestari urip?’
11 Wong-wong kuwi kandhanana, ‘Demi Aku iki Pangéran Kang Mahakwasa, Allah kang gesang, Aku ora ngersakaké patiné wong ala. Nanging ngersakaké mratobaté, supaya lestaria urip. Sing Dakkersakaké supaya padha marèni enggoné nglakoni duraka lan padha lestaria urip. Mulané hé Israèl, marènana enggonmu gawé dosa. Yagéné kowé padha seneng mati?’
12 Hé Yéhezkièl, wong Israèl kandhanana, yèn ana wong mursid gawé dosa, wong mau bakal ora dislametaké

déning penggawé becik sing wis dilakoni.
Yèn wong jahat marèni pialané, wong
mau bakal ora kaukum, lan wong mursid
sing nglakoni dosa ora bakal diéman.
13 Senajan Aku janji paring urip karo
wong mursid, nanging samasa wong
mau duwé rumangsa yèn kamursidané
sing uwis-uwis kuwi wis cukup, banjur
nglakoni dosa, Aku bakal ora ngélingi
kamursidané sing wis kepungkur. Wong
mau bakal mati merga saka dosané.
14 Senajan Aku wis ngélingaké wong
ala yèn bakal mati, mangka wong mau
banjur marèni enggoné gawé dosa sarta
nglakoni sing bener lan becik,
15 kayata mbalèkaké barang sing
kanggo tanggungan utang marang wong
mau, utawa mbalèkaké barang sing
dicolong, sarta wong mau banjur netepi
dhawuh-dhawuh sing njalari urip, wong
mau bakal ora mati.
16 Dosa-dosa sing wis dilakoni bakal
Dakapura, lan wong mau bakal lestari
urip merga wis nglakoni sing bener lan
becik.
17 Wong Israèl iya padha muni, yèn
apa sing Daktindakaké mau ora bener!

Nanging ora mengkono. Sing ora bener
wong kuwi.
18 Yèn ana wong mursid ninggal
kamursidané lan nglakoni piala, kuwi
mesthi bakal mati merga saka pialané
mau.
19 Kosokbaliné yèn wong duraka ninggal
durakané, banjur nglakoni sing bener
lan becik, mesthi bakal urip merga saka
tumindaké mau.
20 Nanging Israèl kandha yèn apa
sing Daktindakaké kuwi ora bener! Yèn
mengkono kowé bakal Dakadili manut
kelakuanmu dhéwé-dhéwé."
21 Nalika enggonku padha kabuwang
nyandhak taun ping rolas, ing sasi ping
sepuluh, dina kalima, aku ketekan wong
sing oncat saka Yérusalèm, kandha yèn
Yérusalèm wis karebut déning mungsuh.
22 Soré sadurungé tekané wong mau
aku dikwaosi déning Rohé Pangéran.
Bareng wong mau teka, aku bisa caturan
menèh.
23 Pangéran ngandika marang aku,
24 "Yéhezkièl! Wong-wong sing padha
manggon ana ing jejugrugané kutha-
kuthané Israèl kuwi padha duwé
pocapan mengkéné, 'Abraham nalika isih

piyambakan kaparingan tanah iki kabèh
dadi pusakané. Saiki kita wis dadi akèh,
mulané tanah iki kabèh dadi pusaka kita
kabèh.'"
25 Kandhaa karo wong-wong mau
yèn Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika marang wong-wong mau
mengkéné, "Kowé padha mangan
daging sing isih ana getihé. Kowé padha
nyembah brahala lan matèni wong.
Ketemu pirang prekara kok kowé bisa
kandha yèn tanah iki duwèkmu?
26 Kowé padha ngendelaké pedhangmu.
Tingkah-lakumu nistha, sebab angger
wong ing antaramu padha nylèwèng. Apa
sebabé déné kowé duwé penganggep
yèn tanah iki duwèkmu?
27 Kandhaa karo wong-wong mau,
demi Aku iki Pangéran mahakwasa
kang gesang, sakèhé wong sing padha
manggon ana ing jejugrugané kutha-
kutha ing Israèl kuwi bakal dipatèni
kabèh. Sing padha manggon ana ing
sanjabané kutha bakal padha mati
dipangan kéwan galak. Sing padha
manggon ing pegunungan lan ing
guwa-guwa bakal padha mati déning
pageblug.

28 Tanah mau bakal dadi ara-ara samun,
lan pangwasané sing diumukaké bangsa
kuwi bakal tamat. Gunung-gunungé
tanah Israèl bakal kebak bebaya, nganti
ora ana wong sing wani liwat ing kono.
29 Yèn wis ngrasakaké paukuman-Ku
bab dosa-dosané, wong-wong mau
lagi bakal padha ngerti yèn Aku iki
Pangéran."
30 Pangandikané Pangéran menèh
mengkéné, "Yéhezkièl! Wong Israèl
padha ngrasani kowé samasa lagi
padha kumpulan lan ana ing omahé
dhéwé-dhéwé. Tembungé, 'Ayo padha
nekani Yéhezkièl, ana pangandikané
Pangéran apa marang kita.'
31 Umat-Ku padha nglumpuk arep
ngrungokaké apa sing bakal
Dakkandhakaké, nanging apa sing
kokkandhakaké mau padha ora dilakoni.
Tembungmu mung dianggep kekidungan,
mulané padha nerusaké lakuné sing ala.
32 Kowé mung dianggep wong mbarang
sing menyanyi karo nabuh clempung.
Padha krungu tembungmu, nanging
padha ora ngrèwès sethithik-thithika.
33 Nanging mbésuk menawa
tembungmu ketitik nyata — lan

kuwi bakal kelakon — wong-wong
mau bakal ngerti yèn ana nabi ing
satengahé."

34 [1] Pangandikané Pangéran marang
aku,
[2] "Hé Yéhezkièl, wartakna marang
para penggedhé ing Israèl. Medhara
wangsit marang wong-wong kuwi,
kandhanana apa sing dadi dhawuh-Ku,
Pangéran Kang Mahakwasa, mengkéné,
`Cilaka kowé, para pangoné Israèl! Kowé
padha mikir awakmu dhéwé, padha ora
ngrumati wedhusmu.
[3] Powané padha kokombé, wuluné
kokenggo gawé sandhangan, nanging
wedhus sing becik dhéwé kokpatèni lan
dagingé kokpangan.
[4] Wedhus sing ringkih ora kokrumat,
sing lara ora koktambani, sing tatu ora
kokblebed, sing kesasar ora kokgawa
bali, sing ilang ora kokgolèki. Malah sing
kuwat koksiya-siya.
[5] Sarèhné ora duwé pangon, wedhus-
wedhus mau padha buyar, mula padha
dimangsa déning kéwan galak.
[6] Wedhus-Ku padha nglambrang ana
ing pegunungan lan gunung-gunung
sing dhuwur. Padha sumebar ana ing

salumahé bumi, mangka ora ana sing
ngopèni utawa nggolèki.
7 Mulané hé para pangon, rungokna
pangandika-Ku.
8 Demi Aku iki Pangéran Kang
Mahakwasa, kang sipat gesang, padha
ngrungokna dhawuh-Ku. Para wedhus-
Ku padha ditubruk déning kéwan galak,
dipatèni lan dimangsa, merga padha
ora duwé pangon sing ngawasi. Para
pangon-Ku padha ora niyat nggolèki lan
nemokaké wedhus-wedhus mau. Para
pangon mung padha mikiraké awaké
dhéwé, lan ora mikir wedhusé.
9 Mulané saiki padha rungokna, hé para
pangon.
10 Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika, kowé bakal Dakmungsuh,
wedhus-wedhus-Ku bakal Dakpundhut
saka kowé, lan kowé bakal Daklèrèni
enggonmu dadi pangon ing selawas-
lawasé. Nanging kowé iya bakal ora
bisa mikir awakmu dhéwé. Wedhus-
wedhus-Ku bakal Dakuwalaké saka
kowé, mula kowé bakal ora bisa mangan
wedhus-wedhus mau.’"

11 "Aku Pangéran Kang Mahakwasa
bakal madosi wedhus-wedhus-Ku lan
bakal Dakrumati,
12 kaya carané pangon ngrumati
wedhus-wedhusé sing sumebar lan
diklumpukaké menèh. Bakal padha
Dakklumpukaké saka ing pangonan-
pangonan enggoné kabuyaraké, nalika
ana pepeteng lan bebaya.
13 Bakal Dakluwari saka satengahé
bangsa-bangsa manca, banjur
Dakklumpukaké dadi siji sarta Dakirid
mulih menyang tanahé dhéwé. Bakal
padha Daktuntun bali menyang gunung-
gunung lan kali-kaliné Israèl sarta
Dakengon ana ing pangonan sing
nyegeraké.
14 Mula bakal padha nyenggut karo
ayem ana ing pasuketan ing gunung-
gunung lan lembah-lembah sarta ing
pangonan-pangonan sing ana ing Israèl.
15 Aku dhéwé sing bakal dadi pangoné
wedhus-wedhus-Ku, sarta sing bakal
nyawisaké papan pengasoan. Mengkono
pangandikané Pangéran.
16 Wedhus sing ilang bakal Dakgolèki,
sing kesasar bakal Dakulihaké, sing
tatu bakal Dakblebed, sing lara bakal

Daktambani. Nanging sing lemu lan sing
rosa bakal Daksirnakaké, merga Aku iki
Pangon sing nindakaké apa samesthiné.
17 Hé para wedhus-Ku, Aku Pangéran
Kang Mahakwasa bakal ngadili wedhus-
wedhus-Ku siji-sijiné. Sing becik bakal
Dakpisah saka sing ala, sing gèmbèl
Dakpisah saka sing bérok.
18 Ing antaramu ana sing ora marem
nyenggut suket sing becik dhéwé, ora
kokpangan malah kokidak-idak! Banyu
bening sing kokombé, dudu sing buthek!
19 Wedhus-Ku liya-liyané kudu mangan
suket sing kokidak-idak lan ngombé
banyu sing kokubek-ubek.
20 Mulané, Aku Pangéran Kang
Mahakwasa bakal nindakaké keadilan
ing satengahé wedhus-wedhus sing rosa
lan sing ringkih.
21 Wedhus-wedhus sing laranen
kokdhesek minggir lan kokgusah nganti
metu saka pepanthan.
22 Nanging wedhus-wedhus kuwi bakal
Dakluwari lan ora bakal Daktégakaké
kasiya-siya. Saben wedhus-Ku bakal
Dakrengkuh kanthi adil, sing becik bakal
Dakpisah saka sing ala.

23 Aku bakal ngangkat pangon dadi
ratuné, kaya Dawud abdi-Ku. Pangon
sing bakal ngrumati wedhus-wedhus-Ku.
24 Aku, Pangéran, bakal jumeneng dadi
Allahé, lan bakal ana ratu kaya abdi-Ku
Dawud sing bakal mrenata. Mengkono
dhawuh-Ku.
25 Aku bakal nganakaké prejanjian karo
umat-Ku sing nanggung yèn umat-Ku
bakal urip ayem tentrem. Sakèhé
kéwan galak ing tanah kéné bakal
Daksirnakaké, nganti wedhus-wedhus-
Ku uripé ana ing pangonan krasa aman,
lan padha bisa turu ana ing alas.
26 Wedhus-wedhus-Ku mau bakal
Dakberkahi lan Dakpapanaké ing
sakubengé gunung-Ku sing suci. Ana
ing kono bakal padha Dakberkahi,
Dakparingi udan ing mangsané.
27 Wit-witané bakal metokaké woh,
palemahané bakal ngasilaké panèn, lan
angger wong bakal urip kanthi tentrem
lan ayem ana ing omahé dhéwé-dhéwé.
Samasa blengguné wis Dakpedhot lan
umat-Ku wis Dakluwari saka tangané
wong-wong sing ndadèkaké baturtukon,
ing kono umat-Ku bakal ngerti yèn Aku
iki Pangéran.

28 Umat-Ku bakal ora dijarah-rayah
menèh déning para wong kapir, sarta
ora dipatèni lan dimangsa déning kéwan
galak. Uripé bakal tentrem-rahayu lan
ora ana wong sing bakal ngganggu
menèh.
29 Palemahané bakal Dakgawé subur,
lan ing tanah kono bakal ora ana paceklik
menèh. Bangsa-bangsa liya bakal padha
lèrèn enggoné moyoki umat-Ku.
30 Saben wong bakal ngerti yèn Aku
piyambak sing dadi tetamèngé, lan
wong-wong kuwi umat kagungan-Ku.
Mengkono pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa.
31 Hé para wedhus-Ku, pepanthan
ngongonan-Ku. Kowé kuwi umat-
Ku, lan Aku iki Allahmu. Mengkono
pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa."

35 1 Pangéran ngandika marang aku,
2 "Yéhezkièl! Wartakna marang
tanah Édom;
3 kandhakna karo wong Édom yèn Aku,
Kang Mahakwasa ngandika mengkéné,
'Aku iki mungsuhmu, hé pegunungan
Édom! Kowé bakal Dakdadèkaké tanah
sing sepi mamring.

4 Kutha-kuthamu bakal Dakdadèkaké
jugrugan, lan tanahmu bakal suwung.
Yèn wis mengkono kowé bakal ngerti
yèn Aku iki Pangéran.
5 Kowé kuwi mungsuhé Israèl turun-
temurun, lan nalika Israèl kaukum
merga saka dosa-dosané akèh wong
Israèl sing kokpatèni.
6 Mulané, demi gesang-Ku, Pangéran
Kang Mahakwasa, kowé bakal Dakukum
pati, lan kowé bakal ora bisa oncat. Kowé
wis ngwutahaké getih, mulané getihmu
bakal kawutahaké.
7 Wilayah pegunungané Édom bakal
Dakgawé sepi mamring, lan angger
wong sing liwat kono bakal Dakpatèni.
8 Pegunungané Édom bakal Dakkebaki
bangké, semono uga punthuk-punthuk
lan lembah-lembah bakal kebak jisimé
wong sing padha mati ing peprangan.
9 Tanah Édom bakal Dakdadèkaké
ara-ara samun ing selawas-lawasé, lan
ora ana wong sing bakal gelem manggon
ing kutha-kuthané menèh. Mulané kowé
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.
10 Kowé padha kandha yèn bangsa
Yéhuda lan bangsa Israèl lan tanah-
tanahé kuwi duwèkmu lan karo-karoné

arep kokkwasani, senajan kowé ngerti yèn Aku iki Allahé Yéhuda lan Israèl.
11 Mulané demi gesang-Ku, Pangéran
Kang Mahakwasa, kowé bakal Dakwales
merga kowé wis muring, mèri, lan
sengit karo umat-Ku. Umat-Ku bakal
ngerti yèn kowé Dakukum merga saka
penggawému.
12 Lan kowé bakal ngerti yèn Aku iki
Pangéran, sing midhanget sakèhing
pangala-ala, sing kokucapaké marang
gunung-gunungé Israèl, yakuwi gunung-
gunung sing wis dadi sepi mamring lan
diulungaké minangka panganmu.
13 Aku iya miyarsakaké enggonmu
nyuwara sora lan angkuh nyenyamah
asma-Ku.
14 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
menèh mengkéné: Kowé bakal
Dakdadèkaké sepi mamring lan wong
salumahing bumi bakal padha mèlu
bungah samasa kowé Dakrubuhaké.
15 Padha dhèk kowé bungah nalika
Israèl, umat kagungan-Ku, Daktumpes.
Mangka kowé iya bakal Dakgawé
mengkono. Gunung-gunungé Séir,
semono uga tanah Édom kabèh, bakal

dadi ara-ara samun, nganti angger wong
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.'"
36 [1] Pangandikané Pangéran marang
aku, "Yéhezkièl, medhara
wangsit marang gunung-gunungé Israèl,
tuturana supaya padha ngrungokaké
pangandika-Ku.
[2] Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
marang gunung-gunung mau, 'Para
mungsuhé Israèl padha seneng nyawang
kasangsarané Israèl, sarta padha muni:
Gunung-gunung kuwi duwèk kita!'
[3] Mulané mecaa lan wartakna
pangandika-Ku, Pangéran Kang
Mahakwasa, yèn samasa para bangsa
ing sakiwa-tengené Israèl padha
nelukaké Israèl lan njarah-rayah
gunung-gunungé Israèl, wong-wong
mau padha ngina Israèl.
[4] Mulané rungokna pangandika-Ku,
Pangéran Kang Mahakwasa, 'Hé gunung-
gunung lan punthuk-punthuk, kali-kali
lan lembah-lembah, sarta désa-désa sing
dadi reruntuhan lan kutha-kutha sing
suwung sawisé dijarah-rayah lan digawé
pepoyokan déning bangsa-bangsa ing
sakubengé.

5 Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika karo duka marang para
bangsa sakubengé Israèl, luwih-luwih
karo Édom. Kalawan bungah lan
angkuh enggoné nelukaké tanah
kagungan-Ku sarta padha ngebèki
pangonan-pangonan-Ku.
6 Mulané mecaa marang Israèl,
kandhaa karo gunung-gunungé,
punthuk-punthuké, kali-kaliné lan
lembah-lembahé, pangandika-Ku sing
Dakwedharaké sajroning bentèring
penggalih-Ku bab carané bangsa-bangsa
mau mirangaké lan ngasoraké umat-Ku
Israèl.
7 Demi nama-Ku, Pangéran Kang
Mahakwasa, bangsa-bangsa sakubengé
Israèl bakal Dakasoraké.
8 Nanging ana ing gunung-gunungé
Israèl wit-witan bakal tuwuh menèh
metokaké godhong lan woh kanggo
umat-Ku Israèl. Ora suwé menèh kowé
bakal bali menyang tanahmu dhéwé.
9 Aku bakal ngayomi kowé lan
palemahanmu bakal digarap sarta
disebari wiji menèh.
10 Cacahmu bakal Dakgawé saya
tambah akèh, lan kowé bakal padha

manggon ana ing kutha-kutha tilas
jugrugan sing kabangun menèh.
11 Wong lan kéwan bakal Dakgawé
bebranahan, lan bakal wuwuh akèh.
Cacahé bakal ngungkuli sing uwis-uwis,
lan kowé bakal padha duwé anak
akèh. Kowé bakal padha manggon
ing pomahanmu kaya sing uwis-uwis
sarta katentremanmu bakal ngungkuli
jaman-jaman kepungkur. Mula kowé
bakal ngerti yèn Aku iki Pangéran.
12 Kaya mengkono carané enggon-Ku
bakal mbalèkaké umat-Ku Israèl
menyang papan padunungané menèh.
Tanah kuwi bakal dadi duwèkmu menèh
lan anak-turunmu bakal ora ngalami
mati kaliren selawas-lawasé.'
13 Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika, 'Pancèn bener kandhané wong
menawa tanah iki diarani nyirnakaké
bangsa sing manggon ana ing kono.
14 Nanging saiki tanah kéné bakal ora
njalari patiné anak-anaké bangsa iki.
Aku, Pangéran Kang Mahakwasa sing
ngandika mengkono.
15 Wong-wong bakal ora ngrasani ala
menèh karo bangsa iki, utawa nacad lan
moyoki umat-Ku. Tanah iki bakal ora

nyirnakaké umat-Ku lan anak-anaké.
Mengkono pagandikané Pangéran Kang
Mahakwasa.'"
16 Pangandikané Pangéran marang aku
mengkéné,
17 "Yéhezkièl! Nalika padha manggon
ana ing tanahé, Israèl gawé najisé tanah
mau merga solah-tingkahé. Kelakuané
ana ing ngarsa-Ku kaya déné najisé
wong wadon sing lagi nggarap sari.
18 Mulané padha Dakdhawahi
paukuman-Ku merga enggoné padha
gawé pepati, sarta merga enggoné
nyembah brahala, nganti padha gawé
najisé tanah kono.
19 Merga saka tingkah-lakuné sing
mengkono mau Israèl Dakdhawahi
paukuman sarta Daksebar menyang
tanah manca.
20 Menyanga ngendi waé parané, wong-
wong kuwi mirang-mirangaké asma-Ku,
merga saben wong banjur muni, 'Wong-
wong kuwi padha ditundhung saka tanah
sing diparingaké déning Allahé.'
21 Mulané Aku gerah ing penggalih,
merga asma-Ku kang suci dinajisaké
déning wong Israèl ana ing satengahé
bangsa-bangsa sing padha ditekani.

22 Mulané Aku Pangéran Kang
Mahakwasa ngandika marang wong-
wong kuwi lan pangandika iki kandhakna,
‘Ora merga saka kowé, Israèl, enggon-Ku
tumindak kuwi, nanging merga saka
asma-Ku kang suci, sing koknajisaké ana
ing satengahé para bangsa sing padha
koktekani.
23 Aku bakal nucèkaké asma-Ku kang
luhur sing wis koknajisaké ana ing
satengahé para bangsa mau. Mulané
para bangsa bakal padha ngerti, yèn
Aku iki Pangéran. Aku Pangéran Kang
Mahakwasa sing ngandika. Aku bakal
ngetingalaké marang para bangsa yèn
Aku iki Allah kang mahasuci.
24 Kowé bakal Dakpundhut saka saben
bangsa lan negara, Dakulihaké menyang
tanahmu dhéwé.
25 Sabanjuré kowé bakal Dakkepyuri
banyu bening kanggo ngresiki sakèhing
brahala lan penggawému sing gawé
najismu.
26 Kowé bakal Dakparingi ati anyar lan
roh anyar ana ing sajroning batinmu.
Atimu sing wangkot lan atos kaya watu
bakal Daksingkiraké lan kowé bakal
Dakparingi ati sing mbangun-turut.

27 Roh-Ku bakal Dakparingaké supaya
dumunung ana ing batinmu lan Aku
bakal ndadèkaké kowé padha urip manut
sakèhing dhawuh-Ku lan tansah netepi
prenatan-prenatan-Ku.
28 Sawisé mengkono kowé bakal
manggon ana ing tanah sing
Dakparingaké marang para leluhurmu.
Kowé bakal padha dadi umat-Ku lan Aku
dadi Allahmu.
29 Kowé bakal Dakluwari saka sakèhé
dosa lan najismu. Aku bakal ndhawuhaké
supaya panènmu gandum metu nganti
turah-turah, nganti kowé ora bakal
ngalami paceklik menèh.
30 Pametuné woh-wohanmu bakal
Dakgawé akèh, semono uga pametuné
palemahanmu, mula bakal ora ana
paceklik menèh sing mirang-mirangaké
kowé ana ing satengahé para bangsa.
31 Kowé bakal tansah kèlingan karo
tingkah-lakumu sing ala, lan sakèhé
panerakmu, nganti kowé bakal padha
éwa karo awakmu dhéwé merga saka
dosa-dosa lan kanisthan sing wis
koklakoni.
32 Israèl, ngertia yèn pendamel-Ku
kuwi mau kabèh ora merga kowé,

nanging supaya kowé padha rumangsa isin lan wirang marang sakèhé piala lan kanisthan sing wis koklakoni. Aku, Pangéran Kang Mahakwasa sing ngandika.'"

33 Pangandikané Pangéran Kang Mahakwasa, "Menawa kowé wis Dakresiki saka sakèhé dosa-dosamu, kowé bakal Dakparengaké ngenggoni kutha-kuthamu menèh lan mbangun reruntuhané.

34 Saben wong sing tau liwat ing palemahanmu padha weruh enggoné bera lan kethukulan rerungkudan. Nanging kowé bakal Dakparengaké nggarap palemahanmu menèh.

35 Saben wong ngrasani yèn lemah sing biyèn kaya alas kuwi saiki dadi kaya petamanan Éden. Mengkono uga kutha-kutha sing biyèn dijugrugaké, dirampog lan rupa jugrugan, saiki wis dienggoni lan ditémbok mubeng.

36 Déné kekarèné bangsa-bangsa sing isih urip bakal padha ngerti yèn Aku, Pangéran kwasa mbangun kutha sing rupa reruntuhan lan nanduri menèh palemahan sing mauné bera. Aku, Pangéran, janji, yèn bakal nindakaké

kuwi kabèh, lan ya mesthi kelakon mengkono."
37 Pangandikané Pangéran marang aku,
"Yéhezkièl, Aku ngersakaké supaya wong
Israèl sepisan menèh nyuwun tulung
marang Aku, mula Aku bakal nambahi
cacahé, nganti dadi kaya pepanthané
wedhus gèmbèl.
38 Kutha-kutha sing mauné rupa
jugrugan bakal bali kebak wong menèh,
kaya dhèk biyèn kutha kuwi kebak
wedhus gèmbèl sing dienggo kurban ing
dina riaya. Ing kono bakal padha ngerti
yèn Aku iki Pangéran."
37 1 Aku banjur dikwaosi déning
Rohé Allah, sing ngangkat lan
mapanaké aku ana ing lembah, sing
kebak balung.
2 Aku diirid ngubengi lembah mau; aku
weruh saiba akèhé balung sing ana ing
kono, mangka balung-balung mau padha
garing banget.
3 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné, "Hé Yéhezkièl, apa
balung-balung kuwi bisa urip menèh?"
Atur wangsulanku, "Dhuh Allah, namung
Paduka piyambak ingkang pirsa!"

4 Pangandikané Pangéran, "Medhara
wangsit marang balung-balung kuwi.
Balung-balung sing garing kuwi
kandhanana supaya ngrungokaké
pangandikané Pangéran.
5 Kandhaa yèn Aku Pangéran Kang
Mahakwasa ngandika mengkéné, ‘Kowé
bakal Dakparingi ambekan lan bali urip
menèh.
6 Kowé bakal Dakparingi otot lan
daging, sarta Daktutupi kulit. Kowé bakal
Dakparingi ambekan supaya bali urip
menèh. Supaya kowé ngerti yèn Aku iki
Pangéran.’"
7 Aku banjur medhar wangsit kaya sing
didhawuhaké. Nalika aku lagi guneman,
aku krungu swara pating kropyak, lan
balung-balung mau padha nglumpuk
dadi siji.
8 Aku ndeleng balung-balung mau
enggoné katutup ing otot, banjur daging
lan wekasané katutup ing kulit, nanging
durung padha ambekan.
9 Gusti Allah banjur ngandika marang
aku, "Hé Yéhezkièl, medhara wangsit
marang angin. Kandhaa marang angin
yèn didhawuhi Pangéran teka saka
kéblat papat lan nyebula ambekan ana

ing badan-badan sing mati kuwi, supaya padha urip menèh."
10 Aku banjur medhar wangsit kaya sing didhawuhaké Gusti Allah marang aku. Badan-badan mau banjur padha wiwit ambekan, nganti padha urip menèh lan padha ngadeg. Cacahé akèh banget, nganti cukup saupama kadadèkna tentara.
11 Pangandikané Pangéran marang aku, "Yéhezkièl, umat Israèl ora béda karo balung-balung kuwi. Wong-wong mau padha muni dhéwé yèn balungé wis dadi garing, wis padha ora duwé pengarep-arep lan bakal sirna.
12 Mulané medhara wangsit marang umat-Ku Israèl, kandhanana, yèn Aku Pangéran Kang Mahakwasa bakal mbukak kubur-kuburé. Wong-wong bakal padha Daktangèkaké sarta Dakirid bali menyang tanah Israèl.
13 Yèn kubur-kuburé Dakbukak lan padha Daktangèkaké, ing kono bakal padha ngerti yèn Aku iki Pangéran.
14 Roh-Ku bakal Dakparingaké ana ing njeroné, mula bakal padha urip menèh lan bakal Dakbalèkaké menyang tanahé dhéwé. Ing kono wong-wong mau bakal

ngerti yèn Aku iki Pangéran. Aku wis janji bakal nindakaké kuwi mau kabèh lan bakal kelakon. Mengkono pangandikané Pangéran."
15 Pangéran ngandika menèh marang aku,
16 "Yéhezkièl, kowé njupuka kayu lan tulisana mengkéné: 'Kraton Yéhuda'. Nuli njupuka kayu siji menèh, tulisana: 'Kraton Israèl'.
17 Pucuké kayu sing siji gathukna karo bongkoté sing sijiné; panggonané gathukané mau cekelen, mula kayu loro mau katon kaya kayu siji sing wutuh.
18 Yèn wong-wong padha takon karo kowé apa tegesé kuwi mau,
19 padha kandhanana yèn Aku Pangéran Kang Mahakwasa, Aku bakal mundhut kayu sing mrelambangaké Israèl lan kayu sing mrelambangaké Yéhuda, karo-karoné bakal Dakdadèkaké kayu siji lan Dakasta dadi siji bebarengan.
20 Kayu loro kuwi cekelen lan tuduhna marang wong-wong supaya padha weruh.
21 Wong-wong mau banjur kandhanana yèn Aku, Pangéran Kang Mahakwasa bakal nimbali para wong Israèl saka

satengahé bangsa-bangsa sing ditekani,
banjur dikempalaké lan diirid bali
menyang tanahé dhéwé.
22 Wong-wong mau bakal Dakdadèkaké
bangsa siji ana ing tanahé, ana ing
gunung-gunungé Israèl. Bakal padha
dierèh déning raja siji, lan bakal ora
kapisah dadi bangsa loro utawa kapecah
dadi kraton loro.
23 Bangsa mau bakal ora najisaké
awaké menèh nganggo brahala lan
reca-reca sing njijiki, lan srana pialané.
Wong-wong bakal Dakluwari saka sakèhé
dosané sing njalari padha nyingkur Aku.
Umat mau bakal lestari, nganti bakal
padha dadi umat-Ku lan Aku bakal dadi
Allahé.
24 Wong kaya abdi-Ku Dawud bakal dadi
rajané. Iya mung raja kuwi sing bakal
ngerèh, lan sabangsa kabèh bakal padha
netepi pepakon-pepakon-Ku kalawan
setya.
25 Umat mau bakal padha manggon
ana ing tanah sing Dakparingaké
marang Yakub, abdi-Ku; tanah sing
dienggoni déning para leluhuré. Ana ing
kono umat-Ku bakal padha manggon
ing selawas-lawasé, mengkono uga

anak-anaké turun-temurun, bakal padha dierèh déning raja, kaya abdi-Ku Dawud, ing selawas-lawasé.
26 Aku bakal damel prejanjian
karo wong-wong mau lan nekakaké
katentreman. Wong-wong mau bakal
padha Dakslametaké sarta cacahé bakal
Dakgawé akèh banget. Pedaleman-Ku
bakal Dakyasa menèh lan bakal ngadeg
selawasé ana ing kono.
27 Aku bakal ana ing satengahé,
jumeneng dadi Allahé lan wong-wong
bakal dadi umat-Ku.
28 Sarèhné Pedaleman-Ku ana ing
satengahé umat-Ku ing selawasé,
mulané para bangsa bakal padha
ngerti yèn Aku iki Pangéran, sing wis
milih Israèl dadi umat kagungan-Ku
piyambak."
38 1 Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné,
2 "Yéhezkièl, medhara wangsit kanggo
Gog maharaja ing Mèsèkh lan Tubal ing
tanah Magog.
3 Wartakna lan kandhanana yèn
Aku, Pangéran Kang Mahakwasa iki
mungsuhé.

4 Kowé bakal Dakgèrèd nganggo tali ing
irungmu lan Dakbekta metu bebarengan
karo pasukan-pasukané. Tentarané
jaranan sing padha nganggo pakéan
seragam kuwi cacahé akèh banget, lan
saben prejurit sikep gegaman pedhang
lan tamèng.
5 Wong saka Pèrsia, Sudan lan Libia
padha mèlu lan wong mau kabèh padha
nganggo tropong karo tamèng.
6 Sakèhé wong ing tanah-tanah Gomèr
lan Bèt-Togarma ing sisih Lor sing
padha ahli perang, kabèh padha dadi
balané, mengkono uga wong akèh saka
negara-negara liyané.
7 Kandhanana supaya wong-wong kuwi
siap, mengkono uga tentarané supaya
siyaga maju ing perang.
8 Sawisé sawetara lawas bakal
Dakdhawuhi nglurug perang menyang
tanah panggonané bangsa sing
diklumpukaké saka ing antarané
bangsa-bangsa, sarta urip tentrem tanpa
ngalami peprangan. Gog bakal jumedhul
nyerbu ing gunung-gunungé Israèl, sing
wis lawas suwung lan sepi mamring,
nanging saiki dienggoni menèh déning
bangsa sing urip tentrem.

9 Gog karo tentarané sarta bangsa-
bangsa sing mèlu mbantu bakal padha
nyerbu kaya prahara lan ngebyuk ing
tanah kono, nganti tanah mau kaya
ketutupan ing méga."
10 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa marang Gog mengkéné,
"Ing dina kuwi kowé bakal ngrancang
prekara sing ala.
11 Kowé gawé keputusan arep nyerbu
tanah sing penduduké urip kanthi
tentrem, ana ing kutha-kutha sing tanpa
bètèng lan ora dijaga.
12 Wong sing padha manggon ing kutha
tilas gempuran mau arep kokjarah-
rayah. Kuwi umat sing kaklumpukaké
saka ing satengahé bangsa-bangsa,
lan saiki wis padha duwé ingon-ingon
lan palemahan sarta manggon ana ing
pusering bumi.
13 Wong-wong Syéba, Dédan lan
wong-wong sing padha dedagangan karo
wong-wong mau saka tanah Spanyol
bakal padha nakoni kowé, 'Yagéné kowé
nglumpukaké tentara kanggo nempuh
perang umat kuwi lan njarah-rayah
barang darbèké, slaka, mas-masan,

raja-kaya lan barang darbèké, banjur
kokangkat lunga?’"
14 Pangéran Kang Mahakwasa banjur
ngutus aku marani Gog, ngandhakaké
dhawuhé Pangéran mengkéné, "Nalika
umat-Ku Israèl lagi manggon kalawan
tentrem, kowé teka terus nyerbu.
15 Dhèk semono kowé bakal budhal
saka panggonanmu ing tebing Lor
nggawa tentara akèh lan kuwat,
prejurit-prejurit jaranan sing asalé saka
bangsa pirang-pirang.
16 Kowé arep nyerang umat-Ku kaya
prahara sing nyapu resik tanah kono.
Yèn wis tekan mangsané Aku bakal
ngutus kowé nyerbu tanah-Ku, supaya
para bangsa padha ngerti sapa Aku
iki. Aku bakal ngetingalaké kasucèn-Ku
srana pendamel-Ku lantaran kowé.
17 Ya kowé kuwi wongé sing Daksebut
dhèk jaman-jaman sing wis kepungkur
lantaran para abdi-Ku, para nabiné
Israèl, yèn mbésuk Aku bakal nekakaké
wong sing perang nglawan Israèl.
Mengkono pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa."
18 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Ing wektu kuwi, samasa

Gog nyerbu marang Israèl, Aku bakal
duka banget.
19 Sajroning bentèré duka-Ku Aku bakal
nekakaké lindhu gedhé ing tanah Israèl.
20 Saben iwak, manuk lan kéwan
gedhé-cilik lan saben wong ing salumahé
bumi bakal padha gemeter ana ing
ngarsa-Ku. Gunung-gunung bakal padha
jugrug, pèrèng-pèrèngé karang bakal
padha longsor lan témbok-témbok bakal
padha ambruk.
21 Aku bakal nekakaké pagiris gedhé
marang Gog wujud kasangsaran werna-
werna. Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
sing ngandika. Para prejurité Gog bakal
patèn-patènan dhéwé, sing siji nempuh
sijiné nganggo pedhang.
22 Gog bakal Dakukum nganggo
pageblug lan pepati. Banjir bandhang
lan udan bebarengan karo geni lan lirang
bakal kaesokaké marang wong mau lan
tentarané sarta bangsa-bangsa sing dadi
balané.
23 Srana mengkono Aku bakal
ngetingalaké marang para bangsa
kamulyan-Ku lan kasucèn-Ku. Para
bangsa bakal padha ngerti yèn Aku iki
Pangéran."

39 [1] Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika, "Hé Yéhezkièl,
medhara wangsit kanggo Gog,
maharajané bangsa-bangsa ing Mèsèkh
lan Tubal, aturana yèn Aku iki mungsuhé.
[2] Raja mau bakal Dakingeraké adhepé
lan Daktuntun saka tanah adoh ing sisih
Lor menyang gunung-gunungé Israèl.
[3] Tangané kiwa bakal Dakgebag, nganti
gendhéwané bakal tiba, lan panahé
bakal mrucut saka tangané tengen.
[4] Gog lan tentarané, sarta bangsa-
bangsa sing rujuk karo raja mau
bakal tiwas ana ing gunung-gunungé
Israèl, lan jisimé bakal dadi pakané
manuk-manuk lan kéwan galak.
[5] Wong-wong mau bakal padha mati
ana ing ara-ara. Aku, Pangéran Kang
Mahakwasa sing ngandika.
[6] Aku bakal nekakaké geni sing ngobong
tanah Magog lan tanah-tanah sauruté
pesisir sing dienggoni déning wong-wong
sing saiki padha urip kanthi ayem
tentrem. Lan saben wong bakal ngerti
yèn Aku iki Pangéran.
[7] Sarta Aku bakal nedahaké asma-Ku
sing suci ana ing satengahé umat-Ku
Israèl, lan Aku bakal ora marengaké

menèh asma-Ku sing suci dinajisaké,
supaya para bangsa padha sumurup,
yèn Aku iki Pangéran, Allahé Israèl kang
mahasuci."
8 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Apa sing
Dakngandikakaké iki bakal kelakon.
9 Wong-wong sing padha manggon ana
ing kutha-kuthané Israèl bakal padha
metu sarta bakal padha nglumpukaké
sakèhé gegaman sing ditinggal déning
Gog dienggo urub-urub. Tamèng,
gendhéwa, panah, tumbak lan gada
bakal dienggo gawé dadèn geni, sarta
nganti pitung taun lawasé bakal padha
ora mbutuhaké kayu kanggo urub-urub.
10 Sarta padha ora prelu golèk kayu
ana ing alas utawa negor wit, merga
gegaman-gegaman saka kayu sing
kanggo perang mau cukup kanggo
gegenèn. Wong Israèl bakal padha
gentèn njarah-rayah wong-wong sing
biyèn padha njarah-rayah awaké dhéwé.
Mengkono pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa.
11 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Samasa kuwi kabèh wis kelakon, Aku
bakal maringi papan kanggo ngubur

Gog ana ing Israèl, yakuwi ana ing
Lembah Penyabrangan, ing sawétané
Segara Mati. Gog lan wadyabalané bakal
kakubur ana ing kana, lan lembah mau
bakal karan ‘Lembah Tentarané Gog’.
12 Wong-wong Israèl bakal ngubur
jisim-jisim mau lawasé pitung sasi,
yakuwi lawasé enggoné nucèkaké tanah
mau menèh supaya ora najis.
13 Saben wong ing tanah kono bakal
ngréwangi ngubur jisim-jisim mau,
lan sing padha ngubur bakal nampa
ganjaran ing dina kemenangan-Ku.
Aku, Pangéran Kang Mahakwasa sing
ngandika.
14 Sawisé kliwat pitung sasi, bakal
ana wong-wong sing kapilih mider
nitipriksa mbokmenawa isih ana jisim
sing kliwatan, iya banjur bakal dikubur,
supaya tanah kono bali dadi suci menèh.
15 Sajroné munggah-mudhun ndlajahi
tanah mau, samasa nemokaké balung
manungsa banjur kudu diwènèhi tandha
ing sisihé, supaya para tukang kubur
bisa weruh, lan ngubur balung-balung
mau ana ing Lembah Tentarané Gog.
16 (Ing sacedhaké kono bakal ana kutha
sing karan Hamona.) Kaya mengkono

enggoné bakal padha nucèkaké tanah
Israèl."
17 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
marang aku mengkéné, "Yéhezkièl,
manuk-manuk lan kéwan galak saka
ngendi-endi padha undangen, konen
teka mangan kurban sing Dakcawisaké.
Pésta gedhèn bakal dianakaké ana ing
gunung-gunungé Israèl. Ana ing kono
bakal padha mangan daging lan ngombé
getih.
18 Kéwan-kéwan mau bakal padha
mangan dagingé para prejurit lan
ngombé getihé para raja ing bumi, sing
bakal padha kasembelèh kaya wedhus
lanang, utawa cempé, utawa wedhus
jawa utawa sapi lemon.
19 Yèn wong-wong mau wis
Daksembelèh kaya kurban, manuk-
manuk lan kéwan-kéwan alasan bakal
padha mangan daging nganti wareg lan
ngombé getih nganti mendem.
20 Enggoné padha pésta bakal
nganti sawaregé, mangan jaran, sing
nunggangi, lan para prejurit liyané.
Aku, Pangéran Kang Mahakwasa kang
ngandika."

21 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Aku bakal ngetingalaké kamulyan-
Ku marang para bangsa sarta Aku
bakal nedahaké enggon-Ku ngagem
pangwasa-Ku kanggo nindakaké
keputusan-Ku.
22 Mula umat Israèl wiwit dina kuwi
bakal padha ngerti yèn Aku iki Pangéran
Allahé.
23 Sarta para bangsa bakal padha
ngerti yèn bangsa Israèl enggoné
kabuwang kuwi merga saka dosa-
dosané marang Aku. Mulané padha
Dakungkuraké, lan Dakulungaké marang
para mungsuhé, supaya padha dipatèni
ana ing peprangan.
24 Wong-wong mau padha Dakukum
timbang karo kaluputan lan pialané,
sarta banjur Daksingkur."
25 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa menèh mengkéné, "Nanging
saiki Aku bakal maringi piwelas karo
anak-turuné Yakub, yakuwi umat Israèl
lan Dakdadèkaké bangsa sing makmur.
Aku bakal njagi kasucèné asma-Ku.
26 Samasa wis bali manggon ing tanahé
kono kanthi tentrem, mangka ora ana
sing ngancam, wong-wong mau bakal

padha lali karo kwirangané lan sakèhé
tindaké sing ora setya karo Aku.
27 Supaya Aku bisa nélakaké kasucèn-
Ku marang para bangsa, mula bangsa
Israèl Dakirid bali saka satengahé para
bangsa sing nyatru Israèl.
28 Mula umat-Ku bakal ngerti yèn Aku
iki Pangéran Allahé. Enggoné ngerti mau
merga Aku sing mbuwang lan Aku dhéwé
sing nglumpukaké lan ngirid bali, mulih
menyang tanahé dhéwé, nganti siji waé
ora ana sing kari.
29 Roh-Ku bakal Dakesokaké marang
umat-Ku Israèl lan ora bakal Daksingkur
menèh. Aku, Pangéran Kang Mahakwasa
kang ngandika."
40 1 Nalika sasi anyar, dinané sing
kasepuluh, taun kaping selawéné
enggonku padha ana ing pembuwangan,
lan taun kaping patbelasé ambruké
Yérusalèm, aku dikwaosi déning Rohé
Pangéran, lan aku kaangkat kabekta
lunga.
2 Ing sajroning wahyu aku kabekta
déning Allah menyang tanah Israèl,
kapapanaké ing gunung sing dhuwur
banget. Ing ngarepku aku weruh ana
gedhong-gedhong sing mèmper kutha.

3 Aku dicedhakaké, banjur weruh ana
wong lanang mencorong kaya swasa.
Wong mau ngadeg ing gapura nyekeli
ukuran saka léna, lan ukuran wujud
teken.
4 Wong lanang mau ngandikani aku
mengkéné, "Hé Yéhezkièl, tamatna,
rungokna lan waspadakna apa sing
bakal Daktedahaké marang kowé, merga
yakuwi preluné enggonmu kabekta
mréné. Kabèh sing kokdeleng kuwi
critakna karo wong Israèl."
5 Aku weruh Pedalemané Allah,
dikubengi témbok. Wong lanang mau
njupuk teken ukurané sing dawané
telung mèter, banjur ngukur témboké.
Témbok mau dhuwuré telung mèter lan
kandelé telung mèter.
6 Sawisé mengkono wong lanang mau
banjur menyang gapura sing madhep
mengétan, munggah ing undhak-
undhakan. Satekané ing ndhuwur banjur
ngukur ambané lawangé. Ketemu telung
mèter.
7 Ing sanjabané lawang mau ana
èmpèrané, ing kiwa-tengené ana kamaré
pejagan telu-telu. Saben kamar mau
pesagi, telung mèter ping telung mèter,

lan témbok singgetan antarané kamar siji karo sijiné kandelé loro setengah mèter. Sanjabané kamar jaga ana lurung sing dawané telung mèter anjog ing kamar gedhé. Kamar gedhé mau ngadhepaké Pedalemané Allah. Kamar gedhé iya diukur. Ketemu jeroné patang mèter. Kuwi pungkasané lurung sing cedhak dhéwé karo Pedalemané Allah. Témboké lurung mau sing adoh dhéwé kandelé samèter.

[8] (40:7)

[9] (40:7)

[10] (Kamar-kamar pejagan sing nèmpèl lurung jembaré padhakabèh, lan kandelé témbok singgetané iya padha kabèh.)

[11] Wong lanang mau nuli ngukur ambané lurung sing ana ing gapura. Ketemu nem mèter, lan ambané ruangan antarané gapura karo gapura ana limang mèter.

[12] Ing ngarepé kamar pejagan ana témboké cendhèk, dhuwuré setengah mèter lan kandelé setengah mèter. (Kamar-kamar pejagan mau jembaré telu ping telung mèter pesagi.)

[13] Wong mau banjur ngukur adohé témbok pejagan sing mburi dhéwé tekan

témboké kamar gedhé, ngliwati lurung, dawané rolas mèter setengah.
14 Kamar sing gedhé, sing adoh dhéwé, ana lawangé sing anjog plataran. Kamar gedhé mau iya diukur, ambané sepuluh mèter.
15 Dawané gapura saka sanjabané témbok tekan témboké kamar sing adoh dhéwé ana selawé mèter.
16 Kamar-kamar mau témboké sing sisih njaba ana bolongan-bolongané cilik, mengkono uga ing témbok sisih njero, ing antarané kamar-kamar. Ing témbok-témbok sing sisih njero, sing ngadhepaké lurung ana ukir-ukiran wit-witan kurma.
17 Wong lanang mau nuntun aku metu gapura menyang plataran. Nèmpèl ing témbok njaba ana kamaré telung puluh. Ing ngarepé kamar-kamar mau ana plataran cilik sing ditatani watu,
18 ngubengi plataran sing amba. Plataran amba mau sing njaba luwih cendhèk ketimbang sing njero.
19 Ing antarané plataran njaba lan njero ana gapurané. Wong lanang mau ngukur adohé gapura sing njaba karo sing njero, ketemu sèket mèter.

20 Wong lanang mau banjur ngukur
gapura sing ana ing sisih Lor, sing anjog
ing plataran njaba.
21 Ing kéné iya ana lurung, lan ing
kiwa-tengené ana kamaré pejagan
telu-telu. Témbok-témboké singgetan
lan kamaré kabèh ukurané padha kaya
sing ana ing gapura sisih Wétan. Dawané
gapura selawé mèter, ambané rolas
setengah mèter.
22 Kamaré gedhé jendhélané lan
ukir-ukirané wit-witan kurma padha
karo sing ana ing gapura sisih Wétan.
Ana undhak-undhakan pitu sing anjog
ing gapura, lan kamaré gedhé ana
ing pungkasané lurung, ngadhepaké
plataran.
23 Saka gapura ing sisih Lor mau,
yèn wis nyabrang plataran, banjur ana
gapura menèh, sing anjog ing plataran
njero, kaya gapura sing ana ing sisih
Wétan. Wong lanang mau ngukur dohé
gapura siji karo sijiné.
24 Sawisé mengkono, wong lanang mau
banjur mbekta aku mengidul. Ing kono
aku weruh ana gapura menèh. Gapura
mau nuli diukur, ketemuné padha karo
gapura liya-liyané.

25 Ing kamar-kamaré gapura mau ana
jendhéla-jendhélané padha kaya ing
gapura-gapura liyané. Dawané gapura
mau selawé mèter lan ambané rolas
setengah mèter.
26 Undhak-undhakané mrono ana pitu.
Kamaré sing gedhé prenahé iya ana ing
pungkasan, ngadhepaké plataran. Ing
témbok sing ngadhepaké lurung iya ana
ukir-ukirané wit-witan kurma.
27 Ing kono iya ana gapura sing anjog
ing plataran. Wong lanang mau ngukur
dohé tekan gapura sing kapindho,
ketemu sèket mèter.
28 Aku banjur digawa déning wong
lanang mau metu gapura sisih Kidul
menyang plataran njero. Gapurané
diukur lan ketemu padha karo gapurané
témbok sing njaba dhéwé.
29 Kamar-kamaré pejagan, kamaré
gedhé lan témbok-témboké singgetan
gedhéné padha kabèh karo témbok-
témbok sing ana ing gapura liya-liyané.
Ing kamar-kamaré gapura iya ana
jendhélané. Dawané gapura iya selawé
mèter lan ambané rolas setengah mèter.
30 (40:29)

31 Kamaré gedhé iya ngadhepaké
plataran, lan témbok sing madhep
menyang lurung iya ana ukir-ukirané
wit-witan kurma. Ana undhak-undhakan
wolu kanggo munggah menyang gapura
mau.
32 Aku banjur digawa wong lanang
mau metu gapura sisih Wétan menyang
plataran njero. Gapurané diukur, padha
gedhéné karo liya-liyané.
33 Kamar-kamaré pejagan, kamaré
gedhé lan témbok-témboké singgetan
kabèh ukurané padha karo sing ana ing
gapura liya-liyané. Kabèh kamar, semono
uga kamaré gedhé, ana jendhélané.
Dawané gapura mau kabèh selawé
mèter lan ambané rolas setengah mèter.
34 Kamaré gedhé ngadhepaké plataran
njaba. Ing témbok sisihé lurung iya
ana ukir-ukirané wit-witan kurma.
Ana undhak-undhakan wolu kanggo
munggah menyang gapura mau.
35 Aku banjur digawa wong lanang mau
menyang gapura sisih Lor. Gapurané
diukur, lan kabèh padha ukurané karo
gapura liya-liyané.
36 Uga gapura iki ana kamar-kamaré
pejagan, témbok-témboké njero dihias,

ana kamaré gedhé, ing kamar-kamar
kabèh ana jendhélané. Dawané gapura
kabèh selawé mèter lan ambané rolas
setengah mèter.
37 Kamaré gedhé ngadhepaké plataran.
Témbok-témboké sing ana ing lurung
ana ukirané wit-witan kurma. Ana
undhak-undhakan wolu kanggo
munggah menyang gapura mau.
38 Ing plataran njaba ana gedhong
cilik sing ditèmplèkaké ana ing gapura
njero sisih Kidul. Gedhong mau ana
lawangé menyang kamar gedhé sing
madhep plataran, panggonané ngresiki
balung-balungé kéwan sing diobong
kanggo kurban.
39 Ing kamar gedhé kono ana méjané
papat; saben sisih loro-loro. Kéwan-
kéwan sing arep dienggo kurban
disembelèh ana ing méja-méja kono, ya
sing arep kanggo kurban obongan, ya
sing kanggo kurban panebusing dosa
utawa kurban ngluwari ujar.
40 Ing sanjabané kamar ana méjané
papat padha, saben sisih lawang sing
mlebu gapura Lor ana méjané loro.
41 Méjané kabèh cacahé wolu, yakuwi
panggonané nyembelèh kéwan-kéwan

sing arep dienggo kurban. Sing papat
ana ing njero kamar, papat liyané ana
ing plataran njaba.
42 Méja papat sing ana ing gedhong
cilik dienggo nyawisaké kurban sing
arep diobong wutuhan. Méja mau
kagawé saka watu tatahan. Dhuwuré
setengah mèter, sisih ndhuwur pesagi,
pitung puluh lima ping pitung puluh
lima sèntimèter. Sakèhé piranti kanggo
nyembelèh kéwan-kéwan sing arep
dienggo kurban ana ing méja-méja mau.
43 Ing sakubengé méja mau ana méja
menèh sing ambané pitung puluh lima
sèntimèter pesagi kanggo ndokokaké
daging sing arep dienggo kurban.
44 Aku banjur digawa wong lanang mau
mlebu ing plataran njero. Ing plataran
njero mau ana lawangané loro, sing siji
madhep ngidul, ana ing sasisihé gapura
Kidul, sijiné madhep ngalor, ana ing
sasisihé gapura Lor.
45 Wong mau kandha yèn kamar
madhep ngidul kuwi kanggo para imam
sing nindakaké peladosan ana ing
Pedalemané Allah.
46 Déné kamar sing madhep ngalor
kanggo para imam sing leladi ana

ing mesbèh. Imam-imam kabèh mau
anak-turuné Zadhok. Saka taler Lèwi
ya mung turuné Zadhok kuwi sing
diparengaké ngadhep marang Pangéran
lan ngladosi Panjenengané.
47 Wong lanang mau banjur ngukur
plataran njero, ketemu sèket mèter
pesagi. Pedalemané Allah dunungé ing
sisih Kulon. Ing ngarepé ana mesbèhé.
48 Aku banjur digawa mlebu kamar
gedhé sing anjog ing Pedalemané Allah.
Kamar mau diukur, ketemuné menjero
loro setengah mèter lan ambané pitung
mèter. Déné témbok ing kiwa-tengené
kandelé karotengah mèter.
49 Ing kono ana undhak-undhakan sing
munggah menyang kamar gedhé mau,
ambané sepuluh mèter lan menjeroné
nem mèter. Panggonan mlebu mau ana
sakané gedhé loro.

41 1 Aku banjur digawa mlebu ing
kamar gedhé ing Pedalemané
Allah kono. Wong mau banjur ngukur
lurung sing anjog menyang Papan Kang
Suci, ketemu dawané telung mèter,
2 témboké kiwa-tengen kandelé loro
setengah mèter, ambané limang mèter.
Kamar gedhé mau nuli iya diukur,

ketemu dawané rong puluh mèter, lan ambané sepuluh mèter.
3 Wong lanang mau banjur mlebu ing kamar njero. Lurung sing anjog mrono diukur. Dawané samèter, ambané telung mèter lan témbok sing ana ing kiwa-tengené kandelé telu setengah mèter.
4 Kamaré diukur, ketemu dawa lan ambané sepuluh mèter pesagi. Wong lanang mau banjur kandha karo aku, "Iki Papan Kang Mahasuci."
5 Wong lanang mau ngukur kandelé témbok Pedalemané Allah sing njero, ketemu telung mèter. Nèmplèk ing sakubengé Pedalemané mau ana kamar-kamar sing ambané rong mèter.
6 Kamar-kamar mau digawé sungsun telung lapis. Saben lapis kamaré telung puluh. Témboké Pedaleman mau sing sisih njaba ora padha kandelé. Témbok lapisan ndhuwur luwih tipis ketimbang karo sing ana ing ngisoré, mula glogoré kamar-kamar lapisan kapindho lan katelu disangga déning témbok ngisoré.
7 Srana mengkono témboké Pedalemané Allah mau yèn disawang saka njaba katoné saka ngisor tekan ndhuwur

padha kandelé. Ing témboké Pedaleman
sing sisih njaba ana undhak-undhakané
loro sing jembar, kanggo munggah saka
lapisan kamar-kamar sing ana ing ngisor
menyang kamar-kamar sing ana ing
lapisan tengah lan menyang lapisan sing
ndhuwur dhéwé.
8 Témboké njaba kamar-kamar
mau kandelé loro setengah mèter.
Pedalemané Allah mau ing sisih Lor
ana lawangé menyang kamar-kamar,
mengkono uga ing sisih Kidul. Aku
iya weruh ing sakubengé Pedaleman
mau ana térasé sing ambané loro
setengah mèter. Téras mau dhuwuré
saka jrambahé Pedaleman telung mèter,
dadi téras mau rata karo jrambahé
kamar-kamar, sing nèmplèk ing témboké
Pedaleman. Ing antarané téras mau
lan gedhongé para imam ana ruangan
bukakan ngubengi Pedaleman, ambané
sepuluh mèter.
9 (41:8)
10 (41:8)
11 (41:8)
12 Ing sisih kuloné Pedalemané Allah
ana gedhongé, dawané patang puluh
lima mèter lan ambané telung puluh lima

mèter; kandelé témboké mubeng loro
setengah mèter.
13 Wong lanang mau banjur ngukur
Pedalemané Allah sing sisih njaba,
dawané sèket mèter. Saka mburiné
Pedalemané Allah tekan gedhong sing
ana ing Kulon dhéwé dawané iya sèket
mèter.
14 Ambané Pedaleman mau sing sisih
ngarep, klebu ruang bukakan ing kiwa
lan ing tengené, dawané iya sèket mèter.
15 (41-15a) Dawané gedhong uga
diukur mengulon, klebu lurung-lurung
sing ana ing sisih kiwa lan tengené,
dawané iya sèket mèter. (41-15b)
Ruangan gedhé sing kanggo mlebu
ing Pedalemané Allah, Sasana Suci lan
Sasana Mahasuci
16 kabèh dilapis nganggo kayu saka
jrambah tekan jendhéla-jendhélané.
Jendhéla-jendhéla mau kena ditutup
saka ndhuwur.
17 Témboké Pedalemané Allah sing sisih
njero dilapis nganggo ukir-ukiran,
18 ukiran kurma lan kéwan-kéwan
nganggo swiwi. Ukiran kurma diseling
ukiran kéwan, mengkono saterusé,

sakamar mubeng. Saben kéwan mau
rainé loro,
19 rai sing siji madhep marang wit
kurma sing sisih kéné, rai sijiné sing rupa
singa, madhep ing wit kurma sing sisih
kana. Kabèh témbok dihias nganggo
ukir-ukiran kaya mengkono,
20 saka jrambah tekan ndhuwuré
lawang-lawang.
21 (41-21a) Saka-sakané lawang ing
Pedalemané Allah kabèh pesagi. (41-
21b) Ing sangarepé Sasana Mahasuci
ana barang sing rupané kaya
22 mesbèh kayu. Dhuwuré siji setengah
mèter, ambané samèter. Cagaké,
dhasaré lan gebyogé kagawé saka kayu.
Wong lanang mau kandha karo aku, "Iki
méja sing ana ing ngarsané Pangéran."
23 Ing pungkasané lurung sing anjog
ing Sasana Suci ana lawangé, semono
uga ing pungkasané lurung sing anjog
ing Sasana Mahasuci.
24 Saben lawang inebé loro, kusèn-
kusèné ana ing tengah.
25 Lawang-lawangé Sasana Suci
karengga nganggo ukiran wit kurma
lan kéwan nganggo swiwi kaukir ing
kayuné, kaya ukir-ukiran sing ana ing

témbok-témboké. Lawang-lawang mau
ing sisih njaba ndhuwuré ana téndhané
kayu.
26 Kamar gedhé mau kiwa-tengen
ana jendhélané, lan témbok-témboké
direngga nganggo ukir-ukiran wit kurma.
42 1 Aku banjur digawa wong lanang
mau menyang plataran njaba,
sisih loré Pedalemané Allah, menyang
sawijining gedhong ora adoh saka
Pedalemané Allah sing sisih Kulon.
2 Gedhong mau dawané sèket mèter lan
ambané selawé mèter.
3 Ing sisihé gedhong mau ana plataran
dawané sepuluh mèter lan ing sisih
sijiné ngadhepaké plataran Pedalemané
Allah sing njaba. Gedhong mau sungsun
telu. Sing ndhuwur mundur sethithik
ketimbang ngisoré.
4 Gedhong mau ing sisih Lor ana lurung
sing ambané limang mèter lan dawané
sèket mèter, déné lawang-lawangé
mlebu ana ing sisih Lor.
5 Kamar-kamar sing ana ing ndhuwur
luwih ciyut ketimbang karo sing ana ing
tengah karo sing ana ing ngisoré, merga
digawé rada mundur.

6 Kamar-kamar sungsun telu mau
presasat ana ing èmpèran lan ora
kasangga déning cagak-cagak kaya
gedhong-gedhong liyané ana ing
plataran.
7 Témboké njaba kamar-kamar sing
ana ing ngisor mau selawé mèter wutuh,
nanging selawé mèter saterusé ana
kamar-kamaré. Sungsun sing ndhuwur
dhéwé kabèh ana kamar-kamaré,
sadawané témbok gedhong.
8 (42:7)
9 Sangisoré kamar-kamar ing tingkat
loro sing ana ing ndhuwur mau,
wiwit saka pojoké gedhong sisih
Wétan, ana dalan kanggo mlebu-metu
menyang plataran njaba. Ing sisih kidulé
Pedalemané Allah iya ana gedhong sing
padha kaya kuwi, ora adoh saka sisih
kuloné Pedaleman.
10 (42:9)
11 Ing ngarepé kamar-kamar kono iya
ana lurung padha kaya lurung sing ana
ing gedhong sisih Lor. Ukurané kabèh
padha, mengkono uga ngèngrèngan lan
dalané kanggo mlebu-metu.
12 Gedhong mau ing sisih Kidul, ing
ngisoré lapisan kamar-kamar ana

lawangé, kaprenah ing pojok Wétan watesé témbok.
13 Wong mau kandha karo aku mengkéné, "Gedhong loro iki loro-loroné suci. Kuwi panggonané para imam sing tugas samasa padha mangan kurban sing suci dhéwé. Sarèhné kamar-kamar kuwi suci, mulané para imam padha nyèlèhaké kurban suci mau ana ing kono, kayata: kurban dhaharan, kurban pangruwating dosa lan kurban dhendha.
14 Yèn imam-imam mau wis ngladosi ing Pedalemané Allah, mangka arep metu menyang plataran njaba, kudu nyopot sandhangan suci sing dienggo nalika ngladèni ana ing Pedalemané Allah, lan ninggal sandhangan mau ana ing kamar-kamar kono. Para imam mau kudu nguculi sandhangané sing suci sadurungé metu menyang plataran, panggonané umat padha nglumpuk."
15 Bareng wis rampung enggoné ngukur gedhong-gedhong lan platarané Pedalemané Allah, wong lanang mau banjur ngajak aku metu liwat gapura Wétan, sarta ngukur palemahan wewengkoné Pedalemané Allah.

16 Enggoné ngukur nganggo teken
ukuran mau. Sing diukur dhisik sisih
Wétan. Ketemu dawané 250 mèter.
17 Banjur ngukur sing sisih Lor, nuli sisih
Kidul, lan sisih Kulon. Kabèh dawané
padha yaiku 250 mèter.
18 (42:17)
19 (42:17)
20 Mulané témbok, pager bumi sing
ngubengi palemahan wewengkoné
Pedalemané Allah kuwi, saben sisih
dawané 250 mèter. Témbok mau kanggo
misahaké papan sing suci karo sing ora
suci.

43 1 Aku banjur dijak wong lanang
mau menyang gapura sing
madhep ngétan.
2 Saka kono aku weruh ana pepadhang
mblerengi muncul saka Wétan, yakuwi
kamulyané Pangéran, Allahé Israèl.
Banjur keprungu swarané Allah kaya
jumleguré ombaking segara, lan
bumi katon mencorong merga saka
kamulyané.
3 Wahyu iki kaya sing dakdeleng
nalika Pangéran rawuh numpes kutha
Yérusalèm, lan kaya sing dakdeleng ana

ing sapinggiré Kali Kebar. Aku banjur niba mengkureb ing lemah.
4 Pepadhang sing mblerengi mau
liwat metu gapura Wétan, mlebu ing
Pedalemané Allah.
5 Aku banjur kaangkat déning Rohé
Pangéran, kabekta menyang plataran
njero. Ing kono aku weruh Pedalemané
Allah kapenuhan[a] ing kamulyané
Pangéran.
6 Wong lanang mau ngadeg ing
sandhingku, lan aku krungu Pangéran
ngandika saka ing Pedaleman kono
marang aku mengkéné,
7 "Yéhezkièl, iki dhampar-Ku, Aku bakal
dedalem ana ing satengahé umat Israèl
lan ngerèh umat mau. Umat kuwi lan
raja-rajané bakal ora najisaké asma-Ku
kang suci srana nyembah brahala utawa
ngubur layon-layoné rajané ana ing
papan kéné.
8 Raja-raja mau padha ngedegaké
balungan omah lan kusèn-kusèné
mèpèt karo balungan lan kusèn-kusèné
Pedaleman-Ku, mula Pedaleman-Ku
mung kapisah déning témbok karo
omahé wong-wong mau. Asma-Ku kang

---

[a]kapenuhan: isi kebak.

suci dinajisaké nganggo penggawéné
sing njijiki, mulané Aku duka banget, lan
umat mau banjur Daktumpes.
9 Saiki wong-wong kuwi kudu marèni
enggoné nyembah brahala-brahala lan
nyingkiraké jisimé raja-rajané. Yèn kuwi
wis dilakoni, Aku bakal manggon ana ing
satengahé umat mau selawas-lawasé."
10 Pangéran ngandika menèh,
"Yéhezkièl, umat Israèl kandhanana bab
Pedalemané Allah iki, supaya padha
nyinau tatarakité. Welèhna supaya
padha kisinan merga dosa-dosa sing wis
dilakoni.
11 Yèn wis padha ngakoni lan rumangsa
isin bab penggawéné sing uwis-uwis,
banjur terangna gambaré Pedalemané
Allah kuwi; gambaré dalan sing kanggo
mlebu lan metu, wanguné, penatané
samubarang sing ana ing kono,
prenatan-prenatan lan aturan-aturané.
Kuwi kabèh tulisen kanggo wong-wong
mau, supaya padha dingertèni, lan
padha bisa nglakoni.
12 Mengkéné bab angger-anggeré
Pedalemané Allah mau. Sakèhé
palemahan ing pucuké gunung iki kabèh
disengker lan disucèkaké."

13 Ukurané mesbèh yèn diukur
nganggo ukuran Pedalemané Allah kuwi
mengkéné: Ing saubengé pondhasiné
mesbèh ana kalèné, sing jeroné setengah
mèter, ambané setengah mèter lan ana
pinggirané, dhuwuré seprapat mèter.
14 Pérangané mesbèh sing cendhèk
dhéwé dhuwuré saka dhasaré mesbèh
semèter. Saka ing pinggiran ngisor
tekan ing pinggiran ndhuwur rong
mèter, lan pinggirané ambané setengah
mèter. Déné pucak mesbèh, luwih ciyut
setengah mèter ketimbang kubenging
tengahé.
15 Pérangan sing ndhuwur, panggonan
kanggo ngobong kurban, dhuwuré iya
rong mèter. Pojoké mesbèh papat-papaté
luwih dhuwur.
16 Panggonané ngobong kurban mau
pesagi, saben sisih dawané nem mèter.
17 Pérangan sing tengah iya pesagi,
saben sisih pitung mèter, ing njaba
ana pinggirané, sing dhuwuré seprapat
mèter. (Ambané kalèn seprapat mèter.)
Undhak-undhakan sing kanggo munggah
ing mesbèh ana ing sisih Wétan.
18 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
marang aku mengkéné, "Yéhezkièl,

rungokna pangandika-Ku. Yèn mesbèhé
wis rampung, resmèkna nganggo gawé
kurban, getihé kéwan sing dienggo
kurban mau pyur-pyurna ana ing kono.
19 Sing kepareng ngadhep lan
ngladosi Aku mung imam-imam turuné
Zadhok, saka klompok Lèwi waé.
Aku, Pangéran Kang Mahakwasa sing
dhawuh mengkono. Imam-imam kuwi
wènèhana sapi lanang nom kanggo
kurban panebusing dosa.
20 Njupuka getihé sethithik, banjur
lèlètna ing sunguné mesbèh papat
pisan, sarta ing pojoké papat mubeng,
karo pinggiré mubeng. Srana cara
mengkono enggonmu nucèkaké mesbèh
lan ngresmèkaké penganggoné.
21 Sapiné lanang sing dienggo kurban
pangruwating dosa mau jupuken,
banjur obongen ing panggonan sing wis
katemtokaké, ing sanjabané wengkoné
Pedalemané Allah.
22 Ésuké kowé njupuka wedhus jawa
lanang sing tanpa cacad, gawénen
kurban panebusing dosa. Mesbèhé
banjur sucèkna nganggo getihé kéwan
mau, kaya enggonmu nucèkaké nganggo
getihé sapi.

23 Yèn wis rampung, banjur njupuka
sapi lanang lan wedhus gèmbèl lanang
enom siji, karo-karoné tanpa cacad,
24 banjur caosna marang Aku. Para
imam bakal ngepyuri uyah lan ngobong
kéwan-kéwan mau konjuk marang Aku.
25 Nganti pitung dina lawasé kowé
saben dina kudu nyaosaké kurban
wedhus jawa lanang siji, sapi lanang siji
lan wedhus gèmbèl lanang siji, minangka
kurban panebusing dosa. Kéwan-kéwan
mau kudu tanpa cacad.
26 Pitung dina lawasé para imam
enggoné kudu nucèkaké mesbèh
sadurungé resmi kena dipigunakaké.
27 Yèn pitung dina mau wis puput,
para imam kena miwiti saos kurban
pangruwating dosa lan kurban
keslametan kanggo umat Israèl. Ing kono
Aku bakal rena penggalih-Ku marang
kowé kabèh. Mengkono pangandikané
Pangéran Kang Mahakwasa."

44 1 Aku banjur digawa wong lanang
mau menyang gapura njaba,
sing papané ana ing pekarangané
Pedalemané Allah sisih Wétan. Gapura
mau mineb.

2 Pangéran ngandika mengkéné marang
aku, "Gapura kuwi bakal mineb terus
lan ora bakal diengakaké ing selawasé.
Wong ora kena liwat kéné, merga Aku,
Pangéran Allahé Israèl wis mlebet miyos
kéné. Mulané gapura iki kudu mineb
terus.
3 Mung raja sing isih jumeneng, kena
liwat metu kéné prelu mangan panganan
suci ana ing ngarsa-Ku. Kuwi sing kena
mlebu lan metu gapura kéné, liwat
kamar gedhé sing njero."
4 Aku banjur digawa wong lanang
mau menyang ngarepé Pedalemané
Allah metu gapura Lor. Aku ndeleng
Pedalemané Allah kapenuhan cahya sing
mblerengi, sing nélakaké yèn Pangéran
ana ing kono. Aku banjur mengkureb ing
lemah,
5 banjur krungu Pangéran ngandika
mengkéné marang aku, "Yéhezkièl,
waspadakna apa sing kokdeleng lan
kokrungu. Kowé arep Dakngandikani
bab prenatan lan tatanan sing kudu
ditindakaké ana ing Pedalemané Allah.
Titènana wong sing kena mlebu-metu
ing Pedalemané Allah kuwi wong sing

kepriyé, lan wong sing ora kena sing kepriyé.
6 Wong-wong Israèl sing padha mbrontak ora bakal Dakumbar nindakaké penggawéné sing nistha, merga Aku iki Pangéran Kang Mahakwasa.
7 Wong-wong mau wis padha najisaké Pedaleman-Ku, merga wis padha nglebokaké wong manca sing ora tetak, yakuwi wong sing padha ora mbangun-turut karo Aku. Wong-wong mau padha dililani mlebu ing wayahé kurban dhaharan, gajih lan getih kaunjukaké marang Aku. Mengkono mau enggoné umat-Ku padha mbubrah prejanjian-Ku, srana penggawé nistha, sing wis padha ditindakaké.
8 Umat-Ku ora njaga kasucèné tata-cara ing Pedaleman-Ku, malah padha ngangkat wong kapir nindakaké kewajiban ana ing Pasucèn-Ku, sing mesthiné kudu ditindakaké umat-Ku dhéwé.
9 Aku, Pangéran Kang Mahakwasa dhawuh, yèn wong manca sing ora tetak, lan wong sing mbaléla marang Aku, ora kena mlebu ing Pedaleman-Ku, senajan

wong manca sing manggon ana ing satengahé bangsa Israèl."
10 Pangéran ngandika marang aku mengkéné, "Wong Lèwi sing bebarengan karo wong Israèl liyané padha nyingkur Aku lan nyembah brahala bakal Dakukum.
11 Wong-wong mau kena ngladosi Aku ana ing Pedalemané Allah, kayata jaga gapura, lan nglakoni pegawéan ana ing Pasucèn. Kena nyembelèh kéwan sing dikurbanaké déning umat minangka kurban obaran lan kurban sembelèhan, sarta kudu siaga ngladèni umat.
12 Nanging sarèhné wis tau padha leladi nalika umat Israèl padha nyembah brahala, lan srana mengkono padha dadi jalarané akèh wong Israèl padha nyembah brahala, mulané Aku, Pangéran Kang Mahakwasa sumpah yèn wong-wong mau kudu diukum.
13 Wong-wong kuwi ora kena dadi imam sing ngladosi Aku, lan ora kena cedhak-cedhak karo barang-barang sing suci, lan uga ora kena mlebu ing Sasana Mahasuci. Kuwi minangka paukumané, merga saka kanisthan-kanisthan sing biyèn wis tau dilakoni.

14 Mulané wong-wong kuwi bakal
Daktetepaké nglakoni pegawèan-
pegawèan kasar sing prelu ana ing
Pasucèn kono."
15 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Para imam saka taler Lèwi
turuné Zadhok, kuwi kanthi setya leladi
marang Aku ana ing Pedalemané Allah,
nalika umat Israèl liya-liyané padha
nyingkur Aku. Mulané imam-imam kuwi
saiki kena ngladosi Aku lan kena sowan
marek ing ngarsa-Ku nyaosaké gajih lan
getihé kurban.
16 Mung wong-wong kuwi dhéwé
sing kena mlebu ing Pedalemané
Allah, ngladosi ing mesbèh lan nuntun
pangibadah ing Pasucèn-Ku.
17 Yèn para imam mau padha mlebu ing
plataran njero metu gapura, kudu padha
nganggo sandhangan léna. Yèn pinuju
padha nindakaké pegawéan ana ing
plataran njero, ing Pedalemané Allah,
ora kena nganggo sandhangan sing
kagawé saka wulu wedhus.
18 Kudu nganggo serban léna lan clana
léna sarta ora nganggo sabuk, supaya
padha ora kringeten.

19 Sadurungé metu ing plataran njaba,
panggonané umat kumpul, para imam
mau kudu padha nyopot sandhangan
sing dienggo nalika leladi ana ing
Pasucèn, sarta ninggal sandhangan mau
ana ing kamar-kamar suci. Enggoné
kudu padha ganti sandhangan mau
supaya aja gawé cilakané umat.
20 Imam ora kena nyukur rambuté,
nanging iya ora kena ngingu rambuté
nganti gondrong. Dawané kudu mung
sapantesé.
21 Para imam yèn arep mlebu ing
plataran njero, sadurungé ora kena
ngombé anggur apa waé.
22 Imam ora kena kawin karo randhané
wong liya. Mung kena kawin karo wong
wadon Israèl, prawan utawa randhané
imam liya.
23 Para imam kudu mulang umat-Ku,
bédané suci karo ora suci, bédané sing
najis karo sing ora najis.
24 Yèn ana wong padu, para imam
kudu gawé keputusan sing cocog
karo dhawuh-Ku. Para imam kudu
padha netepi dina-dina riaya sing
Dakdhawuhaké miturut prenatan lan

tatanan sing wis Daktetepaké. Semono uga kudu padha nucèkaké dina Sabbat.
25 Para imam ora kena najisaké badané merga nggepok jisim, kejaba yèn sing mati mau wong tuwané dhéwé utawa anaké dhéwé, seduluré dhéwé, utawa seduluré wadon sing durung omah-omah.
26 Tekan mangsané, imam mau kudu ngentèni pitung dina.
27 Sawisé mengkono banjur mlebu ing plataran njero Pedalemané Allah nyaosaké kurban pasucèn, supaya kena leladi menèh ing Pedalemané Allah. Mengkono pangandikané Pangéran Kang Mahakwasa.
28 Para imam kaparingan kalenggahané minangka pusaka, kaya déné pusaka sing kaparingaké marang umat Israèl, sing kudu diwarisaké turun-temurun. Imam ora kena duwé panduman lemah ana ing satengahé Israèl. Aku iki sing dadi pandumané.
29 Sakèhé sesaosan, kurban pangruwating dosa lan kurban dhendha kuwi dadi pangané para imam, sarta wenang nampa saka wong Israèl samubarang sing kapilih kanggo Aku.

30 Asilé panèn sing becik dhéwé kuwi
dadi haké para imam, mengkono uga
samubarang kabèh sing kasaosaké
marang Aku. Saben-saben wong gawé
roti, sing mateng dhisik dhéwé kudu
disedhiyakaké kanggo imam minangka
caosan (kurban), supaya brayaté wong
mau Dakberkahi.
31 Para imam ora kena mangan
bangsané manuk utawa kéwan liyané
sing mati merga wis tuwa utawa matiné
merga dipatèni déning kéwan liya."
45 1 Yèn kowé mbagé-mbagé tanah
lan kokedum nganti saben taler
olèh panduman, Pangéran pandumana
sebagèan. Jembaré panduman mau
dawané rolas setengah kilomèter,
ambané sepuluh kilomèter. Tanah sing
ana ing njeroné wates kuwi kabèh suci.
2 Ing tanah mau cawisana papan
kanggo Pedalemané Allah, dawané
250 mèter lan ambané 250 mèter
nganggo plataran, lan ing sakubengé
anaa plataran sing ambané selawé
mèter. Kejaba kuwi ngukura dawané
rolas setengah kilomèter lan ambané
limang kilomèter, kuwi kapisahna kanggo

Pedalemané Allah, yakuwi panggonan
sing suci dhéwé.
3 (45:2)
4 Daérah kuwi kudu dadi pérangan sing
suci ing sanegara kabèh, kacawisna
kanggo para imam sing ngladosi
Pangéran ing Pasucèné. Kuwi papan
sing kanggo pomahané para imam lan
gedhong-gedhongé Pedalemané Allah.
5 Separoné daérah mau kacawisna
dadia pandumané wong Lèwi, sing padha
nyambut-gawé ing Pedalemané Allah.
Ing daérah kono degna kutha-kutha
kanggo manggoné wong Lèwi.
6 Kejaba daérah suci mau kudu ana
pérangan sing dawané rolas setengah
kilomèter kanggo manggoné wong Israèl
sapa waé.
7 Iya kudu ana palemahan sing
kacawisaké kanggo raja sing isih
jumeneng. Dunungé ana ing sisih
Kulon adu wates karo daérah suci,
mengulon tekan Segara Tengah.
Mengétan, palemahan mau tekan tapel
watesé negara. Dadi dawané mengétan
padha karo dawané tanah pandumané
taler-taler Israèl.

8 Daérah kuwi dadi pandumané raja
sing isih jumeneng, supaya ora nindhes
rakyaté, lan ora ngganggu gugat
tanah-tanah sing dadi pandumané
taler-taleré Israèl.
9 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Hé raja-raja ing Israèl,
wis suwé enggonmu padha gawé dosa!
Marènana enggonmu nganiaya lan
nindhes rakyat. Nindakna kabeneran
lan keadilan. Aja pisan-pisan nundhung
umat-Ku saka palemahané. Aku,
Pangéran Kang Mahakwasa kang
ngandika.
10 Saben wong kudu migunakaké
timbangan lan ukuran sing bener.
11 Éfa sing kanggo ngukur barang
garingan kudu padha karo bat[b] sing
kanggo ngukur barang cuwèr. Sing
kanggo pathokan homèr. Dadi prenatané
ukuran mau mengkéné: 1 homèr padha
karo 10 éfa, padha karo 10 bat.
12 Déné boboté barang diprenata
mengkéné: 20 gera kuwi padha karo 1
sèkel; 60 sèkel padha karo 1 mina.

---

[b]bat: ukuran kanggé barang cuwèr, kathahipun 36 liter.

13 Takeran kanggo kurban mengkéné:
gandum: 1/60 pametuné panèn. sair:
1/60 pametuné panèn. lenga zaitun:
1/100 pametuné wit zaitun duwèkmu.
wedhus gèmbèl: saben wedhus 200,
jupuken siji kanggo kurban. Kowé
kudu padha nyaosaké kurban rupa
gandum-ganduman, kurban kéwan sing
kudu diobong kabèh, lan kéwan kanggo
kurban slametan, kabèh mau supaya
kowé padha olèh pangapuraning dosa.
Aku, Pangéran Kang Mahakwasa kang
dhawuh.
14 (45:13)
15 (45:13)
16 Para penduduk kabèh kudu nyaosaké
barang sing kanggo kurban-kurban mau
marang raja Israèl.
17 Raja tanggung jawab bab kurban
obongan, kurban dhaharan, kurban
unjukan menawa pinuju dina gedhé, sasi
anyar, dina Sabbat lan dina-dina riaya
liyané. Raja mau kudu nyawisaké kurban
pangruwating dosa, kurban obongan lan
kurban keslametan kanggo nganakaké
pirukunan kanggo umat Israèl."
18 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Ing dina kapisan, sasi

kapisan kowé kudu saos kurban rupa sapi lanang sing tanpa cacad kanggo nucèkaké Pedalemané Allah.
19 Para imam kudu padha njupuk getihé kéwan sing dienggo kurban mau sethithik lan diosèr-osèraké ing kosèn-kosèning lawangé Pedalemané Allah, lan ing pojoké papat mesbèh sarta ing saka-sakaning gapura plataran njero.
20 Saben sasi ing dina kapitu kowé uga nindakna kaya mengkono, kanggo sakèhé wong sing nglakoni dosa ora kejarag utawa saka ora ngertiné. Nganggo cara mengkono kowé njaga kasucèné Pedalemané Allah.
21 Ing dina kaping patbelas, sasi kapisan kowé kudu wiwit ngriayakaké Paskah. Sajroné pitung dina kowé kudu padha mangan roti tanpa ragi.
22 Ing dina mau raja kudu nyaosaké kurban sapi lanang, minangka pangruwaté dosané dhéwé lan dosané umat Israèl.
23 Sabanjuré saben dina sajroné riaya mau kudu nyaosaké kurban konjuk marang Pangéran rupa sapi lanang pitu, wedhus gèmbèl pitu, kabèh mau kéwan-kéwan sing tanpa cacad, sing

kudu diobong nganti entèk. Raja saben dina iya kudu nyaosaké kurban rupa wedhus jawa lanang siji minangka pangruwating dosa.
24 Saben sapi lanang siji lan wedhus gèmbèl lanang siji sing dienggo kurban mau, kudu dibarengi kurban dhaharan rupa gandum pitulas setengah liter lan lenga zaitun telung liter.
25 Kanggo Riaya Tarub Godhong sing kawiwitan ing dina kaping limalas sasi kapitu, raja saben dina, lawasé pitung dina, iya kudu saos kurban kaya mengkono kanggo pangruwating dosa, kurban obongan, kurban dhaharan rupa gandum lan lenga zaitun."

46 1 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika mengkéné, "Gapura plataran njero sing madhep ngétan kudu ditutup sajroné nem dina, dina nyambut-gawé, nanging ing dina Sabbat lan ing dina Riaya Sasi Anyar kudu dibukak.
2 Raja mlebuné kudu liwat plataran njaba, banjur menyang kamar gedhé sing ana ing gapura, sarta ngadeg ing sacedhaké saka gapura, karo ngentèni para imam enggoné padha nyaosaké

kurban obongan lan kurban keslametané raja. Ana ing gapura mau raja kudu nyembah sujud, banjur metu menèh. Lawangè gapura ora kena diinebaké nganti soré.

3 Saben dina Sabbat lan dina Riaya Sasi Anyar kabèh wong kudu padha sujud marang Pangéran ana ing gapura kono.

4 Ing dina Sabbat raja kudu saos kurban obongan marang Pangéran rupa wedhus gèmbèl wadon enem lan wedhus gèmbèl lanang siji, kabèh kudu tanpa cacad.

5 Saben wedhus gèmbèl lanang siji kudu dibarengi nyaosaké kurban dhaharan rupa gandum pitulas setengah liter lan saben wedhus gèmbèl siji dibarengi nyaosaké apa waé sing kepéngin disaosaké. Saben saos kurban dhaharan mau kudu uga nyaosaké lenga zaitun telung liter.

6 Ing dina Riaya Sasi Anyar raja kudu saos kurban rupa sapi lanang siji, wedhus gèmbèl nem, wedhus gèmbèl lanang siji, kabèh mau kudu tanpa cacad.

7 Saben kurban sapi lanang siji lan wedhus gèmbèl lanang siji kudu dibarengi sesaosan manasuka. Saben

kurban dhaharan kudu dibarengi
sesaosan lenga zaitun telung liter.
8 Yèn raja arep ninggal bangsalè gapura
kono iya kudu metu dalan sing mau
diliwati.
9 Yèn umat Israèl manembah Pangéran
ing dina riaya, yèn mlebuné liwat gapura
Lor, baliné kudu metu gapura Kidul. Aja
ana wong sing metuné liwat ing gapura
sing wis diliwati nalika mlebu.
10 Raja tekané bareng karo umat,
mengkono uga metuné.
11 Ing dina-dina riaya lan ing dina-dina
pèngetan sing wis ditemtokaké, kudu
ana kurban dhaharan rupa gandum
pitulas setengah liter kanggo saben
sapi lanang siji utawa wedhus gèmbèl
lanang siji, ditambahi menèh kanggo
saben cempé dhaharan apa waé miturut
lilaning atiné sing saos kurban. Saben
kurban dhaharan kudu dibarengi lenga
zaitun telung liter.
12 Yèn raja arep nyaosaké kurban
mirunggan marang Pangéran, embuh
kurban obongan utawa kurban
keslametan, gapura plataran njero kudu
diwengakaké. Kurban sing disaosaké
mau padha karo kurban sing disaosaké

ing dina Sabbat. Yèn raja wis metu, lawanging gapurané kudu ditutup menèh."

13 Pangéran ngandika mengkéné, "Saben ésuk raja kudu nyaosaké kurban obongan konjuk ing Pangéran rupa cempé wedhus gèmbèl sing umur setaun lan tanpa cacad. Kurban mau kudu kasaosaké saben dina.

14 Semono uga raja saben ésuk kudu nyaosaké kurban dhaharan rupa glepung gandum patang kilogram lan lenga zaitun saliter kanggo ngulet glepungé. Prenatan iki katetepaké kanggo ing selawasé!

15 Kurban cempé, glepung gandum lan lenga zaitun mau kudu kasaosaké saben dina terus-terusan."

16 Pangéran Kang Mahakwasa dhawuh mengkéné, "Samasa raja masrahaké palemahané sapérangan kanggo anaké minangka ganjaran, palemahan mau dadi duwèké anak mau.

17 Nanging yèn raja mènèhaké sapéranganing palemahané marang abdiné, banjur dadi duwèké abdi mau, nganti tekan Taun Pangluwaran. Palemahan mau banjur bali marang raja

menèh. Mung para putraning raja sing
kena nduwèni palemahané raja dadi
warisané.
18 Raja ora kena njupuk palemahan
duwèké rakyat lan ndarbèki tanah mau.
Saben palemahan sing diwènèhaké
marang anak-anaké kudu saka
pandumané raja dhéwé, lan raja mau
ora nindhes umat-Ku."
19 Aku banjur digawa wong lanang mau
menyang kamar-kamar sing papané
ing saloré pasucèn, liwat lawang ing
sandhingé gapura plataran njero sing
sisih Kidul. Kuwi kamar-kamar suci
kanggo para imam. Aku dituduhi papan
sakuloné kamar-kamar mau,
20 kandhané, "Iki panggonané para
imam padha nggodhog dagingé kéwan
sing dienggo kurban pangruwaté dosa,
utawa kurban dhendha, lan panggonané
gawé roti saka glepung gandum sing
kasaosaké. Lan ora ana barang suci sing
digawa metu menyang plataran njaba,
nganti nekakaké paukuman marang
umat."
21 Aku banjur digawa menyang plataran
njaba lan dituduhaké yèn saben pojoké
plataran mau ana platarané cilik sing

dawané rong puluh mèter lan ambané limalas mèter.
22 (46:21)
23 Saben plataran mau dikubengi témbok, lan ana pawoné sing nèmplèk karo témbok mau.
24 Wong mau kandha karo aku, "Pawon-pawon iki panggonané para peladèné Pasucèn padha nggodhog dagingé kéwan sing disaosaké umat kanggo kurban konjuk marang Pangéran."

47 1 Aku banjur digawa wong lanang mau menyang lawanging Pedalemané Allah menèh. Saka sangisoré lawang mau ana banyu mili mengétan, kaya madhepé Pedalemané Allah iya mengétan. Banyu mau mili ing njero lemah saka pérangané Pedalemané Allah sisih Kidul, sakidulé mesbèh.
2 Aku banjur digawa wong lanang mau metu saka wewengkoné Pedalemané Allah liwat gapura Lor, diajak mubeng-mubeng nganti tekan gapura sing madhep ngétan. Ing kono ana kali cilik, sing metu saka sakidulé gapura.
3 Wong lanang mau banjur ngukur saka panggonan metuné banyu limang atus mèter mengétan. Bareng tekan ing kono

aku dikon nyemplung ing kali. Jeroné kali mau mung sapolokku.[c]
4 Saka kono wong lanang mau ngukur menèh mengétan limang atus mèter. Ana ing kono jeroné banyu sadhengkulku. Saka kono wong mau ngukur menèh limang atus mèter nganut ilining banyu, jeroné banyu sabangkèkanku.
5 Wong mau ngukur saka kono limang atus mèter menèh, panggonan kono banyuné jero banget, saka jeroné nganti ora kena daksabrangi. Bisané nyabrang yèn nglangi.
6 Wong mau kandha karo aku, "Yéhezkièl, kabèh mau catheten sing tliti." Aku banjur dientas lan digawa bali metu ing uruting pinggir kali.
7 Ing pinggiring kali mau kiwa-tengen ana wit-witané akèh.
8 Kandhané wong mau marang aku, "Banyu iki mili mengétan, ngliwati daérah kono lan Lembah Yardèn menyang Segara Mati. Banyuné Segara Mati sing asin banget kuwi bakal dadi tawa.
9 Menyang endi waé iliné banyu mau bakal nguripi sakèhé kéwan lan iwak.

---

[c]polok: ugel-ugelé suku.

Merga kali mau banyuné Segara Mati
bakal dadi tawa, lan merga iliné kuwi
apa waé bakal urip.
10 Ing sauruting kali mau, wiwit saka
Èn-Gédi tekan Èn-Églaim bakal akèh
wong golèk iwak lan bakal padha
manggon ing sapinggiring segara. Ing
panggonan kono bakal akèh wong padha
mépé jalané. Iwaké werna-werna, ora
kalah karo sing ana ing Segara Tengah.
11 Nanging banyu sing ana ing rawa-
rawa lan blumbang-blumbang sing ana
ing sapinggiring segara ora dadi tawa.
Lan bakal tetep dadi panggonan njupuk
uyah.
12 Ing sakiwa-tengené kali mau bakal
akèh wit-witané sing metokaké woh-
wohan. Godhongé bakal ora tau alum,
lan wohé bakal ora kendhat-kendhat.
Saben sasi bakal metokaké woh,
merga olèh banyu kali sing etuké saka
Pedalemané Allah. Wit-wit mau wohé
bakal dadi pangan lan godongé dadi
tamba."
13 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Iki watesé tanah-tanah
sing kudu kokedum ing antarané para

taler rolas. Taleré Yusuf wènèhana rong panduman.
14 Aku wis janji kanthi supaos marang
para leluhuré, yèn bakal maringaké
tanah iki dadi tanah pusakané. Saiki
tanah iki dumen.
15 Watesé tanah Israèl kuwi sing sisih
Lor wiwit saka Segara Tengah mengétan
ngliwati Hètlon tekan dalan sing tekan
Hamat, banjur ngliwati Zedad,
16 Berota, Sibraim, sing dunungé ing
antarané wilayahé kraton Damsyik lan
kraton Hamat; saka kono terus tekan
Hazar-Enon sing dunungé ana ing
wilayahé kraton Hauran.
17 Dadi watesé tanah Israèl sing sisih
Lor mau lakuné saka Segara Tengah
mengétan menyang kutha Énon, tunggal
tapel wates karo wilayah kraton Damsyik
lan kraton Hamat ing sisih Lor.
18 Tapel watesé tanah Israèl sing sisih
Wétan wiwit saka tempuké tapel wates
Damsyik lan Hauran, banjur sauruté Kali
Yardèn. Sakuloné kali mau dadi tanahé
Israèl, lan sawétané kali mau wilayahé
Giléad, nganti tekan Tamar, sing ana ing
sapinggiré Segara Mati.

19 Tapel watesé sing sisih Kidul-kulon
lakuné saka Tamar terus menyang tanah
Kadèsy, banjur ngalor ngulon sauruté
tapel watesé tanah Mesir, nganti tekan
Segara Tengah.
20 Tapel watesé sing sisih Kulon Segara
Tengah, mengalor tekan ing panggonan
sakuloné Hamat.
21 Tanah kuwi dumen ing antarané para
taler Israèl,
22 supaya dadi tanah pusakané turun-
temurun. Wong manca sing padha
manggon ing satengahmu lan padha
anak-anak ana ing kono wènèhana
panduman. Wong-wong mau kudu
kokrengkuh kaya wong Israèl asli lan
uga olèh panduman palemahan nganggo
undhi, bebarengan karo para taleré
Israèl.
23 Wong manca sing manggon ing
satengahé taler iya kudu kokwènèhi
tanah pusaka kaya wargané taler mau.
Mengkono pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa."

48 1 Tapel watesé tanah sing sisih Lor
kuwi wiwit saka Segara Tengah
mengétan tekan kutha Hètlon, terus
tekan undhak-undhakan Hamat, tekan

kutha Énon, terus tekan tapel wates
antarané kutha Damsyik lan Hamat.
Saben taler nampa sapérangané tanah
sing gumelar saka tapel wates Wétan
mengulon tekan Segara Tengah. Urut-
urutané saka Lor mengidul mengkéné:
Dhan, Asyèr, Naftali, Manasyè, Éfraim,
Rubèn, Yéhuda
2 (48:1)
3 (48:1)
4 (48:1)
5 (48:1)
6 (48:1)
7 (48:1)
8 Pérangan candhaké kudu kacawisaké
kanggo kapreluan mirunggan.[d] Jembaré
tanah mirunggan mau dawané rolas
setengah kilomèter lan ambané rolas
setengah kilomèter, saka Lor mengidul,
lan saka Wétan mengulon, sauruté tapel
watesé tanah pandumané para taler.
Ana ing tanah mirunggan mau bakal
kabangun Pedalemané Allah.
9 Ing satengahé tanah mau kudu ana
sing kacawisaké kagem Pangéran,

---

[d]mirunggan: mligi (khusus, istiméwa: bhs. Ind.).

jembaré rolas setengah kilomèter kaping sepuluh kilomèter.
10 Ana ing tanah suci kono para imam padha olèh panduman tanah. Tanahé para imam mau dawané saka Wétan mengulon rolas setengah kilomèter, lan saka Lor mengidul limang kilomèter. Pedalemané Allah kudu kabangun ana ing tengahé tanah suci mau.
11 Tanah suci mau kapilih kanggo pomahané imam-imam turuné Zadhok. Imam-imam mau wis padha ngladosi Aku kanthi setya lan ora mèlu nylèwèng gawé dosa karo wong Israèl liyané, kaya sing ditindakaké déning para wargané klompok Lèwi.
12 Mulané imam-imam mau ngenggoni daérah sing dipiji, jèjèr karo daérahé taler Lèwi, lan tanah mirunggan mau dadi daérah sing suci dhéwé.
13 Wong Lèwi iya ngenggoni tanah kang mirunggan ing sakidulé tanahé para imam. Jembaré saka Wétan mengulon rolas setengah kilomèter, lan saka Lor mengidul limang kilomèter.
14 Tanah mau apik dhéwé ing satanah Israèl kabèh, mulané ora kena didol

utawa diijolaké karo wong liya, merga dadi tanah sing dipiji kagem Gusti Allah.
15 Sisané tanah sing mirunggan mau, sing dohé rolas setengah kilomèter, lan ambané loro setengah kilomèter kuwi ora suci, lan kena dienggo kepentingané wong akèh. Wong lumrah kena manggon ing kono lan nggarap tanah mau.
Kutha sing dibangun kudu ana ing tengah-tengahé tanah mau,
16 lan ukurané kutha kuwi saben sisihé kudu rongèwu rong atus sèket mèter.
17 Kutha mau kudu dikubengi ara-ara sing ambané satus selawé mèter.
18 Sawisé kuthané dibangun ing daérah mirunggan, sisané yakuwi ing sawétané lan ing kuloné kutha mau, siji-sijiné jembaré limang kilomèter kaping loro setengah kilomèter, kuwi kadadèkna pategalan karebèn digarap déning wong-wong sing padha nyambut-gawé ing kutha.
19 Saben wong sing manggon ing kutha kono, asal saka taler endi waé, kena nggarap tanah mau.
20 Dadi tanah sing ana ing satengahé palemahan mirunggan mau pesagi lan jembaré rolas setengah kilomèter ping

rolas setengah kilomèter. Klebu ing kono, tanah sing didegi kutha.
21 Sawétan lan sakuloné daérah mirunggan, yakuwi daérah sing dienggoni Pedalemané Allah, para imam lan wong Lèwi sarta didegi kutha, kuwi tanahé raja. Sisih Wétan tapel watesé negara, sisih Kulon Segara Tengah. Tapel watesé Lor tanah Yéhuda, lan sisih Kidul tanah Bènyamin.
22 (48:21)
23 Sakidulé daérah mirunggan, saka tapel watesé negara sisih Wétan mengulon tekan Segara Tengah, kuwi dadi pandumané para klompok liyané. Urut-urutané saka Lor mengidul: Bènyamin, Siméon, Isakar, Zébulon, Gad.
24 (48:23)
25 (48:23)
26 (48:23)
27 (48:23)
28 Tanah pandumané taler Gad kuwi watesé sing sisih Kidul-kulon padha karo tapel watesé negara, saka kutha Tamar terus tekan tanah Kadèsy, banjur ngalor-ngulon turut tapel watesé tanah Mesir menyang Segara Tengah.

29 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
mengkéné, "Kaya mengkono carané
pamérangé tanah sing diedum ing
antarané para taleré Israèl, supaya dadia
tanah pusakané."
30 Kutha Yérusalèm ana gapurané
rolas. Bètèngé patang iring; dawané
saben iringé rongèwu rong atus sèket
mèter, ing bètèng mau ana gapurané
telu, kajenengaké manut salah sijiné
taler. Gapura-gapura ing bètèng sisih
Lor jenengé: Rubèn, Yéhuda lan Lèwi.
Gapura-gapura ing bètèng sisih Wétan
jenengé: Yusuf, Bènyamin lan Dhan.
Gapura-gapura ing bètèng sisih Kidul
jenengé: Siméon, Isakar lan Zébulon;
gapura-gapura ing bètèng sisih Kulon
jenengé: Gad, Asyèr lan Naftali.
31 (48:30)
32 (48:30)
33 (48:30)
34 (48:30)
35 Dawané bètèng kutha patang iring
mau kabèh gunggungé sangangèwu
mèter. Kutha mau sabanjuré bakal
kasebut: "ALLAH ANA ING KÉNÉ!".

Daniel

1 [1] Nalika Yoyakim enggoné jumeneng raja Yéhuda nyandhak taun kateluné, Nebukadnésar, raja ing Babil nyerang kutha Yérusalèm, banjur dikepung.
[2] Raja Yoyakim diulungaké déning Pangéran ing tangané Raja Nebukadnésar, semono uga praboté Pedalemané Allah sebagéan. Sakonduré menyang Babil Raja Nebukadnésar mbekta wong tawanan sawetara ing kuil brahalané. Déné prabot Pedalemané Allah disimpen ana ing gudhangé kuil mau.
[3] Raja Nebukadnésar ndhawuhi Aspenas, penggedhéné para pegawé, supaya milih saka ing antarané wong Israèl sing ditawan mau nonoman sawetara sing kagolong turuné ratu lan tedhaking wong luhur.
[4] Yakuwi nonoman sing bagus rupané, wasis, trampil, gampang nampani piwulang, lan awaké tanpa cacad, supaya mbésuk bisa ngladèni apa mesthiné ana ing kraton. Aspenas kudu

mulang nonoman mau maca lan nulis basa Babil.
5 Sang Raja iya dhawuh supaya para nonoman mau saben dina diparingi pangan lan anggur kaya sing kasaosaké marang para wargané kraton. Sawisé dilatih telung taun para nonoman mau kudu disowanaké ing ngarsané Sang Raja.
6 Ing antarané nonoman sing kapilih mau ana sing jenengé Dhanièl, Hananya, Misaèl lan Azarya.
7 Penggedhéné kraton paring jeneng anyar marang para nonoman mau. Dhanièl dijenengaké Bèltsazar, Hananya dijenengaké Sadrakh, Misaèl dijenengaké Mésakh lan Azarya dijenengaké Abèdnégo.
8 Dhanièl niyaté ora bakal najisaké awak nganggo pangan lan ombèn-ombèn saka kedhaton. Mulané banjur njaluk pitulungané Aspenas,
9 lan Pangéran ngosikaké atiné Aspenas supaya becik srawungé karo Dhanièl.
10 Nanging Aspenas wedi karo Sang Raja, mulané kandha karo Dhanièl, "Sang Prabu sampun nemtokaken bab menapa ingkang kedah panjenengan

dhahar lan unjuk. Menawi sarira
panjenengan ketingal mboten seger
kados para nènèman sanès-sanèsipun,
kula mesthi badhé dipun pejahi."
11 Dhanièl banjur nemoni wong jaga
sing diangkat déning Aspenas dadi
pengawasé Dhanièl, Hananya, Misaèl lan
Azarya, aturé,
12 "Kula sakanca mugi panjenengan
cobi; selaminipun sedasa dinten mugi
kaparingana nedha sayuran lan ngombé
toya pethak kémawon.
13 Lajeng kula aturi nandhing
kawontenan kula sakanca kaliyan
para nènèman ingkang sami nedha
dhaharan saking kedhaton. Menawi
sampun, panjenengan lajeng netepna
adhedhasar kawontenan kula tiyang
sekawan menika."
14 Panyuwuné mau dijurungi déning
wong sing jaga, banjur padha dicoba
suwéné sepuluh dina.
15 Bareng wis kliwat sepuluh dina,
kaanané Dhanièl sakanca nyata luwih
seger lan rosa tinimbang karo para
nonoman sing padha mangan dhaharané
Sang Prabu.

16 Sabanjuré wong jaga mau nerusaké
enggoné mènèhi sayuran lan ora
dhaharan saka kedhaton.
17 Nonoman papat mau padha diparingi
kawruh lan kapinteran bab kasusastran
lan filsafat déning Pangéran. Malah
Dhanièl kaparingan kawicaksanan
nerangaké maknané wahyu lan impèn.
18 Bareng wektu telung taun sing
katetepaké déning Sang Prabu wis
kliwat, Aspenas banjur nyowanaké para
nonoman mau marang ngarsané Sang
Prabu Nebukadnésar.
19 Kabèh padha diajak ngandikan karo
Sang Prabu. Sang Prabu kepranan déné
ing antarané para nonoman kabèh ora
ana sing madhani Dhanièl, Hananya,
Misaèl lan Azarya. Mulané kabèh banjur
padha diangkat dadi pegawé kraton.
20 Pandanguné Sang Prabu bab apa
waé utawa prekara sing angèl-angèl,
nonoman papat mau bisa ngaturi
wangsulan, lan kawruhé ngungkuli tikel
sepuluhé para peramal lan juru nujum
sanegara kabèh.
21 Dhanièl manggon ana ing kedhaton
kono nganti Babil katelukaké déning
Sang Prabu Korèsy ing Pèrsia.

2 [1] Nalika Nebukadnésar, raja ing Babil,
enggoné dadi raja nyandhak taun
kapindho, panjenengané supena, mula
penggalihé ora jenjem nganti ora bisa
saré.
[2] Sang Prabu banjur utusan nimbali
para abdiné tukang ngramal, ahli nujum
lan ahli sihir kadhawuhan nerangaké
supenané mau. Bareng wis padha sowan
ing ngarsané,
[3] Sang Prabu nuli ngandika, "Atiku ora
kepénak, merga ngimpi lan kepéngin
ngerti apa maknané impèn mau."
[4] Sing padha marek mau banjur munjuk
nganggo basa Aram, "Dhuh Sang
Prabu, mugi langgenga kasugengan
panjenengan! Mugi kersa paring
sumerep menggah ing supena menika,
lajeng kawula sami badhé nyaosi pirsa
maknanipun."
[5] Pangandikané Sang Prabu, "Aku wis
netepaké yèn kowé sing kudu nyaosi
pirsa marang aku apa impènku mau
lan nerangaké apa maknané. Yèn ora
bisa, kowé mesthi bakal dikethok-kethok
sarta omahmu bakal padha didadèkaké
jugrugan.

6 Nanging yèn kowé bisa nyaosi pirsa
apa impènku mau lan nerangaké
maknané, kowé bakal dakparingi
ganjaran lan kaurmatan gedhé.
Saiki critakna impènku lan terangna
maknané!"
7 Unjuké wong-wong mau, "Dhuh
Sang Prabu, mugi kersa ngandikakaken
supena panjenengan, mangké kawula
sami badhé ngunjukaken uninga
maknanipun."
8 Mireng unjuké wong-wong mau, Sang
Prabu ngandika, "Aku wis ngira yèn
kowé padha arep ngulur wektu; kowé
wis padha krungu putusanku.
9 Kowé kabèh bakal nampa paukuman
kaya mengkono yèn ora bisa ngunjukaké
uninga apa sing dakimpèkaké. Kowé
wis padha nganakaké sarujukan ing
antaramu arep ngapusi aku, kanthi
pengarep-arep putusanku bakal béda.
Matura waé aku ngimpi apa lan apa
tegesé!"
10 Unjuk wangsulané para abdi mau,
"Mboten wonten tiyang setunggal
kémawon ing salumahing bumi,
ingkang saged ngunjuki uninga bab
pamundhutipun Sang Prabu. Mboten

wonten ratu, senajan ingkang agung
piyambak pangwaosipun mundhut
ingkang kados mekaten menika dhateng
para abdinipun tukang ngramal, ahli
nujum tuwin ahli sihir.
11 Pamundhutipun Sang Prabu menika
saklangkung awrat ngantos mboten
badhé wonten tiyang ingkang saged
minangkani, kejawi para déwa, mangka
menika mboten dedalem ing satengahing
manungsa."
12 Mireng unjuké wong-wong mau Sang
Prabu duka banget lan dhawuh matèni
para penaséhaté kraton Babil kabèh.
13 Sarèhné dhawuh mau katujokaké
marang sakèhé para penaséhat
kraton, dadi iya klebu Dhanièl lan
kanca-kancané.
14 Dhanièl banjur nemoni Ariokh,
penggedhéné pengawalé kraton, sing
kadhawuhan nindakaké putusané Sang
Prabu. Kalawan ngati-ati Dhanièl nyuwun
pirsa,
15 yagéné Sang Prabu paring dhawuh
sing semono kerasé. Mulané Ariokh
banjur nyritakaké marang Dhanièl sebab
musababé kedadéan mau.

16 Sanalika Dhanièl nyuwun palilah
séba ing ngarsané Sang Prabu lan iya
diparingi wektu longgar supaya bisa
ngaturi pirsa apa tegesé impèné Sang
Prabu mau.
17 Dhanièl banjur mulih lan
ngandhakaké bab mau kabèh karo
kanca-kancané, yakuwi Hananya, Misaèl
lan Azarya.
18 Padha dikon nyenyuwun sih-piwelas
marang Allah ing swarga supaya kersa
paring ketrangan bab impèné Sang
Prabu, supaya padha ora dipatèni bareng
karo para penaséhaté kraton ing Babil.
19 Benginé Dhanièl diparingi weruh
déning Allah bab tegesé wewadi mau
ana ing sajroning tetingalan. Mulané
Dhanièl banjur memuji marang Allah ing
swarga mengkéné,
20 "Allah kuwi Mahawicaksana lan
Mahakwasa! Kaluhurna asmané ing
selawasé.
21 Panjenengané ngwaosi sakèhé
wektu lan mangsa; Panjenengané sing
njumenengaké lan nglèngsèr para
ratu; Panjenengané uga sing paring
kawicaksanan, lan paring pangertèn.

22 Panjenengané sing ngudhari
prekara-prekara sing jero lan winadi;
Panjenengané sing pirsa prekara-prekara
sing ketutupan déning pepeteng,
merga Panjenengané piyambak kuwi
pepadhang.
23 Dhuh Allahipun para leluhur kawula,
Paduka kawula luhuraken lan kawula
puji, awit Paduka sampun paring
kawicaksanan lan karosan dhateng
kawula; inggih sampun miyarsakaken
dhateng pandonga kawula, mila kawula
badhé sami saged ngaturaken wangsulan
dhateng Sang Prabu."
24 Dhanièl banjur nemoni Ariokh, sing
kapasrahan matèni para penaséhaté
kraton kabèh. Aturé Dhanièl marang
Ariokh, "Para penaséhat menika
sampun ngantos panjenengan pejahi.
Panjenengan kula aturi nyowanaken kula
ing ngarsanipun Sang Prabu, mangké
kula badhé ngaturi ketrangan bab
tegesipun impèn menika."
25 Dhanièl banjur disowanaké Sang
Prabu Nebukadnésar karo matur
mengkéné, "Kula manggih tiyang ing
antawisipun para tiyang bucalan saking
tanah Yahudi, ingkang saged ngaturaken

supenanipun Sang Prabu lan menapa tegesipun supena wau."
26 Pangandikané Sang Prabu marang Dhanièl (sing iya karan Bèltsazar), "Apa bener kowé bisa ngaturi uninga marang aku apa sing dakdeleng ing impènku lan nerangaké apa tegesé?"
27 Atur wangsulané Dhanièl, "Dhuh Sang Prabu, mboten wonten ahli ngèlmu, dhukun, tukang ngramal lan ahli nujum ingkang saged ngaturi uninga dhateng Panjenenganipun Sang Prabu bab prekawis menika.
28 Nanging wonten Allah ing swarga ingkang mbikak prekawis-prekawis ingkang winados. Inggih Allah menika ingkang paring pirsa dhateng Panjenenganipun Sang Prabu bab menapa ingkang mbénjing badhé kelampahan. Samenika keparenga kula ngaturi pirsa supena ingkang Panjenengan pirsani ing salebetipun saré.
29 Nalika saré Sang Prabu supena bab menapa ingkang mbénjing badhé kelampahan. Pangéran ingkang mbikak prekawis-prekawis ingkang

winados kersa paring uninga dhateng Panjenengan.
30 Prekawis ingkang winados wau sampun kawedharaken dhateng kula, mboten margi kula langkung wicaksana tinimbang tiyang-tiyang sanèsipun, nanging supados Sang Prabu pirsa tegesipun supena menika, sarta prekawis-prekawis ingkang tuwuh wonten ing penggalihipun Sang Prabu.
31 Dhuh Sang Prabu, wonten ing supena menika Sang Prabu jumeneng ing sangajengipun reca ingkang ageng sanget, rupinipun mencorong ngédab-édabi.
32 Reca wau sirahipun kadamel saking emas murni; dhadha lan lengenipun saking slaka, weteng lan lambungipun saking tembaga;
33 pupunipun saking tosan, lan sukunipun sapérangan saking tosan lan sapérangan saking lempung.
34 Nalika Sang Prabu taksih jumeneng mirsani reca wau, wonten séla ageng tanpa kagepok déning tanganing tiyang, mlesat ndhawahi sukunipun reca wau, suku wau ngantos remuk.

35 Sanalika tosan, lempung, tembaga,
slaka lan emas ing reca wau ajur-mumur
kados awu ingkang wonten ing papan
patuton ing mangsa bentèr. Tumunten
kabur ing angin, ngantos tilas-tilasipun
mboten ketingal malih. Nanging séla
ingkang ngremuk reca wau saya dangu
saya mindhak ageng ngantos dados redi
ngebaki salumahing bumi.
36 Kados mekaten supena menika.
Samenika keparenga kula ngunjukaken
ketrangan menapa tegesipun.
37 Dhuh Sang Prabu, paduka menika
ratu ingkang agung piyambak ing
antawisipun para ratu. Allah ing swarga
sampun paring dhateng panjenengan
pangwaos ageng, kasantosan lan
kaurmatan.
38 Panjenengan ngerèh para manungsa
ingkang manggèn ing salumahing bumi,
mekaten ugi ngerèh sakathahing kéwan
lan peksi. Inggih Panjenengan menika
ingkang kaibarataken sirah emas ing
reca menika.
39 Sapengker Panjenengan badhé
madeg kraton malih, ingkang mboten
ageng kados kraton Panjenengan,
sesampunipun menika badhé madeg

kraton ingkang kaping tiga, kraton
ingkang kaibarataken tembaga, ingkang
ngratoni salumahing bumi ugi.
40 Sesampunipun menika lajeng badhé
wonten kraton ingkang kaping sekawan,
ingkang rosanipun kados tosan, ingkang
ngremuk samukawis menika, kraton wau
badhé ngremuk lan nggiles kraton-kraton
ingkang madeg sadèrèngipun.
41 Panjenengan inggih pirsa, bilih pupu
lan sukunipun reca menika sapérangan
saking tosan lan sapérangan saking
lempung. Menika ateges nglebetipun
pecah. Saking njawi ketingalipun sentosa
kados tosan, margi ing nglebet pancèn
wonten tosanipun ingkang kacampur
kaliyan lempung.
42 Drijinipun suku sapérangan wonten
ingkang saking tosan, sapérangan malih
saking lempung, menika tegesipun
kraton wau sapérangan kiyat, nanging
sapérangan malih ringkih.
43 Panjenengan inggih pirsa, bilih tosan
menika kacampur kaliyan lempung.
Menika tegesipun, bilih para raja ing
kraton wau sami nyobi nyatunggilaken
para kulawarganipun srana sesémahan,
nanging gagal, kados déné tosan lan

lempung mboten saged kacampur dados setunggal.
44 Ing jamanipun para ratu wau Allah
ing swarga badhé ngedegaken kraton
ingkang langgeng. Ingkang selaminipun
mboten badhé saged katelukaken,
malah Panjenenganipun badhé numpes
kraton-kraton sanèsipun sedaya, lajeng
madeg lestantun ing selaminipun.
45 Panjenengan pirsa bilih wonten séla
ingkang mlesat tanpa kagepok déning
tanganing manungsa lan kadospundi
séla wau nrejang reca ingkang kayasa
saking lempung, tosan, tembaga, slaka
lan emas? Menika tegesipun bilih Allah
Ingkang Mahaluhur paring sumerep
dhateng Panjenengan menapa ingkang
mbénjing badhé kelampahan. Kula
sampun ngunjukaken pirsa menapa
ingkang mbénjing badhé kelampahan.
Kula sampun ngunjukaken pirsa
menapa ingkang Panjenengan pirsani
ing salebeting supena, mekaten ugi
sampun ngunjukaken menapa tegesipun
sedaya."
46 Sang Prabu Nebukadnésar sujud
nyembah marang Dhanièl sarta paring

dhawuh supaya gawé kurban kanggo Dhanièl.
47 Pangandikané Sang Prabu, "Allahmu kuwi pinunjul dhéwé ing antarané para allah. Panjenengané kuwi ratuning para ratu, sing mbikak prekara-prekara winadi. Aku yakin temenan, merga kowé wis bisa ngerti lan nerangaké wewadiné impènku."
48 Dhanièl banjur kadadèkaké pegawé sing dhuwur pangkaté, lan kaganjar rupa-rupa kang éndah-éndah. Dhanièl diangkat dadi gubernur propinsi Babil, lan didadèkaké penggedhéné para penaséhaté kraton.
49 Dhanièl nyuwun marang Sang Prabu supaya Sadrakh, Mésakh lan Abèdnégo kapasrahan ngurusi pepréntahan ing propinsi Babil mau; déné Dhanièl dhéwé tetep manggon ana ing kratoné Sang Prabu.

3 1 Sang Prabu Nebukadnésar yasa reca emas, dhuwuré pitulikur mèter, gedhéné mèh telung mèter. Reca mau didegaké ing Lembah Dura, ing propinsi Babil.
2 Sang Prabu banjur dhawuh nglumpukaké para priyagung lan

para pegawé, yakuwi para pangéran,
para gubernur, para menteri, para
wargané Déwan Pertimbangan Agung,
para hakim agung, para bupati, para
bendaharawan, para ahli hukum lan
sakèhé pegawé propinsi-propinsi.
Kabèh kadhawuhan njenengi enggoné
ngresmèkaké reca sing wis didegaké
déning Sang Prabu Nebukadnésar mau.
3 Bareng para priyagung wis padha
nglumpuk prelu njenengi enggoné
ngresmèkaké reca mau,
4 banjur ana abdi dalem sing kapatah
ngacarani, swarané sora, "Hé umaté
negara kabèh, para bangsa sing basané
werna-werna.
5 Samasa kowé padha krungu swarané
slomprèt, suling, clempung, rebab,
gambus, serdam lan unèn-unèn liyané,
kowé banjur padha sujuda nyembah
reca sing didegaké déning Sang Prabu
Nebukadnésar.
6 Sing sapa ora sujud lan nyembah reca
mau, sanalika bakal kacemplungaké ing
pawon sing murub makantar-kantar."
7 Mulané bareng padha krungu uniné
slomprèt lan unèn-unèn liyané mau
sakèhé umat, bangsa-bangsa sing

basané apa waé banjur padha sujud
lan nyembah reca emas sing didegaké
déning Sang Prabu Nebukadnésar mau.
8 Dhèk semono ana wong Babil sawetara
sing nggugat wong-wong Yahudi.
9 Unjuké marang Sang Prabu
Nebukadnésar mengkéné, "Dhuh Sang
Prabu, sugenga ing selaminipun!
10 Paduka sampun ndhawuhaken, bilih
samasa ungel-ungelan dipun ungelaken,
saben tiyang kedah sujud nyembah
dhateng reca emas.
11 Sarta sinten kémawon ingkang
mboten sujud lan nyembah reca wau,
badhé kacemplungaken ing pawon
ingkang murub mulad-mulad.
12 Wonten tiyang Yahudi sawetawis,
ingkang paduka pasrahi pepréntahan ing
Babil, inggih menika Sadrakh, Mésakh
lan Abèdnégo, mboten mreduli dhateng
dhawuh paduka. Tiyang-tiyang wau
mboten sami nyembah allahipun Sang
Prabu utawi sujud dhateng reca emas
ingkang dipun yasa déning Sang Prabu."
13 Mireng atur mengkono mau Sang
Prabu duka banget, banjur dhawuh
supaya wong telu mau kasowanaké ing
ngarsané.

14 Pangandikané Sang Prabu marang
wong telu mau mengkéné, "Sadrakh,
Mésakh lan Abèdnégo, apa temenan
kowé padha ora gelem nyembah déwaku
lan ora gelem sujud marang reca emas
sing dakdegaké?
15 Saikiné, samasa kowé padha krungu
uniné slomprèt lan unèn-unèn liyané,
padha sujuda lan nyembaha reca kuwi?
Yèn ora, sanalika iku uga kowé bakal
kacemplungaké ing pawon sing murub
ngalad-alad. Apa saka pangiramu ana
déwa sing bisa ngluwari kowé?"
16 Sadrakh, Mésakh lan Abèdnégo
banjur munjuk marang Sang Prabu
Nebukadnésar mengkéné, "Dhuh Sang
Prabu, kawula mboten badhé mbélani
badan kawula piyambak.
17 Menawi Allah ingkang kawula bektèni
saged ngluwari kawula saking pawon
murub lan saking astanipun Sang Prabu,
temtu Panjenenganipun badhé kersa
ngluwari.
18 Éwasemanten senajan
Panjenenganipun mboten kersa,
mugi ndadosna ing pamirsanipun Sang
Prabu, bilih kawula sami mboten badhé
nyembah dhateng déwanipun Sang

Prabu, lan inggih mboten badhé sujud
dhateng reca emas ingkang sampun
panjenengan degaken."
19 Ing kono Sang Prabu Nebukadnésar
duka banget, lan pasuryané dadi abang
mbranang mirsani Sadrakh, Mésakh
lan Abèdnégo. Banjur dhawuh supaya
panasing pawoné ditikelaké pitu,
20 sarta dhawuh marang wong
sing rosa dhéwé saka ing antarané
tentara, mbanda wong telu mau sarta
nyemplungaké ing pawon sing murub
ngalad-alad.
21 Wong telu mau nuli dibanda karo
isih nganggo sandhangané, yakuwi
jubah, clana, serban, lan penganggoné
liyané, banjur kacemplungaké ing pawon
murub.
22 Sarèhné panasé pawon ditikelaké
pitu, mula prejurit sing padha
nyemplungaké wong telu ing pawon mau
nganti padha kobong lan mati.
23 Sadrakh, Mésakh lan Abèdnégo
sing isih padha kabanda banjur padha
tiba ing satengahé pawon sing murub
ngalad-alad mau.
24 Sanalika Sang Prabu Nebukadnésar
jumeneng merga kagèt sarta gumun

banget. Pandanguné marang para pegawéné, "Apa dudu wong telu mau sing kabanda lan kacemplungaké ing pawon murub kuwi?" Unjuké sing kadangu, "Inggih leres, Gusti."
25 "Nanging aku weruh wong papat padha mlaku ngénak-énak ana ing satengahé geni? Ora padha kabanda, lan ora apa-apa. Malah wong sing nomer papat kuwi rupané kaya putraning déwa."
26 Sang Prabu Nebukadnésar banjur nyelaki lawanging pawon sarta nimbali wong telu mau, "Sadrakh, Mésakh lan Abèdnégo, para abdiné Allah Kang Mahaluhur, metua lan mrénéa!" Sanalika banjur padha metu.
27 Para pangéran, para gubernur, para bupati lan para penggedhéné liyané banjur padha nglumpuk lan namataké wong telu mau, déné padha ora kobong babar-pisan. Rambuté ora kebrongot, sandhangané ora kobong, malah mambu sangit waé ora!
28 Sang Prabu banjur ngandika, "Pinujia Allahé Sadrakh, Mésakh lan Abèdnégo! Déné Panjenengané wis ngutus malaékaté ngluwari abdi-abdiné sing

padha precaya marang Panjenengané. Padha pilih nerak dhawuhé ratu lan ngetohaké nyawané ketimbang sujud lan nyembah marang allah liyané, sing dudu Allahé dhéwé.
29 Mulané saiki aku ndhawuhaké, sapa waé ing antarané umat, bangsa lan basa sing ngala-ala marang Allahé Sadrakh, Mésakh lan Abèdnégo bakal ditugel-tugel lan omahé bakal dirubuhaké, merga ora ana allah liyané sing bisa ngluwari kaya mengkono."
30 Pangkaté Sadrakh, Mésakh lan Abèdnégo banjur diunggahaké déning Sang Prabu ana ing propinsi Babil.

4 1 Sang Prabu Nebukadnésar nyebar pengumuman marang sakèhé umat, bangsa lan basa ing salumahing bumi mengkéné: "Salamku tumekaa marang kowé kabèh!
2 Rungokna, aku arep nyritakaké mujijat-mujijat sing diketingalaké déning Allah Kang Mahaluhur marang aku.
3 Saiba gedhéné kaélokan-kaélokan sing diparingaké marang kita! Saiba gedhéné pangwasané mujijat-mujijat sing ditindakaké! Allah jumeneng

raja ing selawas-lawasé; pangwasané
langgeng."
4 Aku Nebukadnésar manggon ing
kratonku kanthi kepénak, merga
kasugihanku akèh banget.
5 Nanging aku banjur ngimpi lan ing
sajroning impèn weruh rerupan sing
medèni banget.
6 Aku banjur dhawuh nglumpukaké
sakèhé penaséhat kraton ing Babil sarta
kasowanaké ing ngarepku, supaya padha
nerangaké tegesé impènku mau.
7 Para juru ngramal, juru sihir, juru
tenung lan ahli pelintangan banjur
padha kasowanaké ing ngarsaku, lan
banjur padha dakcritani bab impènku.
Nanging wong-wong mau padha ora bisa
ngunjukaké ketrangan bab impènku.
8 Sawisé mengkono Dhanièl, (kang uga
karan Bèltsazar, kaya asmané déwaku)
kasowanaké marang aku. Dhanièl
kadunungan rohing para déwa, mulané
impènku dakcritakaké marang dhèwèké,
mengkéné,
9 "Bèltsazar, aku ngerti yèn kowé
kadunungan rohé para déwa, mulané
ngerti marang prekara sing winadi.

Mengkéné impènku, lan aku kandhanana
apa tegesé.
10 Sajroning turu aku ngimpi weruh ana
wit gedhé lan dhuwur banget ngadeg ing
satengahing bumi.
11 Wit mau saya suwé saya gedhé lan
saya dhuwur nganti sundhul ing langit
lan saben wong ing bumi padha weruh.
12 Godhongé wit mau éndah banget,
wohé mbiyet akèh banget, nganti cukup
kanggo ngingoni makluk sajagad kabèh.
Kéwan galak padha ngéyub ing sangisoré
lan manuk ing awang-awang padha
nusuh ing pang-pangé, sakèhing titah
padha olèh pangan saka wit mau.
13 Nalika aku lagi mikir-mikir bab
impèn mau, dumadakan ana malaékat
tumedhak saka langit kalawan waspada
lan siaga.
14 Ngandika kanthi sora mengkéné, ‘Wit
kuwi tegoren, pang-pangé kethoken.
Godhongé prithilana lan wohé sebaren.
Kéwan-kéwan sing ana ing ngisoré
buyarna lan manuk-manuk sing ana ing
pang-pangé gusahen.
15 Nanging tunggaké karebèn kèri
ing lemah, cancangen nganggo ranté
wesi lan tembaga. Karebèn tetep

ana ing ara-ara awor suket. Karebèn
katelesan déning ebuning langit lan urip
bebarengan karo kéwan lan thethukulan.
16 Pitung taun lawasé wong kuwi bakal
ora kadunungan budining manungsa,
nanging budining kéwan.
17 Mengkono putusané para malaékat
sing waspada lan siaga. Kaya mengkono
mau supaya wong kabèh ing ngendi waé
ngerti, yèn Pangéran Kang Mahaluhur
ngwaosi kraton-kratoné manungsa lan
maringaké kraton mau marang sapa
waé sing dikersakaké, senajan wong
sing asor dhéwé pisan bisa kaparingan
déning Panjenengané.’
18 Kaya mengkono impèn sing
daktampa, mengkono pangandikané
Sang Prabu Nebukadnésar, ‘Saiki kowé,
Bèltsazar, aturna marang aku apa
tegesé impèn kuwi. Merga sakèhing
para penaséhaté kraton ora ana sing
bisa, mung kowé sing bisa, jalaran kowé
kadunungan rohé para déwa suci.’"
19 Krungu mengkono mau Dhanièl
sing iya karan Bèltsazar mung meneng
waé karo dheleg-dheleg merga saka
kagèté. Sang Prabu ngandika menèh,
"Bèltsazar, impèn lan tegesé kuwi aja

nganti gawé kagètmu." Atur wangsulané Bèltsazar, "Dhuh Sang Prabu, impèn lan ketranganipun menika mugi namunga katujokaken dhateng para satru paduka lan mboten dhateng paduka.

20 Wit ingkang agengipun ngantos sundhul ing langit menika ketingal ing salumahing bumi.

21 Ronipun éndah sanget, lan wohipun mbiyet sanget ngantos saged kanggé nggesangi jagad saisènipun. Kéwan galak sami njerum ngaso ing sangandhapipun, lan peksi-peksi sami damel susuh wonten ing pang-pangipun.

22 Dhuh Sang Prabu, wit menika mboten sanès Sang Prabu piyambak, inggil lan sentosa. Paduka sampun mindhak-mindhak ing kamulyan ngantos sundhul ing langit, lan pangwaos paduka nyrambahi salumahing bumi.

23 Nalika Sang Prabu taksih maspadakaken tetingalan menika, wonten malaékat tumedhak saking swarga kalayan ngandika, `Witè tegoren lan sirnakna, mung karèkna tunggaké. Tunggak kacancanga nganggo ranté wesi lan tembaga, karebèn tetep ana ing ara-ara awor suket, lan teles déning

ebuning langit sarta awor kéwan galak
nganti pitung taun lawasé.’
24 Tegesipun menika mekaten: Dhuh
Sang Prabu, Gusti Allah Ingkang
Mahaluhur sampun paring pirsa dhateng
panjenengan bab menapa ingkang
badhé kelampahan.
25 Paduka badhé katundhung saking
masarakating manungsa lan manggèn
awor kaliyan kéwan-kéwan ing wana.
Pitung taun laminipun paduka badhé
dhahar rumput kados lembu jaler,
lan saré wonten ing ara-ara, teles
déning ebuning langit ingkang ndhawahi
paduka, ngantos paduka ngakeni
bilih Allah Ingkang Mahaluhur menika
ingkang ngwaosi kraton-kratoning
manungsa, sarta saged maringaken
dhateng soktiyanga ingkang dipun
kersakaken.
26 Para malaékat sami mutusaken
nilar tunggak menika wonten ing siti.
Menika tegesipun bilih paduka badhé
jumeneng raja malih, sesampunipun
paduka ngakeni, bilih ingkang ngratoni
salumahing bumi menika namung Allah
piyambak.

27 Pramila dhuh Sang Prabu, kersaa
nampi pamrayogi kawula, inggih
menika ngèndeli damel dosa sarta
nindakna kaleresan saha kawelasan
dhateng tiyang miskin. Menawi mekaten
Sang Prabu badhé lestantun ngalami
karaharjan."
28 Kabèh mau kelakon nekani marang
Sang Prabu Nebukadnésar;
29 awit let rolas sasi, nalika pinuju
tindak-tindak ana ing payoné kedhaton
ing Babil,
30 panjenengané ngandika, "Saiba ta
gedhéné Babil iki! Apa dudu aku sing
yasa kutha Babil nganggo kekuwataning
pangwasaku, dakdadèkaké kutha krajan
tandha gedhéning kamulyanku."
31 Durung rampung enggoné ngandika,
dumadakan ana swara saka langit
ngandika, "Raja Nebukadnésar,
rungokna pangandika-Ku! Kratonmu wis
kapundhut saka ing kowé.
32 Kowé bakal katundhung saka
antarané manungsa lan bakal urip amor
karo kéwan alasan, sarta mangan suket
kaya sapi, nganti pitung taun lawasé.
Kowé bakal ngakoni yèn Allah Kang
Mahaluhur kuwi sing ngwaosi kraton-

kratoning manungsa lan maringaké
marang sokwonga sing dikersakaké."
33 Pangandika mau sanalika kelakon.
Sang Prabu Nebukadnésar kasingkiraké
saka antarané masarakating manungsa
lan dhahar suket kaya sapi. Sarirané
teles déning ebuning langit. Rémané dadi
dawa kaya wuluning manuk garudha, lan
kukuné iya kaya kukuning manuk.
34 Sang Prabu Nebukadnésar ngandika,
"Bareng wis kliwat pitung taun,
aku banjur tumenga ing langit lan
akal-budiku bali menèh. Aku banjur
memuji asmané Allah Kang Mahaluhur,
dakluhuraké lan dakmulyakaké
Panjenengané kang gesang langgeng
ing selawas-lawasé. Panjenengané bakal
ngerèh ing selawasé, lan kratoné bakal
langgeng tanpa wangenan.
35 Para wong sing ana ing bumi
kaanggep rèmèh. Malaékat ing swarga
lan manungsa ing bumi kabèh ana ing
pangwasané. Ora ana manungsa sing
bisa nyegah kersané utawa nyuwun pirsa
bab pendamelé."
36 Bareng akal-budiku pulih, kaluhuran
lan kamulyaning kratonku iya kabalèkaké
marang aku menèh. Para pegawéku lan

para luhur padha methukaké aku. Aku
nampani menèh kraton lan pangwasaku,
malah ngungkuli sing wis kepungkur.
37 Saiki aku, Nebukadnésar, memuji,
ngluhuraké sarta mulyakaké Ratuning
Swarga. Sakèhé pendamelé bener lan
adil; sarta kwaos ngasoraké wong-wong
sing gemunggung.
5 1 Ing sawijining bengi Sang Prabu
Bèlsyazar ngulemi para priyagung
sèwu diajak kembul bujana ana ing
kraton. Ana ing kono padha ngunjuk
anggur bebarengan.
2 Nalika lagi padha ngunjuk Sang
Prabu Bèlsyazar dhawuh nggawa
mlebu tuwung-tuwung saka emas
lan slaka sing biyèn kaasta déning
Sang Prabu Nebukadnésar, ramané,
saka Pedalemané Allah ing Yérusalèm.
Enggoné utusan njupuk tuwung-tuwung
kuwi supaya panjenengané, para luhur,
garwa-garwané lan selir-seliré bisa
padha ngunjuk nganggo tuwung mau.
3 Tuwung-tuwungé banjur digawa
mrono, sarta kabèh nuli padha ngunjuk
anggur nganggo tuwung-tuwung kuwi.
4 Sajroné padha ngunjuk anggur karo
memuji déwa-déwa emas lan slaka,

tembaga sarta wesi apa déné kayu lan watu.
5 Dumadakan katon kaya tanganing manungsa nulis ana ing témboké kedhaton sing kasorotan déning lampu-lampu sing padhang banget. Sang Prabu pirsa tangan sing lagi nulis,
6 pasuryané banjur dadi pucet lan saka wediné sampéyané ngoplok.
7 Banjur dhawuh kanthi sora utusan nekakaké para ahli sihir, ahli tenung lan ahli pelintangan. Bareng wis padha kasowanaké Sang Prabu, banjur dingandikani, "Sapa waé sing bisa maca tulisan kuwi lan nerangaké apa tegesé bakal dienggoni jubah keprabon wungu, dikalungi ranté emas, sarta kaparingan pangwasa dadi wong katelu ana ing kratonku."
8 Para penaséhaté kraton mau banjur padha maju, nanging siji waé ora ana sing bisa maca tulisané utawa ngaturaké apa tegesé.
9 Sang Prabu Bèlsyazar penggalihé saya semplah, sarta banjur dadi saya pucet, lan para penggedhé ora ngerti apa sing kudu ditindakaké.

10 Ibuné Sang Prabu bareng mireng
banjur mlebet ing papaning bujana,
sarta ngandika, "Sang Prabu lestaria
sugeng ing selawasé! Aja kuwatir lan aja
dadi pucet.
11 Ing kraton kéné ana wong sing
kadunungan rohing para déwa suci.
Nalika kang rama jumeneng raja,
wong mau ketitik enggoné wasis, duwé
kawruh, lan wicaksana. Lan Sang Prabu
Nebukadnésar, kang rama wis misudha
wong mau dadi penggedhéné para
sarjana, para nujum, para juru tenung
lan para ahli pelintangan.
12 Wong kuwi ampuh, wasis lan pinter
nerangaké impèn, ngudhari prekara-
prekara sing ruwed, sarta ngungkap
prekara-prekara sing winadi. Jenengé
Dhanièl, sing iya karan Bèltsazar,
dhawuha nggolèki. Wong mau bakal bisa
nerangaké apa tegesé kuwi kabèh."
13 Sanalika Dhanièl disowanaké ing
ngarsané Sang Prabu. Sang Prabu
banjur ngandika marang Dhanièl, "Apa
kowé kuwi Dhanièl, wong Yahudi sing
kaboyong mréné saka Yéhuda déning
ramaku?

14 Aku krungu yèn kowé kadunungan
rohing para déwa suci, lan kowé
wong wasis kaparingan kawruh lan
kawicaksanan.
15 Para wong wicaksana lan para ahli
ngèlmu wis padha kasowanaké mréné
supaya maca lan nerangaké tegesé
tulisan iki marang aku, nanging padha
ora bisa.
16 Aku krungu yèn kowé ngerti prekara
sing samar sarta bisa nerangaké
prekara-prekara sing winadi. Yèn kowé
bisa maca tulisan kuwi lan ngaturaké
uninga marang aku apa tegesé, kowé
bakal dienggoni jubah keprabon wungu,
dikalungi ranté emas lan kawisudha dadi
wong katelu sing nyekel pangwasa ana
ing kraton."
17 Unjuké Dhanièl, "Ganjaranipun Sang
Prabu kagema Sang Prabu piyambak,
utawi kaparingna tiyang sanès, kawula
badhé maosaken kagem Paduka menapa
ingkang kaserat sarta ngaturi pirsa
menapa tegesipun.
18 Gusti Allah Ingkang Mahakwasa
sampun njumenengaken kang rama,
Sang Prabu Nebukadnésar dados ratu

agung, kanthi kaparingan pangwaos lan kamulyan.
19 Kawibawanipun semanten agengipun ngantos tiyang sedaya, bangsa-bangsa menapa kémawon basanipun sami ajrih saha gemeter wonten ing ngarsanipun. Sinten ingkang dipun kersakaken pejah, dipun pejahi. Sinten ingkang dipun kersakaken gesang, dipun gesangi. Panjenenganipun paring kaluhuran dhateng ingkang dipun kersakaken, lan nglorod sinten ingkang dipun kersakaken.
20 Nanging sarèhné panjenenganipun gemunggung, wangkot lan ambek siya mila lajeng kalèngsèr saking dhamparipun sarta kécalan kalenggahanipun ingkang luhur wau.
21 Panjenenganipun lajeng kasingkiraken saking jagading manungsa, sarta budinipun dados kados budinipun kéwan. Panjenenganipun lajeng awor kaliyan kuldi wana, dhahar rumput kados lembu sarta saré ing ara-ara, ngantos teles déning ebuning langit. Ngantos panjenenganipun ngakeni, bilih Gusti Allah Ingkang Mahaluhur menika

ngwaosi kratoning manungsa sarta saged maringaken dhateng soksintena ingkang dipun kersakaken.
22 Nanging paduka, putranipun, mboten andhap-asor, senajan paduka nguningani menika sedaya.
23 Paduka sampun ngrèmèhaken dhateng Allah ing swarga margi dhawuh nganggé pirantosing Pedalemanipun Allah, inggih menika tuwung lan cangkir kagem ngunjuk anggur para pengageng, para garwa saha para selir kalayan memuji dhateng déwa-déwa ingkang kadamel saking emas, slaka, tembaga, tosan, kajeng lan séla, inggih déwa-déwa ingkang mboten saged ningali, mireng, menapa malih ngertos menapa-menapa. Paduka mboten ngluhuraken Gusti Allah ingkang nemtokaken pejah gesangipun manungsa, sarta mirsani tindak-tanduk paduka.
24 Inggih awit saking menika Gusti Allah lajeng ngutus tangan ingkang nyerat seratan menika wonten ing témbok.
25 Seratan menika ungelipun mekaten:
‘Mené, mené, tekèl, ufarsin’.
26 Mené, (étang, cacah) tegesipun: wekdal pepréntahan paduka sampun

kaétang déning Gusti Allah sarta dipun pungkasi.
27 Tekèl (timbangan), tegesipun: paduka sampun dipun timbang mawi timbangan, mangka pinanggih kènthèngen.
28 Ufarsin (dipun bagi), tegesipun: kratonipun Sang Prabu badhé kabagi lan kaparingaken dhateng bangsa Médi lan bangsa Pèrsia."
29 Sanalika Sang Prabu Bèlsyazar dhawuh ngenggoni Dhanièl jubah keprabon wungu lan ngalungaké ranté emas ing guluné. Dhanièl kawisudha ing kalenggahan kang nyekel pangwasa katelu ing kraton Babil.
30 Ing bengi kuwi uga Sang Prabu Bèlsyazar, ratuné wong Babil, kasédanan.
31 (6-1)sang Prabu Dharius, raja Médi sing yuswa 62 taun nggentèni jumeneng raja.

6 1 (6-2) Sang Prabu Dharius banjur misudha gubernur cacahé 120, sing bakal nindakaké pepréntahan ing sanegara kabèh.
2 (6-3) Kejaba kuwi panjenengané ngangkat Dhanièl lan wong loro liyané dadi pengawas sing ngawat-awati para

gubernur sarta nggatèkaké kepentingané
Sang Prabu, supaya Sang Prabu aja
nganti kapitunan.
3 (6-4) Ora suwé banjur ketitik yèn
Dhanièl enggoné nyambut-gawé luwih
becik ketimbang karo pengawas liya-
liyané lan para gubernur. Merga saka
kabecikané mau Sang Prabu menggalih
arep ngangkat Dhanièl dadi pengawasé
sanegara kabèh.
4 (6-5) Para pengawas lan para
gubernur nuli padha nggolèki kaluputané
Dhanièl sajroning nglakoni pegawéané.
Nanging padha ora bisa nemokaké,
sebab Dhanièl kuwi wong temen, lan ora
gelem laku slingkuh utawa ngapusi.
5 (6-6) Wong-wong mau banjur padha
rerasanan, "Kita mesthi ora bakal bisa
nemokaké kaluputané Dhanièl, kejaba
bab kaprecayané."
6 (6-7) Wong-wong mau nuli padha
sowan ing ngarsané Sang Prabu lan
matur, "Dhuh Sang Prabu Dharius,
sugenga ing selaminipun!
7 (6-8) Kawula sedaya ingkang nyepeng
pepréntahan: para pengawas, para
gubernur, wakil gubernur lan pegawé
sanès-sanèsipun, sami sarujuk, bilih

Sang Prabu ndhawuhaken prenatan keras, inggih menika bilih salebetipun tigang dasa dinten menika mboten wonten tiyang setunggal-tunggala kaparengaken ngunjukaken panyuwunan menapa-menapa dhateng déwa utawi tiyang menapa kémawon, kejawi dhateng Sang Prabu piyambak. Sinten kémawon tiyangipun ingkang nerak prenatan menika kedah kacemplungaken wonten ing luwengipun singa.
8 (6-9) Sang Prabu mugi kersa ndhawuhaken prenatan menika sarta napak-asmani, dadosa prenatan miturut hukumipun tiyang Médi lan Pèrsia, ingkang mboten saged kasuwak."
9 (6-10) Sang Prabu Dharius iya banjur napak-asmani dhawuh mau.
10 (6-11) Bareng Dhanièl krungu yèn dhawuh mau wis ditapak-asmani banjur mulih. Ing omahé ana lotèngé, jendhéla-jendhélané madhep menyang Yérusalèm. Ana ing kamaré lotèng mau Dhanièl kaya adat-sabené sujud jèngkèng madhep jendhéla lan ndedonga marang Allah sedina ping telu.

11 (6-12) Bareng para mungsuhé weruh
Dhanièl lagi ndedonga marang Gusti
Allah,
12 (6-13) wong kabèh mau banjur
padha bebarengan sowan Sang Prabu
nglapuraké Dhanièl. Unjuké, "Dhuh Sang
Prabu, paduka sampun napak-asmani
dhawuh, bilih sinten kémawon ingkang
salebetipun tigang dasa dinten menika
ngunjukaken panyuwun dhateng déwa
utawi manungsa sinten kémawon,
kejawi dhateng paduka piyambak, badhé
kacemplungaken ing luwenging singa?"
Paring wangsulané Sang Prabu, "Iya
bener, kuwi préntah keras, miturut
hukumé wong Médi lan wong Pèrsia sing
ora kena dibatalaké."
13 (6-14) Wong-wong mau banjur padha
munjuk, "Dhanièl, tiyang bucalan saking
Yéhuda menika mboten maèlu utawi
ngèstokaken dhawuh ingkang sampun
kaundhangaken menika. Piyambakipun
ajeg sembahyang sedinten kaping tiga."
14 (6-15) Bareng mireng atur sing
mengkono mau Sang Prabu kagèt
banget lan ngudi bisané ngluwari
Dhanièl, nganti srengéngéné surup.

15 (6-16) Wong-wong mau banjur
bali menèh sowan Sang Prabu sarta
munjuk, "Dhuh Sang Prabu, paduka
pirsa bilih miturut hukumipun tiyang
Médi lan Pèrsia dhawuh ingkang sampun
kaundhangaken menika mboten kénging
dipun éwahi."
16 (6-17) Sang Prabu banjur
dhawuh supaya Dhanièl dicekel lan
kacemplungaké ing guwa sing kebak
singa. Pangandikané Sang Prabu
marang Dhanièl, "Muga-muga Allah sing
kokbektèni kanthi mantep kuwi kersa
ngluwari kowé."
17 (6-18) Cangkemé guwa mau banjur
katutup nganggo watu gedhé. Watu mau
banjur disègel nganggo sègel keprabon
lan sègelé para penggedhé, supaya aja
ana wong sing bisa ngluwari Dhanièl.
18 (6-19) Sang Prabu banjur kondur
menyang kedhaton, nanging sawengi
muput panjenengané ora saré, ora
dhahar lan ora ngersakaké kasenengan
apa-apa.
19 (6-20) Bareng wis ésuk panjenengané
wungu lan énggal-énggal tindak
menyang guwa singa.

20 (6-21) Tekan sacedhaké guwa
panjenengané nimbali Dhanièl karo
sedhih, "Dhanièl, abdiné Allah kang
gesang! Apa Allahmu sing kokbektèni
kanthi tumemen saged ngluwari kowé
saka singa-singa kuwi?"
21 (6-22) Unjuk wangsulané Dhanièl,
"Dhuh Sang Prabu, mugi langgenga
yuswa paduka!
22 (6-23) Gusti Allah sampun ngutus
malaékatipun mbungkem cangkemipun
singa-singa menika. Gusti Allah sampun
tumindak mekaten margi pirsa bilih kula
mboten gadhah kalepatan dhateng Sang
Prabu."
23 (6-24) Sang Prabu banget bungahé,
banjur paring dhawuh supaya Dhanièl
diwetokaké saka guwa. Dhanièl banjur
diunggahaké lan ketitik ora ana tatuné
apa-apa, merga saka enggoné kumandel
marang Allahé.
24 (6-25) Sang Prabu banjur dhawuh
nyepeng wong-wong sing padha nggugat
Dhanièl sarta sing padha nyemplungaké
ing guwa sing kebak singa, malah iya
para bojo lan anak-anaké kabèh. Wong-
wong mau durung nganti tekan ing jero

guwa wis ditubruk déning singa-singa
mau lan balungé diremuk-remuk.
25 (6-26) Raja Dharius banjur kintun
serat marang wong-wong ing salumahé
bumi, yakuwi para bangsa, trah lan basa
apa waé, uniné mengkéné, "Salam!
26 (6-27) Lantaran layang iki aku
dhawuh marang sedhéngah wong sing
ana ing wilayah kraton padha wedia
lan hurmata marang Allahé Dhanièl.
Panjenengané iku Allah kang gesang, lan
pangrèhé bakal langgeng ing selawasé.
Kratoné bakal ora ngalami rusak, lan
pangwasané langgeng tanpa wekasan.
27 (6-28) Panjenengané nylametaké lan
ngluwari, damel kaélokan lan mujijat
ana ing swarga lan ing bumi. Iya
Panjenengané sing ngluwari Dhanièl,
nganti ora dimangsa déning singa."
28 (6-29) Dhanièl ngalami katentreman
ing jaman pepréntahané Raja Dharius
lan ing jamané Sang Prabu Korèsy, raja
Pèrsia.
7 1 Ing taun kapisané Sang Prabu
Bèlsyazar jumeneng raja ing Babil,
aku ing sawijining bengi nampa wahyu
sajroning impèn. Impèn mau daktulis
ing ngisor iki

2 lan dakcritakaké rerupan sing
dakdeleng ing bengi kuwi: Ana angin
teka saka kéblat papat gawé kocaké
banyuné segara.
3 Banjur ana sato kéwan papat gedhé
banget jumedhul saka njeroné segara.
Sato mau rupané béda-béda.
4 Sato sing kapisan rupané kaya
singa, nanging duwé swiwi kaya swiwiné
manuk garudha. Sajroné isih daksawang,
swiwiné kajabud. Sato mau banjur tangi
lan ngadeg kaya wong, lan sato mau
banjur kaparingan budi kaya manungsa.
5 Sato sing kapindho rupané kaya
bruwang, ngadeg nganggo sikilé mburi.
Cangkemé bruwang mau nyokot balung
iga telu, lan ana swara kandha karo
bruwang mau, "Terusna enggonmu
mangan daging, mangana sawaregmu!"
6 Nalika aku isih nyawang bruwang mau
ana sato siji menèh jumedhul. Rupané
kaya macan tutul, nanging ing gegeré
ana swiwiné papat, kaya swiwi manuk.
Sato mau endhasé papat, sarta duwé
pangwasa.
7 Sajroné aku isih nyawang sato mau,
sato sing nomer papat jumedhul.
Rupané medèni banget, katon rosa

lan nggegirisi. Nganggo untuné wesi sing gedhé banget sato mau ngremuk mangsané, banjur diidak-idak. Béda karo sato liya-liyané, sato mau ana sunguné sepuluh.

8 Nalika aku isih nyawang sunguné, dumadakan ana sungu cilik muncul ing antarané sungu-sungu liyané. Sungu cilik mau nyundhul sungu telu sing wis ana nganti coplok. Sungu cilik mau ana matané kaya mripat manungsa lan duwé cangkem lan sumbar-sumbar nganggo tembung angkuh.

9 Sajroné isih nyawang terus dumadakan ana dhampar-dhampar katata. Panjenengané Kang Gesang Langgeng pinarak ing dhampar mau salah siji. Agemané putih memplak kaya salju, lan rémané putih kaya wuluning wedhus gèmbèl. Dhampar sing dilenggahi mau kapasangan rodha murub, mula dhampar kuwi iya murub makantar-kantar.

10 Dhampar mau metokaké geni kaya ilining banyu sing diesokaké. Ing kanané ana wong maèwu-èwu sing padha ngladosi Panjenengané, lan wong mayuta-yuta padha ngadeg ana ing

ngarsané. Pradataning Pengadilan banjur
mbukak sidhangé lan kitab-kitabé padha
dibukak.
11 Sajroné nyawang terus, aku
isih krungu swarané sungu cilik
mau ngucapaké tembung-tembung
gemunggung. Bareng daksawang, sato
sing nomer papat dipatèni, lan dibuwang
ing geni nganti sirna.
12 Sato-sato liyané kapundhut
pangwasané, nanging padha
diparengaké urip kanggo sawetara
mangsa.
13 Ing wahyu sing daktampa bengi kuwi
aku weruh rerupan mèmper manungsa,
nyedhaki aku, ketutupan ing méga.
Banjur sowan Panjenengané Kang
Gesang Langgeng.
14 Panjenengané kaparingan pangwasa,
kaurmatan lan wewenangé ratu,
supaya sakèhé umat, bangsa, trah lan
basa padha ngladosi Panjenengané.
Pangwasané bakal langgeng ing
selawasé, lan kratoné bakal ora ana
wekasané.
15 Wahyu-wahyu sing dakdeleng mau
gawé kagètku, nganti atiku resah.

16 Aku banjur nyedhaki wong sing
ngadeg ana ing kono karo njaluk tulung
nerangaké marang aku, apa tegesé
kuwi mau kabèh. Wong mau banjur
nerangaké marang aku, apa tegesé kuwi
mau kabèh.
17 Pangandikané, "Sato papat sing
gedhé-gedhé kuwi kraton papat sing
bakal madeg ing bumi.
18 Umaté Allah Kang Mahaluhur bakal
padha nampani pangwasa nindakaké
pepréntahan lan bakal padha nyekel
pepréntahan mau ing selawas-lawasé."
19 Aku kepéngin ngerti luwih akèh
menèh bab sato papat, sing béda-
béda, kayata sato sing gedhé banget,
sing ngremuk mangsané nganggo
cakaré tembaga lan untuné wesi sarta
ngidak-idak mangsané mau.
20 Semono uga aku kepéngin ngerti bab
sungu sepuluh sing ana ing endhasé,
sarta sungu sing thukulé kèri lan
marakaké sungu telu sing wis ana
dhisik padha coplok. Sungu mau duwé
mata lan cangkem sarta ngucapaké
tembung-tembung gemunggung. Sungu
kuwi luwih nggegirisi ketimbang karo
sungu-sungu liyané.

21 Sajroné isih daksawang, dumadakan
sungu mau nglurugi perang umaté Allah
lan nelukaké umat mau.
22 Panjenengané Kang Gesang ing
selawasé nuli rawuh lan paring keadilan
marang para umaté Allah Kang
Mahaluhur. Wis tekan wektuné para
umaté Allah padha nyekel pepréntahan.
23 Ketrangan sing diparingaké marang
aku mengkéné, "Sato sing nomer papat
kuwi kraton sing madeg nomer papat
ana ing bumi lan bakal béda kaanané
karo kraton liya-liyané kabèh. Kraton
sing nomer papat kuwi bakal ngremuk
lan ngidak-idak salumahé bumi.
24 Sungu sepuluh kuwi raja sepuluh
sing bakal ngerèh kraton mau. Sawisé
mengkono banjur bakal ana raja
jumeneng; raja kuwi bakal béda
banget karo raja-raja sadurungé, sarta
nglèngsèr raja telu sing wis ana.
25 Raja anyar kuwi bakal nyenyamah
Allah Kang Mahaluhur sarta nganiaya
umaté Allah. Raja mau iya bakal ngudi
ngowahi wektu lan prenatan-prenatan.
Umaté Allah bakal kelakon dirèh déning
ratu mau, lawasé telu setengah taun.

26 Sawisé mengkono Pradataning
Pengadilan sing ana ing swarga bakal
ndhawahaké kerampungan. Ratu mau
bakal kapundhut pangwasané, banjur
ditumpes babar-pisan.
27 Sakèhé pangwasaning pepréntahané
para raja ing salumahing bumi bakal
kaparingaké marang wong-wong
kagungané Allah Kang Mahaluhur.
Pepréntahané wong-wong mau bakal
ora ana wekasané, lan sakèhé raja
ing bumi bakal padha dadi abdiné lan
mbangun-turut marang pangrèhé.
28 Tekan seméné critaku. Aku ketaman
ing giris, nganti rupaku pucet. Kabèh
mau daksimpen ana ing atiku dhéwé."
8 1 Ing taun kateluné pepréntahané
Sang Prabu Bèlsyazar, aku nampa
wahyu sing kapindho.
2 Ing wahyu mau aku jebul ana ing
kutha Susan sing dikubengi bètèng,
dunungé ana ing propinsi Élam. Aku
ngadeg ana ing sapinggiring Kali Ulai.
3 Ing kono aku weruh ana wedhus
gèmbèl lanang ngadeg ing sapinggiring
kali. Wedhus mau sunguné loro dawa-
dawa, sungu sing siji luwih dawa lan
luwih enom ketimbang karo sijiné.

4 Aku ndeleng wedhus gèmbèl mau
mbijig mengulon, mengalor, lan
mengidul. Ora ana kéwan siji-sijia sing
bisa ngendheg tumindaké wedhus mau
utawa ngéndhani. Wedhus mau tumindak
sekarep-karep lan dadi gemedhé.
5 Sajroné nyawang karo gumun lan
kepéngin ngerti tegesé kuwi mau,
dumadakan ana wedhus bérok lanang
mlayu banter banget saka Kulon, saka
banteré playuné nganti tracaké presasat
ora ngambah lemah. Ing selaning
matané ana sunguné siji.
6 Wedhus mau nuli nyrudug wedhus
gèmbèl lanang sing ngadeg ing
sapinggiring kali; enggoné nyrudug
sekatogé karosané.
7 Aku ngawasaké. Saka nepsuné
wedhus gèmbèl lanang mau disundhang
nganti sunguné loro pisan tugel.
Wedhusé gèmbèl lanang ora duwé
kekuwatan kanggo nanggulangi. Malah
dibanting lan diidak-idak déning wedhus
bérok, mangka ora ana sing bisa
mitulungi wedhus gèmbèl mau.
8 Wedhus bérok mau enggoné gemedhé
saya ndadi, nanging bareng wis tekan
pucuking pangwasané sunguné tugel.

Minangka gantiné banjur thukul sungu
anyar gedhé cacahé papat, saben sungu
madhep kéblat séjé.
9 Sungu mau ana siji sing kethukulan
sungu cilik, sing banjur dadi gedhé
banget. Thukulé mengidul, mengétan
lan madhep marang Tanah Prejanjian.
10 Sungu mau dadi rosa banget nganti
wani nyerang tentara swarga, malah uga
lintang-lintang, nganti ana lintang sing
tiba ing bumi, banjur diidak-idak.
11 Wedhusé malah nantang Allah,
Ratuning tentara swarga, sarta nglarang
wong nyaosaké kurban pedinan
marang Panjenengané sarta najisaké
Pedalemané Allah.
12 Ana ing Pedaleman kono wong ora
padha nyaosaké kurban, nanging malah
padha gawé dosa, sarta ngabekti marang
allah sing sabeneré kudu kabuwang kaya
larahan ana ing lemah. Apa waé sing
ditindakaké déning sungu mau dadi.
13 Aku banjur krungu ana malaékat
sing takon karo kancané, "Nganti pira
lawasé tumindaké prekara-prekara sing
katon ing wahyu iki? Nganti pira lawasé
dosa sing njijiki kuwi ngganti kurban
pedinan? Nganti pira lawasé tentara

swarga diidak-idak lan Pedalemané Allah
kuwi dijag-jag?"
14 Aku krungu malaékat sijiné mangsuli,
"Lawasé nganti 1.150 dina, sawisé
kuwi ing Pedalemané Allah bakal
kacaosaké kurban soré lan ésuk menèh.
Pedalemané Allah bakal pulih kaya sing
uwis-uwis."
15 Sajroné aku ngudi supaya ngerti
maknané wahyu mau, dumadakan ana
wong ngadeg ana ing ngarepku.
16 Aku krungu ana swara saka Kali Ulai
muni mengkéné, "Gabrièl, terangna
tegesé wahyu sing dideleng kuwi."
17 Gabrièl banjur teka lan ngadeg jèjèr
aku, lan saka wediku aku nganti ambruk
ing lemah. Pangandikané Gabrièl marang
aku, "Hé manungsa sing apes, ngertia
yèn wahyu mau kanggo ing jaman
wekasan!"
18 Sajroné Gabrièl isih ngandika, aku
ambruk ing lemah semaput. Nanging
aku dicekel lan didegaké menèh,
19 karo ngandika, "Kowé dakkandhani
apa sing bakal kelakon merga saka
paukumané Allah ing wekasané jaman.

20 Wedhus gèmbèl lanang sing
kokdeleng lan sunguné loro mau ibaraté
kraton Médi lan Pèrsia.
21 Déné wedhus bérok lanang
mrelambangi kraton Yunani. Sungu siji
sing gedhé ing selaning matané kuwi
raja sing kawitan.
22 Déné sungu papat sing thukul
nalika sungu sing kawitan tugel, kuwi
nerangaké yèn kraton Yunani mau bakal
pecah dadi papat. Papat-papaté ora ana
sing pangwasané ngungkuli kraton sing
kapisan.
23 Ngadhepaké ambruké kraton papat
mau piala wis tekan pucaké nganti kudu
diukum. Ing kono bakal jumedhul ratu
sing wangkot atiné, ambek siya lan
dhemen ngapusi.
24 Ratu mau bakal olèh pangwasa
gedhé, nanging ora saka kekuwatané
dhéwé. Ratu mau bakal nekakaké
karusakan gedhé lan apa sing ditandangi
olèh gawé. Bakal nekakaké karusakan
marang para penggedhé lan marang
para umat kagungané Allah.
25 Merga saka juligé raja mau, nganti
apa waé sing dikersakaké bisa kelakon.
Raja mau bakal dadi gemunggung

sarta matèni wong akèh tanpa dipriksa.
Nanging wekasané raja mau bakal
katumpes, tanpa migunakaké tangané
manungsa.
26 Wahyu bab kurban soré lan kurban
ésuk sing wis katerangaké marang kowé
mau kabèh bakal kelakon temenan.
Nanging wewadi iki enggonen dhéwé,
sebab kelakoné isih suwé banget."
27 Atiku sedhih lan awakku lara kabèh
nganti sawetara dina lawasé. Aku banjur
tangi lan wiwit nyambut-gawé menèh
kanggo Sang Prabu, nanging atiku geter
merga saka wahyu mau lan ora ngerti
apa karepé.
9 1 Sang Prabu Dharius trah Média,
putrané Sang Prabu Akhaswéros,
jumeneng raja ing Babil.
2 Ing taun wiwitané pepréntahané,
aku nitipriksa kitab-kitab suci lan
mikir-mikir bab kaanané Yérusalèm, sing
miturut pangandikané Allah marang Nabi
Yérémia, pitung puluh taun lawasé bakal
dadi jugrugan.
3 Aku nyuwun kanthi banget ing
pandongaku marang Gusti Allah, kanthi
ngasih-asih, pasa, nganggo sandhangan
bagor, lan lungguh ing awu.

4 Aku ndedonga marang Pangéran
Allahku, karo ngakoni dosa-dosaku.
Unjukku, "Dhuh Allah, Paduka menika
Mahaluhur, mila kawula ngluhuraken
Paduka. Paduka menika setya dhateng
prejanjian Paduka, saha ngetingalaken
sih Paduka dhateng sedaya tiyang
ingkang tresna dhateng Paduka, sarta
nglampahi dhawuh-dhawuh Paduka.
5 Kawula sami damel dosa, kawula sami
tiyang awon, ingkang nglampahi piawon.
Kawula sami nampik dhawuh ingkang
Paduka paringaken supados kawula
lampahi, nanging milih nyimpang saking
mergining kaleresan ingkang Paduka
tedahaken.
6 Kawula mboten sami mirengaken
abdi Paduka, para nabi, ingkang sami
ngandika atas asma Paduka dhateng
para ratu kawula, dhateng leluhur
kawula, saha dhateng umat Israèl
sedaya.
7 Dhuh Allah, Paduka menika
ingkang leres, nanging kawula tansah
ndhatengaken wirang dhateng badan
kawula piyambak. Inggih kawula,
bangsa Israèl ingkang sami manggèn
ing Yéhuda lan ing Yérusalèm, menapa

malih ingkang Paduka sebar manggèn
ing negari-negari celak lan tebih; kawula
sedaya mboten sami setya dhateng
Paduka.
8 Para ratu kawula, para pengageng
lan para leluhur kawula sampun damel
wirang dhateng Paduka lan damel dosa
dhateng Paduka.
9 (9:8)
10 Dhuh Pangéran Allah kawula, nalika
Paduka ngandika bilih kawula kedah
sami gesang miturut dhawuh-dhawuh
peparing Paduka lantaran para nabi, abdi
Paduka.
11 Tiyang Israèl sedaya sampun nerak
dhawuh-dhawuh Paduka lan nampik
mirengaken pangandika Paduka. Kawula
sampun sami damel dosa dhateng
Paduka, ngantos Paduka sampun
ndhatengaken paukuman kados ingkang
kaserat ing prenatanipun Musa, abdi
Paduka.
12 Paduka sampun netepi menapa
ingkang sampun Paduka ngandikakaken
sadèrèngipun, bab kasangsaran ingkang
badhé Paduka paringaken dhateng
kawula. Yérusalèm sampun Paduka
ukum, awratipun ngungkuli paukuman

ingkang kadhawahaken dhateng kitha
sanès-sanèsipun.
13 Cocog kaliyan paukuman ingkang
kasebut ing prenatanipun Musa.
Éwasemanten, dhuh Allah, menika wau
sedaya mboten damel kawula sami
mratobat saking dosa-dosa kawula,
sarta mlampah ing mergining kaleresan.
14 Dhuh Pangéran, Paduka menika
Allah kawula. Paduka nyawisi paukuman
kanggé kawula lan inggih Paduka
paringaken, margi Paduka selaminipun
nindakaken kaleresan, mangka kawula
mboten sami purun mirengaken dhawuh
Paduka.
15 Dhuh Pangéran, Allah kawula, Paduka
sampun ngetingalaken pangwaos srana
ngirid umat Paduka medal saking tanah
Mesir, lan pangwaos Paduka menika
inggih tansah sami kawula èngeti.
Kawula sampun nglampahi dosa; kawula
sampun sami damel piawon.
16 Ing jaman ingkang sampun
kepengker kawula sampun Paduka
ayomi, pramila Yérusalèm sampun
Paduka ukum malih. Menika rak kitha
kagungan Paduka piyambak, gunung
Paduka ingkang suci. Sedaya bangsa

sakiwa-tengen kawula ngrèmèhaken
Yérusalèm lan umat Paduka margi saking
dosa-dosa kawula lan dosa-dosanipun
para leluhur kawula.
17 Dhuh Allah, mugi miyarsakaken
pesambat lan panyuwun kawula.
Pedaleman Paduka ingkang sampun
karisak menika mugi Paduka bangun
malih. Kabanguna malih, supados saben
tiyang sumerep bilih Paduka menika
Allah.
18 Mugi kersa miyarsakaken atur
kawula, dhuh Allah. Kersaa mirsani
kasisahan kawula, saha kasangsaranipun
kitha ingkang kasebut mawi asma
Paduka. Enggèn kawula ndedonga
lambaran sih-piwelas Paduka, mboten
lambaran kasaénan kawula.
19 Dhuh Pangéran, mugi kersa paring
pangapunten. Dhuh Pangéran, kersaa
miyarsakaken lan lajeng kersa tumindak!
Supados saben tiyang sami sumerepa,
bilih Paduka menika Allah. Mugi sampun
andedangu! Kitha saha umat menika rak
kagungan Paduka piyambak!"
20 Aku nerusaké enggonku ndedonga,
ngakoni dosa-dosaku lan dosa-dosané

umat Israèl, karo ngrerepa[a] ing
ngarsané Pangéran, Allahku, supaya
kersa mbangun Pedalemané Allah.
21 Sajroné ndedonga, dumadakan
Gabrièl, sing wis dakdeleng ana ing
wahyu sadurungé, mabur medhun
marani aku. Nalika semono lagi wektuné
saos kurban soré.
22 Gabrièl paring ketrangan mengkéné,
"Dhanièl, tekaku mréné prelu mbiyantu
kowé supaya ngerti maknané wahyu.
23 Nalika kowé ngasih-asih ana ing
ngarsané Pangéran, Panjenengané
paring wangsulan marang kowé.
Panjenengané asih marang kowé,
mulané aku teka prelu awèh weruh
marang kowé. Saiki rungokna sing
temenan ketranganku bab wahyu mau.
24 Wektu sing ditetepaké déning Allah
kanggo ngluwari umatmu lan nucèkaké
kutha suci saka dosa lan kanisthan kuwi
lawasé pitu ping pitung puluh taun. Ing
kono dosa bakal diapura lan keadilan
langgeng ditetepaké. Srana mengkono
wahyu lan ramalan bakal kelakon, sarta
Pedalemané Allah karesmèkaké menèh.

---

[a]ngrerepa: nyuwun kawelasan, ngasih-asih.

25 Titènana lan ngertia: Wiwit
saka wektu Allah dhawuh mbangun
Yérusalèm, tekan rawuhé Kang
Jinebadan[b] déning Allah, kuwi lawasé
pitu ping pitung taun. Sajroné sewidak
loro taun ping pitu Yérusalèm bakal
kabangun menèh, dalan-dalané lan
bètèngé, nanging ing jaman kuwi bakal
ana kasusahan akèh.
26 Sawisé jaman mau Kang Jinebadan
déning Allah bakal kasédanan tanpa
kaluputan. Kutha Yérusalèm lan
Pedalemané Allah bakal kagempur
déning tentaraning ratu sing gedhé
pangwasané, nglurugi perang mrono.
Tekané serangan kaya banjir, nggawa
karusakan sing wis katetepaké déning
Allah.
27 Raja mau bakal gawé prejanjian sing
abot karo rakyat lawasé pitung taun, lan
sawisé kliwat telu setengah taun, raja
bakal nglarang kurban sembelèhan lan
kurban dhaharan. Juru Pangrusak banjur
bakal teka rerikatan ing Pedalemané
Allah lan manggon ing kana, sarta padha

---

[b]Kang Jinebadan: Yang Diurapi (bhs. Ind.); Mèsias.

kasirnakaké déning Allah, kaya sing wis katetepaké."

10 [1] (Ing taun kang kateluné pepréntahané Korèsy, ratu ing Pèrsia, ana pangandikané Allah kadhawuhaké marang Dhanièl, sing iya karan Bèltsazar. Pangandika mau nyata saka Pangéran, nanging angèl banget digayuh ing nalar. Ketrangan bab tegesé kaparingaké ana ing wahyu.)
[2] Nalika semono aku lagi nglakoni prihatin lawasé telung minggu.
[3] Aku nyegah mangan énak lan daging, ora ngombé anggur lan ora jungkatan nganti sapundhaté telung minggu mau.
[4] Nalika sasi kapisan taun kuwi tanggal kaping patlikur, aku ngadeg ana ing sapinggiré kali gedhé, yakuwi Bengawan Tigris.
[5] Bareng aku ngawasaké mendhuwur aku weruh ana wong nganggo jubah léna putih, sabukan emas murni.
[6] Sarirané mencorong kaya permata. Pasuryané padhang njingglang kaya padhanging kilat. Paningalé murub kaya geni. Astané lan sampéyané gilap kaya tembaga sing digebeg, sarta swantené

kaya gemuruhé wong akèh padha nglumpuk.
7 Sing weruh wahyu mau mung aku dhéwé. Wong-wong sing bebarengan karo aku ora padha weruh apa-apa, nanging padha ketaman ing giris, banjur padha mlayu ndhelik. Dadi aku mung kari ijèn.
8 Bareng weruh wahyu sing nggumunaké mau, awakku lemes, ora duwé kekuwatan sethithik-thithika. Raiku saking puceté nganti wong sing ndeleng aku mesthi pangling.
9 Nalika aku krungu swarané, aku semaput ambruk mengkureb ing lemah.
10 Banjur ana tangan sing nyekel aku, aku diangkat cagakan tangan lan dhengkulku karo wèl-wèlan.
11 Pangandikané malaékat marang aku, "Dhanièl, Gusti Allah asih marang kowé. Ngadega, rungokna lan gatèkna apa sing dakkandhakaké iki. Aku diutus nemoni kowé." Nalika krungu pangandika mau, aku banjur ngadeg karo wèl-wèlan.
12 Malaékat mau ngandika karo aku, "Dhanièl, aja wedi. Gusti Allah wis miyarsakaké pandongamu wiwit dina kapisan, nalika kowé duwé niyat

ngasoraké awakmu supaya diparingi
pangertèn. Tekaku iki merga arep awèh
wangsulan bab pandongamu mau.
13 Penggedhéné kraton Pèrsia nglawan
aku nganti selikur dina. Nanging Mikhaèl,
penggedhéné malaékat banjur teka
nulungi aku, merga ing Pèrsia aku
dhèwèkan.
14 Tekaku arep awèh pangertèn marang
kowé bab apa sing bakal kelakon
tumraping bangsamu ing dina mbésuk.
Wahyu kuwi magepokan karo apa sing
mbésuk bakal kelakon."
15 Nalika malaékat mau ngandika
mengkono, aku mandeng lemah,
blangkemen.
16 Malaékat sing rupané kaya wong
lanang mau, banjur ngathungaké astané
karo ndumuk lambéku. Aku banjur
matur, "Wahyu menika njalari kula
kécalan daya kekiyatan kula, ngantos
badan kula sekojur lemes lan gemeter.
17 Kula ibaratipun réncang-tumbasan
ingkang ngadeg ing ngajenging
bendaranipun. Kadospundi enggèn kula
saged wicanten? Menawi mboten gadhah
daya kekiyatan, malah mboten gadhah
daya kanggé ambekan."

18 Aku didemèk sepisan menèh, banjur
krasa kuwat.
19 Pangandikané, "Gusti Allah asih
marang kowé, mulané aja wedi utawa
nyumelangaké prekara apa waé." Bareng
krungu pangandika mau, rasané awakku
saya kuwat. Aku banjur matur, "Mugi
kersa ngandikakaken menapa ingkang
badhé kadhawuhaken, awit badan kula
sampun kraos sekéca."
20 Pangandikané malaékat mau, "Apa
kowé ngerti apa sebabé aku nemoni
kowé? Ora liya mung arep medharaké
apa sing katulis ana ing Kitabé Kayektèn.
Saiki aku arep bali dhisik, perang
nglawan pengawalé kraton Pèrsia.
Sawisé mengkono penggedhéné
kraton Yunani bakal teka. Ora ana
sing ngréwangi aku kejaba Mikhaèl,
pengawalé bangsa Israèl.
21 (10:20)

11 1 Mikhaèl kuwi sing tanggung
jawab ngréwangi lan mbélani aku.
2 (11-2a) Apa sing dakkandhakaké
saiki marang kowé kuwi nyata." (11-2b)
Pangandikané malaékat, "Isih ana raja
telu menèh sing bakal ngerèh Pèrsia,
kasusul déning sing nomer papat, sing

sugihé ngungkuli liya-liyané. Bareng
tekan pucaké kasugihan lan pangwasané
raja mau bakal nantang kraton Yunani.
3 Yèn wis mengkono bakal ana raja sing
gagah prakosa. Raja mau bakal mréntah
nganggo pangwasa gedhé lan tumindak
sekarepé dhéwé.
4 Bareng wis tekan pucaking
pangwasané, kratoné bakal pecah
dadi papat. Raja-raja sing dudu tedhaké
bakal ngganti dadi raja, nanging bakal
padha ora kadunungan pangwasa kaya
raja mau.
5 Raja ing Mesir bakal dadi kuwat.
Nanging salah sijining jéndralé
pangwasané bakal ngungkuli. Jéndral
kuwi bakal nyekel pepréntahan nganggo
pangwasa sing luwih gedhé.
6 Sawisé wetara taun raja Mesir bakal
gawé prejanjian karo raja Siria. Raja
Mesir mau maringaké putrané putri dadi
garwané raja Siria. Nanging prejanjian
mau ora langgeng. Putri mau, garwa lan
putrané, sarta para pendhèrèké enggoné
nggawa saka Mesir, padha dipatèni.
7 Sawisé mengkono ora let suwé
sedhèrèké dadi raja. Raja mau nglurugi

perang tentara Siria, mbedhah kratoné
lan nelukaké tentara Siria mau.
8 Raja kuwi bakal kondur menyang Mesir
karo ngasta reca-reca pepundhèné wong
Siria sarta barang-barang saka emas lan
slaka sing kanggo memuja reca-reca
mau. Sawisé ngalami katentreman
sawetara taun lawasé.
9 Raja Siria nyerbu tanah Mesir, nanging
kalah perangé lan dipeksa mundur.
10 Para putrané raja Siria banjur bakal
tata-tata nglurug perang menèh lan
nglumpukaké tentara sing luwih akèh
menèh. Ana putrané ngebyuki tanah
Mesir kaya banjir, banjur nyerbu bètèngé
mungsuh.
11 Raja Mesir saka nepsuné bakal
metoni perang nglawan raja Siria mau.
Tentarané Siria sing akèh mau bakal
kalah perangé.
12 Raja Mesir bakal dadi gemunggung
merga wis menang perangé, lan wis
matèni serdhadhu akèh. Nanging
kemenangané mau bakal ora langgeng.
13 Raja Siria saulihé saka peprangan
banjur bakal nglumpukaké tentarané
sing luwih akèh ketimbang karo sing
uwis-uwis. Samasa wis tekan titi-

mangsané raja Siria mau bakal nglurugi
perang Mesir menèh karo nggawa
tentara sing luwih akèh lan dipraboti
luwih pepak.
14 Ing Mesir bakal akèh wong sing
padha brontak marang Sang Prabu.
Panunggalané bangsamu sing ambek
siya iya bakal gemrégah mbangkang
merga nampa wahyu, nanging bakal
dikalahaké.
15 Raja Siria banjur bakal ngepung
kutha sing disentosani nganggo bètèng,
lan ngrebut kutha mau. Para prejurité
Mesir bakal ora nerusaké perangé.
Senajan sing rosa dhéwé bakal ora
keconggah perang.
16 Tentarané Siria sing nglurugi perang
mau bakal tumindak sewenang-wenang
tanpa ana sing bisa ngalang-alangi.
Bakal padha ngenggoni Tanah Prejanjian
lan ngwasani tanah mau kabèh.
17 Raja Siria bakal ngrancang nglurug
perang nggawa balané kabèh. Supaya
bisa nelukaké tentaraning mungsuhé,
mungsuh mau bakal diajak gawé
prejanjian nganggo diwènèhi anaké
wadon dikon ngepèk bojo. Nanging
rancangané mau bakal ora olèh gawé.

18 Sawisé mengkono raja Siria mau
bakal nyerang bangsa-bangsa sing
padha manggon ing sapinggiring segara,
sarta akèh sing bakal ditelukaké.
Nanging raja mau bakal ditelukaké
déning raja saka manca negara, lan kuwi
sing bakal nglèrèni pretingkahé raja
Siria sing gemedhé, lan gentèn digawé
wirang.
19 Raja Siria bakal bali menyang
negarané dhéwé, menyang kutha-
kuthané sing disentosakaké nganggo
bètèng-bètèng nanging bakal terus kalah
perangé. Lan yakuwi wekasané riwayaté.
20 Raja mau bakal diganti déning raja
liyané. Raja mau bakal utusan pegawé
sing meres rakyat srana pajeg sing abot,
kanggo ngundhakaké kasugihané kraton
Siria. Nanging ora let suwé raja mau
bakal dipatèni sesidheman, ora ana ing
ngarepé wong akèh lan ora ana ing
peprangan."
21 Malaékat mau banjur nerusaké
ngandikané, "Raja Siria mau banjur
digentèni wong sing asor budiné, sing
ora pantes dadi raja. Ora kanyana-nyana
wong mau muncul, ngrebut pangwasa
nganggo cara licik.

22 Sapa waé sing ngalang-alangi,
senajan Imam Agungé Allah pisan, bakal
disirnakaké.
23 Srana gawé prejanjian karo liya-liya
bangsa, raja mau bakal saya mundhak
gedhé pangwasané, senajan bangsané
dhéwé mung cilik.
24 Raja mau bakal nyerang propinsi
sing subur tanpa kandha-kandha lan
nindakaké penggawé-penggawé sing ora
tau ditindakaké déning para leluhuré.
Olèh-olèhané enggoné njarah-rayah ing
peprangan bakal diedum ing antarané
para balané. Raja bakal ngrancang
nyerbu bètèng-bètèng, nanging wektu
sing dicawisaké wis entèk.
25 Kalawan kendel raja mau bakal
nglumpukaké tentara lan nyerang
Mesir, sing iya siap karo tentarané sing
akèh banget. Nanging raja Mesir bakal
dikalahaké nganti ora olèh gawé.
26 Para penaséhaté padha nyulayani,
nganti akèh prejurité sing mati ing
peprangan lan tentarané kasirnakaké
kabèh.
27 Raja loro mau banjur padha lungguh
mangan saméja, nanging padha-padha
sangu kekarepan ala, nganti sing siji

nggorohi sijiné. Karo-karoné bakal padha ora olèh gawé, merga durung tekan wektuné.

28 Raja Siria banjur bakal mulih menyang negarané dhéwé karo nggawa barang-barang rayahané. Atiné ngigit-igit arep nyirnakaké wong sing padha nggegegi Prejanjiané Allah. Kuwi iya énggal katindakaké, banjur lagi mulih menyang negarané.

29 Ora wetara suwé raja mau banjur nyerang negara Mesir menèh, nanging kelakoné ora kaya sing dhèk kapisan.

30 Sebab wong Rumawi bakal padha teka nganggo prau lan nglawan, nganti raja Siria mau bakal miris atiné. Mulané mulihé bakal karo nepsu banget lan sajroning gregeten nedya numpes piyandelé para umaté Allah, bakal nggatèkaké naséhaté wong-wong sing padha nyingkur saka piyandelé.

31 Tentarané bakal dikon najisaké Pedalemané Allah. Kurban pedinan bakal disuwak, banjur diedegaké mesbèh kanggo déwané.

32 Nganggo cara rupa-rupa raja mau bakal olèh bantuané wong-wong sing padha murtad saka piyandelé marang

Allah, nanging wong-wong sing ngabekti marang Allah bakal padha nglawan.
33 Para wicaksana sing dadi pemimpiné umat mau bakal padha rembugan karo wong akèh supaya padha tumindaka kanthi wicaksana. Nanging ing sawetara mangsa akèh panunggalané umaté Allah sing dipatèni ing sajroning peprangan utawa diobong nganti mati, ana menèh sing dirampog lan dilebokaké ing pakunjaran.
34 Sajroné disiya-siya umaté Allah bakal olèh pitulungan sawetara, senajan akèh wong sing olèhé padha nggabung karo umat mau mung merga mburu kepénak kanggo awaké dhéwé.
35 Para pemimpin sing wicaksana mau bakal ana sawetara sing dipatèni, nanging kuwi njalari kaprecayané wong akèh padha disentosakaké. Lelakon kuwi bakal lestari nganti wekasané jaman, sing wis katetepaké déning Allah.
36 Raja Siria bakal tumindak sewenang-wenang. Bakal ngaku yèn luwih luhur lan luwih ampuh ketimbang karo para déwa, malah ngungkuli Gusti Allah. Enggoné bisa tumindak mengkono mau nganti tekan titi-mangsané Allah nibakaké

paukuman. Gusti Allah bakal nindakaké
cocog karo apa sing wis karancang.
37 Raja mau bakal ngabekti marang
allahé para leluhuré, uga déwa-déwa
sing disembah déning para wong wadon.
Satemené ora ngrèwès déwa ngendi
waé, merga rumangsané awaké dhéwé
kuwi ngungkuli sakèhé para déwa.
38 Kosokbaliné iya éring karo déwa
sing mbaureksa bètèng-bètèng. Raja
mau bakal nyaosaké kurban rupa emas,
slaka, permata adi lan pisungsung
sing larang-larang regané marang para
déwané sing durung tau diweruhi déning
para leluhuré.
39 Bètèng-bètèngé bakal dikon njaga
wong-wong sing nyembah déwa liya
menèh. Raja mau bakal awèh ganjaran
gedhé marang wong sing gelem ngakoni
olèhé dadi raja. Bakal padha diganjar
pangkat dhuwur, lan palemahan.
40 Bareng wis mèh tekan titi-mangsané
wekasané sugengé raja Siria, raja Mesir
bakal teka nyerang. Raja Siria siaga
nglawan serangan mau kalawan ngetog
karosané, rupa kréta perang, jaran lan
kapal pirang-pirang. Raja Siria mau

ngrancang bakal nyerang negara akèh,
kaya banjir sing ngeleb samubarang.
41 Malah iya arep nyerang Tanah
Prejanjian lan matèni wong nganti
pirang-pirang leksa, nanging tanah
Édom, Moab lan sisané tanah Amon
bakal oncat.
42 Samasa nyerang negara-negara mau
kabèh, tanah Mesir uga bakal diserang.
43 Raja-branané tanah Mesir sing
kapendhem kayata emas, slaka lan
barang-barang pengaji liyané bakal
digawa lunga kabèh. Raja Siria mau
iya ngrancang arep nelukaké Libia lan
Sudan.
44 Dumadakan bakal ana kabar teka
saka Wétan lan Kulon sing gawé girisé
raja mau. Éwasemono ora bakal nglawan
perang karo ngiwut, matèni wong waton
akèh.
45 Raja Siria bakal masang kémahé
keprabon ing antarané segara lan
gunung sing dienggoni Pedalemané
Allah. Nanging raja mau bakal tiwas,
tanpa ana sing bisa awèh pitulungan."
12 1 Malaékat sing ngagem ageman
léna mau nuli ngandika, "Ing
wektu kuwi Mikhaèl, malaékat agung

sing ngamping-ampingi bangsamu,
bakal rawuh. Ing kono bakal ana
kasangsaran akèh, sing durung tau
kelakon wiwit anané bangsa-bangsa
nganti tekan ing wektu kuwi. Ing wektu
kuwi wong kabèh sing klebu umat Israèl,
sing jenengé katulis ana ing kitabé Allah
bakal kapitulungan rahayu.
2 Sarta akèh wong sing wis mati, bakal
urip menèh, ana sing banjur kaparingan
urip langgeng, lan ana sing nandhang
sangsara lan kanisthan langgeng.
3 Para wong wicaksana bakal padha
mencorong kaya padhanging langit. Lan
sing wis padha nuntun wong akèh ing
dalan sing becik, bakal padha mengkilat
kaya lintang-lintang ing selawasé."
4 Pangandikané marang aku, "Saikiné,
Dhanièl, kitab kuwi tutupen lan sègelen
nganti tekan wekasané jaman. Akèh
wong sing bakal ngetog kabisané merga
kepéngin ngerti apa sing satemené lagi
kelakon."
5 Sawisé mengkono aku weruh ana
wong lanang loro lagi ngadeg ana ing
sapinggiré kali, sing siji ing sisih kéné,
sijiné ing sisih kana.

6 Sing siji banjur nyuwun pirsa karo
malaékat sing jumeneng ing sapinggiré
kali rada munggah, "Mbénjing menapa
prekawis-prekawis ingkang ngéram-
éramaken menika badhé kelampahan
sedaya?"
7 Malaékat mau supaos ing asmané
Allah kang asipat langgeng karo
ngangkat astané kiwa lan tengen, "Kuwi
lawasé telu setengah taun, yakuwi
samasa panguya-uya marang umaté
Allah wis rampung. Yèn wis rampung,
samubarang kabèh mau bakal kelakon."
8 Apa sing dingandikakaké mau
aku krungu kabèh, nanging aku ora
ngerti tegesé. Aku banjur matur,
"Kadospundi sagedipun prekawis menika
kelampahan?"
9 Wangsulané, "Wis mangkata Dhanièl,
merga pangandika mau wewadi sing ora
kena kawiyak nganti tekan wekasané
jaman."
10 Akèh wong bakal disucèkaké. Wong
ala bakal ora ngerti lan nerusaké
enggoné nindakaké piala. Mung wong
sing wicaksana bakal padha ngerti.
11 "Wiwit ora anané kurban pedinan,
yakuwi wiwit madegé déwa-déwané

kanisthan sing gawé rusak kuwi 1.290 dina.
12 Rahayu wong sing tetep setya nganti tekan 1.335 dina!
13 Lan kowé, Dhanièl, lestaria nganti tekan wekasan. Kowé bakal mati, nanging bakal tangi lan nampani ganjaran ing wekasané jaman."

Hosea

1 [1] Iki pangandikané Pangéran sing
didhawuhaké marang Hoséa bin
Beèri nalika jamané Uzia, Yotam, Ahas
lan Hizkia padha jumeneng ratu ing
Yéhuda lan Yérobéam bin Yoas jumeneng
ratu ing Israèl.
[2] Nalika Pangéran ing wiwitan ngandika
marang bangsa Israèl lantaran Nabi
Hoséa, dhawuhé mengkéné, "Kowé
rabia; lan bojomu bakal ora setya,
anak-anakmu bakal plek kaya ibuné.
Kaya mengkono uga enggoné umat-Ku
wis ninggal Aku lan ora setya marang
Aku."
[3] Nabi Hoséa banjur kawin karo wong
wadon jenengé Gomèr, anaké Diblaim.
Sawisé anak sing kawitan lair, lanang.
[4] Pangéran ngandika marang Nabi
Hoséa, "Bayi kuwi jenengna ‘Yésreèl’,
sebab ora suwé menèh Aku bakal
ndhawahaké paukuman marang raja
Israèl, merga Yéhu, leluhuré wis matèni
wong akèh ing Yésreèl. Turuné Yéhu
bakal Daksirnakaké.

5 Lan ing wektu kuwi iya bakal numpes
tentarané Israèl ana ing Lembah
Yésreèl."
6 Gomèr banjur duwé anak sing
kapindho, wadon. Pangéran ngandika
marang Nabi Hoséa, "Bocah wadon kuwi
jenengna ‘Lo Ruhama’, merga turuné
Israèl bakal ora Dakwelasi, babar-pisan
ora bakal Dakwelasi menèh.
7 Nanging wong-wong Yéhuda
bakal Dakwelasi, malah bakal padha
Daktulungi, merga Aku iki Pangéran
Allahé. Enggon-Ku nulungi ora srana
perang, nganggo pedhang, panah utawa
srana jaran lan prejurit jaranan."
8 Sawisé Gomèr nyapih bayiné wadon
banjur meteng menèh lan mbabar anak
lanang.
9 Pangéran ngandika marang Hoséa,
"Bocah kuwi jenengna ‘Dudu umat-Ku’,
merga umat Israèl kuwi dudu umat-Ku,
lan Aku dudu Allahé."
10 "Bangsa Israèl cacahé bakal kaya
wedhi ing segara, nganti ora kena
diétung utawa ditaker." Pangandikané
Pangéran marang bangsa mau, "Kowé
kuwi dudu umat-Ku," nanging bakal

tekan mangsané kowé disebut:
"Putraning Allah kang gesang."
11 Wong Yéhuda lan wong Israèl
bakal padha didadèkaké siji menèh.
Wong-wong mau bakal padha milih
panutan siji, lan bakal padha ngalami
kemakmuran lan katentreman ana ing
tanahé. Kaya mengkono dinané Yésreèl
kuwi bakal dadi dina kabungahan!
2 1 Para sedulurmu Israèl undangen:
"Ami" (umat-Ku), lan "Rokhama"
(sing ditresnani).
2 "Hé anak-anakku, biyungmu suwunna
pangapura, senajan wis dudu sisihan-Ku
menèh, lan Aku dudu bojoné. Konen
marèni enggoné laku jina lan nyundel.
3 Yèn ora, mesthi bakal Dakdhèdhèli
sandhangané nganti wuda kaya dhèk
nalika lairé. Sarta Dakdadèkaké kaya
ara-ara samun sing garing lan cengkar,
wekasané bakal mati kasatan.
4 Anak-anaké bakal ora Dakwelasi,
merga kuwi anak-anaké sundel sing ora
duwé isin.
5 Biyungé dhéwé mau kandha, 'Aku
dakmarani para dhemenanku, sebab
wong-wong kuwi sing mènèhi pangan

lan ombèn-ombèn marang aku, wulu
wedhus, léna, lenga zaitun lan anggur.'
6 Mulané wong mau bakal Dakpasangi
sangkrah eri lan Dakpageri témbok
mubeng, supaya aja bisa nuruti
kekarepané.
7 Biyungmu bakal ngoyak-oyak para
dhemenané, nanging ora kecandhak.
Bakal nggolèki, nanging ora ketemu.
Wong mau banjur bakal muni, 'Aku
dakmbalèni bojoku jaka-lara, merga
kaananku nalika semana luwih kepénak
ketimbang karo saiki.'
8 Wong kuwi ora ngrumangsani yèn
Aku sing maringi gandum, anggur, lan
lenga, sarta sakèhé slaka lan emas, sing
dienggo gawé recané Baal.
9 Mulané mbésuk ing mangsa panèn
Aku bakal mundhut bali gandum, anggur,
wuluning wedhus lan kain léna-Ku sing
dienggo sandhangan.
10 Sandhangané bakal Dakdhèdhèli ana
ing ngarepé para bédhangané, lan bakal
ora ana wong siji-sijia sing bisa ngluwari
wong mau saka tangan-Ku.
11 Dina-dina riayané pendhak taun
lan pendhak sasi bakal Dakbatalaké,

mengkono uga riayané dina Sabbat,
sarta dina-dina riaya agama liya-liyané.
12 Witè anggur lan witè anjir bakal
Daksirnakaké, merga wong mau kandha-
kandha yèn kuwi kabèh pawèwèhé
para dhemenané. Keboné anggur lan
keboné woh-wohan bakal Dakdadèkaké
ara-ara samun, merga dirusak déning
kéwan-kéwan galak.
13 Wong mau bakal Dakukum miturut
dina-dina enggoné nglalèkaké Aku,
samasa ngobong menyan kanggo Baal,
sarta samasa nganggo hiasan adi, banjur
ngetutaké para dhemenané. Mengkono
pangandikané Pangéran."
14 Mulané wong mau bakal Dakgawa
bali menyang ara-ara samun menèh. Ing
kana bakal Dakarih-arih supaya mbalèni
Aku menèh.
15 Kebon angguré bakal Dakbalèkaké
menèh lan Akhor (Lembah Kasusahan)
bakal Dakdadèkaké gapuraning
pengarep-arep. Ana ing kono wong mau
bakal nggatèkaké menèh marang Aku,
kaya dhèk isih enomé, nalika metu saka
tanah Mesir.
16 Ing dina kuwi Aku bakal disebut
'Sisihanku', lan ora 'Baalku',

17 Aku bakal ora marengaké nyebut
jenengé Baal menèh.
18 Aku bakal gawé prejanjian karo
sakèhé kéwan alasan lan manuk-manuk,
supaya aja padha gawé cilakané umat-Ku
menèh. Sakèhé gegamaning perang
bakal Daksingkiraké saka tanah kéné,
sakèhé pedhang lan panah, supaya
umat-Ku bisa urip kanthi ayem tentrem.
19 "Hé Israèl, kowé arep Dakpundhut
garwa; Aku bakal jujur lan setya; Aku
bakal ngetingalaké sih-katresnan-Ku lan
piwelas-Ku, sarta kowé Dakrengkuh dadi
kagungan-Ku dhéwé selawas-lawasé.
20 Janji-Ku bakal Daktetepi lan kowé
Dakdadèkaké kagungan-Ku, sarta kowé
bakal nganggep Aku Allahmu.
21 Ing dina kuwi Aku bakal miyarsakaké
pandongané umat-Ku Israèl. Aku bakal
nekakaké udan ing bumi lan bumi bakal
metokaké gandum, anggur lan lenga
zaitun.
22 (2:21)
23 Umat-Ku bakal Daksentosakaké ana
ing bumi, sarta Dakparingi kemakmuran
sing lubèr. Aku bakal ngetingalaké
katresnan-Ku marang wong-wong sing
disebut: ‘Lo-Ami’ (dudu umat-Ku). Aku

bakal ngandika, ‘Kowé kuwi umat-Ku!’
Lan kowé bakal munjuk, ‘Paduka menika
Allah kawula.’"

3 [1] Pangandikané Pangéran marang
aku mengkéné, "Golèka wong
wadon menèh sing lagi nylèwèng karo
dhemenané. Ngétokna kepéncutmu
karo wong mau. Wong kuwi tresnanana
kaya enggon-Ku nresnani wong Israèl,
senajan padha nyingkur marang Aku lan
ngetut allah-allah liyané karo nggawa
sesajèn kismis marang reca-reca mau."
[2] Wong wadon mau banjur dakbayar
limalas sèkel slaka lan sair 150 kilogram.
[3] Banjur dakkandhani yèn dhèwèké
kudu urip bebarengan karo aku nganti
suwé lan ora kena nyambi nyundel
utawa nylèwèng, lan selawasé ora bakal
dakwori turu.
[4] Kaya mengkono carané wong Israèl
kudu padha urip nganti suwé, tanpa raja,
tanpa penuntun lan tanpa saos kurban
marang tugu-tugu brahala, tanpa éfod
lan tanpa térafim kanggo ngramal.
[5] Sawisé mengkono wong Israèl bakal
padha mratobat lan nggolèki Pangéran
Allahé, lan marang turuné Dawud,
ratuné. Yèn wis mengkono, umat Israèl

bakal padha ngabekti marang Allah lan
nampa peparing-peparing sing becik.
4 1 Pangéran ndakwa marang Israèl.
Rungokna hé Israèl pangandikané,
"Ing tanah kéné ora ana kasetyan lan
katresnan, lan wong-wong ing kéné
padha ora ngakoni yèn Aku iki Allahé.
2 Padha gawé prejanjian, nanging
padha diterak. Padha goroh, mematèni,
nyolong lan nylèwèng. Padha nindhes
lan nganiaya, lan ora kendhat-kendhat
gawé pepati.
3 Mulané tanah kéné bakal dadi garing,
lan apa sing urip ing kéné bakal mati.
Sakèhing kéwan lan manuk, apa déné
iwak bakal padha mati."
4 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Aja ana wong sing nggugat utawa
nyalahaké rakyat, sebab sing Dakgugat
kuwi para imam.
5 Rina wengi kowé padha gawé
kaluputan merga saka bodhomu,
semono uga para nabi ora béda
karo kowé, Israèl, biyungmu bakal
Daksirnakaké.
6 Umat-Ku bakal sirna merga ora tepung
karo Aku. Para imamé padha emoh
wanuh karo Aku, semono uga piwulang-

Ku padha ditampik. Mulané kowé
padha Daktampik lan Aku ora ngakoni
anak-anakmu dadi imam-imam-Ku.
7 Saya akèh cacahé imam, saya
tambah dosané marang Aku. Mulané
kaluhuranmu bakal Dakwalik dadi
kanisthan.
8 Kowé padha dadi sugih merga saka
dosané umat-Ku, mulané kowé padha
kepéngin supaya umat-Ku padha
nindakaké kaluputan.
9 Kowé bakal nampa paukuman kaya
sing disangga déning Umat-Ku. Kowé
bakal Dakukum kanggo males dosa-dosa
sing koklakoni.
10 Kowé bakal mangan bagéanmu saka
kurban-kurban, nanging bakal tetep
ngelih. Kowé bakal padha nyembah
brahalané kesuburan, éwasemono bakal
padha ora duwé anak, merga kowé
padha nyingkur Aku lan ngetutaké
allah-allah liyané."
11 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Anggur sing lawas lan sing anyar
karo-karoné njalari umat-Ku mendem!
12 Padha ngarep-arep wahyu saka
kayu setengkel! Padha njagakaké olèh
wangsulan saka teken! Wis padha

nyingkur Aku, kaya wong wadon sing
dadi sundel, mengkono wong-wong
mau enggoné padha ngandel marang
allah-allah liyané.
13 Padha gawé kurban ana ing pucaké
gunung-gunung. Ana ing punthuk-
punthuk padha ngobong menyan, ing
sangisoring wit-wit sing éyub, merga
ana ing panggonan sing édhum kuwi
kepénak! Wekasané anak-anakmu
wadon bakal padha dadi sundel, lan para
mantumu wadon bakal padha laku jina.
14 Éwasemono ora bakal padha
Dakukum merga saka penggawéné mau,
jalaran kowé dhéwé iya padha laku jina
karo para sundel-sundel candhi, lan
bebarengan karo wong-wong mau kowé
padha gawé kurban kaya carané wong
kapir. Kaya uniné unèn-unèn: ‘Wong
sing ora duwé pangertèn bakal ngalami
karusakan.’
15 Senajan kowé, hé umat Israèl,
ora setya marang Aku, muga-muga
umat Yéhuda ora padha karo kowé.
Muga-muga aja padha nyembah brahala
ana ing Gilgal utawa ana ing Bètèl, lan
muga-muga aja padha ngucapaké kaul
nganggo asmané Allah kang gesang.

16 Umat Israèl kuwi atiné wangkal kaya
bihal. Kepriyé bisa-Ku ngengon kaya
wedhus gèmbèl?"
17 Umat Israèl wis kepéncut karo
brahala-brahala. Mulané karebèn padha
nggugu karepé dhéwé.
18 Yèn wis padha mendem anggur
banjur padha laku jina, sarta milih
kanisthan ketimbang karo kaurmatan.
19 Wong-wong mau bakal padha kabur
sirna kagawa ing angin, bakal padha
nandhang kawirangan merga saka
enggoné gawé kurban kaya carané wong
kapir.
5 1 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Hé para imam, padha ngrungokna!
Hé wong Israèl, padha nggatèkna! Hé
para krabaté ratu! Mesthiné kowé padha
ngadili kanthi adil, supaya kowé dhéwé
olèh keadilan. Kowé wis dadi kala-jiret
ana ing Mizpa, lan dadi jaring sing
kapasang ana ing Gunung Tabor.
2 Kaya luwangan sing kadhudhuk ana
ing Lebak Sitim. Kowé bakal Dakukum
kabèh.
3 Aku pirsa Israèl kuwi sapa. Israèl ora
bisa ndhelik saka ngarsa-Ku. Israèl wis

nylèwèng, lan wong-wongé wis ora bisa
ngabekti marang Aku."
4 Piala sing dilakoni wong Israèl yakuwi
nyegah wong-wong nganti padha ora
bisa mratobat marang Pangéran Allahé.
Sebab wong-wong mau wis padha
dikwasani déning rohing penylèwèng,
nganti padha ora ngakoni yèn Pangéran
kuwi Allahé.
5 Gemunggungé wong Israèl kuwi
dadi seksi sing nglawan marang awaké
dhéwé. Dosa-dosané kuwi sing marakaké
padha kesandhung lan tiba, sarta wong
Yéhuda padha katut tiba.
6 Wong-wong mau padha saos kurban
rupa wedhus gèmbèl lan sapi marang
Pangéran, nanging ora ketemu karo
Panjenengané, merga wis ditilar.
7 Wong-wong mau padha ora setya
marang Pangéran, lan anak-anaké
kuwi dudu anak absah. Mulané saiki
wong-wong mau lan palemahané bakal
karusak.
8 Ngunèkna slomprèt ana ing Gibéa!
Ngunèkna slomprèt ing Rama!
Kumandhangna aba-abané perang ing
Bètèl. Mèlua mlebu ing peprangan, hé
wong Bènyamin.

9 Dinaning paukuman wis teka. Israèl
bakal katumpes. Hé wong Israèl,
ngandela yèn kuwi kabèh bakal kelakon!
10 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Aku duka merga para penuntuné
Yéhuda padha nlusup mlebu ing Israèl
lan padha nyolongi pametuné lemahé.
Mulané Aku bakal ngesokaké paukuman-
Ku marang wong-wong mau nganti
lubèr.
11 Israèl katindhes, nganti padha
kélangan palemahan sing dadi duwèké
kanthi sah, merga padha golèk
pitulungan karo pihak sing ora bisa awèh
pitulungan.
12 Aku bakal gawé rusaké Israèl lan
Yéhuda bakal Dakdadèkaké jugrugan.
13 Yèn Israèl wis ngrumangsani bangeté
larané lan Yéhuda weruh tatu-tatuning
awaké dhéwé, Israèl banjur bakal lunga
menyang Asyur njaluk tulung raja Asyur,
nanging kuwi ora bisa nambani utawa
marasaké tatu-tatuné.
14 Wong Israèl lan wong Yéhuda
bakal Daktubruk kaya singa nubruk
mangsané. Bakal Daksempal-sempal,
nuli Daktinggal lunga. Yèn Daksèrèd-
sèrèd ora ana wong sing bisa ngluwari.

15 Umat-Ku bakal Daktégakaké nganti
cukup enggoné nandhang sangsara
merga saka dosané, sarta nggolèki
Aku menèh. Muga-muga sajroning
sangsarané padha kangen marang Aku."

6 1 Ana wong sing padha kandha,
"Ayo padha bali mratobat marang
Pangéran! Panjenengané wis natoni
kita, nanging mesthi bakal marasaké
kita. Panjenengané wis nggebagi kita,
nanging apa iya ora bakal nambani kita?
2 Sajroning loro utawa telung dina
Panjenengané bakal nangèkaké kita
menèh, lan kita bakal padha urip ana ing
ngarsané.
3 Ayo padha nggolèki Panjenengané.
Panjenengané mesthi bakal miyos
methukaké kaya tekané byar raina, kaya
tekané udan ing mangsa semi sing nelesi
bumi."
4 Nanging Pangéran bakal ngandika, "Hé
Israèl lan Yéhuda, kowé kuwi apa gunané
kanggoné Aku? Katresnanmu marang
Aku mung kaya pedhut ing wayah ésuk
sing bakal ilang; kaya ebun sing nguwap
ing wayah ésuk umun-umun.
5 Iya merga kaya ngono mau
Aku ngutus para nabi-Ku marang

kowé ngundhangaké paukuman lan
karusakan. Pamundhut-Ku tumraping
kowé wis cetha:
6 Aku mundhut katresnanmu sing
tetep, dudu kurban kéwan. Aku luwih
seneng yèn umat-Ku wanuh karo
Aku, ketimbang karo kasaosan kurban
obongan.
7 Nanging wong-wong mau wis padha
kaya Adam, sing nerak prejanjiané karo
Aku.
8 Giléad kuwi kutha kebak wong sing
nindakaké piala lan dhemen matèni.
9 Imam-imamé kaya grombolan bégal
sing ngadhang mangsané. Malah ana
ing dalan sing anjog marang Sikèm
panggonan sing suci, padha tegel
matèni wong. Mangka penggawéné sing
mengkono kuwi dijarag!
10 Aku pirsa yèn Israèl ana lelakon-
lelakon sing nggegirisi; umat-Ku wis
najisaké awaké dhéwé srana enggoné
padha nyembah brahala.
11 Kanggoné kowé, wong Yéhuda, Aku
wis netepaké wektu enggon-Ku arep
nekakaké paukuman marang kowé.
Kowé bakal Dakwales timbang karo
penggawému."

7 [1] Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Saben-saben Aku arep marasaké
umat-Ku Israèl lan gawé makmuré, Aku
mung pirsa penggawé nistha lan piala
sing dilakoni. Wong padha apus-apusan;
padha mbabah omah lan nyolong; padha
mbégal ana ing dalan-dalan.
[2] Ora padha mikir yèn piala-pialané
kuwi bakal tansah Dakèngeti. Nanging
wong-wong mau bakal dikepung déning
pratingkahé sing ala, mangka kabèh
kuwi ora luput saka pamirsa-Ku."
[3] Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Wong padha ngapusi ratuné lan
para penggedhé srana nganakaké
sekongkelan.
[4] Wong kabèh padha licik lan ora
temen. Padha ngendhem sengit, sing
mengangah kaya geni ing pawon, sing
ora disugokaké ngentèni tukangé roti
rampung enggoné ngadoni jladrèné.
[5] Ing dina wisudhané Sang Prabu,
panjenengané lan para penggedhé
digawé supaya mendem anggur.
[6] Wong-wong wis padha saiyeg merga
ing batiné ngendhem sengit sing
mengangah kaya geni ing pawon

sewengi muput, banjur ésuké murub
mulad-mulad.
7 Merga saka panasing atiné wong-wong
mau banjur padha matèni ratu lan para
penggedhéné. Para ratuné siji-siji
dipatèni, lan ora ana siji-sijia sing
ndedonga nyuwun pitulungan marang
Aku."
8 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Wong Israèl kuwi kaya roti sing
setengah mateng.
9 Padha suméndhé marang bangsa-
bangsa ing sakiwa-tengené lan ora ngerti
yèn suméndhé marang bangsa manca
mau njalari ilangé kekuwatané dhéwé.
Wis kari ngentèni ambruké, éwasemono
padha ora rumangsa.
10 Gemunggungé wong kuwi wis cetha,
sebab senajan wis akèh lelakon sing
dialami, éwasemono padha ora mratobat
marang Aku, Pangéran Allahé.
11 Israèl mabur rana-réné kaya manuk
dara sing bodho; biyèn njaluk tulung
karo wong Mesir, sawisé mengkono
banjur mlayu menyang Asyur!
12 Nanging Aku bakal masang jaring
kanggo nyekel wong-wong mau samasa

lagi mabur, lan Israèl bakal Dakukum
merga saka piala-pialané.
13 Cilaka wong-wong kuwi! Sarèhné
wis padha ninggal Aku lan nglawan
marang Aku, mulané bakal Daktumpes.
Aku kepéngin nylametaké, nanging
enggoné ngabekti marang Aku kuwi
mung éthok-éthok.
14 Enggoné ndedonga marang Aku ora
kanthi éklasing atiné. Padha sumungkem
ing lemah lan padha nangis gero-gero
kaya carané wong kapir. Yèn ndedonga
nyuwun gandum lan anggur padha
natoni awaké dhéwé kaya wong kapir.
Semono enggoné nglawan marang Aku!
15 Senajan wis Dakrumati lan
Dakdadèkaké rosa, éwasemono padha
ngrancang nindakaké piala marang Aku.
16 Saya suwé saya adoh enggoné
ninggal Aku lan ngetut marang brahala
sing ora duwé kekuwatan apa-apa.
Wong-wong mau ora kena diendelaké
kaya gendhéwa sing ala. Sarèhné para
pemimpiné padha gemunggung, mulané
bakal padha tiwas déning pedhang,
mula bakal padha dipoyoki déning wong
Mesir."

8 [1] Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Ngunèkna tandha bebaya!
Mungsuh-mungsuh padha ngebyuk
ing tanah-Ku kaya manuk garudha!
Umat-Ku wis padha nerak prejanjiané
karo Aku, sarta padha mbangkang karo
piwulang-Ku.
[2] Éwasemono isih nyebut Aku Allahé lan
ngarani yèn wong-wong kuwi umat-Ku
lan ngaku yèn tepung karo Aku,
[3] senajan wis padha nampik barang
sing becik. Iya merga saka dosané
kuwi umat-Ku bakal dikuya-kuya déning
mungsuh-mungsuhé.
[4] Umat-Ku padha ngedegaké raja,
nanging metu saka karepé dhéwé.
Padha ngangkat penggedhé-penggedhé,
nanging Aku ora rujuk. Padha njupuk
slaka lan emas, padha digawé brahala
sing nekakaké karusakan kanggoné
umat-Ku.
[5] Aku sengit karo wong sing padha
nyembah sapi emas ing kutha Samaria.
Paukuman-Ku mulad-mulad marang
wong-wong kuwi. Nganti pira lawasé
enggoné mari nyembah brahala?
[6] Sing gawé reca ukir-ukiran kuwi
tukang emas, mangka kuwi wong Israèl.

Reca kuwi rak babar-pisan dudu allah!
Sapi emas sing padha disembah-sembah
ing kutha Samaria kuwi bakal dibanting
nganti ajur-mumur!
7 Sapa sing nyebar angin, bakal
ngundhuh prahara! Gandum sategal yèn
ora tuwa, ora metokaké glepung sing
kena kanggo gawé roti. Nanging yèn
tuwa, bakal dipangan déning bangsa
liya.
8 Israèl wis padha waé karo bangsa
liya-liyané, mula wis ora ana gunané,
kaya kwali sing pecah.
9 Wangkoté atiné wong Israèl kuwi kaya
kuldi alasan; wong-wong mau padha
nggugu karepé dhéwé. Padha lunga
golèk pitulungan marang Asyur, sarta
padha mbayar bangsa liya kanggo njaga
keslametané.
10 Nanging saiki wong-wong mau
bakal Dakklumpukaké lan Dakukum.
Sedhéla menèh bakal padha glimpangan
ngrasakaké panindhesé raja Asyur.
11 Saya akèh mesbèh sing dibangun
wong Israèl kanggo nyingkiri dosa, saya
akèh panggonan sing kena dienggo gawé
dosa!

12 Tanpa wilangan cacahé piwulang sing
Daktulis kanggo wong Israèl, nanging
ditampik merga dianggep ora kanggo.
13 Wong-wong mau padha saos kurban
marang Aku, lan padha mangan dagingé
kurban, nanging Aku, Pangéran ora rena.
Lan saiki Aku bakal ngèngeti sakèhé
dosané lan bakal Dakukum timbang karo
paneraké, sarta Dakbalèkaké menyang
Mesir menèh!
14 Wong Israèl wis padha mbangun
kedhaton-kedhaton, nanging padha
nglalèkaké marang Allah sing nitahaké
wong-wong mau. Wong Yéhuda padha
mbangun kutha-kutha sing dibètèngi,
nanging Aku bakal nekakaké geni
sing ngobong kedhaton-kedhaton lan
kutha-kuthané mau."
9 1 Hé Israèl, padha lèrèna enggonmu
mahargya dina-dina riaya kaya
carané wong Mesir. Kowé wis nyingkur
Allahmu lan wis kokkianati. Ana ing
ngendi-endi kowé wis ngedol awakmu
dhéwé dadi sundel marang Baal, lan
kowé seneng olèh gandum sing kokkira
opahé enggonmu nyembah marang Baal!

2 Nanging sedhéla menèh gandummu
bakal entèk, semono uga lengamu zaitun
lan anggurmu.
3 Wong Israèl bakal ora lestari manggon
ing tanahé Pangéran, merga kowé kudu
bali menyang tanah Mesir. Ing Asyur
kowé bakal mangan pangan sing karam.
4 Ing tanah-tanah manca kowé bakal
ora bisa saos kurban dhaharan konjuk
marang Allah, utawa saos kurban
obongan marang Panjenengané.
Panganan sing dipangan bakal gawé
najisé saben wong sing mangan, kaya
ana ing pelayatan, mung kanggo
ngisi weteng luwé. Ora ana sing
bakal kacaosaké dadi kurban marang
Pedalemané Allah.
5 Yèn wis tekan dina riaya, apa sing arep
padha ditindakaké kanggo ngluhuraké
Pangéran?
6 Samasa ana kasangsaran, mangka
wong Israèl padha sumebar, wong-wong
mau bakal diklumpukaké déning wong
Mesir, banjur dikubur ana ing Mèmfis.
Bandhané rupa emas lan slaka sarta
panggonan tilas omahé bakal padha
kethukulan eri lan rerungkudan.

7 Paukumané wis tekan wektuné, saben
wong nampa sing dadi bagéané. Yèn wis
kelakon, Israèl bakal ngerti! Kowé bakal
muni, "Nabi kuwi gemblung. Wong sing
kerasukan roh kuwi owah!" Kowé padha
sengit banget karo aku, merga dosamu
gedhé banget.
8 Enggonku diutus dadi nabi iki supaya
ngélingaké Israèl, umaté. Nanging
menyanga ngendi waé paranku, aku
arep kokjiret kaya manuk. Ana ing
tanahé Allah piyambak wong-wongé
padha mungsuhi para nabi.
9 Penggawéné mung ala thok, padha
kaya nalika ana ing Gibéa, Gusti Allah
bakal ngèngeti lan ngukum dosa-dosané.
10 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Nalika Aku ketemu karo Israèl sing
wiwitan, rasané kaya nemu wit anggur
sing thukul ing ara-ara samun. Nalika
Aku pirsa para leluhurmu sing kawitan,
kaya pirsa woh anjir sing mateng
gasik dhéwé ing mangsa wowohan.
Nanging bareng padha tekan Gunung
Péor wong-wong padha miwiti nyembah
marang Baal, nganti padha dadi nistha
lan njijiki, padha karo brahala sing padha
diraketi.

11 Kaluhurané Israèl mabur kaya
manuk, lan bakal ora duwé anak menèh,
wong wadon ing kono bakal padha ora
meteng lan nglairaké.
12 Senajan duwé anak, anaké bakal
Dakpundhut, nganti ora ana sing
kari urip. Samasa wong-wong mau
Daktégakaké, bakal padha ngalami
prekara-prekara sing nggegirisi."
13 Dhuh Allah, kawula sumerep anak-
anakipun sami dipun oyak-oyak lan
dipun pejahi.
14 Menapa ingkang badhé kawula
suwun kanggé tiyang-tiyang menika?
Para tiyangipun èstri kadamela gabug!
Kadamela supados mboten sami saged
ngrimati bayi-bayinipun.
15 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Pratingkahé Israèl sing ala mau
kawiwitan ing Gilgal. Wiwit dhèk semana
Aku sengit karo wong-wong mau. Merga
saka penggawéné sing ala, wong-wong
bakal Daktundhung saka tanah-Ku, sarta
wis ora bakal Dakraketi menèh. Para
pemimpiné wis padha mbrontak marang
Aku.
16 Israèl kuwi presasat wit sing oyodé
padha garing, sarta ora metokaké woh.

Bakal padha ora duwé anak, lan senajan
padha duwé anak, bocah-bocah sing
ditresnani mau bakal Dakpatèni."
17 Allah sing dakbektèni kuwi bakal
nampik umat kagungané, merga
padha ora ngrungokaké marang
Panjenengané. Wong-wong mau
bakal padha nglambrang ing antarané
bangsa-bangsa.
10 1 Umat Israèl kuwi kaya wit
anggur sing metokaké woh akèh;
saya akèh pametuné, saya akèh enggoné
gawé mesbèh. Saya subur lemahé, saya
éndah enggoné gawé tugu-tugu watu
kanggo brahala sing disembah.
2 Umat sing atiné lamis kuwi saiki kudu
padha nanggung dosa-dosané. Gusti
Allah bakal nggempur mesbèh-mesbèhé
lan ngebrukaké tugu-tuguné brahala.
3 Wong-wong mau bakal padha kandha,
"Kita padha ora duwé ratu, merga
kita padha ora ngabekti marang Allah.
Nanging ratu mono apa gunané kanggo
awaké dhéwé?"
4 Wong-wong mau padha umuk,
padha ngucapaké sumpah palsu lan
gawé prejanjian sing tanpa guna.
Keadilan dislèwèngaké dadi penggawé

sewenang-wenang, sing ngrembuyung
kaya rerungkudan sing ngandhut wisa.
5 Sing padha manggon ing kutha
Samaria bakal padha nggresah merga
kélangan brahalané pedhèt emas sing
ana ing Bètèl. Wong-wong mau lan para
imamé sing ngladèni brahala mau bakal
padha nangis. Bakal padha sesambat,
merga brahala mau emasé wis diklèthèk,
6 lan bakal diboyong menyang tanah
Asyur, kasaosaké minangka pisungsung
marang Sang Prabu. Israèl bakal
kwirangan merga nggugu naséhat sing
ora bener.
7 Ratuné bakal kaboyong, kéntir kaya
epang ana ing banyu.
8 Mesbèh-mesbèhé sing kanggo gawé
kurban ana ing punthuk-punthuk Awèn
bakal disirnakaké, sarta ketutupan
déning eri lan rerungkudan. Wong-wong
sing padha nyembah brahala mau
bakal padha kandha karo gunung-
gunung, "Aku padha dhelikna," lan
marang punthuk-punthuk, "Aku padha
aling-alingana!"
9 Pangéran ngandika mengkéné, "Wiwit
ana ing Gibéa kowé wis gawé dosa
marang Aku lan kuwi ora kokmarèni

nganti sepréné. Ana ing Gibéa kono
wong sing duraka mau wis kagebag ing
perang.
10 Aku sing nglawan lan ngukum bangsa
sing duraka iki. Para bangsa bakal padha
nglumpuk merangi, sebab bangsa iki
bakal kaukum merga saka dosa-dosané.
11 Israèl kuwi biyèn kaya pedhèt sing
wis dilatih kanggo nggiling gandum.
Nanging banjur Dakpasangi rakitan ing
githoké supaya bisa nandangi pegawéan
sing luwih akèh. Yéhuda Dakenggo
mluku lan Israèl Dakenggo nggaru.
12 ‘Mlukua lan mbukaka lemah garapan
anyar kanggo kapreluanmu dhéwé.
Nandura kamursidan lan ngundhuha
berkah saka enggonmu ngabekti marang
Aku. Wis tekan wektuné kowé mbalèni
Aku, Pangéran Allahmu, sarta Aku
bakal ngesokaké berkah-Ku nganti lubèr
marang kowé.’
13 Nanging kowé malah padha nandur
piala lan ngundhuh asilé. Saiki kowé
padha mangan asil panèné enggonmu
goroh." Pangéran ngandika menèh,
"Merga kowé padha ngendelaké kréta
perangmu lan serdhadhumu sing akèh
cacahé,

14 mulané kowé bakal ketekan ing
perang, lan sakèhé bètèngmu bakal
disirnakaké. Kelakoné kuwi bakal kaya
dhèk jamané Raja Salman nggempur
kutha Bèt-Arbèl sajroning perang, nganti
biyung saanak-anaké padha mati kabèh.
15 Mengkono sing bakal kelakon
tumraping kowé, hé wong Bètèl,
merga saka bangeté pialamu. Samasa
peprangané diwiwiti ratuné Israèl bakal
mati."

11 1 Pangandikané Pangéran
mengkéné, "Nalika isih cilik,
Israèl Daktresnani lan Daktimbali metu
saka tanah Mesir kaya putra-Ku kakung.
2 Nanging saya kerep enggon-Ku
nimbali, saya banget enggoné ngedohi
Aku. Umat-Ku padha gawé kurban
marang Baal, lan ngobong dupa kanggo
para brahala.
3 Mangka Aku sing nétah Israèl nganti
bisa mlaku, Aku sing mbopong, éwadéné
padha ora gelem ngrumangsani, yèn Aku
sing ngrumati wong-wong mau.
4 Dakrangkul kanthi katresnan,
Dakjunjung lan Dakambungi. Karo
ndhingkluk enggon-Ku ndulang.

5 Padha ora gelem mratobat lan
mbalèni Aku, mulané bakal Dakbalèkaké
menyang tanah Mesir, lan wong Asyur
sing bakal dadi ratuné.
6 Kutha-kuthané bakal katempuh ing
perang lan gapurané bakal dibubrahi.
Umat-Ku bakal Dakremuk merga saka
enggoné nggugu karepé dhéwé.
7 Padha mantep enggoné nyingkur
marang Aku. Mulané bakal sesambat
merga saka aboting momotané, nanging
ora ana sing bakal ngangkat momotan
mau."
8 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Hé Israèl, apa Aku tegel ngetogaké
kowé? Apa Aku téga ninggal kowé?
Apa Aku mentala ngremuk kowé kaya
enggon-Ku ngremuk Admah, utawa
ngrusak kowé kaya enggon-Ku ngrusak
Zéboim? Ati-Ku ora tekan nindakaké
sing mengkono! Merga banget tresna-Ku
marang kowé.
9 Kowé bakal ora Dakajar nganggo
paukuman-Ku; Israèl bakal ora
Dakremuk menèh. Aku iki Allah, dudu
manungsa. Aku, Allah Kang Mahasuci,
nunggil karo kowé. Aku bakal ora
ngrawuhi kowé karo duka."

10 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Umat-Ku bakal manut menèh karo Aku,
samasa Aku nglawan para mungsuhé
karo nggero kaya singa. Umat-Ku banjur
bakal padha marek marang Aku saka
Kulon.
11 Bakal padha teka saka Mesir, kaya
aburé manuk dara. Banjur bakal padha
Dakulihaké menyang omahé menèh.
Mengkono pangandikané Pangéran."
12 (12-1) Pangandikané Pangéran
mengkéné, "Wong Israèl padha ngepung
Aku nganggo goroh lan piala. Wong
Yéhuda isih padha nerusaké enggoné
nglawan Aku, Allah kang mahasetya lan
mahasuci.
12 1 (12-2) Samubarang sing
ditindakaké wong Israèl saka
ésuk tekan soré kuwi ora migunani,
malah ngrusak. Goroh lan panganiaya
saya mundhak akèh. Padha gawé
prejanjian karo tanah Asyur lan
dedagangan karo wong Mesir."
2 (12-3) Pangéran wis nggugat marang
Yéhuda, lan Israèl bakal diukum
merga saka pretingkahé wong-wongé.
Panjenengané bakal males murwat karo
penggawéné.

3 (12-4) Yakub, leluhuré gelut karo
Ésau, seduluré kembar. Bareng wis
gedhé Yakub gelut karo Pangéran —
4 (12-5) yakuwi gelut karo malaékat
sarta menang. Dhèwèké nangis-nangis
nyuwun berkah. Pangéran ngrawuhi ing
Bètèl lan ngandika marang Yakub.
5 (12-6) Kuwi Pangéran Allah Kang
Mahakwasa — Pangéran, kuwi asmané
sing wajib dibektèni.
6 (12-7) Mulané saiki, hé turuné Yakub,
padha ngandela marang Allahmu, sarta
mratobata marang Panjenengané.
Sing setya lan temen, sarta padha
nganti-antia kanthi sabar marang apa
sing bakal katindakaké déning Allahmu.
7 (12-8) Pangandikané Pangéran,
"Wong Israèl kuwi goroh, ora béda karo
wong Kenaan. Padha seneng ngapusi
lengganané nganggo timbangan palsu.
8 (12-9) Kandhané, ‘Aku sugih. Bathiku
akèh. Ora ana sing ngarani yèn kita iki
sugihé merga saka ngapusi.’
9 (12-10) Nanging Aku, Pangéran
Allahmu, sing ngirid kowé metu saka
tanah Mesir, Aku bakal ngulihaké kowé
bali manggon ana ing kémah-kémah

menèh, kaya sing wis kokalami, nalika
Aku murugi kowé ana ing ara-ara samun.
10 (12-11) Aku wis ngandika bola-bali
lantaran para nabi, padha Dakparingi
wahyu bola-bali, sarta lantaran para nabi
mau Aku ngélingaké marang umat-Ku.
11 (12-12) Éwasemono ing Giléad wong
padha nyembah brahala, lan wong mau
kabèh padha nemahi pati. Ing Gilgal
wong padha gawé kurban sembelèhan
sapi lanang, lan sing digawé mesbèh
saka watu ditumpuk-tumpuk ana ing
ara-ara."
12 (12-13) Leluhur kita Yakub kepeksa
ngungsi menyang tanah Mésopotamia.
Ing kana panjenengané kepeksa
ngèngèr, nglakoni dadi pangon wedhus.
13 (12-14) Gusti Allah ngutus nabi
ngluwari umat Israèl saka tanah Mesir
lan ngopèni umat mau.
14 (12-15) Umat Israèl mau memungu
dukané Pangéran, lan wis samesthiné
diukum pati merga saka pialané.
Pangéran bakal ngukum umat mau
merga wis gawé wirangé asmané.

13 1 Dhèk biyèn, samasa klompok
Éfraim kandha, klompok-klompok
liyané padha wedi, sebab padha éring

marang Éfraim. Nanging wong-wong
mau padha gawé dosa merga padha
nyembah marang Baal, lan merga saka
dosané mau bakal padha nemahi pati.
2 Enggoné padha gawé dosa diterus-
terusaké srana gawé reca ukir-ukiran
saka slaka gawéané tangané manungsa.
Banjur padha kandha, "Saosa kurban
marang reca-reca kuwi!" Kokbisa-bisané
ngambung reca-reca mau, sing diwangun
kaya sapi lanang.
3 Mulané wong-wong mau bakal
kasirnakaké kaya pedhut ing wayah
ésuk, kaya ebun sing ilang sadurungé
raina. Kaya mrambut sing kabur ing
angin ana ing pengirigan gandum, kaya
kukus sing metu saka crobong.
4 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Aku iki Pangéran Allahmu, sing ngirid
kowé metu saka tanah Mesir. Kowé ora
duwé allah liyané kejaba Aku piyambak
Juru Slametmu.
5 Nalika kowé ana ing ara-ara samun
sing garing, Aku sing ngopèni kowé.
6 Nanging bareng kowé wis mlebu ing
tanah sing becik iki, kowé banjur padha
dadi wareg lan marem, nganti padha
dadi gemunggung lan lali karo Aku.

7 Mulané kowé bakal padha Dakserang
kaya carané singa, lan Dakadhepi
kaya carané macan tutul ndhelik ing
sapinggiring dalanmu.
8 Kowé bakal Dakserang kaya carané
bruwang sing kélangan anaké,
sarta Daksuwèk-suwèk. Kowé bakal
Dakmangsa ngenggon. Daksempal-
sempal kaya carané kéwan galak.
9 Hé wong Israèl, kowé bakal
Daktumpes! Sapa sing bisa mitulungi
kowé?
10 Kowé padha njaluk ratu lan
penggedhé-penggedhé, nanging kepriyé
bisané wong-wong kuwi ngluwari
bangsané?
11 Sajroning paukuman-Ku kowé
Dakparingi ratu lan sajroning duka
padha Dakpundhut menèh."
12 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Dosané Israèl lan kaluputané kacathet
kabèh, lan cathetan mau kasimpen
primpen.
13 Israèl kaparingan wektu kanggo urip,
nanging merga saka bodhoné wektu
mau ora dipigunakaké, kaya bayi sing
tekan mangsané lair, ora gelem metu
saka wetengané biyungé.

14 Umat iki bakal ora Dakoncataké saka
donyané wong mati, lan ora Dakluwari
saka pangwasané pati! Umat iki ora
bakal Dakwelasi menèh.
15 Senajan Israèl ngrembuyung kaya
lateng, Aku bakal nekakaké angin panas
saka Wétan, saka segara wedhi sing
bakal njalari etuk-etuk lan sumur-sumur
padha garing. Samubarang sing pengaji
bakal Dakpundhut.
16 (14-1) Samaria mesthi bakal kaukum
merga wis cukup panglawané marang
Aku. Wong-wongé bakal padha mati ana
ing peprangan. Bayi-bayiné bakal padha
kabanting ajur ana ing lemah lan wong
meteng wetengé bakal dibedhèl."

14 1 (14-2) Hé umat Israèl,
mratobata marang Pangéran
Allahmu. Dosamu njalari kowé
kesandhung lan tiba.
2 (14-3) Mratobata marang Pangéran,
lan ndedongaa mengkéné minangka
panyuwunmu marang Panjenengané,
"Mugi kersa ngapunten sakathahing
dosa kawula lan miyarsakaken pandonga
kawula, lan kawula sami badhé
ngluhuraken asma Paduka miturut janji
kawula.

3 (14-4) Asyur mboten badhé saged
mitulungi kawula, lan prejurit kapalan
inggih mboten badhé saged ngayomi
kawula. Kawula mboten badhé criyos
dhateng reca ukir-ukiran, bilih menika
Allah kawula. Dhuh Pangéran, Paduka
menika nandukaken piwelas dhateng
tiyang ingkang mboten gadhah
pengajeng-ajeng sanèsipun kejawi
Paduka piyambak."
4 (14-5) Pangandikané Pangéran
mengkéné, "Umat-Ku bakal Dakpulihaké
saka enggoné murtad, lan bakal
Dakkasihi kalawan gumolonging ati; Aku
bakal ora duka menèh karo wong-wong
mau.
5 (14-6) Aku bakal dadi kaya udan ing
tanah garing kanggoné Israèl. Bakal
padha tuwuh subur kaya kembang.
Bakal padha ngoyod jero kaya kekayon
ing Gunung Libanon.
6 (14-7) Bakal padha lestari urip lan
ngambra-ambra, sarta dadi éndah kaya
wit zaitun, metokaké ganda arum kaya
wit sédar ing Libanon.
7 (14-8) Bakal padha bali manggon ana
ing pengayoman-Ku. Bakal padha tuwuh
ndadi kaya tanduran ana ing tamanan

lan metokaké woh akèh kaya wit anggur.
Bakal padha misuwur kaya anggur ing
Libanon.
8 (14-9) Umat Israèl bakal nyingkur
marang brahala selawas-lawasé. Mula
Aku bakal miyarsakaké pandongané
sarta bakal padha Dakrumati. Bakal
padha Dakayomi kaya carané wit barus;
Aku bakal dadi etuking berkahé kabèh."
9 (14-10) Wong sing wicaksana muga-
muga ngerti apa sing katulis ing kitab
iki, sarta padha digatèkaké. Mergining
Pangéran kuwi bener, lan wong mursid
padha ngambah ing kono, nanging wong
dosa bakal padha kesandhung sarta tiba,
merga padha nyepèlèkaké dalan mau.

Yoel

1 [1] Pangandikané Pangéran Allah sing
kadhawuhaké marang Nabi Yoèl bin
Petuèl.
[2] Hé para wong tuwa, padha nggatèkna;
wong-wong ing Yéhuda, padha nitènana.
Apa tau ana lelakon sing kaya mengkéné,
sajegmu urip utawa ing jamané para
leluhurmu?
[3] Anak-anakmu padha kandhanana;
supaya padha nyritani anak-anaké, lan
anak-anaké mau supaya nyritakaké
marang anak-putuné.
[4] Walang mbrobol ambruk ngebyuki lan
mangan tanduran; grombolan sing siji
lunga, sijiné teka ngentèkaké sisané.
[5] Hé para wong mendem, padha tangia
lan padha nangisa! Wohing anggur arep
kanggo gawé minuman anyar wis rusak
kabèh.
[6] Grombolan walang wis nyerang
tanah kita, cacahé tanpa wilangan lan
pangwasané gedhé; untuné landhepé
kaya untu singa.

7 Kuwi wis padha ngrusak srana
ngemah-ngemah wit anggur kita.
Kulité wit-wit mau wis dikrokoti, nganti
pang-pangé padha katon putih.
8 Padha nangisa hé wong kabèh, kaya
prawan sing nangisi pacangané, sing
mati sadurungé kawin.
9 Gandum lan anggur sing arep
kasaosaké ing Pedalemané Allah wis
entèk. Para imam padha sesambat
merga wis ora ana apa-apa, sing kena
disaosaké marang Pangéran.
10 Sawah-sawah padha bera; buminé
mèlu ngenes, merga gandumé padha
rusak, wité anggur padha dadi garing,
sarta wit-wit zaitun padha alum.
11 Hé para wong tani, padha sambat-
sambata, sing padha jaga kebon anggur
padha nangisa, merga gandum lan sair[a]
sarta pametuné bumi kabèh wis lebur.
12 Wit-wit anggur lan zaitun wis padha
alum, lan sakèhé wowohan wis mati
garing; kabungahané wong wis sirna
kabèh.
13 Padha nganggoa bagor lan nangisa,
hé sakèhé imam sing leladi ing mesbèh!
Padha mlebua ing Pedalemané Allah

---

[a]sair: bangsanipun gandum.

lan sesambata. Wis ora ana gandum
utawa anggur kanggo nyaosaké kurban
dhaharan marang Allahmu.
14 Padha umumna supaya wong padha
pasa; wong-wong padha klumpukna!
Para pemimpin lan sakèhé wong Yéhuda
konen ngumpul ana ing Pasucèné
Pangéran Allahmu, nuli padha nangisa
marang Panjenengané.
15 Dinané Pangéran wis cedhak; yakuwi
dinané Allah nekakaké karusakan. Iba
gedhéné bilai sing bakal katekakaké ing
dina mau!
16 Kita padha ora duwé daya apa-apa,
jalaran pametuné bumi wis rusak kabèh.
Ing Pedalemané Pangéran Allah kita wis
ora ana kabungahan babar-pisan.
17 Winih-winih padha mati garing ana
ing njero lemah. Lumbung-lumbung wis
padha resik gusis, lan gudhang-gudhang
wis kothong lan wis padha ambruk.
18 Kéwan-kéwan padha sangsara pating
brengok, merga wis ora ana pangonan;
mengkono uga pepanthaning wedhus
padha nandhang sangsara kurang
pangan.
19 Kawula sami njerit dhateng Paduka,
dhuh Pangéran, margi pangènan lan

wit-witan sami garing, kados sami
kebrongot ing latu.
20 Ugi para kéwan galak sami sesambat
dhateng Paduka, margi etuk-etuk sami
asat sedaya.
2 1 Slomprèté unèkna, kanggo tandha
ing Sion, ing gunungé Pangéran sing
suci. Padha gemetera, hé wong sing
padha manggon ing Yéhuda! Dinané
Pangéran bakal énggal teka.
2 Dina mau bakal peteng lan surem,
mendhungé peteng nggegirisi. Walang
byuk-byukan gedhé bakal teka kaya
pepeteng nutupi gunung-gunung.
Kedadéan sing mengkono mau durung
tau kelakon, lan uga ora bakal kelakon
menèh.
3 Walang-walang mau padha mangani
tanduran kaya geni sing memangsa.
Mangka tanah sing gumelar ing ngarepé
éndah kaya petamanan Èden, nanging
ing mburiné mau tanahé dadi ara-ara
samun gundhul, merga ora ana tanduran
sing bisa oncat saka walang-walang
mau.
4 Walang-walang kuwi rupané kaya
jaran; playuné kaya jaran sing kanggo
perang.

5 Enggoné padha mlaku ana ing
gunung-gunung swarané kaya krétaning
perang. Kumrètèké kaya suket garing
kamangsa ing geni. Padha baris kaya
tentara akèh, sing arep nyerang ing
peprangan.
6 Samasa nyedhak saben wong padha
giris, rainé dadi pucet.
7 Enggoné nyerang kaya carané prejurit
ing peprangan; padha mènèk témbok
kaya carané serdhadhu. Yèn maju lakuné
lenceng, ora ménggok ngiwa utawa
nengen,
8 ana ing ngendi-endia iya mengkono.
Padha nabrak lan mbrobos pager, lan ora
ana sing bisa ngendhegaké lakuné.
9 Padha gegancangan mlebu ing kutha;
ngunggahi témbok-témbok; banjur
padha mrambat lan mlebu omah metu
jendhéla-jendhéla kaya maling.
10 Yèn padha maju buminé horeg,
langité gemeter. Srengéngé lan
rembulan padha dadi peteng, lan
lintang-lintang padha ora katon soroté.
11 Pangéran paring aba marang
tentarané, kanthi sora lan gemleger.
Tentara sing tanpa wilangan cacahé,
gedhé lan rosa-rosa padha ngèstokaké

dhawuhé. Iba enggoné ngédab-édabi
Dinané Pangéran kuwi! Sapa sing bisa
lestari urip?
12 Pangandikané Pangéran, "Saiki padha
mratobata sing temenan lan mbalènana
Aku, karo pasa, nangis lan nlangsa.
13 Atimu sing remuk mau nélakna
enggonmu sedhih; nyuwèk-nyuwèk
penganggo waé durung cukup."
Balia ngabekti marang Pangéran
Allahmu. Panjenengané becik lan kebak
kawelasan; sabar lan netepi janjiné;
tansah dhangan paring pangapura lan
ora tansah paring paukuman.
14 Sapa sing ngerti, mbokmenawa
Pangéran Allahmu salin penggalihé,
lan kersa mberkahi panènanmu kanthi
lubèr-lubèr. Yèn mengkono kowé bakal
padha bisa saos kurban dhaharan lan
kurban unjukan.
15 Slomprèté unèkna ana ing Gunung
Sion; nglakonana pasa lan wong-wong
padha klumpukna.
16 Wong-wong konen padha nglumpuk;
padha cecawisa kanggo parepatan
gedhé. Wong tuwa-tuwa padha tekakna;
mengkono uga bocah-bocah lan para
bayi sing isih nusu. Pengantèn anyar

pisan karebèn padha metu saka kamaré
lan mèlu ing parepatan.
17 Para imam kang ngladèni Pangéran
ing antarané mesbèh lan pendhapané
Pedalemané Allah kudu padha ndedonga
karo nangis, "Dhuh Allah, mugi kersa
melasi dhateng umat Paduka; sampun
ngantos kawula dipun rèmèhaken,"
lan dipun écé déning bangsa-bangsa
sanèsipun kalayan mungel, "Allahé ana
ing ngendi?"
18 Gusti Allah menggalih lemah
kagungané; merga tuwuh welasé
marang umaté.
19 Panjenengané paring wangsulan,
"Kowé saiki bakal Dakparingi gandum,
anggur lan lenga zaitun, nganti kowé
bakal padha wareg. Kowé bakal ora
dirèmèhaké déning para bangsa menèh.
20 Walang sing teka saka Lor bakal
Daksingkiraké, lan sapérangan bakal
Dakbuwang menyang ara-ara samun.
Barisané sing ngarep dhéwé bakal
Dakgiring menyang Segara Mati,
sarta barisané sing mburi bakal
Dakcemplungaké ana ing Segara
Tengah. Bathangé bakal mambu bacin.

Walang-walang mau bakal Daktumpes
merga saka penggawéné marang kowé.
21 Hé tanah tegalan, aja padha wedi,
padha surak-suraka lan bungah-bungaha
merga saka pendamelé Pangéran
marang kowé.
22 Hé sakèhé sato kéwan, aja padha
wedi. Pangonané padha ijo royo-royo;
wit-witan padha metokaké woh, woh
anjir lan woh anggur padha ngemohi.
23 Hé para wong sing padha manggon
ing Sion, padha bungah-bungaha. Padha
giyak-giyaka kanggo apa waé sing wis
katandukaké déning Pangéran marang
kowé. Panjenengané wis paring udan
awal sacukupé, lan wis ngesokaké udan
ing mangsa bedhidhing, sarta udan ing
mangsa semi kaya adat sabené.
24 Penggilingan-penggilingan kebak
gandum; pemipitané bakal kebak anggur
lan lenga zaitun.
25 Aku bakal mbalèkaké panènanmu
sing wurung sajroning sawetara taun
iki, merga dipangan grombolan walang
nganti ludhes. Sing nekakaké tentara
nglawan kowé kuwi Aku dhéwé.
26 Saiki kowé bisa mangan akèh nganti
wareg. Kowé bakal ngluhuraké asmané

Pangéran, Allahmu, sing wis nindakaké
kaélokan marang kowé. Umat-Ku bakal
ora kwirangan menèh.
27 Lan kowé bakal padha ngerti yèn
Aku iki ana ing satengahmu, lan yèn
Aku, Pangéran iki Allahmu. Ora ana
menèh kejaba Aku. Umat-Ku bakal ora
kwirangan menèh ing selawas-lawasé."
28 "Sawisé mengkono Aku bakal
ngesokaké Roh-Ku marang saben
wong; anak-anakmu lanang lan wadon
bakal padha medhar wangsit; wong
tuwa-tuwa bakal padha ngimpi, lan wong
nom-noman bakal padha weruh wahyu.
29 Ing wektu kuwi Aku bakal ngesokaké
Roh-Ku, senajan marang para batur-
tukon pisan lanang lan wadon."
30 Aku bakal nganakaké pretandha ana
ing langit lan ana ing bumi; bakal akèh
getih kawutahaké, bareng karo anané
geni lan kumeluné kukus.
31 Ing kono srengéngé bakal dadi
peteng, lan rembulan dadi abang
kaya getih, sadurungé tekané Dinané
Pangéran sing nggegirisi.
32 Nanging saben wong sing nyenyuwun
marang Pangéran bakal kapitulungan
rahayu. Kaya sing wis dipangandikakaké

déning Pangéran, "Ing Yérusalèm bakal
ana wong sawetara sing bisa oncat lan
wong sing Daktimbali bakal kaentas."
3 [1] Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Ing wektu kuwi Aku bakal mulihaké
kemakmurané Yéhuda lan Yérusalèm
menèh.
[2] Bangsa-bangsa bakal Dakklumpukaké
lan Dakgawa menyang Lembah
Pengadilan. Ana ing kono Aku bakal
nindakaké pengadilan, lan ngadili apa
sing wis ditindakaké déning umat-
Ku. Wong Israèl wis padha disebar
menyang negara-negara manca, sarta
ngedum-edum tanah-Ku nganti entèk.
[3] Padha nggawé lotré kanggo netepaké
sapa sing bakal ngwasani wong tawanan.
Bocah lanang lan bocah wadon padha
diedol dadi batur-tukon, kanggo mbayar
regané anggur lan opahé sundel.
[4] Hé wong Tirus lan wong Sidon sarta
wong ing wengkoné tanah Filistéa, Aku
arep kokkapakaké? Apa kowé arep males
karo tumindak-Ku? Yèn nyata mengkono,
kowé sanalika bakal Dakwales gentèn!
[5] Kowé wis mboyong slaka lan emas,
sarta raja-brana-Ku, koklebokaké ana
ing candhi-candhimu.

6 Wong Yéhuda lan wong Yérusalèm
wis kokboyongi menyang negara-negara
adoh lan kokedol marang wong Yunani.
7 Saiki wong-wong mau bakal Dakluwari
saka panggonan enggonmu ngedol.
Saiki Aku males marang kowé kaya
penggawému marang wong-wong mau.
8 Saiki Aku bakal dhawuh ngedol
anak-anakmu lanang lan wadon marang
wong Yéhuda, lan wong mau bakal
ngedol menèh marang panggonan
sing adoh, yakuwi Syéba. Mengkono
pangandikané Pangéran."
9 Wartakna marang sakèhé para
bangsa: "Padha cecawisa perang;
klumpukna para prejuritmu, tatanen
barisané, nuli mangkata!
10 Kajèné lukumu gemblèngen dadèkna
pedhang, lan arit-aritmu gawénen
tumbak. Tekan wong sing ringkih pisan
kudu mèlu perang.
11 Diénggal, tekaa, hé sakèhé
bangsa-bangsa ing ngendi-endi, padha
nglumpuka ana ing lembah. Dhuh
Pangéran, mugi ngutus tentara Paduka
nempuh piyambakipun.
12 Para bangsa kudu padha siap lan
teka ing Lembah Pengadilan. Aku bakal

lenggah ana ing kana, ngadili sakèhé
para bangsa.
13 Pialané gedhé banget, mulané
babaden kaya gandum ing mangsa
panèn; iles-ilesen kaya woh anggur
diiles-iles ana ing pemipitan, nganti
banyuné anggur mili lubèr!
14 Maèwu-èwu wong sing padha
nglumpuk ana ing Lembah Pengadilan.
Dinaning Pangéran wis cedhak.
15 Srengéngé lan rembulan bakal dadi
peteng, lan lintang-lintang ora bakal
nyunaraké pepadhang."
16 Pangéran bakal dhawuh saka Sion;
swarané ngemandhang kaya gludhug
saka Yérusalèm; bumi lan langit bakal
padha horeg. Nanging umaté bakal
diayomi.
17 "Sabanjuré kowé, Israèl, bakal
sumurup yèn Aku iki Pangéran, Allahmu!
Aku dedalem ing Sion, gunung-Ku sing
suci. Yérusalèm bakal dadi kutha suci,
sing ora bakal ditelukaké menèh déning
wong manca!
18 Ing wektu kuwi gunung-gunung
bakal kebak kebon anggur, lan punthuk-
punthuk bakal kebak sapi lan wedhus;
ing kana bakal akèh banyuné, nganti

lubèr, mili ing kali-kaliné Yéhuda. Saka
Pedalemané Pangéran bakal ana kali,
sing mili mbanyoni Lebak Sitim.
19 Mesir bakal dadi ara-ara samun, lan
Édom dadi gempuran sing sepi, merga
wong Édom wis padha nyerang tanah
Yéhuda, lan matèni wong-wong sing ora
ngerti apa-apa.
20 Aku bakal males getihé wong sing
padha dipatèni; sing kaluputan bakal
ora Dakéman. Nanging Yéhuda lan
Yérusalèm bakal dienggoni menèh nganti
turun-temurun, lan Aku Pangéran, bakal
dedalem ana ing Sion."
21 (3:20)

Amos

1 [1] Iki pamedhar wangsité Nabi Amos,
pangon sing asalé saka kutha Tekoa.
Kelakoné rong taun sadurungé lindhu
gedhé, yakuwi nalika jamané Uzia
jumeneng raja ing Yéhuda lan Yérobéam
bin Yoas jumeneng raja ing Israèl. Ing
kono Pangéran paring wahyu marang
Amos bab Israèl.
[2] Pangandikané Nabi Amos mengkéné,
"Pangéran dhawuh saka Gunung Sion;
swarané kaya gludhug saka Yérusalèm.
Pangonan-pangonan bakal dadi garing,
lan suket ing Gunung Karmèl bakal malih
rupané dadi soklat."
[3] Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Wong Damsyik ora lèrèn-lèrèn enggoné
gawé dosa, mulané bakal padha
Dakukum. Bangsa kuwi wis nindhes
wong Giléad sarta ambek siya.
[4] Aku bakal nekakaké geni lan ngobong
kedhatoné Hazaèl, semono uga
bètèng-bètèngé Raja Bènhadad.
[5] Gapurané kutha Damsyik bakal
Dakrubuhaké lan Aku bakal nyingkiraké

wong-wong sing manggon ana ing
Lembah Awèn, mengkono uga rajané
Bèt-Èden. Bangsa Siria bakal kaboyong
dadi tawanan menyang tanah Kir."
6 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Wong Gaza ora lèrèn-lèrèn padha gawé
dosa, mulané mesthi bakal Dakukum,
merga wis padha ngangkataké wong
sabangsa, diedol dadi batur-tukon
marang bangsa Édom.
7 Sarèhné mengkono, Aku bakal
nekakaké geni ana ing bètèngé kutha
Gaza lan ngobong bètèng-bètèngé mau
nganti tapis.
8 Para penggedhéné kutha-kutha Asdod
lan Askelon bakal Daksingkiraké. Kutha
Ékron bakal Dakukum lan kekarèné
wong Filistin bakal mati kabèh."
9 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Bangsa Tirus kuwi enggoné gawé dosa
ora lèrèn-lèrèn, mulané mesthi bakal
Dakukum. Sebab wis padha ngangkataké
wong sabangsa menyang tanah Édom,
dadi ora netepi prejanjian memitrané
karo bangsa mau.
10 Mulané Aku bakal nekakaké geni ana
ing bètèngé kutha Tirus lan ngobong
bètèng-bètèngé mau nganti tapis."

11 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Bangsa Édom enggoné gawé dosa
ora uwis-uwis, mulané mesthi bakal
Dakukum. Sebab wis padha nguya-uya
seduluré, yakuwi bangsa Israèl, tanpa
welas. Nepsuné sing diendhem ora kena
disirep.
12 Mulané Aku bakal nekakaké geni ana
ing kutha Téman lan bètèng-bètèngé
kutha Bozra bakal Dakobong nganti
tapis."
13 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Wong Amon enggoné gawé dosa
ora uwis-uwis, mulané mesthi bakal
Dakukum. Enggoné perang kanggo
ngelar jajahané nganti tegel mbedhèl
wetengan ana ing Giléad.
14 Merga saka kuwi Aku bakal nekakaké
geni ana ing bètèngé kutha Raba lan
ngobong bètèng-bètèngé mau nganti
tapis. Ing dina kuwi bakal ana perang
lan keprungu swaraning wong sing
padha sesambat. Raméning perang kaya
pangamuké prahara.
15 Raja lan para penggedhéné bakal
ditawan lan kabuwang menyang tanah
manca."

2 [1] Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Bangsa Moab enggoné gawé dosa
wis marambah-rambah, mulané mesthi
bakal Dakukum. Bangsa mau wis ngina
balung-balungé raja Édom, merga
ngobongi balung-balung mau nganti dadi
awu.
[2] Aku bakal nekakaké geni ana ing
tanah Moab lan ngobong bètèng-bètèngé
kutha Kériot. Wong Moab bakal mati
ing satengahing peprangan, bareng
karo swarané prejurit sing padha pating
brengok lan swaraning slomprèt.
[3] Rajané Moab bakal nemahi pati,
semono uga penggedhéné negara kono
kabèh."
[4] Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Wong Yéhuda enggoné gawé dosa bola-
bali, mulané mesthi bakal Dakukum.
Wong-wong mau padha nampik
piwulang-Ku lan padha ora netepi
pepakon-Ku. Padha gelem disasaraké
déning para brahala sing biyèn disembah
déning para leluhuré.
[5] Mulané Aku bakal nekakaké geni ing
Yéhuda, lan ngobong bètèng-bètèngé
Yérusalèm nganti tapis."

6 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Bangsa Israèl marambah-rambah gawé
dosa, mulané mesthi bakal Dakukum.
Wong mursid sing ora bisa nyaur utangé
padha diedol, mengkono uga wong
mlarat mbayar regané sandhal sepasang
waé ora bisa.
7 Wong sèkèng lan wong sing tanpa
kekuwatan padha diidak-idak. Wong
miskin padha disasaraké. Bapak lan
anaké lanang padha-padha nuroni
batur-tukon wadon siji, lan srana
mengkono padha nyewiyah kasucèn-Ku.
8 Ing saben panggonan sing dienggo
ndedonga padha slèmèkan sandhangané
wong miskin sing digadhèkaké marang
wong mau. Ana ing Pedalemané Allahé
wong mau padha ngombé anggur, sing
dijupuk saka wong-wong sing utang
marang wong mau.
9 Mangka iya merga kowé Aku wis
numpes bangsa Amori, sing dedegé
gedhé dhuwur kaya wit èrès lan rosané
kaya wit élon.
10 Kowé Dakirid metu saka tanah
Mesir. Dakkanthi ana ing ara-ara samun
nganti patang puluh taun lawasé, sarta

Dakparingi tanahé wong Amori dadi
duwèkmu.
11 Ing antarané anak-anakmu lanang
ana sawetara sing Dakpilih dadi nabi,
lan ana nonoman sing dadi nasir,[a] apa
ora mengkono, hé Israèl? Mengkono
pangandikané Pangéran.
12 Nanging para nasir padha kokkon
ngombé anggur lan para nabi kokpenging
medhar wangsit sing ditampa saka Aku.
13 Mulané saiki kowé bakal Dakiles-iles
ing lemah, nganti kowé bakal sesambat
pating krengkèt kaya grobag sing
kabotan momotan gandum.
14 Senajan wong sing banter playuné
bakal ora bisa oncat, lan wong rosa bakal
kélangan karosané sarta para prejurit
bakal ora bisa nylametaké awaké dhéwé.
15 Prejurit panahan bakal ora bisa
tahan, wong sing rikat playuné bakal ora
bisa ngoncati, sarta prejurit jaranan uga
ora bisa ngluwari awaké dhéwé.
16 Ing dina kuwi wong sing kendel
dhéwé bakal mbuwang gegamané lan
mlayu ngungsi. Mengkono pangandikané
Pangéran."

---

[a]nasir: sinengker, pinilih.

3 [1] Hé wong Israèl, rungokna
pangandikané Pangéran kanggo
bangsamu kabèh, sing wis diirid metu
saka tanah Mesir déning Pangéran.
[2] "Saka ing antarané bangsa-bangsa
salumahing bumi mung kowé dhéwé
sing Dakraketi lan Dakrumati. Kuwi sing
ndadèkaké dosamu saya abot, lan njalari
Aku mesthi kudu ngukum kowé."
[3] Apa wong loro sing lelungan
bebarengan ora rembugan dhisik?
[4] Apa ana singa sing nggero ing alas,
menawa durung olèh memangsan? Singa
nom apa nyuwara ing guwané menawa
durung nubruk apa-apa?
[5] Manuk apa bisa mlebu ing pasangan,
menawa pasangané ora disèlèhi pakan?
Apa pasangan bakal njeplak menawa
durung diidak?
[6] Apa ana slomprèt diunèkaké mangka
wong-wong ing kutha padha ora wedi?
Apa ana kutha ketekan paukuman sing
ora ditekakaké déning Pangéran?
[7] Pangéran Allah ora bakal nindakaké
apa-apa, sing sadurungé ora dilairaké
dhisik marang para nabi, abdiné.
[8] Yèn ana singa nggero, sapa sing ora
wedi? Yèn Pangéran Kang Mahakwasa

ngandika, sapa bisa ora medharaké
pangandikané?
9 Wartakna marang wong-wong sing
padha manggon ing kedhaton Mesir
lan Asdod, "Padha nglumpuka ana ing
punthuk-punthuk sakubengé Samaria,
lan delengen gègèr sing kelakon ing
negara kono sarta panganiaya sing
katindakaké ana ing kana."
10 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Wong-wong kuwi padha ngisèni omahé
nganggo barang colongan lan asilé
enggoné ngrampog. Padha ora ngerti
sing diarani jujur kuwi kepriyé.
11 Mulané tanahé bakal dikepung déning
mungsuh, témbok lan bètèng-bètèngé
bakal dirusak, lan omah-omahé bakal
dijarah-rayah.
12 Pangandikané Pangéran mengkéné,
'Kaya déné pangon mung bisa ngrebut
sikil loro utawa kuping secuwil saka
cangkemé singa, semono uga mung
sethithik cacahé wong Samaria sing
bisa oncat, yakuwi wong sing saiki
padha lèyèh-lèyèh ana ing peturon sing
méwah.'"
13 Pangandikané Pangéran Kang
Mahaluhur lan Mahakwasa mengkéné,

"Padha ngrungokna, lan turuné Yakub
padha élingna.
14 Ing dinané enggon-Ku ngukum
umat Israèl merga saka dosa-dosané,
mesbèh-mesbèh ing Bètèl bakal
Dakrusak. Sungu-sunguné mesbèh mau
bakal padha ditugeli, dibuwang ing
lemah.
15 Pasanggrahan mangsa bedhidhing
lan pasanggrahan mangsa panas bakal
Dakrusak. Omah-omah sing dihias
nganggo gadhing bakal digempur, lan
saben omah gedhé bakal diremuk.
4 1 Iki rungokna, hé para wong wadon
Samaria, sing padha lemu ginuk-
ginuk kaya sapi Basan sing dilemokaké.
Kowé padha nyia-nyia wong sèkèng lan
nindhes wong miskin, sarta akon bojomu
nyawisi kowé anggur sing apik dhéwé!
2 Allah Kang Mahakwasa lan Mahasuci
wis supaos mengkéné: Bakal tekan
wektuné kowé padha kagèrèd nganggo
keluh, saben wong ditarik nganggo
pancing kaya iwak.
3 Kowé bakal digèrèd menyang bètèng
sing bolong lan dibuwang metu saka
kono."

4 Pangandikané Pangéran Kang
Mahaluhur mengkéné, "Hé wong Israèl,
lungaa menyang pasucènmu ing Bètèl
lan terus-terusna enggonmu gawé dosa!
Lungaa menyang Gilgal lan gawéa dosa
sakatogmu! Terus-terusna lan gawéa
kurban sembelèhan, saben ésuk sarta
saosna prasepuluhanmu pendhak telung
dina sepisan.
5 Terusna enggonmu nyaosaké
kurban dhaharan marang Allah, lan
ngumukna enggonmu saos kurban
mirunggan! Mengkono mau rak wis dadi
kasenenganmu.
6 'Aku bakal nekakaké paceklik ana
ing kutha-kuthamu, éwasemono kowé
padha ora mratobat marang Aku.
7 Aku nyegah tekané udan, samasa
tanduranmu nedheng-nedhengé
mbutuhaké banyu. Kutha sing siji
Dakparingi udan, nanging sijiné ora.
Udan tiba ing sawah sing siji, nanging
liyané tetep garing.
8 Wong saka kutha ngendi-endi sing
lemes merga ketaton, padha golèk banyu
ing kutha sing dikira ana banyuné, jebul
banyuné ing kono ora cukup kanggo

ngombé. Éwasemono kowé padha ora
mratobat marang Aku.
9 Aku banjur nekakaké angin panas sing
mbrongot tanduranmu. Walang-walang
padha mangan wit-witan sing ana
ing kebonmu, wit anggurmu sarta wit
anjir lan wit zaitun, nganti entèk tapis.
Éwasemono kowé padha ora mratobat
marang Aku.
10 Aku wis ngintunaké pageblug ana
ing tengahmu kaya kang Dakkintunaké
marang wong Mesir; para nonomanmu
wis padha Dakpatèni ana ing peprangan,
semono uga jaran-jaranmu wis padha
dirayah. Panggonanmu wis Dakdamel
bacin merga bathangé wong lan kéwan
nganti ambuné mau nyogok irungmu,
éwasemono kowé padha ora mratobat
marang Aku.
11 Wongmu sawetara ana sing
Daktumpes kaya enggon-Ku numpes
Sodom lan Gomora. Ana sing kari urip,
presasat kayu murub kaentas saka
geni. Éwasemono kowé ora mratobat
marang Aku’, mengkono pangandikané
Pangéran.

12 Mulané hé wong Israèl, kowé bakal
Dakukum, lan sarèhné mengkono, kowé
tata-tataa nampani paukuman-Ku!"
13 Allah kang yasa gunung-gunung
sarta nitahaké angin. Panjenengané
nyumurupaké marang manungsa apa
sing digalih. Panjenengané sing nitahaké
rina lan wengi. Panjenengané tindak ana
ing sandhuwuré punthuk-punthuking
bumi. Asmané kasebut: Pangéran Allah
Kang Mahakwasa!
5 1 Padha rungokna hé Israèl! Kidung
patangisané wong mati sing
Dakkidungaké kanggo kowé:
2 Israèl kuwi putri sing tiba, lan ora bisa
tangi menèh! Nggléthak ana ing lemah,
mangka ora ana sing nangèkaké.
3 Pangandikané Pangéran Kang
Mahaluhur mengkéné, "Ana kutha ing
Israèl nglurug perang, nggawa tentara
sèwu, nanging sing bali mung wong
satus. Kutha liyané nggawa tentara
satus, nanging sing bali mung sepuluh."
4 Pangandikané Pangéran marang wong
Israèl, "Kowé nggolèkana Aku, temah
kowé bakal urip.
5 Aja ngabekti marang Aku ing Bèrsyéba
utawa nggolèki Aku ana ing Bètèl.

Bètèl kuwi dudu apa-apa. Aja menyang
Gilgal — wong ing Gilgal bakal mati ing
pembuwangan."
6 Padha nggolèkana Pangéran, temah
kowé bakal urip. Yèn kowé ora nggolèki
Panjenengané, Panjenengané bakal
ngrawuhi kowé kaya geni sing ngebyuki
umat Israèl. Geni mau bakal ngobong
wong-wong ing Bètèl, lan ora ana wong
sing bakal bisa nyirep.
7 Kowé wis ketiban paukuman, merga
kowé wis nylèwèngaké keadilan lan
nasaraké wong saka dalan sing bener!
8 Pangéran kang yasa lintang-lintang
— lintang Wuluh lan lintang Luku.
Panjenengané sing malik awan
dadi bengi, lan bengi dadi awan.
Panjenengané sing nimbali banyuné
segara, nuli diesokaké ana ing bumi.
Asmané kasebut: Pangéran.
9 Panjenengané sing ngrusak wong
kwasa sarta sabètèng-bètèngé pisan.
10 Kowé padha sengit marang wong
sing mbélani kabeneran ana ing
pengadilan sarta ngucapaké tembung
sing sanyatané.
11 Wong miskin padha kokidak-idak,
gandumé padha karampog. Mulané kowé

bakal ora manggon ana ing omahmu
sing kokbangun nganggo watu becik
utawa ngombé anggur tanduranmu saka
kebon anggurmu sing nyenengaké.
12 Ngertia sepira gedhéné dosa-dosamu
lan sepira akèhé pialamu sing wis
koktindakaké. Wong mursid padha
kokkuya-kuya, kowé nampani suap lan
nyegah wong miskin olèh kabeneran ana
ing pengadilan.
13 Mulané ing mangsa sing ala
mengkono, sing becik dhéwé yèn
meneng waé!
14 Padha nggolèka prekara sing becik,
aja sing ala, supaya kowé urip, sarta
Pangéran Kang Mahakwasa bakal nunggil
karo kowé temenan, kaya sing dadi
kandhamu.
15 Piala sengitana lan kabecikan
raketana, sarta kabeneran bakal unggul
ana ing pengadilan. Mbokmenawa
Pangéran rentah welasé marang wong-
wong kekarèné umaté sing isih padha
urip.
16 Pangéran Allah Kang Mahakwasa
ngandika mengkéné, "Ing lurung-
lurunging kutha bakal keprungu
pesambat lan panangisé wong sing mèlu

sambat-sambat, nangisi wong sing mati,
bebarengan karo tukang tangis bayaran.
17 Ing kebon anggur ngendi-endi bakal
keprungu swarané wong sing padha
sesambat. Iki kabèh bakal kelakon,
merga Aku bakal teka ngukum kowé.
Mengkono pangandikané Pangéran."
18 Saiba gedhéning cilakamu sing padha
ngarep-arep tekané dinané Pangéran.
Apa gunané dina mau kanggoné kowé?
Kanggoné kowé dina mau bakal peteng,
ora padhang.
19 Mungguh ing kowé dina kuwi ibaraté
wong sing mlayu ngoncati singa, jebul
kepethuk bruwang! Utawa kaya wong
sing tekan omah, cekelan témbok, jebul
tangané dicokot ula!
20 Dinané Pangéran kuwi bakal
nekakaké pepeteng, dudu pepadhang.
Dina sing surem tanpa cahya.
21 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Aku gething karo dina-dinamu riaya.
Aku ora rena ing penggalih!
22 Samasa kowé padha ngunjukaké
kurban obongan lan kurban dhaharan,
bakal ora Daktampa. Kurbanmu kéwan
lemon bakal Daktampik.

23 Mandhega enggonmu menyanyi
ramé. Aku ora butuh ngrungokaké
swaraning rebabmu.
24 Kosokbaliné keadilan padha golèkana,
supaya lubèr kaya ilining banyu, lan
kabeneran kaya kali sing ora tau garing.
25 Hé wong Israèl, sajroning patang
puluh taun Aku nuntun kowé metu
segara wedhi, Aku ora tau mundhut
kurban sembelèhan utawa kurban
dhaharan.
26 Nanging saiki bareng kowé padha
nyembah recané Sakkut, rajaning
brahalamu, lan Kaiwan, déwané lintang,
kowé kudu tetep nggawa reca-recamu
mau.
27 Yakuwi samasa kowé Dakbuwang ing
tanah adoh saka Damsyik. Mengkono
pangandikané Pangéran, sing asmané
kasebut: Allah Kang Mahakwasa."

6 1 Saiba gedhéning kasangsaran sing
bakal nekani kowé, hé wong-wong
sing padha ayem-ayem manggon ana ing
Sion, lan rumangsa tentrem manggon
ing Samaria — hé para wong gedhé sing
ngerèh Israèl, bangsa sing gedhé iki,
kowé sing padha dadi paran pitakonané
wong sing padha mbutuhaké pitulungan!

2 Padha menyanga Kalné lan titinen.
Banjur menyanga Hamat, kutha gedhé
kuwi, nuli menyanga Gat, kuthané wong
Filistin. Apa kutha-kutha kuwi luwih
becik ketimbang karo kraton Yéhuda
utawa kraton Israèl? Apa daérahé luwih
jembar ketimbang karo daérahmu?
3 Kowé ora gelem ngakoni yèn kowé
bakal ketekan kasangsaran, nanging
penggawému kuwi mung nggelisaké
tekané dina mau.
4 Saiba bakal cilakamu, kowé sing
kulina lèyèh-lèyèh ana ing peturon
méwah lan mangan bestik daging pedhèt
lan cempé!
5 Kowé seneng nganggit nyanyian lan
ngunèkaké clempung kaya Dawud.
6 Seneng ngombé anggur ing tuwung
lan nganggo wewangèn sing wangi
banget, nanging ora mreduli rusaké
bangsa Israèl.
7 Mulané kowé bakal sing dhisik dhéwé
kaboyong menyang pembuwangan.
Pésta-péstamu lan enggonmu mangan
énak bakal mandheg.
8 Pangéran Kang Mahakwasa wis
ngélingaké kalawan supaos, "Aku
gething karo Israèl sing angkuh; Aku

sengit karo omah-omahé sing méwah.
Mulané kutha krajané saisiné kabèh
bakal Dakulungaké marang mungsuhé."
9 Yèn ing brayat kono ana wongé
sepuluh, bakal mati kabèh.
10 Seduluré, sing ngurus panguburé
sing padha mati, bakal ngetokaké
mayit-mayité saka omah. Banjur bakal
celuk-celuk, sapa sing isih kari urip ana
ing omah kono, "Apa isih ana wong
menèh kejaba kowé?" Bakal ana swara
sing mangsuli, "Ora ana!" Sedulur mau
banjur bakal kandha, "Wis menenga!
Kita kudu ngati-ati, senajan nyebut
asmané Allah pisan, aja!"
11 Samasa Pangéran wis paring
dhawuh, omah gedhé cilik bakal diremuk
ajur-mumur.
12 Jaran apa negar ana ing gunung
karang? Lan wong apa mluku segara
nganggo sapi? Éwasemono kabeneran
wis kokowahi dadi wisa, lan sing bener
kokdadèkaké luput.
13 Kowé ngumukaké enggonmu wis
nelukaké kutha Lodebar. Kowé kandha,
"Kita wis kuwat lan bisa nelukaké
Karnayim."

14 Pangéran Allah Kang Mahaluhur
piyambak ngandika, "Hé wong Israèl,
Aku bakal nekakaké tentara manca.
Kuwi bakal nindhes kowé saka undhak-
undhakan Hamat ing sisih Lor tekan
Lembah Arabah ing sisih Kidul."
7 1 Aku nampa wahyu saka Pangéran
Kang Mahakwasa. Ing sajroning
wahyu mau aku weruh Gusti Allah
ndhatengaké walang gegolongan yakuwi
sawisé damèn sing kanggo Sang Prabu
dierit lan suket anyar tuwuh menèh.
2 Ing sajroning wahyu kuwi aku
weruh walang-walang mau padha
mangsa sedhéngah tanduran sing ijo
sing ana ing tanah kono. Aku banjur
munjuk marang Pangéran, "Dhuh Allah
Ingkang Mahaluhur, mugi kersa paring
pangapunten dhateng umat Paduka!
Kadospundi sagedipun gesang, jalaran
piyambakipun menika alit, tur ringkih
sanget!"
3 Gusti Allah banjur santun penggalihé,
sarta ngandika, "Apa sing kokdeleng
kuwi bakal ora sida Daktindakaké!"
4 Aku nampa wahyu menèh saka
Pangéran Kang Mahaluhur. Sajroning
wahyu mau aku weruh Panjenengané

tata-tata arep ngukum umaté nganggo
geni. Geni mau ngobong segara gedhé
nganti entèk, lan geniné mrambat arep
ngobong dharatan.
5 Aku banjur munjuk, "Dhuh Allah!
Kadospundi umat Paduka sagedipun
lestantun gesang, jalaran piyambakipun
alit tur ringkih sanget!"
6 Gusti Allah banjur santun penggalihé
sarta ngandika, "Yèn mengkono iki iya
ora bakal kelakon."
7 Aku nampa wahyu menèh saka
Pangéran lan weruh Panjenengané
jumeneng ana ing sisihing témbok, sing
dibangun jejeg, astané ngasta tali sipat
gantung.
8 Panjenengané ndangu, "Amos, kowé
weruh apa?" Unjukku, "Kawula sumerep
tali sipat gantung." Panjenengané
banjur ngandika, "Tali sipat gantung
iki Dakagem mbuktèkaké yèn umat-Ku
kaya témbok sing dhoyong. Aku bakal
ora maringi pangapura menèh, sarta
mesthi bakal Dakukum.
9 Panggonan-panggonan sing dienggo
saos kurban déning anak-turuné Iskak
bakal Dakdadèkaké ludhesan. Papan
suciné Israèl bakal karusak kabèh.

Anak-turuné Raja Yérobéam bakal
Dakpatèni kabèh."
10 Amazia, imam ing Bètèl ngaturaké
lapuran marang Yérobéam, raja ing
Israèl, "Amos ngojok-ojoki rakyat
supados nglawan dhateng Panjenengan.
Khotbah-khotbahipun temtu badhé
ngrisak negari menika.
11 Piyambakipun criyos mekaten,
'Yérobéam bakal mati ing peprangan,
lan umat Israèl bakal kaboyong dadi
tawanan menyang tanah manca.'"
12 Amazia banjur kandha karo Amos
mengkéné, "Hé nabi, cukup seméné
waé! Kowé balia menyang Yéhuda;
khotbaha ing kana, karo njaluka bayaran
pisan.
13 Aja medhar wangsit ana ing kéné
menèh. Iki pasucèné Sang Prabu, candhi
kraton."
14 Amos banjur mangsuli, "Aku dudu
nabi sing medhar wangsit merga mélik
opah. Aku iki pangon lan duwé kebon
ara.
15 Nanging aku ditimbali déning
Pangéran ninggal pegawéanku enggonku
dadi pangon, kadhawuhan medhar
wangsit marang umaté Israèl.

16 Mulané saiki rungokna pangandikané
Pangéran. Kowé akon aku meneng saka
enggonku medhar wangsit nglawan
Israèl.
17 Mulané Pangéran saiki ngandika
marang kowé mengkéné, ‘Somahmu
bakal dadi sundel ing dalan-dalan, lan
anak-anakmu mati ana ing peprangan.
Palemahanmu bakal diedum-edum lan
diwènèhaké marang wong liya. Déné
kowé dhéwé bakal mati ana ing tanahé
wong kapir. Wong Israèl dhéwé mesthi
bakal kasingkiraké saka ing tanahé
dhéwé.’"
8 1 Aku kaparingan wahyu menèh
déning Pangéran. Ing wahyu mau
aku weruh ana kranjang isi woh-wohan.
2 Pangéran ndhangu, "Amos, kowé
weruh apa?" Unjukku, "Kawula sumerep
kranjang isi woh-wohan." Pangandikané
Pangéran, "Umat-Ku Israèl wis tekan
wekasané. Aku ora arep santun
penggalih menèh bab enggon-Ku arep
ngukum Israèl.
3 Ing dina kuwi nyanyian ing kedhaton
bakal dadi pesambat. Ing ngendi-
endi bakal ana jisim kabuwang ing

saenggon-enggon, tanpa ana wong
weruh."
4 Rungokna, hé wong sing ngidak-idak
wong mlarat lan sing arep nyirnakaké
wong miskin saka negara.
5 Kowé ngunandika, "Aku ora sabar
ngentèni rampungé dina-dina riaya,
merga selak arep ngedol gandumku. Dina
Sabbat kuwi gèk suk kapan rampungé;
aku selak ngedol daganganku? Supaya
akèh bathiku, aku arep migunakaké
takeran palsu lan ngowahi timbangan
kanggo ngapusi lengganankú.
6 Gandum sing wis ala bisa payu akèh.
Kita bakal olèh wong miskin sing ora
bisa nyaur utangé, sing saking miskiné
nganti ora bisa mbayar regané trumpah
sepasang. Wong mau banjur kita tuku
dadi batur-tukon."
7 Pangéran Allahé Israèl wis supaos,
"Aku bakal ora nyupèkaké pialamu ing
selawasé.
8 Aku bakal nekakaké lindhu, nganti
wong sanegara bakal padha nandhang
sangsara. Sanegara bakal gemeter
kabèh; bakal mumbul lan ambles kaya
Bengawan Nil.

9 Aku bakal nekakaké grahana
srengéngé, nganti buminé ing wayah
awan bakal dadi peteng. Mengkono
pangandikané Pangéran Kang Mahaluhur.
10 Dina-dina riaya bakal Dakdadèkaké
dinané wong kepatèn, lan nyanyian
kabungahan bakal Dakdadèkaké
patangisan. Kowé bakal Dakpeksa
nyukur rambutmu lan nganggo bagor,
lan kowé bakal padha nangis kaya wong
tuwa sing sambat-sambat nangisi patiné
anaké ontang-anting. Ing dina kuwi
bakal kebak kasusahan nganti tekan
wekasané."
11 Pangandikané Pangéran Kang
Mahaluhur mengkéné, "'Bakal tekan
wektuné Aku nekakaké paceklik ing
negara kéné. Wong bakal padha
kaliren, nanging ora merga kekurangan
pangan; bakal padha ngelak nanging
ora merga kekurangan banyu, nanging
merga ngelih lan ngorong marang
pangandikané Pangéran.' Mengkono
pangandikané Pangéran.
12 Wong-wong bakal padha nglembara
saka Lor mengidul, lan saka Wétan
mengulon. Ana ing ngendi-endi bakal

padha nggolèki pangandikané Pangéran,
nanging padha ora olèh.
13 Ing dina kuwi wong nonoman lan
prawan pisan, bakal padha ambruk
merga kasatan.
14 Nanging wong-wong sing padha
nyembah marang brahala ing Samaria
lan padha sumpah, ‘Demi déwané Dhan’,
utawa sumpah, ‘Demi déwané Bèrsyéba’
— bakal padha ambruk lan ora tangi
menèh."
9 1 Aku ndeleng Pangéran jumeneng
ana ing sisihé mesbèh. Panjenengané
paring dhawuh, "Cagak-cagaké Pasucèn
kuwi pucuké penthungen sing seru,
supaya ambyar. Karebèn pethal lan nibani
sirahé wong-wong. Kandhakna yèn umat
bakal Dakpatèni ing peprangan. Ora ana
siji-sijia sing bakal bisa mlayu; ora ana
siji-sijia sing bakal oncat.
2 Senajana mlebu ing jagadé wong
mati pisan, bakal Dakcekel. Senajan ana
sing mènèk tekan langit pisan, bakal
Dakdhunaké.
3 Menawa padha ndhelik ing pucaké
Gunung Karmèl bakal Dakgolèki lan
Dakcekel. Samasa arep nilapaké Aku
lan umpetan ana ing dhasaré segara,

Aku bakal ngutus naga segara nyokot
wong-wong mau.
4 Samasa kaboyong dadi tawanan
déning para mungsuhé, Aku bakal
dhawuh matèni. Wong-wong mau mesthi
bakal Daktumpes, lan ora Daktulungi."
5 Pangéran Kang Mahakwasa banjur
ndumuk bumi, nganti gonjing; kabèh
sing padha manggon ing kono padha
sambat-sambat. Jagadé mumbul lan
mendhak kaya Bengawan Nil.
6 Pangéran yasa dalemé ana ing langit
lan bumi ditutupi nganggo kubah
angkasa. Banyuné segara ditimbali
lan diesokaké ana ing bumi. Asmané
kasebut: Pangéran.
7 Pangéran ngandika mengkéné, "Hé
wong Israèl. Kowé Dakanggep padha
waé karo wong Sudan. Wong Filistin
Daktekakaké saka Kréta, lan wong Siria
saka Kir, kaya enggon-Ku nekakaké
kowé saka Mesir.
8 Aku, Pangéran Kang Mahaluhur
wis ngawasaké dosané kraton Israèl,
lan bakal Daksirnakaké saka bumi.
Nanging ora kabèh turuné Yakub bakal
Daktumpes.

9 Aku bakal paring dhawuh lan
ngoregaké bangsa Israèl kaya gandum
sing diinteri; bakal Dakawut-awut ana
ing antarané bangsa-bangsa, mula
wong sing ora ana gunané padha
Daksingkiraké kabèh.
10 Para wong dosa ing antarané umat-Ku
bakal padha mati ing peprangan, yakuwi
sing padha muni, ‘Gusti Allah ora bakal
nekakaké paukuman marang kita.’"
11 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Bakal ana mangsané Aku mbangun
kratoné Dawud, sing wis kaya omah
bubrah. Bètèngé bakal Dakyasa menèh
kaya mauné.
12 Bangsa Israèl bakal nelukaké
kekarèné tanah Édom lan tanahé
bangsa-bangsa sing biyèn dadi pilihan-
Ku. Mengkono pangandikané Pangéran
Kang Mahakwasa, sing bakal nindakaké
kuwi mau kabèh."
13 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Lah bakal tekan titi-mangsané thukulé
gandum luwih cepet ketimbang karo
sing derep, lan woh anggur luwih cepet
matengé ketimbang karo suwéné gawé
anggur sing diombé. Gunung-gunung
bakal padha nètèsaké anggur legi,

lan punthuk-punthuk bakal metokaké
anggur nganti lubèr.
14 Umat-Ku bakal Dakulihaké menyang
tanahé. Banjur bakal padha mbangun
menèh kutha-kuthané sing dadi
jugrugan, sarta bakal padha manggon
ing kana; ing kono bakal padha yasa
kebon anggur lan ngombé anggur; bakal
padha mbangun kebon woh-wohan lan
padha mangan wohé.
15 Umat-Ku bakal Daktandur ana ing
tanahé dhéwé, sing Dakparingaké
marang wong-wong mau. Lan bakal
padha ora katundhung menèh saka
kono. Mengkono pangandikané Pangéran
Kang Mahakwasa."

Obaja

1 [1] Iki ramalané Nabi Obaja:
Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa kanggo Édom mengkéné:
Gusti Allah wis ngutus utusané marang
para bangsa, lan kita wis padha krungu
pangandikané, "Padha tata-tataa! Ayo
padha nglurug perang nglawan Édom!"
[2] Pangandikané Pangéran marang
Édom mengkéné, "Kowé bakal Dakgawé
tanpa daya; nganti saben wong bakal
ngrèmèhaké kowé.
[3] Atimu sing angkuh kuwi wis
mblondrokaké kowé. Kutha krajanmu
presasat bètèng sing kukuh kaya watu
karang; omahmu dumunung ana ing
pegunungan sing dhuwur, mula kowé
padha mosik ing atimu, ‘Sapa sing bisa
nyèrèd aku medhun ing bumi?’
[4] Nanging senajan enggonmu gawé
omah ing papan sing dhuwur kaya
susuhé manuk garudha, nganti kaya ana
ing antarané lintang-lintang, éwasemono
kowé bakal Daksèrèd medhun ing bumi.

5 Maling sing teka ing wayah bengi,
mung njupuk barang sing dibutuhaké.
Wong ngundhuh anggur, rak mesthi ana
sethithik sing kecècèr. Nanging kowé
bakal disapu resik déning para satrumu.
6 Hé turuné Ésau, raja-branamu bakal
dirampog.
7 Kowé bakal digorohi déning para
mitramu, temah kowé bakal katundhung
metu saka tanahmu. Bangsa sing biyèn
urip rukun karo kowé bakal nelukaké lan
njajah marang kowé. Kanca sing biyèn
mangan bebarengan karo kowé, bakal
padha masang kala-jiret kanggo kowé;
malah bakal padha ngrasani kowé,
‘Jaréné pinter, lah endi kapinterané?’
8 Bakal kelakon ing dinané Aku
nekakaké paukuman, wongé sing
pinter-pinter bakal Daktumpes bareng
karo kapinterané pisan.
9 Para prejurité Téman bakal padha
giris, lan serdhadhuné Édom bakal mati
kabèh."
10 "Sarèhné kowé wis ngrampog lan
matèni para sedulurmu, yakuwi anak-
turuné Yakub, kowé bakal katumpes lan
nandhang kanisthan ing selawasé.

11 Nalika para mungsuh padha
nggempur gapurané sedulurmu, kowé
mung ngadeg ndeleng saka kadohan.
Mulané pialamu padha waé karo pialané
para wong manca sing padha ngusungi
barang-darbèké wong Yérusalèm, banjur
diedum ing antarané kanca-kancané.
12 Kuduné kowé ora bungah merga
sedulurmu ing Yéhuda padha ngalami
cilaka. Kuduné kowé padha sedhih
nalika sedulurmu padha kélangan entèk-
entèkan. Kuduné kowé ora nggeguyu
sedulurmu sing lagi nandhang sangsara.
13 Kuduné kowé ora kena mlebu ing
gapurané kutha-kuthané umat-Ku, lan
nggeguyu enggoné padha kasangsaran,
sarta njarah-rayah darbèké nalika
sedulurmu ngalami musibah.
14 Kuduné kowé ora ngadeg ana ing
prapatan lan nyekel saben wong sing
mlayu arep oncat. Kuduné wong-wong
mau ora kokulungaké ing tangané
mungsuh, nalikané sedulurmu nandhang
kasangsaran."
15 Pangandikané Pangéran, "Wis cedhak
wektuné, enggon-Ku ndhawahaké
paukuman marang para bangsa. Hé
Édom, apa sing koktindakaké marang

liyan, kuwi bakal katindakaké marang
kowé. Kowé bakal ngundhuh apa sing
wis koksebar.
16 Umat-Ku bakal ngombé saka
tuwunging paukuman sing pait ana ing
gunung-Ku sing suci. Nanging iya para
bangsa sing ana ing sakiwa-tengené
bakal padha ngombé, malah paukuman
sing kepara luwih abot; kabèh bakal
padha ngombé lan sirna."
17 "Nanging bakal ana sing oncat saka
Sion, lan Gunung Sion bakal dadi papan
sing suci. Turuné Yakub bakal padha
ndarbèki tanah sing pancèn dadi haké.
18 Turuné Yakub lan Yusuf presasat
geni; bakal padha nyirnakaké Édom kaya
geni sing ngobong sisané damèn, sing
wis dibabad ora ana ing sawah. Turuné
Ésau bakal ora ana sing urip.
19 Édom bakal dienggoni déning wong
Yéhuda sing saka sisih Kidul; déné wong
Yéhuda sing saka sakuloné pegunungan
bakal nelukaké wong Filistéa. Wong
Israèl bakal ngenggoni daérahé Éfraim
lan Samaria. Taler Bènyamin bakal
ngebroki Giléad.
20 Wong-wong Israèl sing bali saka
pembuwangan bakal ngebèki tanahé

wong Kenaan nganti tekan Zarfat. Wong-wong saka Yérusalèm sing kabuwang ing Sardis bakal padha nelukaké lan ngenggoni Yéhuda sisih Kidul.
21 Wong-wong Yérusalèm sing padha menang mau bakal nyerang Édom didadèkaké jajahané, lan Pangéran piyambak bakal jumeneng raja."

Yunus

1 [1] Ing sawijining dina Pangéran
ngandika marang Yunus bin Amitai
mengkéné,
[2] "Lungaa menyang Ninewé, kutha sing
gedhé kuwi, lan ana ing kono ngramala.
Aku pirsa gedhéning pialané kutha
kuwi."
[3] Nanging Yunus ora menyang Ninewé,
malah arep lunga menyang Spanyol,
nyingkiri dhawuhé Pangéran. Yunus
budhal menyang Yopé lan ana ing kono
olèh prau sing arep mangkat menyang
Spanyol. Bareng wis mbayar ongkosé
banjur munggah ing prau, bebarengan
karo para penumpang prau mau. Yunus
adoh saka ngarsané Pangéran.
[4] Nanging Gusti Allah banjur nekakaké
prahara ing segara. Saking gedhéné
nganti prau mau kaancam déning
bebaya.
[5] Para kelasi padha wedi banget lan
sambat-sambat njaluk tulung marang
déwa sesembahané dhéwé-dhéwé.
Lan supaya ngurangi bebaya kèrem,

wong-wong banjur padha mbuwangi
momotané prau. Déné Nabi Yunus wis
medhun ing péranganing prau sing
ngisor dhéwé, banjur saré kepati.
6 Nabi Yunus banjur diparani kaptèné
prau, karo matur mengkéné, "Lho,
kénging menapa panjenengan koksaré
kémawon? Kula aturi wungu lan
ndedonga dhateng allah panjenengan
nyuwun pitulunganipun. Saged ugi
tuwuh welasipun dhateng kita lan
milujengaken gesang kita."
7 Para kelasi padha rerasanan, "Ayo
padha gawé undhi, supaya ngerti sapa
sing sejatiné marakaké kita padha
kaancam ing bebaya iki." Banjur padha
gawé undhi lan undhi mau tiba Yunus.
8 Mulané banjur matur marang Nabi
Yunus, "Panjenengan kalepatan menapa?
Panjenengan nglampahi menapa wonten
ing ngriki? Panjenengan saking negari
pundi lan bangsa menapa?"
9 "Kula menika tiyang Ibrani,"
mengkono wangsulané Nabi Yunus.
"Kula ngabekti dhateng Allah ingkang
nitahaken langit, bumi lan seganten."
10 Yunus nyritakaké enggoné mlayu
saka ngarsané Pangéran. Para kelasi

padha wedi banget, banjur matur marang Nabi Yunus mengkéné, "Tindak panjenengan menika lepat sanget!"
11 Praharané saya suwé saya mundhak gedhé. Mulané para kelasi banjur matur marang Nabi Yunus, "Sekécanipun kadospundi, panjenengan kedah kula menapakaken, supados prahara menika sirep?"
12 Wangsulané Nabi Yunus, "Prayoginipun kula sampéyan bucal dhateng seganten kémawon, mangké praharanipun badhé tumunten sirep. Sebab menika sedaya rak mergi saking lepat kula, temah sampéyan ngantos sami katempuh ing prahara kados mekaten."
13 Para kelasi ngudi supaya prauné bisa ndharat, banjur padha ngetog karosan ndhayung prauné. Nanging praharané saya mundhak gedhé lan prauné kompal-kampul ora bisa maju utawa mundur.
14 Mulané padha ndedonga karo nyuwara sora, "Dhuh Pangéran, kawula mugi sampun ngantos Paduka ukum pejah mergi saking nyawanipun tiyang menika, awit kedadosan menika

sedaya pinangkanipun saking Paduka piyambak."
15 Sawisé mengkono Nabi Yunus nuli
dijunjung lan diuncalaké ing segara.
Sanalika praharané banjur sirep.
16 Merga saka kaanan mau wong kabèh
padha wedi banget marang Pangéran,
mula banjur padha nyaosaké kurban lan
janji arep ngabekti marang Pangéran.
17 Pangéran banjur nekakaké iwak
gedhé; iwak mau nguntal Nabi Yunus.
Nabi mau ana ing sajroning wetengé
iwak kuwi lawasé telung dina telung
bengi.
2 1 Ana ing sajroning wetengé iwak
mau Nabi Yunus ndedonga marang
Pangéran Allah mengkéné,
2 "Ing salebeting kasangsaran kawula
sesambat dhateng Paduka, dhuh
Allah, sarta Paduka inggih nunten
paring wangsulan. Saking tengahing
donyanipun tiyang pejah kawula nyuwun
tulung, lan Paduka inggih nunten
miyarsakaken.
3 Kawula Paduka bucal dhateng
panggènan ingkang lebet, ngantos
dumugi ing dhasaring seganten. Kawula
kinepung ing toya, Paduka ndhatengaken

alun lan ombak ageng, sami ngurugi
kawula.
4 Rumaos kawula: Kawula sampun
kasingkiraken saking ngarsa Paduka,
lan mboten badhé sumerep Pedaleman
Paduka malih.
5 Kawula sampun kleleb ing toya lan
badan kawula sekojur sampun teles
sedaya; kawula sampun kapendhem
wonten ing seganten, lan sirah kawula
sampun ginubed déning rumput
seganten.
6 Kawula sampun ambles dumugi
ing dhasaripun gunung-gunung, lan
mlebet ing negari ingkang gapuranipun
kakancing ing selaminipun. Nanging
Paduka, dhuh Allah, sampun ngentas
kawula saking tengahing seganten, mila
kawula gesang.
7 Nalika kawula kraos kados-kados
nyawa kawula sampun badhé ical, kawula
lajeng ndedonga dhateng Paduka, dhuh
Allah, lan saking Pedaleman Paduka
ingkang suci. Paduka miyarsakaken atur
kawula.
8 Tiyang ingkang nyembah dhateng
brahala ingkang tanpa gina, menika
sami nilar kasetyanipun dhateng Paduka.

9 Nanging kawula badhé memuji
ngluhuraken asma Paduka. Paduka
badhé kawula saosi kurban; sarta
kawula badhé ngluwari janji kawula.
Keslametan kuwi asalé saka Pangéran!"
10 Pangéran banjur ndhawuhi iwak
mau, lan Nabi Yunus diwutahaké ana ing
dharatan.

3 1 Gusti Allah banjur ngandika kaping
pindhoné marang Nabi Yunus.
2 Pangandikané, "Lungaa menyang
Ninewé, kutha gedhé kuwi lan wartakna
pangandika sing wis Dakparingaké
marang kowé."
3 Nabi Yunus ngèstokaké pangandikané
Pangéran, banjur budhal menyang
Ninewé, kutha sing jembaré yèn ditrabas
lakon telung dina.
4 Yunus banjur mlebu ing kutha mau, lan
sawisé mlaku sedina muput banjur wiwit
medhar pangandika, "Sajroné patang
puluh dina Ninewé bakal katumpes!"
5 Wong Ninewé ngandel karo
pangandikané Allah mau, mula padha
mutusaké yèn saben wong kudu pasa;
kabèh, gedhé cilik padha nganggo bagor,
kanggo nélakaké yèn padha nlangsani
dosa-dosané.

6 Bareng Sang Prabu ing Ninewé mireng
bab mau kabèh, banjur tedhak saka
dhamparé, nyopot jubahé, nuli ngagem
ageman bagor, sarta nglésod ana ing
awu.
7 Panjenengané banjur ngutus utusan
ngumumaké marang wong Ninewé
kabèh mengkéné, "Iki dhawuhé Sang
Prabu lan para penggedhé abdiné: Aja
ana wong sing mangan apa-apa; ya
sakèhé wong, ya sakèhé sapi lan wedhus
aja padha mangan utawa ngombé.
8 Manungsa lan kéwan kudu padha
nganggo bagor. Lan saben wong kudu
nyenyuwun temenan marang Pangéran
lan kudu ninggal penggawéné sing ala.
9 Muga-muga merga saka mengkono
Pangéran santun penggalihé, lan
murungaké kersané enggoné bakal
nekakaké paukuman, sarta kita bakal
padha ora nemahi mati!"
10 Gusti Allah mirsani apa sing padha
ditindakaké déning wong-wong Ninewé
mau, yakuwi enggoné padha marèni
nindakaké penggawé ala. Mulané
Panjenengané santun penggalihé, ora
sida mbendoni wong Ninewé, kaya sing
wis didhawuhaké.

4 [1] Nabi Yunus ora seneng banget karo
lelakon mau, mula banjur nepsu.
[2] Sarta banjur ndedonga, unjuké,
"Dhuh Pangéran, sadèrèngipun bidhal
saking griya, kawula rak sampun matur,
bilih Paduka mesthi badhé tumindak
mekaten? Pramila kawula badhé mlajeng
dhateng Spanyol! Kawula mangertos
bilih Paduka menika Allah ingkang sipat
mirah lan asih-mirma, sabar, welasan,
sarta tansah kersa santun penggalih lan
mboten lajeng ngukum.
[3] Sarèhné mekaten, dhuh Allah,
kawula aluwung kapundhuta kémawon.
Langkung saé pejah, ketimbang gesang."
[4] Paring wangsulané Pangéran,
"Enggonmu nepsu kuwi apa maton?"
[5] Nabi Yunus banjur metu saka kutha
kono, lunga menyang sawétané kutha,
banjur lungguh. Ana ing kono Yunus
gawé gubug kanggo ngéyub, ngiras
ngentèni kepriyé bakal kedadéané kutha
Ninewé.
[6] Pangéran banjur nukulaké wit sing
dhuwuré ngungkuli sirahé Yunus, supaya
nabi mau ora kepanasen, lan bisa
lungguh ing kono kanthi senenging

atiné. Nabi Yunus bungah banget merga wit mau.
7 Nanging ésuké, nalika srengéngé arep
mlethèk Gusti Allah dhawuh marang uler
ngrikiti wit mau, nganti witè banjur mati.
8 Bareng srengéngéné wis dhuwur
Gusti Allah nekakaké angin panas saka
Wétan, nganti Nabi Yunus mèh semaput,
merga sirahé kepanasen. Mulané
Yunus kepéngin énggala kapundhut
waé. Kandhané, "Aku luwih becik mati
ketimbang urip."
9 Nanging Gusti Allah ngandika marang
Yunus, "Enggonmu nepsu marang wit
kuwi apa wis maton?" Unjuké Yunus,
"Sampun; cekakipun cekap kanggé
alasan nglampahi pejah!"
10 Pangandikané Pangéran marang
Yunus, "Wit kuwi thukul sajroning wektu
sewengi lan ésuké mati. Wit mau rak ora
kokkapak-kapakaké lan rak dudu kowé
sing nggedhèkaké — éwasemono kowé
nggetuni matiné wit mau.
11 Luwih menèh kutha Ninewé kanggoné
Aku. Apa kutha gedhé kuwi ora kudu
Dakéman. Ing kutha mau bocahé
cilik waé cacahé 120.000, durung
kéwan-kéwané sing iya akèh cacahé?"

Mikha

1 [1] Nalika jamané Yotam, Ahas lan
Hizkia jumeneng raja ing Yéhuda,
Pangéran paring pangandika marang
Nabi Mikha. Nabi Mikha kuwi asalé saka
kutha Morèsyèt. Pangéran medharaké
prekara-prekara iki kabèh marang Mikha
bab Samaria lan Yérusalèm.
[2] Hé para bangsa, padha rungokna; hé
sakèhé wong sing manggon ing bumi,
rungokna! Pangéran Kang Mahakwasa
dadi seksi kanggoné kowé. Rungokna!
Panjenengané ngandika saka Papan Suci
ing swarga.
[3] Pangéran rawuh saka Pedalemané
Kang Suci; Panjenengané bakal
rawuh lan tindak ngambah pucaking
gunung-gunung.
[4] Gunung-gunung banjur bakal lèlèh
kaya malam ana ing geni; banjur mili ing
lembah-lembah, kaya banyu kaesokaké
saka punthuk-punthuk.
[5] Kuwi kabèh bakal klakon merga umat
Israèl wis gawé dosa lan nglawan marang
Allah. Yèn Israèl nglawan kuwi salahé

sapa? Samaria, kutha krajané Israèl
dhéwé! Sapa sing salah, yèn Yéhuda
nyembah brahala? Kuwi Yérusalèm
dhéwé!
6 Mulané Pangéran ngandika, "Samaria
bakal Dakdadèkaké jugrugan ana ing
ara-ara, panggonané wong nandur
anggur. Jugrugané kutha bakal
Dakbuwang menyang lembah, lan
pondhasiné bakal Dakelèr.
7 Brahala-brahalané sing larang regané
bakal Dakgawé ajur-mumur, lan sakèhé
opahané laku nylèwèng karo para sundel
ing papan sing suci bakal Dakobong,
sarta sakèhé reca ukir-ukiran bakal dadi
uwuh ngundhung-undhung. Samaria
migunakaké barang-barang kanggo
sesaji marang déwané kasuburan, lan
saiki para mungsuhé bakal ngusungi
barang-barang mau digawa lunga
kanggo sesaji ing liya panggonan."
8 Nabi Mikha banjur ngandika, "Merga
saka kuwi mau kabèh aku sedhih
lan sesambat. Minangka pretandha
enggonku nandhang sedhih, aku bakal
mlaku tanpa trumpah lan sandhangan.
Aku arep mbaung kaya asu ajag lan
nangis kaya manuk unta.

9 Tatuné Samaria wis ora kena
ditambani, lan Yéhuda iya bakal
nandhang sangsara kaya mengkono.
Karusakan wis tekan gapurané
Yérusalèm, panggonané bangsaku."
10 Mungsuh kita ing Gat aja dikandhani
yèn kita wis mèh kalah; aja nganti katon
yèn kowé nangis. Wong Bèt-Le-Afra,
padha nglosoda ana ing lebu!
11 Hé wong Safir, lungaa menyang
pembuwangan tanpa sandhangan karo
nandhang wirang. Wong Zaaman ora
wani metu saka kuthané. Menawa
krungu tangisé wong Bèt-Haézel, kuwi
tandhané yèn kowé ora kena ngungsi
mrana.
12 Wong Marot padha ngarep-arep
banget anaa pitulungan, merga
Pangéran wis nekakaké karusakan,
mangka kuwi wis saya cedhak karo
Yérusalèm.
13 Hé wong sing padha manggon
ing Lakhis, jaran-jaran padha rakitna
ing kréta-krétaning perang. Kowé wis
niru dosané Israèl, nganti marakaké
Yérusalèm iya gawé dosa.
14 Saikiné, hé wong-wong Yéhuda,
kowé padha pamita karo kutha-kutha

Morèsyèt-Gat. Ratuné Israèl bakal ora
olèh pitulungan saka kutha Akhzib.
15 Hé wong Marésya, kowé bakal
kaulungaké déning Pangéran marang
mungsuh, sing bakal nelukaké
kuthamu. Para penggedhéné Israèl sing
hébat-hébat bakal padha ndhelik ing
guwa-guwa Adulam.
16 Hé wong Yéhuda, cukuren rambutmu
lan nangisana anak-anakmu sing
koktresnani. Dadia gundhul kaya manuk
garudha, merga anak-anakmu bakal
kaboyong menyang pembuwangan.
2 1 Saiba cilakané wong sing karo turon
ngrancang-ngrancang piala! Bareng
wis ésuk rancangan-rancangan mau
samasa ana wektu sing dianggep becik
banjur ditindakaké.
2 Yèn kepéngin nduwèni palemahan,
banjur ngrebut. Yèn kepéngin dhuwèni
omah, banjur nyrobot. Ora ana wong,
brayat lan barang-darbèké sing aman.
3 Mulané Pangéran ngandika, "Aku
ngrancang nekakaké paukuman marang
kowé, lan kowé ora bakal bisa ngoncati.
Kowé bakal nampa karubedan, nganti
kowé wis ora bisa angkuh menèh.

4 Ing dina kuwi wong-wong bakal padha
nyritakaké lelakonmu kanggo pepéling,
lan padha ngucapaké unèn-unèn bab
wong sing semplah kaya kowé: `Kita
wis bangkrut babar-pisan! Gusti Allah
wis mundhut palemahan kita, lan
diparingaké marang wong sing nggawa
kita menyang pembuwangan.'"
5 Mulané yèn wis tekan titi-mangsané
palemahan kabalèkaké marang umaté
Allah, kowé bakal ora klebu wong sing
nampa panduman.
6 Wong padha ngandhani aku, "Aja
medhar wangsit menèh. Aja medhar
wangsit bab kuwi. Allah ora bakal gawé
wirang marang kita.
7 Apa kokkira wong Israèl diukum
déning Allah? Apa kokkira Gusti Allah
wis entèk sabaré? Apa Gusti Allah téga
nindakaké sing mengkono kuwi? Apa
Panjenengané ora gawé becik marang
saben wong sing bener lakuné?"
8 Gusti Allah paring wangsulan
mengkéné, "Umat-Ku kokserang kaya
mungsuh. Wong padha bali saka perang,
ngira yèn ana ing omah aman. Jebul
kowé wis ngadhang wong mau, banjur
kokrampog jubahé saka gegeré.

9 Para umat-Ku wadon kokgiring metu
saka omah sing disenengi, lan anak-
anaké kokrampog, mula padha kélangan
berkah peparing-Ku ing selawasé.
10 Ngadega lan mangkata. Ing kéné
wis ora aman menèh. Merga saka
dosa-dosamu, panggonan iki wis dadi
papaning karusakan.
11 Wong-wong iki sing disenengi nabi-
nabi sing dhemen ngapusi lan nasaraké,
sarta kandha, ‘Aku medhar wangsit:
kowé bakal ora kekurangan anggur lan
ombèn-ombèn sing énak-énak.’"
12 Pangandikané Allah menèh
mengkéné, "Nanging kowé bakal padha
Dakklumpukaké dadi siji, iya sakèhé
kekarèné Israèl. Kowé bakal Dakulihaké
kaya wedhus sing bali menyang
kandhangé. Kaya pangonan sing kebak
wedhus, kaya mengkono tanahmu bakal
kebak wong menèh.
13 Gusti Allah bakal mbikak dalané
sarta ngirid wong-wong mau metu saka
pembuwangan. Bakal padha gemrudug
metu saka gapuraning kutha, dadi wong
merdika. Ratuné, yakuwi Gusti Allah
piyambak, bakal ngirid wong-wong mau
metu saka papan kono."

3 [1] Hé para penggedhéné Israèl,
rungokna! Kowé kuduné nggatèkaké
keadilan.
[2] Éwasemono kowé padha sengit
marang kabecikan lan tresna marang
piala. Umat-Ku padha kokkelèti kulité
lan dagingé kokbesèti saka balungé.
[3] Umat-Ku padha kokpangan. Kulité
padha kokbesèt, balungé koktugel-tugel,
nuli kokiris-iris kaya daging sing
koklebokaké ing kwali.
[4] Bakal tekan mangsané kowé padha
sambat-sambat marang Pangéran,
nanging ora diwangsuli. Panjenengané
bakal ora miyarsakaké marang
pandongamu, merga kowé wis padha
nglakoni piala.
[5] Umat-Ku padha disasaraké déning
nabi-nabi sing njanjèkaké katentreman
marang wong sing ngopahi, lan ngancam
perang karo wong sing ora ngopahi.
Marang nabi-nabi sing mengkono mau
Pangéran ngandika,
[6] "Hé para nabi, riwayatmu wis mèh
tamat. Srengéngéné wis angslup
kanggoné kowé. Merga kowé wis padha
nasaraké umat-Ku. Kowé wis ora bakal

nampa wahyu menèh, lan ora bisa
medharaké apa-apa."
7 Wong sing ngramal apa sing bakal
kelakon, bakal padha kisinan merga
ramalané ora kelakon. Mulané nabi-nabi
mau bakal kaasoraké, merga Gusti Allah
ora kersa paring wangsulan marang
wong mau.
8 Nanging mungguh ing aku, Pangéran
wis ngebaki aku srana Roh lan
pangwasané lan maringi aku rasa
keadilan lan kekendelan melèhaké wong
Israèl bab dosa-dosané.
9 Padha ngrungokna tembungku, hé
para penggedhéné umat Israèl, ya kowé
sing padha sengit karo keadilan lan
nggawé barang lenceng dadi béngkong.
10 Kowé mbangun Yérusalèm, kuthané
Allah, kokdhasari pepati lan panganiaya.
11 Para penggedhé enggoné ngerèh
rakyat supaya olèh beselan. Mengkono
uga para imam padha mulang bab Torèt
merga dibayar. Para nabi padha medhar
wangsit merga nampa dhuwit. Lan wong
kabèh padha ngaku yèn Gusti Allah
nunggil karo wong mau. Padha muni,
"Kita ora bakal kena paukuman, merga
Allah nunggil karo kita."

12 Mulané, ya merga saka kowé, Sion
bakal diluku kaya tegalan lan Yérusalèm
didadèkaké jugrugan, sarta Pedalemané
Allah bakal dadi alas.

4 1 Mbésuk gunung sing didegi
Pedalemané Allah kuwi bakal
dadi dhuwur dhéwé ketimbang karo
gunung-gunung liyané. Bangsa-bangsa
bakal padha gemrudug mrono.
2 Wong-wong mau bakal padha
kandha mengkéné, "Ayo padha
munggah menyang gunungé Pangéran,
menyang Pasucèné Allahé Israèl. Sebab
Panjenengané bakal nedahaké bab
kersané sing kudu kita lakoni. Supaya
kita padha mlakua ana ing lurung-lurung
sing dipilih kanggo kita. Merga saka
Yérusalèm bakal ana pituduh; lan saka
Sion Pangéran bakal ngandika marang
kita."
3 Panjenengané bakal ngadili para
bangsa, lan jumeneng dadi wasit
tumraping bangsa-bangsa sing gedhé,
sing manggoné cedhak utawa adoh.
Pedhang-pedhangé bakal padha
digemblèng dadi kajèn[a] lan tumbak-
tumbaké dadi arit. Para bangsa ora bakal

---

[a]kajèn: landheping luku.

padha perang menèh, lan wong-wong
bakal padha ora nganakaké latihan
perang.
4 Angger wong bakal urip kanthi
tentrem, ngadhepi kebon anggur lan
keboné anjir dhéwé-dhéwé, sarta ora
ana prekara sing diwedèni. Pangéran,
Allah Kang Mahakwasa sing janji
mengkono.
5 Saben bangsa ing bumi iki nyembah
lan ngabekti marang déwané. Nanging
kita bakal ngabekti marang Pangéran,
Allah kita ing salawasé.
6 Pangandikané Pangéran, "Dinané
wis cedhak, Aku bakal nglumpukaké
wong-wong sing Dakukum dadi siji,
yakuwi sing padha nandhang sangsara
ana ing pembuwangan.
7 Wong mau padha pincang, mangka
adoh saka tanahé. Nanging kekarèné
wong-wong mau bakal Dakbangun dadi
bangsa anyar sing gedhé. Aku, Pangéran
Allahé, bakal jumeneng dadi ratuné ana
ing Gunung Sion, wiwit saiki nganti ing
selawas-lawasé."
8 Lan saka kutha Yérusalèm, Gusti Allah
bakal ngreksa umaté kaya pangon,

sebab Yérusalèm bakal bali dadi kutha
krajanmu menèh.
9 Yagéné kowé sesambat seru? Yagéné
kowé nglarani kaya wong wadon sing
arep babaran? Apa merga kowé padha
ora duwé ratu, lan para penggedhému
padha mati?
10 Hé wong Yérusalèm, padha
sesambata lan ngadhuh-adhuha kaya
wong wadon sing arep babaran,
sebab saiki kowé kudu metu saka kutha
menyang pedésan. Kowé bakal kaboyong
menyang tanah Babil, nanging ana ing
kana Pangéran bakal ngluwari kowé saka
tangané para mungsuhmu.
11 Akèh bangsa padha nglumpuk arep
nyerang kowé, kandhané, "Yérusalèm
kudu diremuk! Kutha kuwi dadèkna
jugrugan!"
12 Nanging bangsa-bangsa iki ora padha
ngerti sing dadi rancangané Allah. Ora
padha ngerti yèn enggoné kaklumpukaké
dadi siji kuwi merga arep ditumpes,
kaya gandum sing diklumpukaké ana ing
penggilingan.
13 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Hé wong Yérusalèm, padha metua,
tumpesen mungsuh-mungsuhmu! Kowé

bakal Dakgawé rosa kaya sapi lanang
sing sunguné wesi, lan sirahé kaya
tembaga. Mula kowé bakal ngremuk
bangsa akèh, lan raja-brana akèh saka
enggoné njarah-rayah bakal koksaosaké
marang Aku, Pangérané langit lan bumi."
5 [1](4-14) Hé wong Yérusalèm,
nyuwuna pitulungan marang
Pangéran! Kita padha dikepung! Wong-
wong kuwi padha nyerang pemimpiné
Israèl!
[2](5-1) Pangandikané Pangéran, "Hé
Bètléhèm Éfrata, kowé kuwi kutha cilik
ing tanah Yéhuda, nanging saka kono
Aku bakal nekakaké ratu kanggo Israèl,
sing sarasilahé kawiwitan ing jaman
kuna mula."
[3](5-2) Mulané Pangéran bakal
négakaké umaté dijajah déning
mungsuh-mungsuhé nganti tekan
wektuné wong wadon sing pinesthi
nglairaké calon-ratu mau wis klakon
mbabar putrané kakung. Sawisé
mengkono kekarèné seduluré sing ana
ing pembuwangan bakal padha bali
nunggal karo umaté dhéwé.
[4](5-3) Sang Ratu mau samasa
rawuh bakal ngerèh rakyaté nganggo

pangwasané Pangéran lan kalawan
kaluhurané Allah piyambak. Umat
kagungané bakal manggon kanthi
tentrem, merga wong ing salumahing
bumi padha ngakoni kaluhurané Sang
Prabu, lan Panjenengané bakal nekakaké
katentreman.
5 (5-4) Samasa Asyur nyerbu negara
kita lan mbedhah témbok kita, kita
bakal nekakaké prejurit-prejurit pilihan
nanggulangi mungsuh mau. Asyur banjur
bakal ditelukaké nganggo pedhang, lan
saterusé njaga supaya aja nganti negara
kita kena diserbu déning Asyur menèh.
6 (5-5) (5:5)
7 (5-6) Kekarèné Israèl sing isih urip
bakal kautus déning Pangéran kaya
ebun sing nyegeraké bangsa akèh,
kaya udan sing nyiram tanduran. Israèl
bakal ngendelaké marang Pangéran, ora
marang manungsa.
8 (5-7) Kekarèné bangsa-bangsa sing
isih urip bakal kaya singa golèk pangan
ana ing alas-alas lan ing pangonan;
yèn wis mlebu, banjur nubruki lan
wedhusé disempal-sempal, mula ora ana
pengarep-arep bisa oncat.

9 (5-8) Israèl bakal nelukaké mungsuh-
mungsuhé sarta disirnakaké.
10 (5-9) Pangandikané Pangéran
mengkéné, "Ing wektu kuwi jaran-
jaranmu lan krétamu perang bakal
Dakpundhut lan Daksirnakaké.
11 (5-10) Kutha-kutha ing negaramu
bakal Daksirnakaké lan bètèng-
bètèngmu Dakbubrahi.
12 (5-11) Japa mantramu lan jimat-
jimat bakal Daksirnakaké; kowé bakal
ora ngendelaké ramalané nujum utawa
tukang ramal.
13 (5-12) Recamu ukir-ukiran lan
tugu-tugumu suci bakal Dakgempur,
sarta kowé bakal ora nyembah brahala
gawéané tanganmu dhéwé.
14 (5-13) Reca-recané Déwa Asyéra
ing tanahmu bakal Dakrubuhaké lan
kutha-kuthamu bakal Daktumpes tapis.
15 (5-14) Aku bakal males sakèhing
bangsa sing padha ora ngèstokaké
dhawuh-Ku nganggo paukuman."

6 1 Rungokna gugatané Pangéran
kanggo Israèl. Dhuh Pangéran,
mugi kersa jumeneng lan ngajengaken
gugatan Paduka kanggé Israèl, supados

gunung-gunung lan punthuk-punthuk
sami mireng.
2 Hé gunung-gunung, pondhasiné
bumi sing langgeng, padha ngrungokna
gugatané Pangéran! Pangéran nggugat
umaté, lan mrekarakaké Israèl.
3 Pangandikané Pangéran, "Umat-Ku!
Aku wis nindakaké apa kanggo kowé?
Apa aku ngebot-eboti kowé? Ngunjukna
wangsulan.
4 Kowé Dakirid metu saka tanah Mesir,
kowé Dakluwari saka enggonmu dadi
batur-tukon. Aku ngutus Musa, Harun
lan Miryam nuntun kowé.
5 Élinga marang apa sing dirancang
déning Balak raja ing Moab kanggo kowé,
lan wangsulané Biléam bin Béor. Élinga
marang lelakon wiwit saka Lebak Sitim
tekan Gilgal, supaya kowé ngakonana
pendamel-pendamelé Pangéran kanggo
nylametaké kowé."
6 Aku nyaosi apa marang Pangéran,
Allah ing langit lan bumi, samasa aku
sowan sujud marang Panjenengané? Apa
pedhèt sing becik dhéwé kanggo kurban
obongan konjuk marang Panjenengané?
7 Apa Pangéran rena penggalihé yèn
aku nyaosaké wedhus éwon lan lenga

zaitun sing mili kaya kali? Apa arep
dakcaosi kurban anakku sing mbarep,
minangka panebusing dosa-dosaku?
8 Ora! Pangéran wis ngandika apa
sing becik kagem Panjenengané.
Pepundhutané marang kita kuwi
mengkéné: penggawé sing adil,
nandukaké katresnan lan andhap-asor
ing pesrawungan karo Panjenengané.
9 Pangabekti marang Pangéran kuwi
kawicaksanan sing sejati. Panjenengané
ngandika marang wong sing padha
manggon ing kutha, "Rungokna, hé kowé
sing padha manggon ana ing kutha!
10 Ing omahé wong ala ana tumpukan
raja-brana sing asalé saka tumindak
ala. Wong-wong mau padha migunakaké
ukuran lan takeran palsu sing banget
Daksengiti.
11 Aku rak ora bisa ngapura wong sing
padha migunakaké timbangan palsu
utawa bandhul timbangan sing goroh?
12 Hé, kowé wong sugih sing padha
dhemen ngapusi.
13 Merga saka dosa-dosamu kowé wiwit
saiki Dakajar.
14 Kowé bakal mangan, nanging ora
krasa wareg, lan pancèn, kowé bakal

tansah krasa luwé. Kowé bakal njupuki
barang rupa-rupa, nanging ora bisa
nyimpen. Apa sing koksimpen mau bakal
Daksirnakaké ing peprangan.
15 Kowé bakal nyebar gandum, nanging
ora bakal ngenèni. Kowé bakal mipit
lenga saka woh zaitun, nanging ora bisa
migunakaké. Kowé bakal gawé anggur,
nanging ora ngombé.
16 Kuwi kabèh bakal kelakon, merga
kowé wis padha nganut prenatan ala
sing ditetepaké déning Raja Omri lan
Raja Ahab, anaké. Kowé padha nerusaké
netepi prenatan-prenatan mau, mulané
kowé bakal Daktumpes, nganti kowé
bakal dadi poyokané saben wong.
Lan anaa ing ngendi waé kowé bakal
dianggep wong sing ora kanggo."
7 1 Cilaka temenan! Aku kaya wong
kaliren sing golèk woh-wohan sing
kari ana wit anggur, nanging ora nemu
apa-apa. Sakèhé woh anggur lan woh
ara wis entèk diundhuhi kabèh.
2 Ing tanah kéné wongé mursid wis
entèk, wis ora ana wong sing setya
marang Allah. Angger wong ngentèni
wektu bisané matèni pepadhané. Siji

lan sijiné padha gentèn ngarah patiné seduluré dhéwé.
3 Padha ahli nindakaké piala. Penggedhé
lan hakim padha ngarah besel. Para
penggedhé gawé putusan manut karepé
dhéwé lan gawé rancangan bebarengan.
4 Senajan wong sing dianggep becik lan
jujur dhéwé ing antarané wong-wong
mau, kuwi ora ana ajiné, ora béda
kaya grumbul lateng.[b] Wis tekan
wektuné wong-wong mau padha diukum
déning Pangéran, kaya pepéling sing
diwedharaké déning para nabiné.
Wong-wong mau banjur padha bingung.
5 Aja padha ngandel karo tanggamu,
lan aja precaya karo kanca. Enggonmu
caturan sing ngati-ati, senajan karo
bojomu dhéwé.
6 Ing wektu kuwi anak lanang bakal
nganggep bapakné wong bodho, anak
wadon bakal nglawan ibuné, lan mantu
wadon nglawan ibuné mara tuwa; sing
dadi mungsuh yakuwi wong-wong sing
tunggal saomah.
7 Nanging pengarep-arep kita
marang Gusti Allah kanthi yakin, yèn
Panjenengané bakal midhangetaké

---

[b]lateng: tetuwuhan ronipun nggateli.

pandonga kita sarta bakal nylametaké kita.
8 Para mungsuh kita aja nganti seneng
ndeleng kita nandhang sangsara. Kita
pancèn wis padha tiba, nanging banjur
tangi menèh. Saiki kita padha ana
ing pepeteng, nanging Pangéran bakal
paring pepadhang marang kita.
9 Kita wis padha gawé dosa marang
Pangéran, mulané ing sawetara wektu
kita kudu ngrasakaké paukumané.
Nanging wekasané Panjenengané bakal
ngampingi kita. Panjenengané bakal
nuntun kita menyang pepadhang; kita
bakal padha urip lan nyipati pitulungané
Allah marang kita.
10 Ing kono para mungsuh kita bakal
padha kwirangan — yakuwi wong-wong
sing biyèn padha memoyok, "Ana ing
ngendi Pangéran, Allahmu?" Kita bakal
nyipati ambruké wong-wong mau,
enggoné diidak-idak kaya blethok ana
ing dalan.
11 Hé wong Yérusalèm, wis tekan titi-
mangsané mbangun témbok-témbokmu.
Ing wektu kuwi daérahmu bakal
kajembaraké.

12 Wong-wongmu bakal padha bali
menèh, saka ngendi-endi. Saka Asyur
ing Wétan, saka Mesir ing Kidul, saka
daérah Éfrat, saka segara-segara lan
gunung-gunung sing adoh.
13 Nanging bumi bakal dadi cengkar
merga saka pialané wong-wong sing
padha manggon ing kono.
14 Dhuh Pangéran, mugi kersa ngengèn
umat Paduka, inggih umat pilihan
Paduka piyambak. Senajan sami
manggèn pating prenca wonten ing
ara-ara samun, selaminipun badhé
manggih siti ingkang subur ing sakiwa-
tengenipun. Sami kagiringa dhateng
pangènan ing Basan lan ing Giléad
ingkang kathah rumputipun, supados
sami saged nedha tuwuk, kados ing
jaman rumiyin.
15 Dhuh Pangéran, mugi Paduka
ngetingalaken kaélokan-kaélokan
dhateng kawula kados ing jamanipun
Paduka ngirid kawula medal saking
tanah Mesir.
16 Bangsa-bangsa badhé sami sumerep
sarta sami kisinan, senajan sami gadhah
kekiyatan ageng. Tiyang-tiyang wau

badhé semplah manahipun lan sami
nutupi cangkem lan kupingipun.
17 Sami badhé glimpangan wonten ing
siti kados sawer, sarta sami medal saking
bètèng-bètèngipun, kalayan ajrih lan
gemeter. Tiyang-tiyang wau badhé sami
mratobat dhateng Pangéran, Allah kita.
18 Dhuh Allah, mboten wonten Allah
ingkang kados Paduka. Paduka paring
pangapunten dhateng dosa-dosanipun
umat Paduka, ingkang taksih gesang.
Mboten selaminipun Paduka mbendoni,
malah Paduka rena nandukaken
sih-kamirahan dhateng umat Paduka.
19 Paduka badhé melasi kawula sepisan
malih. Dosa-dosa kawula badhé Paduka
idak-idak lan Paduka bucal ing tengahing
seganten!
20 Paduka badhé ngetingalaken sih
Paduka ingkang langgeng dhateng umat
Paduka, anak-turunipun Abraham lan
Yakub, kados ingkang sampun Paduka
janjèkaken kalayan supaos wiwit ing
jaman kina!

Nahum

1 [1] Iki pangandikané Pangéran bab
Ninewé, sing kawangsitaké marang
Nabi Nahum, wong Èlkosy.
[2] Pangéran Allah kuwi ora kersa
ditandhingi; sapa sing nglawan
Panjenengané mesthi diukum, sarta
diwales srana paukumané.
[3] Gusti Allah ora gampang duka,
nanging mahakwasa lan wong sing
kaluputan ora bakal bébas saka ing
paukuman. Samasa Pangéran miyos,
ing kono bakal ana prahara; mendhung,
kuwi lebuning sampéyané!
[4] Atas saka dhawuhé, segara dadi
garing! Kali-kali dadi asat, pangonan-
pangonan ing Basan padha alum.
Gunung Karmèl rupané dadi soklat, lan
kembang-kembang ing Libanon dadi
alum.
[5] Lindhu ing pegunungan kuwi nélakaké
yèn Pangéran ana ing kono; punthuk-
punthuk padha lèlèh ing ngarsané.
Buminé geter samasa Pangéran rawuh
ing kono; bumi sarta sakèhé wong sing

manggon ing kono padha ketaman ing giris.
6 Yèn Pangéran duka, sapa sing bisa
lestari urip? Sapa sing tahan nadhahi
bebenduné sing nggegirisi? Paukumané
sing mulad-mulad diesokaké, gunung
karang nganti padha jugrug.
7 Pangéran kuwi becik, asih lan welasan;
wong mursid padha direksa ing mangsa
karubedan; wong sing mratobat lan
bali menyang Panjenengané padha
digematèni.
8 Para mungsuhé ditumpes tapis kaya
kéntir ing banjir bandhang. Wong sing
nglawan Panjenengané dijabut nyawané.
9 Apa kowé ngrancang nindakaké piala
marang Pangéran? Kowé bakal ditumpes
déning Panjenengané! Ora ana wong
sing nglawan Panjenengané senajan
mung sepisan, isih lestari urip.
10 Kaya eri bebundhetan lan damèn
garing, mengkono enggonmu bakal
kaobong nganti sirna.
11 Ana wong teka saka Ninewé,
sing ngrancang arep nindakaké piala
rupa-rupa marang Pangéran.
12 Pangéran banjur ngandika mengkéné
marang umaté, "Senajan wong Asyur

kuwi gedhé pangwasané lan akèh
cacahé, éwasemono bakal katumpes
sirna babar-pisan. Hé umat-Ku, kowé wis
Dakgawé sangsara, nanging ora bakal
Dakpindhoni menèh.
13 Aku bakal mungkasi pangwasané
Asyur enggoné njajah kowé, lan medhot
blenggu sing mbanda kowé."
14 Mengkéné dhawuhé Pangéran tumrap
Asyur, "Asyur bakal ora duwé turun
sing nganggo jenengé dhéwé. Recané
ukir-ukiran sing ana ing kuil-kuilé, Aku
bakal nyawisaké kuburané, merga wong
Asyur ora pantes lestari urip!"
15 Delengen, ana utusan teka medhun
saka pegunungan, nggawa kabar sing
becik! Tekané wong mau martakaké
kemenangan! Wong-wong ing Yéhuda,
padha nganakna kraméan lan luwarana
janjimu karo Pangéran. Wong-wong
ala kuwi bakal ora ngenggoni tanahmu
menèh, merga wis padha tumpes tapis!
2 1 Ninewé, kowé saiki lagi diserang!
Kekuwatan sing arep ngrusak kowé
wis teka! Bètèng-bètèngmu sèlèhana
wong jaga! Jaganen dalan-dalanmu!
Tata-tataa ngadhepi peprangan!

2 (Pangéran wis cepak-cepak arep
mbangun kaluhurané Israèlmenèh,
kadadèkaké kaya biyèn sadurungé
dirampog déning mungsuh.)
3 Tentarané mungsuh padha nggawa
tamèng abang, lan nganggo pakéan
seragam abang. Wis padha samekta
arep nyerang! Kréta-krétané perang
mengkilat kaya geni! Jaran-jarané padha
selak ora sabar!
4 Krétané perang padha mbalap
bolak-balik ing dalan-dalan menyang
alun-alun, abyor kaya obor lan gesit
kaya thathit.
5 Para perwira wis padha diabani;
nanging bareng maju padha kesandhung.
Énggal-énggal padha nyerbu bètèng,
banjur masang piranti sing kanggo
njebol gapura.
6 Lawanging gapura sing cedhak kali wis
jebol; wong-wong ing kedhaton padha
giris.
7 Sang pramèswari dicekel kadadèkaké
tawanan; para abdiné wadon padha
sesambat kaya manuk dara, karo
tebah-tebah dhadha merga saka susahé.
8 Kaya carané banyu saka bendungan
sing jebol wong padha gemrudug metu

saka Ninewé! Ana swara sing bengok-bengok, "Mandhega! Mandhega!" Nanging ora ana sing mandheg lan bali.
9 Padha ngrayaha slaka! Padha ngrayaha emas! Kutha iki kebak raja-brana!
10 Ninewé wis dadi gempuran, suwung lan sepi mamring! Atiné wong saka wediné presasat lèlèh; dhengkul-dhengkul padha gemeter. Kekuwatan wis ilang babar-pisan, wong kabèh padha pucet tanpa cahya.
11 Ninewé wis ora katon kutha, malah wis kaya guwa panggonané singa! Panggonané singa enom padha disusoni; senajan singa lanang lan singa wadon padha lunga, anak-anaké ditinggal, éwasemono aman.
12 Singané olèh mangsan, banjur disempal-sempal, diwènèhaké marang sing wadon lan anak-anaké. Guwané dikebaki mangsan.
13 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika, "Aku iki mungsuhmu. Kréta-krétamu bakal Dakobong, tentaramu bakal mati ing peprangan, lan barang-barang olèh-olèhané enggonmu nyolong saka wong liya, bakal Dakpundhut kabèh.

Pangwasamu ing jagad bakal ora kocap menèh."

3 [1] Cilaka kutha sing isiné mung goroh
lan gawé pati, kutha sing sugih
raja-brana kuwi bakal dijarah-rayah
nganti gusis!
[2] Rungokna cumethèring pecut, lan
gemlèdhèging rodha, swaraning jaran
mlayu sesanderan, lan kréta perang
pating krengkot.
[3] Serdhadhu jaranan padha nyerbu,
pedhang-pedhang pating clèrèt,
tumbak-tumbak pating clorot! Jisim
tumpuk-undhung, wong mati nganti ora
kena diétung, marakaké wong padha
kesandhung!
[4] Ninewé, si sundel kuwi saiki nampa
paukumané. Bangsa-bangsa biyèn
padha kepéncut merga saka éndahing
rupané sing nengsemaké, nanging
banjur didadèkaké batur-tukoné.
[5] Pangéran kang mahasuci ngandika,
"Hé, Ninewé, kowé bakal Dakukum!
Kowé bakal Dakwudani, Dakdadèkaké
tontonané para bangsa, nganti kowé
bakal kwirangan.

6 Kowé bakal Dakasoraké, lan badanmu
Dakebyuki kotoran. Wong bakal ndeleng
kowé karo giris.
7 Sing sapa weruh bakal mlayu lunga,
karo kandha, ‘Saiki Ninewé wis dadi
jugrugan! Sapa sing isih seneng
nyawang? Sapa sing arep nglipur?’"
8 Ninewé, apa kowé luwih becik
ketimbang karo Tébé, kutha krajan
Mesir? Tébé iya ana kaliné kanggo
ngayomi kaya témbok. Bengawan Nil
kuwi dadi bètèngé.
9 Tébé kuwi ngerèh Sudan lan Mesir.
Pangwasané tanpa wates. Libia dadi
kanca sekuthoné.
10 Éwasemono wong sing padha
manggon ing Tébé padha ditawan lan
saiki manggon ana ing pembuwangan.
Anak-anaké padha dipatèni ana ing
prapatan-prapatan. Para penggedhéné
padha dibanda déning para mungsuhé.
11 Ninewé, iya kowé bakal padha
mendem lan tanpa daya! Kowé iya bakal
padha ngudi bisané oncat saka tangané
mungsuhmu.
12 Nanging bètèng-bètèngmu bakal
kaya wit anjir sing wohé wis tuwa. Yèn

wit mau dierog, wohé padha tiba pas ing
cangkemé sing ngerog!
13 Tentara-tentaramu mau kaya wong
wadon, lan negaramu presasat menga
ana ing ngarepé mungsuhmu. Rujiné
lawanging gapura-gapuramu bakal entèk
kobong dimangsa déning geni.
14 Padha nyepakna banyu, sebab kowé
bakal dikepung. Bètèng-bètèngmu
sentosakna! Padha ngidak-idaka lemah
lempung kanggo gawé bata, banjur
énggal-énggal cithaken!
15 Nanging senajan kaya apa polahmu,
kowé bakal diobong urip-uripan nganti
mati, utawa dipatèni ing peprangan.
Kowé bakal kasapu resik, kaya gandum
sing dimangsa déning walang. Enggonmu
tangkar-tumangkar kaya walang!
16 Wongmu sing laku dagang cacahé
ngluwihi cacahé lintang ing langit!
Nanging saiki wis entèk sirna kabèh,
kaya walang sing mabur lunga.
17 Para penggedhému kaya walang
gegolongan sing padha ménclok témbok
ing mangsa atis. Nanging bareng
srengéngéné jumedhul banjur padha
mabur lunga, lan ora ana wong sing
ngerti menyang endi parané!

18 Hé ratuné wong Asyur!
Pepréntahanmu wis tamat, lan
para penggedhému wis padha turu
selawas-lawasé! Wong-wongmu padha
kasebar ing gunung-gunung, lan ora ana
sing bakal ngulihaké menèh.
19 Tatu-tatumu ora ana tambané, lan
ora bakal mari. Saben wong sing krungu
kabaré karusakanmu bakal padha
keplok-keplok saka bungahé, sebab ora
ana wong sing bisa ngoncati ambek
siyamu.

Habakuk

1 [1] Wangsité Pangéran sing
kaparingaké marang Nabi Habakuk
mengkéné,
[2] "Dhuh Pangéran, taksih pinten
dangunipun kawula kedah sesambat
nyuwun pitulungan, supados Paduka
kersa miyarsakaken, lajeng ngluwari
kawula saking panganiaya?
[3] Menapa ginanipun Paduka nedahaken
piawon dhateng kawula? Kénging
menapa Paduka kersa mirsani lan
Paduka kèndelaken kémawon piawon
ingkang semanten agengipun?
Pangrisak lan pangrodha-peksa ingkang
ngepung kawula, sarta ing pundi-pundi
wontenipun namung congkrah lan tukar
paben kémawon.
[4] Prenatan sampun mboten gadhah
daya kekiyatan, mila mboten wonten
ginanipun. Ingkang sami nindakaken
piawon kawontenanipun langkung
saé ketimbang kaliyan tiyang mursid,
ngantos keadilan presasat kawalik."

5 Pangéran nuli paring wangsulan
marang umaté mengkéné, "Padha
nitènana bangsa-bangsa sing ana ing
sakiwa-tengenmu, lan kowé bakal padha
gumun. Aku bakal nindakaké prekara
sing kowé mesthi ora ngandel.
6 Bangsa Babil sing ambek siya lan
trengginas bakal Dakdamel gedhé
pangwasané. Nganti banjur padha
ndlajahi bumi nelukaké bangsa-bangsa
liya.
7 Ing ngendi-endi padha nekakaké
pagiris lan panganiaya, lan saka angkuhé
nganti nganggep yèn wong mau sing
wenang netepaké keadilan.
8 Jaran-jarané luwih rikat ketimbang
karo macan tutul, luwih ambek
siya ketimbang karo asu ajag sing
luwé. Tentarané jaranan tekané saka
panggonan adoh, jarané nyakar-nyakar
lemah. Tekané ngebyuk kaya garudha
sing nyamber mangsané.
9 Tentarané padha nglurug, perangé
saya maju nelukaké bangsa-bangsa
kanthi panganiaya, lan saben wong sing
ditekani mesthi giris.
10 Para raja padha dipoyoki lan para
penggedhé padha digeguyu. Cacahé

wong sing ditawan akèhé presasat
wedhiné segara. Ora ana bètèng sing
keconggah nadhahi serangané. Sebab
bètèngé diurugi lemah, banjur diserbu.
11 Panyerbuné kaya angin lésus,
banjur lunga ngilang menèh. Kaya
mengkono wong-wong mau ngegungaké
kekuwatané."
12 Dhuh Pangéran, wiwit-wiwitan
mila Paduka menika jumeneng Allah.
Paduka menika Allah kawula, suci saha
langgeng, inggih Allah ingkang ngreksa
kawula. Paduka sampun milih bangsa
Babil, kadamel kiyat, supados sami
saged ngukum kawula.
13 Nanging kawula mboten mudheng
déné ing ngatasipun Paduka menika
mahasuci, koktahan mirsani tiyang-
tiyang ingkang seneng goroh lan damel
piawon menika? Ing ngatasipun paningal
Paduka menika mahasuci, koktegel
kèndel kémawon mirsani pendamel awon
ingkang semanten agengipun. Kénging
menapa Paduka kèndel kémawon
menawi tiyang Babil sami mejahi
tiyang-tiyang ingkang langkung mursid
ketimbang kaliyan piyambakipun?

14 Kadospundi déné Paduka matrapi
manungsa kados dhateng ulam ing
seganten utawi kados iber-iberan
gegolongan tanpa pepréntahan?
15 Tiyang Babil sami nyepeng tiyang
mawi pancing kados nyepeng ulam,
sami dipun klempakaken mawi
jaring, lajeng sami giyak-giyak margi
angsal-angsalanipun njaring kathah!
16 Tiyang-tiyang menika sami nyembah
jaring-jaringipun, sarta sami dipun
sajèni, margi jaring-jaring wau
ngangsalaken barang-barang ingkang
ageng pengaosipun.
17 Menapa tiyang Babil ing selaminipun
badhé migunakaken pedhangipun, saha
terus kémawon numpes bangsa-bangsa
kalayan ambek siya.
2 1 Aku dakmunggah ing
pangungakanku lan ngentèni
dhawuhé Pangéran minangka
wangsulané pesambatku.
2 Pangéran paring wangsulan
mengkéné, "Tulisen sing cetha ana ing
papan sing Dakparingaké marang kowé,
supaya gampang diwaca déning saben
wong.

3 Tulisen dhisik, sebab durung tekan titi-
mangsané kelakon. Nanging kelakoné
bakal ora suwé menèh, lan apa sing
Daktedahaké marang kowé bakal énggal
kelakon. Katoné kelakoné mau alon-alon,
nanging entènana waé; sebab prekara
kuwi mesthi bakal kelakon, ora diundur
lan ora dibatalaké.
4 Wosing wangsit kuwi mengkéné,
‘Wong ala bakal ora lestari urip, nanging
wong mursid bakal urip merga saka
precayané marang Allah.’"
5 Kasugihan kuwi kanggo ngakali. Wong
srakah kuwi angkuh lan ngangsa-angsa.
Kaya pati iya ora wareg-wareg, yakuwi
sebabé enggoné ora lèrèn-lèrèn nelukaké
bangsa-bangsa. Rampung siji banjur
sijiné, padha didadèkaké kawulané lan
dirèmèhaké.
6 Bangsa-bangsa sing ditelukaké mau
bakal padha moyoki bangsa Babil lan
ngétokaké enggoné ngrèmèhaké. Bakal
padha muni, "Kowé padha njupuki
barang-barang sing dudu duwèkmu,
mulané kowé bakal kena ing paukuman!
Nganti pira lawasé enggonmu arep
nyugihaké awakmu dhéwé srana meksa

wong-wong sing nggadhèkaké barangé
marang kowé supaya nglunasi utangé?"
7 Nanging tanpa kanyana kowé
sing nelukaké bangsa-bangsa, bakal
duwé utang dhéwé lan bakal kepeksa
mbayar utangmu nganggo anakan sing
akèh. Kowé bakal ketekan mungsuh-
mungsuh akèh, mula kowé bakal
gemeter! Kuwi bakal padha ngrampog
barang-darbèkmu!
8 Kowé wis ngrampog bangsa pirang-
pirang, saiki kekarèné bangsa-bangsa
mau sing isih padha urip, bakal gentèn
ngrampog kowé, merga kowé wis matèni
wong akèh lan merga saka tindakmu
sing ambek siya marang wong-wong
sajagad lan marang kutha-kuthané.
9 Saiki kowé nampa paukuman! Sebab
kowé wis nyugihaké brayatmu srana
ngrampog lan meksa, nanging omahmu
dhéwé arep kokgawé aman, luwar saka
bebaya!
10 Nanging rancanganmu wis gawé
wirang marang brayatmu. Kowé
wis numpes bangsa akèh, mangka
penggawému kuwi nekakaké karusakan
marang kowé.

11 Watu-watu ing bètèngmu padha
nggugat kowé lan usuk-usuké omahmu
iya padha sesambat.
12 Kowé wis tampa paukuman! Kowé
wis ngedegaké kutha sing kokdhasari
panganiaya lan kokbangun nganggo
matèni wong akèh.
13 Bangsa-bangsa sing koktelukaké
padha nyambut-gawé ora ngétung
sayah, lan apa sing padha dibangun
mau wekasané mung dadi pakané geni.
Pangéran Allah Kang Mahakwasa sing
nindakaké kuwi mau kabèh.
14 Nanging bumi bakal kebak kawruh
bab kamulyané Pangéran, kaya déné
segara enggoné kebak banyu.
15 Kowé kena ing laknat! Sajroning
nepsumu kowé wis gawé wirang marang
wong-wong ing kiwa-tengenmu. Padha
kokgawé sempoyongan kaya wong
mendem.
16 Mulané kowé dhéwé bakal digawé
wirang lan ora kajèn. Kowé dhéwé
bakal ngombé lan sempoyongan.
Pangéran bakal paring kowé ngombé
saka tuwungmu dhéwé, tuwunging
paukuman. Sarta kaurmatanmu bakal
diwalik dadi kanisthan.

17 Kowé wis negori wit-witané alas
Libanon, saiki kowé gentèn bakal
kategor. Kéwan-kéwané padha
kokpatèni, saiki kéwan-kéwan mau
bakal nekakaké pagiris marang kowé.
Iki kabèh merga saka enggonmu gawé
pepati lan tumindakmu sing ambek siya
marang wong-wong ing bumi lan marang
kutha-kuthané.
18 Brahala reca ukir-ukiran kuwi gunané
apa? Apa kuwi dudu gawéaning tangané
manungsa, lan kuwi kabèh apa ora
mung apus-apusan? Kuwi nekakaké
kabecikan apa kanggoné sing gawé lan
sing precaya? Allah sing nyuwara waé
ora bisa!
19 Mulané kowé kena ing laknat!
Merga kowé wis kandha karo kayu,
"Panjenengan mugi kersa wungu!" lan
kandha karo watu, "Panjenengan mugi
kersa wungu!" Apa reca ukir-ukiran mau
bisa medhar wangsit kanggo kowé?
Pancèn reca-reca mau kablongsong ing
emas lan slaka, nanging ing njeroné ora
ana rohé babar-pisan!
20 Nanging Pangéran lenggah ing
Pedalemané Kang Suci. Hé salumahing
bumi, padha menenga ana ing ngarsané!

3 [1] Nabi Habakuk ndedonga, surasané
mengkéné:
[2] "Dhuh Allah, kawula sampun
mireng bab pakaryan ingkang Paduka
tindakaken, ngantos manah kawula
kepranan sanget. Pakaryan kaélokan
ing jaman kepengker menika mugi
Paduka wontenaken malih ing jaman
samenika. Ing salebeting duka, mugi
kersaa ngèngeti kanthi kawelasan!"
[3] Gusti Allah rawuh menèh saka Édom.
Kang Mahasuci rawuh menèh saka
gunung-gunung ing Paran. Kamulyané
nutupi sakèhé langit; lan bumi kebak
pepujian kagem Panjenengané.
[4] Rawuhé ngagem cahya kaya cahyaning
kilat; pepadhang nylorot saka astané,
sing ngregem pangwasa.
[5] Pageblug ndhisiki tindaké lan pepati
ngiringaké ing wingkingé.
[6] Menawa Panjengané mandheg, bumi
banjur gonjing; para bangsa padha
gemeter samasa dipandeng déning
paningalé. Gunung-gunung sing wis
ana wiwit kuna mula padha remuk, lan
punthuk-punthuk sing selawasé ora tau
gingsir saka panggonané padha ambles,

nalika Panjenengané dhèk jaman kuna
tindak miyos kono.
7 Aku weruh wong Kusyan padha wedi,
lan wong Midian padha gemeter.
8 Menapa lèpèn-lèpèn menika ingkang
ndhatengaken paukuman Paduka, dhuh
Pangéran? Menapa seganten menika
ingkang njalari Paduka duka? Paduka
nitih méga; mendhunging prahara
Paduka titihi minangka kréta, nalika
Paduka ndhatengaken kemenangan
dhateng umat kagungan Paduka.
9 Gendhéwa Paduka sampun Paduka
penthang, sampun Paduka pasangi
panah. Bumi Paduka belah krana
bledhèg.
10 Samasa ningali Paduka, gunung-
gunung lajeng sami gemeter, toya
lajeng gumrojog kados kaesokaken
saking langit. Toya ing sangandhapipun
bumi lajeng nyuwanten gemuruh, sarta
ombak-ombakipun mumbul ngantos
inggil.
11 Nalika panah Paduka kalepas
ngedalaken sorot, sarta nalika tumbak
Paduka cumlorot, surya lan rembulan
sami kèndel ing papanipun.

12 Kanthi duka Paduka tindak ndlajahi
bumi, para bangsa sami Paduka iles-iles
nandhang sangsara.
13 Paduka miyos prelu mitulungi umat
Paduka, sarta milujengaken Ratu pilihan
Paduka. Para pengagengipun tiyang
duraka sami Paduka remuk, lan para
penganutipun Paduka awut-awut.
14 Panah-panah Paduka nembus
dhadhané komandhanipun tentara,
nalika sami dhateng ngebyuk kados
prahara ingkang badhé ngremuk kawula.
Lan ing salebeting manah sami remen
ningali kasisahan kawula, kados tiyang
ingkang kalayan sidheman nindhes
tiyang miskin.
15 Seganten Paduka iles-iles mawi
kapal-kapal ingkang Paduka titihi,
ngantos toyanipun ingkang ngédab-
édabi menika nglumpuk.
16 Krungu swara kuwi mau kabèh aku
ndhredheg, lambéku gemeter merga
saka wedi. Awakku sekojur lemes,
lan sikilku théklok ora bisa ngadeg.
Éwasemono aku arep ngentèni kanthi
ayem tekaning dina paukuman, sing
ditekakaké déning Allah marang sakèhé

wong sing padha nyerang marang bangsaku.
17 Senajan wit anjir ora metokaké woh
lan wit anggur semono uga, senajan
wit zaitun ora ngasilaké lenga, sarta
palemahan ora ngasilaké gandum,
wedhus-wedhus ing kandhang padha
mati, apa menèh kéwan ing kandhang
wis entèk kabèh.
18 Aku meksa bakal surak-surak lan
bungah-bungah, merga Pangéran kuwi
Allah lan Juru Slametku.
19 Pangéran sing maringi kekuwatan
marang aku. Sikilku digawé kukuh kaya
sikiling menjangan, lan aku direksa
keslametanku ana ing punthuk-punthuk.

Zefanya

1 [1] Wangsité Pangéran sing
kaparingaké marang Zéfanya
nalika Yosia bin Amon jumeneng raja ing
Yéhuda. (Nabi Zéfanya kuwi turuné Sang
Prabu Hizkia, Hizkia peputra Amarya,
Amarya peputra Gedalya, Gedalya
peputra Kusy, Kusy peputra Zéfanya.)
[2] Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Aku bakal nyingkiraké samubarang sing
ana ing bumi,
[3] sakèhé manungsa lan kéwan, manuk
lan iwak. Aku bakal numpes sakèhé
wong ala, numpes manungsa kabèh,
nganti ora ana sing kliwatan. Mengkono
pangandikané Pangéran.
[4] Aku bakal ngukum wong Yérusalèm
lan wong Yéhuda kabèh. Apa waé sing
ana gepok-sénggolé karo Baal bakal
Dakgempur nganti tapis, semono uga
sakèhé imamé Baal bakal Daksirnakaké,
supaya jenengé ora diéling-éling menèh.
[5] Iya bakal Daktumpes sakèhé wong
sing padha munggah ing payon lan
nyembah marang srengéngé, rembulan

lan lintang-lintang. Semono uga bakal
Daktumpes wong sing padha ngabekti
marang Aku lan setya marang Aku,
nanging banjur iya wani sumpah atas
jenengé Déwa Molokh.
6 Kejaba kuwi iya bakal Daktumpes
sakèhé wong sing padha nyingkur lan
ninggal Aku, yakuwi wong-wong sing
padha ora ngabekti lan ora nyuwun
pituduh marang Aku."
7 Dinané Pangéran wis cedhak; ing
dina kuwi Pangéran bakal ndhawahaké
paukumané; mulané padha menenga
ana ing ngarsané. Pangéran wis tata-tata
arep nandangi umaté, kaya wong
nyembelèh kéwan kanggo kurban.
8 Pangandikané, "Ing dina
panyembelèhan mau Aku bakal
ngukum para penggedhé, para putra
raja, lan sakèhé wong sing nyembah
brahala manca.
9 Aku bakal ngukum sakèhé wong sing
ngabekti manut carané wong kapir, sing
padha nyolong lan mematèni supaya
bisa ngebaki omahé bendarané nganggo
barang colongan."
10 Pangandikané Pangéran, "Ing dina
kuwi kowé bakal krungu swarané

tangis ing Gapura Iwak ing Yérusalèm.
Ing péranganing kutha anyar kono
kowé bakal krungu pesambat, lan ing
gunung-gunung bakal keprungu swarané
punthuk-punthuk sing padha jugrug.
11 Yèn kowé sing padha manggon ing
pérangané kutha sing ngisor krungu
sambat lan tangis, ngertia yèn para
sudagar wis padha mati kabèh!
12 Ing dina kuwi Aku bakal mundhut
lampu, banjur ngglédhah kutha
Yérusalèm. Aku bakal ngukum wong sing
marem karo uripé dhéwé, sing batiné
kandha, ‘Pangéran ora bakal ngaruhaké
ngéné utawa ngono.’
13 Bandhané bakal dijarah-rayah lan
omahé digempur dadi jugrugan. Bakal
ora ngenggoni omah sing dibangun, lan
ngombé anggur saka kebon anggur sing
digarap."
14 Dinané Pangéran wis cedhak, malah
wis cedhak banget lan tekané kanthi
rerikatan! Dina mau bakal nekakaké
kasusahan akèh, sarta para serdhadhu
sing kendel pisan bakal padha nangis
saka semplahing atiné!
15 Dina kuwi dinaning paukuman,
dinaning karubedan lan kasedhihan,

dinaning karusakan, pepeteng lan
kaanan sing surem. Dinaning mendhung
sing peteng ireng nggegirisi,
16 dina sing kebak swaraning slomprèt
lan bengoké serdhadhu sing padha
perang nyerbu bètèng-bètèngé kutha lan
menara-menara pangungakan.
17 Pangéran ngandika mengkéné,
"Karubedan sing Daktekakaké marang
manungsa kuwi semono gedhéné nganti
wong bakal padha gagap-gagap kaya
wong wuta. Sebab wong-wong mau wis
padha gawé dosa marang Aku, mulané
saiki getihé bakal kawutahaké kaya
banyu, lan jisimé bakal padha bosok ana
ing lemah."
18 Ing dinané Pangéran kuwi
Panjenengané bakal ngetingalaké
bebenduné, mula emas lan slakané bakal
ora bisa mitulungi apa-apa. Salumahing
bumi bakal katumpes déning mulading
dukané Pangéran. Panjenengané bakal
ngendhegaké tanpa kanyana-nyana
sakèhing kumelip sing urip ana ing bumi.

2 1 Hé para bangsa sing padha ora
duwé isin, padha élinga
2 sadurungé kowé padha alum lan
mati kaya kembang! Élinga sadurungé

paukumané Pangéran sing ngalad-alad nekani kowé, ya sadurungé Panjenengané ngetingalaké dukané.
3 Padha mratobata marang Pangéran hé sakèhé umaté sing andhap-asor ing ati lan ngèstokaké dhawuhé. Nindakna kabeneran lan ngasorna awakmu ana ing ngarsané Pangéran. Mbokmenawa kowé kepareng oncat saka paukuman, iya ing dinané Pangéran ngetingalaké paukumané.
4 Bakal ora ana wong siji-sijia sing kari ana ing kutha Gaza. Askelon bakal suwung, ditinggal lunga rakyaté. Wong sing padha manggon ing Asdod bakal katundhung metu ing wayah awan, lan wong Ékron iya bakal katundhung saka kuthané.
5 Kowé hé wong Filistin, kowé wis diukum, ya sakèhé wong sing padha manggon ing pesisir. Pangéran bakal ndhawahaké paukuman marang kowé. Kowé bakal katumpes, nganti ora ana wong siji-sijia sing kari.
6 Daérah ing sapinggiring segara bakal dadi pangonan lan didegi gubugé para pangon lan kandhang-kandhang wedhusé.

7 Wong Yéhuda sing isih padha urip
bakal ngenggoni tanahmu, bakal padha
angon wedhusé ana ing kono lan padha
turu ana ing tilas omah-omahé wong
Askelon. Pangéran Allahé bakal nunggal
karo wong-wong mau, nganti bakal
padha makmur menèh.
8 Pangéran Allah Kang Mahakwasa
ngandika mengkéné, "Aku mireng yèn
wong Moab lan wong Amon padha
ngala-ala lan ngina marang umat-Ku,
lan padha sumbar yèn bakal nelukaké
tanahé.
9 Demi Aku iki Allahé Israèl kang
gesang, Moab lan Amon bakal
Daktumpes kaya Sodom lan Gomora.
Panggonan kono bakal dadi panggonané
wong gawé uyah lan selawas-lawasé
dadi jugrugan sing kurugan thethukulan
eri lan lateng. Umat-Ku sing isih urip
bakal padha njarah rayah panggonan
mau lan ngebèki lemahé."
10 Wong-wong Moab lan Amon
bakal diukum merga enggoné umuk
lan angkuhé, apa déné enggoné
ngina marang umaté Pangéran Kang
Mahakwasa.

11 Sabanjuré sakèhing bangsa bakal
ngabekti marang Pangéran ana ing
negarané dhéwé-dhéwé.
12 Semono uga wong Sudan bakal
padha katumpes tapis.
13 Pangéran bakal ngagem pangwasané
kanggo numpes Asyur. Kutha Ninewé
bakal kadadèkaké jugrugan sing sepi,
dadi ara-ara samun sing tanpa banyu.
14 Panggonan kono bakal dadi pangonan
wedhus lan papan pengasoané sato
kéwan rupa-rupa. Manuk beluk bakal
manggon ing jugrugan kono lan
manggung ing jendhélané. Manuk gagak
bakal padha kaok-kaok ana ing undhak-
undhakané omah. Blabag-blabag kayu
èrès ing omah-omah bakal dicopoti.
15 Mengkono bakal kedadéané kutha
sing ngegung-egungaké kekuwatané lan
rumangsa wis sentosa. Wong-wongé
padha rumangsa yèn kuthané sing gedhé
dhéwé ing salumahé bumi. Saiba bakal
sepiné panggonan mau, merga bakal
dadi panggonané sato kéwan padha
ngaso! Saben wong sing liwat bakal
padha kekes atiné merga saka wedi.

3 1 Yérusalèm sing bejat lan nglawan,
sarta nganiaya marang wong-wongé

dhéwé, bakal tampa paukumané
Pangéran.
2 Yérusalèm ora gelem ngrungokaké
lan mbangun-turut marang Pangéran.
Ora suméndhé lan ngendelaké Pangéran
sarta nyuwun pitulungané.
3 Para penggedhéné kuwi presasat singa
sing gero-gero, para hakimé presasat
asu ajag sing keluwèn, saka srakahé
bakal ora ninggal balung nganti ésuk.
4 Para nabiné ora duwé rasa tanggung
jawab lan ora kena diprecaya. Para
imamé najisaké samubarang sing
suci, sarta napsiraké dhawuhé Allah
sasenengé atiné dhéwé.
5 Nanging Gusti Allah isih ana ing
kutha kono. Panjenengané nindakaké
kabeneran lan keadilan, ora naté damel
kaluputan. Saben ésuk tanpa kendhat
Panjenengané nekakaké keadilan
marang umat kagungané. Éwasemono
wong sing padha ala isih nerusaké
enggoné gawé dosa tanpa duwé isin.
6 Pangandikané Pangéran, "Aku wis
numpes bangsa akèh. Kutha-kuthané,
témbok-témboké apa déné menara-
menarané dadi gempuran. Kutha-kutha
lan dalan-dalané dadi sepi.

7 Pangira-Ku, umat-Ku saiki mesthi
ngurmati Aku lan nggatèkaké dhawuh-
Ku. Mesthiné padha éling marang
piwulang-Ku." Nyatané malah saya
banget pamblasaré.
8 Pangandikané Pangéran, "Entènana,
bakal tekan mangsané, Aku jumeneng
lan nggugat para bangsa. Aku wis
mutusaké, bakal nglumpukaké para
bangsa lan kraton, bakal Daktedahi
sepira kekuwatané paukuman-Ku.
Salumahing bumi kabèh bakal
Daksirnakaké nganggo genining
paukuman-Ku.
9 Sawisé mengkono para bangsa bakal
Daksantuni, mula bakal padha ndedonga
marang Aku lan ora marang allah liyané.
Kabèh bakal padha mbangun-turut
marang Aku.
10 Senajan adoh lan pating slebar ana
ing Sudan umat-Ku bakal padha saos
kurban marang Aku.
11 Ing dina kuwi kowé ora bakal
nandhang kwirangan awit saka sakèhé
pokalmu sing ala marang aku. Saben
wong sing angkuh lan gemedhé bakal
Daksingkiraké, lan kowé ora bakal

nglawan menèh marang Aku ana ing
gunung-Ku sing suci.
12 Aku bakal ngèngèh umat sing
andhap-asor lan lembah ing ati, sing
padha gelem sowan nyuwun pitulungan
marang Aku.
13 Umat Israèl sing isih bakal padha
urip rukun, ora padha akal-akalan sarta
ora goroh-ginorohan. Mula bakal padha
nandhang kalubèran lan katentreman."
14 Hé umat Israèl, padha menyanyia
kanthi bungah! Hé Yérusalèm, padha
bungaha sakatogmu!
15 Pangéran wis ora ngukum kowé
menèh; sakèhé mungsuhmu wis
disingkiraké. Pangéran Ratuné Israèl wis
nunggil karo kowé, saiki kowé ora susah
wedi.
16 Bakal tekan wektuné wong padha
kandha karo Yérusalèm, "Hé kutha Sion,
aja wedi! Tanganmu aja nglokro.
17 Pangéran Allah ana ing tengahmu;
pangwasané nekakaké kamenangan
marang kowé. Pangéran rena penggalihé
ing ngatasé kowé, merga saka sihé,
kowé padha kaparingan urip anyar.
18 Kaya atiné wong sing lagi pésta."
Pangandikané Pangéran, "Aku wis mari

enggon-Ku duka lan ngukum, sarta
sakèhé kanisthan wis Daksingkiraké.
19 Bakal tekan wektuné Aku
ndhawahaké paukuman, marang
para wong sing padha nganiaya
kowé. Sakèhé wong sing kaboyong
ing pembuwangan bakal Dakulihaké,
lan wong lumpuh bakal Dakluwari.
Kanisthané bakal Daksantuni kaluhuran,
lan wong salumahé bumi bakal
ngalembana.
20 Bakal tekan wektuné, wong-wongmu
sing pating slebar bakal Dakulihaké. Lan
jenengmu bakal Dakgawé misuwur ing
salumahing bumi, mengkono uga kowé
bakal Dakparingi luwar!" Mengkono
pangandikané Pangéran.

Hagai

1 [1] Nalika Sang Prabu Dharius enggoné
jumeneng ratu nyandhak rong taun,
ing dina kapisan, sasi kaping nem,
Pangéran ngandika lantaran Nabi Hagai.
Pangandika mau katujokaké marang
Zérubabel bin Séaltièl, gubernur ing
Yéhuda, lan marang Imam Agung Yosua
bin Yozadak.
[2] Pangandikané Pangéran marang
Hagai mengkéné, "Wong-wong kuwi
padha kandha yèn saiki durung wektuné
mbangun Pedalemané Allah."
[3] Pangéran banjur paring dhawuh
marang wong kabèh lantaran Nabi Hagai
mengkéné,
[4] "Hé umat-Ku, yagéné kowé padha
manggon ing omah-omah sing méwah,
mangka Pedaleman-Ku isih rupa
jugrugan.
[5] Apa kowé padha ora nitèni lelakon
sing kokalami?
[6] Kowé padha nyebar gandum akèh,
nanging panènmu mung sethithik.
Kowé duwé pangan, nanging ora wareg

kokpangan. Kowé duwé anggur, nanging ora cukup kokombé nganti marem! Kowé padha nyandhang, nanging awakmu ora nganti anget. Wong sing buruh opahané ora cukup dipangan.
7 Apa kowé ngerti apa sebabé kuwi mau kabèh?
8 Mulané padha munggaha ing gunung-gunung, golèka kayu; Pedalemané Allah bangunen. Supaya penggalih-Ku dadi rena lan Aku bakal dibektèni kaya sing samesthiné.
9 Kowé padha kepéngin supaya panènmu metu akèh, jebul wetuné mung sethithik. Mangka yèn panènmu kokgawa mulih banjur Daksebul, sirna. Apa sebabé? Merga Pedaleman-Ku isih rupa jugrugan, lan kowé padha ribut yasa omahmu dhéwé-dhéwé.
10 Mulané ora ana udan lan ora ana tetuwuhan sing thukul.
11 Aku sing nekakaké ketiga ngerak ing tanah kéné, ing gunung-gunungé, ing sawah-sawahé, ing kebon angguré lan ing keboné woh-wohan, marang saben pametuné bumi, manungsa lan kéwan, lan samubarang sing koktandur."

12 Zérubabel lan Yosua sarta wong-
wong sing bali saka pembuwangan ing
tanah Babil banjur padha nindakaké
apa sadhawuhé Pangéran, merga padha
wedi, mula banjur ngèstokaké dhawuhé
Nabi Hagai, utusané Pangéran.
13 Nabi Hagai banjur nglantaraké
dhawuhé Pangéran mengkéné, "Aku
janji, yèn Aku bakal nunggal karo kowé."
14 Pangéran nggigah semangaté
saben wong, supaya padha mbangun
Pedalemané Allah, kayata: Zérubabel,
gubernur, Imam Agung Yosua lan wong
kabèh sing bali saka pembuwangan.
Wong kabèh mau banjur padha miwiti
nyambut-gawé mbangun Pedalemané
Pangéran, Allah Kang Mahakwasa.
15 Ing dina kaping patlikur, sasi kanem,
taun kapindhoné Dharius jumeneng raja.
2 1 Ing dina kaping selikur, sasi kapitu
taun kuwi uga Pangéran ngandika
menèh lantaran Nabi Hagai.
2 Nabi Hagai kadhawuhan nglantaraké
dhawuh marang Zérubabel, gubernur ing
Yéhuda, marang Imam Agung Yosua, lan
marang rakyat kabèh, mengkéné,
3 "Apa ana ing antaramu sing isih
kèlingan karo kaéndahané Pedalemané

Allah sing dhisik? Lan kepriyé kaanané saiki? Rak ora imbang babar-pisan?
4 Nanging aja padha cilik atimu. Padha giata enggonmu nyambut-gawé, sebab Aku nunggil karo kowé.
5 Nalika Aku ngirid kowé metu saka tanah Mesir Aku wis janji yèn bakal nunggal karo kowé ing selawasé. Tekan sepréné Aku isih nunggal karo kowé, mulané aja wedi.
6 Ora suwé menèh Aku bakal ngoregaké langit lan bumi, segara lan dharatan.
7 Sakèhé bangsa bakal digawa mréné, lan Pedaleman iki bakal kebak raja-brana.
8 Sakèhé slaka lan emas sajagad kuwi kagungan-Ku.
9 Pedaleman-Ku sing anyar bakal luwih éndah ketimbang karo sing lawas, lan ana ing Pedaleman kono Aku bakal paring karaharjan lan katentreman marang umat-Ku." Mengkono pangandikané Pangéran Kang Mahakwasa.
10 Ing dina kaping patlikur, sasi kaping sanga, taun kapindhoné jamané Sang Prabu Dharius, Pangéran Kang Mahakwasa ngandika menèh marang Nabi Hagai.

11 Dhawuhé, "Coba takona karo para
imam, kepriyé ukumé prekara sing
mengkéné iki:
12 Saupama ana wong njupuk daging
suci saka kurban, banjur dilebokaké
ing lempitaning jubahé. Yèn jubahé
mau nggepok roti, panganan ratengan,
anggur, lenga zaitun utawa sedhéngah
apa sing kena dipangan, apa sing
kagepok iya dadi suci?" Wangsulané para
imam, "Mboten."
13 Pangandikané Nabi Hagai menèh,
"Saupami wonten tiyang ingkang najis
mergi nggepok jisim, lajeng nggepok
tetedhan wau, menapa tetedhan wau
lajeng dados najis?" Wangsulané para
imam, "Inggih."
14 Nabi Hagai banjur ngandika,
"Pangéran ngandika, bilih kados
mekaten ugi tumrap umat menika,
lan tumrap sakathahing pendameling
tanganipun, sarta sakathahing kurban
ingkang sami dipun saosaken wonten
ing mesbèh, menika sedaya najis."
15 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Apa kowé ngerti kaanan sing kokalami?
Nalika kowé durung miwiti mbangun
Pedaleman-Ku?

16 Kowé arep nutu gandum sing
kokkira olèh-olèhané bisa nyandhak
rong atus kilogram, jebul mung metu
satus kilogram. Koksengguh genthong
anggurmu ana isiné satus liter, jebul
anané mung patang puluh liter.
17 Aku nekakaké angin panas lan
udan ès kanggo ngrusak tanduranmu,
éwasemono kowé ora padha mratobat.
18 Saiki dina kaping patlikur, sasi kaping
sanga, pondhasiné Pedaleman-Ku wis
rampung. Titènana apa sing wiwit dina
iki bakal kelakon.
19 Senajan wis ora ana gandum lan ora
ana anggur, mangka durung mangsané
wit ara, dlima lan zaitun metokaké woh,
éwasemono wiwit dina iki kowé bakal
padha Dakberkahi."
20 Ing dina iki uga, yakuwi tanggal
kaping patlikur, Pangéran paring
pangandika menèh marang Hagai
21 kanggo Zérubabel, gubernur
ing Yéhuda mengkéné, "Aku bakal
ngoregaké langit lan bumi,
22 sarta ngrubuhaké kraton-kraton lan
nyirnakaké pangwasané. Kréta perang
lan sing nunggangi bakal Dakrusak.
Jarané bakal padha mati lan sing

nunggangi bakal padha patèn-patènan dhéwé.
23 Ing dina kuwi kowé Zérubabel, abdi-Ku, bakal Dakpundhut lan Dakwisudha dadi penggedhé sing ngerèh bangsa iki atas asma-Ku, sebab kowé wis Dakpilih." Mengkono pangandikané Pangéran.

Zakharia

1 [1] Ing sasi kawolu ing taun kapindho
jamané Dharius jumeneng raja,
Pangéran ngandika marang Nabi
Zakharia bin Bèrékia, putuné Idho
mengkéné,
[2] "Aku Pangéran duka banget karo para
leluhurmu.
[3] Mulané kandhakna karo umat Israèl,
'Padha mratobata lan sowana Aku.'
[4] Kowé aja padha kaya leluhurmu.
Dhèk jaman biyèn para nabi wis padha
medharaké pangandika-Ku sing wosé
mitututuri supaya ninggala uripé sing
ala lan aja nerus-nerusaké enggoné
nglakoni dosa. Nanging para leluhurmu
mau padha ora gelem ngrungokaké
dhawuh-Ku lan padha ora ngèstokaké.
[5] Para leluhurmu lan para nabi mau
saiki wis padha mati.
[6] Lantaran para abdi-Ku, para nabi,
para leluhurmu wis Dakdhawuhi
lan Dakélingaké, nanging padha
ora ngrèwès, mula padha nampa
paukumané. Wusana padha mratobat

lan ngakoni yèn Aku, Pangéran, Allahé
Kang Mahakwasa, sing ngukum kalawan
adil, manut penggawéné."
7 Ing taun kapindho jamané Dharius
jumeneng raja, ing dina kaping patlikur,
sasi ping sewelas (sasi Shébat),
Pangéran paring pangandika ing
sajroning wahyu, ing wayah bengi.
8 Aku weruh ana malaékating Pangéran
nitih jaran abang, mandheg ing antarané
wit jambu keling[a] sing ana ing lembah.
Ing mburiné ana jaran telu sing ulesé
abang, dhawuk lan putih.
9 Aku matur marang malaékat mau,
"Menapa tegesipun kapal-kapal menika
sedaya?" Paring wangsulané, "Aku bakal
nuduhaké apa tegesé kabèh mau!
10 Gusti Allah ngutus jaran-jaran kuwi
ndlajahi bumi lan mriksa kaanané."
11 Jaran-jaran banjur padha lapur
marang malaékat mau mengkéné,
"Kula sampun ndlajahi bumi lan
kawontenanipun sarwa memelas, mergi
wontenipun panindhes."
12 Malaékat mau banjur ngandika,
"Dhuh Allah ingkang mahakwaos.
Yérusalèm lan kitha-kitha ing tanah

---

[a]jambu keling: bangsané jambu.

Yéhuda sepriki sampun pitung dasa
taun laminipun enggèn Paduka ukum.
Ngantos pinten laminipun enggèn
Paduka badhé nindakaken piwales
dhateng Yérusalèm lan kitha-kitha
sanèsipun wau?"
13 Pangéran paring wangsulan marang
malaékat mau nganggo tembung
panglipur,
14 lan malaékat banjur ngandika karo
aku, "Wartakna dhawuhé Pangéran Allah
Kang Mahakwasa mengkéné, `Banget
tresna-Ku marang Yérusalèm, kutha-Ku
sing suci, mulané tansah Dakgatèkaké.
15 Nanging Aku ora rena karo bangsa-
bangsa sing rumangsa ayem-tentrem.
Merga nalika Aku ngampet duka-Ku
marang umat-Ku, bangsa-bangsa mau
malah padha gawé aboting sangsarané
umat-Ku.
16 Mulané Aku wangsul menèh menyang
Yérusalèm kanthi sih-kadarman.
Pedaleman-Ku lan kutha kuwi bakal
kabangun menèh.'"
17 Malaékat mau iya dhawuh
ngumumaké mengkéné, "Pangéran
Kang Mahakwasa ngandika yèn kutha-
kutha bakal padha makmur menèh lan

Panjenengané bakal paring pitulungan
marang Yérusalèm, sarta nganggep
kutha kuwi kagungané piyambak."
18 Ana ing wahyu liyané aku ndeleng
ana sungu sapi lanang papat.
19 Aku nyuwun pirsa marang malaékat
sing ngandikan karo aku, "Menapa
maknanipun sungu sekawan menika?"
Paring wangsulané, "Kuwi mrelambangi
pangwasa-pangwasané jagad sing
mbuyaraké wong Yéhuda, wong Israèl
sarta wong Yérusalèm."
20 Pangéran nuli nedahi aku wong papat
nggawa martil.
21 Aku nyuwun pirsa, "Tiyang-tiyang
menika sami badhé nindakaken
menapa?" Paring wangsulané, "Tekané
supaya gawé geteré bangsa-bangsa sing
bakal padha ditumpes merga wis padha
nindhes tanah Yéhuda lan mbuyaraké
wong-wongé."
2 1 Ana ing wahyu liyané aku weruh
ana priya nyekel tali ukuran.
2 Aku banjur takon, "Panjenengan badhé
tindak dhateng pundi?" Wangsulané
wong mau, "Arep ngukur Yérusalèm,
kepéngin weruh pira ambané lan pira
dawané."

3 Malaékat sing ngandikan karo aku
mau banjur majeng, lan ana malaékat
liyané sing methukaké.
4 Malaékat sing kapisan mau ngandika
karo sing methukaké, "Mlayua, nonoman
sing nggawa tali ukuran kaé kandhanana,
yèn merga saka akèhé wong lan kéwan
sing manggon ing Yérusalèm kéné,
kuthané bakal kegedhèn saupama
diubengi bètèng.
5 Pangéran wis janji, yèn Panjenengané
piyambak sing bakal jumeneng dadi
témbok geni ing sakubengé kutha lan
ngreksa kutha mau. Panjenengané bakal
dedalem ana ing kana ngagem sakèhing
kamulyané."
6 Pangandikané Pangéran marang
umat kagungané, "Kowé wis padha
Dakgawé buyar saenggon-enggon.
Nanging saiki, hé wong sing padha ana
ing pembuwangan, padha metua saka
tanah Babil, balia menyang Yérusalèm.
7 (2:6)
8 Sing sapa nggepok kowé presasat
nggepok maniking mripat-Ku." Pangéran
Kang Mahakwasa ngutus aku martakaké
pangandika mau marang para bangsa

sing biyèn padha njarah-rayah umat
kagungané. Dhawuhé,
9 "Pangéran piyambak sing bakal perang
nglawan kowé, lan kowé bakal gentèn
dijarah-rayah déning umat sing biyèn
dadi baturmu." Samasa kuwi kelakon,
saben wong bakal ngerti yèn Pangéran
piyambak sing ngutus aku.
10 Pangandikané Pangéran, "Hé wong
sing padha manggon ing Yérusalèm,
padha surak-suraka! Aku bakal dedalem
ana ing tengahmu!"
11 Ing mangsa kuwi bakal akèh bangsa
sing padha sowan ing ngarsané Pangéran
sarta dadi umaté. Panjenengané bakal
dedalem ana ing tengahmu, lan kowé
bakal weruh yèn Panjenengané sing
ngutus aku marang kowé.
12 Yéhuda bakal dadi umat pilihané
Pangéran menèh ana ing tanahé kang
suci, lan Yérusalèm bakal dadi kutha
sing ditresnani piyambak.
13 Padha menenga, hé saben wong
sing ana ing ngarsané Pangéran, awit
Panjenengané tedhak saka Pedalemané
Kang Suci.
3 1 Ana ing wahyu liyané Pangéran
nedahaké aku Imam Agung Yosua

jumeneng ing ngarsané Malaékating
Pangéran. Déné Sétan ngadeg jèjèr karo
Yosua, arep nggugat panjenengané.
2 Malaékating Pangéran ngandika
marang Sétan, "Hé Sétan, paukumané
Pangéran nekanana kowé. Pangéran
kang ngasihi Yérusalèm ngukum kowé.
Wong iki rak kaya kayu setengkel sing
kasendhal saka geni."
3 Yosua jumeneng ana ing kono,
ngagem ageman reged.
4 Dhawuhé Malaékating Pangéran
marang para sing ngladosi, "Uculana
sandhangané sing reged." Banjur
ngandika marang Yosua, "Dosamu wis
Dakluwari lan kowé bakal Dakparingi
sandhangan sing anyar."
5 Panjenengané banjur ndhawuhi para
abdi supaya Yosua diagemi ageman
anyar ana ing ngarsané Malaékating
Pangéran.
6 Malaékat mau banjur ngandika
marang Yosua, yèn Gusti Allah wis
ngandika mengkéné,
7 "Yèn kowé ngèstokaké dhawuh-
Ku lan nglakoni kuwajiban sing
Dakparingaké marang kowé, kowé
selawasé bakal ngladèni Aku ing

Pedaleman-Ku lan ing platarané. Aku
bakal nggatèkaké pandongamu kaya
enggon-Ku miyarsakaké pandongané
para malaékat sing padha ngadhep ana
ing ngarsa-Ku.
8 Hé Imam Agung Yosua, rungokna,
kowé sing dadi Imam Agung. Lan kowé
para Imam sing padha dadi pembantuné
Yosua, kowé padha dadi pretandha
jaman becik sing bakal kelakon. Aku
bakal ngutus abdi-Ku sing karan ‘Sang
Trubusan!’
9 Aku bakal masang watu adi ing
ngarepé Yosua sing ana matané pitu.
Watu mau bakal Dakukir nganggo
tulisan. Sajroning sedina Aku bakal
ngluwari dosané tanah iki.
10 Ing dina kuwi kowé bakal ngulemi
tangga-teparomu dhéwé-dhéwé ing
omahmu, supaya ngrasakaké nikmaté
katentreman ana ing satengahing kebon
anggur lan kebon ara."
4 1 Malaékat sing ngandikan karo aku
mau rawuh menèh, banjur nggugah
aku carané kaya nggugah wong turu.
2 Pangandikané marang aku, "Kowé
weruh apa?" Unjukku, "Dilah emas.
Ing nginggil wonten wadhahipun lisah.

Dilah menika wonten damaripun pitu,
saben damar ing nginggilipun wonten
torongipun pitu.
3 Ing sisihipun dilah wau wonten witipun
kurma kalih, setunggal ing sisih kiwa lan
setunggalipun ing sisih tengen."
4 Aku banjur munjuk nyuwun pirsa
marang malaékat mau, "Menapa
tegesipun menika sedaya?"
5 Pendanguné marang aku, "Apa kowé
ora ngerti?" Unjukku, "Mboten, kula
mboten mangertos."
6 Malaékat mau ngandika marang aku
yèn Pangéran paring dhawuh marang
Zérubabel mengkéné, "Kowé bakal
menang, ora merga saka akèhé tentara
utawa merga saka kekuwatanmu dhéwé,
nanging merga saka Roh-Ku.
7 Apa waé sing ngalang-alangi kowé
senajan gedhéné sagunung pisan bakal
sumingkir saka ngarepmu. Kowé bakal
mbangun Pedaleman-Ku, lan mengko
yèn kowé masang watu sing pungkasan,
wong-wong bakal padha kandha, `Becik
banget, wah apik temenan!'"
8 Ana pangandikané Pangéran liyané
menèh marang aku.

9 Pangandikané, "Zérubabel wis masang
pondhasiné Pedaleman-Ku, lan iya sing
bakal ngrampungaké. Samasa kuwi
kabèh wis kelakon, wong-wong bakal
padha ngerti yèn Aku sing ngutus kowé
marang wong mau.
10 (4-10a) Wong-wong bakal padha
gela, déné majuné rendhet temen.
Nanging bakal padha ngerti yèn
Zérubabel nerusaké pembanguné
Pedaleman-Ku, mula bakal padha
bungah." (4-10b) Pangandikané
malaékat, "Damar pitu kuwi ibaraté
tingalé Allah sing mirsani salumahing
bumi."
11 Aku banjur nyuwun pirsa, "Wit kurma
kalih ing kiwa lan tengenipun dilah
menika tegesipun menapa?
12 Lan menapa tegesipun pang-
pangipun wit kurma kalih ingkang jèjèr
kaliyan torong emas ingkang kanggé
ngisèni lisah dhateng damar menika?"
13 Panjenengané banjur ndangu, "Apa
kowé ora ngerti?" Unjukku, "Mboten,
kula mboten mangertos."
14 Paring wangsulané, "Kuwi
ngibarataké wong loro sing dipilih
déning Allah lan dilantik supaya ngladosi

Panjenengané, Pangéran Gustiné langit
lan bumi."
5 [1] Aku banjur ndhangak, banjur weruh
ana Kitab Gulungan kumléyang ing
langit.
[2] Malaékat mau ndangu aku, "Kowé
weruh apa?" Unjukku, "Kula sumerep
Kitab Gulungan kumléyang ing langit.
Panjangipun sangang mèter lan
wiyaripun sekawan setengah mèter."
[3] Aku banjur dingandikani, "Kitab
Gulungan kuwi isi tulisan bab paukuman
sing bakal nekani satanah kéné kabèh.
Sing sesisih ditulisi sing surasané,
sakèhé maling bakal kasingkiraké saka
tanah kéné; sisih liyané mratélakaké yèn
saben wong sing ngucapaké sumpah
palsu iya bakal kabuwang.
[4] Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
yèn Panjenengané sing bakal nekakaké
paukuman mau, lan paukumané bakal
mlebu ing omahé saben wong sing
sumpah palsu. Paukuman mau bakal
tetep manggon ana ing kono nganti
omah-omahé dadi jugrugan."
[5] Malaékat mau ngetingal menèh,
lan ngandika, "Delengen! Apa sing
kokdeleng?"

6 Unjukku, "Menapa menika?"
Wangsulané, "Kuwi kranjang, sing
ngibarati dosané umat satanah kéné
kabèh."
7 Kranjang mau ana tutupé, kagawé
saka kawat nam-naman. Bareng
daktamat-tamataké, tutup mau
kaangkat lan ing njero kranjang mau
ana wongé wadon lagi lungguh.
8 Pangandikané malaékat mau, "Wong
wadon kuwi ngibarataké piala." Wong
wadon mau banjur diblesekaké ing
kranjang menèh lan tutupé dirapeti.
9 Aku banjur ndhangak lan weruh
wong wadon loro mabur marani aku
nganggo swiwi sing rosané kaya swiwiné
manuk cangak. Banjur padha ngangkat
kranjangé nganggo cucuké, digawa
lunga.
10 Unjukku marang malaékat mau,
"Dipun bekta dhateng pundi kranjang
menika?"
11 Wangsulané, "Menyang Babil, sebab
ing kana bakal padha yasa kuil. Yèn kuil
mau wis rampung kranjang mau bakal
didokok ana ing kono lan disembah."
6 1 Aku kaparingan wahyu menèh.
Nalika semono aku weruh ana kréta

papat metu saka antarané gunung
tembaga loro.
2 Kréta sing kapisan ditarik jaran abang
sarakit, sing kapindho ditarik jaran ireng
sarakit.
3 Kréta sing katelu ditarik jaran putih
sarakit lan sing kapat ditarik jaran
dhawuk sarakit.
4 Aku banjur munjuk nyuwun pirsa,
"Kréta-kréta menika tegesipun menapa?"
5 Wangsulané, "Kuwi ngibarataké
angin papat; kréta-kréta kuwi lagi teka
saka ngarsané Pangéran, Allahé wong
salumahing bumi."
6 Kréta sing ditarik jaran ireng sarakit
mau arep menyang tanah Babil, sing
ditarik jaran-jaran putih arep mengulon,
lan sing ditarik jaran-jaran dhawuk arep
menyang tanah-tanah sisih Kidul.
7 Jaran-jaran dhawuk mau bareng metu
katon enggoné ora sabar, selak arep
mlayu ndlajahi bumi. Pangandikané
malaékat, "Lungaa ndlajahi bumi!"
Banjur padha budhal.
8 Malaékat mau banjur ndhawuhi aku,
"Jaran-jaran sing budhal menyang Babil
kuwi nahan paukumané Pangéran ana
ing tanah Lor kono."

9 Pangéran dhawuh marang aku
mengkéné,
10 "Klumpukna pisungsung sing
kasaosaké déning Hèldai, Tobia
lan Yedaya sing padha bali saka
pembuwangan ing Babil. Gawanen
sanalika menyang omahé Yosia bin
Zéfanya.
11 Gawéa makutha saka emas lan
slaka sing dipisungsungaké mau, banjur
enggokna ing sirahé Imam Agung Yosua
bin Yozadak.
12 Kandhanana yèn Pangéran Kang
Mahakwasa ngandika mengkéné, ‘Wong
sing karan Sang Trubusan mau, bakal
jumedhul ana ing panggonané lan
trubusané dadi subur. Kuwi sing bakal
mbangun Pedaleman-Ku.
13 Kuwi sing bakal yasa lan nampa
pakurmatan, sing pantes kaparingaké
marang raja, lan wong mau bakal ngerèh
umaté. Sajroné nindakaké pangrèhé
mau bakal dibiyantu déning imam, lan
wong loro mau bakal nyambut-gawé
bebarengan nekakaké katentreman lan
karukunan.’
14 Makutha mau bakal tetep kasimpen
ana ing Pedalemané Allah minangka

pengéling-éling marang Hèldai, Tobia lan
Yedaya lan marang Yosia anaké Zéfanya.
15 Wong-wong saka panggonan sing
adoh bakal padha teka mèlu mbantu
mbangun Pedaleman-Ku. Samasa
enggoné padha mbangun mau wis
rampung, kowé bakal ngerti yèn
Pangéran Kang Mahakwasa piyambak
sing ngutus aku marang kowé. Kuwi
kabèh bakal kelakon, samasa kowé
kanthi temen-temen padha ngèstokaké
dhawuh-dhawuhé Pangéran Allahmu."
7 1 Ing taun sing kaping papat jamané
Dharius jumeneng raja, ing dina
kaping papat, sasi ping sanga (sasi
Kislèw), Pangéran ngandika marang aku.
2 Wong-wong sing manggon ing Bètèl
padha kongkonan Sarèzèr lan Règèm-
Mèlèkh sakancané menyang Pedalemané
Allah Pangéran Kang Mahakwasa, supaya
ndedonga nyuwun berkahé Pangéran.
3 Sarta takon marang para imam lan
para nabi mengkéné, "Menapa kula sami
kedah nglajengaken enggèn kula sami
siyam nangisi risaking Pedalemanipun
Allah ing wulan kaping gangsal kados
ingkang sampun sami kula lampahi
mataun-taun?"

4 Pangandikané Pangéran sing
diparingaké aku mengkéné,
5 "Wong kabèh lan para imam
kandhanana yèn enggoné padha pasa
lan nangis ing sasi lima lan kapitu
sajroné pitung puluh taun iki, kuwi ora
kanggo ngurmati Aku.
6 Samasa padha mangan lan ngombé
kuwi apa ora kanggo awaké dhéwé?"
7 Kaya mengkono pangandikané
Pangéran lantaran para nabi sing dhisik,
nalika Yérusalèm isih makmur lan
dienggoni wong akèh, ora mung sing
padha manggon ana ing kutha-kutha
sakiwa-tengené kutha Yérusalèm,
nanging iya ing wilayah sisih Kidul lan
ing pegunungan sisih Kulon.
8 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
marang Zakharia,
9 "Dhèk jaman kuna umat-Ku
Dakdhawuhi mengkéné, `Nindakna
keadilan, nindakna katresnan lan
kawelasan siji karo sijiné.
10 Aja nindhes randha, bocah lola lan
wong manca sing padha manggon ana
ing satengahmu, sarta sedhéngah wong
kecingkrangan liyané. Apa menèh aja

padha ngrancang gawé piala marang
padha sedulur.’
11 Nanging umat-Ku wangkal lan wegah
ngrungokaké. Padha nutupi kupingé lan
ngatosaké atiné kaya watu.
12 Sarèhné padha ora gelem
ngrungokaké piwulang sing
Dakpréntahaké lantaran para nabi
sing Dakutus dhèk jaman biyèn, mulané
Aku duka banget.
13 Sarèhné padha ora ngrungokaké
pangandika-Ku, mulané Aku iya ora
midhangetaké pandongané.
14 Kaya carané angin prahara,
mengkono wong-wong mau padha
Daksebul, mula padha buyar manggon
ing tanah manca. Tanah iki dadi
panggonan sing suwung, sepi mamring."
8 1 Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika marang Zakharia
mengkéné,
2 "Banget enggon-Ku kepéngin
mbiyantu mbangun Yérusalèm, merga
Aku ngasihi wong-wong sing padha
manggon ing kono. Sih-katresnan-Ku
njalari Aku sengit karo para satruné.
3 Aku bakal rawuh menèh ing
Yérusalèm, kutha-Ku kang suci, lan

dedalem ana ing kono. Kutha mau bakal misuwur dadi kutha sing setya, lan gunungé Pangéran Kang Mahakwasa bakal kasebut Gunung Kang Suci.
4 Bakal kelakon kaki-kaki lan nini-nini sing merga saka tuwané padha tekenan, bakal padha lungguhan ana ing alun-alun.
5 Mengkono uga dalan-dalan bakal kebak bocah lanang lan wadon sing padha dolanan.
6 Lelakon kuwi bakal diarani anèh déning kekarèné bangsa iki, nanging kanggoné Aku, kuwi dudu prekara sing mokal.
7 Aku bakal ngluwari umat-Ku saka tanah-tanah panggonané kabuwang,
8 lan bakal Dakbalèkaké saka Wétan lan saka Kulon, supaya padha manggon ana ing Yérusalèm. Kuwi bakal padha dadi umat-Ku lan Aku bakal jumeneng dadi Allahé, sing ngerèh umat-Ku kanthi kasetyan lan keadilan."
9 Pangandikané Pangéran marang umaté, mengkéné, "Atimu padha sing tatag! Saiki kowé padha krungu pangandika sing biyèn diucapaké

déning para nabi, nalika pondhasiné
Pedalemané Allah dipasang.
10 Sadurungé kuwi, ora ana wong sing
kuwat mbayar tenaga séwan, iya tenaga
manungsa utawa kéwan; sarta wong
ora bisa mlebu-metu kanthi tentrem,
merga saka anané mungsuh. Kuwi
merga wong kabèh Dakdadèkaké padha
memungsuhan, siji karo sijiné.
11 Nanging saiki enggon-Ku ngerèh
bangsa iki béda.
12 Wong-wong mau bakal padha nyebar
winih kanthi ati sing tentrem. Witè
anggur bakal padha metokaké woh,
bumi bakal ngasilaké panèn lan ing tanah
kono bakal akèh udan. Berkah-berkah
sing mengkono mau bakal Dakparingaké
marang kekarèné bangsa kuwi.
13 Hé wong Yéhuda lan wong Israèl!
Dhèk biyèn wong manca yèn ngipat-ipati
wong liya muni, ‘Muga-muga kowé
nampanana paukuman sing nibani
Yéhuda lan Israèl!’ Nanging Aku bakal
ngluwari kowé, mula wong manca
bakal padha kandha siji karo sijiné,
‘Muga-muga kowé padha ginanjara
berkah kaya sing diparingaké marang

Yéhuda lan Israèl!’ Mulané padha sing
tatag atimu lan aja wedi."
14 Pangandikané Pangéran Allah
Kang Mahakwasa mengkéné, "Dhèk
biyèn, nalika para leluhurmu padha
gawé duka-Ku, Aku banjur nekakaké
kasangsaran lan apa sing Dakpenggalih
mau Daktindakaké tanpa keduwung.
15 Nanging saiki Aku arep mberkahi
wong Yérusalèm lan wong Yéhuda.
Mulané kowé aja padha wedi.
16 Prekara-prekara iki sing kudu
koktindakaké: kandhaa sing sanyatané
siji karo sijiné. Ana ing pengadilan padha
tumindaka sing adil, sing nekakaké
katentreman.
17 Aja padha ngrancang nindakaké piala
marang pepadhamu. Aja dadi seksi
nganggo sumpah palsu. Aku sengit karo
paseksi goroh, tindak sawenang-wenang
lan nindhes."
18 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika
marang Zakharia mengkéné,
19 "Wektu pasa ing sasi ping papat, sasi
kalima, sasi kapitu lan sasi ping sepuluh
kuwi bakal dadi riaya kabungahan
kanggoné wong Yéhuda. Kowé padha

senenga nindakaké katresnan lan padha
sing rukun."
20 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Bakal tekan
wektuné wong saka kutha ngendi-endi
padha menyang Yérusalèm.
21 Sing teka saka kutha sing siji bakal
kandha karo sing teka saka kutha
sijiné, 'Ayo padha ngabekti marang
Pangéran, Allah Kang Mahakwasa lan
padha nyuwun berkahé. Ayo padha mèlu
aku sowan mrana!'
22 Wong akèh lan bangsa-bangsa sing
gedhé pangwasané bakal padha teka
ing Yérusalèm ngabekti, sujud marang
Pangéran Kang Mahakwasa sarta nyuwun
berkahé.
23 Ing dina-dina kuwi bakal ana wong
manca sepuluh padha nekani wong
Yahudi siji lan kandha, 'Kula sami
kepéngin tumut panjenengan, mergi
kula sami mireng bilih Allah nunggil
kaliyan panjenengan.'"
9 1 Wangsit sing kaparingaké déning
Allah surasané mengkéné, Gusti
Allah wis damel putusan kanggo tanah
Hadrakh lan kutha Damsyik. Ora mung

bangsa Israèl, nanging iya kutha krajané
Siria kuwi kagungané Allah.
2 Hamat sing tunggal wates karo
Hadrakh kuwi iya kagungané Allah,
semono uga kutha-kutha Tirus lan Sidon,
sing kondhang ketrampilané.
3 Tirus yasa bètèng-bètèng kanggo
njaga awaké dhéwé sarta nandho slaka
lan emas akèh banget, nganti kaya
larahan ing dalan!
4 Nanging kabèh mau bakal kapundhut
déning Pangéran. Raja-brana mau bakal
kabuwang ing segara, sarta kutha mau
bakal sirna kobong ing geni nganti entèk
kabèh.
5 Wong Askelon bakal ndeleng kuwi
mau kabèh sarta giris banget. Semono
uga Ékron, mula buyar pengarep-arepé.
Gaza bakal kélangan ratuné, lan Askelon
bakal dadi suwung.
6 Asdod bakal dienggoni déning bangsa
campuran. Pangandikané Pangéran
mengkéné, "Bangsa pilihan sing umuk
bakal Dakasoraké.
7 Bangsa mau bakal mari enggoné
mangan roti sing isi getih, utawa
mangan pangan liyané sing najis.
Kekarèné bangsa mau bakal dadi siji

karo umat-Ku lan dadi golongané bangsa Yéhuda. Ékron bakal dadi péranganing umat-Ku, padha kaya wong Yébus.
8 Aku bakal njaga tanah kagungan-Ku lan bakal ora marengaké dienggo liwat tentara. Aku bakal ora marengaké menèh anané pangwasa sing nindhes bangsa-Ku, sebab Aku wis pirsa sepira sangsarané umat-Ku."
9 Hé putri Sion, padha bungaha! Padha surak-suraka hé wong sing padha manggon ing Yérusalèm! Delengen, Ratumu rawuh. Rawuhé ngasta kaluhuran lan kemenangan. Éwasemono Panjenengané lembah manah lan rawuhé nitih belo, anaké kuldi momotan.
10 Pangandikané Pangéran mengkéné, "Kréta-kréta perangé Israèl bakal Daksirnakaké, lan jaran-jaran bakal Daklungakaké saka Yérusalèm; gendhéwa lan panah sing kanggo perang bakal Daksirnakaké. Ratumu bakal nekakaké katentreman ing antarané para bangsa; kratoné bakal gumelar wiwit saka segara tekan segara, saka Bengawan Éfrat tekan pungkasaning bumi."

11 Pangandikané Pangéran mengkéné,
"Sarèhné Aku wis gawé prejanjian karo
kowé, sing dicap nganggo getihé kurban-
kurban, mulané Aku bakal ngluwari
kowé; Dakluwari saka pembuwangan
presasat Dakentas saka njeroning sumur
asat.
12 Padha balia, hé wong ing
pembuwangan, saiki kowé duwé
pengarep-arep; padha muliha menyang
panggonan sing tentrem. Kowé
bakal Dakparingi berkah, tikel loroné
kasangsaran sing kokalami.
13 Yéhuda bakal Dakdadèkaké
gendhéwané prejurit lan Israèl bakal
dadi panahé. Wong-wong ing Sion bakal
Dakagem minangka pedhang, sajroning
peprangan nglawan bangsa Yahudi."
14 Pangéran bakal ngetingal ana
ing sandhuwuré umaté; panahé
bakal dilepas kaya kilat. Allah Kang
Mahaluhur bakal ngungelaké slomprèt;
Panjenengané bakal tindak ing sajroning
prahara saka tanah sisih Kidul.
15 Allah Kang Mahakwasa bakal
ngayomi umaté, nganti umat mau
bakal nyirnakaké para satruné. Umat
mau bakal padha bengok-bengok ing

peprangan kaya wong mendem anggur;
getihing mungsuh-mungsuhé kaya getih
sing mili saka kurban sing diesokaké ana
ing mesbèh saka tuwung.
16 Ing dina kuwi Pangéran bakal
ngluwari umaté, kaya pangon sing
nguwalaké pepanthané wedhus saka
bebaya. Umat kagungané mau bakal
mencorong ing tanahé, kaya permata
sing ana ing makutha!
17 Saiba bakal beciké lan éndahé tanah
mau! Para nonoman bakal padha dadi
gedhé lan rosa, krana saka gandum lan
angguré.
10 1 Padha nyuwuna udan marang
Pangéran ing mangsa semi!
Sebab Pangéran sing yasa mendhung lan
udan; sing damel tanduran ijo royo-royo
kanggo saben wong.
2 Wong padha takon karo reca-reca
lan tukang ramal, nanging wangsulané
kuwi goroh, kothong tanpa teges. Ana
sing nerangaké impèn, nanging kuwi
mung nasaraké kowé; panglipuré tanpa
guna. Mulané wong-wong mau padha
nglembara kaya wedhus tanpa pangon.
Padha nampa karubedan, merga ora
duwé pemimpin.

3 Pangandikané Pangéran, "Aku duka
marang wong manca sing padha
njajah bangsa-Ku, mulané bakal
padha Dakukum. Bangsa Yéhuda
kuwi kagungan-Ku, lan Aku Pangéran
Kang Mahakwasa sing bakal ngrimati
wong-wong mau. Bakal Dakgawé tentara
jaranan sing prakosa.
4 Saka turuné Yéhuda bakal muncul
raja-raja lan pangwasa-pangwasa sarta
sénapati-sénapati sing ngerèh marang
umat-Ku.
5 Bangsa Yéhuda bakal unggul kaya
prejurit sing ngidak-idak mungsuhé ana
ing blethoking dalan. Umat mau bakal
perang kanthi kendel, merga Pangéran
ngamping-ampingi dhèwèké, mulané
bakal padha ngremuk mungsuhé senajan
mungsuh mau nggawa tentara jaranan.
6 Umat Yéhuda bakal Dakgawé rosa;
Israèl bakal Dakluwari. Bakal padha
Dakwelasi lan Dakulihaké menyang
tanahé. Kaanané kaya-kaya ora tau
Daksébrataké. Aku iki Pangéran Allahé;
Aku bakal nyembadani sapanyuwuné.
7 Umat Israèl bakal padha dadi rosa
kaya pahlawan, atiné bakal bingar kaya
kena dayaning anggur. Para turun-turuné

bakal padha kèlingan kemenangané,
sarta padha bungah merga saka
pakaryané Pangéran.
8 Aku bakal nimbali umat-Ku sarta
Dakklumpukaké dadi siji. Bakal padha
Dakluwari lan tangkar-tumangkar kaya
mauné.
9 Senajan wis Dakbuyaraké ana ing
antarané bangsa-bangsa, éwasemono
ana ing tanah sing adoh mau tansah
padha éling marang Aku. Wong-wong
mau lan anak-turuné bakal padha
tetep urip sarta bakal bali bebarengan
menyang tanahé.
10 Bakal padha Dakulihaké saka Mesir
lan saka Asyur, sarta Dakpapanaké ana
ing tanahé dhéwé. Bakal Dakpapanaké
ing Giléad lan iya ing Libanon; satanah
kono kabèh bakal kebak wong.
11 Samasa padha nyabrang lan ngalami
karubedan, Aku, Pangéran, bakal nyabet
aluné segara, sarta kedhung-kedhungé
Bengawan Nil bakal dadi garing. Asyur
sing umuk kuwi bakal kwirangan,
lan Mesir sing rosa bakal kélangan
kekuwatané.
12 Umat-Ku bakal Dakgawé rosa; lan
bakal padha ngabekti marang Aku sarta

mbangun-turut marang Aku. Mengkono
pangandikané Pangéran."
11 1 Hé Libanon, wengakna
gapuramu, supaya wit èrèsmu
kena diobong nganti tapis.
2 Hé wit sanobar, nangisa lan sambat-
sambata, sebab wit-wit èrès wis padha
rubuh; wit sing dhuwur-dhuwur wis sirna
kabèh! Padha nangisa lan sesambata, hé
wit élon ing Basan, alas sing gedhé kuwi
wis dibabadi nganti resik!
3 Para raja padha tangisan saka
sedhihing atiné, wis ilang kaluhurané.
Padha rungokna panggeroning singa-
singa; merga alas-alas sauruté Kali
Yardèn, panggonané ndhelik wis sirna
kabèh!
4 Pangéran Allahmu ngandika marang
aku mengkéné, "Dadia pangoné
golongané wedhus gèmbèl sing arep
disembelèh.
5 Wedhus-wedhus mau padha dipatèni
déning sing duwé, lan ora ana wong sing
ngukum. Wong-wong mau padha ngedol
dagingé sarta kandha, ‘Pinujia Pangéran!
Kita wis dadi sugih!’ Senajan pangoné
wedhus dhéwé padha ora duwé welas
karo wedhusé."

6 Pangéran ngandika, "Aku bakal ora
maringi kawelasan menèh ana ing bumi.
Sakèhing umat bakal Dakpasrahaké
ing tangané para penggedhéné. Para
penggedhé mau bakal ngrusak bumi,
lan Aku bakal ora nguwalaké bumi saka
pangwasané para penggedhé mau."
7 Aku banjur diséwa déning wong
sing adol lan wong sing tuku wedhus,
mulané aku banjur dadi pangoné
wedhus-wedhus sing bakal disembelèh.
Aku banjur nggawa teken loro: sing
siji dakjenengaké: "Kawelasan," sijiné
"Manunggal". Pepanthan mau banjur
dakengon.
8 Sajroning sesasi aku mecat pangon
telu, sing padha sengit karo aku, merga
aku wis ora sabar menèh.
9 Aku banjur kandha karo pepanthaning
wedhusku, "Aku wis emoh ngengon
kowé menèh. Sing arep mati, matia, sing
arep ilang, ilanga. Sing isih kari karebèn
padha patèn-patènan dhéwé."
10 Tekenku sing jeneng "Kawelasan"
banjur dakjupuk, dakputung kanggo
mbatalaké prejanjiané Pangéran karo
para bangsa.

11 Dadiné ing dina kuwi prejanjian mau
wis batal. Wong sing padha tuku lan
adol wedhus padha nyawang aku, merga
padha ngerti yèn Pangéran ngandika
lantaran penggawéku.
12 Kandhaku karo-karo wong-wong
mau, "Yèn kowé cocog, aku wènèhana
opah. Yèn ora, iya wis." Aku banjur
dibayar telung puluh dhuwit slaka
minangka opahku.
13 Pangéran ngandika marang aku
mengkéné, "Dhuwit kuwi simpenen ana
ing Kas Pedaleman-Ku." Dhuwit slaka
telung puluh iji mau banjur daksimpen
ing Kas Pedalemané Allah; dhuwit
semono mau rumangsané wong-wong
wis akèh banget kanggo ngregani
tenagaku.
14 Teken sing kapindho sing karan
"Manunggal" banjur dakputung,
mretandhani yèn Yéhuda lan Israèl wis
pecah.
15 Pangéran banjur ngandika mengkéné,
"Kowé dadia pangon sepisan menèh,
saiki dadia pangon sing tanpa-guna.
16 Aku wis ngangkat pangon,
Dakdhawuhi ngrumati golongané
wedhus-wedhus-Ku, nanging pangon

mau ora njaga para wedhus, sing
kaancam déning karusakan. Sing ilang
ora digolèki, sing ketaton ora ditambani,
lan wedhus liyané ora dipakani. Nanging
wedhus sing lemu dhéwé malah
disembelèh, dipangan dagingé tekan
tracaké.
17 Cilaka pangon sing tanpa guna kuwi!
Pangon mau wis ninggal pepanthané.
Samasa ketekan perang, pangwasané
bakal sirna; tangané bakal apus lan
mripaté tengen bakal dadi wuta."
12 1 Iki wangsité Pangéran kanggo
Israèl. Panjenengané kuwi Allah
sing yasa langit lan nitahaké bumi,
sarta paring urip marang manungsa.
Pangandikané,
2 "Yérusalèm bakal Dakdadèkaké kaya
tuwung kebak anggur. Bangsa-bangsa
sakubengé bakal padha ngombé,
banjur gloyoran kaya wong mendem.
Bangsa-bangsa mau bakal padha
ngepung Yérusalèm lan kutha-kutha
Yéhuda liyané.
3 Nanging banjur tekan wektuné
Yérusalèm Dakdadèkaké watu sing
abot. Bangsa sing arep njunjung watu
mau bakal ketaton. Bangsa-bangsa ing

salumahing bumi bakal padha saiyeg
nglumpukaké tenagané dadi siji kanggo
nyerang Yérusalèm.
4 Ing wektu kuwi sakèhé jarané bakal
Dakgawé geter lan sing nunggangi
Dakgawé édan kabèh. Wong Yéhuda
bakal Dakreksa, nanging jarané
mungsuhé bakal Dakgawé picak.
5 Wong Yéhuda banjur bakal kandha
siji karo sijiné, 'Pangéran Allah Kang
Mahakwasa wis paring kekuwatan
marang umaté sing padha manggon ing
Yérusalèm.'
6 Ing wektu mau umat Yéhuda bakal
Dakgawé kaya geni ana ing alas utawa
ing sawah sing gandumé wis tuwa;
kaya mengkono enggoné Yéhuda
bakal nyirnakaké bangsa-bangsa ing
sakubengé. Wong Yéhuda dhéwé bakal
padha tetep manggon ing kutha mau
kanthi slamet.
7 Aku, Pangéran, bakal paring
kamenangan, sing dhisik marang tentara
Yéhuda, mula kaurmatan sing bakal
ditampa déning para turuné Dawud
lan para penduduké Yérusalèm ora
ngungkuli kaurmatan sing diparingaké
marang kekarèné Yéhuda.

8 Ing wektu kuwi Pangéran bakal
ngreksa para wong sing manggon ing
kutha Yérusalèm; malah wong sing
ringkih dhéwé bakal dadi rosa kaya
Dawud dhèk biyèn. Para turuné Dawud
bakal dadi penuntuné kaya Malaékaté
Pangéran, iya kaya Pangéran piyambak.
9 Ing wektu kuwi Aku bakal numpes
saben bangsa sing arep nyerang kutha
Yérusalèm.
10 Aku bakal ngesokaké roh isi
sih-rahmat lan pandonga marang
anak-turuné Dawud lan wong-wong sing
manggon ana ing Yérusalèm. Mulané
bakal padha ndeleng wong sing wis
disuduk dhéwé nganti mati, lan nangisi
sing disuduk mau kaya wong sing
nangisi anaké ontang-anting. Enggoné
nangisi nganti kelara-lara kaya wong
sing nangisi anaké mbarep.
11 Ing wektu kuwi ing Yérusalèm bakal
ana tangisan gedhé, kaya sing dianakaké
kanggo Hadad-Rimon ana ing Lembah
Megido.
12 Saben kulawarga bakal nganakaké
tangisan kanggo kulawargané dhéwé;
kulawarga turuné Dawud, turuné Natan,
turuné Lèwi, turuné Simèi lan kulawarga

liya-liyané. Saben kulawarga mau bakal
nganakaké tangisan dhéwé-dhéwé,
wong lanang dhéwé, lan wong wadon
dhéwé."
13 (12:12)
14 (12:12)
13 1 Pangandikané Pangéran
Kang Mahakwasa mengkéné,
"Ing wektu kuwi bakal ana sumber
kaparingaké marang turuné Dawud
lan wong sing padha manggon ing
Yérusalèm, kanggo ngumbah dosa lan
najisé merga saka nyembah brahala.
2 Ing wektu kuwi Aku bakal nyirnakaké
jenengé sakèhé brahala saka negara
kono, nganti wong-wong padha ora
kèlingan menèh. Para wong sing
ngaku-aku nabi bakal Dakbuwang saka
kono, semono uga pepénginan nyembah
brahala bakal Daksirnakaké."
3 Nganti saupama ana wong sing meksa
ngaku-aku nabi, bapak lan ibuné wong
mau dhéwé bakal ngandhani wong mau,
"Kowé kuwi aja urip waé, merga apa
sing kokucapaké demi asmané Pangéran
kuwi goroh!" Yèn wong mau medhar
wangsit, bakal disuduk déning bapak lan
ibuné dhéwé.

4 Ing wektu kuwi wong sing ngaku-aku
nabi bakal padha kwirangan samasa
medhar wangsit, utawa nganggo jubah
wungu kanggo ngapusi rakyat.
5 Nanging bakal padha kandha
mengkéné, "Aku iki dudu nabi, nanging
wong tani, merga wiwit cilik aku wis
ngolah lemah.
6 Yèn ana wong sing takon, 'Tilas tatu
apa sing ana ing dhadhamu kuwi?',
banjur padha diwangsuli, 'Enggonku olèh
tatu iki ana ing omahé kancaku!'"
7 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Hé pedhang,
tangia, nyeranga abdi-Ku para pangon!
Patènana pangoné, mula wedhusé bakal
buyar. Umat-Ku bakal Dakgempur,
8 lan rong prateloné penduduké negara
bakal mati.
9 Déné sing sapratelon kekarèné
bakal Dakluluh kaya slaka ana ing
geni supaya dadi murni. Enggon-Ku
ngluluh carané kaya wong ngluluh emas.
Sawisé mengkono wong-wong mau
bakal padha ndedonga marang Aku,
lan panyuwuné bakal Dakjurungi. Bakal
Dakpangandikani, yèn wong kuwi umat

kagungan-Ku, lan wong-wong mau bakal ngakoni yèn Aku jumeneng dadi Allahé."

14 [1] Dina pengadilané Pangéran wis cedhak. Yérusalèm bakal dijarah-rayah, lan jarahan mau bakal diedum ana ing ngarepmu.

[2] Pangéran bakal nglempakaké bangsa-bangsa supaya nyerang Yérusalèm. Kuthané bakal direbut, omah-omahé dijarah-rayah lan para wongé wadon dipeksa ngladèni karepé. Penduduké sing separo bakal ditawan, nanging liyané bakal ora diboyong.

[3] Pangéran piyambak bakal miyos lan nglurugi perang marang bangsa-bangsa mau, kaya sing katindakaké dhèk jaman biyèn.

[4] Panjenengané ing wektu kuwi bakal jumeneng ana ing Gunung Zaitun, sing ana ing sisih wétané Yérusalèm. Gunung Zaitun mau bakal kasigar dadi loro déning lembah amba, saka Wétan mengulon. Gunung mau sing separo bakal mingser ngalor lan sing separo mingser ngidul.

[5] Kowé banjur bakal padha ngungsi metu lembah sing misahaké gunung mau dadi loro. Kowé banjur bakal

padha mlayu ngungsi kaya leluhurmu
olèhé padha ngungsi dhèk jamané
Uzia, raja ing Yéhuda, nalika tanah
iki oreg déning lindhu. Pangéran Kang
Mahakwasa banjur bakal rawuh, diiringi
para malaékaté.
6 Ing wektu kuwi bakal ora ana mangsa
bedhidhing lan ora ana pepeteng. Sing
ana mung pepadhang kaya padhangé
raina, bengi wis ora ana menèh. Mung
Pangéran piyambak sing pirsa, mbésuk
kapan tekané dina mau.
7 (14:6)
8 Ing dina kuwi bakal ana banyu seger
mili saka Yérusalèm. Sing separo bakal
mili menyang Segara Mati, lan sing
separo liyané menyang Segara Tengah.
Banyu mau bakal mili terus setaun
muput, iya ing mangsa ketiga, utawa ing
mangsa rendheng.
9 Ing kono Allah bakal jumeneng Raja
ing salumahing bumi. Panjenengané
bakal disembah lan diakoni déning saben
wong sarta disebut Allahé.
10 Daérah kono kabèh, wiwit saka
Géba, ing sisih Lor, tekan Rimon, ing
sisih Kidul bakal dirata. Yérusalèm bakal
mengklik-mengklik ing sandhuwuré

tanah kono kabèh. Watesé kutha mau saka Gapura Bènyamin tutug ing gapura, sing biyèn kasebut Gapura Pojok. Lan saka Menara Hananèl tekan pamipitan angguré para ratu.
11 Para wargané kutha kono bakal padha manggon kanthi tentrem, ora wedi kaancam déning karusakan menèh.
12 Pangéran bakal ndhatengaké paukuman sing nggegirisi kanggo sakèhé bangsa-bangsa sing nyerang Yérusalèm. Dagingé wong-wong mau bakal dadi bosok sajroné isih padha urip; semono uga mripat lan ilaté.
13 Ing wektu kuwi Pangéran bakal gawé bingungé wong-wong mau, mula saben wong ngira yèn bakal dicekel lan diserang déning kancané.
14 Wong-wong Yéhuda bakal padha perang mbélani Yérusalèm, lan njarah-rayah raja-branané bangsa-bangsa kabèh, yakuwi emas, slaka lan sandhangan akèh banget.
15 Paukuman mau iya marang jaran, bihal, unta lan kuldi sing ana ing lingkungané mungsuh.
16 Kekarèné bangsa-bangsa sing nglurugi perang Yérusalèm mau saben

taun bakal padha teka ngabekti marang
Pangéran Allah Kang Mahakwasa, sing
diakoni dadi Rajané ngiras mahargya
Riaya Tarub Godhong.
17 Yèn ana bangsa sing ora gelem
sowan menyang Yérusalèm nyembah
marang Pangéran, sing dadi Rajané,
bakal ora kaparingan udan.
18 Yèn wong Mesir ora gelem mahargya
Riaya Tarub Godhong, bakal ketekan
paukuman padha kaya sing nyerang
marang saben bangsa sing ora gelem
sowan menyang Yérusalèm.
19 Mengkono paukuman sing bakal
nekani Mesir lan bangsa-bangsa liyané,
yèn ora gelem mahargya Riaya Tarub
Godhong.
20 Ing wektu kuwi klinthingané
jaran bakal ana tulisané sing uniné:
"Sengkerané Pangéran". Kuwali-kuwali
sing ana ing Pedalemané Allah bakal
padha suciné karo bokor-bokor sing ana
ing ngareping mesbèh.
21 Saben kuwali ing Yérusalèm lan
ing satanah Yéhuda bakal kapisahaké
dienggo saos kurban marang Pangéran,
Allah Kang Mahakwasa. Wong sing saos
kurban bakal migunakaké kuwali mau

kanggo nggodhog daging sing dienggo kurban. Ing wektu kuwi ing Pedalemané Allah bakal ora ana wong sing padha dedagangan menèh.

Maleakhi

1 [1] Iki wangsité Pangéran marang
bangsa Israèl lantaran Nabi Maléakhi.
[2] Pangandikané Pangéran marang
umat kagungané mengkéné, "Aku
tansah nresnani kowé." Nanging umat
mau ngunjukaké wangsulan, "Pundi
buktinipun, bilih Paduka nresnani
kawula?" Pangandikané Pangéran, "Ésau
lan Yakub kuwi rak sedulur kakang
adhi? Nanging Yakub lan anak-turuné
Dakkasihi,
[3] lan Ésau saanak-turuné Daksengiti.
Mulané pegunungan-pegunungané
Dakgawé sepi mamring. Dakdadèkaké
panggonané kéwan galak."
[4] Saupama wong Édom, anak-turuné
Ésau padha kandha, "Kutha-kuthaku
padha rusak, nanging bakal dakbangun
menèh," Aku, Pangéran bakal mangsuli,
"Bangunen, mengko bakal Dakgempur
menèh. Tanah mau bakal karan: ‘Tanah
sangar,’ utawa ‘Bangsa sing diukum
déning Allah ing selawasé.’"

5 Wong Israèl bakal ndeleng lelakon
mau srana mripaté dhéwé lan bakal
padha kandha, "Pangéran kuwi kwaos
nganti tekan sanjabaning tlatahé Israèl!"
6 Pangéran, Allah Kang Mahakwasa
ngandika marang para imam mengkéné,
"Anak lanang ngurmati bapakné, lan
batur ngurmati bendarané. Aku iki
Bapakmu, yagéné kowé ora ngurmati
Aku? Aku iki Bendaramu. Yagéné kowé
ora wedi karo Aku? Kowé ngrèmèhaké
Aku, éwasemono kowé padha takon,
'Mawi cara kadospundi enggèn kawula
ngrèmèhaken Paduka?'
7 Carané enggonmu ngrèmèhaké Aku
yakuwi srana nyaosaké dhaharan sing
najis ana ing mesbèh-Ku. Nanging
kowé munjuk pitakon, 'Kadospundi
caranipun enggèn kawula najisaken
mesbèh Paduka?' Merga penganggepmu
sing angkuh, mesbèhé Pangéran dadi
koksepèlèkaké!
8 Yèn sing koksaosaké kanggo kurban
marang Aku kuwi kéwan picak, utawa
laranen, utawa pincang, apa saka
pangiramu kuwi becik? Coba kéwan
mengkono iku aturna marang bupatimu!

Apa wong mau bakal seneng karo kowé
lan ngganjar marang kowé?"
9 Mulané kowé, para imam, yèn
kowé nyuwun sing becik kanggo kita,
Panjenengané bakal ora miyarsakaké
pandongamu, lan kuwi merga salahmu
dhéwé.
10 Pangéran Kang Mahakwasa ngandika,
"Beciké ana salah siji ing antaramu
sing nutup lawangé Pedalemané Allah,
supaya kowé ora bisa nyumed geni sing
tanpa guna ana ing mesbèh-Ku. Aku
ora seneng karo kowé; Aku ora kersa
nampèni kurban sesaosanmu.
11 Wong saka kéblat papat padha teka
saka pojoking bumi merga kepéngin
ngurmati Aku, sarta ana ing ngendi-endi
wong padha ngobong menyan konjuk
marang Aku, sarta padha saos kurban
sing gawé renaning penggalih-Ku. Wong
kabèh mau padha ngurmati Aku!
12 Nanging kowé malah padha najisaké
asma-Ku karo kandha, yèn mesbèh-Ku
kuwi sepélé, sarta karo nyaosaké kurban
dhaharan sing najis.
13 Pangucapmu, ‘Aku wis bosen karo
kuwi mau kabèh!’ Kowé banjur ndhangak
karo ngènjepi Aku. Samasa kowé saos

pisungsung marang Aku rupa kéwan
colongan, utawa kéwan sing pincang
utawa sing laranen, apa kokkira Aku
kersa nampèni kurbanmu kuwi?
14 Cilaka wong julig sing ngurbanaké
kéwan cacad marang Aku, mangka
ing antarané pepanthané wedhusé ana
kéwan sing becik, sing wis dipisahaké
arep disaosaké marang Aku! Apa Aku iki
dudu Ratu sing luhur, lan bangsa-bangsa
salumahing bumi padha ngurmati Aku."
2 1 Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika marang para imam
mengkéné, "Dhawuh iki Daktujokaké
marang kowé:
2 Kowé ngurmatana Aku nganggo
penggawému. Yèn kowé ora nggatèkaké
pangandika-Ku, kowé bakal Daktibani
paukuman. Aku bakal nibakaké
paukuman marang apa waé sing
kokanggep dadi panguripanmu.
Satemené paukuman mau malah
wis Daktindakaké, merga kowé ora
nggatèkaké dhawuh-Ku.
3 Anak-anakmu bakal Dakukum lan
raimu Dakraupi nganggo tléthongé
kéwan-kéwan sing kokenggo kurban,

sarta kowé bakal kasèrèd menyang
panggonan buwangané kotoran mau.
4 Ing kono kowé bakal ngerti yèn
dhawuh iki wis Dakparingaké marang
kowé, sebab janji-Ku karo para imam,
anak-turuné Lèwi, ora Dakbatalaké.
5 Aku janji, yèn para imam bakal
Dakganjar urip lan katentreman,
mangka kuwi wis Dakparingaké supaya
padha ngurmati Aku. Dhèk semana
pancèn padha wedi-asih marang Aku.
6 Padha mulangaké apa sing bener,
dudu sing salah. Pesrawungané karo
Aku becik. Ora mung padha nglakoni
becik kanggo awaké dhéwé, nanging iya
nyegah pepadhané nglakoni piala.
7 Wis dadi kuwajibané para imam
mulangaké kawruh sing bener bab Gusti
Allah. Wong samesthiné padha marani
imam, merga kepéngin ngerti marang
kersa-Ku, sebab imam kuwi utusané
Pangéran Kang Mahakwasa.
8 Nanging saiki kowé padha nyimpang
saka dalan sing bener. Piwulangmu
ndadèkaké wong akèh padha nglakoni
piala. Srana mengkono kowé wis
mbubrah prejanjian-Ku karo kowé.

9 Mulané Aku bakal gentèn ndadèkaké
umat Israèl nyepèlèkaké marang kowé,
merga kowé padha ora mbangun-turut
karo kersa-Ku, lan yèn mulang nganggo
mbédakaké wong."
10 Kita kabèh rak padha nunggal Rama?
Kita kabèh rak padha-padha katitahaké
déning Allah siji? Yagéné kita padha
mbubrah janji kita dhéwé-dhéwé?
Yagéné kita padha najisaké prejanjian
sing dianakaké déning Allah karo para
leluhur kita?
11 Umat Yéhuda wis mbubrah
prejanjiané karo Pangéran merga
nindakaké penggawé-penggawé sing
nistha banget ing Yérusalèm lan ing
satlatahé tanah Yéhuda kabèh. Wis
padha najisaké Pedalemané sing dikasihi
déning Allah lan padha kawin karo wong
wadon sing nyembah brahala-brahalané
bangsa liya.
12 Muga-muga Pangéran nyébrataké
wong-wong sing mengkono mau saka
masarakaté Israèl, lan aja pisan-pisan
wong-wong mau olèh mèlu nyaosaké
kurban kagem Allah Kang Mahakwasa
bebarengan karo bangsa kita.

13 Kejaba saka kuwi kowé isih nglakoni
sing mengkéné: Kowé wis nutupi
mesbèhé Pangéran nganggo luhmu,
merga kowé nangis karo sambat-
sambat, sebab Pangéran nampik kurban
sesaosanmu.
14 Kowé padha nyuwun pirsa apa sebabé
Panjenengané nampik pisungsungmu.
Ora liya merga Panjenengané pirsa
enggonmu wis nyélaki janjimu karo
bojomu, sing kokkawin nalika kowé
isih nom. Bojomu kuwi rak mitramu
lan somahmu tunggal saprejanjian!
Dadi kowé wis mbubrah janjimu karo
somahmu, senajan kowé wis janji ana
ing ngarsané Allah yèn kowé arep setya
karo wong mau.
15 Apa dudu Gusti Allah sing wis
njodhokaké kowé lan somahmu dadi
daging lan roh siji? Apa sing dikersakaké
ana ing kono? Ora liya supaya anak
sing lair saka kowé mau nyata umaté
Allah. Mulané jaganen awakmu, aja
pisan-pisan nyélaki bojomu jaka-lara.
16 "Awit Aku sengit karo pegatan,"
mengkono pangandikané Pangéran,
Allah Kang Mahakwasa. "Aku sengit
yèn ana wong sing tumindak ambek

siya karo bojoné. Jaganen awakmu, aja
nganti mbubrah janji tresnamu karo
bojomu jaka-lara."
17 Kowé padha gawé sekeling galihé
Pangéran srana tembung-tembungmu.
Nanging kowé takon karo Aku,
"Kadospundi caranipun kokkawula dipun
wastani damel sekeling penggalih?" Ora
liya srana tembungmu sing mengkéné,
"Pangéran Kang Mahakwasa nganggep
wong gawé piala kuwi dudu apa-apa.
Diparengaké apa waé." Utawa kowé
padha kandha, "Ana ing ngendi ta Gusti
Allah sing ndhawahaké paukuman?"
3 1 Pangéran Kang Mahakwasa paring
wangsulan mengkéné, "Aku bakal
ngutus utusan sing ngrata dalan
sing bakal Dakambah. Pangéran sing
kokgolèki kuwi bakal rawuh dadakan, ing
Pedalemané. Utusan-Ku sing kokarep-
arep tekané mau bakal kokdeleng
lan kuwi sing bakal medharaké
prejanjian-Ku."
2 Nanging sapa sing kuwat ngadhepi
dina rawuhé Utusané Pangéran mau?
Sapa sing bakal tahan urip samasa
Panjenengané ngetingal? Panjenengané

mau presasat sabun sing keras, kaya geni sing ngluluh slaka.
3 Kaya carané kemasan ngluluh slaka
lan emas, kaya mengkono Utusané
Pangéran bakal nucèkaké para imam,
nganti padha bisa nindakaké kurban sing
pantes konjuk marang Pangéran.
4 Mula kurban-kurban sing kasaosaké
déning wong Yéhuda lan wong Yérusalèm
bakal gawé renaning galihé Pangéran,
kaya dhèk jaman biyèn.
5 Pangandikané Pangéran Kang
Mahakwasa mengkéné, "Aku bakal
rawuh ngetingal ing antaramu ngadili
kowé. Lan Aku sepisan menèh bakal
nglawan wong sing padha dadi tukang
tenung, wong sing padha laku ngiwa,
wong sing dadi seksi palsu, wong sing
ngunthet opahé para buruhé, wong sing
nindhes randha lan bocah lola, sarta
wong manca; kuwi wong sing padha
nglawan marang dhawuh-Ku."
6 "Aku iki Pangéran, kang ora owah-
gingsir. Mulané kowé anak-turuné Yakub
ora bakal sirna.
7 Ora béda karo para leluhurmu, kowé
wis padha nyingkur marang dhawuh-
dhawuh-Ku, merga ora koklakoni. Padha

mratobata, sowana Aku, lan Aku bakal
nunggal karo kowé. Nanging kowé padha
munjuk, ‘Kadospundi caranipun enggèn
kawula saged sowan Paduka malih?’
8 Apa bisa manungsa ngapusi
Allah, kaya enggonmu ngapusi Aku?
Éwasemono kowé padha munjuk,
‘Kadospundi enggèn kawula ngapusi
Paduka?’ Yakuwi ing bab nyaosaké
pisungsung prasepuluhan.
9 Mulané kowé kabèh wis padha kena
ing paukuman, ora liya merga saka
enggonmu ngapusi Aku.
10 Pisungsung prasepuluhan kuwi
kabèh gawanen menyang gudhangé
Pedaleman-Ku, supaya ing Pedaleman-
Ku anaa tandhon pangan. Banjur
titènana, kowé mesthi Dakwengani
korining langit, sarta Aku bakal
ngesokaké berkah-Ku marang kowé
nganti lubèr?
11 Aku bakal nggusah ama sing ngrusak
tanduranmu lan wit anggurmu bakal
metokaké dhompolan akèh.
12 Kowé bakal disebut bangsa sing
begja déning para bangsa kabèh, merga
tanahmu becik kanggo manggon."

13 "Kowé ngrasani ala marang Aku,"
mengkono pangandikané Pangéran.
"Nanging kowé munjuk, ‘Kawula sami
ngraosi awon?’
14 Kowé padha kandha, ‘Ngabekti
marang Pangéran kuwi apa gunané?
Apa paédahé nglakoni dhawuh-dhawuhé
sarta nggetuni piala kita?
15 Apa sing kita deleng, nyatané wong
angkuh rak padha kepénak uripé.
Wong ala ora mung kepénak uripé,
malah padha wani nyoba marang Allah
srana lakuné sing ala, mangka iya ora
dikapak-kapakaké!’"
16 Nanging wong sing ngabekti marang
Allah padha rerasanan karo kancané,
mangka Pangéran midhanget apa sing
padha diucapaké mau. Ana ing ngarsané
Pangéran ana kitab kanggo nyatheti
sakèhé wong sing ngabekti marang
Panjenengané lan ngajèni asmané.
17 Pangandikané Pangéran Allah Kang
Mahakwasa, "Wong-wong kuwi mau
kagungan-Ku piyambak. Ing dina sing
wis Daktetepaké Aku bakal maringi
kawelasan, bakal Dakéman kaya
bapak ngéman marang anaké sing
mbangun-turut.

18 Kowé bakal weruh menèh bédané
wong sing mursid karo wong duraka,
bédané wong sing ngabekti marang Allah
karo sing ora."

4 1 Pangéran Kang Mahakwasa
ngandika mengkéné, "Bakal tekan
mangsané wong angkuh lan wong ala
kaobong kaya damèn. Ing dina kuwi
wong-wong mau bakal kaobong, nganti
sirna babar-pisan.
2 Nanging kanggoné kowé, sing padha
mbangun-turut marang Aku, kowé bakal
padha kapadhangan déning pangwasa-
Ku sing nggawa keslametan, kaya
srengéngé sing nekakaké kuwarasan
srana panasé. Kowé bakal merdika kaya
pedhèt sing diwetokaké saka kandhangé
lan ngalami katentreman.
3 Ing dinané Pangéran mau kowé bakal
nelukaké wong ala, presasat lebu sing
kokidak-idak ing sangisoring tlapakaning
sikilmu.
4 Padha élinga marang piwulangé
abdi-Ku Musa, dhawuh-dhawuh lan
prenatan-prenatan sing Dakparingaké
marang Israèl lantaran wong mau
ana ing Gunung Sinai, supaya padha
dièstokaké.

5 Nanging sadurungé tekan dinané
Pangéran sing nggegirisi, Aku bakal
ngutus Nabi Élia nekani kowé.
6 Kuwi sing bakal mbalèkaké para bapak
lan para anak dadi siji menèh, supaya
Aku ora nganti rawuh lan nyirnakaké
negaramu nganti tapis."

Bahasa Jawa

Alkitab dalam bahasa Jawa Sehari-hari:
Perjanjian Lama diterjemahkan berdasarkan teks bahasa Ibrani.
Perjanjian Baru diterjemahkan berdasarkan teks bahasa Yunani.

Terjemahan ini diterima dan diakui
oleh Konperensi Waligereja Indonesia.

KABAR KABINGAHAN

KITAB SUCI
mawi Basa Jawa Padintenan

LEMBAGA ALKITAB INDONESIA
JAKARTA 1994

K1TAB SUCI
©LAI, 1994

ISBN 979-463-030-6
IBS 10; JAWA; TJAWAV-062;10M-1994
Old and New Testament
Today's Java Version

Lembaga Alkitab Indonesia
Jln. Salemba Raya 12, Tel. (021) 3142890
Jakarta 10430

Edisi I, cetakan pertama 1994

Dicetak oleh
Percetakan Lembaga Alkitab Indonesia